

مەكتەپ ئوقۇتقۇچىسى

كاك ئەھمەدى شېخ

بەرگى دورەم

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی پۆشنییری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ به‌ز دین

سەرئۆسبار: به‌دران ئه‌حمەد خەبیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شەقامی گولان، هه‌ولێر

مهکتور باتی

کاک نه حمەدی شیخ

به رگی دووهم

مه لا عهبدولکه ریمی موده پریس

له فارسییه وه وهری گیراوه ته سهر کوردی

مه محمود حەفید زاده

پیشه کی بو نووسیوه

تېبینی: بهرگی دووهمی نهم کتیبه واته بهرگی (۳ + ۴) ی چاپی یه کهمه.

ناوی کتیب: مهکتووباتی کاک ئهمه دی شیخ - بهرگی دووهم

وهرگیزانی له فارسییه وه: مهلا عهبدولکه ریمی موده ریس

نووسینی پیشه کی: مهحموود حهفید زاده

بلا وکراوه ی ئاراس - ژماره: ۸۴۰

پیت لیدان: سههه ند سهرتیب + دهوون هادی

ههله گری: شیرزاد فقهی ئیسماعیل + فهرهاد ئه که بری

دهره یانی هونه ریی ناوه وه: کارزان عهبدولحه مید

بهرگ: مه ریه م موته قییان

چاپی سییه م، هه ولیر ۲۰۰۸

له بهرپوه به رایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتیه کان له هه ولیر ژماره ۱۶۸۲ ی سالی ۲۰۰۸ ی

دراوه تی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

برا کوردہ موسلمانہ کان!

پاش ئہوہی کہ خوای گہورہ یارمہ تی دام (۲۵) نامہ لہ نامہکانی پایہ بہرزی خوالیخوشبوو کاک ئہحمہدی شیخ، کہ تہرجہمہم کردبوون، لہ دوو بہرگ لہ چاپ بدہم و بیخہمہ بہردہست ئیوہی خوشہویست، وا بہ یارمہ تی خوا (۱۸) نامہی ترم ئامادہ کرد و لہم بہرگہ دا پیشکشم کردن، بہ ہیوای ئہوہ ئہگہر عومری ئہمانہت باقی بی و خوای گہورہ ئارہزووی لی بی، نامہکانی تریشی کہ تہرجہمہم کردوون، لہ چاپ بدہم و پیشکشتانی بکہم.

لہ بارہگای بہرزی خوای میہربان دہپاریمہوہ کہ ئیوہ لہم بہرگہ و لہ بہرگہ پیشوہکان و لہوہیش کہ لہمہوپاش ئیشہللا ئامادہ و چاپ دہکری، سوودی دین و دنیا و ہر بگرن و گیانی پاکی کاک ئہحمہدیش زیاتر بحہسیتہوہ و، منیش نمیکی بارانی لوتفی خواییم بہرکہوئی.

بہرودوا سوپاس و ستایش بو خوای میہربان.

عہبدولکہریم

نامه‌ی بیستم و ششم

هه‌ندی له هه‌دیسە پیرۆزە (جوامع الکلم) هەکان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله الطاهرين وصحبه المجاهدين لاعلاء كلمة الله.

پاش ئەمە براکانم! لەمە وپێش هەر نامە یەکەم بۆ کردەوێهەکی دیار و تایبەتی نووسیوه و بۆم ناردوون. ئێستا وام باش زانی چەند هەدیثێ لە (جوامع الکلم) هەتان بۆ بنووسم کە هەر کام لەوانە بە مانای ئاشکرا و مانای شاراوێ و بە دەلالەت و ئیشارەتی گەلی شتەتان بۆ پروون بکاتەوێ کە ببەنە هۆی پرگاری و بەختەوهریان.

رپوایەت کراوە هەزەرە (د.خ) فەرموویەتی: «أُضْمِنُوا لِي سِتّاً مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَضْمِنَ لَكُمْ الْجَنَّةَ: أَصَدَقُوا إِذَا حَدَّثْتُمْ، وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ، وَأَدُوا إِذَا أَوْثَقْتُمْ، وَأَحْفَظُوا فِرَاجَكُمْ، وَغَضُوا أَبْصَارَكُمْ، وَكَفُوا أَيْدِيَكُمْ».

واتە: ئێو لە خۆتانەوێ شەش شتم بۆ مسۆگەر بکەن منیش بەهەشتەتان بۆ مسۆگەر دەکەم: کە قسەتان کرد راستگۆ بن، بەلێنتان دا بەجێی بەینن، شتێ درایە دەستەتان بەئەمانەت بیدەنەوێ بە خاوەنی، عەورەتەتان لە گوناھ بپاریزن، چاوتان لە تەماشاکردنی هەپام بنووێنن، دەستی خۆتان لە کاری خراپە بگرن.

برگە یەکەمی ئەم فەرموودە پێغەمبەرە (د.خ) راستییه. دیارە گەورەترین و پێویستترین راستی راستییه لە کەلیمە تەوحیداً (لا إله الا الله) یه، واتە: ئێنسان باوەرێ وەهابی کە بێجگە زاتی (الله) کەس نییه شایانی ئەو بێ عیبادهتی بۆ بکری؛ دیارە ئەو کەسە باوەرێ وەهابی هەر عیبادهتی کە بیکا دەبێ بۆ خوا بێ و رپایی تیا نەکا، خزمەتی هەر کەسێ بکا دەبێ لەبەر خوا بیکا، هەر قازانجێکی پێ گەیی بە نیعمەتی خوای بزانی، هەر زیانیکی پێ گەیی لە خواوە بناسی، لە کاتی زویری یا پرگرتندا ناشوکی و کوفری بەدەما نەیی، خۆی لەو کردەوانە دوور بگری کە دەبنە هۆی دووری لە

خوا، له خواردنه‌وه‌ی شەراب و هەر هۆیه‌کی سەرخووشی و مه‌ستی خۆی دووربخاته‌وه، نزیکیی پیاوی کوفرکه‌ر نه‌که‌وئ، له هەرلایئ هەر که‌سێ خه‌ریکی خوا په‌رستی بێ به‌پێی توانا و ده‌سه‌لات یارمه‌تیی بدا، حه‌ز له‌ پرزقێ نه‌کا که به‌هۆی دوورییه‌وه له‌ خواپه‌رستی یا به‌هۆی هاوڕێیه‌تیی ئینسانی بێ دینه‌وه ده‌ستی بکه‌وئ، بۆ په‌یداکردنی مالی دنیا په‌ستی و ده‌ناهت نه‌کا، ئیمان و باوه‌ری بیته‌ سه‌ر ئه‌وه که خوای گه‌وره ئه‌وی بۆ عیبادت دروست کردووه، وه‌ک خۆی فه‌رموویه‌تی: «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ» [٥٦] مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونَ [٥٧] إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ [٥٨].

واته: من په‌ری و ئاده‌مزادمان بۆ ئه‌وه دروست کردووه که بمپه‌رستن. من پرزق و پۆزیم له‌وان ناوئ، نامه‌وئ خواردمه‌نیم پێ بدن، ته‌نیا خوای گه‌وره‌یه که به‌پراستی پرزق و پۆزی دهدا، ته‌نیا خوای گه‌وره به‌هێز و توانا و خوگره.

ئهم گشت ته‌ئکیدانه له‌سه‌ر پۆزیدان به‌ گیانله‌به‌ران، تا راده‌یی که سویندی له‌سه‌ر خواردووه، هه‌موو بۆ دلنیاکردنی ئاده‌میزاده تا باوه‌ریان پێ ده‌گا و هه‌یج له‌ هه‌یج که‌س ناکه‌ن و هەر خوا به‌پشت و په‌نا بزائن. بیگومان ئه‌گه‌ر موسلمان دلی بیته‌ سه‌ر ئه‌مه ئه‌وا یه‌کی له‌ هۆیه‌کانی چوونه به‌هه‌شت بۆ خۆی دابین و مسوگر ده‌کا و له به‌هه‌شته‌وه نزیک ده‌بیته‌وه.

له‌پاش راستی له‌ که‌لیمه‌ی ته‌وحیدا، پێویسته موسلمان له‌ هه‌موو قسه و باسیکدا راست بێ و درۆ به‌ده‌مییا نه‌ی، بیجگه‌ چه‌ند شوینی که شه‌رع جیای کردوونه‌ته‌وه و دروسته، به‌لکو واجیبه‌ درۆیان تیدا بکا له‌به‌ر پاراستنی ئاین یان نه‌فس یا ناموس یا مالی موسلمانێکی به‌حورمه‌ت.

برگه‌ی دووهم وه‌فا به‌ وه‌عه‌، واته: به‌لێن به‌جێهێنانه. ئهم به‌لێن به‌جێهێنانه‌ش دوو به‌شه. به‌شی یه‌که‌م به‌جێهێنانی به‌لێنیکه که له‌ به‌ینی ئینسان خۆی و خوا هه‌یه، وه‌ک به‌جێهێنانی ئه‌و به‌لێنه‌ی له‌ عه‌له‌می رۆحا به‌ خوایان داوه که ئه‌و فه‌رموویه‌تی: «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ»

ئه‌وانیش وه‌لامیان داوه‌ته‌وه و وتوویانه: «بلی» واته: تۆ په‌روه‌ردگاری ئیمه‌ی و ئیمه ئاماده‌ین بۆ به‌جێهێنانی فه‌رمانه‌کان. به‌شی دووهم وه‌فا به‌ وه‌عه‌یه له‌گه‌ڵ موسلماناندا. ئه‌مه‌ش دوو جووره، یه‌که‌میان به‌لێنی ده‌مییه که به‌ برای خۆت بلێی ئه‌و شته‌ت بۆ ده‌که‌م یا ئه‌و زیانه‌ت لی ده‌فع ده‌که‌م. ئه‌مه پێویسته به‌ هه‌موو هه‌یزێ تێ بکووشی بۆ به‌جێهێنانی ئه‌و به‌لێنه. دووهمیان به‌لێنیکه ده‌می نییه و نه‌وتراوه، بۆ نمونه: مادام

تۆ موسلمانى و برا ئاينىيەكانىشت موسلمانن ئهوا ئۆوه براى ئاينىن، ئهمهيش وهك ئهويه كه تۆ بهلئنت پى دابن كه ئامادهى بۆ بهجئهنانى پئويستيان بهقهدهسهلاتى خوت؛ كهواته پئويسته لهسهرت له خزمهتكردى برايانى ئاينى قسور نهكهى و بههر جوربى، به نهفس يا به مال يا به شان خزمهتيان بكهى. خو ئهگهر بۆت نهكرا خزمهتيان بكهى زيانيان پى نهگهينى و به شادييان دلشاد و له خهه و پهزارهياندا هاوبهش و غهباربى.

برگهى سئيهه: ئهويه ههر كهسى پياو يا ژن كاتى ئهمانهتى درايه دهستى خيانهتى تيدا نهكا و، بهقهده توانا و ليهاتنى خو پاسبهوانى بكا. ئهه ئهمانهتهيهش دوو بهشه، بهشى يهكهه: خيانهت نهكردنه لهو ئهمانهتهى له بهينى بهنده و خوادايه، وهك بهجئهنانى واجيبات به تايبهتى ئهه پئنج ماددهيه كه ئهركانى ئيسلام؛ يهكهه: وتنى دوو كهليمه شهادت (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) لهگهل زانين و تيگهيشتنى ماناياندا. دووهه: بهجئهنانى پئنج فهرزهكهى نوژ له ههموو ساليكدا. سئيهه: رۆژووى مانگى رهمهزان له ههموو ساليكا. چوارهه: جيجهيكردى زهكات و سهرفيتره و دانى بهوانهى كه پئيان رهوايه. پئنجهه: جهجى (بيت الله) له مهكهه بۆ ئهه كهسهى كه تواناي هيه. ههروهها بهجئهنانى واجيبهكانى ترى ئيسلام له ههر بابتهيك بن و تهركى ههموو ئهه شتانهى نههييان لى كراوه له گوناوه گهورهكان كه له هههوهه زياترن و، نابارتر و نارهواتريان نوژ نهكردن و رپاكردنه له عيبادهتدا و ههموو جوهره زولم و دهستدرىزيهه و كوشتنى نهفسى بى تاوان و خواردنهوى عارهق و شهراپ و ههر شتى ئينسان مهست بكا يا كيشانى بهنگ و هاوچهشهكانى و زيناكردن و نهخوشيهه دلبيهكانى تره كه له كتيبه گهورهكانى وهك (أحياء علوم الدين) ئيمامى غهزاليدا باس كراون و يهكهيهكه شهرح كراون.

برگهى چوارهه لهو شهش شتانه كه مسوگهركردنيان دهبيته هوى مسوگهركردنى بهههشت له لايهه ههزهتهوه (د.خ) ئهويه كه به جوملهى (وأحفظوا فروجكم) بهيان كراوه. ئهه پاراستنى فهرجهيش دوو جوهرى هيه، يهكهه پاراستنى له ههههه وهك زينا و (إستنماء) واته: هئانهوهى ئاوى مهنى و جيماع لهگهل ژندا لهكاتى ههيزدا يا لهپاش مندال بوون. ئههه دياره لهگهل ژنى ههلالى خويدا، ئهگينا لهگهل ژنى خهك يا ژنى بى ميژدا ههموو جوهره لهزهت وهگرتنيك ههههه. ههروهها پاراستنى ههههه له رپوكردنه

قىبىلە، بەبى ئەو كە پەردەيى يا فاسىلى بىكەيىتە بەينىنانەو. جۆرى دووھى پارستىنى
عەرەت ئەوئەتە بىپارزى لە شوبە، بۆ نمونە كاتى دتەوئ داواى ژنى بىكەى، كە وتيان
تۆ لەگەل ئەو ژنەدا شىرخۆرى لەبەيتاندايە، گورج دەستبەردارى بىي ھەرچەند ئەو
ھاوشىرىيەش ئىسبات نەكرى، چونكە لە زەمانى سەعادەتدا مادەيى لەم مادانە پووى
دابوو ئىسباتىش نەبوو كەچى ھەزەت (د.خ) فەرمووى: «كىف و قد قىل؟...».

ھەر ھەپا پاراستىنى عەرەتە لە تەماشاكردنى خەلک، وەك كاتى خۆشۆرىن لە ھەزەدا،
ئەم موسىبەتە لە لادىيەكاندا زۆر زۆرە و گوى نادەنە ھۆكىمى خاى گەرە، ھەر ھەك
لەكاتى دەس بە ئا و گەياندا عەرەتى خۆيان دەرەخەن لەبەرچاوى خەلکدا دای
ناپۆشن، ئەم دەردى دەرەختىنى عەرەتە بە تايبەتى لە ھەمامەكاندا لە پيا و ژنى
و ھەواو پوودەدا كە گوى نادەنە ھەپام و ھەلەل و پۆشوينى ئاينيان خستووئە پشنگوى.
بى گومان ئەگەر ھەمام، بەم شۆو ئىدارە بىكرى كە ئەمرو باو شۆينىكى بى حورمەتە.

بەرگەى پىنجەم لەو شتەنەى كە دەبنە ھوى ئەوئەى ھەزەت (د.خ) بەھەشت بۆ
موسولمانان مسۆگەر بكا، چ بەو مەعنایە كە ئىنسانەكە بىكەيىتە پىزى گشتى ئەوانەو
كە ھەزەت لە پۆزى قىامەتە تەكايان بۆ دەكا، يا خۆ بەو مەعنایە كە ھەزەت بەتايبەتى
بىھاويىتە پەناى خۆيەو – ئەوئەى كە فەرموودەى «و غصوا أبصاركم» بەيانى فەرموودە،
واتە: چاوتان داخەن و تەماشای ھەپام و ناپەوا مەكەن چ ژن چ نۆرینەى موو لى
نەھاتوو، بەلكو تەماشاكردنى ئەمەرد لە تەماشاكردنى ژنى نا مەھرەم زۆر ناشىرىنتەرە.

پىوايەت كراو لەسەر ھەر ژنى تاقە شەيتانى ھەيە، بەلام لەسەر ھەر ئەمەردى بىست
شەيتان ھەيە، چونكە تەماشاكردنى ئەمەرد گوناھەكەى زۆرترە، سىرى ئەمەيش ئەوئەى
ئەو ژنە نامەھرەمە لەوانەيە پۆزى لە پۆزان بىي بە ھەلەل و ھاوسەرى ئەوئەى بۆى
دەپوانى، بەلام ئەمەردى تەماشاكراو تەماشاكەى دەكشیتەو بۆ كەردەوئە قەومى
لووت، كە لە ناشىرىنتەرىن جۆرەكانى ئارەزووبازىيە.

پىوايەت كراو : ئەوانەى كە كەردەوئە قەومى لووت دەكەن لە گۆرا مەسخ دەبنەو بە
بەراز و، ھەر پۆزى ھەفتا جار ئاگر لە ھەردوو كۆنەلووتيانەو دەپواتە ژوور و
لەپاشيانەو دەردەچى.

لە ھەزەتى ئىبنو عباسەو دەگىپنەو فەرموويەتى: ئەو كەسە كە لىواتە دەكا،
بەجۆرى لەعنەتى ناھەموارى بەسەردا دەبارى كە شەيتان لەو شۆيندا نامىنى و لە ترسدا

پادەكا، كە لىي دەپرسن بۆچى پادەكەي؟ دەلى نەبادا ئەو لەعنەتە كە دەبارى بدا بەسەر
مندا، جا تەماشاي ئەم ۋەزە ناپارە بكن.

ئەى برادەران! زانايانى دىن فەرموويانە تەماشاكردنى دىنا و خوشەويستى و دوستى
لە دنيادا بەجۆرى كە ئىنسان لە واجيباتى ئاين دوربخاتەو و لە كردهوى حەرامى
نزيك بكاتەو، بە تايبەتى پەيداكردى دىنا بە ستەم و دەستدرىژى لە فەقىر و ھەژار، چ
بە داگيركردنى باخ و ئەرز و ئاو و خانوويان يا پارە و مالى تيجارەتيان، يا بە جەردەيى
و دزى، يا بە غەش و دەسپرين لە مامەلەدا، يا بە خەيانەت لە ئەمانەتدا، خواھ مالى
ئەمانەت يا مالى ھەتيو يا مالى ۋەقف بى؛ ئەمانە ھەموو لە گوناھى كەبىرەن و ھۆى
سزان و يەك لە يەك ناپارتر و نارەواترن.

ئىمامى غەزالى (عليه الرحمة) فەرموويەتى: دىنا پەيداكردى بەم ھەموو جۆرە
فروفلە، مەعنای ئەوھە كابرە عاشقى دىنا بوو و خوشەويستى دىنا لە دلى دامەزراو
و، ئەم جۆرە عىشقە يەككە لە ئەسبابەكانى سەلبى ئيمان لى لە سەرەمەرگا (أعاذنا اللہ
منها)، چونكە كابرە ئەوھندە دىناى خوش دەوى، ھەرگىز حەزناكا لى جىابىتەو و،
نارەزايى خوى لە مردن دەرەبى، ديارە بەم نارەزايىيە، پەنا بە خوا، كافر دەبى.

بەلى لەسەر ئەم بناغەيە كە خوى گەورە فەرموويەتى: «لَا تَمْدَنَّ عَيْنُكَ إِلَى مَا مَتَعْنَا
بِهِ أَرْوَاجاً مِنْهُمْ...» واتە: ئەى پىغەمبەرى خوشەويست! چاومەبەرە ئەو شتانەى
كردوومانن بە ھۆى رابواردن و لەزەتى نەفسى ھەندى كەس، چونكە ئەو ناز و نىعمەتە
ھۆى گىرۆدەبوونە بۆ ئەوان، حەزرت (صلى اللہ عليه وسلم) ئۆممەتى خوى زۆر زۆر
ترساندوو لە پاكردن بەشويى دىنادا.

لەگەل ئەوھش خوى گەورە لەگەل بەندەكانى خويدا مېھرەبانە و، بۆ ئارام بوونى دلىان
سویندى بۆ خواردوون كە بىگومان رزق و رۆزىيان پى دەبەخشى و، لەم رۆوھە
فەرموويەتى: «وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ» [۲۲] فَوَرَبُّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلِ
مَا أَنْتُمْ تَنْطِقُونَ [۲۳].

واتە: رزق و رۆزى ئىو و ئەو شتانەى كە بەلئنتان پى دراو، ھەمووى لە ئاسمان و
زەوى ئەم مەسەلە راستە و دىتەجى ۋەكو چۆن ئىو لەناو خوتاندا قسە دەكەن؛ واتە ۋەك
چۆن ئىو لە قسەى خوتاندا شك و گوماننان نىيە، ۋەھائىش گوماننان نەبى كە رزق و
رۆزى بەش كراو.

رپوایهت کراوه هزرهت (د.خ) فهرموویهتی: «قاتل الله أقواماً أقسم لهم بنفسه تعالى، فلم يصدقوه» واته: خوا ئه و قهومه بکوژی که سویندیان بو دهخوا به خوئی و ئهوان باوهپی پی ناکهن.

برادرینه! ئهگهر، بو نمونه، جوولهکهیی دوستی یهکی بی و بهلینی شتیکی پی بدا و سویندی بو بخوا به هزرهتی موسا (د.خ) برادرهکهی باوهپی پی دهکا و گومان له دلیدا نامینی، عه جایه ب ئیوه که موسلمانن خوا سوینتان بو دهخوا و بهلینی رزقتان دهواتی کهچی باوهپی پی ناکهن؟!

براکانم مهبهست لهوهی که وتم ئهوه نییه که نهکهونه دواي ئهسبابی عادهتی. کارهکانی خوای گهوره لهسه ئهسبابی عادهتی دامهزراون. مهبهستم ئهوهیه دلتان به خوای پهروهردگاروه ببهستن و باوهپتان وایی موسه ببه لهگهڵ سه بهبدایه، نهک به سه بهب پهیدا دهبی، واته ئهسبابهکان موئه سیر نین و تهئسیر ههر له خوای گهوره وهیه.

ئه نجا نیشانهی باوهپکردن بهو سویندی خواجه، ئهوهیه ئه و کهسه که خوئی به خاوهن باوهپ دهزانی لهکاتی داواکردنی رزق و پوزیدا کردهوهی حهرام نهکا و لهپیناوی پهیدا کردنی دنیا دا قسهی حهرام نهیی به ده میدا.

ئهوه دوعای هزرهته (د.خ) که رپوایهتم کرد له بهرئه وهیه ئه و کهسانه باوهپیان به قهسه می خوای گهوره نه بووه، دیاره کهسی باوهپی به کهلامی خوا نهبی یاخو گوی نه داته سویندی خوا، ئهوه له کافران حسیب دهکری.

له یهکی له زانا ئاینیه له خوا ترسهکان دهگیرنه وه وتوویه: له گهرا نه وه مدا له سه فهری حه ج هاتمه شاری به سره، عهره بی پپی وتم: ئهی برای پیر له کوپوه هاتووی؟ وتم. له شوینی خویندنی قورئانه وه، واته: له (بیت الله) وه. وتی: ده چهند ئایه تیکم له و قورئانه بو بخوینه، منیش دهستم کرد به خویندنه وهی سوورتهی (والذاریات) تا گه یستمه ئایه تی «وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ» و خویند مه وه. که عهره به که ئه و ئایه تهی بیست هه ستا و شتره کهی هیئا و وتی: ئیتر به سمه؛ و شتره کهی خوئی سه ربپی و گوشته کهی به خشییه وه و تیرو که وانه کهی شکاند و رویشته. ههروه ها ئه و زانایه فهرمووی: جاریکی تر رویشتمه وه بو حه ج، له کاتی سوورانه وه به دهوری که عبدا کابرایه کم بینی، به دهنگی کز بانگی کردم. که چوومه نزیکیه وه و ته ماشام کرد حالی بووم پیاوه عهره به پیشووه کهیه، به لام له شی ئیجگار لاواز و رهنگی زهرد بوو بوو. سه لامی لی کردم و

سووره ته كه ی خوینده وه تا گه یشته ئایه ته پی شو وه كه. له ویدا هاواریکی کرد و پپی وتم «قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقا» ئایا هیچ ئایه تی تری له بهر نییه؟ منیش بوم خوینده وه: «فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْكُمُ تَنْطِقُونَ» كه ئه مه ی بیست هاواریکی کرد و وتی: (سبحان الله) ئه وانه ده بی چ كه سانی بووبن كه له بهر بی باوه رپیان خوی گه و ره سویندی بو خواردبن؟! سی جار ئه هاواری کیشا گیانی ده رچوو. الی رحمة الله.

به لام داواکردن و پهیداکردنی سامانی دنیا ئه گهر به پپی رپوشوینی ئاین بی، واته: له رپگه یه کی حه لال و شه رعییه وه پهیدا بکری و له واجیباتدا سه رف بکری، وه کو ژبانی مال و مندال و باوک و دایک، یا له شتی سوننه تدا وه کو خزمه تی ده ر و دراوسی و خزمان و ده سگروپی ئه هلی مزگه وت و یارمه تیدانی داماو، ئه وه زور باشه و هه رگیز شه ر پپی لی ناگری؛ چونکه رپوایه ت کراوه «لیس من حب الدنيا طلب ما يصلحك» واته: پهیداکردنی مالی دنیا بو چاککردنی حال پپی ناوتری دنیا خو شو یستن.

برگه ی شه شه م له و شتانه ی ده بنه هو ی مسو گه رکردنی به هه شتی به رین له لایه ن هه زه تی پیغه مبه ره وه (د.خ) بو موسلمانانی ئوممه تی ئه وه یه كه له عیباره تی (وكفو أیدكم) وه رده گیرئ، واته: دهستی خوتان بگرن له خه ريك بوونی شتی نا په وا وه و هه رگرتنی شتی هه رام، یا لیدانی خه لك و كوشتنی موسلمانان و ئازاردانیان یا كوشتنی گیانله به رانی بی ئازار، ته نانه ت ئه گه ر گیانله به ریکی ئازار ده ریشته ن كوشت با كوشتنه كه ی به ئازار و سزادان نه بی. هه ره ها مه نه ی خوتان بکه ن له غه شکردن له گه ل موسلماناندا له کار و پیشه دا وه کو به رگدوورین، یا دارتاشین یا خانوو دروستکردن یا هه ر فرمانیکی تر كه ده درپته ده ستته ن. مه نه ی دهستی خوتان بکه ن له ئیشاره تی نا په وا و نووسینی ناشه رعی، وه ئه وه مه ئموورانه كه زیانی جوړاوجوړ له سه ر خه لك ده نووسن و زیانی بی ئه ندازه یان پی ده گه یه نن یا کاتبانی سه رکارانی خه رمان هه لگر، ئه مانه گه لی زیان له موسلمانان ده دن به ناحه ق به شیوه یی كه ئینسان ناتوانی بینووسی.

بیگومان ئه م فه رموده ی پیغه مبه ره ئیشاره یه بو ئه وه ی كه پیو یسته مورا عاتی داد په ره ری بکری، واته: هه رگیز په وا نییه بو ده سړو یشتوو ماوه ی پیاو خراپ بدا و رپگه ی دز و جه رده و پیاوی خوینرپژ و فاسق بدا كه له په نایدا بژین؛ چونکه ئه وه په نادانه ده بیته یارمه تی و پشتگیری ئه وه به دکارانه؛ دیاره یارمه تی پیاو خراپ خراپه.

براکانم! ئه م شه ش برگه كه له م هه دیسه پیرو زه دا ده ركه وتن و به یانم کردن بو تان

بابه تی یهك حه دیس بوون له (جوامع الكلم) و فهرمووده بهرزهكانی هه زره تی پیغه مبهه (د.خ). بی گومان (جوامع الكلم) زۆرن. خۆزگه ماوهم بووبووایه زۆرم لهم (جوامع الكلم) انه بو بهیان بکردنایه.

یهکیکی تر له (جوامع الكلم) ئه وهیه که هه زره ت (د.خ) فهرموویه تی (الشهرة آفة) واته: ناویانگ ده رکردنی ئینسان و مه شهووربوونی به توانا و لیها توویی له هه ر شتی کدا ده بیته هوئی نه گبه تی و تی کچوونی دین و دنیا ی ئه و که سه، مه گه ر خوای گه وه به میهره بانی خوئی بیپاریزی.

شایه نی باسه ئه م جومله موباره که زۆر به لیغه، ته رکیبی (آفة) له گه ل (شهرة) دا وه کو (فلان عدل) وایه و، هه روه کو ئه م له سه ر ته قدیری موزاف ده بی به (فلان ذو عدل) ئه ویش به هه مان شێوه ده بیته (الشهرة ذات آفة).

بو پوونکردنه وهی ئه و ئافاتانه ده لیم: بو نموونه که سی که ناوی پیاوچاکی و له خواترسیی ده رکرد، خه لکیکی زۆر باوه ریان پی ده بی، جا ئه و پیاوچا که مه گه ر خوای گه وه بیپاریزی ئه گینا تووشی ریابازی ده بی، ریایش به شیرکی ئه سغه ر ناوبراوه.

هه روه ها گیرۆده ی ده ردی خو به چاک زانین ده بی و، خوئی به گه وه ده زانی. ئه مانه ویش هه موویان ره زیله ن. هه روه ها وا ده بی موریده کانی ته عریز ده که ن و هه ندی سیفه تی ده دهنه پال که به هیه ج جوړی تییدا نییه، که چی خوئی ئه وه ی پی خو شه و ده که ویته به ر مه عنای ئه و ئایه ته که ده فه رموی: «لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ».

واته: ئه و که سانه ی به کرده وهی خو یان شاد ده بن و، پییان خو شه به رامبه ر به شتی که نه یان کردووه ته عریف و ستایش بکری، لات وانه بی له سزا و تۆله ده رباز ده بن، نه خیر، ئه وانه له دوا پۆزا ئازار و سزایه کی پرئیشیان تووش ده بی.

له ته فسیری که بیره له ئیبنو عه باسه وه ده گپریته وه (د.خ) فهرموویه تی: ئه گه ر به چاوی ئینساف ته ماشا بکه ن، ده زانن ئه مه ئه حوالی که سانی که که گه لی فروفیل ده که ن له پیناوی کو کردنه وهی مال و سامانی دنیا دا و، له عهینی کاتدا زۆریان پی خو شه ته عریف بکری، به وهی که پیاوچاک و خاوه ن ئینساف و پوو خو ش و ده ست و دلپاکن.

منی دو ست و خزمه تکار تان زۆرم پی ناخو شه و، گه لی غه مبارم بو ئه حوالی ئه و

برادرانهی بهر ئهم هه‌په‌شه‌گه‌وره و سه‌خته ده‌که‌ون، که‌چی هه‌شتا له‌ئهو‌په‌ر ده‌ره‌جی عیشق و خو‌شه‌ویستی دنیا‌دان. دیاره ئینسان بو مه‌عشووقه‌ی خو‌ی هه‌موو کارێ ده‌کا و، ئه‌وه‌نده نو‌قمی ده‌ریای ئهم خو‌شو‌یسته‌ن په‌ر له‌ خه‌ج‌اله‌تییه ده‌بی که‌ ماوه‌ی بو‌لای خوا گه‌رانه‌وه‌ی پی که‌م بی و بب‌یته شو‌ینی رقی خوای قه‌ههار (والعیاذ بالله).

هه‌ندی برادر له‌به‌رئه‌وی ئی‌ق‌دام ده‌که‌ن له‌سه‌ر تاوان و تاوانباری ده‌ل‌ین: خوا گه‌وره‌یه و قاپی په‌حمه‌تی وازه و خوا غه‌فوور و په‌حیمه، ته‌نانه‌ت دو‌ستی‌کم بوو گیرۆده‌ی شه‌راب خواردنه‌وه بوو، جارێ یه‌کی‌کم نارده‌سه‌ری ئاموژگاریی بکا، به‌ل‌کو ده‌سته‌بردار و بب‌ی و ته‌وبه‌ بکا و ده‌ست له‌ خواردنه‌وه هه‌لب‌گری؛ چون‌که ده‌وامی خواردنه‌وه‌ی شه‌راب هو‌ی سه‌لب‌ی ئیمانه که‌چی ئه‌ویش هه‌رئه‌وه‌نده وه‌لامی دابووه‌وه و ته‌بووی خوا غه‌فوور و په‌حیمه، قاپی خوا به‌رزه. من‌یش وه‌لامم بو‌ نارد که‌ پی‌ی بل‌ین زاته پایه به‌رزه‌کان ئی‌سلام وه‌کو ئیمامی عه‌لی (کرم الله وجهه) و ئیمامی غه‌زالی و شیخ ئه‌حمه‌دی ئی‌بنو حه‌جهر، په‌حمه‌تی خوایان لی بی فه‌رموویانه: ئهم که‌لیمه قسه که‌ تاوانباره‌کان ده‌ل‌ین ده‌لیله له‌سه‌ر نه‌گه‌تیان، ده‌لیله له‌سه‌ر توندوتیژی رقی خوا لی‌یان، هه‌روه‌ها له‌ لایه‌کی تروه‌ ده‌لیله له‌سه‌ر بی په‌حمی و دل‌ره‌قیی ئه‌وان، به‌ل‌کو ده‌لیله له‌سه‌ر بی عه‌ق‌لیان؛ چون‌که به‌ قسه‌ی ئه‌وان ده‌بی ئهم هه‌موو ئایات و حه‌دیسانه که‌ ده‌رباره‌ی هه‌په‌شه‌کردن له‌ گونا‌ه‌باران هاتوون خالی بن له‌ رو‌حی ته‌تب‌یق و ئه‌و فائیده‌یان نه‌بی! ئه‌مه‌یش مه‌عنای ئه‌وه‌یه که‌ شه‌یتان زال بووه به‌سه‌ریاندا و عه‌قیده‌یان ده‌گو‌رێ، ئه‌گینا که‌س هه‌قی نییه به‌م جو‌ره له‌ ئه‌حکامی خوادا سه‌ربه‌ست بی. جا هه‌ر له‌به‌ر وینه‌ی ئهم با‌سانه که‌ ئینسان وه‌ریان ده‌گری، ده‌ستم توانای نه‌ما قه‌له‌م بگری و له‌مه زیاتر بنووسی وه‌کو جار‌ان.

(إنا لله وإنا إليه راجعون).

له‌ حه‌د‌یسی شه‌ریفدا هه‌یه: «إِنْ أَبْعَدَ النَّاسَ مِنَ اللَّهِ الْقَلْبُ الْقَاسِي»

واته: دو‌ورترین که‌س له‌ خوای گه‌وره‌وه که‌سه‌که‌ د‌لی به‌هو‌ی گونا‌هه‌وه په‌ش و په‌ق و بی په‌حم و بی مو‌بالات بو‌ویی. خوای گه‌وره په‌نامان بدا ئامین.

(١٥) ی سه‌فه‌ری (١٣٩٦) ی ک، ر‌یکه‌وتی ١٦-٢-١٩٧٦ ی ز له‌ ته‌رجه‌مه‌ی ئهم نامه‌یه بوومه‌وه. سوپاس بو‌ خوا.

وه‌رگ‌یر

ئاممەي بېسىتە و جەوتەم

باسى موعجىزەكانى ھەزرەتە (د.خ)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسول الله وآله واصحابه أجمعين.

پاش ئەمانە براكانم! ھەرزەكانى دۆستى خۆتان كە بۆم نووسیون، چاكترین دیارین كە دۆست بۆ دۆستى خۆیان بنۆیى بە دەلىلى ئەو ھەدىسە پیرۆزە كە ھەزرەتى ئیبنوعومەر رىۋایەتى كىردوۋە، خویان لى رازى بى: «ما أهدى مسلم لأخيه، هدية أفضل من كلمة حكمة يزيد الله بها أو يرددها عن ردى». واتە: ھىچ مۇسلماننى دىارىيەكى نەئاردوۋە بۆ براى دىنىي خۆى باشتىر بى لە كەلىمەيەكى راستى ۋەھا كە ئەو براىە زىاتىر شارەزايى رېئى راستى پى پەيدا بكا يا زىانىكى پى لى لادا.

براكانم! دىارىي دۆستى دىلئۆزتان ھەموو لەم بابەتەن. ھىوام وايە ۋەريانگىرن و لەبەر پۆشنايىي ئەوان رەفتار بكن و خۆتان لە سوود و سەئادەتايان بەھرمەند بكن، بىگومان ھەر كەس گۆييان پى نەدا توۋشى زيان دەبى. ھەروەھا لە ھەدىتى شەرىفدا ھەيە كە گەۋرەترىن خوۋورەۋىشتى ئىنسانى مۇسلمان ئەۋەيە ھەرگىز لە بىستىنى خىر تىر نەبى.

براكانم! زۆر سەرم سوۋر دەمىنى! يەكى لە ئۆۋە لە بەيانىيەۋە تا كاتى نوۋستى شەۋ يا قسەى بى سوود لەگەل خەلكدا دەكا يا گۆى لە قسەى پىروپوچ و بى مەئنا دەگرى و ماندوۋىش نابى، كەچى ئەگەر گۆى لە دوو لاپەرە ئامۆزگارىي ئاينى بگرى مەلۇول و بى تاقتە دەبى!

براكانم! مەئناى ئيمان ئەۋەيە ئىنسان باۋەر و تەسدىقى بە تەنبايىي خوا بى، بەجۆرى باۋەرەكەى بگاتە پلەى يەقىن. پلەى يەقىنىش ئەۋەيە ئەگەر ھەزار درۋژن و ناراست و فىلئاز و دەسبىر رەدى قسەت بكنەۋە و بەرپەرچى بدەنەۋە تۆ ھەرگىز دلت تىك نەچى و باۋەرپ لەق نەبى. بۆ نمۇنە: بەرامبەرت شاخىكى بەرز و دىارىيە و سەدان جار

پیدا هەلزنای و شارەزای کون و قوژبنیتی، هەزار کەس بین و بلین ئەو شەخ نییە تۆ بە هیچ جۆرێ گۆیی نادەیتی و باوەرپت بەبوونی ئەو شەخ هەرگیز لەق نابێ. ئا بەم جۆرە دەبێ باوەرپت بە تەنیاویی خۆی گەرە نەلەقی و هەزار کەس بەگژتدا بچێ هەرگیز ئەو باوەرپت لە جێی خۆی نەجووڵی.

جا ئەگەر تۆ خۆت پلە ئیمان و هە پتەو و جیگیر نەبێ بەداخەو عەرزت دەکەم، پێویستە لەپیش هەموو کەسێکدا ئیمان و باوەرپتەکی خۆت ئەستوور و پتەو بکە، ئەگەر نا خۆت هێشتا موسلمان نیت و پێویستە ئیمانیکی راست پەیدا بکە.

هۆی ئیمان هێنان و بەهێزکردنی ئیمان، پاش کەرەمی خۆی گەرە، یەکەم: بیرکردنەوەیە بە عەقل لەم ئەرز و ئاسمانە، لەم گۆل و گۆلزاری ئەرزە، لەم سەرچاوە بەردەوامانە، لەم مانگ و خۆر و ئەستێرە جوانانە، یا بیرکردنەوە لە بەرز و نزمیی خاک کە هەندێکی چیا و کۆی بەرز بەرز و هەندێکی دەشتی کاکێ بە کاکییە، هەندێکی ئاودار و میژگ و میرغوزارە و هەندێکی وشک و برنگ و بێ دار و بارە، هەندێ لە دارەکان بێ بەر و هەندێکی بەردارە، بەردارەکان هەر یەک جۆرێ بەر دەگرێ و، بەرەکان پەنگی جۆراوجۆریان هەیە، یا وردبۆنەو لەم سەرچاوە هەمەچەشمانە کە هەندێکیان بەردەوامن و هەندێکیان وەختین، هەندێکی ئاوی بێگەرە و هەندێکی تێکەڵ بە ئاوی کانە، کەژوکی و سارا هەندێکیان بێ کان و هەندێکی تریان پڕکانە، نەوتە، گۆگردە، زیو، ئالتوونە. بێ گومان پێویستە کەسێکی خاوەن زانست و خواست و توانا هەبێ ئەم شتە هێ دروست کردبێ و هەر شتێکی لە شوینی خۆیدا دانابێ و ئەم پێکۆپێکیە راکرتبێ، سەیرکە ئەم هەموو گیانلەبەرە دروست کردووە بێ زیان و زیاندار، درپندە بەرپندە و ئادەمیزاد. بە هەر کام لەمانە پەنگ و دەنگ و شیو و خوورپەوشتێکی تایبەتی داو، تا ئەمانە هەموو بکاتە دەلیل لەسەر ئەوێ کە شت بەبێ خالیکی کارامە و خاوەن زانست و خواست و هێز و توانا نابێ، ئینسانێ تاقە نانێکی بەبێ زەحمەت دەس ناکەوێ، دەبێ دنیاوەکی ئاوا بە بێ هۆ و بەبێ خاوەن چۆن پەیدا ببێ؟ چۆن بێ خاوەن دەبێ؟ چۆن خاوەنەکی بێ عەقل و هۆش و نەزان و ناتەوان دەبێ؟!

ئەم ئەستێرە بەرزانە کە وەکۆ ریزی کاروانی دین و دەروون، چۆن لە خۆیانەو پێگا دەگرەبەر؟ کێ دەیانجووڵێنێتەو؟ کێ ئەو هێلە تایبەتیە بۆ دیاری کردوون؟ بۆچی یەکیکیان لەوی تریان ناکەوێ؟ بۆچی یەکیکیان پێگای خۆی ناگۆرێ؟ بۆچی لە

پوښتېنا هېڅى زياتر نابى و ناکه وېته پېش ئهوى ترپان؟ ئهم کوروى خوره، که زانايانى
 ئهم چهرخه دهلېن مليونى جار بهقه دهر گوى زهوييه، وينه کيوى ئاگرين بهدرېژاييى
 مانگ و سال و سه دهکان هه لگيرساوه و په رته و دها، به جيهاندا، کى دوستى کردووه؟
 کى داي گيرساندووه؟ بو ناکوژېته وه؟ بوچى بوومه له رزه لېى نادا و پارچه پارچه ناکا؟
 بوچى ئه ستېرهکانى دهوروبه رى وهک ئه و زل نابن؟... بوچى ناتوانن به رى بگرن؟ بوچى
 مانگ له و به په لهر دهوره ته و او دهکا؟ واته: هه تا جارې دهوره يى دهرجاتى ته و او دهبى،
 دوازه دهوره يى دهرجاتى دهبرې. ئهمانه چين و له کويوه هاتوون؟ له خو يانه وه و بهبى
 خاوه ن يا بههوى خاوه نيکى مردو، يا خاوه نيکى نه زان يا ناتوان و بى چاره وه؟ چو ن
 دهبى خاوه نيان نه بى؟ هه رکه سى توژى وردېته وه ده زانې ئهم جيهانه خاوه نيکى ته و او
 و بى که موکوپى هه يه.

دوهم هو له هوکانى ئيمان مانه وه يه له گه ل ئاده ميزادى دلپاکى دهروون نوورانى
 خاوه ن هوش و وريايى که به ريز له ريزى ماموستايانى ته مى و تهربييه و هرگرتبى.

هاورپيه تى ئهمانه و تېکه لېيان وهک نزيك بوونه وهى ئينسانى غه مباره بو سهر و
 سهرانى گول و گولزار و باغ و تاقگه و شوينى ته ماشا، وهک هاورپيه تى نه زانه بو
 ئينسانى زانا، وهک دهرمان و هرگرتنى نه خو شه له دکتورى زاناي خاوه ن به راورد.
 سه عاتى رפהقه تى ئهمانه بو هيزى ئيمان وهک عياده تى ساليکه. نه خوشى دل له گه ل
 رפהقه تى ئهمانه دا خو ناگرى. سيهم هو دهرس و هرگرتنه له وانه ي که خو ينده وارى
 کتېبه که سيره تى حه زره تن (د.خ). بى گومان ئاگادارى له سيره تى حه زره ت و له وهى که
 بى وچان به رى ئاده ميزادى بو پړگاي خواناسى بانگ ده کرد و،

ئاگادارى له خو و وره و شتى خو ي و هاورپيه کانى ده بېته هو ي پرواندى گول و
 ره يحانى خواناسى له مي شكى ئينساندا، به تاييه تى ئاگادارى به سهر موعجيزه کانى
 حه زره تى پيغه مبه ردا (د.خ) که ده ورېکى زورگه وره يان هه يه له تيگه ياندى ئينسان له
 پايه و مايه و دين و پيگه ياندى ئينسان و به رزه و به وونى بو ريزى سهر به رزه کانى
 جيهان.

ئهمانه ي باسما ن کردن ئه و هو يانه بوون که ئيمان و باوهر به هيز ده که ن. به لام
 ئه وانه ي که به رهنگارى ئيمان ده بن و باوهر له دل دهر ده که ن يا ناهي ل ئيمان له دلدا
 دابمه زرى يه که م: رפהقه تى ئينسانى بى باوهر و هاورپيه تى ئينسان يکه که شهرم له

موقه دهساتی ئیسلام نهکا، به لئی پدهفاقهتی ئەم جوړه کهسانه وەک ئاگر وایه داری باوه پ دهسووتینی و تهانهت ریشه کهیشی دهفهوتینی.

دووه م: پدهفاقهتی کهسانیکه که له کردهوی ئاینا سست بن و ئەهه مییهت نهدهنه به جیهینانی واجیب و سوننه تهکانی ئاین و، گوئی نهدهنه تهکی گونا ه. مه شهووره: گای زهره به پدهفاقهتی گای پدهش پهنکی پدهش نابی، به لام خووی ئەو دهگری.

سییه م، ئەوهیه که ئینسان خوئی بکهوینه ناو گونا هوه، باوه پکه ن ئینسانی گونا هکار که موبالات به گونا ه نه کاو چاری خوئی نهکا، نه ئیمان و نه ئەخلاق دانامه زریت و زانستی به سوود وهرناگری، ته میی خه لکیش بکا سوودی نابی، ئەمانه چهنه خالیکن به بهراوردی زانایان دامه زراون.

جا مادام باسی موعجیزهکانی هه زهتمان کرد (د.خ)، که زانینیان ده بیته هوئی هیزی ئیمان، ئەوا لیږدها چهنه موعجیزهیی بهیان دهکه م که له سه رهتای ده رکهوتنی نووری ئیسلامه وه ده رکهوتون:—

له هه زهتهی ئیمامی عهلییه وه ده گپنه وه، (کرم الله وجهه)، که فه رموویه تی: پوژی و شتر سواریکی عه ره ب هات و به رامبه رمان راوه ستا و وتی: کامتان (محه مه ده)؟ ئیمهیش ئیشاره تمان کرد به ره و لای هه زهت که حالئ بوو، پووی کرده هه زهت و وتی: من ناوم غه سانه و له (بنی عامر) م، بتیکم هه بوو ده مپه رست، پوژی له مه قامی تاعهت و قوربه تدا چووم مه پیکم سه ربیری و له کاتی سه ربپریندا دهستی دوامان به رز کرده وه له و کاته دا له ناو بته که وه به زمانیکی ساف دهنگی وتاریکمان بیست دهیوت: «یا غسان العامری جاء الحق وزهق الباطل، قد جاء النبی الهاشمی ولناصره السلامة ولخازله الندامة هادیا الى الله الى يوم القيامة».

که ئەم وتاره ی ته واو کرد له خو یه وه به پرو دا که وت. ههروه ها غه سانی عامیری وتی: له پیش مندا تاریق ناویکیش قوربان یسی بو بتهکانی خوئی کردبوو له و بتهیشه وه سه دایی به رز بووه ته وه و وتوویه «یا طارق بعث النبی الصادق وجاء بوحی ناطق». پیش ئه ویش عاسم ناوی، ئه ویش قوربان یی بو بته که ی کردبوو، له بته که یه وه دهنگی هاتووه و توویه: (یا عاصم! جاء الاسلام وبطل الاصنام). کاتی که دهنگ و باسی پیغه مبه رایه تی تو به ئیمه گه یشت، ئیمه دوودل بووین و له بهینی باوه پکردن و بی باوه پیدا بووین، هه تا ئەم

پووداوانه دهرکهوتن، ئیتەر هیچ شك و گومانمان نهما بهتهواوی باوهپمان کرد، بهوهی که ئاینی ئیسلامی پیروژ، راسته تۆش پیغهمبهری ئەم ئوممهتهی بهشیوهی گشتی.

پیوایهت کراوه له سهرهتای ئیسلامهوه ههشت نۆ پیاو و ژن موسلمان بوون، لهپاشا ههزهرتی جیبرهئیل هات و فهرمووی ئەم هاتوو که برۆیته سهر کیوی ئەبوو قوبهیس و به دهنگیکی بهرز بلییت:

«أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ». واته: خه لکینه هه مووتان بلین: هیچ کهس نییه به راستی عیبادهتی بۆ بکری ئەو خوا نهبی که ناوی (الله) یه. کاتی ئەم ئاوازه بلاو بووهوه و کافر هکانی قورپهش بیستیان هه موو کو بوونهوه و وتیان محهمد جنیوی به خواکانی ئیمه داوه و دهلی: پیویسته ههر تهنیا خواییک بههرستن: ئیمه ئەو خوای محهمدهمان نه بینیهوه، چون دهبی ئیمه له سهه و شهست خوا واز بینین؟! پیاوه گهرهکانی قورپهش له (دار الندوة) کو بوونهوه و ئەم باسهیان دووباره کردهوه، ئەنجا پرویان کرده وهلید و وتیان: تۆ چی دهلییت؟ رات چۆنه؟ وتی: من دوو بتم ههیه تا دوو سی پۆژی تر که له کاروباری عیبادهتی ئەوان ده بهمهوه، ئەنجا وهلامتان لی دهگێرمهوه. پاش ئەوه پۆی بۆلای بتهکانی و دوو پۆژ عیبادهتی بۆ کردن، له پۆژی سییهما وهلید بانگی له بتهکانی کرد وتی: من سی پۆژه عیبادهتی ئیوه دهکهم بۆ ئەوهی لهبارهی محهمدهوه راستم پی بلین: ئایا پیغهمبهره یا نا؟، لهو کاتهدا جیننییهکی (سفره) ناو رۆیشته ناو بتهکهوه و هاته دهنگ و وتی: قهتعهن محهمد پیغهمبهر نییه، باوهپی پی مهکن. وهلید لهم دهنگ و ئاواز و بهیانه زۆر دلشاد بوو. پاش ئەوه یهکسهه گهراپهوه بۆ لای پیاوه گهرهکان و ئەم قسه و باسهی بۆ گێرانهوه. ئەوانیش زۆر شاد و دلخۆش بوون. ئەم باسه بهههزهرت گهیشتهوه (د.خ) و زۆر دلی نارپههت بوو، بههوی غهباری و دلنارپههتی ههزهرتهوه، ههزهرتی جیبرهئیل (د.خ) هاتهخوار و ههرزی ههزهرتی کرد: عاجز مه به، وهلید بهم زووانه دهفهوتی و شوینهواری نامینی. ههزهرت (د.خ) ئەم خه بهری بلاو کردهوه و وهلید بیستی و گهلی پی کهنی و گالتهی پی کرد. دووباره رۆیشتهوه بۆ لای هوبهلی بتی و پرسپاری لی کردهوه. هوبهل دیسان دهستی کرد به قسهی ههله قوملهق و بهرامبهه به زاتی ههزهرت (د.خ) بی ئەدهبیی کرد. ههزهرت (د.خ) لهم کو مهلهدا حازر بوو، ههروهها عهبدوللای کوری مهسعوودیش حازر بوو. عهبدوللای دهفهرموی: من دلم زۆر ئیشی پی گهیشته که چون ئەم دهنگه لهم بتهوه پهیدا دهبی و چون ئەو بته ئەم قسه نارپهوا و

ناراستانه دهکا؟! باسی عاجزیی خۆم له خزمهتی ههزهدا کرد، فهرمووی: عاجز مه به
ئه مه حکمهتی تێدایه و بهم زووانه حالێ دهبی.

کاتی گه پینهوه له پێگه دا چاومان به سواری کهوت هاته پێشهوه و گورج له ولاغه کهی
دابهزی و وتی: (السلام عليك يا رسول الله!) من لهو جیننیانهم که له زهمانی نووحدا
(د.خ) موسلمان بوون. لهم رۆژانه دا له جهماعهتی خۆم غائیب بووم: که هاتمه وه لایان
دیم دهگریان! وتم چیه، بۆچی دهگرین؟! وتیان ئه ی نه تبیستوه (سفره) ی جیننی
به رامبهز ههزهد (د.خ) چ بێ ئه ده بییه کی کردوه؟ منیش که ئه وهم بیست زۆر عاجز
بووم هاتم له (سفره) بدهم، له بهینی سه فاو مهروه دا پێی گه یشتیم و کوشتیم و ئه مه سه ری
ئه وه به ده ستمه وه، شکلی لاشه که ی له شیوه ی سه گدایه و له جیگای خۆیدا که وتوه، من
ناوم (مه دی) یه، پێگام بده هه تا برۆمه ناو بۆشایی به ته کانه وه و قسه ی باش بکه م،
هه زهد (د.خ) فهرمووی وا پێگام دای.

رۆژی پاش ئه م روه دا وه کافرهکانی قورپه یشت کۆبوونه وه بۆ ریزگرتن له هوبه ل و بانگی
هه زه تیان کرد ئه ویش هازر بی، که هه موو لای کۆبوونه وه وتیان: ئه ی هوبه ل قسه ی
خۆت بکه، چی ده زانی بیلی با تی بگه ین محمه د پێغه مبه ره یان نا؟ ئیمرو ش چاو و
دلما ن روون بکه ره وه. هوبه ل هاته جواب وتی: ئه ی ئه هلی قورپه یشت! ئه ی ئه هلی مه که!
هه موو بزانه م محمه د راستگو یه و دینی ئه و دینیکی هه قه. که ئه م ده نگه له ناو هوبه له وه
ده رچوو و کافرهکان بیستیان، ئه بوو جه هه ل رقی هه لسا و جۆشی خوارد و رۆیشت
به ته که ی دا به عه رزا و شکانه دی و پارچه پارچه ی کرد.

ریوایه ت کراوه له سه ره تای پێغه مبه رایه تی هه زه تدا (د.خ) ئه بوو جه هه ل له گه ل
کۆمه لی له قورپه یشتیه کان رۆیشتن بۆ لای ئه بو تالیبی مامی پێغه مبه ر (د.خ) و پێیان وت:
ئه م پیاوه برازی تو یه و ئیمه له به ر تو ده ستی لی ناده ین، ئه و گه لی قسه به به ته کانی ئیمه
ده لی. پێویسته تو بانگی بکه ی و ئاموژگاریی بکه ی با بێده نگ بی، ئه گینا له به ینی ئیمه
و ئیوه دا غه یری شمشیر، هیچی تر نامینی. ئه ویش وتی: محمه د بانگ که ن قسه ی له گه ل
بکه ن، بزانه م جوابی چۆن ده بی؟ که هه زه تیان بانگ کرد هات و له سه ر کورسییه که ی
مامی دانیش.

کافرهکان وتیان به ئه بو تالیب: ته ماشاکه ریزی تو ی نه گرت و له شوینه که تدا دانیش.
ئه ویش وتی: ئه گه ر ئه م کورپه راست بکا، ئیمرو له سه ر کورسییه که ی من داده نیشی سبه ی

له سهرشانی ئیوه دانهیشی. ئەنجا پاش ئەمە کافرەکان پرسیاریان لی کرد و وتیان:
ئەهی محەمەد! تۆ لەم داوای پیغەمبەراییەتیەتدا دەلیلت چییە؟

هەزەرە (د.خ) فەرمووی داوای چی دەکەن بۆتان دەکەم، ئەوانیش هەموو وتیان:
دەمانەوی ئێو بەردە کە وا لە نزیکمانەوه درەختیکی بەرزی لی بیته دەرەوه چەند لقی
دریژی ببی بەم لاو لادا بلأوبینەوه.

هەزەرە لەو کاتەدا لە خوای گەورە پاراییەوه کە یارمەتیی بەدا، گورج هەزەرەتی
جیبرەئیل نازل بوو، عەرزێ هەزەرەتی کرد کە خوای گەورە ئێو بەردە پام و موسەخەر
کردوو بۆ تۆ چی ئەمر دەکەوی فەرموو، هەزەرە (د.خ) پووی کردە بەردەکە. بەردەکە
گورج لەت بوو و درەختیکی بەرز لەناویەوه دەرچوو چەند لقی لی جیا بوووه و بەم لاو
بەولادا بلأوبوونەوه، کافرەکان هەموو بەجاری وتیان «ما أحسن ما جئت به؟». ئەمە
کردت شتیکی زۆر جوان و پەسەند بوو، بەلام ئەمانەوی درەختەکە بگەریتەوه بۆ ناو
بەردەکە و بەردەکە گەرایەوه سەر وەزعی پیشووی. کە کافرەکان ئەمەیان دی هەر چەند
پیویست بوو، تەحسینی بکەن و قەناعەتی خوێان دەرپەن، بە پیچەوانەوه وتیان «ما
رأینا سحرًا مثلك». واتە: جادووگەری وەکۆ تۆمان نەدیوه! جا لەم وەزەوه ئێوه
دەردەکەوی کە هیدایەت و کەوتنە سەر پێی راست لای خواوەیە: تا خوای گەورە هیدایەتی
کەسی نەدا هیدایەت وەرناگری.

دەگیرنەوه: لە سەرەتای دەرکەوتنی پیغەمبەراییەتی هەزەرەدا، جوانانی ولاتی یەمەن
لە هەموو چەند رۆژیکدا جاری لە شوینیکدا کۆدەبوونەوه، لەناکاو دەنگی لە غەیبەوه
بانگی کردن. وتی: «یا معشر الغافلین إن محمداً يدعوكم إلى الإسلام ألا تتبعونه». واتە:
ئەهی تاقمە بی ئاگاگان! محەمەد بانگتان دەکا بۆ ئیسلامیەت، عەجایەب ئیوه ناچن
بەدەم بانگەکەیهوه و دواي ناکەون؟! لاوهکان کە ئێو دەنگەیان بیست هەر کەس لە
ئاستی خۆیدا سەری سوورما و بریاریان دا تەحقیقی ئەحوالی پیغەمبەر بکەن (د.خ).
ئەنجا بۆ ئەم مەبەستە چەند کەسیکیان بە سەرۆکایەتی زەلامیکی کارامە و لیھاتوو بە
هەشت و شتری بەبارەوه رێک خست و پێیان وتن برۆن بۆ شاری مەککە و لە ئەحوالی
محەمەد بپرسن و بزانی چۆن ئینسانیکە؟ ئەگەر راست هاتە پیش چاوتان و شترەکانی بە
بارەوه بدەن و خەبەرەکانمان بۆ بهێنەوه. خو ئەگەر وا نەهاتە پیش چاوتان ئەوا و شتر
و بارەکان بفروشن.

قهزاقه دهر که گهیشته مهککه بهر له ههموو کهس به ئه‌بووجهل گه‌یشتن. که ئه‌حوالی
 هه‌زرتیان لی پرسی، جوابی دانه‌وه که محهمه‌د پیاویکی باش نییه و دهستی کرد به
 دروکردن و هه‌لدانی سیفه‌تی ناله‌بار. هه‌روه‌ها پیی وتن: ئهم وشترانه‌تان لی ده‌کرم به
 چوار هه‌زار دینار به‌مه‌رجی تا یه‌ک مه‌نزل له مه‌ککه دوورنه‌که‌ونه‌وه نرخه‌که‌تان پی
 نادم. ئه‌وانیش وشتر و باره‌کانیان پی فروشت و به‌ره‌و بازار ملی رڭگایان گرت، له‌وی
 گه‌یشتن به ئیمامی عه‌لی ئه‌حوالی هه‌زرتیان له‌ویش پرسی، ئه‌ویش به مه‌دح و سه‌نای
 پیغه‌مبه‌ر وه‌لامی دانه‌وه و پیی وتن: وهرن تا بتانگه‌یه‌نمه‌ خزمه‌تی و خوتان ببینن. که
 به خزمه‌تی هه‌زرت گه‌یشتن پاش به‌خیره‌اتنیا یه‌کسه‌ر پیی فه‌رموون: ئه‌گه‌ر هه‌ز
 ده‌که‌ن پیش ئه‌وه‌ی ئیوه‌ قسه‌ بکه‌ن من پیتان ده‌لیم ئیوه‌ به چ نیازی هاتوون؟ ئه‌وانیش
 عه‌رزیان کرد: به‌لی چاکتر وایه که تو له‌پیشا قسه‌مان بو بکه‌ی. ئه‌نجا هه‌زرت (د.خ)
 به‌راستی و بی زیاد و کهم نیاز و مه‌به‌ستیانی بو به‌یان کردن، ئیتر هه‌موو به‌م
 موعجیزه‌یه‌ دلایان دامه‌زرا و شایه‌تومانیا هینا و هه‌ریه‌ک سه‌ربه‌خو وتی: «أشهد أن لا
 إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله» و هه‌موو موسلمان بوون.

ئهمجار هه‌زرت (د.خ) هه‌ستا و به‌و کۆمه‌له‌وه‌ پروی کرده مالی ئه‌بووجهل بو ئه‌وه‌ی
 هه‌زه‌کانی لی وه‌ریگری. که ئه‌بووجهل له دووره‌وه‌ چاوی به هه‌زرت که‌وت (د.خ)
 له‌گه‌ل کۆمه‌له‌که‌دا به خزمه‌تکاره‌کانی خو‌ی وت، ده‌رگای هه‌وشه‌ قایم بکه‌ن با نه‌یینه
 ماله‌وه. هه‌روه‌ها پیی وتن یارمه‌تیم بدن با ئهم به‌رده‌ گه‌وره‌ بده‌م به‌سه‌ر محهمه‌دا تا
 بمری و لیی رزگار بین! کاتی ئه‌وان له قاپیی هه‌وشه‌که‌ نزیک بوونه‌وه و، ئه‌مانیش
 به‌رده‌که‌یان هه‌لگرت، دهستی ئه‌بووجهل که‌وته‌ ژان و ئیشیکی وه‌ها ئوقره‌ی لی بری و
 دهستی کرد به‌ هاوار و نالین و بانگی له هه‌زرت کرد که دوعای بو بکا له‌و ئیشه‌ رزگاری
 بیی تا ئه‌ویش هه‌موو وشتر و باره‌کان بداته‌وه‌ به‌ خاوه‌نه‌کانیان.

هه‌زرت (د.خ) دهستی موباره‌کی هینا به دهستی ئه‌بوو جه‌لدا و ئیشه‌که‌ی نه‌ما،
 ئه‌نجا ئه‌بووجهل ئه‌مری کرد ده‌رگایان کرده‌وه‌ وشتره‌کانیان گه‌راندوه‌ بو
 خاوه‌نه‌کانیان و هه‌رچی حوقووقی تریان بوو دانیه‌وه، ته‌نانه‌ت رپوایه‌ت کراوه
 له‌وکاته‌دا ئه‌بووجهل ویستوویه هه‌ندی شتومه‌کی خاوه‌ن وشتره‌کان بشاریته‌وه و بو
 ئهم مه‌به‌سته‌ چووه‌ ماله‌وه، له‌وی ئینسانیکی به‌سامی هاته‌ پیش چاو که هه‌ره‌شه‌ی لی
 کرد و وتی: ئه‌گه‌ر شتی له‌ که‌لوپه‌لی ئه‌وانه‌ لابه‌دی به شمشیر له‌ گه‌ردنت ده‌دم، ئه‌ویش

به ترس و لهزهوه دووركهوتهوه تا ههموو شتهكان درانهوه به خاوهنهكانيان و پوښتنه
دهرهوه.

پړوايهت كراوه پوڅي له پوڅان نه بوجهل له درگاي مالى خوياندا بيريكي قوولي
هلهكند تا جاري به فيل حهزرت بانگ كا بو مالى خويان و به غهفلت بكهويته
بيرهكهوه. بهلي نه بوجهل نه مهي كرد و به ناو خلكدا بلاوي كردهوه كه نه خوشه تا
حهزرت پړوا سهردان و ههوال پرسيني و بكهويته ناو بيرهكهوه. هاورپيهكاني
نه بوجهل بهم پيلانهيان دهناني.

كه حهزرت (د.خ) باسي ناساغي نه بوجهل بيست، پوي بو ههوال پرسيني، له
پيگه دا حهزرتي جيرهئيل هاته لاي و خه بهري نه پيلانهي دايه و حهزرت گهراپهوه و
نه پوي بو ههوال پرسينهكه. كه نه بوجهل به گهراپهوهي پيغه مبهري زاني، رقي ههلسا
و كهفي چهپاند و توورپه بو، هات بيته دهرهوه، بهي ناگايي كهوته ناو بيرهكهوه! خلكي
ليي كوښونهوه و ههچه ند ههوليان دا بويان دهرنه هات! تا له بيرهكهوه هاواري لي
به رزبويهوه و وتي: رزگاري من به هو محمه دهرهوه دهبي. چون به شويي پيغه مبهري
و بانگيان كرد (د.خ). كه تشريفي هات، بانگي له نه بوجهل كرد: نه گهر لهم بيره
رزگارت بكه موملمان دهبي؟ وتي بهلي. حهزرت (د.خ) دهستي داهيشت و هيپايه
دهرهوه، كه هاته دهرهوه له باتي نهوهي ئيمان بيي و مهنون بي، وتي: «ما اسحرك؟»
واته: ئاي چ جادووگريكي كارامهي؟!

براكانم! جا لهم رووداوهوه نه مهي بوو به پند كه «من حفر بئرا لآخيه وقع فيه». واته:
كه سي بير بو براي خوي هلهكني له باتي نهوه خوي تي دهكهوي! كه سي داوي بو يه كي
بينيتهوه له پيشدا خوي پيوهي دهبي، وهك مه شهووره «چال هلهكن له بني چالايه».

دهگيرنهوه جاري نه بوجهل له گهل نامهردي له هوږي بهني خوزهيمه ريك كهوت و
برپاريان دا كاتي كه حهزرت له نوږدا سهر بو سوجه داهنه ويي و سهر دهخاته سهر
عهرن، بهردي بدن به سهريدا، نه بوجهل خوي ناماده كرد و له كاتي سوجه بردني
حهزرتدا بهردهكهي هلهگرت كه بيدا به سهريا. گورج دهستي لكا به سينگيهوه و بوي
جيانه كرايهوه، كه لپيان پرسى: هو نهوه چيه؟ وتي: نازانم تهنيا نهوهنده دهنانم كاتي
ويستم بهردهكه بدم به سهريدا، دهستم لكا به سينگمهوه. كه هاورپيهكهي نه مهي قسهي بيست،
سوږندي خوارد، دهبي نه مهي بهرده بدم به سهر محمه ددا، بهردهكهي هلهگرت و پوي بيدا

به سهریدا. گورج هه زهت (د.خ) له پيش چاوى ون بوو، تهنيا دهنگى دهبيست. هاتهوه بولاي هاورپيه كانى، لييان پرسى: چيت كرد؟ وتى: هيچم بو نه كرا و پروداوه كهى بو گيړانه وه.

رپوايهت كراوه: جاري نه بووجهل سويندى خوارد وتى: نهگه ر محهمدم چاوپي كهوت نويز بكا، نازارى ددهم، قه زاقه دهر و ابوو هه زهت (د.خ) هات و له مزگهوت دهستى كرد به نويز. نه بووجهل له سهر سوينده كهى خوى به رهو لاي هه زهت پويى كه نازارى پي بگهيښي، له ناو قه دى ريگه دا به ترس و له رزهو راي كرده وه. كه هاورپيه كانى لييان پرسى: چيت لي قه وماوه؟ وتى: خه نده قيكى گهرم دى له بهينى من و هوا هه لكه نرابوو، پرپوو له ماري ناشيرين ناشيرين همموو ده ميان كرده بووه ليم. منيش له ترسا خوم پي نه گيرا و هه لاتم. رپوايهت كراوه كه هه زهت (د.خ) فهرموويه تى: نهگه ر نهگه راپيه ته وه مه لايكهى خوا پارچه پارچه يان ده كړد.

له نه بووبه كرى سيديقه وه، خواى لي رازى بي، رپوايهت كراوه فهرموويه تى: كاتى روښتينه نه شكه و ته وه له كاتى هيچرته و كوچ كړد نماندا له مه ككه وه بو مه دينه (زادهما الله شرفاً) پاش ماوه يي ته ماشام كرد كافره كان به شوينماندا دهگه ران و وا له درگاى نه شكه و ته كده راوه ستاون، پييانم ده بينى. منيش به پيغه مبه رم وت (د.خ): نهى پيغه مبه رى خوا! نهگه ر نه مانه ته ماشاى ناو نه شكه و ته كه بكن ده مانبين. هه زهت (د.خ) فهرمووى: نه بووبه كر! بروانه! كه ته ماشام كرد ده رپايه كى زور گهرم هاته پيش چاو! هه روه ها له قه راخى ده رپا كه وه كه شتيه كى گهره ناماده بوو. نهجا هه زهت فهرمووى: نهى نه بووبه كر خوا توانايه، دنيا ببي به ده رپا مادام كه شتى حازره پرگار ده بين.

له ئيبنوعه باسه وه دهگيړنه وه، خواى لي رازى بي، فهرموويه: روژي هه زهت جيبه ئيل به شيويه كى به سامه وه هاتووه ته خزمه تى هه زهت (د.خ) و عهرزى كړدووه: خواى گهره سه لامت لي دهكا و ده فهرمووى: برويته سهر نه هلى شارى تائف و بانگيان بكهى بو وهرگرتنى ئاينى ئيسلام. هه زهت فهرموويه تى: جيبه ئيل! من هه رگيز توم بهم شيوه سامداره نه ديوه، نه ویش وه لامى داوه ته وه وتوويه: من له شهوى (ليلة القدر) و روژى عهره فاتدا بهم شيوه و سيمايه وه ديمه خواره وه بو سهر نه رز؛ چونكه نه م دوو كاته زور پيرو ز و خاوه ن پايه ن، هه روه ها جيبه ئيل عهرزى كړدووه: كه خواى گهره فهرمانى داوه و پيوسته بروت بو سهر نه هلى تائف و بانگيان بفهرمووى بو وهرگرتنى ئاينى پيرو زى

ئىسلام و ھەرگرتنى كەلىمە (لا اِلهَ اِلَّا الله). جا عەبدوللّاي ئىبنو عەباس دەفەرموئى: لەپاش چەند پوژى لەم تەئرىخەو ھەزەرت (د.خ) لەگەل چەند كەس لە ھاوڕىپىھەكانى خاويان لى رازى بى، پوويان كەردووەتە تائىف. لە پىگەدا بە پىاوئىكى پىرگەيشتوون. پىرە سەيرىكى ھەزەرت و ھاوڕىپىھەكانى كەردووە، كە ھەندىكىان جوان و ھەندىكىان پىرن و تىكرا پىز لە ھەزەرت دەگرن، لىيان دەپرسى: ئەم جوانە كە وھا رىزى لى دەگرن كىيە و ناوى چىيە؟، من گومانم بۆ ئەو دەچى ئەو پىاو ھە گومراھە بى لە تىھامە پەيدا بوو.

لەویدا ھەزەرت (د.خ) دەفەرموئى: (حاشا) من گومراھ نىم، من مەھەدم و پىغەمبەرى خوام و قورئانم بۆ نەردراو و، خاوى گەورە ناردوومى تا ئەھلى ئەم شارە بانگ بكەم بۆ ھەرگرتنى ئاينى پىروژى ئىسلام.

دواى ئەمە پىرە دەلى: من جاسووسم لەسەر ئىو و چاوەرپى ئەم دوو كەلىمە قسەى ئىو ھەم، وا حالى بووم. لەم كاتەدا كە قەومەكەى من بى ئاگان برون دەعوەتيان بكەن. ئىتر ئەو گورج لای ئەمان دەردەچى و بەرھە شارى تائىف دەكەوئىتە رى. كە دەگاتە شار ھاوار دەكا دەلى: «يا آل بني شيبۃ ويا آل ربیعۃ» وا پىاو ھە گومراكەى تىھامە ھات بۆسەرتان كە دىنى خۆى برھە پى بدا و ئىو لە دىن و ئاينى باوك و باپىرانتان لا بدا. دەى ھەمووتان چەك ھەلگرن و برون بۆ قاپى شوراى شار!

كاتى كە ھەزەرت (د.خ) لەگەل ھاوڕىپىھەكانى دەگەنە شارى تائىف بەجارى بانگيان دەكەن: ئەى ئەھلى تائىف! ھەمووتان بلىن «لا اله الا الله محمد رسول الله». بىست شەو لە تائىف دەمىننەو، لە ھەموو شەو و پوژىكا ئەم ئەمرەيان كەردووە و خەلكيان بانگ كەردووە بۆ ئاينى پىروژى ئىسلام. ئەھلى تائىف ئىسلام نەبوون، بەلام جوابيان بۆ ھەزەرت ناردووە (د.خ) گوايا ئەگەر مالى دىناى دەوى پى دەدەين! ھەزەرت (د.خ) دەفەرموئى من تەنیا كەلىمەى تەوحىدم لىيان دەوى، (لا اله الا الله) ئىتر ھىچ شتىكى ترم لى ناوين.

ئەھلى تائىف لەم ھەزە دىگران دەبن و دەلىن: ئىمە بەھوى ئەم شەخسەو ئەو بىست پوژە لە كاروكاسى كەوتووين، با برۆين بىكوژين و پزگار بين. بەلام كچى سەروكى تائىف كە ئاگادارى تەورات و ئىنجىل و زەبوور بوو دەلى: سەبر بكەن با تاقى بکەينەو؛ ئەم شەخسە ھەربە و زمانى سريانى نازانى. من دەروم پرسیارى ھەندى شتى لى دەكەم لە كاروبارى پىشینه كە بە سريانى نووسراون. جا ئەگەر نەزانين ئەوا

مەلۇوم درۋزىنە و دەيكوژىن. ئەگەر زانىيىشنى، ئەوا بۆمان دەردەكەوئى كە پېغەمبەرى خوايە و حەيفە بىكوژىن.

كچى سەرۋكى شار لەگەل كەنيزەكەكانى، خوى دەپازىنئىتەو ەبئىكى دەبى دەيگرئ بەدەستىەو ە دەپوات بۆ خزمەتى ەزەرت (د.خ) كە لىئى نزيك دەبنەو ە ئەدەبەو ە دەپۋنە خزمەتى و كچەكە ەرزى دەكا: مە كچى سەرۋكى شارى طائىفم ە ەاتووم بۆ خزمەتت قسەت لەگەلدا بكام. ەزەرت دەفەرموئ: تا ئەو ەتە دور نەخەيتەو قسەت لەگەل ناكەم. ئەوئش بەگوئى دەكا و ەتەكەى دور دەخاتەو ە دەپواتە پېشەو ە بە ەزەرت (د.خ) دەلئ: راستم پئى بلئ، تۆ چ كەسئكى؟ دەفەرموئ: مە مەمەدم، پېغەمبەر و نئردراوى خوام بۆ سەر جىهان و قورئانى پئروژ بۆ مە نازل بوو. كچەكە بەدەنگئكى بەرز پئى دەكەنئ بەجورئ كە خەلكە كە دەيبئسن. ەزەرت (د.خ) پئى دەفەرموئ: بە چى پئى كەنئت؟! وتئ: بەوەزى تۆ پئى كەنئم؛ زۆر حەيفە پياوى وەكو تۆ صاحئب سئما و جوان، قسەى درۋ بكام! تۆ چۆن دەلئى پېغەمبەر و نئردراوى خوام؟

ەزەرت (د.خ) دەفەرموئ: تۆ ئاگات لە كئئبە كۆنەكان ەيە پئىم بلئ كئ تەوراتى بۆ ەات؟ دەلئ: ەزەرتى مووسا. دەفەرموئ: ئەئ كئ ئئنجئلى بۆ ەات؟ دەلئ: ەزەرتى عئسا. ئەنجا دەفەرموئ: مئش پېغەمبەرى خوام و قورئانى بۆ ناردووم. ئەنجا كچى سەرۋكى شار دەلئ: دەئ ئەگەر تۆ پېغەمبەرى ئاخر زەمانى دوو ناوت ەيە لە زەبوورا بەئانئان بكام. دەفەرموئ: يەكئ لەو ناوانە (ماحئ)يە، واتە: شئى بەتال مەحو دەكاتەو، وەك ەت و ەتپەرستئ. دووەمئان (أحئد)ە واتە: پروئ ئوممەتى خوى لە دۆزەخ وەردەچەرخئئ، واتە: لە سزائ ئاگرئ دۆزەخ دورئان دەخاتەو. ئەئ كچى سەرۋكى طائئف! مە لە ئاسماندا ناوم مەحموودە و، لە ئەرزا ناوم مەمەدى كورئ عەبزوئلأئە. كچەكە دەلئ: دوو كەلئمەئى تر ەن (طاب)و (طئب)، مانائان چئئە؟ دەفەرموئ: مانائان ئەوئە مە لە ناو ەەر قەومئكا ناوم بئرئ بە باشئ دەزانن. ئەمجار كچەكە دەپرسئ: ئەئ لە ئئنجئلدا ناوى پېغەمبەرى ئاخر زەمان چئئە؟ دەفەرموئ: (فارقلئط). وتئ: مەعنائ چئئە؟ دەفەرموئ. بە كەسئ دەلئئ كە حەق و ناحەق لەئەك جئاباكاتەو. پاش ئەمە كچەكە دەلئ: لە لائ ئئمە نئشانەئەكئى تر ەيە بۆ پېغەمبەرى ئاخر زەمان، ئەوئش ئەوئە كاتئ عئسا بەرز كرايەو بۆ ئاسمان بە قەومەكەى خوى فەرمو: لەپاش مە خوائ گەورە لە ئوممەتى ەرەبدا پېغەمبەر رەوانە دەكا كە مندال بوو ەاوكى مردوو

و ئوممەتییکی بۆ ئامادە دەکری کە حەمد و سەنای خوا دەکەن و، کاتی نوێژ دەکەن وەک
 پیزی مەلاییکە ڕادەوێستن و، یارەکانی بەسەر کافرەکان زāl دەبن. ئایا ئەم سیفەتە لە
 یارانێ تۆدا هەن یان نا؟ حەزەرەت (د.خ) دەفەرموی: بەلێ؛ ئەو نیشانەیە کە تۆ باست کرد
 ڕاستە و لە ئوممەتی مندا هەیە.

پاش مانە کچەکە عەرزێ دەکا: نیشانەیەکی تر هەیە بۆ پیغەمبەری ئاخر زەمان لەم
 هەموو نیشانانە گرینگتر، ئەویش ئەوێە کە لە پشتیدا نیشانەیە هەیە بریتیە لە خالێکی
 ڕەش بەقەد هێلکە کۆترێ ئاخۆ نیشانەی وەها لای تۆ هەیە؟ حەزەرەت (د.خ) دەفەرموی:
 بەلێ ئەو نیشانەیشە هەیە. جا کچەکە بەسەر ڕوودا دەکەوێ و شایەتومان دەهینێ و
 دەلێ: «أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله». بەم شیوەیە ئاینی پیرۆزی
 ئیسلام وەرەگرتی و بتهکەیی خۆی وردوھان دەکات و دەگەرێتەوە بۆ ناو قەومەکەیی و
 ئیسلامەتیی خۆی باش دەردەبرێ و، بە ئاوازی بەرز بانگ دەکا: «يا آل بني شيبه ويا آل
 ربيعة» بڵێن: « لا إله إلا الله، محمد رسول الله» تا لە سزای ئاگری دۆزەخ ڕزگار ببین.
 ئەهلی تائیف هەموو دەنگی ئەو کچە دەبێسن، بەلام موسلمان نابن، یەك نەفەر نەبێ لە
 حەبەشیەکان کە لەو کاتەدا لە تائیف بوو.

ئەو کچی سەرۆکی تائیفە، چوار باری گەورە و بەهێزی بوو، باوکیشی خاوەن
 دەسلەلات بوو، باوکە بە کورپەکانی دەلێ: چی حەز دەکەن لە سزا و ئازاردانی
 خوشکەتەکان بیکەن، بەلکو لەم کارە پەشیمان بێتەو و بگەرێتەو سەر ڕپی خۆمان،
 کورپەکانیش بە خوشکەکیان دەلێن: خوشکی ئێمە زۆر لامان خوشەوێستی، هەرگیز حەز
 ناکەین سزات بدەین. وەرەو سەر ئاینی خۆمان، ئەگینا تووشی سزای زۆر دەبی. ئەویش
 دەلێ: باکم لە کوشتن نییە و هەرگیز لەم ئاینە ڕاستە پەشیمان نابمەو و خوای خۆم
 دۆزیووتەو و لە گومراھی ڕزگاربووم. ئینجا براکانی بێبەزەییانە دەستیان کردوو بە
 سزادانی، بەلام ئەوان هەرچەند سزایان داو ئەو زیاتر سوور بوو لەسەر ئیمانەکەیی و
 چاکتر باوەشی پێدا کردوو و پاراستووێ تارپەدەیک هەرپەشەیی سووتاندنیان لێ کرد،
 بەلام ئەو لە وەلامیاندا دەیوت: سزای ئێو سووکە و ئاسانە، سزای خوای گەورە قورس و
 نالەبارە. لەدواییدا بە ئەمری باوکی چوار میخەیان کێشا، واتە: ڕایان کێشا لەسەر پشت
 و دەست و پێیان بەلادا ڕاکێشا و میخیان پێدا داکو تا گیانی پاکی دەرچوو و بە پایەیی
 شەھادەت گەیشت. جا پاش شەھیدکردنی بردووێانە لە نزیکی حەزەرەتەو (د.خ) فرەیان
 داو و ئەویش بە عەبای موبارەکی خۆی دای پۆشیو و نوێژی جەنازیان کردوو و

خستوو یانته قهبر. پاش ئەم ئیشانه دھەرموئ: قەسەم بەو کەسە کە گیانی منی لە دەستدایە، ئەو کچە پێش ئەوێ گیانی دەرچی، جیگە ی خۆی لە بەهەشتدا دی.

هەروەها ئەو حەبەشیەش کە بە دەنگی کچی سەرۆکەو موسڵمان بووبو و ئێویشیان بە ئازار و سزا کوشت و شەهید بوو، فریاندایە خزمەت حەزەرت، بەلام حەزەرت بۆ ئەم ماتل بوو، گورج نوێژی جەنازی نەکردوو تا حەزەرتی جیبرەئیل لەگەڵ ژمارەیهکی زۆر لە مەلائیکەکان ئامادە بوو و عەززی حەزەرتی کردوو: خوای گەورە سلاوت لێدەکا و دھەرمی ئەم حەبەشیەش لە پێگای مندا جیهادی کردوو، پێویستە ئامادە ی نوێژ و جەنازی ببین و دھەرتی بکەن. ئینجا حەزەرت (د.خ) نوێژی جەنازی کردوو و لەگەڵ ھاوڕێیەکانی دھەنیان کردوو (رضي الله تعالى عنهما. آمین).

هەر لەو رۆژە تالەدا لەپاش نوێژی مەغریب حەزەرتی جیبرەئیل دێتە خزمەتی حەزەرت و ئاگاداری دەکا کە ئەم کافرانی تائیفە سەگی تالیم دراوی درندەیان ھەیە و دھیانەوئ سبەینی بەریان دەنە گیانتان ئاگاداری خۆتان بن. سبە ی کە رۆژ دهبیتەو حەزەرت (د.خ) سەیر دەکا کافرەکان سەگەکانیان بەرەلا کردوو. لێیان دەرپاتە پێشەو و دھەرموئ: «لا حول ولا قوة إلا بالله»، هەروەها دھەرموئ: «يا اله السموات والأرضين»، «يا اله النبيين! حول هذه الكلاب على أصحابهن». خوای گەورە دوعاکە ی قبوول دەکا و سەگەکان سەردەخەنە سەر ئەرز و دەست دەکەن بە کلکەلەقە و دین بۆ خزمەت حەزەرت (د.خ) و ئێویش بانگیان لێ دەکا و دھەرموئ: «يا كلاب عليكن بأصحابكن». ئیتر بەجاری ئەو سەگە درندە تالیم دراوانە دگەرپێتەو بۆ سەر خاوەنەکانیان و هەر کەسیان لەوانە بەردەست دەکەوئ برینداری دەکەن. بەھوێ ئەم وەزەو خەلکی شار پادەکەن. لەویدا حەزەرت (د.خ) فرسەت دھەینی و دەرپا بۆ بتخانە ی شارەکە و بتەکان ھەموو دھشکێنی.

کاتی خەلکەکە گەرانەو بۆ سەر بتەکان و تەماشایان کرد ھەموویان شکاون لە داخندا دار و بەردیان دا بەسەر خۆیاندا. کابرایەکی حەبەشیەش، کە بتپەرست بوو و بتەکی شکابوو، بەدوای حەزەرتدا دگەرپا تا پێی دگا و پوخساری موبارەکی بریندار دەکا. حەزەرت لەم پرووداوە زۆر نارەحەت دەبی و دگەرپێتەو بۆ لای رەفیقەکانی، زۆر تینووی دەبی، داوای ئاو دەکا بیخواتەو دەستی ناکەوئ؛ بۆیە لە خوای گەورە دەرپێتەو و دھەرموئ: «اللهم اسقنا شربة من ماء» واتە: ئە ی خوایا بە میقداری ئاو تینووتیمان بشکێنە.

ئیبنو عباس دگەرپێتەو دھەرموئ: دەلێن ئەوێ دە ی نەچوو تەماشایان کردوو

ئاولەناو بەینی پەنجەکانی پیغمبەرەو دەردەچوو (د.خ) ئاویکی وەها لە شیر سپیتر و لە هەنگوین شیرینتر. حەزرت (د.خ) لێی خوا دەو، ھەر وەھا ویستی بەو ئاوە دەسنوێژ بگری، لە ناوکاودا پینج مەلائیکە ھاتنە خزمەتی کە ھەریەک مەئمووری کاری بوون: لە گەرمای پۆژ، بای توند و بەھیز، ئاو و لافا. ئەم پینجە داویان لێ کرد، پێگیان بدا تا قەومی شاری تائیف بەرباد بکەن؛ چونکە بەھۆی ئازاردانی حەزرت و بریندارکردنی پوخساری موبارەکیەو مەلائیکە لە ئاسمانەکان زویر و دلتەنگ بوویون، بەلام حەزرت (د.خ) پێگای ئەوێ نەدا، ئازار بە ئەھلی شاری تائیف بگەییان و فەرمووی: «إِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي رَحْمَةً وَلَمْ يَبْعَثْنِي عَذَابًا». واتە خۆی گەرە منی پەوانە کردوو بە پەحمەت بۆ جیھان، نەیناردووم بێمە ھۆی سزا و ئازاریان. ھەر وەھا لەسەر حالێ سەبر مایەو تا نوێژی نیوەرۆی کرد. جا کاتی کە لەناو کۆمەلەی پەفیکەکانیدا دانیشتبوو دەستی کرد بە دوعا و نزا و لە خوا پارانەو، فەرمووی: «اللهم بحرمة آدم وأبراهيم وموسى وعيسى، وبحرمة الأنجيل والزبور والتوراة والقرآن، أسألك أن ترزقهم الإيمان والإسلام فأنهم لا يعلمون ما يفعلون».

براکانم! چەند موعجیزەکی حەزرت بە شێوەیەکی کورت گێڕانەو کە چەند مەبەستیان لێو دەرکەوت:

یەکەم: ھیزی ئیمانی ئەو موسلمانە کە لەو پۆژ و چەرخەدا خۆیان بەرامبەر سزا و ئازاری دوژمن ڕاگرتوو و پێگای راستیان بەرنەداو و خەریکی بلاوکردنەوێ بیروباوەری ئایینی ئیسلامی پێرۆز بوون.

دووھەم: میھرەبانی و دلفراوانی و بەزەیی حەزرت (د.خ) تەنانت بەرامبەر بە دوژمنی خۆی، کە لەباتی ئەوێ دوعای شەپیان لێ بکا بە ھەموو جوړی داواکاری قازانج و چاکە بوو بۆیان و بۆ ھەموو بەرە ئادەمیزاد. قال تعالی: «بِالْمُؤْمِنِينَ رَوْفٌ رَحِيمٌ». سا خوا بۆ خاتری میھرەبانی خۆی لە مەزھەری ئیحسان خۆیدا ڕامانگری و یارمەتی ھەموو لایەکمان بدا بۆ پەپرەویی حەزرت (د.خ) لە گوشتار و پەفتاریدا و، لە رۆژی قیامەتا لە شەفاعەت و تەکاکاری ئەو بەشدار بین، ئامین.

لە ۱۱ ی (ربیع الأول) (۱۳۹۶) ی ک، پێکەوتی ۱۲-۳-۱۹۷۶ ز. دا لە تەرجمەمی ئەم نامەیە بوومەو. سوپاس بۆ خوا.

وەرگێڕ

نامھی بیست و ہشتہم

باسی دراوسیہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

بسم اللہ، والحمد للہ، والصلاة والسلام على رسول اللہ، وعلى آلہ وأصحابہ وأتباعہ بأحسان في دين اللہ.

وبعد، براکانم! دیاری ناردن دہبیتہ ہوی خوشہویستی دیارینیر و دیاری بۆ نیرو، وەکو حەزەرەتی پیغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: «تہادوا تحابوا». واتە لەناو خۆتاندا دیاری بۆ یەکتەر پەوانە بکەن دہبیتہ ہوی خوشہویستی لەناوتاندا، لەگەڵ ئەوەیشدا دیاریی دنیاوی سوودیکی کەمی ھەیە، بەلام دیاریی برای دلسۆتان سوودیکی زۆری ھەیە؛ چونکە ئەم نامانە کە من بۆتان پەوانە دەکەم، بەپێی فەرموودەی حەزەرەتی پیغەمبەر (د.خ) گەورەتر و بەسوودترن لە ھەموو جوورە دیارییەک، تەنانەت لەو دیارییانە کە پاشایان بۆ یەکتەر یان دەنیرن. لە پیغەمبەرەو (د.خ) رپوایەت کراوە: «ما أھدی مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حکمة یزیدہ اللہ بہا ھدی أو یردہ عن ردى»

واتە: ھەرگیز ھیچ موسلمانێ دیارییەکی بۆ برای موسلمانێ خۆی نەناردووە باشتەر بۆی لە واتەییەکی راست و پەوان و بەکەلکی وەھا کە شارەزاییەکی لە رپگەیی راستی ئایندا پێ پەیدا بکا، یا لە فەوتان و زریان و لیکەوتن بیپاریزی.

دەگێرپنەوہ حەزەرەتی عومەری کورپی خەتتاب (ر.خ) گەلی جار لە ھاوپیەکانی دەپرسی: عەبیم چییە پێم بلێن. ھەر وەھا دەیفەرموو: «رحم اللہ أمرء أھدی إلی عیوبی». لەپاش فەرموودەکەیشی دەیفەرموو: دۆستی وا کە عەبیبی ئینسان بە خاوەنەکەیی پیشان بدا زۆر کەم و نایابە. سوپاس بۆ خوای گەورە برای خۆتان و دلسۆزی خۆتان لەو جوورە دۆستانەییە کەوابی ھەر وەکو دیاریی دنیاوی وەردەگرن تکایە ئەم دیارییە منیش وەربگرن؛ چونکە دیارییەکەیی من لە دیاریی دنیاوی بەسوودترە، نیشانەیی وەرگرتنی دیارییەکەیی من ئەوہیە کە بێخویننەوہ و گوێی پێ بدەن و کاری پێ بکەن. بەلێ لە

راستییدا له لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه به‌لینى چاك و موژده‌ی به‌خیر هاتوو به‌ئو كه‌سانه‌ی ئه‌م دیارییه‌یه‌وه و ده‌گرن. هه‌روه‌ها هه‌ره‌شه‌ی توندكراوه له‌وانه كه وه‌ریان ناگرن؛ هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «أیما عبد جاءته موعظة من الله في دينه فأنها نعمة من الله سيقته اليه، فأقبلها بشكر زاده الله نعماً أخرى، وإلا كانت حجة من الله عليه...» الى أن قال: «... ويزداد عليه بها سخطاً».

واته: هه‌ر به‌نده‌یه له به‌نده‌كانى خوای گه‌وره ئاموژگارییه‌كى له‌باره‌ی ئه‌حوالى ئاینیه‌یه‌وه له لایه‌ن خاوه‌ه بو‌ی ئه‌وه نیه‌مه‌تیه‌كه لای خاوه‌ه بو‌ی هه‌واله‌ه كراوه، جا ئه‌گه‌ر به‌سوپاسه‌وه وه‌ری بگرێ ئه‌وه زو‌ر موباره‌ك و به‌جیه‌یه و، خوای گه‌وره چه‌ند نیه‌مه‌تی تری بو‌ زیاد ده‌كا. خو ئه‌گه‌ر وه‌ری نه‌گرت ده‌بیه‌ته شایه‌تی خراپیه‌ی ئه‌و له‌ روژی قیامه‌تدا و، خوای گه‌وره پێش ئه‌و كاته لێ ده‌ره‌نجی، په‌نا به‌ خوای گه‌وره.

براكان! باشت‌رین هاو‌رێ و هاومه‌جلیستان ئه‌و كه‌سه‌یه كه ئه‌م نامه‌تان بو‌ ده‌خوینیه‌وه؛ هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: - «خير جلسائكم من ذكر الله رؤيته، وزاد في علمكم منطقه، وذكركم الآخرة علمه». واته: باشت‌رین هاو‌نشینه‌تان و هاومه‌جلیستان ئه‌و كه‌سه‌یه كه چاو‌پیه‌كه‌وتنی ئه‌و خواتان بیرخاته‌وه و، قسه‌کردنی زانیاریتان زو‌ر بكا و، زانیارییه‌كه‌ی روژی قیامه‌تتان بخاته‌وه یاد. بیگومان هه‌ر كه‌س گوێ بو‌ ئه‌م نامه‌نه بگرێ و به‌و ئاموژگارییه‌ی ره‌فتار بكا ئه‌وه به‌ موسلمانێ ساغ حسیب ده‌كرێ.

ریوایه‌ت كراوه له‌ گه‌وره‌ترین خو‌وره‌وشتی موسلمان ئه‌وه‌یه له‌ بیستنی قسه‌ی خیر تیر نه‌بێ.

براكان! پارێز له‌ گونا‌ه و تاوانباری ده‌بیه‌ته هۆی پاراستنی ئیمان و گیان ده‌بیه‌ته هۆی پاداشتی چاكه‌ی له ژماره نه‌هاتوو؛ چونكه خو‌پاراستن له گونا‌ه ئه‌وه‌نده لای خوای گه‌وره به‌نرخه كه پاداشتی له‌ هی تاعه‌ت‌کردن زو‌رت‌ره، به‌تایبه‌تی گونا‌ه تا گه‌وره‌تر بێ پاداشتی نه‌کردنه‌كه‌ی گه‌وره‌تر ده‌بێ.

خو‌پاراستن له گونا‌ه سێ زیانی گه‌وره له ئینسان ده‌گرێته‌وه؛ له فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره (د.خ)، «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلال إلا جاءه ما ينغصه أياها». واته: پاداشتی بێ فه‌رمانیه‌ی خوا سێ شته: یه‌كه‌م: سستییه له خوا‌په‌رستییدا. دووه‌م: ته‌نگی گوزه‌ران.

سیپهم ئهوهیه خوښی لی دهبی به قوزهلقورت و، ئهگهر نیعمهتی یا هر جوره خوښیهکی بوړېک کهوئ به لایه کی لی دهبیته ملوژم که خوښی لی دهکاته ناخوښی و شیرینی و له زهتی دهکاته تالی.

براکان! له لایه نی حه زه ته وه (د.خ) زور ئاموژگاری کراوه دهرباره ی پزگرتن له دراوسی و، زوری فهرمووه بوړاگرتن و پاراستنی حقووقی دراوسییه تی، تهنانهت ئهگهر دراوسیش موسلمان نه بی، جووله که یا گاور بی.

شیخ ئهحمده دی ئیبنو حه جهر فهرموویه تی: حه ق وایه له گهل دراوسی کافردا چاکه بکری؛ چونکه ئه م چاکه کردنه دهبیته هو ی خیر.

دهگیرنه وه: شیخ سه هلی شووشته ری دراوسی پیاوکی مه جووسی ئاگرپه رست بوو، که کونیکی کردبووه ئه ده بخانه ی مال که یان و هه موو شه ویک هه رچی پیسییان بووایه له و کونه وه فرپی ده دایه حه وشی مالی شیخ سه هله وه. تا ماوویه کی زور له سه ر ئه م کاره ناشیرینه دهوامی کرد، له و ماوه دا هه موو جارئ سه هل خو ی ده رپی ئه و پیسییه ی له حه و شه که ی خو یان ده رده کرد و نهیده هیشت که س له مال و مندالی به م وه زعه بزانی.

که واده ی مردنی سه هل هات مه جووسییه کی بانگ کرد له گهل ئه ولاد و میرانگره کانی خویدا و پی فهرموو: ده ترسم ئه م واریسانه ی من وه کو خو م نه بن و ئه و وه زعه ت لی قبول نه که ن و ئازارت بدن؛ زورم پی خو شه ئاگاداری خو ت بی. پیاوه مه جووسییه که که ئه م میهره بانیه ی له شیخ سه هله وه دی گورج له سه ر ده ستیدا موسلمان بوو و له سه ر په وشتیکی زور باش ژیا هه تا مرد.

هه ندی له ئه هلی ته فسیر له ته فسیری ئایه تی پیروزی «وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ» دا فهرموویانه: مه عنای ئه م ئایه ته ئه وه یه پیویسته له ناو ئیوه دا هه میسه گرووه ی بین ئولفه ت و برایه تی بخه نه ناو خه لکه وه به تایبه تی له گهل خزمانا؛ که وابی ئولفه ت خستن و برایه تی له ناو موسلمانان زور باشه و، له ئاینی ئیسلامدا به شیوه یه کی گشتی مه رغوبه، به تایبه تی له ناو خزم و خویشاندا.

حه زه ت (د.خ) فهرموویه تی: «مالکم لا تتحابون عباد الله إلا من قلة الإيمان أو كما قال» واته: بوچی یه کترتان خوښ ناوی ئه ی به نده کانی خوا، چیتان ده ست ده که وئ له م یه کتر خوښ نه ویسته که موکوپیی ئیمان نه بی؟

ياخود ماناي ئه وهى: ئه ي بهندهكانى خوا هوئى چييه يهكترتان خوش ناوئ؟ ئهلبهته هوئى كه مئى ئيمان، ئه گهر باوهرتان به پاداش و جهزاي كرده وه بووبووايه، وهك باوهرتان به كه سابه تئى دنيا تان، تهركى دؤستى و خوشه ويستنى دراوسيتان نه ده كرد. براكانم! ئه گهر ئينسان باش ته ماشاي ئهم فهرموده ي هه زه ته بكا (د.خ) ده بئ له خه فه تدا بمرئ؛ چونكه فهرموديه تئ: ئه و كه سانه ي بئ مه هه به تئ له گه ل دراوسيدا دهكهن، ئيمانيان كه م و لاوازه.

ههروهها هه زه ت (د.خ) فهرموديه تئ: ههركه سئ ئيمان و باوهرئ به خواي گه وه ههيه با ده رحه ق به دراوسيه كانى چاكه بكا، ههركه سئ ئيمانى به خوا و پيغه مبه رى خوا ههيه با ئازارى دلى دراوسئ نه دا، چونكه دراوسئ نزيكى دراوسئى خويه تئ، پيكه وه بوونيان رۆژ و مانگ نيه سهاله هاى سهاله، كه به دريژئى سال ئينسان ئازارى دراوسئ بدا، سزاكه ي نابريته وه، په نا به خوا.

رپوايه ت كراوه: رۆژئ هه زه ت (د.خ) به كۆمه لئ له يارانى خوى فهرموو: ئايا ئيوه ده زانن زينا چونه؟ عه رزيان كرد: زينا هه پامه و خواي گه وه هه تا هه تايه هه پامى كردوه. هه زه ت (د.خ) فهرموو: ئه گهر يه كئ له گه ل ژنانى بيگانه دا ده جار زينا بكا، گوناھى كه مته ره له تاقه زينا يئ له گه ل ژنى دراوسيدا بيكا.

ههروهها له ياره كانى پرسئى (د.خ): ئيوه ده رحه ق به دزيكردن له مالى خه لك چي ده لئ؟ عه رزيان كرد: دزى هه پامه؛ خوا و پيغه مبه رى خوا هه راميان كردوه. فهرموو: ئه گهر يه كئ ده جار له مالى خه لكى دزى بكا، گوناھى كه مته ره له وه كه جارئ دزى له مالى دراوسئى بكا.

پوخته ي قسه: هه ر گوناھ و تاوانئ له گه ل دراوسيدا بكري، سزاي گه لئ ناباته ر و تونده تره له گوناھئ له گه ل خه لكى تر دا بكري.

براكانم! رهفتارى خراپ له گه ل دراوسيدا له خراپئى دلّ وه پهيدا ده بئ، واته له كينه و به خيليه وه، ئه گينا ئينسانئ دلى له خو و ره وشتى خراپ پاك بئ، له گه ل هيج كه سيكدا خراپه ناك، نه خوازه لا له گه ل دراوسيدا؛ جا كه واته با هه ندئ له فهرموده ي هه زه ت تان له باره ي رق و كينه و خووى به دى دلّ وه بؤ نه قلّ بكه م:

له هه زه ته وه رپوايه ت كراوه (د.خ) كه له شه وى به راتا خواي گه وه به قه د تال تالئ

خوری هه موو مه پری خیلای (بنی کلب) له ئوممه تی تاوانبار عه فوو ده فهرمووی، به لام ئه و موسولمانه ی رق و کینه یان دهرحق به موسلمانان ببی، خوی گه وره عه فوو یان ناکا. خو ئه گهر ته رکى قسه له گهل یه کا بکه ن له سی پوژ زیاتر ئه وه هه کامیان بمری به ئه هلی دۆزهخ، واته به تاوانبار، دهناسری. هه روه ها هه تا شانزه هه دیسم حسیب کردوه که له زهممی رق و کینه و دلپیسیدا وتراون.

له هه زه رته وه (د.خ) ریوایه ت کراوه: ئه بدالی ئوممه تی من که ده رونه به هه شت له بهر زوری نویژ و پوژوو نییه، به لکو له بهر ده سوده هه نده و که ره م و به خششه به داماو، له بهر ئه وه یه که سینه سافن و نه سیحه تی موسلمانان ده که ن به ئیخلاسی دل.

هه روه ها ریوایه ت کراوه پوژری هه زه رت (د.خ) سی جار له سه ریه ک فهرمووی: قه سه م به خوا به خاوه ن ئیمان دانانری، قه سه م به خوا به خاوه ن ئیمان دانانری. قه سه م به خوا به خاوه ن ئیمان دانانری. یارانای هه زه رت (د.خ) وتیان: خاوه ن زیان و هه ساره تمه نده ئه و که سه ی که هه زه رت (د.خ) سی جار سویند بخوا له سه ر ناموسلمانای ئه و، ده بی ئه و که سه کی بی؟ هه زه رت (د.خ) فهرمووی: ئه و که سه یه که دراوسی له شه ری ئه مین نه بی.

براکان! ئه م وه لامی هه زه رته (د.خ) دوو ئیشاره ی تیدا هه یه: یه که م ئه وه یه فهرمووی: ئه و که سه یه که دراوسی له شه ری ئه مین نه بی، نه یه فهرموو: ئه و دراوسییه که دراوسی له شه ری ئه مین نه بی، واته ئه و که سه حالای وابی دراوسی نییه و نابی به دراوسی ناو بیری. دووه م ئه وه یه نه یه فهرموو: ئه و که سه یه که زیان بدا له دراوسی، به لکو فهرمووی ئه و که سه یه که دراوسی مه ترسی هه بی له شه ری و له زیانی ئه مین نه بی، جا ته ماشاکه ن مادام به ته نیا مه ترسی له خراپه ی ئه و که سه ئه و هه ره شه یه کرابی، ده بی ئه گهر به راستی زیان به دراوسییه که ی بگه یینی حالای عه زابی چو ن بی؟

ریوایه ت کراوه: یه کی هاته خزمه تی هه زه رت (د.خ) و عه رزی کرد: من خه لقی ئه م شارهم و له فلا نه گه ره کم و زو ره ی ئیش و ئازاری ئیمه له یه کیکه وه یه که له هه موو دراوسییه کان نزیکتره لیمان. له ویدا هه زه رت (د.خ) ئه مری فهرموو به ئه بوو به کر و عومه ر برۆن جار بدن به ناو شارد: نابی هه یچ که س زیان به دراوسی بگه یینی، ئه گهر نا له به هه شت نا هومید ده بی. هه روه ها ئاگاداریش بن تا چل خانوو له چوار ده وری مالی ئینساندا به دراوسی حسیب ده کری.

لەم کارەدا بۆیە حەزەرەتی عوسمانی نەنارد، چونکە ئەو زۆر بە حەیا و شەرم بوو، نەبادا لەبەر شەرمی خۆی ئەمرەکەى حەزەرەتی پێ جێبەجێ نەکری و جاپی بۆ نەدری بەناو خەڵکدا.

براکان! تەماشای بکەن ڕاگرتنی حوقووقی دراوسییهتی ئەوەندە گەورە و بە ئەهەممیهتە که حەزەرەت (د.خ) دوو یاری دیاری وەک ئەبویەکر و عومەری ناردوووە بۆ ئەوێ بەناو خەڵکدا جارێدن تا کەس ئازاری دراوسیی خۆی نەدا، لەگەڵ ئەوەیشدا کە جارێدان لەناو خەڵکدا کاری پیاوی گەورە نییە.

ڕیوایەت کراوە کە حەزەرەت (د.خ) فەرموویەتی: قەسەم بەو خواپە کە گیانی من لە دەستی قودرەتی ئەوایە هیچ کەس بە موسڵمان ناناسری تا دڵ و زمانی سالم نەبی، بە موسڵمان ناناسری کەسی کە دراوسی لە ئازاری ئەمین نەبی، واتە دراوسیەکەى لەوە بترسی کە خیانهتی لەگەڵ بکا یا زۆلمی لی بکا. هەروەها فەرمووی: هەر کەس ئازاری دراوسی بدا ئەو بەراستی ئازاری من دەدا و، هەر کەس ئازاری من بدا بەراستی خۆی گەورە غەزەبی لی دەگری.

ڕیوایەت کراوە: پۆژی حەزەرەت (د.خ) لە شارێ مەدینەى مۆنەوهرە دەرچوو بۆ جیهاد و فەرمووی. هەر کەس ئازاری دراوسی خۆی دابی نەیت لەگەڵماندا بۆ غەزا. لەو سوپایەدا یەكێك هاتە خزمەت حەزەرەت و عەرزى کرد: من میزم کردوو بە دیواری دراوسیەکەمدا و هیشتا گەردەنی خۆم پێ ئازاد نەکردوو، حەزەرەت (د.خ) پێی فەرموو: پەفاقەتی من مەکە و، ناردییەو بۆ مەدینەى مۆنەوهرە.

جا تەماشای بکەن فەرق لە بەینی ئەو زەمانە و زەمانی ئێمەدا چەند زۆرە. ئەو شەخسە کە ئەو گوناھەى کردوو حەزەرەت پەفاقەتی نەکردوو و ناردوو یەتیەو بۆ شوینی خۆی، نەوا بە شوومی گوناھەکەى ئەووە باقی سوپاکەیش بشکی و خۆی گەورە یارمەتییان نەدا؛ چونکە بەپێی حەدیسى پیغەمبەر (د.خ) تاوان وەک بۆ خاوەنەکەى شوومە، هەروەها نەگەتەى و شوومی بۆ دەوروپشتیشی هەیه.

ڕیوایەت کراوە: پۆژی یەکی لە خزمەتی حەزەرەتدا شکاتی لە دەستی دراوسیەکەى خۆی کرد، حەزەرەت (د.خ) فەرمووی: هەرچی شتومەک و کەلوپەلی ناو مالت هەیه دەرێکە دەرەو لە مالهکەت و هەر کەس بەلاتا تیپەری باسی خراپیی دراوسیەکەى خۆتى لا بکە، ئەویش پۆیی هەرچی شتومەکی هەبوو لە مالهکەى دەرکرد و، هەر کەس بەویدا تی

دەپەپى باسى خراپىيى دراوسىيەكەي لا دەکرد؛ كابرايى دراوسىيى لەم وەزە زۆر دىلگراڭ بوو و پۆيى بۇ خەزمەتى ھەزەرت (د.خ) و ەرزى کرد: فلان كەس لاى خەلك باسى منى كەردوو و ئەوانىش نەفرىن و لەعنەتياڭ لى كەردم. ھەزەرت (د.خ) ھەرمووى لەبەرئەو ەكە تۆ لەگەل دراوسىيەكەت خراپ بووى، پيش ئەو ەي خەلك لەعنەت لى بكا، خواى گەورە لەعنەت لى كەردووى؛ ئەو شەخسە كە ئەم ھەرموودەيەي لە ھەزەرت بىست (د.خ) يەكسەر تەويەي كەرد و لە گوناھەكەي پەشيمان بوو ەو و پەيمانى دا لەگەل خواى خويدا كە جارېكى تر ئازارى دراوسىيى خوى نەدا، ئەنجا ھەزەرت (د.خ) ئەمرى ھەرموو بە كابرايى لە خانوو دەرچوو: بگەرپرەو ەو بۇ خانووەكەي خۆت و شتومەك و كەلوپەلەكەت بەرەو ە مالى؛ چونكە ئازارى دراوسىيەكەت نەما و لەمەوپاشيش ئازارى لىو ە نابىنى.

براكان! تەماشاكەن كە ھەزەرت (د.خ) چەند خاوەن بەزەيى و مېھرەبان بوو ە بۇ ئوممەتى خوى، بەو وەزە كە ھەرمووى دەفعى ئازارى لە دراوسىيى زيان لىدراو كەرد، ھەروەھا سەتم و دل ئيشانى كابرايى سەتمكارىشى دەفع كەرد و؛ بەم شيو ە كەردارە خەلكيش تەمى خوارد بوون بۇ ئەو ەي كەس ئازارى دلى دراوسىيى خوى نەدا.

رېوايەت كراو ە كە ھەزەرت (د.خ) ھەرموويەتى: كەسى كە شەو بە تىرى سەربىنئەو ە و دراوسىيەكەي برسى بى، ئەو ە ئيمانى بە من نەھيئاو ە. ھەروەھا لە پۆرى قىامەتدا دراوسىيى بەرۆكى دراوسىيى دەرگى و دەيباتە حوزوورى خوا و شكاتى لى دەكا و، دەلى خوايا! لەم دراوسىيە بېرسە: بۆچى لە دنيادا دەرگاي لەسەرم دادەخست و لە زىادە مالى خوى بەشى نەدەدام.

لە ھەدىسكى تردا حوقووقى دراوسىيى لەسەر دراوسىيى دەرژمىرى و لەدوايى ھەدىسەكەدا دەفەرموى: ئايا ئەو ەي كە من بە ئيو دەلىم حالى دەبن؟ ەرزىان كەرد: بەلى. ھەرمووى: ھەقى دراوسىيى لەسەر دراوسىيى ئەو ەندە زۆرە، كەس ناتوانى بەجيان بىنى، مەگەر كەسى خوا رەحمى پى بكا.

براكان! مۇسلمانەكان! سوڤندتان دەدەم بەخوا لەدوايى ئەم ھەدىسە كە بۆتان بەيان دەكەم. چاك تى فەكرن؛ ئەبوو ھورەيرە (ر.خ) رېوايەت دەكا لە ھەزەرتەو ە (د.خ) كە ھەرموويەتى: كى ئەم چەند كەلىمە وەردەگى و رەفتارى پى دەكا يا فىرى خەلكيشى دەكا؟ منبش ەرزەم كەرد: يا رەسووللآ! من حازرم بۇ ئەو ەي ھەرمووت. جا ھەزەرت (د.خ) دەستى گرتەم و يەكەيەكە پەنجەكانى ژماردم و ھەرمووى: پارىز بكە لە ھەرام دەبى بە عابىدترىن بەندەكانى خوا، واتە: پارىز بكە لە رەفتارى ھەرام و وتارى ھەرام و خواردنى

شتى حەرام و پۆشىنى شتى حەرام و لە ھەموو گوناھەکانى تر. پازى بە بە بەشى خوا و ئەو پۆزىيەى دەتداتى دەبىتەو دەولەمەندترین ئىنسان، واتە: ئەو كەسەى قنىياتى ھەبى بەو پزق و پۆزىيەى خوا بوى دەنیرى لە ھەموو جیھان بى نیاز دەبى. ھەروەھا چاکە لەگەل دراوسى خۆتدا بکە دەبىتە موسلمانىكى تەواو. ھەرچى بۆ خۆتى پەوا دەبىنى بۆ خەلکىش پەواى بىيە، واتە: ھەر چۆن حەز بە خىر و چاکەى خۆت دەکەى و ھەيايش حەز بە خىر و چاکەى موسلمانان بکە لە ھەر شوینى ھەبن. زۆر پى مەكەنە؛ چونکە پىكەنىنى زۆر دلى ئىنسان دەمرىنى و پەشى دەکاتەو.

لە فەرموودەى حەزەرتە: لە ھەموو كەسى دوورتر لە پەحمەتى خوا كەسێكە كە دلى خاوەن قەسوەت بى، واتە: دلپەق بى و بەزەيى بە خەلکدا نەيەتەو.

براكان! ھەر كەس بۆ گوناھبارى خۆى خەفەت نەخوا و يادى مردن نەكاتەو، كە (ھازم اللذات) و ھەموو خۆشییەك لەبىر دەباتەو و ھەروەھا لە غەفلەت و بى ئاگايیدا بمىنیتەو و زۆر پى بکەنى، ئەو بىگومان دلى دەمرى و لە پەحمەتى خوا دوور دەکەوێتەو.

لە ئەبوو ھورەيرەو دەگىرنەو كە وتوویە: پۆزى لە حوزوورى پىغەمبەر (د.خ) زەلامىك دى لەسەر يەك پى پەوستابوو، ئەوئەندە بەو حالە مایەو من دلم پى سووتا. كە پۆى عەرزى حەزەرتەم كرد و وتم: زۆر دلم بەو شەخسە دەسووتا كە لە خەمەتدا لەسەر يەك پى پەوستابوو، فەرموى ئەو جىبەرئەل بوو و لەو ماوەدا كە پەوستابوو ھەر وەسپەتى بۆ دەكردم بە چاکەكردن لەگەل دراوسیدا، ئەوئەندەى وەسپەت كردم تەسەورم كرد دراوسى میرات لە دراوسى وەرگى و، ئەگەر سەلامى لى بکەى لەپاش مردن جوابى سەلامەكەت دەداتەو.

پىوايەت كراو: كە جىبەرئەل نە جارى، نە دوو جار لای نەدەدا لەو كە وەسپەتى دەكرد بۆ حەزەرت (د.خ) لە بابەتى دراوسىو تا گەيشتە پادەيەك گومانم دەبرد بەو كە دراوسى میرات لە دراوسى دەبا.

دەگىرنەو كە عەدى كۆرى حاتەم، خاى لى پازى بى، نانى ورد دەكرد و دەيكر بە شارى مېروولەدا لە مالى خۆیدا و دەیفەرموو: ئەمانەيش دراوسى ئىمەن.

پىوايەت كراو: سى شت ھەن لە دنیادا پشتى ئىنسان دەشكىن: يەكەم: فرماندارى ئەگەر چاکەى لەگەلدا بکەى سوپاست نەكا و ئەگەر خراپەى لەگەلدا بکەى لىبوردن و

عهفوکردنی نه‌بئ. دووهم: دراوسیئی ئه‌گهر چاکه‌یه‌کی له‌تۆوه‌بینی دای پۆشی و ئه‌گهر خراپه‌یه‌کی بینی بلأوی بکاته‌وه‌به‌دنیا‌دا. سییه‌م: ژنی ئه‌گهر لای بی ئازاری دلت بدا و ئه‌گهر لای نه‌بووی خه‌یانه‌تت لی بکا.

پیاویه‌ت کراوه: «خیر أئمتکم الذین یحبونکم وتحبونهم، وشر أئمتکم الذین یبغضونکم وتبغضونهم» واته: باشت‌ترین خاوه‌ن فرمان و کاربه‌دهست له‌ناو ئیوه‌دا ئه‌وانه‌ن ئیوه ئه‌وانتان خۆش بوئ و ئه‌وانیش ئیوه‌یان خۆش بوئ، هه‌روه‌ها خراپ‌ترین خاوه‌ن فرمان و کاربه‌دهست له‌ناو ئیوه‌دا ئه‌وانه‌ن که ئیوه ئه‌وانتان نه‌وئ و ئه‌وانیش ئیوه‌یان نه‌وئ.

ده‌گیڕنه‌وه: جاری یه‌کی له‌حوزووری پیغه‌مبه‌را (د.خ) مه‌دح و ستایشی ژنی ده‌کرد و وتی: فلانه ژن به‌پۆزا به‌پۆزووه و به‌شه‌وا نوێژکه‌ره و خیر و سه‌ده‌قه‌ی زۆره، به‌لام زۆر ئازاری دراوسییه‌کانی خۆی ده‌دا. چه‌زهرت (د.خ) فه‌رمووی: وا له‌ئاگری دۆزه‌خدا. هه‌روه‌ها عه‌رزى کرد: فلانه ژنی تر ته‌نیا واجیبه‌کانی سه‌رشانى به‌جئ ده‌هینی، به‌لام هه‌رگیز ئازاری که‌س نادا و سه‌ده‌قه و خیریشی زۆر که‌مه. چه‌زهرت (د.خ) فه‌رمووی: ئه‌وه وا له‌به‌هه‌شتدا.

براکان! دراوسیی باش له‌دنیا له‌قه‌بریشدا قازانجی هه‌یه و به‌سووده.

پیاویه‌ت کراوه که‌خوای گه‌وره‌به‌هۆی هاومالی ره‌فتار باش و له‌خواترسه‌وه‌ده‌رد و به‌لا له‌دراوسییه‌کانیان ده‌فع ده‌کا.

ده‌گیڕنه‌وه‌چه‌زهرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «أدفنوا موتاکم وسط قوم صالحین، واته‌مردووه‌کانتان له‌ناو کۆمه‌لی چاکاندا بنیژن؛ دیاره‌ئه‌گهر دراوسیی باش قازانجی نه‌بوویه‌بو دراوسیی چه‌زهرت ئه‌مه‌ی نه‌ده‌فه‌رموو.

براکانم! له‌به‌ره‌ئه‌وه‌که‌له‌سه‌ره‌تای ئه‌م نامه‌باسی ئه‌وه‌مان کردووه‌دزیکردن له‌دراوسی ده‌قاتی دزیکردن له‌بیگانه‌گونا‌هی هه‌یه، لی‌رده‌له‌بابه‌تی حوکم و خراپیی دزییه‌وه‌چهند هه‌دیسیکتان بو به‌یان ده‌که‌م:

خوای گه‌وره‌فه‌رموویه‌تی: «وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالاً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ» خوای گه‌وره‌ئه‌مری کردووه‌به‌خاوه‌ن فه‌رمانان و کاربه‌دهستانی موسلمانان که‌هه‌ر که‌س دزی کرد ده‌ستی بپر له‌جه‌زای ئه‌وه‌دا که‌به‌دهست مالی خه‌لکی به‌ناحه‌ق هیناوه و ده‌رحه‌ق به‌موسلمانان خه‌یانه‌تی کردووه.

پړوايهت كړاوه: كهس نښه كه دزى بكا و لهكاتى دزى كړدنه كهيدا موسلمان بى، له پوښكړدنه وهى ماناى ئم حديسه پيروزهدا زانايان فهرموويانه: هر كهس موسلمان بوو و قبوولئ ئه وهى كړد به راستى بهندهى خوا بى، ئه وه حلقه هى بهنده ييى خواى كړدووه ته گهر دنى خوئ و، ئه وه حلقه هيه وهك ملوانكه هى نووره له مليدا، جا كاتئ كه خه يانه تئ له گهل موسلماندا كړد و حوكمى خواى شكاند ئه وه حلقه هى بهنده يييه له مليدا ناميئ و به موسلمانى ساغ ناناسرئ، ئم شه خسه ئه گهر بيه وئ توبه بكا و پړوا ته سهر حاله تئ پيشووى پيوسته به دل توبه يه كى راست بكا و له به ينى خوئ و خواى خويدا له و كړدوه ناباره په شيمان بته وه و، پرياريش بدا كه هر گيز نه گهر پته وه سهرى، سهره پراى توبه كه يش ده بى ماله دزيښه كه به ته واوى بداته وه به خاوه نه كه هى.

له گهل ئه مه يشدا حوكمه كه هى خوا كه ده سبرينى كابرايه ده بى هر جبهه جى بكرئ و، قازانجى توبه كه ته نيا لابر دنى گونا هى ئه و كاره ناباره هيه كه كړدوويه تئ.

هه روه ها ئه گهر كه سى دزى كړد و پړگاي راستى گرته بهر و توبه هى كړد، به لام گهدا و نه دارا بوو ده ستى نه بوو مالى دزيښه كه بو خاوه نه كه هى جبهه جى بكا، ئه وه مادام خه ريكي خواپه رستى و ئيتاعت بى، له وانه هيه خواى گوره له پوژى قيامه تدا صاحب ماله كانى لئ پازى بكا و له و تاوانانه پزگار بى؛ چونكه توبه هى راست و بى غه لوغوش، بيجگه له وه كه ده بته هوئ عه فووى گونا ه ده شپته هوئ ده سكه وتنى په زامه ندبى خواى گه وره (جل جلاله).

پړوايهت كړاوه: هه زره ت (د.خ) فهرموويه تئ: له عنه تئ خوا له دز بى؛ ده رپوا هيلكه هيه كه ده دزئ، ده ستى ده برن؛ واته له بهر ته ماع شتيكى بى قابليه تئ وه ها ده دزئ كه ده بته هوئ فيربوونى دزى تا ده گاته راده هى دزى شتى كه بايى چوايه كى ديناريكى ئالتوون بى و، له هه ددى شهر عيدا ده ستى ده برن.

كړدووه هى وه ها زور په ست ونا رپوايه كه ئينسان ده ستى خوئ له سهر دابنئ. تف له و خو وروپه وشته ناشيرينه كه له دنيا و قيامه تدا ئينسان رپسوا ده كا. بو ته ماشاى ئه وه نه كا كه په فيقانى ئه و، چ وهك ئه و چ له و كه متر، هه موو به هوئ كه سابه تئ حه لاله وه ده ژين و به سهر به ستى راده بوين، نه گونا هبارى دين و نه گونا هبارى دنيا؟ ئم دزه بى فكر و هو شاننه نازانن، بيجگه سووكى و رپسوايى دنيا، له پوژى قيامه تدا له باتى دينارى هوت سهد نويزئ رپوانيان لئ وهر ده گرن و ئه و سامانه پاكه ئاينيه يان به تال ده رپوا و له وانه هيه خوئان به بى ده سمايه و به نا ئوميدى دابمينن. خو ئه گهر دزه كه په فتارى

خواپهرستی و چاکی نهی، ههتا بیدهنه خاوهن ماله دزراوهکه، ئهوا له گوناھ و تاوانی ئهوه ددهن بهسهر ئهمدا و، بهقهدهر ئهوه گوناھه له پوژی قیامهتدا دهیسووتین.

زاناکان فهرموویانه: رهوا نییه به دز بلایی سهگ؛ چونکه سهگ لای خاوهنهکهی دهژی و بهرامبهه بهو ژیانه شهو تا بهیانی پاسی ئهوه خاوهنهی دهکا، بهلام دز، لهگهل ئهوهدا که خوا گهلی نیعمهتی پی داوه ههموو شهو تا بهیانی خاوهن نیعمهتهکهی له خوئی دهپهنجینی.

بهراستی ههر کهس تهماشای حالی دز بکا دهبی به شیتی دابنی؛ چونکه ئهگهر یهکی بی گاییکی ده دینارباپی به ههزار دینار بکری ههر کهس پی بزانی پی دهلی شته. بیگومان ئهم دزه وهك ئهوه کابرایه وایه، چونکه ئهگهر گایی بدزی که ده دینار بژی و چهند سال لای بمینیتهوه بههوی کرییهکهی که دهکهووته سهری چهند قاتی قیمهتهکهی قههزار دهبی و لهئهنجاما وای لی دی که گایهکی ده دینار باپی به چهند قاتی نرخهکهی خوئی کریبی! دیاره ههر کهس مالی بدزی و له لای بمینیتهوه بهدریژی زهمان کریی دپته سهر.

رپوایهت کراوه: پوژی ههزرت (د.خ) بهشیوهی پرسیار له هاوپیهکانی فهرمووی: مروقی موفلیس و لات کامهیه؟ عهزریان کرد: موفلیس بهوه دهلین که درهم و دیناری نهبی و مالیکی خاوهن نرخ شك نهبا، ئینجا ههزرت (د.خ) فهرمووی: موفلیس ئهوه کهسهیه که له پوژی قیامهتدا پای دهگرن و خاوهن حهقهکان دین داوای حهقی خوینی لی دهکهن. یهکی دهلی: ئهم شهخسه منی کوشتووه، یهکی تر دهلی: بوختانی پیوه کردووم، یهکی تر دهلی: مالی داگیر کردووم، یهکی تر دهلی: مالی خواردووم. جا ههر خیر و خواپهرستی و چاکهیهکی ههبی دهیدهن بهو خاوهن حهقانه. سهرهپای ئهوهیش که چاکهکانی تهواو بوون چیتری لهسهر دهمینی بهقهدهر ئهوه له گوناحی خاوهنهکهی دهدری بهسهردا و سزا دهخوا.

براکانم! ئینسان ههرچوون بی، بهلاتی له دنیا دهتوانی رابویری، بهلام لاتیی قیامهت له کیشا نییه و له توانای مروقدا نییه، واته بهردهوام له نائومییدی و بیبهشی و بی ئاسایشیدا دهمییتهوه و له ئارامی و خوشی بیبهش دهبی.

براکانم! ئهگهر رهحم به خوستان دهکهن، خوستان له گوناھ بپاریزن و، ئهگهر رهحم به خوستان ناکهن و گوناھ دهکهن گوناھی مهکهن که زاوژی بکا و، واته پوژ بهپوژ زیاد بکا

وہک داگیرکردنی مالى خەلك و دزینی حیوانى خەلكى، یا نەزەرى حەرام؛ چونكە لە داگیرکردنی مالى خەلكا هەتا پزگار دەبى لەو غەزەبە پۆژ بە پۆژ گوناھى ترى دیتەسەر، ھەروەھا لە تەماشاکردنی حەرامەو نەفسى ئینسان دەجوولئى بۆ گوناھى خراپتر (أعاذنا الله)

براكان! پاش مردن پەشیمان دەبنەو، بەلام پەشیمانى لەو کاتەدا بى سوودە. ئەوھى پێویست بوو عەرزەم کردن، ئیتەر ئارەزووى خۆتانە.
(والسلام خیر ختام).

لە (١٢) ی (ربیع الثانی) ١٣٩٦ ی ک، پێکەوتى ١٢ - ٤ - ١٩٧٧ ی ز دا لە تەرجەمەى ئەم نامەىە بوومەو. سوپاس بۆ خوا.

وەرگیر

نَامَهی بَیست و نَوَبَه

باسی ئیجسان و چاکه کردنه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه المجاهدين في نشر دين الله.

وبعد. سه‌ناو ستایشی بی ژماره بو خوایی دهشی که به‌هوی ناردنی هه‌زه‌تی (په‌سول‌لاه) وه (د.خ) موسلمانانی شاره‌زا کردوه بو پیروزی و به‌ختیاری نه‌پراوه و گه‌لی جۆری کرده‌وی چاکی به‌سوودی دامه‌زاندوه تا هه‌ر کهس به‌قه‌ده‌ر حالی خۆی له‌و کرده‌وه باشانه جیبه‌جی بکا.

هه‌ندی که‌سی ته‌وفیق داوه که تاعه‌تی به‌ده‌نی بکا، هه‌ندی که‌س بو پاککردنه‌وی نه‌فسی ئه‌هماره، هه‌ندی که‌سیش له‌سه‌ر سه‌رفکردنی مال له‌ پێگای خوای گه‌وره‌دا. زانا گه‌وره‌کان ئه‌م جۆره تاعه‌ته‌یان که خه‌رجکردنی مال له‌ پێگای خوادا، به‌ گه‌وره‌ترینی هه‌موو تاعه‌تی ژماردوه.

ئیمامی غه‌زالی (ر.خ) فه‌رموویه‌تی: سلووکێ پێگه‌ی به‌ختیاری ته‌واو نابێ، به‌ موخاله‌فه‌ی هه‌وا و ئاره‌زووی نه‌فس و پێگرتن له‌ نه‌فس له‌ دواکه‌وتنی ئاره‌زوو نه‌بی. پێویسته ئینسان باوه‌ری به‌م قسه‌ هه‌بی و بشزانێ که مال سه‌رفکردن به‌شیکه له‌ ته‌زکیه‌ی نه‌فس و پاککردنه‌وی دل. دیاره ئه‌و کاره چاکانه که برۆن و به‌ خه‌لکی تر بگهن و سیرایه‌ت بکه‌ن باشت‌تر له‌و کاره چاکانه که ته‌نیا له‌ ئینسان خۆیدا بن و سیرایه‌ت نه‌که‌ن، ئه‌مه‌ش ده‌لیلی ناوی.

پێوايه‌ت کراوه: پرسیاریان کرد له‌ هه‌زه‌ت (د.خ) که خۆشه‌ویست‌ترین به‌نده لای خوا کێیه؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: ئه‌و که‌سه‌یه که قازانجی بو به‌نده‌کانی خوا زۆتر بی. هه‌زه‌ت (د.خ) به‌گۆی نه‌کردنی نه‌فسی به‌ جیهادی هه‌ره گه‌وره ناو‌بردوه، بێگومان ئه‌و ئه‌ندازه

بە گۆئ نەکردنى نەفسە كە لە سەرفى مالددا ھەيە، لە شتى تردا نىيە، مەگەر لە تەركى
خۆشويستنى جاھا.

بزائن لە سەرفکردنى مالددا لە پىگەي خوادا گەلى خاسىيەت ھەيە كە لە خىراتى ترا
نىيە؛ يەكەم ئەوھيە كە سەرفى مال لەو سەدەقەنەيە كە جارييەن، واتە: لەپاش مردن
نابرىنەو، چونكە كاتى كە ئينسان مرد ئەو چاكانە كە لە كاتى ژيانيدا كردوونى
دەبرپتەو و ەك درەختى بى بەريان لى دى، مەگەر ئەو سەدەقە بەردەوامانە كە وەختى
خوى كردوونى ەك دروستکردنى مزگەوت يا باخ يا دوكانى كە لە پى خوا وەقفى
كردبن، يا پردى يا كارىزى لە پىگەيەكدا ھەلى كەندبى و موسلمانان سوودى لى
وەرېگرن؛ ئەم جورە خىراتە شەو و پوژ تا قىامت دەوام دەكا و نوور و بەرەكەت و جەزاي
دەروا بۆ گۆرى خاوەنەكەى و، فرىشتەى (كرام الكاتبين) ەكان پوژ بە پوژ پاداشەكەى
دەنووسن و لە دەفتەرى كردەوھى خاوەن خىرا تۆمارى دەكەن.

ھەروھا حەزرت (د.خ) دەرھەق بەھيچ خىرى ئەو دەرەجانەى نەفەرمووە مەگەر
دەرھەق موحاھىدین و مورابتین واتە ئەوانەى لەناو لەشكرى ئىسلامان و غەزا دەكەن
يا ئەوانە كە لەسەر سنوورى مابەينى ولاتى ئىسلام و كافراندا ئامادە و لەسەرپىن و
حازرن بۆ پارىزگارى و بەرگرى.

دەبى ئەوھش بزائين كە خواپەرستى و تاعەت دوو جورە: يەكەم قاسىرە واتە تاعەتێكە
ھەر ھى خاوەنەكەيەتى و لانادا بۆ كەسى تر، ەك نوێژ و پوژوو. دووھم مۆتەعەددىيە
واتە تاعەتێكە لادەدا بۆ خەلك و ئەوانيش سوودى لى وەردەگرن ەك يارمەتى و
خزمەتکردنى خەلك بە ھەر جورى دەست بپوا. لە تاعەتى قاسىرەدا ئىخلاص شەرتە بۆ
ئەواب و قبوولکردنى لای خواو. بەلام لە تاعەتى سارييەدا ھەرچۆن بى سەواب ھەيە و،
ئەگەر لە پىگەيەكەو خاوەنەكەى سەوابى پى نەگا، لە پىگەيەكى ترەو بۆ دەنووسى.

رپوايەت كراو دوو خەسلەت ھەن خوا لەوانە گەورەترى دروست نەكردووە: يەكەم
ئيمانھێنان بە خواى گەورە. دووھم خزمەتکردنى خەلك و سوود گەياندن بە بەندەگانی
خواى گەورە. ئیوھەتا ئەندازەى سەوابەكەى نەزانن ھەولێ بۆ نادەن؛ جا بۆ تىگەپشتن و
حالى بوون لە سەواب و پاداشى ئەو خزمەتانە پىويستە لەگەل زانايانى ئاينيدا
ھەلسوكەوت بكەن تا لە ئەندازەى پاداشتى حەسەناتى سارى حالى ببن. ھەروھا ئەگەر
نامەى دۆستى خۆتانيش بخویننەو لە ئەندازەى پاداشى ئەم خىراتە تى دەگەن. ئاشكرايشە

گوڤراگرتن بۆ فەرموودەى پېغەمبەر (د.خ) نیشانى ئیمانە؛ لە ھەدىسا ھەيە گەرەتەىن
خووپەرەشتى چاکی موسلمان ئەوھەيە کە ھەرگیز لە بیستنى خیری ئاین تیر نەبى.

نووسەرى ئەم نامە کورته سەيید ئەحمەدى کوپى سەيید مەعرووفى بەرزنجى
دراوسى ھەرمەنى شەریفەىن ەرزى ئەو برايانە دەکا کە سەخاوتیان ھەيە و بە
دەس و دەھەندن، کە ئەو کەسانە خاوەنى بەرزترین خون، بە تايبەتى ئەو کۆمەلە
موسلمانانەى کە لە ھیندەو ھاتوون بۆ زیارەتى ھەرمەنى شەریفەىن و، ئەم نامەيەم
بە تايبەتى بۆ ئەوان نووسیوە.

ھۆى نووسىنى ئەم نامەيە ئەوھبوو کە لەگەل ھەندى لەوانەدا ئاشنايەتى و برايەتىم
پەیداکرد، بە تايبەتى لەگەل (أبو الفقراء) حاجى یوسفى سیتتیدا زۆر پێوەندىم ھەبوو،
ھەندىکیشیان ئەگەرچى ھەلسوکەوتم لەگەلئاندا نەبوو، بەلام دەنگوباسى سەخاوت و
بەدەس و دەھەندەيیم بیستوون.

بەلئى لە مەدینەى مۆنەوھەردا نزیکەى چوار مانگ مولا قاتم لەگەلئاندا ھەبوو، ئاگام
لەیان بوو، زۆریەى کاتیان لە خزمەتکردنى ھەژاران و داماوان بەسەر دەبرد. کە لە
شارى مەدینەى مۆنەوھەردا گەراپنەو بۆ مەککەى مۆکەرەمە بە قافلەيەکی گەرە، ئاگام
لئى بوو خزمەتى قەرەبالغی گەرەیان دەکرد و نان و ئاو و خواردن و پێویستیان بۆ
دابین دەکردن.

جا بە پێویستم زانى ئەو نامە ەرەبیەى خۆمە کە لەمەوپێش لە بابەتى خزمەتەو
نووسیومە، بیگۆرپمە سەر زمانى فارسى تا ئەمسالى ئەو کەسانە کە ناوم ھێنان
تەماشای بکەن و لەسەر ئەم خزمەت و ئیحسانە نیشاتیان زۆتر بى.

لەپێشا وستم ھەدىسەکان بە ەرەبى بنووسمەو و بە فارسى تەرجمەیان بکەم؛ تا
بە ھەلە و خراپ نەیانخویننەو. بەلام لەبەر بى ماوھى ھەر تەنیا ھەدىسەکانم
نووسیومە و سەرۆبۆرم بۆ کردن تا لە خویندەوھیان ھەلە نەکەن. تکام وایە ھەر کەس
ئەم نامەيە بخوینتەو و ئەو ھەدیانە بنووسیتەو، بەوردی سەرۆبۆرى ھەدىسەکان
بنووسیتەو تا موسلمانان بپاریزى لە ھەلەکردن لە خویندەوھیان جا ھەرچەند ئەوھى
کە من نووسیومە بۆ شانى زانا ئاینیەکان لایق نییە، بەلام لەبەرئەو کە بوو بە
پاروویەکی حازر و، پێویستیان بە موراجەعەى کتیبە باوەرپیکراوھکانى نییە، ھیوادارم

جیگه‌یه‌کی گه‌وره بگری بویان و، چ له سه‌فه‌را بن و چ له مال قازانجیکی زوری لی وهر بگرن.

جا له‌به‌رئه‌وه که زۆربه‌ی ژیا‌نی ئه‌ه‌لی حه‌ره‌مه‌ین له‌سه‌ر ده‌وله‌مه‌ندان‌ی هیندستانه و، ئه‌م نامه فارسییه‌ش له دلی ئه‌وانا ته‌ئسیری هه‌یه، هیوادارم هه‌زاره‌کانی حه‌ره‌مه‌ینی شه‌ریفه‌ین دوعای خیرم زۆر بۆ بکه‌ن. (وسمیتها بترغیب الهند فی ما تعودو من الجود، أو بشری الإسخفاء من سید الأنبیاء، صلی الله علیه وسلم. وأسأل الله تعالی المعبود أن ینفعنی بها من خلقه المحمود. وهذا أوان الشروع فی المقصود، وامتنالا لقول الله تعالی الشکور الودود: «وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى») دیار و ئاشکرایه که ته‌رغیبی براده‌ران و هاو‌پییان له‌سه‌ر کرده‌وی خیر، گه‌وره‌ترین هاو‌کارییه؛ (قال الله تعالی: «وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ» وقال تعالی: وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ...)

براده‌ران! چاک تی فکرن و بزائن که خوی گه‌وره له‌م ئایه‌ته پیروژه‌دا چه‌ند به‌ لوتف و میهره‌بانی و مواجهه‌له ئه‌مری فه‌رموو ده‌وله‌مه‌نده‌کان چاکه له‌گه‌ل هه‌زار و داماو‌اندای بکه‌ن: هاتوو هه‌که‌م جار خه‌لکی دلسارد کردوو هه‌که‌م و ئاگاداری کردوو نه‌ته‌وه له‌ مردن و به‌جی هیشتنی دۆست و که‌سوکار، واته: بنیاده‌م هه‌رچی هه‌یه و نییه به‌جی دیلی و بیجگه‌ کفنی هه‌چ له‌گه‌ل خۆیدا نابا، بگره‌ جاری و هه‌یه کفه‌که‌شی پی نابری!

هه‌روه‌ها ئینسانی حا‌لی کردوو و پیی ده‌لی: ئه‌م دنیا و خوشیی دنیا‌یه که لای تویه مالی خۆمه و به‌ ئه‌مانه‌ت لای تو به‌جیم هیشتوو و، هه‌زه‌که‌م وه‌ک من به‌ ئیحسان ئه‌و ماله‌م لای تو داناوه، تۆیش ئیحسانی لی بکه‌ی به‌ فه‌قیر و هه‌زار و داماو‌ان تا خۆت له‌ پاداشی که‌موکۆری و تاوانی دنیا‌ت رزگار بکه‌ی، من بی نیازم له‌ ئیوه و هه‌ر به‌ میهره‌بانی و به‌خشنده‌یی خۆم، ئامۆژگاری‌تان ده‌که‌م و پێگای خیرتان بۆ پروون ده‌که‌مه‌وه.

دیشان فه‌رموو یه‌تی: «وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ...» وه «وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ...» واته: ئه‌ی به‌نده‌کانی من! سه‌رف بکه‌ن له‌وه‌ی داومه‌ پێتان و تیدا کردوو من به‌ جیگه‌داری خۆم، به‌و سامان و ماله‌ که خوی گه‌وره پیی داوی کۆشکی نه‌پراوه و نایاب و بی وینه بکړه.

خوی گه‌وره له‌م ئایه‌ته پیروژه‌دا به‌بی توێکل به‌لینی خوی دهربرپوه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی

مالی خوځيان له پښتو ټولنې سره د هکڼ بهو په خانووی پوځي خوځيان به نارووزووی دلی خوځيان ودرهگرڼ، بېگومان خوی گه وره به لښی خوی به جی دینی «إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ». ټمه موږدهیه کی گه وره به ټو ټو که سانه که دس و دهه نده یان هیه و له پښتو خوادا مالی خوځيان به خت دهکڼ، به تاییه تی له پښتو ټایه تی له قورئانی پیروژدا به لښی چاکه و پاداشی خوی داوه به مروقه به خشنده کان: یه که «وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ» واته ټووی له پښتو خوادا به ختی دهکڼ بېگومان خوا به ده له کی دداته وه پښتو. دوهم «مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً» واته کی به ټو که سهی که به قهرز مالی خوی ددا به خوا به شپوهی قهرز کی پاکوخواوین و جوانی دور له گومانی ناله بار و دور له پښتو ناسیرین هه تا خوا جه زای ټو قهرزی بداته وه به چنده قات و چنده شپوهی زور. سیهم «خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...» واته ټو پیغه مېر سه دهقه له مالی ټو موسلمانانه ودرگره تا به و خیر و سه دهقه به نه فس و گیانیان له چک و پیسی تاوان و نارووزووی نه فس پاک بکه یته وه. ټم سه دهقه به نه که تنیا پاکیان دهکاته وه به لکو هه رچنده که میس بی لای خوی گه وره زور دهی و زیاده دهکا، وکو یه کی به رخی دابهستی و گیا و خواردنی پی بدا و پوژ به پوژ به رکه که قه له و بی و له شی گه وره بی و ببیته به ران. بېگومان ټایه تی (ویربی الصدقات) که مانای ټوویه خوا سه دهقه گه وره دهکا و زیادی دهکا به ناشکرا ده لاله تی له وه دهکا که ټیستا به یانم کرد.

دهگیرنه وه: هه زه تی داوود (علی نبینا وعلیه السلام) له کاتی دوعا و نزا و له خواپارانه وه دا عهرزی جه نابی خوی گه وره کرد: خویا ترازووی تاعه تی کیشانم پیشان بده، که پیشانی درا واته پیش چاوی ټو ونده گه وره بوو هه موو خوره هلات و خورنشین تی دا جی ده بوو وه. ټویش عهرزی خوی کرد: خویا! ټم ترازووی به چی پر دهی؟ کی ده توانی ټو ونده تاعه تی بکا ټمانه پر بکا؟ خوی گه وره له وه لاما فهرمووی: هه که سی له بهر ره زای من پارووه نان بدا به گدایه که و بیجگه ره زای من داوی هیچ نهکا، من ټو پارووه نانهی بو گه وره ده که م تا تای ټو ترازووه پر دهکا.

چوارم ټمین بوونه له ترس و سامی پاشه پوژ. خوی گه وره فهرموویته تی: «وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا» واته: گرووی خاوه ناین و پاریزگار دهکان تیپ تیپ و چین چین به ره و به هه شت ره وانه ده کرین.

له چه زره تی عه بدوللای کورپی عه باسه وه ریوایهت کراوه، خویان لی پازی بی،
 فهرموویه: له چه زره تم بیستووه که فهرموویه تی: (السَّخَاءُ خَلَقَ اللَّهُ الْأَعْظَمَ) واته
 سه خاوهت و به خشندهیی گه وره ترین خووی خوی گه وره یه و له ناو ئه و خو وره وشت و
 به هرا نه دا که داو نی به به نده گانی خوئی به گه وره بهش دهناسری.

ریوایهت کراوه: «إِنَّ لِلَّهِ مِائَةً وَسَبْعَةً عَشْرَ خَلْقًا مِنْ آتَاهُ اللَّهُ وَاحِدًا مِنْهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ»،
 واته: هه رچه ند سیفه ته کانی خوی گه وره برانه و یان بو نییه به لام له ره وشته زور
 خوشه ویسته کانی سه د و حه قده خو هه یه هه رکه سی یه کی له و خوانه ی دهس بکه وی،
 ده چیه به ههشت و هه تا هه تایه تیدا ده میینه وه.

هه روه ها ریوایهت کراوه: «تَخَلَّقُوا بِالسَّخَاءِ لِأَنَّ السَّخَاءَ خَلَقَ اللَّهُ الْأَعْظَمَ» واته:
 به ده هه نده بن؛ چونکه به ده هه نده یی گه وره ترین خووی خوی.

له چه زره تی عایشه ریوایهت کراوه (ر.خ) فهرموویه تی «الجنة دار السخياء» واته:
 به ههشت مالی ده هه نده دارانه.

هه روه کو ریوایهت کراوه: «إِنَّ اللَّهَ أَسْتَخْلَصَ هَذَا الدِّينَ لِنَفْسِهِ، وَلَا يَصْلَحُ لِدِينِكُمْ إِلَّا
 السَّخَاءُ وَحَسَنَ الْخُلُقِ أَلَا فَزِينُوا بِهِمَا دِينَكُمْ» واته: خوا ئه م ئاینی ئیسلامه ی نیسه ت داوه
 له خوئی، ئه وه یش به که لکی ئه م ئاینه بی، سه خاوهت و خوش خووییه، که واته
 ئاینه که تان به م دوو شته جوانه برا زینه وه.

هه روه ها فهرموویه تی: «إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ» واته: ئاینی راست له لای خوا
 ئاینی ئیسلامه، جا مادام ئاینی راست لای خوا ئاینی ئیسلامه و سه خاوهتیش به شیکه
 له ئاین، پیویسته مروقی موسلمان سه خاوهت بکاته پیشه ی خوئی. که وایی نابی
 ئیسلامه تی له گه ل رژی و به خیلیدا کو بیته وه، چونکه سیفه تی رژی، که ده بیته وه هوئی
 مه نعی چاکه ی رژه که له موسلمانان، ده بیته هوئی مه نعی خیری خوی گه وره له نه فسی
 ئه و که سه، وه کو له هه دیسا ده فهرموئی: «أَرْحَمُوا تَرْحَمُوا» واته ره م به خه لک بکه ن تا خوا
 ره حمتان پی بکا. پیچه وانه ی فهرمووده که ئه وه یه «إِنْ لَمْ تَرْحَمُوا لَا تَرْحَمُوا» واته: ئه گه ر
 ره م به خه لک نه که ن خوا ره حمتان پی ناکا. له تیکرای فهرمووده که ی پیغه مبه روه
 (د.خ) ده رده که وی که ئیسلامه ی دین به سه خاوهت و تیکچوونی به رژییه. سویند ده خوم
 مروقی خاوهن دل و ناگادار که ته ماشای ئینسانی چرووکی پاره پیسی بی که لک بکا

ئەوئەندە چلکى مەئەنەوى ئەو كابرە دىت بەرپوويدا دەلىتت لە شوئىنكى پىسايە و ھەموو ئەندامى لەشى پىس بوو و پىويستە ھەموو لەشى پاك بکاتەو.

رپوايەت کراوہ «ما محق الأسلام محق الشح شىء» واتە: ھىچ دەردى وەك پڙدى و بەخىلى ئىسلامەتى بى ھىز و لاواز ناکا.

ھۆى ئەمەش ئەوھىە ئاین ئاسارى کەرەم و سەخاوەتى خاى بەخشندە و مېھرەبانە، ديارە ھەر کەس قابىلىيەتى سىفەتى کەرەمەتى نەبى قابىلىيەتى ئاینى نابى. ھەرەھا ئەو ھەدىسە پىرۆزە ئەو دەگەيىنى کە دروستکردنى بەھەشتى پايدار لە کەرەم و سەخاوەتى خواوھىە و شایانى ئەو کەسانە کە لە کەرەم و سەخاوەتدا مونسەبەیان لەگەل خاودا ھەيە و، بەو کەسانە پەوا نىيە کە چرووک و بى کەرەمەتن، ھەرەکو لە ھەدىسى قودسيدا ھاتووە: «وعزتي وجلالي لا يجاورني فيك بخيل» خاى گەرە ئەم قسەى لەگەل بەھەشتايە، واتە: بە گەرەيى و توانادارىى خۆم سوئندبى مروقى پڙد و چرووک لەناو تۆدا ئەى بەھەشت! دراوسىيەتى من ناکا.

دىسان ھەزەت (د.خ) ھەرموويەتى: «تصدقوا فأن الصدقة فكاكم من النار» واتە: خىر و سەدەقە بکەن، چونکە خىر و سەدەقە، بىگومان، دەبىتە ھۆى رزگاربوونتەن لە ناگرى دۆزەخ. لە رپوايەتکى ترە ئەم جوملەيە لى زياد کردووە: «ولوا بشق تمر» واتە: با ئەو سەدەقەيە بە لەتە خورمايە کىش بى.

ديارە مەبەستى ھەزەت (د.خ) ھاندانى ئوممەتى ئىسلامە بۆ خىرکردن و بەخشىنى مالى بە گەدا و دامەوان بەقەدەر ئىمكان تەنانت بە لەتە خورمايە کىش بى، چونکە ئەو کەسەى سەدەقەکردن بکاتە پىشەى خۆى لەو مالەدا سەرفى دەکا ھەرقى کەم و زۆرى لا نىيە؛ ديارە ھەرق بە ئىخلاسە، کە خىرکردنە کە لەگەل ئىخلاسا بى، مالى کەم لاى خوا بە زۆر ھسىب دەکرى.

رپوايەت کراوہ لە ئەبووتەمىمەو (ر.خ) کە ھەزەت (د.خ) ھەرموويەتى «لا تحقرن من المعروف شيئاً ولو إن تعطي صلة حبل أو شسع نعل، ولو أن تفرغ من دلوک في أناء المستسقي، ولو أن تنحي شيئاً من طريق الناس وفي رپوايە: أن تنحي الأذى من الطريق، ولو أن تلقى أخاك ووجهك اليه منطلق، ولو أن تؤنس الوحشان، وما سر أذنک أن تسمعه فاعمل به، وما ساء أذنک إن تسمعه فأجتنبه». واتە: ئەى باوکى تەمىم ھىچ خىراتى بە

که‌م دامه‌نی، با ئەو خێره بریتیش بئی له بستی پەت که بخړیته سەر گوریسیکی کورت و کاری پئی مه‌یسەر ببی، یاخۆ قەیتانی بئی، ئەم لاو لای نه‌علی به‌یه‌که‌وه به‌ستی، یا له ئاوی دۆلچەکه‌ت میقداری بریژیته ناو کاسه‌ی که‌سی که داوای ئاو ده‌کا، یا شتی یا درپکی له رێگای خه‌لک دوور بخه‌یته‌وه، یا به‌ پرویه‌کی گەش و خوشه‌وه چاوت به‌ برات بکه‌وی، یا مروۆقیکی خه‌فه‌تبار دلخۆش بکه‌ی و هاوبه‌شی خه‌می بی. هه‌ر واته‌یی که‌ هه‌ز له‌ بیستنی ده‌که‌ی ئەوه به‌گوئی خه‌لکا ده‌. هه‌ر شتی که‌ هه‌ز ناکه‌ی بیبسی مه‌یده به‌ گوئی خه‌لکیدا.

هه‌روه‌ها هه‌زرت (د.خ) هاندانی له‌سەر خیرات گه‌یاندووه‌ته‌ راده‌یی فەرموویه‌تی : «أفعلوا المعروف إلی من هو أهله وإلی من لیس من أهله». واته‌: چاکه‌ بکه‌ چ له‌گه‌ل که‌سیکا شایانی بئی و چ له‌گه‌ل که‌سیکا که‌ شایانی نه‌بی؛ چونکه‌ ئەگه‌ر کابرا چاکه‌ له‌گه‌ل کراوه‌که‌ لایقی بئی ئەوا جی خۆیه‌تی، خۆ ئەگه‌ر هه‌لنه‌گرئ و شایانی نه‌بی خاوه‌ن چاکه‌ به‌نیازی ئیسلام و چاککردن ئەو پیاوه‌تییه‌ی له‌گه‌ل کردووه‌ و چاکه‌که‌ی جیگای ر‌ه‌وای خۆی ده‌گرئ.

له‌ ئیمامی عه‌لییه‌وه (ر.خ) ر‌یوایه‌ت کراوه‌ که‌ فەرموویه‌تی: له‌ پێغه‌مبه‌رم بیستووه‌ (د.خ) که‌ هۆی دواخستنی سزای فیرعه‌ون ئەوه‌ بووه‌ که‌ زۆر سه‌خی بووه‌، م‌الێ زۆری به‌ دام‌اوان ده‌دا. ته‌نانه‌ت ر‌یوایه‌ت کراوه‌ که‌ چوار هه‌زار میوانخانه‌ی هه‌بووه‌، به‌لام کاتی هه‌زرتی مووسا (د.خ) مو‌عجیزه‌ گه‌وره‌کانی نیشان دا، فیرعه‌ون جادووکه‌ره‌کانی کو‌کرده‌وه‌، له‌گه‌ل خه‌لکیکی زۆردا، وه‌ک قورئان ده‌فه‌رموئ: «فَحَشَرَ فَنَادَى [٢٣] فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى» واته‌: خه‌لکی کو‌کرده‌وه‌ و بانگی کردن وتی: من خ‌وای به‌رز و بالایی ئیوه‌م. له‌پاش ماوه‌ییکی تریش وتی: «مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرِي» ئینجا خ‌وای گه‌وره‌ هه‌قی ئەوه‌ل و ئاخیری لی سه‌ند، وه‌کو ده‌فه‌رموئ: «فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى».

ر‌یوایه‌ت کراوه‌ هه‌زرت (د.خ) فەرموویه‌تی: «رَأْسُ الْعَقْلِ بَعْدَ الْإِيمَانِ التَّوَدُّدُ إِلَى النَّاسِ وَأَصْطِنَاعُ الْمَعْرُوفِ إِلَى كُلِّ بَرٍّ وَفَاجِرٍ» واته‌: سه‌ری هوشیاری و تیگه‌یشتن، پاش ئیمان به‌ خ‌وای گه‌وره‌ و پێغه‌مبه‌ری خ‌وا، ئەوه‌یه‌ که‌ ئینسان مه‌حه‌به‌ت و خوشه‌ویستی له‌گه‌ل مرو‌فدا هه‌بی، هه‌روه‌ها چاکه‌کردن به‌ده‌م و به‌ده‌ست، به‌گوفتار و به‌ر‌ه‌فتار له‌گه‌ل هه‌موو مرو‌فدا چاک و خ‌راپ، هه‌رکام له‌مانه‌ به‌گویره‌ی شان و حا‌لی خ‌وی و به‌جو‌ری له‌ سنووری یاسای ئیسلام ده‌رنه‌چی و نه‌رواته‌ سەر ر‌ێگای پێچه‌وانه‌ی ئاین.

وعنه، رضي الله عنه «أحب الأعمال ثلاثة: مواساة الأخ بالمال، وانصاف المؤمن نفسه، وذكر الله على كل حال». واته: خوښه ويستترين كرده وى ئينسان سى شتهن. يه كهه: برىتييه له يارمه تىي براى ئاينى به مال، به خوږايى وهكو سه دهقه و به خشين يا قهرزى بى ريبا. دووهم: چوڻ عه دالهت و راستكارىي ده وى له خه لك، وهها داواى ئه و عه دالهت و راستكارىي هيش له خوى بكا. سىيهم: ئه وهيه به دهه و به دل له هه موو حالى كدا ئاگاي له زىكرى خواى گه و ره بى. چ زىكرى واجيب و چ هى سوننهت.

وعن أنس، رضي الله عنه «أنه ينادي المنادي: أين فقراء أمة محمد؟ قوموا وتصفحوا صفوف أهل القيامة إلى من أطعمكم أكلة أو سقاكم شربة أو كساكم خلة فخذوا بيده وأدخلوا الجنة، فترى صاحب قد تعلق بصاحبه وهو يقول يارب هذا أشبعني ويقول الآخر يارب هذا أرواني، فلا يبقى من أمة محمد صغير ممن فعل ذلك ولا كبير ألا أدخلهم الجنة جميعا».

واته له روژى قيامه تا جار كيش جار ده دا و ده لى كو ان هه ژاره كانى موسلمانانى ئوممه تى محمه د (د.خ)؟ با ده ركه ون و راسته وه بن برؤن بگه رپن به ناو ريزى ئه هلى قيامه تا، ئه و كه سانه بدوژنه وه كه له دنيا دا پارو وه ناننى يا قومه ئاو يكيان ده رخوارد دا ون يا پوښاكه شپه يه كيان له بهر كر دوون، ده ستيان بگرن و بيان بهن بو به هه شت. جا له ويدا ته ماشا ده كهى ها وړى با وه شى به ها وړپى خويدا كر دووه و ده لى خوا يا ئه م مروځه تيرى كر دووم له نان و ئه م مروځه تيرا وى كر دووم.

پوختهى قسه له ئوممه تى پيغه مبه را (د.خ) نه بچووك و نه گه و ره ناميني، له وانه كه خيريان كر دووه و خير هه كيان لى قبول كراوه، ئيلا ده و نه به هه شت له پاداشى كرده وه كانياندا.

براكان! قبول كړدنې ئه م خي راته له كه ره مى خواى گه و ره يه، كه به ميه ره بانىي خوى ئه و چاكه و پيا وه تىي هى بو حسيب ده كا. به لام به پتى شهرع پيوسته ئينسان ئه و چاكه يه و ئه و خيره له بهر خوا بكدا نه ك بو رپا و پيش چاو خستنى خه لك. هه رو هها نابى به و كرده وه له خوى بايى ببى و خوى لى بگورپ و خوى به پيا و چاك بزانى!. پيوسته له كاتى كدا ئه و خيره ده كا، وه ك هيو اى ئه وهى هه يه كه خواى گه و ره لى قبول بكا، ترسى ئه وه يشى هه بى كه لى قبول نه كا و ره دى بكاته وه، وه ك خوا ده فه رموى: «وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ

مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ». واته: ټه و كه سانه ي كه مالى پاكي خويان له پگه ي خوى گه ورده به هه ژاران ددهن و له هه مان كاتدا دله له رزه يانه نه باده خيره كهيان لى قبول نه كړى و، د لنيدا له وه كه دوايي ده گه پښه وه بو حضورى خوا، ټه وانه كه سانكن په له پهل ده كهن و له خيراتدا پيش ده كهن و ده يانه وى زووتر ده سى خويان بوه شين و يارمه تى هه ژاران بدهن.

له هه زره تى عايشه وه (د.خ) رپوايه ت كراوه فه رمويه تى: كه پرسياريان كرد له ماناى نايه تى «وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ» هه زره تى (د.خ) فه رموى ټه وانه ټه و جوړه كه سانه ي كه پوژ به پوژوو دهن له مالى خويان خير ده كهن و ترس شيان هه يه كه خوا ټه و خيراته يان لى قبول نه كا.

هه روه ها ټه و كو مه ليه كاتى ده چنه به هه شت كه له كاتى سه ره مه رگدا به ئاخر شه پرى نه مرن، واته: له كاتى گيانه لادا ئيمان يان لى نه سه نر ټه وه (والعيان بالله)، يا خو له پاش ټه و چاكانه كه ده كهن ټه وه نده كرده وى ناشه رعى نه كهن كه نيشانه كاني ټه و خيره پيش وانه له ناويه رى.

پوخته ي قسه: هر كه س له سه ر سه خاوه ت و به خشيلى مالى خوى له پگه ي خوا دا به رده وام بى «ټه گه ر هه نديكي شيانى لى قبول نه كړى، ئوميد وايه هه نديكي تريانى لى قبول بكرى؛ چونكه دووره له حاله تى موسلمان له سه رفى مالى خويدا ئيخلاسى بو خوى گه وره نه بى، هه روه كو دووره له كه رهمى خوا وه جه زاي چا كه ي عه بدى خوى ناداته وه له گهل ټه وه شدا كه به لى نى به پاداشى چا كه دا وه.

له عه بد و ل لاي كورپى هه زره تى عومه روه ده گپړنه وه، خويان لى پازى بى، كه فه رمويه تى: سه يره ټه و موسلمانانه به نده به پاره ده كړن و ئازادى ده كهن كه چى به هي زى پيا وه تى و چا كه كردن مروقى ئازاد ناكړن؛ چونكه مه شه ووره (الانسان عبد الاحسان) واته ئينسان به نده ي چا كه و پيا وه تييه و، له گهل هر كه سيكيا پيا وه تى بكه ي، ده يكه ي به به نده ي خو ت.

له ټه بو و هوره يره وه ده گپړنه وه (ر.خ) كه هه زره تى فه رمويه تى «السخي قريب من الله وقريب من الجنة وقريب من الناس وبعيد من النار، والبخيل بعيد من الله وبعيد من الناس وبعيد من الجنة وقريب من النار. والجاهل السخي أحب إلى الله من العباد»

البخيل». واتە: مړوځى به د دس و دهه نده له خوا وه نزيكه، له بهه شته وه نزيكه، له خه لكه وه نزيكه و، دووره له ئاگرى دوزخ. به لام ئينسانى رږد و دس نووقاوى بى دهه نده له خوا وه دووره، له بهه شته وه دووره، له خه لكه وه دووره و، له ئاگرى دوزخه وه نزيكه.

دهگړپنه وه يه كى له رهبه ركان له ئيبلىسى پرسى: خو شه ويستترين كه س لاى تو كييه؟ له وه لامدا وتى: مړوځى عابیده كه رږد و به خيل بى، ئه مجاره لى پرسى: ئه كى كام كه س لات ناخو شه ويستتره؟ وتى فاسقى كه به دس و دهه نده بى. پرسى له بهر چى؟ وتى: چونكه هيوادارنيم كه خوا عابيدى به خيل عفوو بكا، به لام هيوام زوره كه فاسقى به دس و دهه نده عفوو بكا، كه وابى يه كه م هاوړپى منه و دووهم له منه وه دووره.

عبداللای مه زه نى دهگړپنه وه كه خواى گه وړه وه حبيى كړدووه بولاى هه ندى له به نده خو شه ويسته كانى له رهبه ران فهرموويه تى: به عيزه ت و جه لالى خو م هيچ شتي كم دروست نه كړدووه لام خو شه ويستتر بى له ئيحسان و چاكه و پياو ه تى و، هر كه سيكت چاوپى كه وت كه چاكه و پياو ه تيم لا جوان كړدبى و چاكه و پياو ه تى له گهل خه لكدا بكا و حه زيان لى بكا، ئه وه بزانه كه من خو شم ده وى و هميشه به چاوى كه رهم و ميه ربه باني ته ماشاى ده كم. هه روه ها هر كه سيكت دى كه پياو ه تى و چاكه م له بهر چاوييا ناشيرين كړدبى و حه زيان لى نه كا و به خراپى بويا ن بروانى و رقى لىيان بى، ئه وه بزانه كه من خو شم ناوئ و به چاوى خو شه ويستتپه وه بوى ناروانم.

له جابيره وه دهگړپنه وه (ر.خ) كه حه زره ت (د.خ) فهرموويه تى: «ألا أخبركم بمن تحرم عليه النار غداً: كل هين لين قريب سهل». واتە: ئايا ناتانه وى پيتان بلیم كى له قيامه ت دسا ئاگرى دوزخى لى حه رامه؟ ئه وه كه سيكه كه ئاسانكار و نه رم وتار و ئارام بى له گهل ئاده ميزادا، واته واته نابرار و كړدووه ناشيرين نه بى.

له عومهرى كورى خه تنابه وه دهگړپنه وه (ر.خ) كه خواى گه وړه جيبه رثيلى نارد بولاى حه زره تى ئيبراهيم (ر.خ) كه پى بللى خواى گه وړه ده فهرمووى من له بهر نه وه كړدوومه به خه ليل و دوستى تايبه تى خو م چونكه له دلى ئاگادارم و ده زانم دلى له دلى هه موو موسلماننه كان سه خيتره.

دهگړپنه وه حه زره ت (د.خ) فهرموويه تى: «أقيلوا من السخي زلته فأن الله أخذ بيده كلما عثر». واتە: له هه له ئينسانى به دس و دهه نده ببوورن و چاوپو شى لى بكن چونكه

هەر کاتی هه‌لبخلیسکی و له‌وانه‌بی بکه‌وی خوای گه‌وره دهستی ده‌گری ، ده‌پاریزی و نایه‌لی بکه‌وی.

له‌ئهبوو هوره‌یره‌وه ده‌گێڕنه‌وه (ر.خ) سه‌خاوه‌ت داریکه له‌به‌هه‌شتدا هه‌ر که‌س سه‌خی بی، لقێ له‌و داری ده‌که‌ویته ده‌ست به‌ری نادا تا ده‌گاته به‌هه‌شت. به‌خیلی و پێدیش داریکه له‌دۆزه‌خدا هه‌ر که‌س پێد بی لقێ له‌و داری ده‌که‌ویته ده‌ست به‌ری نادا تا ده‌گاته دۆزه‌خ.

هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه له‌ئهبوو هوره‌یره‌وه که‌ه‌زه‌ت (ر.خ) فه‌رموویه‌تی: «ألا أن کل جواد في الجنة حتم من الله وأنا به كفيل». واته: به‌راستی هه‌موو خاوه‌ن سه‌خاوه‌تی وا له‌به‌هه‌شتدا، ئه‌مه له‌لایه‌ن خواوه‌ واجیب کراوه و من که‌فیل له‌سه‌ری. جا که‌ه‌زه‌ت (د.خ) که‌فیل بی بیگومان ئه‌و که‌سه ده‌رواته به‌هه‌شت.

له‌ه‌زه‌تی عه‌لییه‌وه ده‌گێڕنه‌وه (کرم الله وجهه) که‌خوای گه‌وره سیفه‌تی چاکه‌کردنی دروست کردووه و چه‌ند ئاده‌میزادیکی بو‌ دروست کردووه و خۆشه‌ویستی کردووه لایان و، سیفه‌تی پیاوه‌تی وه‌کو ئاوی ره‌وان ئاسان کردووه بۆیان و چۆن بو‌ هه‌ر زه‌وییه‌کی نه‌وی ره‌وانه‌ بکری ده‌روا به‌و جو‌ره ئه‌م که‌سانه‌ پیاوه‌تی ئاسانه‌ بۆیان و، هه‌روه‌ک و لا‌تی وشک و برنگ به‌ ئاو ده‌ژێتته‌وه، به‌و چه‌شنه‌ ئینسانی داماو و بێده‌سه‌لا‌ت و بی‌ ده‌رامه‌د به‌ پیاوه‌تی ئه‌م ئینسانه‌ به‌ده‌سوده‌هه‌ندانه ده‌بووژێنه‌وه.

ئاگادارین! ئه‌هلی چاکه‌ و پیاوه‌تی هه‌روه‌ک له‌ دنیا‌دا دیارن له‌ قیامه‌تیشا وه‌ها دیار و سه‌ربه‌رز و به‌ شان و شکۆن.

هه‌روه‌ها پیاوه‌تی له‌به‌رچاوی هه‌ندی که‌س ناشیرین کراوه و ئه‌وانه‌ بوونه‌ته دۆزمنی و نایانه‌وی بیکه‌ن و مه‌منوع کراوه لێیان، وه‌ک چۆن باران له‌ سه‌له قاتییا له‌ هه‌ندی زه‌وی مه‌نع ده‌کری. دیاره مه‌به‌س ئه‌وه‌یه ئه‌و مرو‌قه بی که‌لکانه به‌فه‌ته‌رات بچن، وه‌ک چۆن زه‌وی بی ئاو و باران بی به‌ر و بی خێر ده‌بی. دیاره ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره چاوپۆشی له‌و که‌سانه نه‌کا و لا‌ته‌که‌یان به‌جاری له‌به‌ر شوومی و نه‌گبه‌تی و دل‌ره‌شیی ئه‌و پێدانه له‌ناوده‌چی. له‌راستیدا گه‌لی به‌لا‌و موسیبه‌تی پووی زه‌وی و بی بارانی و ده‌ردی کشتوکال و به‌پیت و به‌ره‌که‌تی به‌ش و باره‌ی باغات و حیوانات له‌بی به‌زه‌ییه‌تی خه‌لکه‌وه په‌یدا ده‌بی، به‌ تایبه‌تی له‌ زه‌کات نه‌دان و یارمه‌تی نه‌دانی یه‌کتیرییه‌وه، به‌لام خوای گه‌وره هه‌میشه چاوپۆشی ده‌کا وه‌ک له‌ قورئانی پیرۆزدا ده‌فه‌رمووی «وَلَوْ يَأْخِذْ

اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ» بهلئى ئیسته گهلئى نه خووشی و به لای مسیبهت له هه ندئ شویندا و له هه ندئ که سدا ده بینرئ، په نا به خوا له م جوړه کاره ساتانه.

له و فهرمووده ی پیغه مبه ره وه (د.خ) که فهرموویه تی خه لکی به ده س و ده هنده له پوژئ قیامه تدا نه هلی چاکه ن، درده که وئ نه وانه که به ده س و ده هنده نین و بی به زه یی و نامیهره بانن له پوژئ قیامه تا به نه هلی چاکه حسیب ناکرین و له پاشه پوژدا بی قه در و بی قیامه ت و بی پایه و مایه ن.

رپوایه ت کراوه: «أَكثَرُوا مِنَ الْأَخْوَانِ فَأَنْ لِكُلِّ مُؤْمِنٍ شَفَاعَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» واته: براده ری زور بگرن له موسلمانان، چونکه هه موو موسلمانئ له پوژئ قیامه تدا تکا و پجای هه یه بو تاوانباران. که واته نه و قسه که له ناو هه پهمه ی خه لقا مه شهووره و ده لئین «دنیا بو دنیا یه نه گهر نا له قیامه تدا که س تکا بو که س ناکا» درو یه و قسه یه کی ناجوړه و له گهل حه دیسی پیغه مبه را ناگونجئ.

له عه بدوللای کوړی عه باسه وه ده گپړنه وه (ر.خ) «إِنَّ لِلْمَسَاكِينَ دَوْلَةً عِنْدَ اللَّهِ، فَأِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قِيلَ لَهُمْ أَنْظَرُوا مِنْ أَطْعَمَكُمْ فِي اللَّهِ لَقْمَةً أَوْ كَسَاكُمْ ثَوْبًا أَوْ سَقَاكُمْ شَرْبَةً فَأَدْخَلُوهُ الْجَنَّةَ».

واته: له پوژئ قیامه تدا هه ژارانئ موسلمان له پاداشتی ئیمان و خوگری و رسالئى دنیا یان شان و پایه یه کی تایبه تیایان هه یه و بانگیان لئ ده کړئ و پئیان ده وترئ: بپوانن به ناو خه لکا بزنان کئ ده ناسنه وه له وانه ی له دنیا دا پارووه نانیکیان پئ دا ون یا پارچه جلیکیان له بهر کردوون یا قومه ئاوکیان دا ونه تی، په لیان بگرن و بیان به نه به هه شت.

براده ری نه! له م فهرمووده و فهرمووده ی پئشووه وه به پروونی بو مان درده که وئ که به ختیاری و سه ره رزی بو نه وانه یه که له دنیا دا خزمه تی خه لکیان کردووه و یارمه تی هه ژاران و داموانیان داوه، نه مانه له پوژئ قیامه تدا هه ژاره موسلماننه کان به ئه مری خوی گه وړه ده ستیان ده گرن و به قه در و عیزه ت و حورمه ته وه ده یان به نه به هه شتی نه به دی.

خوی گه وړه له قورئاندا ده فهرموئ: «وَمَنْ يُوقِ شَحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ». واته: نه و که سانه ی له په ستی و پړدی نه فسیی خویان پاریزراون، نه وان له پوژئ قیامه تدا پزگار بوون و به مه رام گه یشتوون.

دیاره له مهفهوومی موخالهفهی ئەم ئایهتهوه دهردهکهوئ ئەوانه‌ی که پژد و دس نووقاو و په‌ستن له سزای پۆژی قیامه‌ت پزگار نابن.

له ئەبولده‌ردائه‌وه ده‌گپنه‌وه (ر.خ) که چه‌زهرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «ألا أخبرکم بأهل النار؟ کل جعظري مستکبر جماع منوع» واته: ده‌تانه‌وئ پیتان بلیم له پۆژی قیامه‌تدا کئ ئەهلی ئاگری دۆزه‌خه؟ ئەوانه‌ی که خاوه‌ن فیز و ده‌مارن و بی به‌زه‌یی و نامیه‌ره‌بانن و مالی زۆر کۆده‌که‌نه‌وه و به‌شی داماوانی لی ناده‌ن.

له مه‌عازی کورپی چه‌به‌له‌وه ده‌گپنه‌وه (ر.خ) که چه‌زهرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی «ألا أنبئکم بشر الناس؟ من أکل وحده ومنع رنده وضرب عبده. ألا أنبئکم بشر من ذلک؟ من یبغض الناس ویبغضونه» واته: پیتان نه‌لیم که خراپترین که‌س کێیه؟ ئەوه‌یه که خوا پاروویه نانی دایه به‌ته‌نیا بیخوا و خیر و خوشیی خۆی له خه‌لک مه‌نع بکا و ئازاری به‌نده‌ی ژێرده‌ستی بدا. ناتانه‌وئ له‌مه‌یش خراپ‌ترتان پی بلیم؟ ئەو که‌سه‌یه له‌به‌ر به‌دخوویی پقی له خه‌لک بی و ئەوانیش پقیان له‌و بی.

له راستیدا مروّقی به‌ده‌س و ده‌هه‌نده خه‌لکی خوش ده‌وئ و خه‌لکیش ئەویان خوش ده‌وئ، وه‌ک مه‌شه‌ووره «الحب من الجانبین والبغض هکذا» واته: خوشه‌ویستی له دوو لاه ده‌بی و پقیش هه‌روه‌ها. واته: هه‌رکه‌س به‌ ره‌وشت باشی خه‌لکی خوش بوئ خه‌لکیش له‌به‌ره‌ئو ره‌وشت باشیه ئەویان خوش ده‌وئ.

له عه‌بدوللای کورپی عومه‌ره‌وه ده‌گپنه‌وه (ر.خ) که پیغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «إن الصدقة لا تزيد المال إلا کثرة» واته: خیراتکردن و سه‌ده‌قه‌کردن هه‌ر ماله‌که زۆر ده‌کا؛ چونکه به‌هۆی ئەو خیره‌خوای گه‌وره ئەو خاوه‌ن ماله‌ی خوش ده‌وئ و نیعه‌ته‌که‌ی بۆ زۆر ده‌کا. هه‌روه‌ها به‌هۆی خیرکردنه‌وه خه‌لکی دوعای زۆری بۆ ده‌که‌ن و خوای گه‌وره دوعاکه‌یان قبوول ده‌کا و ئەو خیرۆمه‌نده ده‌وله‌مه‌ند ده‌کا و به‌ره‌که‌ت ده‌خاته ماله‌که‌ی.

ئهبوو هوره‌یره (ر.خ) ده‌گپنه‌وه که چه‌زهرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «أن ملکاً بباب من أبواب الجنة یقول کل یوم: من یقرض الیوم یجز به غداً. و ملکاً ببان آخر یقول: أاللهم أعط منفقاً خلفاً وأعط ممسکاً تلفاً.» واته: له یه‌کی له ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شتدا مه‌لائیکه‌یه‌ک هه‌موو پۆژی بانگه‌واز ده‌کا و ده‌لی: هه‌ر که‌س ئیم‌رۆ قه‌رز به‌ خوای گه‌وره بدا سه‌به‌ینی خوا جه‌زای ده‌داته‌وه، له ده‌رگایه‌کی تریشه‌وه مه‌لائیکه‌یه‌کی تر له خوا ده‌پارێته‌وه ده‌لی: خوایا ئەوه‌ی له پێگه‌ی تۆدا مالی خۆی به‌ داماوان ده‌به‌خشی، بۆی پر بکه‌روه و پاداشی

بدهروه و، ئه‌ویش به‌شی که‌س نادا مالّی ب‌فه‌وتینه. دیاره‌دوعای مه‌لایکه‌گیرایه و‌خوای گه‌وره‌زوو‌قبوولی ده‌کا.

ئه‌گه‌ر یه‌کێکتان دی که‌خزمه‌تی خه‌لکی ده‌کرد و‌مالّی ده‌فه‌وتا و‌زیانی لیّ ده‌که‌وت، ئه‌وه‌یا‌تاقیکردنه‌وه‌یه‌که‌لای‌خواوه‌بوّی‌یا‌خو له‌نییه‌تی‌ئهو‌خیر و‌چاکه‌دا که‌کردوویه‌غه‌ش‌بووه‌ئه‌گه‌رنا‌خوای‌گه‌وره‌به‌لێنی‌خوّی‌به‌جیّ ده‌هیّی.

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر یه‌کێکتان دی که‌پژد و‌به‌خيله و‌له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش‌دا‌ده‌وله‌مه‌ند و‌خاوه‌ن‌پایه و‌ده‌سه‌لاته، ئه‌وه‌بزانن ئیستیدراجه، واته: خوای‌گه‌وره‌به‌و‌نیازه‌ئهو‌مالّ و‌سامانه‌ی‌پیّ‌داوه‌که‌زوو‌به‌زوو‌لیّ‌بسینێته‌وه‌یا‌به‌رزی‌ده‌کاته‌وه‌هه‌تا‌له‌پ‌بیدا‌به‌عه‌رزدا‌یا‌ئهو‌که‌سه‌له‌و‌مالّ و‌سامان و‌پایه‌یه‌ناحه‌سپّته‌وه‌به‌ده‌لیلی‌حه‌دیسکیّ‌پیغه‌مبه‌ر (د.خ) که‌فه‌رموویه‌تی: «واذا كان همه الدنيا أفسى الله، سبحانه، عليه نعمة وجعل الفقر بين عينية». واته: ئه‌گه‌ر یه‌کیّ‌هیممه‌ت و‌مه‌به‌ستی‌هه‌ر‌بوّ‌دنیا‌بیّ و‌ئه‌وه‌خوای‌گه‌وره‌نیعمه‌تی‌زۆر‌ده‌کا، به‌لام‌فه‌قیری‌ده‌خاته‌پیش‌چاوی‌به‌جوړیّ‌له‌و‌مالّ و‌سامانه‌ی‌له‌زه‌ت‌نه‌بینی و‌ئیس‌تیراچه‌تی‌لیّ‌نه‌کا.

شیخ ئیبنو‌حه‌جه‌ر‌ده‌فه‌رمووی: ده‌وله‌مه‌ندیی ئینسانی ده‌ست‌نووقاو و‌پاره‌پیس، نیشانه‌ی‌نه‌گبه‌تییه‌تی و‌هوّی‌غه‌زه‌ب‌لیگرتنی‌خوایه‌بوّ‌ئهو‌که‌سه، ئه‌گه‌ر‌نا‌به‌و‌سامانه‌کاریکی‌خیری‌ده‌کرد!

له‌جابه‌یره‌وه‌ده‌گێرپه‌وه‌(ر.خ) که‌وتوویه: حه‌ززه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «كل نفقه أنفقه المسلم فعلى الله خلفها والله ضامن إلا نفقة في بنیان أو معصية». واته: هه‌ر‌مه‌سه‌ره‌فیّ‌موسلمان‌بیکا، خوای‌گه‌وره‌به‌پاری‌داوه‌تۆله‌ی‌باشی‌بداته‌وه‌و‌شوینی‌بوّ‌پ‌بکاته‌وه، مه‌گه‌ر‌مه‌سه‌ره‌فیّ‌که‌له‌دروستکردنی‌خانووی‌زیاد‌له‌پۆیستدا‌کرا‌بیّ‌یا‌له‌گونا‌ه و‌نافه‌رمانیی‌خوادا‌کرا‌بیّ.

جا‌ئه‌گه‌ر‌یه‌کیّ‌مه‌سه‌ره‌فیکی‌کرد و‌له‌پ‌گیای‌خوادا و‌به‌شوین ئه‌و‌چاکه‌دا‌پاداشی‌چاکی‌نه‌دی‌با‌په‌له‌نه‌کا؛ بێگومان‌پاداشه‌که‌ی‌پیّ‌ده‌گا. به‌لام‌یه‌کیّ‌بوّ‌پ‌یا و‌فه‌خر‌مالّی‌خوّی‌سه‌رف‌کرد، ئه‌وه‌مه‌گه‌ر‌خوای‌گه‌وره‌لیّ‌خوّش‌بیّ، ئه‌گه‌ر‌نا‌یا‌له‌دنیا‌دا‌یا‌له‌قیامه‌تا‌تووشی‌زیان‌ده‌بیّ.

«وعن أبي ذر، رضي الله عنه، أن الكثيرين هم المقلون يوم القيامة، إلا من أعطاه الله

خیراً فننخ فیه یمینه وشماله و بین یدیہ ووراءه وعمل فیه خیراً»

واته: ئەو کەسانەى کە ھەر مالى دنیا زۆر دەکەن و ھەمیشە ھەول دەدەن کۆى بکەنەو و لە ڕیگەى خوادا بەختى ناکەن ئەوانە لە ڕۆژى قیامەتدا نەدارن و پاداشیان کەمە، مەگەر ئەوانە کە خوای گەرە دەرووى خیریان لى دەکاتەو ئەوانیش چاکى مەردایەتى لى دەکەن بەلادا و لى دەبەخشەو و لە ڕیگەى خوادا بەپاست و چەپدا و لە ھەموو لایەکەو دەستگرووى ھەزاران و داماوێ دەکەن، یا کاریکی چاکى نەپراوێ پى دروست دەکەن.

«عن وائلة، رضى الله تعالى عنه، أول من يلحقني من أهل بيتي أنت يا فاطمة، وأول من أشفع له من أمتي أهل المدينة وأهل مكة وأهل الطائف، وأول من يلحقني من أزواجي زينب وهي أطولكن يداً».

واته: لە کۆمەلى خانەدانى من یەكەم کەس بمگاتى لە ڕۆژى قیامەتدا توى ئەى فاتیمە! یەكەم کۆمەل کە تکایان بۆ بکەم ئەھلى مەككە و مەدینە و تائیفە. لە ژنەکانیشم یەكەم کەس بمگاتى لە ڕۆژى قیامەتدا زەینەبە؛ ئەو لە ھەمووتان بەدەس و دەھەندەترە. دیارە کە لە باسى ھەزرەتى زینەبى ھەرەمیدا ھەرمووى «وھى أطولكن يداً» واتە: لەبەرئەوھى لەپیش ھەموو ھەرەمەکانى ترمدا پێم دەگات؛ چونکە بەخششى زۆرە بۆ خەلکى، نەك لەبەر زیادە گەورەبى بەسەر ھەرەمەکانى تریدا، چونکە بە ئیتىفاقى ھەموو ھەزرەتى خەدیجە (ر.خ) لە ھەموو ژنانى جیھان گەورەترە لە ھەزرەتى مەریەمى كچی عیمرانى دایكى ھەزرەتى عیسا نەبى (د.خ) کە خىلافى ھەبە لەویدا. پاش ھەزرەتى خەدیجە گەورەترین ئافرەتى جیھان عائیشەى ھەرەمى ھەزرەتە، خوا لە خوێ و سیدیقى باوکی پازى بى. پوختەى قسە ھەزرەتى زەینەب (ر.خ) لەبەر سەخاوت و بەدەھەنەبیبەکەیتى کە لە ڕۆژى قیامەتدا لەپیش ھەموو کەسێکدا بە خزمەتى ھەزرەت (د.خ) دەگا و لە ترس و بیمى ئەو ڕۆژە ڕزگار دەبى.

ھەرۆھا لەسەر ئەم قیاسە دەردەکەوێ ھەر کەس لە موسلمانان لە دنیاى بەخششى زۆر بووبى و خاوەن نان و ئاو و بەرچاو فراوان و بەدەسوودەھەنە بووبى لە ڕۆژى قیامەتدا لەپیش خەلکى تردا بە خزمەتى ھەزرەت دەگا (د.خ).

خزمەتکردنى موسلمانان زۆر بەسوودە بۆ ڕزگاربوون لە ئازارى ڕۆژى قیامەت. دیارە

ئازارى قىيامەت ئەۋەندە گران و بەئەركە تەننەت پىغەمبەران (د.خ) لەو پۆژە پىرسەدا «نفسى نفسى» يانە؛ جا لە جىگايەك ئەوان بەو پايە بەرزەوۋە حاليان ۋەھابى، دەبى باقىي خەلكى تر حاليان چۆن بى؟! ئەو پۆژە پۆژىكە خاى گەورە لەبارەيەۋە فەرموويەتى «كَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا». واتە: پۆژى قىيامەت پۆژىكە لەۋانەيە منداڵ و بىگونناھان لە ترسى ياخو لە درىژى ئەو پۆژە پىر بىن. جا بزانن مادام خزمەتكردن بە موسلمانان ئەۋەندە بەسوۋدى، پىۋىستە ئىنسان لە خزمەتكردن دەسبەردار نەبى.

زانان گەورەكانى ئاينى ئىسلام فەرموويانە: گەورەترىن ھۆى پىزگارى ئىنسان لە سزاي قىيامەت چوار شتە، يەكەم خو لە گوناھ پاراستن. دوۋەم چاركردى ناساغىي دەروون، واتە دوۋرى لە كىنە و ھەسوۋدى و خو بەباش زانين و بەدگومانى بە خەلك و وینەي ئەمانە. سىيەم پازىكردى دلى موبارەكى ھەزەت (د.خ) بەھۆى سەلھەتات بو لىدانى. چوارەم خزمەتكردى ئىنسان، لەسەر ئەو رىۋوشوینەي ئىسلام داي ناۋە، بەھەرچۆرى كە لە توانادا بى؛ بو نمونە: كەسى لە كارىكدا ناسارەزا بى و تو شارەزاي بکەي. يا دوو كەس دوو كۆمەل لەيەك عاجز بن و تو تى بکۆشى و ھەول بەدى ئاشتىيان بکەيتەۋە. يەكى نزىك بى، گىرۋەدى زىانى بى و تو پىزگارى بکەي. يەكى بىدەست بى و تو دەستگروۋى بکەي و يارمەتیی بەدى. بە تايبەتى مال بەختكردن لە پىگەي خوادا دەبىتە گەورەترىن ھۆى پىزگارىي ئىنسان.

لە ھەدىسايە كە ھۆى گەورەتر لەم چوار شتە نييە بو پىزگارى، مەگەر دەوامكردن لەسەر نكرى (لا اله الا الله) بە زمان و بەدل.

لە ھەبدوللاى كورپى عومەرەۋە دەگىرپنەۋە، خاويان لى پازى بى، «إِنَّ الْعَبْدَ آخِذٌ مِنَ اللَّهِ أَدْبًا حَسَنًا إِذَا وَسَّعَ عَلَيْهِ وَسْعٌ» واتە: ئەو بەندەي كە خاى گەورە دەروۋى لى كىردەۋە و نىعمەتى بەسەردا پىزان ئەگەر بەخشندە و بەدەس و دەھەندە بو، ئەۋە لە خاى خۆيەۋە فىرى رەۋشتىكى جوان بوۋە؛ خوا دەروۋى لەو كىردوۋتەۋە و ئەۋىش دەروۋى لە خەلك. بىگومان لەم ھەدىسەۋە تى دەگەين ھەر كەس دەستى برۋا و خوا دەرگاي پۆزى لى بکاتەۋە، پىۋىستە بەقەدەر ئەۋ دەسلەتە ميواندارى بكا و دەستگروۋى ھەزاران و داماوان بكا و پىۋەندىي خۆشايەتى و خزمایەتى بەجى بىنى. ھەروەھا بو مال و مندالى خۆيشى باش بى و ھەرگىز ماۋەي ئەۋە نەدا كە ژيانيان لى تەنگ و تال بکات.

يا ئەگەر لېقەوماوئىكى بىنى، بە تايىبەتى لە ئەولادى پېغەمبەر (د.خ) يا عولەماى ئاين
يا خانەدانىكى لېكەوتوو يا مروققىكى باشى دىندار ئەو زۆر بەجىيە خزمەتياى بكا. لە
حەدىسى پېرۆزايە: تەعامى خۆتان بدەن بە ئەھلى تەقوا و خواپەرست، واتە خزمەتى
ئەمانە خېرى زۆرتەرە.

لە حەزەرەتى عەلىيەو دەگىرنەو (كرم اللہ وجہہ) كە پېغەمبەر (د.خ) فەرموويەتى:
«من صنع إلى أهل بيتي يداً كافأته يوم القيامة».

واتە: كەسى لەگەل يەكئ لە ئەھل و بەيتى مندا چاكەيى بكا پاداشى دەدەمەو و منيش
لە پۆزى قىامەتدا چاكەى لەگەل دەكەم. ديارە لەم چاكە و پاداشەدا تەماشاي پاىەى ئەو
كەسە دەكرى كە لەسەر بناغەى عەلاقەيەتى بە حەزەرەتەو (د.خ). بېگومان عالميش بى
و لە خواترسىش بى، ئەو بەشيۆەى بەرزتر شايانى خزمەتكردن و پېزلىگرتنە، چونكە
چەند ھۆيەكى پېز و قەدرگرتن و خزمەتكردى تيا كۆبونەتەو.

رېوايەت كراو كە حەزەرەت (د.خ) فەرموويەتى: «أكثرُوا من الأخوان فأن لكل مؤمن
شفاعة يوم القيامة» واتە: بەھۆى چاكەو برا و برادەرى زۆر بۆ خۆتان پەيدا بكەن، چونكە
ھەموو مۇسلمانىكى بەراستى مۇسلمان پاىەيەكى تەكاركردى ھەيە لە پۆزى قىامەتدا.

ھەر كەس دەيەوئ بەدرېزى ئەم باسە بزائى با برۆا سەيرى كىتېبى (توثيق العرى)
تەئلىفى (قاضي القضاة) بارزى بەسرى و تەئلىفەكانى (أبن الجوزى) يا سەواعيقى
ئىبنو حەجەر بكا تا ئەم باسە بەتەواوى وەرېگرى و بەرچاوى بەجوانى پووناك بېتەو.

لە حەزەرەتى ئەنەسەو دەگىرنەو (ر.خ) كە پېغەمبەر (د.خ) فەرموويەتى: «إن مفاتيح
الرزق منوطة إلى العرش فينزل الله تعالى للناس، رزاقهم على قدر نفقاتهم فمن كثر كثر
له ومن قلل قلل له».

واتە: كلىلى رزق و پۆزى جىھان بە عەرشدا ھەلۆاسراو و، خواى گەورە رزق و پۆزى
ھەموو ئىنسان بەگوئىرەى خەرچ و سەرفيان، دەنېرېتە خواوہو. جا ھەر كەسى دەستى
بكاتەو بۆ خىرات لەگەل مۇستەھق و ميواندا و، لەگەل پەككەوتە و داماواندا، يا بۆ
مژگەوت و مەدرەسە و شوئنى قازانجى ئاينى مۇسلمانان، يا بۆ خىزان و مال و مندالى
خۆى ئەو خواى گەورە دەرگای رزق و پۆزى بەفراوانى بۆ دەكاتەو. ھەر كەسىكيش
دەست بكا بە كەمكردەوئ بەشى بەشاران و ژن و مندالان، ئەو خواى گەورە بەشە رزق

و پوزییه که‌ی که‌م ده‌کاته‌وه، واته یا مائی پی نادا، یا ئه‌گهر پی بدا، نایکا به نسیبی و بی سوود و به‌رباد ده‌بی، په‌نا به خوای گه‌وره.

«وعن بديل، رضي الله عنه، لأن أطمع أخاً في الله مسلماً لقمة أحب إلي من أن أتصدق على مسكين بدرهم. ولأن اعطي أخاً في الله مسلماً درهماً أحب إلي من أن أتصدق على مسكين بعشرة دراهم، ولأن أعطيه عشرة أحب إلي من أعتق رقبة».

واته: له به‌دله‌وه ده‌گپ‌نه‌وه (ر.خ) پی‌غه‌م‌به‌ر (د.خ) فه‌رموویه‌تی: ئه‌گهر پاروویی نان بدهم به برایه‌کی ئاینی خاوه‌ن ته‌قوام، لام باشته‌ له‌وه که دره‌می بدهمه گه‌دایه‌کی عاده‌تی که ئه‌هلی ته‌قوا نه‌بی و، ئه‌گهر دره‌می به برایه‌کی ئاینیم بدهم، لام باشته‌ له‌وه که ده دره‌م بدهمه گه‌دایه‌کی عاده‌تی که ئه‌هلی ته‌قوا نه‌بی و، ئه‌گهر ده دره‌م به برایه‌کی ئاینی له خوا ترس بدهم لام باشته‌ له‌وه که به‌نده‌یی ئازاد بکه‌م.

به‌کورتی خیر هه‌ر خیره، به‌لام هه‌تا خیر به که‌سیک بی که شه‌خسیه‌تیکی ئاینی و سوودیکی کومه‌لایه‌تی و ئاینی هه‌بی باشته‌ و به‌جی‌ته‌ له‌ خیر به که‌سی که وه‌ها نه‌بی، به تاییه‌تی ئه‌گهر ئه‌و که‌سانه به‌کارین بو چاک‌کردنی ئه‌خلاق و خوو‌وره‌وشتی گشتی. (اللهم أجعلنا من المحبين في الله لأهل دين الله ولآل بيت رسول الله، صلى الله عليه وسلم، آمين).

ئهی براده‌رانی ئاینی! ئه‌و ده‌وله‌مه‌ندانه که بی تاعه‌ت و بی عیباده‌تن و به‌هوی خزمه‌ت‌کردنی موسلمان‌ی پایه‌داره‌وه خوای گه‌وره ئیرشادیان ده‌کا بو به‌ختیاری. خوای گه‌وره حیکمه‌تیکی دامه‌زراوی هه‌یه له‌وه‌دا که رزق و پوزی هه‌ندی که‌س زور ده‌کا و هی هه‌ندی که‌س که‌م، نه‌ک له‌به‌ره‌وه که زویره له هه‌ژار و حه‌زی لی نا‌کا یا ده‌وله‌مه‌ندی خوش ده‌وی. سپری قه‌زا و قه‌ده‌ر له‌لای عیلمی خواجه. که‌وابی هه‌ق نییه ئینسانی هه‌ژار و بی ده‌رامه‌د ناشوکر بی، هه‌روه‌ها حه‌قیقش نییه ده‌وله‌مه‌ند یاخی بی و له‌خوی بگو‌پ‌ی و سوپاس گوزه‌رای خوای گه‌وره نه‌کا، به‌لکو پی‌ویسته به‌هوی ئه‌و نیعمه‌ته‌وه که خوای گه‌وره پی داوه که‌فاره‌تی گونا‌هه‌کانی جی‌به‌جی بکا و ئه‌وه‌نده چاکه له‌گه‌ل دام‌اواندا بکا که خوا ئه‌ویش بباته ریزی پیاوه باشه دل‌پاکه کردار چاکه‌کانه‌وه؛ چونکه که‌م کار هه‌یه به‌قه‌ده‌ر سه‌رف‌کردنی مال له‌رپ‌گای خوادا ببی‌ته هوی می‌هره‌بان‌ی خوا له‌گه‌ل مرو‌ق‌دا. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه مرو‌قی خیرومه‌ند زور دو‌ژمنی شه‌یتانه و، شه‌یتان کام زو‌رپی‌ه‌تی که زور به‌هیز بی، ده‌یکاته گیانی مرو‌قی خاوه‌ن سه‌خواه‌ت تا ته‌فه‌ری بدا و له‌خشته‌ی به‌ری و

مه‌نعى خيړى لى بكا. له هـزړه‌تى عه‌بدوللای كوپى عه‌باسه‌وه ده‌گيړنه‌وه، خوايان لى رازى بى، كه هـزړه‌تى پيغه‌مبه‌ر فه‌رمويه‌تى: «أَنْ أْبْلِيسَ يَبْعَثُ أَشَدَّ أَصْحَابَهُ وَأَقْوَامَ إِلَى مَنْ يَصْنَعُ الْمَعْرُوفَ فِي مَالِهِ». واته: شه‌يتان به‌هيژترين و توندترين هاوپړى خوى ده‌نيړيته سه‌رئو كه‌سانه‌ى ماليان له ريگاي خوادا به‌خت ده‌كن.

ئهم هـول و تيگوشانى شه‌يتانه، له‌به‌رئوه‌يه ئهو كه‌سانه كه مالى خويان له ريگاي خوادا به‌خت ده‌كن، زور خيړيان ده‌گا و ئه‌ويش به‌هه‌موو جوړى هـول ددا ريگاي ئهو چاكه‌يان لى بگري و له‌و پاداشه‌ زوره بى به‌شيان بكا.

ده‌گيړنه‌وه كه هـزړه‌ت (د.خ) فه‌رمويه‌تى: «أَنْ أْبْلِيسَ طَلَعَ رِصَادَهُ». واته: شه‌يتان زور ناگاداره و زور موراغه‌به‌ى بنياده‌م ده‌كا و ده‌يه‌وى دس بنېته ريگاي خيړومه‌ند و له پاداش ناھوميدي بكا.

له هـزړه‌تى عائيشه‌وه ده‌گيړنه‌وه (ر.خ) كه هـزړه‌ت (د.خ) فه‌رمويه‌تى: «أَسْرَعَ الْخَيْرِ ثَوَابًا أَلْبَرُ، وَأَسْرَعَ الطَّاعَاتِ قَبُولًا إِلَّا الْإِنْفَاقَ بِالْمَالِ». واته: له هه‌موو چاكه‌يي چاكتر له‌لايه‌نى پاداشه‌وه خزمه‌تى باوك و دايكه و، له هه‌موو تاعه‌تى نزيكتر له قبوله‌وه به‌ختكردى ماله له ريگاي خوادا به‌بى بيركرده‌وه له سوودى دنيايي.

له ئه‌بوو هوره‌يره‌وه ده‌گيړنه‌وه كه پيغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رمويه‌تى «الصَّلَاةُ تَسُودُ وَجْهَ الشَّيْطَانِ، وَالصَّدَقَةُ تَكْسِرُ ظَهْرَهُ، وَالتَّحَابُّ فِي اللَّهِ، وَالتَّوَادُّدُ فِي اللَّهِ يَقْطَعُ دَابِرَهُ، فَأَذَا فَعَلْتُمْ ذَلِكَ تَبَاعَدَ عَنْكُمْ كَطُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا».

واته: نويژ كړدى موسلمانان پړوى شه‌يتان پړه‌ش ده‌كا و، صه‌ده‌قه و خير كړدى پشتي ده‌شكيڼى و، يه‌كتر خوشويستن له‌پيناوى پړه‌زاي خوادا كلكى ده‌بري و هيژى تيا ناهيلى. جا كه ئهم كاره خيړانه‌تان كړد، شه‌يتان ئه‌وه‌نده‌ى دووريى نيوانى خوره‌ه‌لات و خورنشين ليتان دوور ده‌كه‌ويته‌وه.

ئهى براده‌ران! بزائن نويژ كړدى به‌شيوه‌يه‌كى ساغ و به‌ئده‌ب و سه‌ده‌قه و خير كړدى له ريي خوادا له‌گه‌وره‌ترين چه‌كى مروقه بو به‌گژاچوونى دوژمن. هه‌روه‌ها به‌پي نايه‌تى قورئانى پيروژ شه‌يتان دوژمنيكي زور نابار و به‌دكاري مروقه و، چه‌ند كه‌مه‌ندى ئه‌ستوورى هه‌يه بو ديلكردى. يه‌كه‌م ئاره‌زووى نه‌فسه. دوهم حيرسه له‌سه‌ر مالى دنيا و باوه‌ر كړدى به‌جوانيى ئهم دنيايه و پالده‌نه‌وه‌ى به‌م ديمه‌نه‌وه كه هه‌يه‌تى.

جا پېويسته ئينسان بهرانبهري ئەم دوژمنه بهدكاره خراپه ئاگادار و هوشيار بى، واته: شەيتان له هەر لايەكەوه و به هەر شىوھىي خۆى مەلاس دەدا بۆ زالبوون بەسەريدا، ئەميش چەك و قەلغانى خۆى بۆ ئاماده بكا و نەهيلى بەسەريدا زال ببى. يەككى لەم چەكانە سەرفکردنى ماله له پى خوادا. يەككى تريان بەجھيئەنى واجيباته له نويز و پوژوو و زەكات و حەج. يەككى تريان خوپاراستنه له زيان گهياندن به نەفس و مال و نامووسى خەلك. يەككى تريان دەوامى يادى خىر و ناوهيئەتەى به تايبەتەى شەو نويز كردن بەشىوھى دلسوزانه. يەككى تريان سەبر و خوگرتنه لەبەر ئازار و موسيبتە، يەككى تريان بلاوكرندنەوى دوستى و خوشەويستىيە لەناو موسولماناندا، به تايبەتەى به سەرفى مال و ناندان به خەلك ئەوەندەى دەسلالت؛ چونكه مال سەرفكردن دەبىتە هوى دوستى و خوشەويستى و لابردنى رقى دل. بى گومان شەيتان كه حەز له چاكە و بەختيارى ئادەمیزاد ناك، زور عاجز دەبى له كاتيكدا ئينسان بيهوى مالى خوى له پيناوى خوادا بەخت بكا و هەولئ ئەوه ئەدا كۆسپ بىنيتە پىگاي. جا ئينسانى بەختيار ئەوهيه هوشيار بى و بەسەر نەفس و ئارەزوويدا زال ببى. بەم جوړه دەتوانئ بەسەر شەيتاندا زال ببى و پشتى بشكىنئ.

له ئەبوسەعیدی خەدرییهوه رپوايهت كراوه (ر.خ) كه پيغەمبەر (د.خ) فەرموويهتئ: «أَنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ الصَّدَقَةَ وَيَأْخُذُهَا بِمِيمِنِهِ فِيرَبِّهَا لِأَحَدِكُمْ كَمَا يَرَبِّي أَحَدَكُمْ مَهْرَةً حَتَّى أَنْ اللَّقْمَةَ لِتَصِيرَ مِثْلَ أَحَدٍ».

واته: بىگومان خواى گەوره خىر و سەدەقەى ئيوه قىوول دەكا و به دەستى راست وەرى دەگرئ، واته بەحورمەت و ئىعتىبار. ئەنجا ئەو سەدەقەيه، هەر چەند كهميش بى، پەروەردە دەكا و پى دەگەيىنئ و زورى دەكا، وەكو يەككى له ئيوه جوانوو ماينى خوى خزمەت بكا به دل و به گيان. بەلئ خوا ئەو خيरे پەروەردە دەكا و گەورەى دەكا تا ئەوەندەى كيوى ئوحدى لئ دئ.

له ئەنەسى كورپى مالیکەوه دەگيرنەوه، خوايان لئ رازى بى، «قال: قلت يا رسول الله! رغيف أتصدق به أحب إلى الله أم مائة ركعة تطوعاً؟ فقال: رغيف تصدقت به أحب إلى الله من مائتي ركعة تطوعاً. فقلت: قضاء حاجة المسلم أحب إلى الله أم ثلاثمائة ركعة تطوعاً؟ فقال: قضاء حاجة المسلم أحب إلى الله من مائة ألف ركعة تطوعاً. قلت: ترك لقمة حرام أحب إلى الله أم مائة ألف ركعة تطوعاً؟ فقال: ترك لقمة حرام، أحب إلى الله».

من الفي ركعة تطوعاً. [هكذا رأيت الحديث في الكتاب، ولكن الظاهر من سياق الحديث هكذا: «قلت، ترك لقمة حرام أحب إلى الله أم مائة الف ركعة، قال: ترك لقمة حرام أحب إلى الله من مائتي الف ركعة»]. قلت: يا رسول الله قضاء حاجة الأرملة أحب إلى الله أم عشرة آلاف ركعة تطوعاً؟ قال: قضاء حاجة الأرملة أحب إلى الله من ثلاثين الف ركعة تطوعاً. وفي آخر الحديث يقول: بر الوالدين أحب إلى الله من عبادة الف ركعة تطوعاً.

واته: ئەنەسی کۆری مالیک، خویان لی رازی بی، وتی: عەرزی پیغەمبەرم کرد (د.خ): نانێ بە خێر بدهم بە گەدایی لای خوا چاکتره یا سەد پکات نوێژی سوننەت؟ فەرمووی: نانێ بیدەیتە خێر لای خوا چاکتره له دوو سەد پکات نوێژی سوننەت. عەرزم کرد: جیبەجێکردنی پێویستی و ئیحتیاجی موسڵمانێ لای خوا چاکتره یا سێ سەد پکات نوێژی سوننەت؟ فەرمووی: جیبەجێکردنی پێویستی موسڵمانێ لای خوای گەورە له سەد هەزار پکات نوێژی سوننەت چاکتره. ئەنجا عەرزم کرد: وازەینان له پاروویەکی حەرام و نهخواردنی چاکتره لای خوا یا سەد هەزار پکات؟ فەرمووی وازەینان له پاروویی حەرام و نهخواردنی چاکتره لای خوا له دوو سەد هەزار پکات. دواى ئەو عەرزم کرد: ئەى پیغەمبەرى خوا جیبەجێکردنی پێویستی و ئیحتیاجی بپۆهژنێ چاکتره لای خوا یا دە هەزار پکات سوننەت؟ فەرمووی: جیبەجێکردنی پێویستی و ئیحتیاجی بپۆهژنێ (واته خزمەت کردنی خۆی و منداڵە وردەکانی) چاکتره لای خوا له سێ هەزار پکات نوێژی سوننەت. ئینجا له پایانی فەرموودهکەیدا دەفەرمووی: خزمەتکردنی باوک و دایک و چاکە له گەڵ کردنیان چاکتره لای خوا له عیبادەتی هەزار هەزار پکات نوێژی سوننەت. براکانم! بەجێهێنانی پێویستی و ئیحتیاجی ئەوانەى که باسماں کردن یا به جیگەدارى و پایه دەبی یا به سەرفکردنی مāl بویان. بیگومان سەرفی مāl خیری زیاتره.

هۆی پاداشی زۆری نهخواردنی پارووی حەرامیش ئەوێهه که له سێ لاوه قازانجی هەیه، یه کهم پارێزکردن لهو کارانهی که نههییان لی کراوه و دوور کهوتنهوه له کاری که خوای گەورە مەنعی کردووه و هەزی لی ناکا. دووهم ئەوێهه که تهرکی حەرام دەبێته هۆی بەجێهێنانی واجیب؛ چونکه تهرکی حەرام واجیبه. سێهەم ئەوێهه که به وازەینان له حەرام دلی موسڵمان پووناکی پەیدا دهکا و له لوتفی خوای میهرهباں نزیک دەبێتهوه، بهلام پارووی حەرام دل رهش دهکاتهوه و ئینسان دل رهق دهکا. فەرموودهی حەزرهتی

پيغهمبەريشە (د.خ) دوورتريڭ ئىنسان لە خواي گەورە دلى رەش و رەق و بى رەحمە.
ديارە دلى رەق بى و رەش بوويتهو رەحمەتى خوا تى ناچى.

لە مەعازى كورپى جەبەلەو دەگىرنەو (ر.خ) كە حەزەرەتى پيغهمبەر (د.خ)
فەرموويەتى: «الصوم جنة، والصدقة تطفئ الخطيئة كما يطفىء الماء النار». وعن عقبه
أن الصدقة تطفئ عن أهلها حسر القبور». واتە: پۆژوو گرتن دەبىته قەلغان لە سزاي
دۆزەخ و سەدەقە كردن گوناھ و تاوانى تاوانباران دەكوژىنەو وەك چۆن ئاو ئاگر
دەكوژىنەو. ھەروەھا لە رىوايەتى عەقەبەدا دەلى: سەدەقە گەرمای گۆر لە خاوەن
سەدەقەكە دەكوژىنەو. سىرى ئەمە ئەوھى وەكو چۆن ئەم خىرومەندانە لە دنيا دا
گەرما و پىرووزەي دلى گەدا و داماوان و بى دەستەلاتان دەكوژىنەو ئەو خىر و
چاكانەيش لە قەبر و قىامەتدا گەرمى گۆر و تىنى ئاگرى دۆزەخ لەو خىرومەندانە دوور
دەخەنەو، ئەمەيش (جزاء وفاقا) يە، واتە پاداش بەپيى كردارە.

لە عەبدوللای كورپى مەسعوودەو دەگىرنەو (ر.خ) كە حەزەرەت (د.خ) فەرموويەتى: «لا
حسد إلا في أننين رجل آتاه الله القرآن فهو يقوم به آناء الليل وآناء النهار، ورجل آتاه الله
مالا فسلطه على هلكته في الحق». ديارە وشەي (حسد) لەم فەرموودە پىرووزەي پيغهمبەردا
(د.خ) مەعنای داواکردنى لاچوونى نىعمەتى خەلك نىيە، بەلكو مەبەس خۆش لىھاتن و
حەز كردنە لەو كە ئەمە نىعمەتە بەنسىبى ئەمەيش بى، وەك بەنسىبى مەحسوودەكە بوو.
واتە: حەسەد پى بردن ناشى بە دوو جوړە خەلك نەبى، يەكەم ئىنسانى كە خواي گەورە
قورئانى پى فېر كردبى و ئەویش بەشەو و بەرپۆژ خەريكى خويندەو و كارپيكردى بى.
دووم ئىنسانى كە خواي گەورە مال و سامانىكى پى بەخشىبى و دل و دەروونىشى
فراوان كردبى كە بەقەد توانا لە رېگەي خوا و رەزامەنديدا بەختى بكا.

لە ئەبووسەعیدەو دەگىرنەو (ر.خ) كە پيغهمبەر (د.خ) فەرموويەتى: «أَيُّما رجل أكتسب
مالا من حلال فأطعم نفسه وكسائها، ومن دونه من خلق الله فأنها زكاة وبركة في المال
وطهرة للذنوب».

واتە: ھەر پياوئى مالىكى حەلال پەيدا بكا و خوى لىي بخوا و لىي بپۆشى و بەشى
خەلكيشى لى بدا، ئەو ئەو سەرفکردن و بەخشىنە دەبىته ھوى زۆربوونى مالەكەي و خوا
بەرەكەتى بو تى دەخا، ھەروەھا دەبىته ھوى پاكبوونەوھى لە گوناھ.

له عهبدوللای کورپی عومرهوه دهگپرتهوه، خویان لی پازی بی، که پیغمهمبر (د.خ) فهرموویه تی: «أستعينوا على الرزق بالصدقة» واته: ئهگهر ههزتان لهوهیه که رزق و پوزیتان زور بی و زال بن بهسهریدا و بهئاسانی بیته دهستان، سهدهقه و خیر بکهن و یارمه تی داماوان بدن.

رپوایهت کراوه ههزرت فهرموویه تی: واته: «رحم الله حميراً افواههم سلام وأيديهم طعام» خوی گهوره پهحم به هوزی حیمیه بکا و چاکیان بو بکا، چونکه ههمیشه دم به سهلام و دهست به تهعامن. ئهم دوعای ههزرته (د.خ) بو هوزی حیمیه له بهر ئهم دوو سیفه ته بووه یه کهم سلاوکردنیان له خه لکی گهوره و بچووک. دووهم یارمه تیدانی داماوان و ههزاران و دهستگرویی کردنیان.

دهگپرتهوه که یه کی له ههزرتی پرسى (د.خ): کام کردهوه ده بیته هوی چوونه به ههشت؟ ئه ویش له وهلامدا فهرمووی: «أفشاء السلام، وأطعام الطعام، والصلاة بالليل والناس نيام» واته: هوی چوونه به ههشت یه کهم: ئه وهیه ههمیشه دم به سهلامه وه بی، واته به ههر کهس بگهی سهلامی لی بکهی، چ بیناسی و چ نه بیناسی. دووهم: ناندان به خه لک، به تایبه تی ئه وانه ی که داماو و ههزار و دهستگورتن. سییه م: شه و نوێژ کردن له و کاته دا که خه لک نووستوون، واته: له کاتیکدا که خه لک شه و له پرخی خه وان و ئیسراحت ده کهن تو خه ریکی نوێژ کردن و پارانه وه بی و له زهت له وه وه رگری که له گه ل خوی خوئدا بی و عیبادته ی بو بکهی.

له هه دیسیکی تر دا فهرموویه تی: «التهدد مطردة للداء» واته: شه و نوێژ کردن دهر د و به لا له ئینسان دوور ده خاته وه، به لام به مه رجی که به رده وام بی. ئه گهر له له شی ئه و که سه دا ناسا غی هه بی، به پیروزی ئه و شه و نوێژه وه لی دوور ده که ویته وه و ساغ ده بیته وه. تاقی کراوه ته وه ئه وانه که بو نوێژ کردن و خوا په رستی شه و نخوونی ده کیشن و خه ریکی ناوی خوا هیان و یادی خوا کردن و شه و به لای نه خو شه وهن، له شیان ساغه.

له ئه بوو هورهیره وه دهگپرتهوه، خوی لی پازی بی، که هه زرتی پیغمهمبر (د.خ) فهرموویه تی «في الجنة غرف يرى ظاهرها من باطنها وباطنها من ظاهرها، فقال أبو مالك: لمن هي يا رسول الله؟ قال: لمن أطاب الكلام واطعم الطعام وبات قائماً والناس نيام». واته: له به هه شتدا چه ند ژووری ناسک و جوانی وه ها هه یه که دیوی دهر وه یان له ناوه وه و دیوی ناوه وه یان له دهر وه ده بینری، ئه بوو مالیک وتی: ئه ی پیغمه مبری خوا ئه و

ژوورانە هی کین؟ فەرمووی: هی ئەوانەن قسەیان لەگەڵ خەڵکدا خوش بێ و، نان بدە بن و لە شەوا کە خەڵک نووستوون ئەوان خەریکی شەونویژ بن.

لە جابیرەو دەگێڕنەو (ر.خ) کە پیغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: «إِنَّ مِنْ مَوْجِبَاتِ الْمَغْفِرَةِ أَطْعَامُ الطَّعَامِ الْمُسْلِمِ السَّعْبَانِ». واتە: یەکێ لەو شتانه کە دەبنە هۆی خوا لیخۆشبوون ناندانە بە موسوڵمانی برسی، چ هەزار بێ و چ دەولەمەند؛ چونکە ریوایەت کراوە: «أَعْطُوا السَّائِلَ وَأَنْ جَاءَ عَلَى فَرَسٍ». واتە: یەکێ لەو شتانه کە دەبنە هۆی خوا لیخۆشبوون ناندان بە موسوڵمانی برسی، چ هەزار بێ و چ دەولەمەند؛ چونکە ریوایەت کراوە: «أَعْطُوا السَّائِلَ وَأَنْ جَاءَ عَلَى فَرَسٍ». واتە: بەشی ئەوانە بدن کە دین و داوی شتتان لێ دەکەن با بەسواریی ئەسپیش بێن بۆ لاتان، چونکە لەوانەیه هەندێ کەس هەبن نەتوانن بە پیادە بێن بۆ لاتان و بە سواری بگهڕێن؛ ئەو حالە نابێتە مانع کە ئینسانی خێرومەند خێریان پێ بکا.

ریوایەت کراوە: «أَصْنَعِ الْمَعْرُوفَ إِلَى مَنْ هُوَ أَهْلُهُ وَإِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ، فَإِنْ أَصَبْتَ أَهْلَهُ أَصَبْتَ أَهْلَهُ، وَأَنْ لَمْ تَصِبْ أَهْلَهُ كُنْتَ أَنْتَ أَهْلُهُ». واتە: پیاوێتی و چاکە لەگەڵ هەموو کەسێکدا بکەن، چ شایان بن بۆ ئەو پیاویتیە یا شایان نەبن، جا ئەگەر وا پێکەوت شایان بوون ئەو زۆر چاکە. خو ئەگەر وا نەبوو قەوی ناکا، تۆ خۆت شایانی ئەوێ چاکە لەگەڵ خەڵکدا بکە. واتە: ئینسان بە چاکەکردن هەر پایەیی بەرز دەبێ لای خوا ئیتر کابرای خێر پێکراو هەرچۆن بێ. بەلام بەپێی رێوشوێنی شەرع ئینسان کە هات و خێری کرد دەبێ تا یەکیکی موستەحەقی دەس نەکەوێ مائی خوێ بۆ ناموستەحەق سەرف نەکا، تەنانت لەناو ناموستەحەقەکاندا فەرقی ئینسانی بێ سوود و بەسوود بکا، فەرقی ئینسانی مندالدار و بێ مندال بکا. هەروەها فەرقی ئینسانی کردووە چاک و کردووە خراپ بکا، ئەگەرچی هەموو هەر خێرە، مادام بە نییەتی خێری و بەو نیازە یارمەتی نەدا کە لەسەر کردووەی خراپ هێز پەیدا بکا.

لە (أَبُو الدَّرْدَاءِ) دەوێ ریوایەت کراوە (ر.خ) کە حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «الضَّيْفُ يَأْتِي بَرَزَقَهُ وَيَرْتَحِلُ بِذَنُوبِ الْقَوْمِ». واتە: میوان پۆزی خوێ لەگەڵ خوێ دەهێنێ و کە پۆیی گوناھەکانی خانەخوێکەیی لەگەڵ خوێ دەبا؛ چونکە دەبێتە هۆی عەفووی گوناھەکانی و دایان دەمالێ.

خوا لە هەموو کەس زاناترە. لەوانەیه ئەم فەرموودە شیرینە دەرھەق بەو پیاوچاک و

خاوهن بهخششانه بئ که ناندان به میوان و گه‌دا و دامایان کردووته پیشه‌ی خو‌یان و، به‌ره دوا‌ی به‌ره‌یان له‌سه‌ر ئه‌و خو‌و‌ر‌ه‌و‌شته ده‌مینن و مال‌ی خو‌یان کردووته میوان‌خانه بو‌ه‌ژاران و بی‌که‌س و لانه‌وازن.

له‌ه‌ز‌ر‌ه‌ت‌ه‌وه ده‌گ‌ی‌ر‌ن‌ه‌وه فه‌رم‌و‌ی‌ه‌ت‌ی «ال‌خ‌ی‌ر‌ ا‌س‌ر‌ع‌ ا‌ل‌ی‌ الب‌ی‌ت‌ الذ‌ی‌ ی‌أ‌ک‌ل‌ م‌ن‌ه‌ الض‌ی‌ف‌، م‌ن‌ الش‌ف‌ر‌ة‌ ا‌ل‌ی‌ س‌ن‌ام‌ ال‌أ‌ب‌ل‌». وات‌ه‌: خ‌ی‌ر‌ و به‌ره‌ک‌ه‌ت‌ و پ‌ی‌ر‌و‌ز‌ی‌ به‌پ‌ه‌له‌تر و زو‌و‌تر ده‌گ‌اته‌ خان‌ه‌دان‌ی‌ می‌وان‌دار له‌ تی‌ژی‌ی‌ چه‌ق‌و‌وی‌ تی‌ژ به‌ دو‌و‌گی‌ سه‌ر‌پ‌شت‌ی‌ و‌ش‌تر. وات‌ه‌: چه‌ق‌و‌ چ‌و‌ن ئه‌و دو‌و‌گ‌ه‌ باش‌ ده‌ب‌ر‌ئ‌ پ‌ی‌ر‌و‌ز‌ی‌ له‌وه‌ زو‌و‌تر ده‌چ‌ی‌ته‌ ئه‌و مال‌ه‌ و مو‌ب‌اره‌کی‌ ده‌کا.

له‌ئ‌ه‌بو‌و‌ه‌و‌ره‌ی‌ره‌وه ده‌گ‌ی‌ر‌ن‌ه‌وه (ر.خ) که پ‌ی‌غ‌ه‌م‌به‌ر (د.خ) فه‌رم‌و‌ی‌ه‌ت‌ی: «ت‌دار‌ک‌وا‌ ال‌ه‌م‌وم‌ وال‌غ‌وم‌ بال‌صد‌ق‌ات‌؛ ی‌ک‌ش‌ف‌ ال‌ل‌ه‌ تع‌ال‌ی‌ ض‌ر‌ک‌م‌ وین‌ص‌ر‌ک‌م‌ ع‌ل‌ی‌ ع‌د‌وک‌م‌». وات‌ه‌: به‌خ‌ی‌ر‌ و به‌خش‌ش‌ خ‌ه‌م‌ و خ‌ه‌ف‌ه‌ت‌ له‌ دل‌ی‌ خو‌تان‌ ده‌ر‌ک‌ه‌ن‌؛ ئه‌گ‌ه‌ر‌ و‌اب‌ک‌ه‌ن‌ خو‌ای‌ گ‌ه‌وره‌ زی‌ان‌تان‌ ل‌ئ‌ دو‌ور‌ ده‌خ‌اته‌وه‌ و به‌سه‌ر‌ د‌ژ‌م‌نه‌کان‌تان‌دا ز‌ال‌تان‌ ده‌کا.

ده‌گ‌ی‌ر‌ن‌ه‌وه‌ که‌ه‌ز‌ر‌ه‌ت‌ (د.خ) فه‌رم‌و‌ی‌ه‌ت‌ی: «أ‌ن‌ صد‌ق‌ة‌ الس‌ر‌ ت‌ط‌ف‌ی‌ غ‌ض‌ب‌ الر‌ب‌، و‌ان‌ ص‌ن‌ائ‌ع‌ الم‌ع‌روف‌ ت‌ق‌ی‌ م‌ص‌ار‌ع‌ الس‌وء‌، و‌ان‌ ص‌ل‌ة‌ الر‌ح‌م‌ ت‌ز‌ی‌د‌ ف‌ی‌ الع‌مر‌ وین‌ف‌ی‌ الف‌ق‌ر‌. و‌اک‌ث‌رو‌ا‌ م‌ن‌ ق‌ول‌ لا‌ ح‌ول‌ و‌لا‌ ق‌وة‌ ا‌لا‌ ب‌ال‌ل‌ه‌ الع‌ل‌ی‌ الع‌ظ‌ی‌م‌؛ ف‌أ‌نه‌ ک‌ن‌ز‌ م‌ن‌ ک‌ن‌وز‌ الج‌نة‌ و‌ان‌ ف‌ی‌ها‌ ش‌فاء‌ م‌ن‌ ک‌ل‌ د‌اء‌ و‌أ‌د‌نا‌ها‌ الغ‌م‌».

وات‌ه‌: به‌خش‌ش‌ و خ‌ی‌ر‌کردن‌ به‌ په‌نام‌ه‌کی‌ ئا‌گ‌ری‌ ر‌ق‌ی‌ خو‌ای‌ گ‌ه‌وره‌ ده‌کو‌ژ‌ی‌ن‌ی‌ته‌وه‌ و، چ‌اک‌ه‌کردن‌ و پ‌یا‌وه‌تی‌ له‌گ‌ه‌ل‌ مو‌ست‌ه‌ح‌ه‌ق‌ان‌دا ده‌ب‌ی‌ته‌ هو‌ی‌ پاراستنی‌ ئینسان‌ له‌ که‌وتنی‌ خ‌راپ‌ و، به‌ج‌ی‌ه‌ینانی‌ پ‌ی‌وه‌ندی‌ و را‌گ‌رتنی‌ شیراز‌ه‌ی‌ خ‌ز‌مای‌ه‌تی‌ و نه‌پ‌چ‌ر‌اندنی‌، ته‌مه‌نی‌ ئینسان‌ زی‌اد‌ ده‌کا‌ و ر‌ی‌گا‌ له‌ ه‌ه‌ژاری‌ ده‌گ‌ری‌. ه‌ه‌روه‌ها‌ (لا‌ ح‌ول‌ و‌لا‌ ق‌وة‌ ا‌لا‌ ب‌ال‌ل‌ه‌ الع‌ل‌ی‌ الع‌ظ‌ی‌م‌) ز‌و‌ر‌ بخو‌ینن‌؛ چ‌ون‌که‌ ئه‌م‌ زی‌ک‌ره‌ خ‌ه‌ز‌ی‌نه‌یه‌که‌ له‌ خ‌ه‌ز‌ی‌نه‌کان‌ی‌ به‌ه‌ه‌شت‌ و ده‌ب‌ی‌ته‌ هو‌ی‌ ش‌ی‌فا‌ و ر‌ز‌گ‌اری‌ی‌ له‌ ه‌ه‌مو‌و‌ ده‌ردی‌، که‌ ب‌چ‌و‌و‌ک‌تری‌ان‌ خ‌ه‌ف‌ه‌ته‌، ئ‌ی‌تر‌ خوا‌ ده‌زان‌ی‌ چ‌ی‌ ت‌ر‌ی‌ش‌ ل‌اده‌با‌؟.

ر‌ی‌وا‌یه‌ت‌ ک‌راوه‌ که‌ سه‌ده‌قه‌ به‌لا‌ ده‌گ‌ی‌ر‌ی‌ته‌وه‌.

ه‌ه‌روه‌ها‌ له‌ه‌ز‌ر‌ه‌تی‌ ع‌ه‌ل‌ی‌یه‌وه‌ ر‌ی‌وا‌یه‌ت‌ ک‌راوه‌ (ر.خ) که‌ه‌ز‌ر‌ه‌ت‌ (د.خ) فه‌رم‌و‌ی‌ه‌ت‌ی: «ال‌صد‌ق‌ة‌ ع‌ل‌ی‌ و‌ج‌ه‌ها‌، و‌أ‌ص‌ط‌ن‌اع‌ الم‌ع‌روف‌ و‌بر‌ الو‌ال‌د‌ی‌ن‌ و‌ص‌ل‌ة‌ الر‌ح‌م‌ ت‌حو‌ل‌ الش‌قاء‌ س‌ع‌ادة‌، و‌ت‌ز‌ی‌د‌ ف‌ی‌ الع‌مر‌ و‌ت‌ق‌ی‌ م‌ص‌ار‌ع‌ الس‌وء‌». وات‌ه‌: به‌خش‌ش‌ و چ‌اک‌ه‌، به‌پ‌استی‌ و پ‌یا‌وه‌تی‌

له گهل خه لکدا و خزمه تی باوک و دایک و خزم دوستی و پاگرتنی پیوهندی خویشایه تی نه گبه تی و به دبختی ئینسان دهکاته بهختیاری و شادمانی و تهمهن زیادهکا و مرو له لیقه ومانی نابار و ناشایسته دهپاریزی.

له خه زه تی علیه وه دهگپنه وه (ر.خ) که یه کی پرسپاری له خه زه تی پیغمبه ر کرد (د.خ) ده باره ی مه عنای ئایه تی «مُحُو اللّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ». واته خوی گه وه ئه وه ی بیه وی مه حوی بکاته وه مه حوی دهکاته وه و ئه وه یشی بیه وی بیه یلته وه دهیه یلته وه و ئه ی زانینه ی که سه رچاوه ی هه موو نووسراویکه لای خوی گه وه.

پوخته ی پرسپاره که ئه وه بوو شتی که خوا له ئه زه لدا برپاری دابی بی چون قابیله مه حو بکریته وه؟ خوی له وه لامی خاوه ن پرسپاره که دا فره مووی: «لأَسْرَنِكَ وَلَيْسَ بِهَا أُمْتِي مِنْ بَعْدِي: الصَّدَقَةُ عَلَى وَجْهِهَا وَبِرِ الْوَالِدَيْنِ وَأَصْطِنَاعِ الْمَعْرُوفِ يَحُولُ الشَّقَاءُ سَعَادَةً».

واته: ئه ی پرسپاره که ر من دلی تو خوش ده که م و با کومه لی په پره وانی منیش له پاش من دلیان خوش بی به وه که سه ده قه به راستی و له به ر ره زای خوا مال به خشین و خزمه تی باوک و دایک و پیاوه تی کردن و ئیشی باش به دبختی ئینسان دهگورن و دهیکه نه بهختیاری، واته: بهختیاری دهه یین بو خاوه ن خیر و به دبختیه که ی لاده بن.

ئه وانه که نه زانن و حالی ده بن هه ر شتی به عیلمی خوا دا رابوورد بی هه ر ئه و شته به ته نیا به عیلمی ئه و دا رابوورد وه، نازانن خوی گه وه جیهانی له سه ر ئه سباب داناوه و، وه کو دهر د و نه خوشی داناوه، سه به بیکی بو ئه و دهر د و نه خوشیه ش داناوه وه کو سه رما و گه رما و گیروده بوون به ئازاری ژاری مار و دوویشک و که لبه ی سه گ و برینی تیغ، هه روه ها دهرمانیشی بو ئه و دهر دانه داناوه، و به و دهرمانانه دهفعی زیانیان دهکا. هه روه ها هۆیه کانی به دبختی، نه زانین، بی شه رمی، نامه ردی تاوان کردن، په پره ویی نه فسی ئه مماریه و، چاره کانیشی ته وه کردن، په شیمانی له تاوان، برپاری نه گه رانه وه بو، له گهل سه ده قه و به خشش و یارمه تیدانی داماوان و خزمه تی باوک و دایک و ئینسانی لیقه وماوی بی دهره تان و هه تیو و بیکه س.

به لی له م به یانه وه دهرکه وت که خوی گه وه عیلمی وه ها رابوورد وه فلان که س له سه ر ئاره زووی نه فسی خو ی ماوه ی چه ند سال هه رچی هۆی به دبختیه دهیکا و به دبختیه که ی باش داده مه زری، هه روه ها عیلمی رابوورد وه که ئه و که سه به هۆی

خه ویکه که دهیبینی یا ئاموژگار یه که وه که دهیبیسی لهو کرده وه به دانه په شیمان دهبیته وه و هه رچی هوئی بهختیار یه جیه جیی دهکا؛ ئهوا بهدبهختی نهما و مهو بووه وه و له شوینیدا بهختیاری دامه زرا و ئهوا زهلامه به بهختیار یه وه مرد و به ئاخیر خیری سهری نایه وه.

ئهم ئه سبابانهش که ناومان بردن، هیچ کامیان سه بهبی تهواو نین، به لکو ته نیا سه بهبی عاده تین و خواستی خوا له سهریان هه وینی تهواو بوونی سه به به که یه؛ جا ئه گهر جارئ له جاران سه بهبی هاته جی و موسه به به که پیدا نه بوو ئه وه له بهر ئه وه یه خواستی خوای له سه ر نه بووه، له گه ل ئه وه یشدا له م حال ته دا خه ریک بوون بهو سه بهبی خیره وه که خوا ئه مری پی فهرمووه جهزای خیری له سه ره و بی پاداش نابی.

له هه دیسا هه یه ئه گهر سه دهقه که ئه و به لایه ره دنه کرده وه که بوئی کراوه ئه وه به لایه کی تر ره د دهکاته وه. دیاره ئه گهر به لاکه هه ر هات و سه دهقه کاری نه کرد در ده که وئی که حوکی قه تعیی خوای له سه ره، بیگومان ئه و جو ره شتانه هیچ شتی چاریان ناکا، به لکو سه دهقه و دوعا و ده رمانی دوکتور چاری هه ندی شت ده که ن که خوای گه وره برپاری دابی، به م جو ره شتانه چار بکری. ئیتر ئه مه نابیته هوئی ئه وه که ئینسان به جارئ دلی سارد بیته وه و واز له سه دهقه و دوعا و ده رمانی دوکتور بی نی، بو نمونه گه لی جار پیک ده که وئی خاوه ن کشتوکال و ، خاوه ن باغ و بیستان و هه یواندار و خاوه ن دووکان ماوه یی هیچ سوود له کاره که یان وه ر ناگرن له گه ل ئه وه یشدا هه ر له سه ر ئیشه که ی خویان به ر دهوام ده بن تا پوژی دی و هه لیان بو هه لده که وئی و به ئامانجی خویان ده گهن قازانج ده که ن و ده بووژینه وه و ده که سی نه وه.

له هه زه رته ی عائی شه وه ده گپر نه وه (ر.خ) که هه زه رت (د.خ) فهرموو یه تی: «لا یغنی حذر من قدر، والدعاء ینفع مما نزل ومما لم یزل». واته: پاریز کردن و خو لادان چاری ئه و کارانه ناکا که خوای گه وره به قه تعی برپاری بوونی داو ن، له گه ل ئه وه یشدا دوعا و نزا و پارانه وه، سوودی هه یه بو چاری به لا چ ئه وانه ی که ئیسته هاتو نه ته خوار و خه لکی پیانه وه گیر و ده یه و چ ئه وانه که هیشتا نه هاتوون، دیاره مه به ست له وانه یه که خوای گه وره برپاری داوه به نزا و پارانه وه چار بکری ن.

رپوا یه ت کراوه: «لا یزال الدعاء والبلاء یقتتلان إلى یوم القیامة».

واته: ھەمیشە ھەندى بەلا لەگەڵ ھەندى دوعا و نزا دا دین بەیەکا و شەپ دەکەن و، بەلاکە دیتە خوارەو بەسەر دوعاکەدا و دوعاکەیش بەلاکە بەرز دەکاتەو تا پۆزى قیامت، دیارە لێردا مەبەست بەلاکە بە دوعا چارە بکرى.

ئەو زانایە کە مەعنای ئەم فەرموودەى پوون کردووەتەو فەرموویەتی: لەم فەرموودەو دەرەکەوئى کە پارانەو لە خواى گەورە و سەدەقە و خیرکردن لە پێگای خواى گەورەدا، ھەردووکیان دەرد و بەلا دەگێژنەو و ماوەى نادەنى بێتە خوارەو. ھەرەھا ئەو زانایە فەرموویەتی: ھەموو کەس پێگەیکى تایبەتى ھەيە بۆ بەرزبوونەوئى کردەو و پۆحى بۆ ئاسمان و، ھەر لەو پێگەو پزق و پۆزى و بەخت و پیرۆزى و دەرد و بەلاى بۆ دیتە خوارەو. جا ھەر کاتى بەندەى پاسال دەستى بە خواپەرستى و فەرمانبەردارى کرد و خیر و سەدەقەى لە پێگەى خوادا کرد ئەو پێگە وەھا پێ دەبى پێگای دەرەو بەلا دەبەستى و ھەرگیز نایێلن ئەوانە بێنە خوارەو؛ چونکە دوعا و بەلا یا سەدەقە و بەلا بەگژى یەکدا دەچن و بەرەنگارى یەك دەبن، بەلام پێگەى پزق و پۆزى ناگرى چونکە پۆزى پایەیکى تایبەتى ھەيە و مەنع ناکرى.

جا دیارە ھەر کام لەم دوژمنانە زال ببى بەسەر ئەوێتەدا پەکی دەخا و ناھێلى ئیشى خوئى بکا، واتە: ئەگەر خیر و سەدەقە زال بن مەنعى بەلا دەکەن و، ئەگەر بەلاکان زال بن دینە خوارەو بەسەر دوعا و خیرەکاندا. کەوابوو ئەگەر جارى لە جاران دوعا کارى نەکرد یاخۆ سەدەقەکردن بى سوود بوو، ئەو لەبەرئەوئەيە کە قەزای خوا لەو ئیشە بریارەو کە بە ھىچ شتى نەگۆرى، یاخۆ سەدەقەکە بە ئیخلاسى دل نەبوو، یا ئەوئەندە نەبوو کە بەرەنگارى بەلاکە بى و مەنعى بکا.

رپوایەت کراو: «ما من مسلم يدعو بدعوة ليس فيها اثم ولا قطيعة رحم إلا أعطاه الله إحدى ثلاث خصال: أما أن يعجل دعوته، وأما أن يدخرها له في الآخرة، وأما أن ينصرف عنه من السوء مثلها. قالوا: أذن نكثر. قال: الله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم».

مەعنای «لا حول ولا قوة إلا بالله... الخ» لێردا ئەوئەيە کە ھىچ وەرگەرەنەوئەيى لە گوناھ و ھىچ ھیزو تینى لەسەر فەرمانبەردارى بۆ خواى گەورە بەھیز و یارمەتیی خوا نەبى نایەتە جى. بەلى پێویستە ئەم ویردە لەگەڵ ئاگاداریى دل و لەگەڵ ھۆشیاریدا بخوینرى؛ چونکە خواى گەورە زۆربەى دوعا و نزا لە ئینسانى دل ئاگادار و ھۆشیارەو

قبوول دهكا و دوعا و نزاى بى ئاگايان وهرناگرى. زاناكان فهرموويانه ئىخلاسى دل برىتييه له خو كز كردن و پارانهوه و داواكردنى عهفوو و ميهرهبانى له خواى گهوره به ترس و لهززهوه.

دهگيرنهوه يهكى له خهلكى شارى مهدينهى مونهوهره (زادها الله شرفاً) كورپكى بوو ناوى زهيد بوو، به پيگهى دهريادا ناردبووى بو بازرگاني و، سهفهركه دريژهى كيشا و كورپكه هيچ خهبريكي نهبوو. باوكى زور پهريشان بوو، بويه پوژى له پوژان هات بو خزمهتى نهبوو هورهيره و (ر.خ) و تكاى لى كرد دوعاى خيى بو بكا، بهلكو كورپكه بگهريتهوه. نهبوو هورهيره فهرمووى بهلى دوعا قازانجى ههيه، بهلام خير و سهدهقه كردن له دوعا سوودى زورتره. پياوهكه كه لاي نهبوو هورهيره گهرايهوه له ريگهده تووشى گهدايى بوو و تاقه درهمى پارهى پى بوو پيى دا و، له دلى خويدا وتى: خوايا ئهم تاقه درهمه سهدهقهى سهري كورپكه م بى. پاش نهوه به چهند پوژى قافللهكه گهرايهوه كورپكهيشى به سهلامهتى لهگهلياندا هاتهوه. پوژى باوكه له كورپكهى پرسى: لهو سهفهردا وهزعتان چون بوو؟ له فلانه پوژا من يادى توم كرد، زور بوت پهريشان بووم، نازانم بوچى وابوو؟ كورپكه وتى! بابو! لهو پوژا كه تو زور پهريشان بووى نههلى قافللهكه ههموو له كهشتييهكهده گيرودهى شهپولى دهريا بووين و زور پهريشان و بى حال بووين ههموومان بهتهماى خنكان بووين و چاوهروانى مهركمان دهكرد و خهريكى دوعا و نزا و قورئان خويندن بووين. لهناكاو ئاوازي لهسهركهشتييهكهمانهوه هات وتى: موژدهبى به ئيوه نهو سهدهقهيه كه باوكى زهيد كردى خوا قبوولى كرد. ئيتر لهپاش نهو دهنكه چاومان به چهند تارماييهكى سپى و جوان كهوت كه ههموو لاي كهشتييهكهيان گرت و لهو گيژاوه دهريان كرد و ئيمهيش ههموومان پرگار بووين.

پاش نهمه نههلى كهشتييهكه وتيان: لهناو ئيمهده تهنيا تو ناوت زهيده و وا تو بووى بههوى پرگار بوونى ئيمه. منيش وتم: بهخوا منيش وهكو ئيوه پهريشان بووم و دهگريام. ههلبهته باوكم لهم كاتهده سهدهقهيهكى كردووه و خواى گهوره قبوولى كردووه بووهته هوى پرگار بوونمان.

جا باوكهكه كورپكهى برده خزمهتى نهبوو هورهيره و نهو سهركوزهشتهى بهتهواوى بو گيرايهوه و دانىشتووانى مهجليس ههموو سوپاسى خوايان كرد له سهركهوه كه به پيروزيى ههزهرهتى فخرى عالمهوه (د.خ) و به پيروزيى شهريعت و ئاينهكهيهوه

شارهزای خیر و سهدهقهکردن بوون و، ئەو سهدهقه و خیرانهش بوونه هۆی پزگاریی
موسلمانان له به‌لا و ئازاری دنیا. خۆزگه به حالى ئەو موسلمانانه که به‌پێی پۆشویینی
شهریعتی پیروزی ئیسلام رهفتار دهکهن.

دهگیرنهوه پیاویکی ریبوار به دهشتیکدا رادهبوورد، له‌ناکاو پارچه‌یی هه‌وری به
ئاسمانه‌وی دی، له‌ناو ئەو پارچه هه‌وره‌وه دهنگی دههات و ئەمری به هه‌وره‌که دهکرد
که به‌په‌له برۆ باخی فلان کهس ئاو بده پاش بیستنی دهنگه‌که ئەوه‌نده‌ی نه‌برد باران دای
کرد به‌سه‌ر باخیکدا له‌و شوینه‌دا و زۆر چاک ئاوی دا. کابرای ریبوار به‌ره‌و باغه‌که ملی
ناو له‌وئ چاوی به پیاویک کهوت، لێی پرسى: تۆ ناوت چییه؟ وتی: ناوم فلانه و ئەم
باخه باخی منه. کابرای ریبوار حالى بوو که ئەم پیاوه پیاوی چاکه و بارانه‌که له‌به‌ر
خاتری ئەو باریوه به‌سه‌ر ئەو باخه‌دا. ئینجا له‌ خاوه‌ن باخه‌که‌ی پرسى وتی: تۆو خوا پیم
بلی: تۆ به‌ری ئەم باغه چۆن سه‌رف ده‌که‌ی؟ وتی: مادام سویندت دام راستت پێ ده‌لیم.
من به‌ره‌مه‌ی ئەم باخه ده‌که‌م به‌ سێ به‌شه‌وه، به‌شیکى بۆ خزمه‌تی باخه‌که و به‌شیکى بۆ
ژیانی خۆم و ئەو به‌شه‌که‌یش له‌ رینگه‌ی خواى گه‌وره‌دا ده‌به‌خشمه‌وه.

بیجگه‌ خواى گه‌وره‌ کهس به‌م حاله‌ی نه‌زانیوه و ئەوه‌ی کردوومه‌ ته‌نیا له‌به‌ر خوا بووه.
له‌ عه‌بدوللای کورپی مه‌سه‌عووده‌وه ده‌گیرنه‌وه (ر.خ) که حه‌زرت (د.خ) فه‌رمویه‌تی:
«أیکم مال وارثه أحب الیه من ماله؟ قالوا: یارسول الله ما من واحد الا وماله أحب إلیه
من مال وارثه. قال: فأن ماله ما قدمه ومال وارثه ما أخره».

واته: کێ له‌ ئیوه مالى میراتبه‌ره‌کانی لا خۆشه‌ویسته‌ره له‌ مالى خۆی؟ عه‌رزیا‌ن کرد:
که‌س نییه مالى خۆی له‌ مالى میراتبه‌ره‌کانی خۆشته‌ره‌وئ. جا حه‌زرت (د.خ)
فه‌رمووی: مالى خودی ئینسان ئەوه‌یه که له‌پیش خۆیه‌وه ده‌ینیرئ بۆ قیامه‌ت و، مالى
میراتبه‌ره‌کانی ئەوه‌یه که ده‌یه‌یلێته‌وه بۆ میراتبه‌ره‌کانی، ئەوان ده‌یه‌ین بۆ خویان. له‌م
فه‌رمووده پیروژه ده‌رده‌که‌وئ ئەو ماله که ئینسان له‌ ژیا‌نی خۆیدا له‌ رینگه‌ی ره‌زای
خواى گه‌وره‌دا سه‌رفی ده‌کا ئەوه به‌ مالى ئەو حسیب ده‌کرئ و، ئەوه‌ی ده‌مینێته‌وه و
ده‌که‌وێته‌ پاش مردنی مالى ئەو نییه.

خواى گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ: «وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ». مه‌به‌ست له‌وه‌ی که پیشی ده‌خه‌ن
کرده‌وه‌ی چاکه‌یه که له‌پیش مردنی خویاندا ده‌یکه‌ن به‌ تویشووی پاشه‌پۆژ، دیاره

باشترینی ئەو کردەوانە مالى سەرفکردنە لە ڕیگای ڕەزای خوادا. مەبەستیش لە (آثار) شوین هەنگاویکە کە لە ڕیگەى خوادا دەنرێ، چ بۆ مزگەوت و عیبادەت، یا بۆ سەفەرى پەیداکردنى زانستى بەسوود، یا بۆ حەج یا بۆ زیارەتى قەبرى حەزەرەتى فەخرى عالم (د.خ) یا بۆ بەجیهێنان و ڕاگرتنى پێوەندى خزمایەتى یا بۆ دامەزراندنى ڕیشه و بناغەى خۆشەویستى و دۆستایەتى لەناو خەڵکدا لەبەر ڕەزای خوای گەرە.

دەگێرپنەو: دەرویشى ئامۆژگارى پاشایەكى دەکرد، پێى دەگوت: تۆ مالى خۆت خۆش دەوى یا مالى دۆزمنەكانت؟ پاشا وتى: مالى خۆم خۆش دەوى. دەرویشەكە وتى: پاشام! مالى خۆت ئەوێهە کە لە ڕیگەى خوادا بەختى دەکەى و لە ڕۆژى قیامەتدا سوودی بۆت هەیه. ئەو مالى بى کەلك لای خۆت ڕای دەگرى بەشى زۆرى دەستى ئەو دۆزمنانەت دەکەوى بە سەرتدا زالى دەبن و بە تالان دەیبەن یاخۆ لە پاشا مردنت دەکەوێتە دەستى میراتبەرى بى وەفا کە دەبخۆن و خیریشى لى ناکەن.

ڕیوايەت کراوە لە حەزەرەتەو (د.خ) کە فەرموویەتى: «يقول العبد مالي مالي، وانما ماله ثلاث ما أكله فأفنى أو لبس فأبلى أو أعطى فأبقي، وما سوى ذلك فهو ذاهب وتاركه للناس».

واتە: بەندەى خوا هەمیشە بۆ مالى و سامانى خۆى بە پەرۆشە و هەر دەلى: مالهكەم، مالهكەم! نازانى ئەوێهە کە ئەو پەرۆشە بۆى هەمووى مالى ئەو نییه؛ بەلكو مالى ئەو سى جۆرە ئەوێهە دەبخوات و دەیفەوتێنى و، ئەوێهە دەپۆشى و دەیدرێ و دەپزێنى و، ئەوێهە دەیدا لە ڕى خوادا و بۆ ڕۆژى قیامەتى پاشەكەوت دەکا، ئیتر هەرچى هەیه لە کىسى دەچى و بۆ خەلكى بەجى دەهێلى!

لە ئەنەسەو دەگێرپنەو (ر.خ) کە پێغەمبەر (د.خ) فەرموویەتى: «الأخلاء ثلاثة، فاما خليل يقول أنا معك حتى تأتي قبرك فذلك أهلك، وأما خليل يقول أنا لك ما أعطيت وما أمسكت فليس لك فذلك مالك. وأما خليل يقول أنا معك حيث دخلت وحيث خرجت فذلك عملك، فيقول والله لقد كنت أهون الثلاثة علي».

واتە: دۆستایەتى تۆ سى جۆرن، یەكەم دۆستیکە دەلى وام لەگەڵتدا تا دەپۆیتە ناو گۆرەكەتەو، ئەم جۆرە خزم و كەسوكارتە. دووهم دۆستیکە دەلى من هی تۆم ئەگەر لە دنیا بمدهى بە موستەحەقان و، ئەوێهە لای خۆت ڕای دەگرى هی تۆ نییه، ئەو جۆرە مالى

دنیا یه. جوړی سییهم دۆستیکه دهلی: من لهگه‌ل‌تدام له دهر و له مالدا، له زیانت و له مردنتدا، ئەم جوړه کردهوهی خۆته که تا پوژنی قیامت لهگه‌ل‌تدایه، جا ئینسان له پوژنی قیامتدا به‌کردهوهکه‌ی خۆی دهلی: قه‌سه‌م به‌خوا له دنیا‌دا تۆ له هه‌موو جوړه دۆسته‌کانم بێ نرختر بووی لام و موبالاتم پی نه‌ده‌کردی، وا ئیستا ده‌زانم که هه‌ر تۆی زیانت هه‌یه و هه‌ر تۆی سوودت هه‌یه و ئەوهی به‌که‌لکی ئینسان بێ کردهوهی خۆیه‌تی.

له‌حه‌زهرته‌وه (د.خ) فهرموویه‌تی: «لا یجتمع ایمان وبخل فی قلب رجل مؤمن، ولا غبار فی سبیل الله و دخان جهنم» واته: له‌دلی ئینسانی موسلماندا ئیمان و به‌خیلی و پوژنی کۆنابنه‌وه، واته: ئینسانی موسلمان نابێ پوژد بێ. هه‌روه‌ها تۆز و ماندوویه‌تی له‌په‌گه‌ی خوا‌دا، واته: غه‌زا و جیهاد بۆ‌بلا و کردنه‌وه‌ی ئاینی پاکی ئیسلام، له‌گه‌ل دووکه‌ل و سزای ئاگری دۆزه‌خدا کۆنابنه‌وه، واته ئەوهی له‌په‌گای خوا‌دا جیهاد بکا و تۆزی پی غه‌زای لی بنیشی له‌ئاگر و دووکه‌لی دۆزه‌خ پزگار ده‌بی.

له‌عه‌بدوللای کورپی عومه‌ره‌وه ده‌گپ‌رنه‌وه (ر.خ) که‌حه‌زهرت (د.خ) فهرموویه‌تی: «طعام السخی دواء وطعام الشحیح داء» واته: خواری‌ده‌مه‌نییه‌ک له‌ئینسانی به‌ده‌س و ده‌هه‌نده‌وه پی‌ت بگا، ده‌بی‌ته‌ ده‌رمانی دهرد و نه‌خۆشی و نو‌شی گیانه، به‌لام خواری‌ده‌مه‌نییه‌ک له‌ئینسانی پوژده‌وه پی‌ت بگا، ده‌بی‌ته‌ دهرد و نه‌خۆشی و گرپی سه‌ر دل، یه‌که‌م هۆی خۆشییه و دووهم هۆی ناخۆشی. که‌وابی ئەگه‌ر ئینسان به‌ده‌س و ده‌هه‌نده یه‌کی‌کی ده‌عوته‌ کرد، ئەگه‌ر قبول کردنی ده‌عوته‌که‌ی واجیبیش نه‌بی، ده‌بی قبول بکری، به‌لام ئەگه‌ر پوژدی ده‌عوته‌ی یه‌کی‌کی کرد پی‌ویست نییه‌ قبول بکری، به‌لام نابێ قبول نه‌کردنه‌که به‌شیوه‌ی دل‌شکاندن بێ، به‌لکو ده‌بی به‌شیوه‌یه‌کی جوان و ناسک بێ.

پی‌وایه‌ت کراوه له‌حه‌زهرته‌وه (د.خ) فهرموویه‌تی: «أی داء أدوا من البخل؟» واته: کام دهرد له‌دهردی به‌خیلی دهرد‌تره؟ ئەوه‌تا ته‌نانه‌ت ئەو خواری‌ده‌مه‌نییه‌ی له‌به‌خیله‌وه بێ ده‌بی‌ته‌ هۆی ناسا‌غیی ئینسان وه‌ک با‌سمان کرد.

له‌ئهبوو هوره‌یره‌وه ده‌گپ‌رنه‌وه (ر.خ) که‌حه‌زهرت (د.خ) فهرموویه‌تی: «لا یدخل الجنة بخیل». واته: ئینسانی پوژد ناچیت به‌هه‌شت.

ده‌بی مه‌به‌ست له‌وشه‌ی (به‌خیل) لهم فهرمووده‌دا که‌سی بێ که‌ واجیبه‌کانی زه‌کات و سه‌رفی‌تره و نه‌ز نه‌دا به‌موس‌ته‌حه‌قان له‌به‌ره‌وه که‌با‌وه‌ری وابی ئەمانه‌ واجیب نین، دیاره‌ ئەو به‌خیله‌ کافر ده‌بی و کافریش ناچیت به‌هه‌شت.

به لّام ئه گهر مه بهست له به خيل كه سى بى كه وهك موسلمانى سه خى و به خشنده مالى
خوى بو خيزان و ميوان و داموان سهرف نهكا ئه وه معنای فرموده كه ئه وه يه
موسلمانى به خيل له گه ل موسلمانان سه خيه كاندا ناچي ته به ههشت به لكو لييان
دواده كه وي.

خو ئه گهر مه بهست له به خيل كه سى بى هه چهند باوه پى به واجيبي زهكات و
سهرفيتره يش هه بى هه جيبه جيان نهكا، ئه وه مانای فرموده كه بهم جوړه ده بى:-
ئه وه موسلمانان به خيلانه كه ئيمانيان به واجيبي زهكات و سهرفيتره هه يه، به لّام
جيبه جيان ناكهن ئه وان به قه در جه زاي تهركى ئه واجيبانه سزا دهرين، ئينجا
رپگه ئه وه يان دهرى بچنه به ههشت. به هه رحال به خيل يا له به ههشت بى به شه يا
مه هرومه له وهى كه له گه ل موسلمانان باشه كاندا زوو بچي ته به ههشت.

رپوايهت كراوه كاتى كه خواى گه و ره به ههشتى دروست كرد پيى فرمود: «تكلمي».
واته: ئه ئه به ههشت قسه بكه، «قالت: قد أفلح المؤمنون بك يارب، فقال تعالى: وعزتي لا
يجاورني فيك بخيل». واته: به ههشت عه رزى خواى گه و رهى كرد: به راستى ئه وه كه سانه
كه باوه ريان به تو هه يه، ئه ئه په وهر دگار، له نازارى دوزخ رزگارن و به ئاسايشى ناو
به ههشت ده گهن. جا خواى گه و ره سويندى خوارد و فرمود: به گه و ره ييى خوم قه سه م
ئه وان هه كه به خيل و رژدن نابنه دراوسى من له به ههشتا؛ واته: من هه ميشه به چاوى
جيلوه و ميهره بانى ته ماشاى به ههشت و ئه هلى به ههشت ده كه م و ئه وان هه له دنيا دا
رژدن و واجيياتى مالييه و داراييى خويان به خاوه ن به شه كان ناگه يينن ئه وان هه له و
جيلوه و ميهره بانى يه من بى به شن.

رپوايهت كراوه كه ئينسانى سه خى له قيامه تا وا له په ناي خوادا و له به ههشتا يه و،
ئينسانى رژد له دوزخا يه و دووره له په حمه تى خوا و نزى كه له شه يتان و ئه هلى سزا.

برايان! بزنان مه بهست له به خيل كه سيكه بوخل بوو بيهت خوو و ره وشتى و بوو بيهت هوى
نه دانى واجييات. دياره كه بوخل گه يشته ئه و راده يه ده بيهت ما يه به ده بختيى دنيا و
قيامهت و ده بيهت بناغه ي گه لى به دخوويى. باسى زيانى به دخووييم له نامه يه كى
سهر به خودا نووسيوه.

خوايا! په نامان ده له به دخولكى و له رژدى و له رپا كردن و تاوانه كانى ترى نه فسى
ناله بار و له شيركى په نهان.

پېويسته ههموومان دهوام بکهين لهسه ر ئهم دوعای حه زرده ته که فهرموويه تی: «اللهم اني أعوذ بك أن أشرك بك شيئاً وأنا أعلم وأستغفرک لما أعلم» و ههموو پوژئی ده جار بیخوینین. واته: خوایا په نا دهگرم به تو له وه که له کرده وهی خوډا رپا بکه م و کرده وه نیشان بدهم به خه لک. جا ئهم رپایه له دوو سه ره وه زیانی هه یه، یه که م خیری کرده وهی باش ناهیلئ، دووهم ده بیته هوئی سزای پوژئی قیامه ت.

(اللهم لك الحمد حتى ترضى، ولك الشكر إذا رضيت وقبلت الرسالة منا. اللهم عمم نفعها وأجعلها معمولاً بها بين الأخوان. وتقبل منهم فعل الخير والجد والأحسان. وإحفظ لهم الأعمال والإيمان. وأدخلنا وأياهم بفضلك وكرمك فراديس الجنان يا حنان يا منان).
وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین وأتباعه بأحسان إلی يوم الدين. وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین.

له (۲۵) ی جومادای یه که می (۱۳۹۶) ی ک ریکه وتی ۲۴-۵-۱۹۷۶ ی ز له ته رجه مهی
ئهم نامه یه بوومه وه. سوپاس بو خوا.

وه رگپر

ناممى سېمە

باسى (مخوفات)ە

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئەوھى براكانم! لەمەوپېش نامەيەكى پەسام پېشكەش كردن، لەو نامەدا باسى پەريشانىي خۆم و دلتەنگيم لە ئەحوالى ئۆو نووسىبوو كە بۆچى ئۆو ئەوئەندە لە خوا غافل و بى ئاگان؟ بۆچى شەو و پۆژ تەنيا بە ھۆى ئەم نوێژە پووتە و ئەم پۆژووە سادەوہ لە خۆتان بابى بوون و وادەزانن كە ھەموو واجىباتى زىممەى خۆتان تەواو كردووە و ھەقى بەندەيىي خۆتان بۆ خوا بەجى ھيئاوہ؟

براكان! موسلمانانى ئەمپۆگەلى لە دين غافلن و، گەلى لە ماناي بەندەيىي بى ئاگان و، ئەم بى ئاگايىشە زۆر زيانى ھەيە؛ بۆيە بە پيوستەم زانى كەمى لە زيانى غەفلەتتان بۆ بنووسم، بەلكو بىرى بكنەوہ. خواى گەورە فەرموويەتى: «وذكر فأن الذكرى تنفع المؤمنين».

براكان! سویندتان دەدەم بە خواى خاوەن توانا و دەسلالت، ئايا ئەم حالەتە كە ئیمەى تياين، ئەم بى ئاگايىيە لە ئەوزاعى مردن و پاش مردن و ئەحوالى پۆژى قىامەت، بۆ موسلمان شىتى نىيە؟ ئەگەر ئەم بى ئاگايىيە شىتى نەبى، ئەى شىتى چىيە؟! بە خواى گەورە سویندتان دەدەم ئايا گەرانەوہ لەم بى ئاگايىيە مەسلەھەت نىيە؟! ئايا بوونى يەككى وەھا كە ئاگادارتان بكاتەوہ و پووتان بۆ لای خوا ھەلسوورپنى، مەسلەھەت نىيە؟ سویندتان دەدەم بە خوا، ئايا خەفەتى پيغەمبەران (د.خ) لەترسى خوا و، پەريشانىي دوستانى خوا و زانا گەورەكانى ئاينى ئىسلام لە ترسى سزاي خوا لە خۆراپى بووہ؟! جا تكايە توژى بىر بكنەوہ لەو پۆژووە بوون و خۆتان ناسيوە غەيرى ئەم نوێژە بى گيانە زاهيريىو ئەم پۆژووە پر غەفلەتە ئیمە چ خواپەرسىيەكمان كردووە پووى

ئەوئى ھەبى بچىتە بەردەرگاي خوائ گەرە؟ چ تۆشەيەكى جوان و پىكوپىكىمان بۇ رىگاي دورودرىژى قىامت ئامادە كىدوۋە؟ ئەگەر تاوانەكانمان بە تەرازوۋى راستى لەگەل كىدوۋەى باشدا كىشانە بكەين دەردەكەۋى تاوانمان زۆر زىاتەرە. من لەم نامەدا لەسەر بەجىھىنانى فەرمانى خوائ گەرە، كە ئەمرى كىدوۋە بە ئامۇژگارى كىردنى مۇسلمانان، كەمىكتان لە ئەحوالى سالىحان و پىاۋچاكانى ئىسلام بۇ دەگىرەمەۋە تا چاك بزاند كە كىدوۋەكانمان چەند كەمۇكۇپن و خىراتمان چەند كەمن و، چاكە حالى بىن كە پىشىنان لە خاۋەن كەرامەتەكان چەندى پاىەيان لە عىبادەت كىردندا بەرز بوۋە و، چەندى ئامادە بوون بۇ لىپرسىنەۋەى خۇيان، لەگەل ئەۋەيشدا چەندى ترس و بىمى خۇيان لە سزاي رۆژى قىامت دەربىۋە؟.

با بىر لە حالى ئەۋان بكەينەۋە تا كەمۇكۇپى خۇمانمان بۇ رۋون بىتەۋە؛ چونكە ئەگەر ئەحوالى ئەۋان بزاند بۇمان دەردەكەۋى كە ئىمە لە دوو رىگاۋە گىرۋەدى بەلاۋ مۇسبەتىن، يەكەم ئەۋەيە بەم كىدوۋە كەمۇكۇپىيە كە دەيكەين وادەزاندن لە كۆمەلى (السابقين إلى الخيرات) حىبب دەكرىين.

دوۋەم ئەۋەيە بە ھۆى كەمى كىدوۋەى باشەۋە توۋشى (عوجب) و لەخۇبايى بوون دەبىن خۇمان بە باش دەزاندن و رەفىقەكانمان بە كەم ھىممەت دادەنىين، ديارە عوجبىش يەككە لە خوۋە ناشىرىنەكان و ئەۋەى توۋشى عوجب دەبى توۋشى گوناھى گەرە دەبى و، بەھۆى ئەۋ عوجبەۋە ئەگەر كىدوۋەيەكى باشىشى بىى مەخودەبىتەۋە و بىى سوود دەبى.

بەپىى ئامۇژگارىى ئاين پىۋىستە ھەرگىز ئىنسان خۆى بە باش نەزاند و ھەمىشە لە بەينى ترس و ھىۋادا بى و لە خوائ گەرە بى ئاگا نەبى و، بۇ بەردەۋام بوونى ئەم سىفەتە باشانە پىۋىستە ئىنسان بەپىى توانا لەگەل پىاۋچاكاندا كاتى خۆى بەرىتە سەر و تەماشاي كىدوۋەى ئەۋان بكا و خوۋرەۋشتى ئەۋان بكاتە سەرمەشقى خۆى.

دەگىرەنەۋە ئىمام ئەحمەدى كۇرى حەنبەل (ر.خ) فەرموۋىەتى: «ليس شيء أنفع للقلب من مخالطة الصالحين والنظر إلى أعمالهم». واتە: بۇ رۋوناكىى دلى ئىنسان ھىچ شتى لەۋە چاكتر و بەكەلكتر نىيە كە لەگەل پىاۋچاكان و خواناساندا ھەلسى و دانىشى و سەبرى كىدوۋە و خوۋرەۋشتيان بكا و دوايان بكەۋى.

رپوايەت كراۋە كە حەزەت (د.خ) فەرموۋىەتى: «خيار الله في ما أنبأني الملاء الأعلى،

قوم یضحکون جهراً فی سعة رحمة ربهم، ویبکون سراً من عذاب ربهم بالغداة والعشي فی البیوت الطیبة المساجد، یدعون ربهم بألسنتهم رغباً ورهباً... إلى أن قال: «أرواحهم فی الدنیا ووقلوبهم فی الآخرة، لیس لهم هم إلا ما أمامهم، أعدوا الجهاز لقبورهم والجواز لسبیلهم والاستعداد لمقامهم». ثم تلا هذه الآية: «ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ».

واتای فهرمووده که ئه مهیه: وه که خه لکی جیهانی بالا خه بهریان داومه تی، چاکان و خواناسانی راست ئه وانهن به ئاشکرا پی ده که نن و هیوایان به میهره بانیی خوای خوایانه وه هیه و، به په نامه کی له ترسی سزای به تینی خوا به کول ده گرین و، به یانی و ئیواره له ماله خاوینه کانی خوادا، له مزگه وته کاند له خوای گه وره ده پارینه وه لایه که له سزای خوا ده ترسن و لایه که دل پر له هیوای میهره بانین. ژیانیان به ده یمن له دنیا دایه و دل و ده روونیان به لای قیامه ته وهیه. پیویستی قهر و جهوازی ریگیان ئاماده کردوه و تهیار و ئاماده ی حسانه وهی دواړوژن.

خوای گه وره ده فهرموئ: «إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ». واته: سزای خوا له وانه نییه کهس لیئ ئه مین بی: چونکه خوای گه وره حوقوقی به سهر بهنده کانی خویه وه زوره و ترسی له کهس نییه؛ که وایی ده بی ئینسان هه میسه له خوا بترسی.

«روي أنه أوحى الله إلى داود: قل لبني إسرائيل بأي طريق وصل اليكم أني قد غفرت لاحدكم ذنبه حتى يترك الندم؟ وعزتي وجلالي لأذيقن كل مذنب على ذنبه يوم القيامة».

واته: خوای گه وره وهی بۆ حه زره تی داوود نارد (د.خ) و فهرمووی: ئه ی داوود! به به نی ئیسرائیله کان بلی: ئه وه له کام ریگاوه خه بهریان پی گه یشتوو که یه کی له وان گونا ه بکا من ئه و گونا ه ی ده به خشم پیش ئه وهی ته وه بکا و له و تاوانه په شیمان ببیته وه؟ به گه وره یی و ده سه لاتی خۆم سوین بی هه موو تاوانباری تالای تاوانه که ی له پوژی قیامه تا پی ده چیژم، هه ر ه یچ نه بی تاوانه که ی ده هیمنه پیش چاوی تا شهرمه زار ببی، جا ئه وسا یا سزایشی ده ده م یا تاوانه که ی ده به خشم.

براکان! هه ر به هو ی تاوان و گونا ه بارییه وهیه که ئینسان هه میسه له عیاده تدا سست و ته مه له و، ئه گه ر خواره ده مه نییه کی خو شی ده ست بکه و ی به په حه تی بوی قووت نادر ی و له سه ر زمانی تال ده بی، شتیکی وه ها دیته پی شه وه ئه و خواردنه خو شه ی لی ده کاته قوزه لقوورت و به ئاسانی و خو شی بوی ناخوری.

دەگىپنەوۋە ھەزرەتى يەحيا (د.خ) لە ترسى خوادا ئەوئەندە گىيابوو بەھۆى فرمىسكى سوپىرەوۋە خەتى رەش لەسەر ھەردوو كۆلىمى پەيدا بوو، جا ھەزرەتى زەكەرياي باوكى پىي فەرموو: پۆلە! مەن بۆيە لە خوا پارامەوۋە كۆپم بداتى تا دىم خۆش و شاد بكا و چاۋەكانم پرون بىنەو، ئىستا بەم گىيانى تۆيە مەن دىنام لەبەرچاۋ تارىك بوو. ھەزرەتى يەحيا لە ۋەلامدا ھەرزى كرد: باوكى گەورەم! ھەزرەتى جىبىرئىل باسى ئەوۋى بۆ كردووم كە گىروگرفتى لە بەينى بەھەشت و دۆزەخدا ھەيە كەس لىي پزگار نابى مەگەر كەسى لە ترسى خوادا بگرى. ئىنجا ھەزرەتى زەكەرياي پىي فەرموو: كەواتە پۆلە ئەوئەندە بگرى كە لە قىيامەتدا نەگرى؛ چونكە گىيانى ئەمرو قازانجى ھەيە نەك گىيانى پۆزى قىيامەت. پاش ئەو ھەزرەتى زەكەرياي بە ھەزرىتى يەحياى وت، دروودى خويان لەسەر بى، كۆپى خۆم! نىشانەى ترس لە خوا ئەوۋە ئىنسان زۆر موشتاقى پەزاي خوا بى و ئارەزوۋى پىگەيشتىنى بكا و لەسەر نارەھەتتى عىبادەت كردن سەبر بكا و خۆى رابگرى و بەقەدەر دەسلەلات لە ھەقى بەندەيى خۆى بۆ خوا غافل نەبى.

براكان! ئاشكرايە كە پىغەمبەرەن خۆشەويستى خان، جا مادام ئەوان ئەوئەندە لە خوا بترسن و ئەوئەندە بگرىن كە فرمىسك شوينى خۆى ديارى بكا لە پرومەتياندا، دەبى ئىمە لەگەل ئەم غەفلەتە بى ئەندازە و ئەم ھەموو كەمتەرخەمىيەدا ھالمان چۆن بى كە بىر ناكەينەوۋە لە پۆزى قىيامەت و لە سزاي دۆزەخ؛ بەراستى ئەگەر ئىنسان باش بىر لە ھەزەم بكا تەو لەوانەيە زالەترەك بى.

خوای گەورە لە قورئاندا سەبارەت بە يارانى پىغەمبەر دەفەرموۋى: «رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ». ھەروەھا لە ھەمان ئايەتدا فەرموۋىيەتى: «ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ». واتە: خوا رازىيە لەوان و دەيەۋى ئەوانىش لەو رازى بن، ئەم پەزاي خويە بەشى كەسكە كە لە خوای خۆى بترسى و فەرمانى بەجى بەيى.

لەم ئايەتە پىروۆزەوۋە دەردەكەۋى كە پەزاي خوای گەورە لە ھەر كەسى بەسراۋە بە ترسى ئەو كەسەوۋە لە خوای خۆى؛ واتە: تا بەندە زۆرتەر لە خوای خۆى بترسى خوای گەورە زۆرتەر لەو بەندە رازى دەبى و، تا بەندە زۆرتەر كەمتەرخەم و بى موباللات بى، بەرامبەر بە ئەم و فەرمانى خوا ئەوۋە خوای گەورەش ئەوئەندە لەو كەسە نارازى و بى موباللات دەبى.

دەگىپنەوۋە پۆزى ھەزرەتى عومەرى كۆپى خەتتاب (ر.خ) گايەكى دى نووستبوو، ئەويش فەرموۋى: ئاخ مەن ئەو گايە بوومايە كەوا بەبى خەم نووستوۋە؛ بەلكو لە ترسى

حیسابی کرده‌وهی پوژری قیامت پرگار بوومایه. ده‌گپرنه‌وه پوژری نه‌بو عوبه‌یده‌ی کوپری جه‌پ‌احیش (ر.خ) مه‌پ‌کی پ‌یش چاو که‌وت سه‌ریان ده‌پ‌ری، فه‌رمووی: چی ده‌بوو نه‌گه‌ر من نه‌و مه‌پ‌ه بوومایه و له‌ نازاری قه‌بر و گرفتاریی قیامت و ناگری دوزه‌خ پرگار بوومایه. له‌م نموونانه‌وه بو‌مان ده‌رده‌که‌وئی که‌ نه‌م غافل بوون له‌ خواجه که‌ نیمه‌ هه‌مانه‌ شیتیه‌کی پ‌وته و پ‌ویسته‌ عاقل خوی له‌م بی‌ ناگاییه‌ پرگار بکا.

براکان! من نالیم ئیوه‌ واز له‌ دنیا ب‌ین و خه‌ریکی کشتوکال و بازرگانی و کاروکاسی مه‌بن، نه‌خیر؛ نه‌مه‌ خیلافی ر‌وشوینی ژبانی ئاده‌میزاده، من نه‌وه‌نده‌تان پی‌ ده‌لیم که‌ ئیوه‌ له‌ دین و له‌ ئادابی دنیا خاوه‌ن فام بن به‌جو‌ری که‌ دینه‌که‌تان له‌ کیس نه‌چی.

دنیا و دین وه‌ک دوو بال وان بو‌ ئینسان و، ئینسان وه‌ک په‌له‌وه‌ره، جا هه‌روه‌کو هه‌ر په‌له‌وه‌ری دوو بالی ساغی هه‌بی به‌ئاسانی به‌ ئاسماندا ده‌پ‌ری، هه‌روه‌ها هه‌ر ئینسانی که‌ کاری دین و دنیا‌ی هاوسه‌نگ و پ‌ک بی‌ نه‌و که‌سه له‌ دین و دنیا‌دا به‌ختیار و سه‌رکه‌وتوه‌.

ده‌گپرنه‌وه که‌ هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: ئومه‌تی من دوو غه‌میان هه‌یه. یه‌که‌م غه‌می دنیا‌داری، دووه‌م غه‌می په‌یداکردنی تو‌یشووی قیامت؛ که‌وابی مالویران نه‌و که‌سه‌یه که‌ به‌تال و بی‌ کاره و نه‌ به‌ کاری دنیا دی و نه‌ به‌ کاری دین.

سه‌هلی شوشته‌ری که‌ یه‌کی بووه له‌ پیاوه‌ باشه‌کان فه‌رموویه‌تی: ده‌ردی که‌ له‌ هه‌موو ده‌ردی ناشیرینتر بی‌ نه‌وه‌یه ئاده‌میزاد نه‌ به‌ کاری دنیا بی و نه‌ به‌ کاری دین، به‌لام به‌داخه‌وه نه‌وانه‌ی که‌ هه‌ست به‌ واجیباتی خو‌یان ده‌کن که‌من.

له‌ باسی خو‌و‌ره‌وشتی هه‌زه‌تدا (د.خ) ده‌گپرنه‌وه: «کان رسول الله دائم الحزن ویسمع من صدره أزيز كأزيز المرجل». واته: هه‌زه‌ت هه‌میشه‌ خه‌مبار بووه و جار جار له‌ سینه‌ی موباره‌کیه‌وه ده‌نگی ده‌بیسرا وه‌کو ده‌نگی مه‌نجه‌ل له‌سه‌ر ناگر له‌ کاتی کولاندا و، نه‌م ده‌نگه وه‌کو ده‌نگی جو‌شی سینگه له‌ کاتی گریاندا، بی‌گومان نه‌م کولانی سینگه هه‌زه‌ته (د.خ) له‌به‌ر ترسی خوی گه‌وره بوو.

یه‌که‌م جاری په‌یدا‌بوونی نه‌م ده‌نگه له‌ سینگه هه‌زه‌ته‌وه نه‌وه بوو که‌ جاری هه‌زه‌تی جیبه‌ره‌ئیل له‌ کاتیکی ناعاده‌تیا به‌ شیوه‌یه‌کی په‌ر‌یشان هاته‌ خه‌مه‌تی هه‌زه‌ت (د.خ) و له‌ خه‌مه‌تیدا دانیش، له‌و کاته‌دا ده‌نگیکی نابار و زور به‌شیده‌ت و ترسناک په‌یدا بوو، هه‌زه‌ت گومانی برد که‌ نه‌و ده‌نگه یه‌کی بی له‌ نیشانه‌کانی قیامت؛ بویه له‌ جیبه‌ره‌ئیلی

پرسی ئایا ئەم حالە نیشانەی قیامەتە؟ جیبرەئیل وەلامی دایەو: نەخیر نیشانەی قیامەت نییە بەلکو ئەو دەنگە دەنگی بوو لە دۆزەخووە هات بە فەرمانی خوا توو بیستت تا لە وەزعی سزای دۆزەخ ئاگادار بی.

براکان! پیاووە سألحه کان لە سەرەتای ئەحوالیاوە ترسی ئەو هیان بوووە لەبەر تاوانباریی خویان لە پوژی قیامەتدا سزا بدرین و، لە ئاخیری ئەحوالیاندا ترسیان لە سزا نەبوو، بەلکو هەر لەبەر هەییەت و جەلالی خوا ترساون. دیارە ترسی حەزەرت (د.خ) لەبەر گوناھ و تاوان نەبوو، چونکە خوای گەورە موژدەیی عەفووس و مەغفیرەتی پێ داووە و پێغەمبەرەکان پارێزراون لە گوناھ، بەلکو ترسەکەیی لەبەر گەورەییی خوا بوو. ئەم جوړە حالە حالیکی وێجدانییە و دەشوبهیتە گریانی باوک و دایک لە کاتی کادا چاویان بە پوڵەیی دوورەوڵاتیان دەکەوێ، کە لەو وڵاتە دوورەووە دینەووە پو لایان، یا بە گریانی دۆستی کە دۆستی خوێ دەبینی کە پێی دەلێن گریانی مەحەببەت، یا دەشوبهیتە گریانی ئینسان لە کاتی کادا کارەساتیکی زۆر گەورە لە جیهاندا روویدا.

دەگێڕنەووە کە (عطاء اللہ) سەلەمی، ماوەی چل سال وابوو کە لە ترسی خوای گەورە سەری بەرز نەکردووەتەووە بپروانی پو ئاسمان و پێ نەدەکەنی و تیر نانی نەدەخوارد، هەر کاتی قاتوقری و گرانییەک رووی بدایە دەبیوت ئەووە هەمووی لە نەگبەتی مەنەوہیە.

براکان! دەوام کردن لە غەفلەت و بی ئاگایی بەم پادەییە کە ئیستا موسلمانان لە سەری دەپوون لە ئادابی ئاینی ئیسلامەووە زۆر دوورە و، خوای گەورە زۆر عاجزی و ناپەزایی بەرامبەر بەو کەسانە دەردەبڕی کە بە تەنیا ناوی ئیمان و ئیسلام قەناعەت دەکەن و ئیتر هیچ سەعی و کووششی لە پێگەیی ئایندا ناکەن.

تەماشاکەن خوای گەورە فەرموویەتی: «الم[۱] أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ[۲] وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ».

واتە: ئایا خەلکی وادەزانن بە تەنیا ئەووە کە بلێن ئێمە موسلمانین وازیان لی دەهێنین بەبێ ئەووەی لە پێگەیی ئیسلامییەتا تووشی ئازار ببن و بەبێ ئەووەی لە پێگەیی ئایندا تی بکوژن، ئێمە بەو ناوی ئیسلامەتییه رووتە لیان پازی نابین، بەلکو بە پێی بەسەرەتای موسلمانانی پێشوو پێویستە تووشی زەحمەت ببن و تاقی بکړنەووە، ئەوسا ئەوانە کە دلسۆزی و راستییان دەرکەوت و جیاپوونەووە لەوانەیی کە ئیمانیا بێ هیژ و لاوازه، بەپێی پایەیی خزمەت کردنیان جەزای کردەووەکانیان دەدەینەووە.

ههروهه خوای گهوره فهرموویه تی: «أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى». واته: ئایا ئینسان لای وایه که بهی ئه وهی له دنیا دا، له ریگهی دنیا تی بکۆشی و له پۆزی زهمه تا خۆی بگری، وازی لی بهینین؟! ئهم وازی بهینان و پشتگۆی خستنه له گه ل پۆشوینی کاری خوای گهوره ناگونجی. چۆن به به تالی و لی نه پسرایی وازی لی ده هیئری؟! واته پیویسته بهندهیی کردن بۆ خوا و فرمانبهرداری و به گوێکردنی فرمانهکانی خوا به شیوهی راستی ده ربکهوی و، ئینسان ده بی به ههر جوړی له باریدا هه بی زهمه ت بکیشی، ئه وسا خواش به گه ورهیی و چاکی و میهره بانیی خۆی پاداشتی ده داته وه.

براکان! ده خیلتان بم، دهستم به دامینتان، ئاگاتان له خۆتان بی و، تا گیانتان له به رایه و به سهر زیندوون و هیژیکتان تیا به بیرى مردنتان هه بی و، تا له شتان ساغه ئاگاتان له کاتی ناساگی و نه خۆشی بی. خوا ده فهرمووی: «فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا». واته: با موسلمانان زۆر بگری و کهم پیکهن. دیاره ئهم ئایه ته زۆر زۆر هه ره شهی تیا به بۆ ئه وانهی غافل و ئاگیان له مردن و له پۆزی قیامه ت نییه.

ده گێر نه وه: پۆزی ئیبراهیمی ئه ده هم له شوینیکدا به بی دهنگی دانیشتبوو، عهرزیان کرد: بۆچی وه ها بیدهنگی و ئامۆزگارییه کمان ناکه ی؟ فهرمووی: تو خوا وازم لی بین، دلم به بیرکردنه وه له چه ند شتی داماو: یه کهم: نازانم له و کاته دا که خوای گه وره پرسیا ری له پۆحه کان کرد و فهرمووی: «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ»، جوابی پۆحی من چی بو، (نعم) بوو یا «بلی»؟ دووهم: له و کاته دا که خوا فهرموویه تی: «هُوَ لَإِلَى الْجَنَّةِ وَهُوَ لَإِلَى النَّارِ» من له کام تیره یان بووم. سییه م: له و کاته دا خوای گه وره فریشته ی نارد و فووی کرد به له شمد و گیانم تیدا دروست بو و ئه حوالی منی نووسی ئاخۆ من له به ختیاره کان نووسراوم یا له زومره ی چاره ره شه کان. چواره م: نازانم له کاتیکدا گیانم ده رده چی و دهستم له هه موو لایی ده بری، بی ئیمان ده رپۆم و مالتا وایی له م جیهانه ده که م یاخۆ به ئیمان و ئاخیر خیرییه وه. پینجه م له و کاته دا که فریشته کان بانگ له ئه هلی عهره سات ده که ن، پاش کو بوونه وه یان و پییان ده وتری: «وَأَمَّا زُوا الْيَوْمِ أَيْهَا الْمَجْرُمُونَ». واته: ئه ی تاوانباره کان خۆتان له ئه هلی ئیمان و باوه ر جیا بکه نه وه، به لی ئاخۆ له و کاته دا من له کام به شیان ده بم؟.

برا عه زیزه کانم! وه ک پیویسته زۆر سوپاسی خوای (أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ) بکه ین له سهر ئه وه که ئیمان و باوه ری پی داوین و به و ئیمانه رزگار بووین له ئاگری ئه به دیدی دۆزه خ،

وہاں پئوئیستہ لہسەرمان کہ ہمیشہ ترسی خوامان لہ دلدبی و لہ ئازاری قہبر و قیامت و دۆزخ بترسین، چونکہ دہوام لہسەر ئیمان و عاقیبت خیری لہ ئیمہوہ دیار نییہ؛ ئہوہتہ تہماشا دہکەن کاتی کہ موسیبت و بەلایی دی بہسەرماندا چۆن دلمان تیکدەچی و چەند خەیاڵی ناشیرین دہکەین. خوا بہ میہربانی خوی چاوپۆشیمان لی نہکا، ہەرگیز رزگار نابین، ہەر وہا کاتی کہ دارایی و نیعمت و پایہیہکمان پی دہدا، چەند لہ خۆمان باپی دہبین و چەند یاخی دہبین و لہ ریگای راست لادەدەین، کہ ئەگەر خوا بہ لوتف و ئیحسانی خوی چاوپۆشیمان لی نہکا، حالمان خراپ دہبی.

براکانم! پئوئیستہ ہمیشہ لہ بہینی ترس و ہیوادا بین؛ چونکہ پۆژی قیامت نابریتہوہ و، سزای ئہبەدی کہ بہووی بی ئیماننیہوہ بہسەر ئینساندا دی تہواو نابی، پەنا بہ خوا. ہەر وہا رحمتی خوا و نیعمتی بہہشتیش، کہ بہ ہوی میہربانی خوا و ئیمان و باوہر و دہوام لہسەر خوورپوشتی حەزرتی پیغەمبەرہوہ دەستی ئینسان دہکەون، نابریتہوہ.

براکان! باشتترین حالی ئینسان (اعتدال)ە، واتە میانہرہوی. یەعنی ہمیشہ ئینسان تہماشای دوو حال بکا بۆ خوی؛ چاوی لہ ئیمان و کردوہی باش و رپوشتی باشوہ بی بۆ وەرگرتنی پیروزی و بہختیاری نہبراوہ. ہەر وہا چاویشی لہ پەیدا کردنی دنیا ی حەلال و فیروونی زانست و پیشہی بہرز و پاکہوہش بی، بۆ دەستخستنی سامان بۆ خزمەت کردنی ئینسان خوی و کەسوکاری و بۆ خزمەت کردنی ئاینی ئیسلام و ولاتی ئیسلام و چار کردنی گیروگرفتیان. ئادەمیزاد وەک پەلەوہر کہ بہ دوو بال دەفری، ئینسانیش بہو دوو جۆرہ بالی ترکاری تہواو دہبی؛ بالی بۆ حالی دین و بالی بۆ حالی دنیا.

خوای گہورہ سەد دەرہجہ رحمتی ہہیہ تہنیا یەکیکیانی بۆ دنیا و ئہلی دنیا داناوہ، ئہو نہوہد و نو دەرہجہکە ی بۆ قیامت ہەلگرتوہ.

لہ خوای گہورہ و میہربانم دہوی کہ بہ رحمتی خوی وەک ئیمانی پی بہخشیوین دہوامیشمان پی ببەخشی، لہسەر ئہو ئیمانہ و لہسەر کردوہی چاک و رپوشتی بہرزی فەخری عالەم (د.خ).

لہ (٤) ی جومادی دووہمی (١٣٩٦) ی ریکەتی ١-٦-١٩٧٦ ی ز لہ تەرجمە ی ئەم نامە یہ بوومەوہ. سوپاس بۆ خوا

وەرگیر

نامھی سی و پھکم

باسی کوفرہ - والعیاذ باللہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمين. والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئەمانە براکان! بزانی خۆپاراستن لە گوناھ گەورەتر و چاکترە لە عیبادەت و تاعەت
کردن و، دوورکەوتنەووە لەو شتانەی نەهییان لی کراوە پاداشتی زۆرترە لە بەجێهێنانی
ئەو شتانەی ئەمریان پێ کراوە، بە تاییبەتی خۆپاراستن لەو گوناھە گەورانە کە بە (اکبر
الکبائر) دەژمێردرێن و نۆ گوناھن و لە غەیری ئەمانەش لە گوناھە گەورەکان کە حەوت
سەد گوناھن.

دیارە گەورەتر و خراپتر و ناشیرینتر لە ھەموو گوناھێ کوفرە، پەنا بە خوا، چونکە بە
تەواوی و ھەتا ھەتایە ئینسان دەفەوتێنی. پێویستە بزانی ھەر وتاری یا ھەر کردەوہیی
ببێتە ھۆی کوفر، چ لەسەر عەقیدە و باوەڕ بێ یا لەسەر عەناد و سەرکێشی بێ، یا بە
گالەتەوگەپ بێ یا لە ڕووی ئیستیزھا و بە سووکی تەماشاکردن بێ، ئەو خاوەنەکە
دەگاتە (مرتد) واتە: لە دین وەرگەرێ و دەیخاتە ڕیزی کافرانەووە، دیارە ھەر شتێ کە ھۆی
تەکفیری خاوەنەکە بێ لە یەکی لە سێ بەش دەرناچێ واتە: ئیعتیقاد، عەناد،
ئستیخفاف. جا ھەر کەس ئەم نامەیە دەخوینێتەو بە شیوہی ئیرشاد و ئامۆژگاری بۆ
موسڵمانان پێویستە ئەوہیان بۆ ڕوون بکاتەو کە ئەوہی ئینسان کافر دەکا چ ئینسانەکە
باوەڕی لەسەر ئەو شتە بێ، یا باوەڕی و نەبی بەلام بە عەناد و سەرکەشی ئەو قسە یا ئەو
کارە بکا، یا بە شیوہی ئستیخفاف و بە سووک تەماشاکردنی بێ، ئەو خاوەنەکە کافر
دەکا. لەم ڕووەوە لەسەر پێشەوای موسڵمانان پێویستە لەپێشدا داوای تەوبە و پەشیمان
بوونەووە لەو کەسە بکا، جا ئەگەر کابرا تەوبە ی نەکرد و پاش مۆلەتی سێ ڕۆژ نەھاتەووە
سەر ڕیگای راست، بۆ ئەو پێشەوا و فەرمانرەوای موسڵمانانە دروستە ئەو کەسە بکوژێ.

جا ئەگەر لەسەر ئەم شۆوھە کوژرا ئەو کەسە وا دادەنرێ کە هەرچی عیبادەت و خواپەرستی بوو هەمووی بەخۆپایی دەچێ و بە کوفرەو پوودەکاتە جیهانی قیامەتی نەبڕاوە (والعیاذ باللّٰه). خۆ ئەگەر تۆبەش بکا خێر و جەزای ئەو خواپەرستیانی کردوونی هەر ناگەرپێتەو بۆی، تەنانەت لای هەندێ لە زانایانی ئاین لە کاتی تەکلیفەو تا ئەو کاتە هەرچی واجیباتی کردووە، پێویستە هەموویان بگێرپێتەو، بەلام لای ئیمام حەنیفە، خوای لی پازی بێ، هەر حەجەکە پێویستی بە قەزا هەیە و دەبێ بگێرپێتەو. هەر وەها لە مەزەبە ئیمامی شافعییدا، خوای لی پازی بێ، هەر واجیباتی کە کردوویەتی قەزای واجب نابێ و بەهۆی کوفرەکە یەو بەتال نابنەو.

هەروا ئەگەر مارەبڕاویکی بوو نەچوو بوو لای ئەو بەهۆی کوفرەکە یەو کتوپر باینە دەبێتەو و بە ژنی حیساب ناکرێ. بۆیە پاش موسلمان بوونەو و واجیبه دووبارە مارە بپێتەو. بەلام ئەگەر چوو بوو لای واجبە لی جیا بپێتەو. جا ئەگەر لەپیش تەواو بوونی عیدەدی ژنەکە موسلمان بوو یەو، ئەو دێتەو ژێر نیکاحی. خۆ ئەگەر پاش تەواو بوونی عیدەدی موسلمان بوو یەو ئەو عەقدی نیکاحیکی تازە نەبێ بۆی حەلال نابێتەو، واتە: ئەگەر بەبێ عەقدی نیکاحیکی تازە بچێتە لای، ئەو ئەو چوونە لایە بە زینا دەژمێردرێ.

جا ئەگەر هەر بەو حالەو بمرێ، واتە پێش تەو بەکردن و گەڕانەو بۆ دینی ئیسلام ئەو بە کافری جەهەنمی ئەبەد دەناسرێ و دروست نییە لە قەبرستانی موسلماناندا دەفن بکری. هەر وەها میراتەکە دەگەرپێتەو بۆ خەزینە (بیت المال) و بە پێی رێوشوونی شەری سەرف دەکری.

شایەنی وتنە تەو یە ئەم لە دین وەرگەرانە بەو دەبێ کە بە دل لەو کوفرە پەشیمان بپێتەو و عەزمی وابێ کە تا ماو لە دنیا دا نەپواتەو سەر ئەو کوفرە و، بە زمان لەگەڵ ئاگاداریی دلدا دوو کەلیمە شەهادە بلی کە (أشهد أن لا اله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله). هەر وەها بلی: من بهریم و دوور لە هەموو جوړه پەفتاریک و لە هەموو جوړه وتاری کە موخالیفی ئاینی پاکێ ئیسلام بێ.

ئەگەر یەکی بە زمان کەلیمە کوفری وت و لەپاشدا ئیددیعای کرد کە (توریه)ی کردووە، واتە وتی لەو لەفظە کوفرە مەعنا دیارییە کەم نەگرتووە کە کوفرە بەلکو مەعنا یەکی ترم مەبەست بوو، بۆ نمونە بلی (من کافر) و ئیددیعای ئەو بکا کە

مه‌به‌ستی له (کافر) فەللاح بووه که تۆو له عەرزا داده‌چینی و ده‌یشاریته‌وه و، (کافر) له زمانی عەرهبیدا به‌و که‌سه‌ش ده‌لێن که شتی بشاریته‌وه، ئه‌وه به‌ زاهیری شهرع کافر ده‌بی، به‌لام له باتیندا ئه‌گەر ئه‌و مه‌عنایه مه‌به‌ست بووبی که خۆی ده‌لی ئه‌وه موسلمان به‌، ئه‌گەر ئه‌وه‌ی مه‌به‌ست نه‌بووبی کافره.

ئه‌گەر یه‌کی له دلدا باوه‌ری له‌سه‌ر شتی بی که هۆی کوفر بی، بۆ نمونه: باوه‌ری وابی که خوا نییه، یا فریشته‌کانی خوا نین، یا پیغه‌مبه‌ران نین، یا خوا کتییی بۆ نه‌ناردون، یا پۆزی قیامت نییه و نابی، یا به‌هه‌شت و دۆزه‌خ نین، یا پینج فهرزی نویژ واجیب نین، یا پۆژووی په‌مه‌زان یا زه‌کاتدان یا هه‌ج کردن واجیب نین ئه‌وه کافر ده‌بی هه‌رچه‌ند ئه‌و باوه‌ره‌ش ده‌رنه‌برێ و هه‌ر له دلیدا بی. به‌لام ئه‌گەر به‌ وه‌سوه‌سه و وتووێره ئه‌م شتانه‌ی به‌ دلدا بێن و، له نه‌فسی خۆیدا مه‌للول و عاجز بی، لییان و رقی لییان بی، ئه‌وه کافر نابی، چونکه ئه‌و زویری دله ده‌لیله له‌سه‌ر ئه‌وه که موسلمان به‌، ئه‌و وتووێره له لایه‌نی شه‌یتانه‌وه خراوته ناو دلی و، به‌ پپی فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) مادام کابرا به‌ دل عاجز و نارازی بی له‌م خه‌یالاته خراپانه، ئه‌وه له راستیدا به‌ موسلمانیکێ ته‌واو ده‌ناسری.

ئه‌گەر که‌سی کرده‌وه‌یه‌کی لیی پوویدا، به‌ ده‌سه‌نقه‌ست یا به‌ گالته، که دژی ئیسلامیه‌ت بی، وه‌ک سو‌جده‌بردن بۆ بت یا زه‌ننار به‌ستن یا سه‌لیب هه‌لگرتن یا هه‌ر شتی تر له‌و شتانه‌ی نیشانه‌ی جیابونه‌وه‌ی کافرن له موسلمانان یاخۆ بی ئیحترامی له‌گه‌ڵ قورئانی پیرۆز بکا، ئه‌وه ئه‌و که‌سه به‌ کافر ده‌ناسری، هه‌ر چه‌ند له دلدا ئیمان و باوه‌ری ئیسلامیه‌تی هه‌بی؛ چونکه ئه‌وانه که وتمان بۆ کافران ده‌بن و بۆ موسلمان ده‌ست ناده‌ن.

به‌لام ئه‌گەر که‌سی سو‌جده‌ی بۆ ئینسانێ برد، چ له‌به‌ر گه‌وره‌ییی دنیا‌یی یا له‌به‌ر گه‌وره‌ییی ئایینی، وه‌ک کرده‌ی هه‌ندی له نه‌زانان له‌مورید و مه‌نسووبی شیخه‌کان، ئه‌وه ئه‌گەر مه‌به‌ستی له‌و سو‌جده‌یه، سو‌جده‌ی عیباده‌ت بی، وه‌ک سو‌جده بۆ خۆی گه‌وره، ئه‌وه کتوپر کافر ده‌بی و پپو‌سته‌ی حالی بکری تا ته‌ویه بکا و په‌شیمان بێته‌وه و، له‌و شه‌ریک بۆ خوا دانانه‌ پزگار بی، چونکه که‌س شایانی ئه‌وه نییه سو‌جده‌ی عیباده‌تی بۆ ببری زاتی خۆی گه‌وره نه‌بی (وحده لا شریک له).

خۆ ئه‌گەر مه‌به‌ستی سو‌جده‌ی عیباده‌ت نه‌بوو به‌لکو هه‌ر بۆ خۆشه‌ویستی یا بۆ

رېږلېڼان بوو ټووه کافر نابې، به لّام ټووه کارهې به گوناځې گوره داده نرې؛ بويي پيوسته ټووه کهسه ټاگادار بکړې که زوو ليې په شيمان بيته وه و جارېکې تر نهکا؛ چونکه کردهويه کې مېشبووه و ناشيرين و نارېوايه و هرگيز دروست نيه بهرامېر به کهس شتې بکړې که له عياده تي خوا بکا، به ليې پيوسته زاناکانې ټاين ټاگايان له مېسه له يه بي و ټاموژگاريې موسولمانه نه زاناکان بکهن.

له مې بابته وه هندی قسه هېن که ناشيرين و نارېوان به لّام بوټاني باس دهکېم، چونکه گه ليې کهس پيانه وه گيروده بوون، به لکو ترکيان بکهن.

بو نمونه: ټه گهر که سي بلي (بي دين) يا (کافر) پيوسته پيې بلين مېه ست له مې قسه چييه؟ ټه گهر وتي مېه ستم ټووه يه ټو وه زعه ټو له سهر يه تي دين نيه و ئيسلاميه ت نيه، له کاتيکدا که کابرا موسلمانې، پيې بلين: وا کافر بووي و پيوسته جورج په شيمان ببته وه و نه گهر يته وه سهر ټه جوړه قسانې؛ ټه گينا خوټ کافر ده بي، چونکه موسلمان به کافر کردن مې عناي ټووه يه که ئيسلاميه ت کوفرې، ټه مېش دژي ټايني ئيسلامه.

خو ټه گهر وتي: مېه ستم ټووه بووه که کرده وه و رهوشتي له کرده وه و رهوشتي موسلمانان ناکا پيې بلين: کافر نه بووي به لّام پيوسته له سهر ټه مې قسه يه ته عزيز بکړي و ته مېت بکهن؛ چونکه حرامه که ليمه ي گومان ليکراو و ناشيريني وا بليې به ئينسانې که موسلمان بي، هر چهند فاسقيش بي.

به لّام ټه گهر وتي: هېچ نيه ته تېکم نه بووه و هروا ټووه که ليمه مې به زماندا هاتووه، ليې بېرسن تو به رانېر به له فزي ودها ئيعتيقات چونه؟ ټه گهر عقيده ي وايه که به کاره يناني ټه مې که ليمانه بهرامېر موسلمانان دروسته، ټووه کافر ده بي، چونکه حرام به حال دل ده زاني. خو ټه گهر عقيده ي وابو که دروست نيه و وتي هر به دمدا هات و، عوزري هينا يه وه، ټووه ته نيا پيوسته ته وبه بکا و ليې په شيمان بيته وه.

براکان! هر که ليمه يي ئيحتيمالي ئيعتيقاد و عناد و ئيستخفاف و غېري ټه مې سينا نه يش ه لېگري، پيوسته کاتي به کوفر حسې بکړي که به يه کي له و سي شوې بي که به هوې کوفرمان دانان، نه که به شوې غېري ټه وانه بي؛ چونکه نيسېه تي کوفرمان له موسلمان زور زحمه ته و، ټه گهر به شوې يې ص راست نه بي ده گهر يته وه بو سهر ټووه کهسه که نيسېه ته که ي داوه؛ پيوسته ټاگادار بن له مې.

براكان! كەسى بە درۆ بلى بە يەكى: خوا دەزانى من تۆم خوش دەوى، يا خوا دەزانى ئەو كارەم كردوو، يا ئەو قسەم وتوو، يا ئەو كارەم نەكردوو، يا ئەو قسەم نەوتوو، ئەو ئەو كەسە كافردەبى: چونكە قسەكەى دەبىتە ھۆى نىسبەتى غەلەتدان بۆ لای عىلمى خوا، چونكە مادام ئەو قسەكەى نەوتبى و بلى: خوا دەزانى وتوومە ئەو مەعنای وایە كە عىلمى خوا بە خىلافى واقعەو پىوھندى بەستوو.

ھەروھە ئەگەر بلى: خوايش ئەو ئەمرە يا ئەو نەھىيە بكا باوھرى پى ناكەم، يا پىغەمبەر يا جىبرەئىل يا فرىشتەكان ئەو قسە بکەن باوھرى ناكەم پى، ئەو كافر دەبى، چونكە باوھرى نەكردن بە خوا و بە پىغەمبەرى خوا و بە جىبرەئىلى ئەمین يا بە ھەموو فرىشتەكان، كە جىبرەئىلى ئەمین يەككىيانە، بە كوفر دادەنرى.

و ئەگەر بلى: خوا شایەتى بدا لەم كارەدا يا پىغەمبەر شایەتى بدا قبوولى ناكەم، ئەوھش كوفرە: چونكە رەددى شایەتى ئەمانە مەعنای باوھرى پى نەكردنیانە و ئەوھش كوفرە.

ئەگەر بلى، ھەرچى ئادەمیزاد ھەيە ھەموو شایەتى بدەن قبوولى كەم ئەمەش ھەر كوفرە، چونكە عىبارەتى (ھەرچى ئادەمیزاد ھەيە) پىغەمبەرانىش دەگرتەوھ و رەدى شایەتیی پىغەمبەرانىش كوفرە.

ئەگەر يەككى بلى: من بەبى مەیل و مەشیئەتى خوا ئیش دەكەم، بلى با خوا مەیلی ئەو ئیشەش بكا من نایكەم، دەبىتە كوفر، چونكە بوونی شتى بەپىچەوانەى خواستى خواوھ مەحالە.

ھەروھە گالتهكردن بە وەعدى خواى گەورە كوفرە. بۆ نموونە: خوا بەلپنى بەھەشت و ناز و نىعمەتى بە نوێژكەران داوھ كەچى يەككى گالته بەم بەلپنە بكا. گالتهكردنى گوناھبارانىش بە ھەرپەشە (وعید)ى خواى گەورە ھەر كوفرە: وەك ئەوھى خوا گەورە ھەرپەشەى كردووھ لەوانەى گوناھ دەكەن و سزای خەلك دەدەن و، يەككى گالتهى بەم ھەرپەشەى خوا بى، (والعیاذ باللہ).

ئەگەر كەسى بە شیوھى ئىستەزا يا سەرکەشى بلى: ئەو خانووھ يا ئەو مزگەوتە ببى بە قىبلە پرووى تى ناكەم، يا بلى خوا ئەگەر بەھەشت بدا بەمن ناپۆمە ناوى، يا بە شیوھى بە سووك زانین تەماشای عىبادەتى بكا وەك نوێژ يا پۆژوو، يا بلى: خواى گەورە فلان كەس

بکا به پیغمبر باوهری پی ناکهم و ئیمانی پی ناهینم، یا کاغزئی فری بداته ناو شتیکی پیسهوه که ئه کاغزه ناوی خوا یا پیغمبر یا ناوی مه لائیکه یا ئایه تیکی قورئان یا فتوای زانیه کی ئاینی باوهر پیکراوی لی نووسرابی، ئه وه بهم شتانه کافر دهبی. ههروه ها ئه گهر که سی فتوای عالمی شهرع به شیوهی سرکهشی فری بداته ناو شوینی ناشیرین یا بیکوتی به عهزا کافر دهبی. ههندی له زاناکانی ئاین فهرموویانه: ئه گهر یه کی مهسهله کانی عیلمی نه حویش به سووکی و تهحقیره وه فری بدا هه کافر دهبی.

ئه گهر زنی له میرده که ی بیزار بی و بلیت کافریم باشته له وه له گهل تودا بم، ئه وه کافر دهبی.

ئه گهر یه کی ناویکی به پیی ئاین گه وه له ئهنگووسيله کهیدا بوو و به وه دهسته ی که ئهنگووستيله که ی تیا به له کاتی دهس به ئاو گه یاندندا خو ی پاک بکاته وه ئه وه کاره که ی حه رامه. خو ئه گهر به شیوه ی سووکی و به کهم زانیی خاوه ن ناوه که خو ی پی پاک کرده وه کافر دهبی. ئه گهر که سی جنیو به حه زه تی محمه دی مسته فا (صلی الله علیه وسلم) بدا کافر دهبی، ته نانه ت لای ئیمامی ئه عزه م ئه بوو حه نیفه و لای هه ندی له زانیانی شافیعی مه زه ب ئه م جو ره که سه ئه گهر ته وه بش بکا، پیو یسته به حه ددی شهرعی بکوژری، واته با به ته وه که موسلمان بیته وه، به لام وهك حه ددی شهرع دهکوژری ههروه کوو زیناکه ری (محسن) واته ئافه رته ی شوو کردوو و پیاوی ژنه اوردوو که زینایان کردی.

که سی ئینکاری پیغمبرایه تی یه کی له پیغمبران بکا، کافر دهبی، به لام ئینکاری پیغمبرایه تی که سی که ئیختلاف له پیغمبرایه تییدا هه بی، وهك حه زه تی لوقمان و خزر، کوفر نییه، به لی حه رامه به جه زمی بلی پیغمبر نین، دهبی بلی: هه ندی له زانیانه لایان وایه پیغمبر نین.

ئه گهر که سی به شیوه ی خوژگه بلی: کاشکی من له باتی (محمه دی امسته فا)، یا پاش زهمانی ئه وه پیغمبر بووما یه، ئه وه کافر دهبی.

ئه گهر یه کی ته کزیبی پیغمبر بکا له قسه یه کدا که سابت بی، قسه ی پیغمبره، ئه وه کافر دهبی.

پوخته ی قسه: هه ر که سی نیسبه تی عه بیی یا نه قسی له یه کی له پیغمبران بدا کافر دهبی.

ئەگەر يەككى ئىنكارى زىندووبوونەۋەى دۈپۈژ، يا ئىنكارى حىساب و ميزان، يا ئىنكارى عەزەبى قەبر بكا كافر دەبى، ھەروھە ئەگەر ئىنكارى رەفاقەتى ئەبۈبەكرى سىدىق بكا بۇ ھەزرىتى پېغەمبەر (د.خ)، يا باۋەپى بەو بوختانە ھەبى كە بۇ ھەزرىتى عائىشە ھەلبەسترا، يا باۋەپى ۋابى يەككى لە خەلىفەكان لە يەككى لە پېغەمبەرەن گەرەترە، يا يەككى لە دۇستانى خوا (أولياء) لە يەككى لە پېغەمبەرەن گەرەترە، كافر دەبى. جىئودان بە يەككى لە ھاورىيەكانى پېغەمبەر ۋەك ھەزرىتى مەعاۋىيە يا ھاورپىيەكى تر گوناھى گەرەتە و بەو جىئودانە مرو فاسق دەبى، بەلام بەپاى ھەندى لە زانىيانى شافىعى مەزھەب مرو بە جىئودان بە ھاورپىيانى پېغەمبەر كافر دەبى. خو ئەگەر جىئودانەكە لەبەرئەۋە بى كە ئەوانە ھاورپى پېغەمبەر بوون ئەۋە بە ئىتىفاقى ھەموو لا، دەبىتە ھۆى كافر. ھەروھە جىئودان بە يەككى لە ئالى پېغەمبەرەن (د.خ) لەبەرئەۋە كە لە ئالى پېغەمبەرە، كوفرە: چونكە دەبىتە تەحقىر و بى ئەدەبى لەگەل پېغەمبەرە (د.خ).

بە شىۋەيەكى گشتى، ھەر سوننەتى لە سوننەتەكانى ھەزرىتى (د.خ) كە سابت بى، ھەر كەسى رەخنەى لى بگرى يا بە باشى نەزانى كافر دەبى؛ چونكە ئەمە دەكىشپتەۋە سەر باۋەر نەكردنى بە ھەزرىتى (د.خ). ھەر كەسى عەببى بداتە پال يەككى لە پېغەمبەرەن بەجۈرى كە دژى قەدر و حورمەتى بى ئەۋە كافر دەبى.

ھەر كەسى خۆى بېستى بە شتىكەۋە و، بەزمان يا بە عەزەمى راستى دل، برپارىدا، بۇ نمونە: ھەر كاتى بلى فلان كەس بمرى كافر دەبىم، ئەۋە تەنبا بە برپارەكە كافر دەبى. يا ئەگەر بلى ھەر كاتى فلان كەس زولم لە من بكا، كافر دەبىم، ئەۋە گورج كافر دەبى، پەنا بە خوا.

بەلام ئىنسان بە (حديث النفس) يا بە خەلات و خەتەراتى شەيتانى كافر نابى؛ چونكە ئەم جۇرە خەيالاتە بە دەستى ئىنسان نىيە و بە ناچارى دىن و دەرۋن، تەنانتە ئەگەر ئەو خوتتورە و خەيالاتە بېنە نەخۇشپىيەكى ھەمىشەپىش مادام كابرە بە دل عاجز بى، لىيان و پىيان رازى نەبى كافر نابى.

ھەر كەسى باۋەپى بە پېچەۋانەى ھوكمى لە ھوكمەكانى دىن ھەبى، بۇ نمونە: شتىك يا كارىكى ھەرام بە ھەلال بزانى، ھەلالى بە ھەرام بزانى، مادام ئەو ھوكمە لە دىندا ئىجماعى لەسەر بى و لەۋانەبى كە ھەموو مۇسلمانان بىزانن، ئەۋە كافر دەبى.

ھەر كەس ئىنكارى ئەو نوپۇز سوننەتەنە بكا كە بە ئىجماع سوننەتن، ئەۋە كافر دەبى؛ چونكە ئەمانە بەئاشكرا لە دىندا زانراون.

ئەگەر كەسى بە يەككىكى وت: لەعنەت لە تۆ و باوك و باپيرت تا ئادەم، ئەگەر ئەو كەسە مەبەستى ھەموو پشتمى باوك و باپيرى بى، بە پيغەمبەرەكانىشەو ئەو (فوراً) كافر دەبى. بەلام ئەگەر مەبەستى غەيرى پيغەمبەرەكان بى، ئەو كافر نابى، تەنیا گيرۆدەى گوناھى گەرە دەبى چونكە لەو پشتمدا پياوى موسلمان زۆرە و موسلمانى عادل و پياوچاكيان تيدا بوو: ديارە لەعنەتیش لەوانە گوناھى گەرە.

ئەگەر لەعنەت بكا لە ھەرچى زانايە، ئەو كافر دەبى، ئەگەر مەبەستى ئەو دەبى كەسى لى بەدەر نەبى؛ چونكە پيغەمبەرەكانىش لە زانايان حسيب دەرگىن، خو ئەگەر مەبەستى غەيرى پيغەمبەرەكان بى، ئەو كافر نابى، بەلام كارەكەى گوناھىكى گەرە.

ھەر كەس باوھرى وابى كە لەوانە پاش پيغەمبەرى ئاخىر زەمان (د.خ) پيغەمبەرى بىت ئەو كافر دەبى؛ چونكە بە نەصى قورئانى پيرۆز ھەزەرەتى (محەمەدى مستەفا) دروودى خوى لى بى، دوا ھاوھرى پيغەمبەرەكان، ئيتىر ھەزەرەتى عيسا، كە لە زەمانى دەجالدا دىتە خوارەو و دەجال دەكوژى، بە شەرى ھەزەرەتى محەمەد رەفتار دەكا و بە پيى ئاينى ئىسلام دەجووليتەو.

ئەگەر كەسى تەمەننا بكا و بلى: خۆزگا زينا و قەتل و دەسدرىژى كردن لە خەلق، كە لە ھەموو ئاينىكا ھەرام بوون، لەم ھەسرەدا ھەلال بوونايە، ئەو كافر دەبى. بەلام بە تەمەننا ھەلال بوونى شتى كە لە ھەندى ئايندا ھەلال بووبى و لە ھەندىكا ھەرام، وەكو شەراب خواردنەو، ئەو كافر نابى، چونكە لە ھەموو ئاينىكا ھەرام نەبوو.

ئەگەر كەسى بلى: گۆرانى وتن لە قورئان خویندن قازانجى زياترە بو دىل و كار زياتر دەكا بو ساف كردنى دىل ئەو كافر دەبى.

ئەگەر كەسى بلى: بەم چاوانى خۆمە خوام چاوپى كەوتوو يا پووبەروو قسەم لەگەلا كروو، ئەو كافر دەبى؛ چونكە ئەم قسانە دەچنە سەر نىسبەتدانى حودوس و سيفاتى ھەواديس بو زاتى خوى گەرە وەكو رەنگ و لەش و تەركيب و ئىحتياج، خواش لەمانەو دەرە و بەريە.

پازى بوون بە كوفر، كوفرە، ئەگەرچى ئەو پازى بوونەش راستەوخو نەبى بە شىوھەكى وەھابى كە ماناى پازى بوون بگەيىنى، بو نمونە: كافر بىتە لای موسلمانى و پيى بلى موسلمان دەم و دەمەوى فېرم بەكى و، ئەوھش كە كافرەكەى ھاتووھتە لا بو ئىسلام بوون، ئادابى ئاين بزانى و فېرى نەكا و بلى: سەبر بە تارۆژىكى

تر سه عاتیکى تر، ئه وه، له بهرئه وهى ده بێته پازى بوون به به کافرى مانه وهى ئه وه کافره له وه ماوه دا، پێى کافر ده بێ.

به لام ئه گهر ئه وه که سه که کافره که دێته لای، بۆ فێرکردنى ئادابى ئىسلام بوون له ناو نوێژا بوو، واته خۆى به واجیبى عه ینیه وه خه ریک بوو، ئه وه ئه گهر ده ترسا له وه که ئه گهر گورج فێرى نه کدا مانيع په یدا بێى بۆ ئىسلام بوونى، ئه وه له سه رى واجیبه نوێژه کهى بېرێ و ئىسلامه تییه کهى فێر بکا. خو ئه گهر ئه وه ترسه ی نه بوو ئه وه واجیب نییه، نوێژه کهى بېرێ و دروسته فێرکردنه کهى بخاته دواى نوێژه کهى. (صرح بهذا الشبراملسي في بحث حرمة الكلام في الصلاة).

ئه گهر که سى به که سى بلى: کافر ببه، هه رچه ند به ئىشاره ش بى، ئه وه کافر ده بى. ئه گهر یه کى بلى به ژنى، که له مێرده کهى بێزار بى، خۆت کافر بکه له مێرده کهت جیا بیه وه و شوو بکه به هه ر که س خۆت ده ته وى، ئه وه ئه وه که سه (فورا) کافر ده بى؛ چونکه ژنه کهى پى به دییى کردووه بۆ کوفر، په نا به خوا.

ئه گهر که سى به نوێژنه که رى بلى: نوێژ بکه، ئه ویش له وه لامدا بلى: ئه گهر خوا له سه ر نوێژ نه کردن سزای من بدا ئه وه سته مم لى ده کا؛ چونکه بۆ نمونه، من که وشم نییه، ئه وه به وه قسه یه کافر ده بى.

ئه گهر هه ژارى ئایه تی «وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ» به سه ر ده وله مه ندیکدا بخوینێته وه و، ده وله مه نده که بلى برۆ شه ر له گه ل خوا بکه و پێى بلى بۆچى مالى دنیا ت به فلان که س داوه؟ ئه وه کافر ده بى. هه روه ها ئه گهر که سى به شیوه ی به سووکى ته ماشا کردنه وه وتى من له قورئان خویندن یا له نوێژ کردن تیرم خواردووه، کافر ده بى. هه روه ها ئه گهر بلى ئه وه نده م قورئان خویندووه دلم ته نگ بووه، ئه وه ش کافر ده بى؛ چونکه ئه م عیبار ته به سووکى سه یر کردنیکى زۆرى تیا به.

ئه گهر که سى، پاش گیرۆده بوون به هه ندێ دهردوبه لا، وتى: خوا یا! چى ماوه پیم بکه ی؟ گه لى ئازارت دام، من شایانى ئه مانه نه بووم، ئه وه کافر ده بى، مه گهر مه به ستى ناز و گله یى بى، ئه وه به گونا هى گه وره دا نه رى و به کوفر حسێب نا کرى.

ئه گهر که سى به که سى بلى، سوننه ته کانى به رسمیل کردن نینۆک کردن و ئه مسالى ئه مانه جیبه جى بکه، ئه وه ش له وه لامدا به سووکییه وه بلى: من سوننه ت نا که م، ئه وه کافر

دهبى. ئەگەر يەككى مەنەي كەسى بكا لە كردهوى حەرام و پىيى بلى لە سزاي پۆزى قىامەت بترسە، ئەوئيش بە سووكىيەوه بلى ترسم لە پۆزى قىامەت نىيە، قىامەت چىيە؟ ئەوه بەم عىبارەتە كافر دهبى. بەلى ئەگەر مەبەستى ئەوه بى بلى خوا پەحمى زۆرە بۆيە لە سزاي قىامەت ناترسم، ئەوه كافر نابى، بەلام قسەكەى بى ئەدەبىيە.

ئەگەر كەسى بە شىوئە عەناد بلى گوزەرانى دنيايى لە ھەموو عىلمە ئاينىيەكان چاكتەرە، ئەوه كافر دهبى، خو ئەگەر بلى لە عىلم بە زات و صىفەتەكانى خوا چاكتەرە ئەوه (مطلقاً) كافر دهبى. ئەگەر يەككى ئىنكارى واجىبى لە واجىبەكانى دىنى ئىسلام بكا، ھەك نوئىز، پۆزوو، حەج.. تاد، كافر دهبى.

ئەگەر يەككى ئامۆزگارىي يەككى دەكرد، ئەوئيش رقى ھەلسا و بە سووكىيەوه وتى من ئەم قسانەم زۆر بىستوون، ئەوه كافر دهبى.

ئەگەر يەككى بانگى بىست و وتى دەنگى زەنگ (ناقوس) لەمە باشترە ئەگەر بە شىوئە سووكى وتى پىيى كافر دهبى و، ئەگەر تەنيا لە پرووى ناخوشىي دەنگى بانگدەرەكەوه بى، ئەوه پىيى كافر نابى، بەلام كردنى قسەكە حەرامە.

ئەگەر كەسى بە سووكىيەوه وتى: كى دەتوانى ئەم نوئىزانە بكا؟ يا بلى ئەگەر نوئىز بكام پىياوخراپ دەبم، ئەوه كافر دهبى. ئەگەر كەسى وتى ھەروەختى من نوئىز بكام، پىياوخراپ دەبم، ئەوه كافر دهبى. ئەگەر كەسى وتى ھەروەختى من نوئىز بكام، تووشى زىيانى دەبم و، ئەم نوئىز و تاعەتە ھۆى نەگبەتتى ئادەمىزادە، ئەوه كافر دهبى.

ئەگەر كەسى وتى بە يەككى بۆچى ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە ناكەى؟ ئەوئيش لە ھەلامدا وتى ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە چىيە؟ ياخو وتى واجىب نىن و ئەم قسانە ھەمووى فەساد و غەوغان، ئەوه (فوراً) كافر دهبى.

ئەگەر ھەزەرەت (د.خ) ئەمرى بە شتى كردبى و، يەككى بى شتى لى زياد بكا، بەبى ئوسوولى ئىستىنباتى شەرىعى، ئەوه كافر دهبى. ھەروەھا ھەر كەس ھوكمى لەسەر ھوكمى شەرىعى زياد بكا، كافر دهبى؛ بۆ نمونە: ھەزەرەت (د.خ) فەرموويەتى: «لا تشد الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد...» كەچى يەككى بى مەزگەوتى لە سەر ئەو سى مەزگەوتە زياد بكا ئەوه كافر دهبى.

ئەگەر كەسى بە يەككى بلى: من كافرم بە تو چى؟ ھىچ زىان بە تو ناگا، ياخو بلى: ئەم

زهمانهی کوفره و زهمانهی ئیسلام نییه و، مه‌به‌ستی ئه‌وه بئی که له واقیعه‌ن ئیسلامیهت به‌کارنایی، ئه‌وه کافر ده‌بی، به‌لئی ئه‌گهر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بی که خه‌لکی دینیان بئی هیژ و لاواز بووه و، حه‌ز له تاعه‌ت و خواپه‌رستی که‌م بووه، ئه‌وه پئی کافر نابئی. ئه‌گهر موریدی بلی عه‌بدولقادی گه‌یلانی یا شاه‌ی نه‌قشبه‌ند له یه‌کی له پیغه‌مبه‌ران گه‌وره‌تره، یا پایه‌ی وه‌ک پایه‌ی ئه‌و وایه، ئه‌وه کافر ده‌بی. ئه‌گهر که‌سی باوه‌ری وه‌هابی که یه‌کی له چوار یاری پیغه‌مبه‌ر له پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌تره کافر ده‌بی.

ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ش که عه‌قلیان بئی هیژه و زیاده‌په‌وی ده‌که‌ن و باوه‌ریان خراپه، پیویسته له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه که به ئه‌حوالیان ده‌زانن ئامۆژگارییان به‌که‌ن تا ئه‌و بئی چارانه بێننه‌وه سه‌ر عه‌قیده و باوه‌ری بی‌گه‌ردی ئیسلام که هیچ که‌س له غه‌یری پیغه‌مبه‌ران (د.خ) له‌وان گه‌وره‌تر نییه و پایه‌ی غه‌یری پیغه‌مبه‌ران ناگاته پایه‌ی پیغه‌مبه‌ران (د.خ)

ئه‌گهر یه‌کی گونا‌ه‌یکی بچووک بکا، وه‌ک ته‌ماشایه‌کی حه‌رام و، یه‌کی پئی بلی: له‌و گونا‌هه په‌شیمان به‌ره‌وه، ئه‌ویش به‌ شی‌وه‌ی ئیستیخفافه‌وه بلی: چیم کردووه، بوچی تۆبه بکه‌م؟! ئه‌وه کافر ده‌بی.

براکانم! ئه‌و وتار و کرده‌وانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی کافربوونی ئینسان زۆرن، به‌لام من له‌م نامه‌دا هه‌ر ئه‌مانه‌م پیشکesh کردن؛ چونکه ئه‌غله‌ب موسلمان له‌ وتاری درێژ ماندوو و زویر ده‌بن؛ که‌چی ئه‌گهر ماوه‌یه‌کی زۆر گوی له‌ حیکایه‌ت و نه‌فسانه‌ی پر‌وپو‌وچ بگرن هیچ ماندوو نابن.

ئه‌وه‌نده بزانه‌ن پاراستنی بیروباوه‌ری ئایینی ئیسلام له‌ پاراستنی گیان گرینگ‌تره؛ چونکه دینداری هۆی به‌ختیاری هه‌تا‌هه‌تایه.

(والسلام علی من أتبع الحق والهدی).

له (١٠) ی جومادای دوایی ١٣٩٦ ی ک پیکه‌وتی ٨-٦-١٩٧٦ ی ز له ته‌رجه‌مه‌ی ئه‌م نامه‌یه بوومه‌وه. سوپاس بۆ خوا.

وه‌رگێڕ

ناممى سى و دووم

باسى تاوانى كوشتن دهكا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه الحافظين لحدود الله إلى يوم الدين.

براكان! ياخوا هرچى مال و دارايى من ههيه بهقوربانى ئهوه بى كه ئيوه ريگهئى ناين بگرن و گيرۆدهى بيروباوهرى نابار و تاوانى ناههموار نهبن.

خوای گهوره فهرموويهئى: «وليشخ الذين لو تركوا من خلفهم ذرية ضعافاً خافوا عليهم، فليتقوا الله وليقولوا قولاً سديداً».

ماناي زاهيرى ئهم ئايهته ئهويه، خوای گهوره تهيمى و ئامۆزگارىي موسلمانان دهكا بۆ ئهوهى چاوديرى ههتيوى داماو و ليقهوماو بکهن و، ئهوه دينيته پيش چاويان كه وابزانن ئهوههتيوانه مندالى خويانن و له دوايان بهجى ماون و داماون و چاوهروانى دهستودهههنده و كههم و ميههربانيي خهلكين. چۆن دليان ديتته جۆش بويان، وههائيش دهريارهى ههتيوى خهلكى رهفتار بکهن. براينه! گهلى ئيشارهى بهسوود لهم ئايهته پيرۆزهدايه، يهكى لهوانه ئهويه ههر كهس له خوا بترسى و له فهرمانبهردارىي ئهوه نهپرسى و كارىكى وا بكا كه مندالهكانى فيرى ههلسوكهوت و رهفتارى خراپ بين و ئهوه به دهستی خوئى ئهوه نهوه بيچارانهى خوئى بهدبهخت دهكا و كارىك دهكا بين به كۆمهله ئينسانى ههموو ئينسانىكى ژير و دلسۆز بهزهيبى پيياندا بيتهوه و، ههندى كهسپش به هوئى ئهوه رهفتاره خراپانهوه كه له باوكيانهوه وهريان گرتوون نهفرينيان لى بکهن.

ئهو باوكانهش كه بيروباوهريان باشه و مندالهكانيان فيرى بيروباوهرى باش دهبن لايانهوه، دهبنه هوئى بهختيارى نهتهوهكهيان، بهلكو دهبنه هوئى ئهوه كه خوای گهوره لهبهر چاك رهفتارىي ئهوان و لهبهر ئيخلاصى ئهوان، لهگهله نهوهكانياندا ميههربانى بكا

و ئىشى چاكيان بۇ رېڭ بخا و لەگەلى مەينەت دووريان بخاتەو، ھەرۈەكو لە جوملەى
«وكان أبوهما صالحا» ھو دەردەكەوئى، كە لە تەفسىرى ئايەتەكەدا رپوايەت كراو: ئەو
باوكە سالىھ باپىرى نۆيەميان بوو.

زانايانى ئاين وەكو باوكى موسلمانانن و واجيبە زۆر بە دلسۆزى ئامۆزگارى و
تەمىيان بكن، بۇ بيروباوهرى پاك و كردار و رەفتارى چاك. ئەگەر خوانەخواستە بەم
شيوە نەبن خويان و كۆمەلەكيان بەدبەخت دەكن. خو ئەگەر ئەوان باش بن و واجيبى
سەرشانيان بەجى بېنن و كۆمەلەكيان بە گوڭيان نەكردن ئەوا ئەمان لای خواى گەورە
دەگەنە پايە و پاداشى خويان، ئيتەر كۆمەل بەدبەخت دەبى، گوناھى خوى بە ئەستوى
خويەتى.

لەسەر ھەموو زانايەكى ئاينى پيوستە بەقەدەر حال و توانا ئامۆزگارىي موسولمانان
بكا. ھەرۈەھا لەسەر ھەموو كەسى پيوستە لە دوستە راستە دلسۆزەكاني خوى بېرسى
كە چ عەيبىكى تىدايە بەبى شەرم و لەرۈودامان پىيى بلىن تا ئەميش ھەولى چارەكردنى
ئەو عەيبەى خوى بدا.

لەسەر ئەم شيوەيە كە وتمان حەزەرەتى عومەر (ر.خ) ھەموو جارئ لە سەلمانى فارسى
و حوزەيفەى كورپى يەمان و ئەبوو زەرى غەفارىي دەپرسى (ر.خ) و پىي دەوتن: ھەرچى
عەيبىكم تىدايە پىم بلىن.

ھەرۈەھا ھەموو جارئ دەيفەرموو: «رحم الله أمراء أهدى إلى عيوبي».

واتە: رەحمەتى خوا لەو كەسە بى كە عەيبەكانم دەدۆزىتەو و بەديارى بۆميان
دەنپرى. ئەم جۆرە دوستانە كەمن.

جا عەرزتەن دەكەم: منى دلسۆزتەن لەو جۆرە دوستە كەمانەم كە حەزەرەتى عومەر
(ر.خ) فەرموويەتى: چونكە عەيبەكانتەن بەديارى بۆ دەنپرم و لىيانتەن ئاگادار دەكەم.

رپوايەت كراو: «من أحبك نهاك ومن أبغضك أغراك» واتە: ئەوئى توئى خوشبوئى لە
كارى خراپ و نارەوا مەنعت دەكا و، ئەوئى رقى لىت و دوژمنت بى، ھانت دەدا و
كردەوئى خراپت لەبەرچاو جوان دەكا. بەم رپوايەتەيشدا دەردەكەوئى كە من لە دوستانى
ئيوەم و دلسۆزتەنم.

كەواتە ئەى براينە! زۆر تكاتان لى دەكەم و دەستم دامىنتەن، ئەگەر ھەر مەيلتەن لەسەر

ئەو نىيە كە كار بەم نامەيەم بكن، تەنیا يەك جار گوى بگرن بۆتان بخویننەو، ئەوئەندەم حەق لەسەرتان ھەيە تكاتان لى بكنەم تاقە جارى ئەم نامەى دۆستى خۆتانە بخویننەو یا گووى لى بگرن، با ئەو پەنج و زەحمەت و ماندووئەتییەى لە كۆكردنەو و نووسینەوئەى ئەم نامەدا كیشاومە، زایە نەبى و لە كىستان نەچى.

براكانم! من لە خواى مېھرەبان داواكارم ئەوئەندەتان عەقڵ بداتى لە گوناھى وا پزگارتان بكا لەوانەبى بتانفەوتینى.

براكان! دەخيلتان بم لە پیناوى پەنجا سال پابواردنى دنیای پراوئەدا، سزای نەپراوئەى قیامەت بۆ خۆتان مسۆگەر مەکن. لە فەرموودەى پیغەمبەرەدایە: «إنما مثل الدنيا في الآخرة كما يغمس أحدكم أصبعه في اليم فأنظر بم يرجع». واتە: دنیا و ژيانى دنیا لەچاو قیامەت و ژيانیدا وەكو ئەوئەیە یەكی لە ئیو پەنجەى بكا بە دەریایەكى گەورەدا، سەیر بكن دەبى ئەو تاقە پەنجەيە چەند ئاو لەو دەریایە لەگەڵ خوى بهینى؟!

خۆزگا ئینسان لەم تەمەنە كەمەدا بە ئازارى ئاگرى دنیا یا پیوئەدانى دوویشك و مار گیرۆدە بووایە، نەك بە گوناھى كە ببیتە ھۆى سزای قیامەت و ریسواییى ناو كۆمەلى مۆسلمانان.

لە خودای گەورە دەپاریمەو كە عەقلىكى وەھاتان بداتى ببیتە ھۆى خۆپاراستن لە گوناھ، بە تايبەتى ئەو گوناھانەى كە زۆر ناھەموارن و ھۆى بەدناوى و بەدبەختیى دنیا و قیامەتن.

براكان! یەكی لەو گوناھە گەورانە (قتل)ە، واتە: كوشتنى كەسى بە ناحەق. كوشتنى ئینسان لەپاش كوفر لە ھەموو گوناھى گەورەتر، ناشیرینتر و تاوان و سزای زۆرترە. گوناھى گەورەیان ژماردوو كە ھەوسەد گوناھە و، ئەم كوشتنى نەفسە بیجگە لە كوفر لە ھەموویان سزای زۆرتر و قورستەر.

رپوايەت كراو: «كل ذنب عسى الله أن يغفره إلا الرجل يموت مشركاً أو يقتل مؤمناً متعمداً». واتە: ھەرچى گوناھە لەوانەيە خوا چاوپۆشى لى بكا و خاوەنەكەى عەفوو بكا، ئەو نەبى كەسى بە كافرى بمرى یا بە عەمدى مۆسلمانى بكورئى، واتە: یەكەمیان ھەرگیزا و ھەرگیز عەفوو ناكړى و دووهمیان بە قەتعى تۆلەى لى دەسەنرى.

براكان! لەوانەيە ئینسانى ژیر و بەفام زراوى لەو بتهقى كە ھەزرت (د.خ) لەناو ھەو

سهه گوناھى گه ورده دا، كوشتنى ناحهقى جيا كردووه ته وه و له گه ل كوفرا حسيبي كردووه.

له رپوايه تيكددا چه زرهه (د.خ) له ناو ئه وه چه وه سهه گوناھه گه ورانده نو گوناھى جيا كردووه ته وه. له م نو گوناھه يش چه وتيان به سه بهى موويقه ناو ده برين، واته چهوت گوناھى ئه وه نده ناله بارن كه خاوه نه كانيان به فه ته راتدا ده بهن و ده يانفه وتين و، له ناو ئه م چه وته شدا ئينسان كوشتنى به گوناھيكي زور ناهه موار و ناله بار حسيب كردووه، به جوړي كه هه ندي له زاناياني ئاين ئينسان كوشتنيان وا داناوه كه خاوه نه كهى هه ميشه و هه تا هه تايه له دوزه خدا ده مينتيته وه. ئه م زانايانه ته ماشاي زاهيري ئه م ئايه ته بيان كردووه كه خوا فه رمويه تي: «وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا».

به لام جومه ووري زاناياني ئاين ئه م ئايه ته بيان ته ئويل كردووه به وه كه مه به ست قاتليكه كوشتنى موسلماننه كه به چه لال بزاني يا له به ره وه بيكوژي كه موسلماننه، ئه گينا خوي گه وره خوي فه رمويه تي هه موو گوناھيكي له گه وره و بچوك له وانه يه چاويوشي لي بكري، كافر بوون نه بي، واته مرو شتيكي وها بكا به شيويه كي قه تعي ببتيته كوفر. هه نديكيش مه عناي (خلود) يان به دريژي ماوه ته ئويل كردووه، واته موسلمان كوژ سزايه كي زور و دوورودريژ ده دري و له گه ل داروده سته ي گوناھه باراندا له دوزه خ ده رباز ده بي.

هه رچون بي، ئه م هه ره شه توندوتيژه كه له بكوژي عه مدى كراوه، ماناي ئه وه يه قاتيل له وه وه نزيكه كه به بي ئيمان بمرى (والعيان بالله)، جا ئه گه ر كه سي عه قل و فامى هه بي خوي له م گوناھه ناهه مواره ده پاريزي و توخني ناكه وي.

براكان! زور چاك بزائن و له وه دلنيابن كه خوي په روه رديگار هه يه و پيغه مبه ر هه يه و ئاين راسته و ئاده ميزاد له روي قيامه دتا پرسيا ري لي ده كرى، بيگومان سزا و ئازاري روي قيامه ت زور سه خته و، ئه وانه ي كه دوزه خين سه عات به سه عات و كات به كات سزايان زياد ده كا؛ خوي گه وره ده فه رموي: «فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا» واته: سزا بچيژن، ده بخون ئه وه ده ردتان بي، له مه وپاش هه ر ته نيا سزاتان بو زياد ده كه ين. له هه ديسي شه ريفدا رپوايه ت كراوه كه وا له م ئايه ته تيژتر ده بارده ي ئه هلي دوزه خ نيه. ئه م ئايه ته گه لي هه ره شه ي توندي تيدايه.

رپوايه ت كراوه: ئه هلي دوزه خ له دريژي ماوه ي سزا ئه وه نده په ريژان ده بن ئه گه ر

فریشته بی، بیت و پییان بلی: مژده بی ماوهی سزای ئیوه بهقهدهر ژمارهی ورده بهردی
پووبارهکانه، لهو کاتهدها ئهوان ئه و مژدهیه بهدل و گیان وهردهگرن و پیی دلشاد دهبن،
چونکه ئهوان ترسی نهبرانهوهی سزایان ههیه. جا ورد ببنهوه له حالێ و ئه و خه بهره به
مژده بزانری.

براکان! ههر به لایێ له دنیا دا بهسه ر ئینساندا بی، له نهفس یا مال یا حال، هه مووی
برانهوهی ههیه. به لام سزای کوفر، په نا به خوا، برانهوهی بو نییه، جا که وایی زور
پیویسته هه میسه ئینسان خوی لهو گونا هانه بپاریزی که له وانه بی رای بکیشن بو کوفر،
په نا به خوا.

بی گومان هیچ سزایه کی دنیا له چاو سزای قهیر و قیامه تدا به سزا ناژمییری.
مالویرانی به و گونا هانه ده بی که ده بنه هو ی بی ئیمانی و نه مانی باوه ری راست له دلی
ئینساندا.

براکان به خوای گه وره تان سویند ده دم رهمی به حالێ خو تان بکه ن و خو تان
گیرۆده ی ئه و سزایانه مه که ن که ئه رز و کیو و ئاسمان هه لیان ناگرن. به راستی ئینسان
له بیستنی هه ندی سزای قیامه ت دلی بی تاقه ت ده بی، چ جایی که به ته واوی بکه ویته ناو
ئاگری دۆزه خ و سزای بدری.

پروایه ت کراوه: پوژی هه زه ته ی جیبه ره ئیل هات بو خزه ته ی پیغه مبه ر (د.خ) له کاتی که
که وه خت و واده ی هاتنی جاران ی نه بوو. که دانیش ت کوتوپر ده نگیی زور گه وره ی بیست،
هه زه ت (د.خ) ته ماشای جیبه ره ئیلی کرد زور تیک چوو، ئینجا پرسیا ری کرد و فه رمووی:
ئایا ئه م ده نگه نیشانه ی هاتنی قیامه ت بوو؟ ئه ویش عه رزی کرد: نه خیر ئه وه ده نگ
به ردی بوو له قه راخی دۆزه خدا بوو که له ماده ی گوگرد بوو به ئه مر ی خوا که وه ناو
دۆزه خ، به ردییکی زور خراپ و بوگه نه. ئینجا هه زه ت (د.خ) لپی پرس ی: تو بوچی له
بیستنی ده نگه که ره نگت گوړا؟ ئه ویش عه رزی کرد: ماوه یه کی زوره من له گه ل
فریشته کاندای مه ئموورین بو هه لگیرساندنی دۆزه خ. دوا ی ئه وه گه لی ئه وسافی دۆزه خی
باس کرد تا هه زه ت پیی فه رموو: ئیتر به سه له مه زیاتر باسی مه که.

پوخته ی خه به ر که هه زه ته ی جیبه ره ئیل ده ستی کرد به گیرانه وه ی ده نگوباسی سزای
دۆزه خ، هه زه ت (د.خ) ده ستی کرد به گریان و به کو ل ده گریا تا فریشته یی له لایه نی
خوای گه وره وه هات و مژده ی پی دان که ئیوه، واته: هه زه ته ی پیغه مبه ر و جیبه ره ئیل،

خوای گهوره ئەمینی کردوون له سزای دۆزهخ؛ ئینجا هەردووکیان دلیان دامرکایهوه و ئارام بوون. پاش ئەم پرووداوه گەلی جار ئاوازی سینگی حەزرت (د.خ) دەهات، بەهۆی جۆش و خروشیهوه له ترسی سزای دۆزهخ، تا کوچی دواایی کرد.

براکان! بزانی شەیتانی لەعنهتی که ههشتا ههزار سال له ئاسمانهکاندا عیبادەت و خواپەرستی کرد و گەلی سوجدەیی تەعزیمی بوو خوای گەورەیی برد، بە یەك ملیچی و نافەرمانیی خوا له دەرگای رەحمەتی خوێ دەری کرد و نەفرینی لی کرد، ئیستە ئیمە بەچی پشت ئەستوور و دلقایم بووین که خوای گەورە لەسەر ئەم گوناھ و تاوانە یەك له دوا یەکانەیی دەیانکەین غەزەبمان لی ناگرێ و له قاپی رەحمەتی خوێ دەرمان ناکا؟ ئایا نامەیی ئازادیمان له ئاسمانهوه بوو هاتوو؟ لێردا تەنیا ئەوەندە هیوا هەیه که بلیین ئەم گوناھە بە نەفامی و بی شعوری کران ئەگینا حالمان زۆر پەڕیشان دەبی.

براکان! تەکاتان لی دەکەم لەم نەزانییە بگەڕێنەوه و هەمیشە له بەینی ترس و ئومێدای بن و، لای کەمی با هەموو پوژی سەپەیان و ئیواران دەستی نزا و پارێنهوه بەرز بکەینەوه له خوا بپارێنەوه که چاوپۆشیمان لی بکا؛ چونکه رپوایەت کراوه خوای گەورە سەد دەرەجە رەحمەتی هەیه و یەك دەرەجەیی لەوانە داوه بە هەموو گیانلەبەرەکان و بەشی هەمووشیان دەکا. ئەوێتری هەمووی لای خوێەتی و هەلی گرتوووه بوو پوژی قیامەت، جا پێویستە ترسی خوامان هەبی تا خۆمان له گوناھ بپارێزین و نەیکەین. هەروەها تەکای عەفووشمان هەبی بەلکو لهو نەود و نو دەرەجەیی رەحمەتە ئائومێد نەبین. ئەمە پێویستی سەرشارنی هەموو بەندەیهکی خواجه. رپوایەت کراوه: ئەگەر کەسی ئەمر بە کەسی بکا بوو ئەوێ ئینسانی بکوژی و ئەویش برپا و بیکوژی، ئەو که پوژی قیامەت زیندوو دەرکێتەوه بە قەلەمی قودرەت له نیوچاوانی دەنوسری: «آیس من رحمة الله»، ئەمە مانای ئەوێهه ئەو پیاوکۆژە لهو نەود و نو دەرەجە رەحمەتە که لای خوا گەورەیه و بوو پوژی قیامەتی هەلگرتوووه بەشی نادری؛ جا بزانی حالی مروی مروککوژ تا چ پادەیی نالەبار و دژوارە؟!

بوو ئاگاداری: ئەم تەقریرەیی کردوومان بوو کەسیکە ئەو کوشتنە ناحەقەیی بە حەلال زانیی و له ماوهی ژیا نیشیدا لێی پەشیمان نەبووبێتەوه و تەوبەیی لی نەکردبی، ئەگینا بێجگە شەریک بوو خوا بریاردان هەموو گوناھیی لەوانەیه بەر عەفووی خوای گەورە بکەوی.

رپوایهت کراوه شهیتانی مهلعوون پویشته بۆ لای حهزهرتی موسا (د.خ) که تکای بۆ بکا لای خوای گهوره که عهفووی بهرمووی. خوای گهوره بهرمووی: باشه به مهرجی برپا بۆ سهر قهبری ئادهم و سهر شوپکاتهوه بۆی، که حهزهرتی موسا ئهم وهلامهی هینایهوه شهیتان دههری بوو وتی: من بهزیندوویی سهرم بۆ شوپ نهکرد، ئیسته پاش مردنی چۆن سهری بۆ شوپ دهکهه؟ نا.. شتی وا ناکهم، بهلام ئهی موسا! مادام ئهم زهممهتهت بۆ کیشام بهرموو با پاداشت بدهمهوه. حهزهرتی موسا بهرمووی: پاداشتهکهت چیه؟

وتی: ئهی موسا! ئاگاداری خۆت به من له سی حالدا بهسهر ئادهمیزادا زāl دهیم و فرسهتیاں لی دههینم و له بهردهستمدا دهکهون. یهکهه له حالیکدا غهزه ب سواری دلایان ببی و تووره بین. لهم حالدا ئهوهی بههوی پیاوان دهکهه و ههر گوناھی ئارهزووم لی بی بهسهریاندا دههینم؛ ئهوهته لهکاتی غهزه ب و تووره پیاوان موسلمان موسلمان دهکوژی و ژنی خووی تهلاق دهدا و خهله و خهرمان و خانووی خهلهک دهسووتینی و ئاگری فیتنه و ئاژاوه و ئاشووب له دنیا دا ههله دهگیرسینی. (باقیمه ندهنیی ئهم واقیعه مه له مهکتوو بیکی تر دا نووسیوه).

به لای حهزهرتی محهمه د (د.خ) بهرموویهتی: غهزه ب ئیمانی ئینسان دهفهوتینی وهک چۆن تالی شاری ههنگوین خراپ دهکا. ههروهها فهسادی دهروون، واته تاریکی دل و کهه نووری و بی هیزی ئیمان، دهبیته هووی ئهوه که موسلمان دلی له برای خووی دوور بهکهوینهوه و یهکتریان خووش نهوی و دلسۆزی بۆ یهکتر نهنوینن، کهچی وهک خوای گهوره دهفهرموی: «إنما المؤمنون اخوة»، واته: موسلمان برای یهکترین. دیاره ئهگهر موسلمان بهگویرهی ئهم ئایهته رهفتاریان بکردایه ئهم عاله مه وهها خراپ و بی فه پ نهدهبوو.

رپوایهت کراوه: دوورترین موسلمان له رزگاری کهسیکه به ناحق خوینی خهلهکی برپژی. ههروهها رپوایهت کراوه: «أول ما يحاسب عليه العبد الصلاة، وأول ما يقضى بين الناس حق الدماء».

واته: یهکهه شتی که محاسه بهی بهندهی تیدا بکری له پوژی قیامهتدا نویره و، یهکهه شتی که هوکمی تیدا جیبهجی بکری و حهقی تیدا بهسهری حوقووقی خوینه.

رپوایهت کراوه: تیکچوونی ههموو دنیا لای خوای گهوره لهوه سووکت ره که خوینی

بەناحق بېرىڭىز. ھەر ھەپتە كراۋە: ئەگەر ھەممۇ ئەھلى ئەرز و ئاسمان بەكۈمەل يەك ئىنسان بىكۈر خۇاى گەۋرە ھەممۇيان دىخاتە ناو ئاگرى دۆزەخ و تۆلەى ئەو كۈرراۋەيان لى دەسىنى.

براكان! جا باش تەماشا بىكەن ئەم دىيايە ئا بەم گەۋرەى و فراۋانىيەو، ئەم ئاسمانە بەم پانى و دىرى و بەزىيە و، ئەم ئەستىرانە بەم زۆرىيە، ئەگەر بەقەدەر ھەممۇ ئەمانە ئادەمىزاد بىى و بەكۈمەل يەك ئىنسان بىكۈر خۇاى گەۋرە لە تۆلەى كۈشتىنى ئەو تاقە كەسەدا ھەممۇيان فرى دەداتەۋە نىو دۆزەخەۋە.

بىگومان ئەمە ھەممۇ لەبەرئەۋەيە كە ژيان خۇشەۋىستە و ئادەمىزاد قەدرى لى خۇاى گەۋرە زۆرە و، يەككى ژيانى يەككى دۋاى پى بىنى شايانى سزى گران و تۆلەى سەختى پۆزى جەزايە.

ۋە ئەگەر تاقە كەسى ئىنسانى بىكۈر، ھەممۇ ئەو تاۋانە كە دەدرا بەسەر ھەممۇ ئەھلى ئەرز و ئاسماندا دەدرى بەسەر ئەو تاقە كەسەدا.

ھەرپەشەيەكى ترى زۆر ناھەمۋار دەربارەى خەلك كۈشتىن ئەۋەيە كە خۇاى گەۋرە دەفرەمۋى: «مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا». واتە: ھەر كەسىكى بالغى عاقل كەسى بىكۈر، بەبى ئەۋە كە كۈشتەكەى لە تۆلەى كۈرراۋىكا بى و، بەبى ئەۋە كە كۈرراۋەكە خراپەكارى بكا لە ۋلاتدا، بۇ نمۋونە ۋەك جەردەبى و خەلك تالان كەردن، ئەۋە ئەو كۈشتىنە ۋەكو ئەۋەيە كە ھەرچى ئادەمىزادى سەر زەۋى ھەيە ھەممۇى كۈشتىن. واتە: ۋەك چۈن ئەگەر يەككى ھەرچى ئادەمىزاد ھەيە ھەممۇيان بىكۈر زۆر تاۋانبارە، ئەۋىش كە تاقە كەسىكى بى تاۋان بىكۈر ھەر بەۋ جۆرە تاۋانبارە. ئەمە ماناى زاھىرىي ئايەتەكەيە.

ئىمامى (مجاھد) رەھمەتى خۇاى لى بى، فەرمۋىيەتى: مەبەس ئەۋەيە مادام ئەو ئىنسانە بەدەرەفتارى و ناپاكىي خۇاى پالى پىۋەناۋە ئىنسانەكە بىكۈر ھەر كاتى بۇى رىك بىكەۋى رقى لە ھەر ئىنسانى ھەستى، دىكۈر تا ھەممۇ ئادەمىزاد تەۋاۋ دەبن. كەۋابى ئەو قاتىلە ۋەكو ئەو كەسەيە كە قاتىلى ھەممۇ بەرەى ئادەمىزاد بى، ئىتر خوا مەيلى خۇيەتى كە بەقەدەر كۈشتىنى ھەممۇ ئادەمىزاد سزى بدا، لەسەر ئەو قابىلىيەت و ئىستىعدادە كە تىدايە، يا ھەر لەسەر كۈشتىنى تاقە كەسەكە كە بەراستى كۈشتۈۋىيەتى سزى بدا. رىۋايەت كراۋە: «نية المرء خير من عمله». واتە: قەست و نىيازى ئىنسان لە

کاری خیردا چاکتره لهوه که کاره خیرکه بکا، چونکه له قهست و نییته که دا رپا و بهرچاوینی و دیمه نکاری نییه. ههروهه قهست و نیازی کاری شهر و خراپ له کردهوه شهره خراپه که خراپتره؛ چونکه کردهوه خراپه که تاقه کردهوهیه که و دهبرپتهوه، بهلام قهست و نییته و قابیلیته دریژداره و نابریتهوه و تا ئهوه که سه بهسه زیندوو بی ئهوه نییته بهردهوامه، واته: ئهوه ئیستیعادی بهدکارییه دهوامداره.

ریوایته کراوه موسلمان هه میسه بهرچاوی گوشاد و فراوانه تا ئهوه کاتهی به ناحق که سی دهکوژی. که ئهه گوناوهی لی قهوما ئیتر ئهوه فراوانیهی و ئهوه بهرچا و گوشادییهی بو نامینی، بهلکو به پیچه وانهوه دلی رهش دهبی و دهروونی تاریک و بهرچاوی لیل دهبی و وای لی دی دهلی دنای بهسهردا پوخواوه! ریوایته کراوه که پیغمبر (د.خ) فهرموویهتی: به ناحق کهس مهکوژن با دنیاتان لی نهیته یه، ئهگینا دنیاتان لهسه تهنگ دهبی و له پاشه پوژیشدا نارهزایی خواتان دیته سه.

ریوایته کراوه هه کهس له دنیا دا بپیته هوئی ئهوه که مشتی خوینی ئینسانیکی بی تاوان برژی ئهوه خوینه له پوژی قیامهتدا دهپیته دیواری له بهینی ئهوه و دهراگی بههشتدا و هه کاتی پوویکاتهوه دهراگی بههشت ئهوه دیواره مهنی دهکا له چوونه ژووری بو بههشت تا خوا سزای دها و تولهی ئهوه خوینهی لی وهردهگری، کهواته دهبی ئینسان بفامی له دنیا دا چی بکا؟.

ریوایته کراوه که هه زهتی عهبدوللای کوری عهباس پای لهسه ئهوه بووه که هه کهس به دهسه نقهست و به ناحق ئینسانی بکوژی، تهوبهی لی قبول ناکری. جاری یهکی لهم بابتهوه پرسیری لی کرد: ئایا قاتیل تهوبهی هیه یا نا؟ ئهوش هه بهتهه ججوب و ئیستیغرابهوه دهیفرموو: چی دهلی و، ههچهند کابرا پرسیری لی دهکرد ئهوه ههروهه جوابی دهایهوه.

ریوایته کراوه که پوژی قیامهتدا کوژراوه که دی و سهری خوی دهگری بهدهستهوه و له حوزووری خوادا شکات دهکا و له رهگهکانی سهریهوه بهفواره خوین دی. جا خوی گهوره فهردا دها که قاتیلکهی بهرن بو دوزهخ. ریوایته کراوه که دوزهخ له پوژی قیامهتدا به ئهمری خوا دیته زمانیکی فهسیح جاپ دها و دهلی من ئیمرو مهئموورم بهسه سی تائیفه دا، یه کهم ئهوانه که شهریک بو خوا قهرار دهن. دووم ئهوانه که ستهمکارن و ژور له داموان دهکن. سییهم ئهوانه که به ناحق خهک دهکوژن. بهلی دوزهخ پیئسه سا

پیش له خه لك پرسینه وه ئهم سى گرووه راده كيشيته ناو خوځیه وه، واته ئهم سى گرووه
 ئه وهنده لای خوای گه وره ناشیرین و به دغه سال و دوورن له چاوپوښی، به بی ئه وه پرسیار
 له کرداریان بکړی و به بی به راوردکردنی چاکه و خراپه یان هه والهی دوزخ ده کړن.
 هه روه ها هر که سى کرده ویه کی زور نابار و ناهه موار و شهرم هاوهر بکا، ئه وهنده بی
 فېر ده بی که س ته ماشای کرده وى چاکه ی پېشووی ناکا.

هه ندی له زانایانی ئاین فېرموویانه له پاش گرووی کافران خه لك کوژه کان له هه موو
 تاوانباری لای خوای گه وره بېزراوترن. هه روه ها وتوویانه نایه تی پېروژ «ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ
 كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا» له پاش کافران به سهر خه لك کوژاندا جیهه جی
 ده کړی. واتای نایه ته که ش ئه مه یه: به گه وره یی خوم سویند ده خوم له ناو تاوانباره کاندا
 کامیان له هه موو زیاتر ره گی تاوانباری داکوتابی و خوی به تواناتر بزانی به هیزی
 خوم هه لی ده که نم و فرپی ده ده مه ناو دوزخه وه. دیاره کو مه له تاوانباری که له هه موو
 کو مه له تاوانباره کان بی شهرمتر و له خوا نه ترستر بی، کو مه لی پیاو کوژه کانن و، به پی
 ئه و نایه ته له پاش کافره کان ئه وانه له پیش خه لكی تر دا ده خرینه ناو دوزخه وه.

خاوه نی کتبی (روضة الواعظین) ئهم فېرمووده ی هه زه ته ی رپوایه ت کردووه: «إن
 أكبر الكبائر عند الله قتل النفس، ولا يحل تعذيب النفس بغير حق».

هه روه ها هه زه ت (د.خ) فېرموویه تی که خوای گه وره فېرموویه تی: «وعزتي وجلالي
 لا يجاوزني ظلم ظالم ولو لطمه بكف أو ضربة بيد، ولا تقتصن للجما من القرآن». دیسان
 فېرموویه تی: «ولا يدخل الجنة من عليه مظلمة حتى يؤديها من حسناته، وأن لم يكن له
 حسنات حمل عليه ذنوب المظلومين ومضى إلى النار». واته: له هه موو تاوانی گه وره تر
 پاش کوفر، کوشتنی نه فسه، ره و نایه سزادانی هیچ نه فسی به ناحقه. به گه وره یی خوم
 سویند ده خوم سته می هیچ سته مکاری به سهر مندا تی ناپه ری، به و مانایه که موبالاتی
 پی نه که م و لی نه پرسمه وه، ئه گه رچی لای خه لکیش سته میکی بی بایه خ بی، وه که ئه وه
 شه پازله یی یا مشتته کو له یه کی له یه کی دابی، سویند ده خوم که توله ی هه وانی بی شاخ
 له هه وانی شاخدار ده سینمه وه (واته: که ئه و دووانه شه ره قوچیان کردووه و شاخداره که
 ئیشی به بی شاخه که وه گه یاندووه).

هه روه ها هر که س زولمکی له یه کی کردبی ناروا ته به هه شت تا توله ی ئه و زولمه له
 خیرات و کرده وه چاکه کانن وهر نه گیرئ بو زولم لیکراوه که. خو ئه گه ر سته مکاره که

کردهوهی چاکه‌ی نه‌بوو ئه‌وا له تاوان و گونا‌هی زو‌لم لی‌کراوه‌که‌ی ده‌خ‌ری‌ته سه‌ر‌شان و
حه‌وال‌ه‌ی دۆ‌زه‌خ ده‌کر‌ی و به‌قه‌ده‌ر ئی‌ستی‌حق‌اق س‌زا ده‌در‌ی.

له جو‌مله‌ی ئه‌و فه‌رموودانه‌یه که خوا فه‌رموونی: پرس‌یار ده‌که‌م له لقه‌دار‌ی له‌ناو
با‌خی‌ک‌دا یا له هه‌وش‌یک‌دا که‌سی به‌نا‌حق بر‌ین‌دار‌ی کر‌دی، ده‌ل‌یم ئه‌و سته‌م‌کاره‌ بو‌چی
بر‌ین‌دار‌ی کر‌د یا بو‌چی بر‌یی. به‌را‌ستی ئه‌م فه‌رمووده‌ د‌لی ئی‌ن‌سانی ژیر ده‌تو‌ین‌یه‌وه؛
چون‌که خ‌وای گه‌وره نایه‌و‌ی که‌س ده‌ست بو‌ با‌خی که‌س و بو‌ نه‌مام‌ی که‌س به‌ر‌ی و به
نا‌حق بی‌بر‌ی یا تو‌یک‌له‌که‌ی لی‌ بگر‌ی‌ته‌وه و وش‌کی ب‌کا.

ر‌ی‌وایه‌ت کراوه: هه‌موو گونا‌هی نزیکه له عه‌فو‌وی خ‌وای گه‌وره‌وه کو‌فر و کو‌شت‌نی
مو‌س‌ل‌مانان نه‌بی. ته‌نا‌ه‌ت در‌وست نی‌یه ده‌ست به‌ی بو‌ کو‌شت‌نی ئه‌ه‌لی زی‌ممه‌یش
به‌رام‌به‌ر به‌ ح‌ودوودی شه‌رع نه‌بی وه‌ک در‌وست نی‌یه ده‌ست به‌ی بو‌ کو‌شت‌نی
مو‌س‌س‌ل‌مان.

ر‌ی‌وایه‌ت کراوه شه‌یتانی له‌عین هه‌موو پ‌و‌ژ‌ی له شه‌به‌قا ده‌سته‌وبه‌سته‌ی خ‌وی به‌سه‌ر
ئه‌ر‌زا بلا‌و ده‌کاته‌وه بو‌ ئه‌وه‌ی مو‌س‌ل‌مانان گو‌م‌راه ب‌که‌ن و له‌خ‌شته‌یان به‌رن و، وه‌عه‌دی‌ان
پ‌ی ده‌دا له‌سه‌ر ئه‌و کر‌ده‌وه‌یه که خ‌وی پ‌ی‌ی خ‌و‌ش بی. کاتی ده‌گه‌ر‌ینه‌وه بو‌ لای یه‌کی
ده‌لی: من کار‌یک‌م کر‌د که فل‌انه ژن و می‌رد له‌یه‌ک جیا‌بنه‌وه و پ‌یا‌وه‌که ژنه‌که‌ی ته‌لاق دا.
شه‌یتان ده‌لی ئه‌مه شتی‌کی ئه‌وتو‌ نی‌یه؛ له‌وانه‌یه کاب‌را جار‌یکی تر ژنه‌که‌ی ماره‌ ب‌کاته‌وه.
یه‌کی‌کی تریان ده‌لی: من له‌ناو فل‌انه کو‌مه‌له ئاش‌وبه‌م نایه‌وه و دامن به‌گ‌ژی یه‌کتر‌دا.
شه‌یتان ده‌لی: ئه‌مه‌ش شتی‌کی وا نی‌یه؛ نزیکه یه‌کی ب‌که‌و‌یت به‌ین و ئاش‌تیان ب‌کاته‌وه و
دو‌ستی ب‌خاته‌وه ناویان. یه‌کی‌کی تریان ده‌لی: من کار‌یک‌م کر‌د که فل‌انه‌که‌س
فل‌انه‌که‌سی کو‌شت. شه‌یتان به‌م قسه‌یه زو‌ر ده‌گه‌شت‌یه‌وه و دل‌شاد ده‌بی و به‌ نیر‌اوه‌که‌ی
ده‌لی: به‌را‌ستی تو‌ مه‌رد‌ی، بو‌یه خه‌لات‌ی ده‌کا و پایه‌ی پ‌ی ده‌دا!

ر‌ی‌وایه‌ت کراوه کاتی به‌ ئیراده‌ی شه‌ر و ئاش‌وب دوو که‌س پ‌و‌ب‌که‌نه یه‌ک و یه‌کی‌کیان
پ‌یشه‌ستی ب‌کا و ئه‌و‌یتریان ب‌کو‌ژ‌ی، ئه‌وه ب‌کو‌ژ و کو‌ژراو هه‌ردوو‌کیان له ئا‌گری
دۆ‌زه‌خدان؛ ب‌کو‌ژ له‌به‌رئه‌وه که یه‌کی‌کی کو‌شت‌وه، کو‌ژراوه‌که‌یش له‌به‌رئه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌وی
تر پ‌یشه‌ستی نه‌کر‌دایه، ئه‌م ئه‌وی ده‌کو‌شت. به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر یه‌کی‌کیان قه‌ستی کو‌شتن
ب‌کا و، یه‌کی‌کیان له‌سه‌ر ئه‌و ف‌کره نه‌بی ئه‌وه کاب‌رای ب‌کو‌ژ و له ئا‌گری دۆ‌زه‌خ‌دا و ئه‌وه‌ی
کو‌ژراو له به‌هه‌شتایه و پایه‌ی شه‌هیدی هه‌یه.

ئەگەر يەككى پۈۋى كىرە يەككى تا پۈۋى بىكەتەۋە ئەۋە ئەگەر بى دەستەكە زانىي بە پاكىردن پىزگار دەبى، واجىبە پاكى، يا ئەگەر زانىي بە پارانەۋە پىزگار دەبى، پىۋىستە لىي بىپارپىتەۋە و تىكاي لى بىكا كە وازى لى بىنى. خۇ ئەگەر بە ھاۋارىيە پىزگار بىي، واجىبە ھاۋارىيە بىكا تا خەلەك بىن بە ھاۋارىيەۋە. ئەگەر بەم شىۋانەش چار نەدەكرا، ئەۋە درۋستە شەپى لەگەلدا بىكا، جا ئەگەر سىتەمكارەكە ئەمى كۈشت ئەۋە دەرۋا بۇ دۈزەخ و ئەم شەھىدە و دەرۋاتە بەھەشت. ئەگەر خۋاى گەۋرەش بۈى كىر ئەم ئەۋە كۈشت ئەۋە كۈزراۋەكە وا لە ئاگرى دۈزەخدا و بىكۈزەكە پاداشتى خىر وەردەگرى لەسەر ئەۋەكە ئەۋە سىتەمكارەى كۈشتەۋە و عالەمى لە زولمى پىزگار كىرۋە.

ئەگەر يەككى ھاتە سەر يەككى بە ناحەق بىكۈزى، ئەۋە چاكىر بۇ ئەم كەسە درۋستە بە ھەر جۈرى بىي دەفعى ئەۋە نامەردە بىكا، تەنەت بۈيشى ھەيە بىكۈزى و، بەلكو ۋەك وتمان خىرىشى دەگا.

پىۋاىت كىراۋەكە ھەزەرتى پىغەمبەر (د.خ) ھەرمۋىيەتى: گەۋرەترىنى گوناھە گەۋرەكان شەرىك بۇ خۋا دانانە و، پاش ئەۋە كۈشتى نەفسە بە ناحەق. ھەروھە ھەرمۋىيەتى: ۋەك تىكاكىردن بۇ كافىر نىيە ھەروھە تىكاش بۇ خەلەك كۈز ناكەم و، ھەروھەكۈ خۋاى گەۋرە لەعنەتى لە ئەھلى شىرك كىرۋە، ۋەھاش لەعنەتى لە خەلەك كۈز كىرۋە. ئىنجا لەپاش ئەۋە ھەرمۋىيە ئەم ئايەتەى خۋىندەۋە: «وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا».

بىراكان! پىۋاىت كىراۋە كاتى يەككى مۇسلىمانىكى كۈشت و لەپاشا شانازىي بەۋە كۈشتەۋە كىر، ئەۋە نە ھەزى لى قىۋول دەكرى، نە سۈننەت، واتە: مادام كابرالى ۋابى ئەۋە پەشىمان نەبۋەتەۋە لەۋ گوناھە گەۋرە كە كىرۋىيەتى، كەۋابى وا لەبەر غەزەب و نارەزايى خۋادا، پەنا بە خۋا.

بىراكان! ئەم ئايەتەنە و ئەم ھەدىسانە كافىن بۇ كەسى ھۋشيار بى و بىھۋى لە سزاي خۋاى گەۋرە پىزگارى بىي. (والسلام على من أتبع الهدى).

لە (۲۵)ى جۈمادى دۋابى ۱۳۹۶ى ك، پىكەۋتى ۲۴-۶-۱۹۷۶ لە تەرجەمەى ئەم نامەيە بۈۋمەۋە. سۈپاس بۇ خۋا.

ۋەرگىر

نامهي سي و سييمه

باسي تاواني زولم و دستريزي كردن دهكا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه المجاهدين في دين الله.

پاش ئەمانه براكان! دوعا دهكهم و له خواي گهوره دهپارپيمهوه وهكو نهفسى ئيوه ئارهزوى نهوه دهكا گوى پابگرى بۆ واتهى پروپوچ و بى سوود، ههروهه دلتان ههلسوورپينى بۆ بيستنى ئايهتهكانى قورئانى پيروژ و فهرموودهكانى ههزرهتى پيغمبهر (د.خ)، بهلكو به دل رووبكهنه خوا و بهختياريتان دهسگير ببى.

براكان! ئەو نامانهى بۆ خزمهتى ئيوهيان دهنيرم لهو ديارپيه زۆر بهرخانهن كه دۆست بۆ دوستيان دهنيرى به دهليلى ئەو ههديسه كه عهبدوللاى كورپى عومه، خويان لى رازى بى، له ههزرهتى پيغمبهرهوه پيوايهت كردووه. ههديسهكه ئەمهيه: «ما أهدى مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيد بها هدى أو يرد بها عن ردى»

واته: موسلمان ههركيز ديارپيهكى بۆ براى موسلمانى نهاردووه كه باشتى بى له وتاريكى خيى وههه ببيتته هوى زيادى نوورى ئيمان و شانازى رپگهى ئاينى يا ببيتته هوى لادانى زيان و مالمویرانيهك لى.

ئهم نامانه كه دۆستى دلسوزتان پيشكهشتانى دهكا، لهم بابته ديارپيهان و موسلمانان له عيب و كهموكوپيان ئاگادار دهكهنهوه و، ئهم ئاگادار كردنهوهيش مهرجى نهوهيه له رووى كينه و ههسوودى و ئابروو بردنهوه نهى، دلنيا بن دلسوزتان دوور لهو شيوانه ههزرتان دهكا.

پيوايهت كراوه كه ههزرهتى عومه كورپى خهتتاب ههموو جار پرسيارى عيبى خوى دهكرد له حوزهيفه و سهلمانى فارسى و ئههوزهرپى غهفارى، خويان لى رازى بى،

دهیڤه رموو: «رحم الله إمرأاً أهدى الى عیوبی». واته: خوای گه وره په حم بهو کهسه بکا که عه یبه کانی خوّم به دیاری بو دهنیږی و ئاگادارم ده کاته وه لییان، هه روه ها له پاش ئه م قسانه دهیڤه رموو: «ئهم جوړه دوستانه نایابن و کهمن». به لی دوستی خوتان له و جوړه دوسته نایابانه یه که هه زره تی عومه رهموویه تی.

براکان! گونا هه گه وره ناهه مواره کان له هه وسه زیاترن و هه موو ئه مانه دوو جوړن، یه که م (حق الناس) واته هه قی ئاده میزاد به سهر ئاده میزاده وه که زور خراپه. دوو هم (حق الله) یه واته هه قی خالسی خوا به سهر به نده وه، وه هه قی نویژ و پوژوو و خواپه رسته یه کانی تر یا وه که به شی هه قی خوا له هه موو تاوانیکی (حق الناس) دا. ئه وهیش بزائن (حق الله) بیجگه کوفر، په نا به خوا هه ر گونا هی بی له (حق الناس) سوو کتره؛ چونکه زاتی خوای گه وره ی میهره بان و خاوه ن که رهمه و گونا هه به خش و سرپو شه. به لام سه باره ت به (حق الناس) به هو ی دادپه روه ری خوی هه وه هه موو هه قی ده داته وه به خاوه ن هه ق، که موزور، بچووک و گه وره، ته نانه ت ئه وه نده ی بالی می شو له و له وهیش که متر و، کهس له ژیر دهسته لاتی خوای گه وره دهرناچی؛ دیاره به بی هوو ده خوای گه وره ناوی خوی نه ناوه (منتقم) واته: هه قه وه سیږن. بیگومان خاوه نی راسته قینه له هه موو شتیکدا هه ر خواپه و، ئهم خاوه ن مولکانه که ده یان بین مالیک و خاوه نی مه جازین، واته به پی شیوه ی شهرع خاوه ن و مالیکن، ئیتر مالیکی به راستی هه ر خواپه، واته ئه و کهسه مال له خه لک داگیر ده کا، ئه وه وه که ئه وه یه عه ناد له گه ل خوادا بکا و، پی بلی: تو ئه ی خوا ئه و مال هت بوچی به فلان کهس داوه؟ بو ئه و ناشی و بو من باشه، ئیتر به زوری لی ده سیږنی. جا تو له ی ئهم عه ناد ی کردنه له گه ل خوای گه وره زور گرانه.

هه ر کهس مالی یه کی داگیر بکا له پوژنی قیامه تدا خوا هه قی لی ده سیږنی و، ئه گه ر خیر و خواپه رسته یه کی قبوولی بووی، خوا لی ده سیږن ته وه و به کابرای مال داگیرکراو ده دا. خو ئه گه ر کرداری چاکه ی نه بوو ئه و خوا له تاوان و گونا هی کابرای مال داگیرکراوی ده دا به سهر دا و له ئاگری دوژه خدا سزای ده دا.

له سهر ئهم بناغه یه که خوای گه وره زور نارپه زایی خوی له سته مکاران دهرپړپوه و مه نعی موسلمانانی کردووه له نزیک بوونه وه لییان و مه یل کردن بو لایان و فهرموویه تی: «وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ» واته: ئه ی به نده کانی من! هیچ جوړه مه یلی مه کهن بو لای سته مکاران نه

مەيلى كەم و نە مەيلى زۆر، سىتەمەكەيان زۆر بى يا كەم، تا ئەو سىتەمكارانە لەو زۆر و سىتەمە پەشيمان دەبنەو، ئەگىنا بەھۆى ئەو مەيل و حەزەى ئۆمەو لە پۆزى قىامەتدا ئاگرى دۆزەخ لىتان دەدا و پىتانەو دەلكى، لە كاتىكدا ھەرگىز دوستى، يارى، يارىدەرلىكتان دەست ناكەوئ سوودى ھەبى بۆتان و لەو ئازار و سزايە پزگارتان بكا. ئىتر لەپاش ھەموو ھەول و تەقەلايى بۆ پزگار بوون پزگار ناكرىن و كۆمەكتان پى ناكرى.

ئەم ئايەتە بەرزەگەلى ھەرپەشەى تىدايە لە ئەھلى سىتەم و ئەوانىش يارمەتەيان دەدەن يا بە دىل خۆشيان دەوين، چ جايى ئەوانە كە دەبنە يارىدەدەرى راستەوخۆى سىتەمكاران و، خەلكيان بۆ تالان دەكەن و پياويان بۆ دەكوژن و پروپاگەندەيان بۆ دەكەن.

بە كورتى ئاينى ئىسلام ئاينىكى ھەددى و جىددىيە و ئەو كەسە كە مۇسلمان بى دەبى خزمەتكارى راستى و راستالى بى و دوژمنى لارى و ساخەتەكارى بى.

شاينى باسە زالم و سىتەمكار زۆرن. جوړى لەوانە ئەوانەن بىروباوهرى نابار و نارەوا بەناو مۇسلماناندا بلاو دەكەنەو و مندالانى مۇسلمان و پياوان و ژنانى نەزان تىك دەدەن و لە رىگەى راستيان لادەدەن. بى گومان ھەر كەس يارمەتەى ئەم جوړە سىتەمكارانە بدا ئەوانە بەپى ئەو ئايەتە بە مۇستەھەقى ئاگرى دۆزەخ دەناسرىن. پەنا بە خوا، ئەمجارەش پەنا بە خوا.

جوړىكى تر ئەوانەن كە بە ناھەق خەلك دەكوژن يا مالى خەلك داگر دەكەن يا بەرەنگارى نامووس و كەرامەتى خەلك دەبن، يا بەبى ئىنسانى پروپاگەندەى خراب دەربارەى ئىنسانى باش بلاو دەكەنەو، يا رىگەى زانست و مەعرفەت لە ئىنسان دەگرن.

جوړىكى تر ئەوانەن كە بە فرۆفيل و دەغەلى زيان بە خەلك دەگەيىنن وەك ئەو مامەلەچىيانەى بە غەش و خەيانەت خراب بە چاك پيشان دەدەن و كەم دەكەن بە زۆر، يا لە كاتى قاتوقرى و گرانيدا رزق و پۆزى لە ئەھلى شار و ئەھلى لادى دەشارنەو تا بە گران بىفروشن يان بە پىلان و ھەلپەستى مال و مۆلكيان لە دەست وەرگرن.

جوړىكى تر ئەوانەن دەستى مۇسلمانان دەبن؛ ئەھلى سەلاح نين و خويان بە سالى نيشان دەدەن، زانا نين و خويان بە زانا دەزانن و لەم پووەو خەلكى خزمەتەيان دەكەن، ھەر ديارەيىەك بەم ھۆيەو وەرگرن پىيان ھەرامە و پىويستە لەسەريان بىگىرپەنەو بۆ

خاوهنهکانیان.

جوړيکي تر ټوانه نه که مالی دنیا یان هیه که چی داوای شت له خهک دهکن. ټوه هرچی بهو داواکردنه پهیدا بکن هرامه و پیویسته بیدهنهوه به خاوهنی. هروها سوالکهری که بلی پیلاوم نییه و موسلمانې پارهی بداتی بو پیلاو ټوهو بچی بیدا به شتیکی تر ټوهش هرامه، سا مهگر کابرای خیرومه ند هه مه بهستی رفاهییهت و گوشادیی حالی سوالکهرکه بی، ټوه لهم حاله دا به هرچی بدا حه لاله و بوی رهوایه. ټهم مه سهله زور هه لده که وی، خهک پی نازان.

ټهگر کهستی به که سی بدا به نیازی ئیحسان و ټویش وهری بگری و وها تی بگا که ټه مانته و پاش ماوهی بیداته وه به کابرای خاوهن مال، ټوه هرامه وهری بگریته وه؛ چونکه کاتی خوی به نیازی ته ملیک پی داوه. ټهم مه سهلهش هه موو که س لی حالی نابی.

ټهگر یه کی دیارییه کی بو یه کی برد به هیوای ټوه که تکایه کی بو بکا و کاریکی بو راپه ریڼی، که چی رای نه په راند، یاخو پارهییه کی به یه کی دا تا دوعایه کی بو بنووسی نه خوشه که ی، چاک بیتوه، که چی چاک نه بوویه وه ټوه ټوه دیاری و پارانه ی پی هرامه، چونکه نه ټوه کاره که ی بو راپه راند و نه به دوعای ټه میش نه خوشه که چاک بوویه وه. به لی ټهگر دوعانووس خاوهن نه خوشه که ی تی گه یاند که ټهم دوعایه هیچ معلوم نییه قبول بی و ته سیری بو چاک بوونه وهی نه خوشه که بی، که چی ټوه هه به نیازی خیرو سه دهقه پاره که ی پی دا، یا کابرای خاوهن دیاری هه ته نیا به رامبر تکا بو کردنه که دیارییه که ی دا، ئیتر کاره که جیبه جی بی یا نا، ټهوا پاره و دیارییه که یان پی حه لاله.

جا له سر به یانه پی شووه که وهرگری مالی هرام، با زور که میش بی، به زالم دادهنری و هه که س مه یلی سیفه تی ټوه زالمانه بکا ده که ویت بهر ټوه هه ره شه ی خوی گه وره یه که له ئایه تی (وَلَا تَرْكُؤْا... الْآیة) دا دهرده که وی.

یه کی لهو هه ره شانه که لهو ئایه ته وه دهرده که وی، ټهویه که فهرموویه تی به هیچ جوړی به لای ټوه که سانه دا مه یل مه کن که زالم و نرمترین پایه ی زولم و سته میان لیوه دهرکه وتوه. بیگومان که که مترین مه یل رهوا نه بی چاکتر نابی مه یلی زور به لای زالمی ناوبراوا بگری. دیاره ټهوه ی چاکتر لی دهرده که وی که نابی که مترین مه یل هه بی

بۆ ستەمكارى كە گەورەترین پلەى ستەمى لى وەشاپتەو، ھەروەھا لەمەيش چاكتەر ئەوھى لى دەرەكەوئى كە نابى مەيلى زۆرى ھەبى بۆ ستەمكارى ناوبرا.

بەلى لەم ئايەتەدا چەند جوړە ھەپشەيەكى تر دەرەكەوئى؛ چونكە ئەو كەمترین مەيلە كە نەھيى لى كراو، چەند پاىە و پلەى ھەيە و چەند حال و شيوەى تىدايە و، لە ھەموو حال و شيوەيىكا ئاگر ليكەوتنى تىدايە. جا ئەو حالانە كە لە ھەمووياندا ئاگر لى كەوتن دىتە جى ئەمانەن: (الاتصاف بهوام، والآنقطاع اليهم، ومجالستهم، ومصاحبتهم، وزيارتهم، ومصادقتهم، ومراءاتهم، ومداھنتهم، والتشبه بهم، والتملق لهم، والرضا باعمالهم، والتزيى بزيمهم، ومد العين إلى زھوتهم وزينتهم، وذكرهم بما فيه تعظيمهم). واتە: ھەرگرتنى خووورەوشتى ئەو ستەمكارانە، بە تەنیا لەگەل دانیشتيان، دانىشتن لە مەجلىسياندا. ھاوړپيى كردنيان. سەرلېدانيان. دۆستايەتى لەگەل كردنيان. رپا بۆ كردنيان. لەگەل رپكەوتنيان. خو وەك ئەوان پيشاندان. ماستاو بۆ كردنيان و زوبان لووسى لەگەلئاندا. رازى بوون بە كرداريان. جلو بەرگى وەك جلو بەرگى ئەوان لەبەر كردن. چاوپرېنە دەسلالت و دارايييان و ھەز ليكردنى، ناوبردنيان بە شيوەيى گەورەيى و ريز ليكرتن پيشان بدا.

بەلى بە ھەريەك لەم حالانە مەعنای (ركون)ى ئايەتە پيرۆزەكە دىتەجى، بەلام ھەندى جوړ لەم ركوون و مەيلانە لە ھەندىكيان سەختترن. بۆ نموونە رازيبوون بە كردەوھى ناشيرين و ناھەمواريان لە كاتى چاوپيىكەوتنياندا.

يەكئى لە ھەپشەكانى ئايەتەكە ئەو تەكە خوا فەرموويەتى: (فتمسك النار) بە ھەرفى (ف) كە دەلالەت لە سەبەبىيەت دەكا، واتە: مەيلى ئيوە بۆ لاى زالمەن سەبەبە بۆ ئەو كە ئاگرى دۆزەخ لىتان بكەوئى و ديارە ليكەوتنى ئاگریش دەبىتە ھوى سوتان. لەم ليكەوتنەيشدا ئىحتمالى سزای گەورە ھەيە بە دەليلى ئايەتى (لَمَسْكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ) واتە ئاگر ليكەوتن ھەلدەگرى ئازارى سووك بى و ھەليش دەگرى زۆر گران بى.

لە لايىكى ترەو ئايەتەكە ھەپشەيەكى گەورە تىدايە بۆ ستەمكاران خويان؛ چونكە ئەگەر خەلك بەھوى تىكەلى و مەيل لەگەل ئەواندا تووشى سزای خواى گەورەى ببن دەبى سزای ستەمكاران خويان چۆن بى و چۆن تۆلەيەكيان لى بسەنریتەو؟!

«عن فضيل، قال: لو أن رجلا لا يخالط هؤلاء يعني السلاطين وأعوانهم، ولا يزيد على

الفرائض فهو أفضل من رجل يخالط السلطان ويصوم النهار ويقوم الليل ويجاهد». واته: ئه گهر كه سى تىكه لى پادشايان و داروده سته كانيان نه كا و ته نيا واجيبه كانى سهرشانى جيبه جى بكا گهره تره له يه كى تىكه لى ئه وان بكا و پوژ به پوژو و شه و خه ريكى خواپه رستى بى و له ريگه ي خوادا جيهاد بكا.

براكان! ئه و ئايه تى هه پشه يه م بو باس كردن كه ده رحه ق به وانه هاتوو مه يليان هه يه به لاي سته مكاراندا. وا ئيس ته هه ندئ له و هه ديسانه تان بو باس ده كه م كه ده رحه ق به وانه و تراون كو مه كى سته مكاران ده كه ن و يارمه تيان ده دن؛ به لكو زياتر پهن د و عيبره ت وه ريگرن، بى گومان ئه م خزمه تى منه، خزمه تى كى گهره يه بو ئيوه و سوو ديكي زورى تيايه بو تان ئه گهر په پره ويى ئاموژگارييه كانم بكه ن.

له هه ديسى كدا هه زره ت (د.خ) فه رموو يه تى: «أهل الجور وأعوانهم في النار». واته: سته مكاران خو يان و يارمه تيه ره كانيشيان له ئاگرى دوزه خوان.

ده گي پر نه وه: به رگدروويى له زانايه كى خاوه ن دلى پرسى: مادام من كه وا بو سته مكاران بدو ورم ئاخو له يارمه تيه ره انيان حسيب ده كر يم؟ من زور ده ترسم له و هه ديسه شه ريفه كه ده فه رموو ي: «أعوان الظلمة كلاب». زاناكه فه رموو ي: به لئ تو خو ت به زالم حسيب ده كر يى و ئه و كه سانه يش كه ده رزيت پى ده فروشن بو دروومان كردن كار هه كيه ان كو مه كى زالمه.

براكان! وه لامى زاناكه له و لايه نه وه بو وه كه به رگدرووه كه پارهى هه رام وه ده گري و به وه ده بيته زالم نه ك له پوو ي ئه وه وه كه وا كه ي دو وريوه: چونكه نه فسى كه وا دو ورين گوناح نيبه.

رپوايه ت كراوه: «من مشي مع ظالم ليعينه وهو يعلم أنه ظالم فقد خرج عن الإسلام» وه رپوايه ت كراوه: «من أعان على خصومة بظلم لم يزل في سخط الله، ومن أعان ظالما ليدحض بباطله حقا فقد برئت منه ذمة الله وذمة رسوله». واته: كه سى له گه ل سته مكارى كدا به ريگادا بر وا، به مه ستى ئه وه ي يارمه تىي بدا و، بزاني سته مكاره، ئه و كه سه له ريگاي راستى ئيسلام ده رچوو ه. هه روه ها كه سى يارمه تىي سته مكارى بدا له كردنى ناحه قى كدا به هه ق بو ي، ئه وه له ژير بارى نارپه زاييى خوادا ده مين يته وه و، تا ئه و كه سه حالى وابى خوا لى نارازى ده بى. كه سي كيش كو مه كى سته مكارى بكا بو ئه وه به هو ي

هیزی ناشهریی ئەووهو حەقی بھوتینی ئەوہ خوا و پیغمبەری خوا لەو کەسە بەری دەبن و لێی عاجز دەبن.

براکان! ئەم ئەندازە ئایەت و حەدیسانە بەسن بۆ پەند وەرگرتن و ئاگاداربوونەو و بۆ ئەو ستمکارەکان پەحم بە خۆیان بکەن، بە جاری تەوبە بکەن و لەو زوڵم و زۆرە دەست ھەلگرن.

وا ئیستەش ھەندێ حەدستان بۆ باس دەکەم کە ھەر پەشیمان تیایە بۆ ستمکاران: رپوایەت کراو: پارێز بکەن لە ستم؛ بە راستی ستم تاریکی رۆژی قیامەتە. ھەر وھا رپوایەت کراو: پارێز بکەن لە دوعا و نزای ستم لیکراو؛ بە راستی پەردە لە بەینی ستم لیکراو و زاتی خوادا نییە، تەنانەت نزای کافری ستم لیکراو دەگاتە خوا، ئینجا ئاخری حەدیسە کە دەفرمووی: ئەی ستم لیکراو! بە عیزەت و جەلالی خۆم قەسەم یارمەتیت دەدەم، با زۆریشی پێی بجێ، یا لە دنیا یا لە قیامەتدا تۆلەت دەسێنم و حەقت نافەوتینم. لە رپوایەتیکێ تردا دەلی: ئەو دوعایە وەکو پڕیشکی ئاگر بەرز دەبێتەو بۆ ئاسمان. لە رپوایەتیکێ ترا دەفرمووی: غەزەبی خوا زۆر توندوتیژە دەر حەق بە کەسی ستم لە یەکی بکا کە غەیری خوا کۆمەک و یارمەتیدەری شک نەبا.

ئەی ستمکارە بێ ئینسافەکان! دیارە ئیوہ لەبەر ئەو ستمی لە توانابەدەر لە فەقیر و ھەزارەکان دەکەن، چونکە ئەوان یارمەتیدەر و پشت و پەنایان نییە، ئەگەر کەسیکیان شک ببردایە ئیوہ ئاوا نەتاندەتوانی ستمیان لێ بکەن! جا بزانی چۆن ھەقیان دەسێنم؟!

حاکمی ئەم زەمانە ئەوانیش بوونەتە بەلا و موصیبەت بۆ ھەزاران و لەباتی ئەوہی یارمەتییان بدەن باریان قورس دەکەن و پەحمیان پێی ناکەن. بە راستی ئەمانە پەحم بە خۆیان ناکەن؛ چونکە لەسەر ئەم حالەیان خوای گەورە غەزەبیان لێ دەگرێ، لە کاتیکدا پەشیمان دەبنەو کە پەشیمانییەکیان سوود و قازانجی نەبی بۆیان! خۆیان دەگەییاننە سزای توندی خوای گەورە و، ھەموو مەئموور و بەردەستەکانیشیان، کە دەبنە ھۆی ستمکاریی ئەوان و یارمەتییان دەدەن، ئەوانیش موستەحەققێ سزای دنیا و قیامەت دەبن.

رپوایەت کراو: «أشد الناس عذاباً عند الله يوم القيامة أشد الناس عذاباً للناس في الدنيا» واتە: ئەوانەئێ لە رۆژی قیامەتدا سزایان لە ھەموو کەس زۆرتر و سەختتر و

ناهه موارتیه، ئەوانەن کە لە دنیا دا تیزترین سزای نابار و ناهه مواریان بووه بهران بهر خه لکی.

رپوایهت کراوه: خوای گه وره مۆله تی سته مکار دها تا واده ی تۆله لی سهندنه وه ی دی، جا که واده ی هات ئیتر مۆله تی نادا.

«في البخاري: عن أبي موسى الأشعري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إن الله سبحانه وتعالى ليملي للظالم حتى إذا أخذه لم يفلته.» ثم قرأ: «وكذلك أخذ ربك إذا أخذ القرى وهي ظالمة أن أخذه اليم شديد.» واته: خوای گه وره ماوه یی مۆله تی سته مکار دها تا وه عده ی سزا و تۆله لی سهندنه وه ی دی، ئیتر که گرتی به ره لای ناكا. ئینجا هه زه رت (د.خ) به شوینی ئەو فه رموده یه دا ئەم ئایه ته ی خوینده وه که مانای ئەوه یه: هه روه هایه گرتنی خوا که ئاوه دانیه کی سته مکاری گرت، تۆله سهندنه وه ی خوا توندوتیژه و ئازاری سه خته.

و روی: حتم علی الله أن لا يستجيب دعوة مظلوم ولأحد قبله مظلومه. واته: خوای گه وره برپاری داوه دوعا و نزای سته م لیکراوی قبول نه کا که له پیش ئەو سته مه ی له و کراوه ئەو سته مه ی له که سی کردبی؛ واته دوعای ئەو جو ره سته م لیکراوانه که قبول ناکری له به رئه وه یه ئەو سته م لیکراوه له پیشدا خو ی سته مکار بووه و له به ر شوومی ئەو سته مه خو ی کردوویه ئەو دوعایه ی که له سته مکاره که ی ده کا قبول ناکری.

رپوایهت کراوه: پارێز بکه ن له سته م کردن؛ به راستی سته م دل ویران ده کا و خراپی ده کا. هه روه ها رپوایهت کراوه: خاوه نی ئەم جو ره دل له هه موو که س دوورتره له خوای گه وره.

رپوایهت کراوه: قه سه م به خوا پیویسته له قیامه تا حه ق بدریته وه به خاوه ن حه ق. ته نانه ت له و پۆژه دا حه قی هه یوانی بی شاخ له هه یوانی شاخدار ده سه نریته وه.

براکان! مه پ و بز ن موکه لله ف نین. جا مادام خودا له ناو ئەواندا حه ق بسینیته وه، ده بی له نیوان ئاده میزادا که ئەه لی ته کلیف و خاوه ن هوشن ئەم تۆله سهندنه وه یه چۆن بی؟.

ده گێر نه وه: گه نجیکی به نی ئیسرا ئیلی ته وه ی له گونا هکردن کرد و، گه راپه وه بو لای خوا و به پۆژ خه ریکی پۆژوو ده بوو و شه و به نوێژ و، هه رچی ئاره زووی نه فس بوو وازی لی هیئا، ته نانه ت تا مرد له سی به را دانه ده نیشت. له پاش مردنی یه کی له خه وا چاوی پی

كهوت و لىي پرسی: خۇداي گهوره چىي لهگهل كردي؟ وتى: موخاسه بهي كردم و له ئه نجاما لىم خوڭش بوو و له هه موو شتى عه فووى كردم له حه قى خه لك نه بى، ته نانه ت له پووشى كه جارى له مالى يه كى به بى پرس بر دبووم و دانم پى ئاز نىبوو، عه فووى نه كردم و تائىسته مهنع كراوم له به هه شت .

رپوايه ت كراوه: حه زره ت (د.خ) فه رموويه تى: به راستى سته م لىكراوه كان ئه هلى نه جاتن، واته: خه لكى سته م لىكراو رزگار ده بن، به لام سته مكار رزگار نابى. دياره له به رئه وه يه كه سته م لىكراوان حه قى كه سىان له سه ر نىيه و سته مكار باريان قورسه و حه قى خه لكيان له سه ره. هه روه ها له به رئه وه يه كه سته مكاره كه ئه گه ر كرده وه ي چا كه ي هه بى ده درى ته سته م لىكراوه كه و خوى به بى ده سمايه ده مي نى ته وه.

رپوايه ت كراوه: كه سى وا زوره كه له پوژى قىامه تدا واده زانى ئه هلى نه جاته چونكه خىر و كرده وه ي چا كى زوره كه چى نه جاتى نابى، چونكه يه كه يه كه ئه و كه سانه كه حه قىان له سه ريه تى دىن له چا كه كه ي وهر ده گرن بو خويان ئه و خوى به داموى و بى ده ستى ده مي نى ته وه. پاش ئه و يش هه ر رزگار نابى، چونكه كه حه سه ناتى نه ما و ه ي شتا قه رزار بوو ئه مچاره له تاوان و گونا هى ئه وانه ي سته مى لى كردوون به سه ردا ده درى و ئه مر ده كرى ببرى بو دوزه خ و، له تو له ي تاوانى خوى و تاوانى ئه وانى شدا كه زولمى لى كردوون سزا بدرى.

رپوايه ت كراوه: له پوژى قىامه تدا ئه و سته م لىكراوانه كه له دنيا دا كرده وه يان چا ك بووه، ته مه ننا ده كه ن له دنيا دا مالىان زور بوايه و هه موويشى سته مكار بى بر دايه.

رپوايه ت كراوه: له و كاته دا كه ئىنسانى سته م لىكراو هاوار ده با بو لاي خوا و داواى يارمه تى لى ده كا و، كه س نىيه يارمه تىي بدا، خواى گهوره ده فه رموى: «لبىك يا عبدي!» واته: ئه ي به نده ي خو م من ئاماده م بو يارمه تىدان ت. قه سه م به عىزه ت و جه لالى خو م له دنيا و له قىامه تا يارمه تىت ده دم. براكان! ئه م ميه ره بانىي خواى گهوره يه له به رئه وه يه كا بر اى سته م لىكراو هاوار و هاناي بو لاي خودا بر دووه، دياره ئه و يش حه قى ده سي نى ته وه.

رپوايه ت كراوه خوا به گه وره يى خوى سو يندى خوار دووه كه حه ق ده سي نى له هه ر كه س زولم بكا و له و كه سانه يش كه ده توانن مه نعى زالم بكه ن له زولم به لام بى ده نگ داده نى ش و هى چ نا كه ن.

رپوایهت کراوه پوژي حه زرت (د.خ) فهرمووی به هاوړپیه کانی: دهران لات و موفلیس کییه؟ عهرزیان کرد: به لي ئه و کهسه یه که درهم و دیناری نه بی. فهرمووی: نه خیر. موفلیس له ئوممه تی مندا ئه وه یه که مرد خاوه نی نوږ و پوژو و واجیه کانی تری دین بی، به لام پوژي قیامت له هه موو لایه که وه خاوه حق دهوری لی بدن و داوای حقی خویانی لی بکن و ئه مهیش بیجگه عیباده ته کانی هیچ شک نه با بیانداتی. جا یه کی دی نوږه که ی دبا. یه کی دی پوژو وه که ی دبا. یه کی حه جه که ی دبا... تاد؛ چونکه له دنیا دا جوینی به یه کی داوه و بوختانی بو یه کی هه لبه ستووه و مالی که سیکی تری خواردووه، یا به ناحق خوینی یه کیکی پشتووه... تاد.

(روي: من أخذ شيئاً من الأرض بغير حق، خسف به يوم القيامة الى سبع أرضين). واته: دهگړنه وه له حه زرتی پیغه مبه ر (د.خ) که فهرموویه تی: هر که سی ئه ندازه یی له زهوی به ستم داگیر بکا، خوی گوره دهیاته خوار به ناخی ئه و زهوییه دا تا هوت چینی زهوی.

براکان! من تا ئه م حه دیسه م چاو پی نه که وتبوو له مانای حه دیثی «طوقه الله بین سبع أرضین» تی نه دهگه یستم و نه مده زانی چو ن ئه م هوت زهوییه دهگریته ته وقی گهر دنی؟ که ئه م حه دیسه م چاو پی هوت تی گه یستم که مانای ته وکه که ئه وه یه ئه و که سه به ناو زهویدا دهگریته خواره وه و لول دهخوا تا هوت چین؛ دیاره که سی به زهویه کدا بگریته خواره وه ئه و زهوییه وه بازنه له سه ره وه تا خوار دهوری ملی ددا.

رپوایهت کراوه: «بین العبد والجنة سبع عقبات أهونها الموت وأصعبها الوقوف بین یدی الله إذا تعلق المظلومون بالظالمین». واته: له مابهینی بهنده و بهه شتدا هوت پله ی ناهه موار هیه، ئاسانتریان سه ره مبرگه و، گرانتریان راوه ستانه له به رده می خودای گهرده له وکاته دا که ستم لیکراوان یه خه ی سته مکاره کان دهگرن و داوای حقی خویان دهکن.

براکان! ئه و که سانه ی زهویوزاری ده ولته تی و حوقوقی حکومت به رامبه ر به ئه ندازه یه که دهگرنه ئه ستوی خویان و له پاشاندا خویان به شینه یی حیسابی خویان له گهل خه لکدا دهکن، ئه مانه یس هر سته مکارن. بو نمونه که سی که حقی مه رانه و بزنانه ی ناوچه یی دهگریته ئه ستو ده هزار دینار ددا به حکومت، ئینجا خوی زور به وردی مه ر و بزنی ناوچه که ده ژمیری و، جاری و هیه بیجگه له ئازاردانی مسکینه کان دوو سه د

هزار دیناریان بهرامبهر بهم مېرانه و بزنانهیه لی دهسینی.

زور و ستهمی ئهمانه گهلی جوړه و ئهم ستهمکارانه به چهند جوړ گيړودهی زيانی
ئاينی دهبن. يهکهم که خوږيان زور و ستهم دهکهن و ئازاری خهک ددهن. دوهم که
بهردهستهکانيان به زهبری زوری ئهوان ستهم له خهکي دهکهن و ئازاريان ددهن. سيپهم
ئهم زولمه زولمی تری لی دهبيتهوه؛ چونکه ستهم دوو جوړه، يهکهم نهزوکه وهکو ئهوه که
ده دینار پاره له يهکي به زور وهبرگری ئهمه زياد ناکا. دوهم زاوړی دهکا و ستهمی تری
لی دهبيتهوه، بو نمونه ئهگهر باغی له يهکي زهوت بکهی ئهوه ههتا قیامت ههر بهری
لهو باغه بيته بهرهم ستهمکار پرسیاری لی دهکری و سزای لهسهر دنووسری. ههروها
ئهگهر ده سهر مېر داگیر بکهی له زاوړی ئهوه مېرانه پرسیارت لی دهکری. ههروها ئهگهر
يهکي باره بهری له يهکي زهوت بکا تا ئهوه باره بهرهم ستهمکار پرسیاری
کری، باری ئهوه باره بهری لی دهکری. وه ئهگهر خانوویی داگیر بکا له کریی ئهوه خانووه
بهپرسیاره. دپاره ستهمی که ستهمی تری لی پهیدا بی له ستهمی گرانتره که نهزوک بی
وهک پارهیهک سهر ف بکری له خواردهمهنیدا.

بیگومان ئهگهر ئینسان هوښیار بی و شعوری ههبی، ههرگیز بو مېر که نرخي ده
دینار بی، خوئی ناخاته ژیر باری قهرزی دوو سهد دینارهوه، واته: له تولی خوری و دو
وړون و بهرخي ئهوه حیوانهده ههتا بمینی. به کورتی کاریکی واکا بو ده دینار دوو
سهد دینار یا زیاتر بییته سهر خوئی.

شایانی باسه له ههموو جوړه زور و ستهمیکهده ئهگهر ستهمکارهکه ستهمهکه به حېرام
بزانی، ئهوه کهمی ئههونه. بهلام ئهگهر به حهلالی بزانی (والعیاذ بالله) ئهوه دهبيته
هوئی کوفر و ئینسان بهو بیرو باوهپهوه کافر دهبی؛ چونکه حېرام به حهلال زانین
باوهپنهکردنه به خوا و به پیغهمبهری خوا؛ ئهوان فهرموویانه حېرامه و ئهم ستهمکاره
دهلی حهلاله؟

له لایهکی ترهوه ئهوه نیشتمانهی ستهمی تیډا بکری به لای زورهوه ههموو دانیشتوانی
تاوانبار دهبن؛ چونکه به شیوهیهکی گشتی لهسهریان واجیبه مهنی ئهوه ستهمکارانه
بکهن و نههیلن دهستدریژی بکهن. دپاره مادام ههموویان مهنیان نهکردن و له ئاستی
ئهوه ستهمکاریانهده بیدهنگ بوون ههموویان تاوانبار دهبن، بهلام ههر کهس به قهدهر
شان و بالی خوئی و به ئهاندازهی دهست رویشتنی. شایانی باسه پاداشی ستهمی ئهم

کۆمەلە بېدەنگە تەنیا سزا و لېپرسینەوہیہ و ناگاتە ئوہ کہ چاکەیان لی وەرگیری و بدریڤتە ستەم لیکراوہکان؛ چونکہ ئەمانە مالى خەلکیان نە خواردووہ و تەنیا لە ستەمکاری حەرام خۆر و حەرام کردوہ بېدەنگ بوون.

حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «کلکم راع و کلکم مسؤول عن رعیتہ والرجل راع فی أهله ومسؤول عن رعیتہ. والمرأة راعیة فی بیت زوجها ومسؤولة عن رعیتها». واتە ھەمووتان شوان و چاودیڤرن و ھەمووتان لەوہی لەبەر دەستاندایە و لەژێر دەسلالتاندا یە لېپرساون؛ پیاو شوانی مال و مندالی خویەتی و دەبی چاودیڤری کۆمەلە بچووکەکی خوی بی و، دەربارە ی ئو کۆمەلە لەلایەن خوی گەرەوہ بەرپرسیارە. ھەر و ھا ژنی خاوەن خیزان و خاوەن مێرد لە حوقوقی مێردەکی و مەسرەفی خیزان و ئەحوالی خیزان بەرپرسیارە، ھەر کەس بە قەدەر حالی خوی و توانای.

ئەم فەرموودە بەرزە ھەر پەشەییەکی گشتیی تێدایە کہ واتە پێویستە لەسەر فەرماندارەکان چاودیڤری مەئموورەکانی بەردەستیان بکەن و ماوہی ئوہیان نەدەنێ دەستدریژی بکەنە سەر خەلک.

رېوایەت کراوہ: «ان الله يسأل عن كل راع عما أسترعاه حفظ أم ضيع». واتە: بەراستی خوی گەرە لە ھەموو شوانیک و لە ھەموو چاودیڤری دەپرسی، سەبارەت بەو شتە داویەتە دەستی و خستوویەتیە ئەستۆی، ئاخۆ پاراستوویەتی یان لە کیسی داوہ و فەوتاندوویەتی. رېوایەت کراوہ خەلیفە ی دووہم عومەری کورپی خەتتاب، خوی لی رازی بی، کەسیکی کردە سەرکار و کاربەدەستی ولاتی بو بەجێھێنانی واجیباتی ئیسلامی. لەپاش دوو سی پوژ کابرای چاوی کەوت نە پوشتیبوو بو سەر ئیشەکە ی؛ حەزرتی عومەر فەرمووی: ئایا تۆ نازانی لەسەرت پێویستە فەرمانی ئیمە وەرگیری؟ ئەویش عەرز ی کرد: بەلی دەزانم، بەلام ئەم دوو سی پوژە لە ترسی ئو فەرموودە یە دواکەوتم کہ حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «من ولي شيئاً من أمر المسلمين أوتي به يوم القيامة حتى يوقف على جسر جهنم، فأن كان محسناً نجا وأن كان مسيئاً وقع. أو كما قال». واتە: کەسی فەرمانی لە فەرمانەکانی موسلمانانی بدریڤتە دەست لە پوژی قیامەتدا حازر دەکری و لەسەر پردی سیرات رادەوہستینری کہ بەسەر دۆزەخدا راکیشراوہ، جا ئەگەر پەفتاری لە دنیا دا باش بووی و کارەکە ی بە چاکی و پاکی جێبەجی کردبی، ئو پرزگار دەبی و بە سەلامەتی دەپەرڤتەوہ. خو ئەگەر خراپ بووی و کارەکە ی بە ناپاکی و

ناتەواوی راپەپاندبى، ئەوا لەو پردەو بەردەبىتەو ناو قوولايىي دۆزەخ و سزاي دەدرى.

پاش ئەمە ئەبووزەپى غەفارى، خواي لى رازى بى، بە پىكەوت چاوى بە حەزرتى عومەر كەوت، خواي لى رازى بى، تەماشاي كرد مات و مەلوولە. عەرزى كرد بۆچى عاجزى؟ ئەویش فەرمووى ئەم حەدىسەم لە فلان كەس بىست دەربارى حالى فەرماندارى كارى موسلمانان. ئىنجا ئەبووزەپ فەرمووى: ئەو حەدىثە كە بىستوتە، راستە فەرموودەي پىغەمبەر (د.خ) و حەدىسكى تىرىشى لەم بابەتەو فەرمووە كە ھەردوو كيانم لە حەزرتەو بىستوتە. جا ھەر كاميان ئىش دەگەيىنى بە دلت باشە. حەزرتى عومەر فەرمووى: ھەردوو كيان تەئسىر و ئىش بە دلم دەگەيىن.

رپوايەت كراوہ خزمەتى رۆژى لە لايەن حاكىمى دادپەرورەوہ خىر و پاداشتى لە عىبادەتى شەست سال زۆرتەر. ھەر وەھا بەجىھىنانى حەددى لە حەددەكانى ئىسلام سوودى زۆرتەر لە بارانى چل بەيانى لەكاتى پىويستى خەلك بە باراندا.

براكان! ھەر كەسى لە شوئىنىكدا دەستى بەسەر دوو مالد بپوا، ماناي ئەم فەرموودانەي پىغەمبەر (د.خ) دەگىرئەو، واتە: ئەگەر رەفتارى لەگەلئاندا باش بى، ئەو پاداشى چاك دەبى، بەلام ئەگەر خراپ بى، ئەو لە رۆژى قىامەتدا گىرۆدەي سزا دەبى.

لە فەرموودەيەكى حەزرتەدا ھەيە (د.خ) كە جەور و ستەمى حاكىمى بۆ تاقە رۆژى گوناھى زۆرتەر و سزاي توندترە لە تاوانى عادەتتى ئىنسانى لە ماوہى شەست سالدا.

رپوايەت كراوہ لە عەبدوللەي كورپى عومەرەوہ (ر.خ) كە حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: پىنج گوناھ ھەن ئەگەر لەناوتاندا پەيدا بوون پەنا بە خوا حالتان زۆر خراپ دەبى.

يەكەم: زىناكردن لە ھەر كۆمەلەكدا پەيدا ببى خوا تاعوون و دەردى وا لەناوياندا بلاو دەكاتەو كە لەو پىش نەبووبى. دووہم: ھەر كۆمەلە زەكاتى مالپان دەرئەكەن خواي گەورە بارانيان لى دەگريئەو، يا ھەر نابارى ياخود لەكاتىكا دەبارى كە سوودى نەبى، مەگەر ھەر بۆ بى زمان سوودى ببى كە گىاي بۆ برۆينى. سىيەم: ھەر كۆمەلە لە كىشانەو پىوانەدا كەموزۆر بكن و خيانەت لەگەل خەلكدا بكن خواي گەورە گىرۆدەيان دەكا بە گراني، خو ئەگەر گراني پەيدا نەبى لە ئىوانياندا ئەوا بە ئەنواعى نازار و سەخلەتتى ژيان گىرۆدە دەبن و ئاسايشيان نامىنى. چوارەم ھەر كاتى كار بەدەستان و

فەرماندارانى ولات ئەمر بىكەن بە شتې كە خوا پېي پازى نەبى و حوكمى پى نەكردى و نەيناردى بۇ خەل، ئەو خوا دوژمنيان بەسەردا زال دەكا. ھەر بە ھۆى ئەمەيشەوھىيە كە كافرانى نامەرد عەزمى ئەو دەكەن شەپ لەگەل ئوممەتى ئىسلامدا بىكەن. قەسەم بە خوا ئەگەر فەرماندارانى ئىسلام لەسەر پېگەى خوا بمانايە ھەرگىز كافر تەماعيان نەدەكردە ولاتى ئىسلامى؛ چونكە ئەگەر فەرماندارانى ئىسلام بە حق رەفتاريان بىكرديە لە بەينى خوياندا ھاوپاز و ھاوئياز دەبوون و سوپا و ھىزيان ئامادە دەكرد بەرامبەرى كافرەكان و، ئەوانىش جەسارەتى ئەوھيان نە دەكرد لەگەل مۇسلماناندا بجەنگن. پېنجەم ھەر كاتى فەرمانداران بېنە سەر ئەو بىروباوەرە كە حوكمى خوا پاگرن و لەناوا نەپھيئەن و كارى پى نەكەن خوى گەورە شەپ و ئازاۋە دەخاتە ناويان و ھەر لايەك دەبېتە ھۆى گرفتارى بۇ ئەو لايەكى تر و لەبەر پەشيوپى خويان نايانپەرژىتە سەر كارى چاك ئەنجامى پاكىيان دەسگىر نابى.

رېوايەت كراۋە كە فەرمانداران وايان لى دى خېرى نوپۇز و پۇژوويان بۇ خويان نەبى، واتە لەبەر ستەمكارىي خويان ئەو نوپۇز و پۇژوۋەى دەيكەن خېر و پاداشەكەى لە پۇژى قىامەتدا بەو كەسانە دەدرى كە لە دنيای رۇشندا ستەميان لى كىردوون و ئازاريان داۋن. رېوايەت كراۋە: «لن تهلك الرعية، وأن كانت ظالمة مسيئة إذا كانت الولاة هادية مهيديّة. ولكن تهلك الرعية، وأن كانت هادية مهيديّة، وإذا كانت الولاة ظالمة مسيئة». واتە: رەشەخەلەك و ھەرەمەى بىيادەم، ھەرچەند ستەمكار و بەدپەفتار بن، نافەوتېن ئەگەر فەرماندارەكانيان بىروباوەرپان لەسەر خېر و دادپەرۋەرى بى؛ چونكە ئەمانە دەتوانن بىيانگەپېننەو ھەر رېگا و شوپنەۋارى ئاين و خواپەرستى و مەنعيان بىكەن لە لادان لە رېگەى راست. بەلام ئەم رەشەخەلەك و ھەرەمەى بىيادەم، ھەرچەند رەفتاريان باش و كىرداريان پەسەند بى، ئەگەر فەرماندارەكانيان ستەمكار و بەدپەفتار بن دەفەوتېن؛ چونكە ئەفراى رەشەخەلەكە دەستيان نارپا و ناتوانن دەفعى خراپىي گەورەكان بىكەن و لەم حالەدا لايەنگرى گەورەكان زور دەبن و ئەمان كەم و بى ھىز دەبن و دەفەوتېن. بېجگە لەو ستەمكىردن لە ئىنسانى باش دەيفەوتېنى و بى ھىز و دەسەلاتى دەكا و قەسەى نارپا بە جورى بە حال سوودى بۇ نەفسى خويشى دەمىنى. كەوابوو چاك وايە گەورەكان خويان چاك بىكەن و رېگەى راست بىگرنەبەر تا خويشيان و بەردەستەكانىشيان و ھەرەمەى خەلگىش چاك بن و لە سزاي دۋارپۇژ پزگار بن.

رپوايهت كراوه كه وهېب وتوويه: كاتې كه فهرماندار نيازي هاته سهر ئوه ستهم بكا خوا كه موكوړې دینې به سهر ولات و بازارې و كشتوكال و ئازهل و شتي تردا. به لام كه نيازي له سهر دادپه روهري و راستي بوو خواي گه وره پيتوبه ركهت ده خاته هموو شت و هوې پيروزي و بهختياري ئه هلي ولات ناماده دهكا.

رپوايهت كراوه كه حه زرهت (د.خ) فهرموويه تي: خوايا! هر گه وره و كاربه دهستي كه ئيشي ئوممه تي له دهستايه هر كاتي چاكه و ميهره باني كرد له گه لياندا، تويش له گه ل ئهوا ميهره باني بفهرموو. وه ئه گهر ناپياوي و ناميهره باني له گه لياندا كرد، تويش له گه ل ئهوا ناميهره بان به.

له سهر فهرمانداره كان پيوسته كاتي بيان هوي مه ئمووري بو ولاتي بنيرن يه كي بنيرن كه خوا ليې رازي بي و كرده وي باش بي و هرگيز ئهوانه نه نيرن كه ناويان به زالم و سته مكار و به دخوو دهر كرده وه؛ چونكه ئهوا جوړه مه ئمووره به دخوانه خووي ئوممهت خراپ ده كن و تووي فساد و به دكاري له ناو كو مه لدا ده چين و خه لكه كه يش دليان له عاستي گهره كان كرمي ده بي.

له م باب به ته وه گه لي رپوايهت هه يه؛ بو نمونه رپوايهت كراوه: كاتي فهرمانداري مه ئمووري كي خوړه و شت باشي ده ست كه وت و كاروباري پي نه سپارد و، مه ئمووري كي به دخووي دباري كرد و ئيشوكاري بهو سپارد، ئهوه ئهوا فهرمانداره به خائيني خوا و پيغه مبهري خوا و ئوممهت داده نري و فهرز و سونه تي لي قبول ناكري و خوا له عنه تي لي دهكا. له م چه شنه حه ديسانم گه لي جار به سهر فهرمانداره كاندا خويندو وه ته وه، به لام شهرم كرده وه له وه كه حه ديسي له عنه ته كه يان بو بخوينم وه. به لي به فهرمووده كاني پيغه مبهردا (د.خ) دهرده كه وي كه زولم و ستهم ده بيته هوې قبول نه بووني دوعا و پارانه وه و سهرنه كه وتن به سهر دوژمندا. هه روه ها له فهرمووده كاني وه دهرده كه وي كه (حق الناس) ته نيا مال نيبه، به لكو ليدان و كوشتن و جنبودان و بوختان كردن و وينه ي ئه مانه يش ده گريته وه و له روژي قيامه تا له توله ي ئه م گونا هاندا به قه دهر پيوست له چاكه ي سته مكاره كان دهرري به ستهم ليكراوه كان. رپوايهت كراوه: دوو سيفهت هه ن له وانه به رزتر لاي خدا نيبه، يه كه م باوه رهيان به خواي گه وره. دووهم سوود گهيانن به بهنده كاني خوا. براكان! له مهفهوومي موخاليفي ئه م رپوايه ته وه دهرده كه وي كه خراپ ترين سيفهت له دنيا دا يه كه م كوفر و بي ئيمان بيه و دووهم زيان گهيانن به خه لك.

پړوايهت كړاوه خواپه رستۍ وه فاتى كړد. پاش دفن كړدى دهستى كړد به پاپانه وه له حوزوورى خواى گوره دا. ټوېش له هه موو گونا هه كانى خوښ بوو به شى يه ك جهلده نه بى، كه ټو تاقه جهلده يان لى دا قهبره كهى پر بوو له ناگرى دوزخ، ټوېش هاوارى كړد: من بهم هه مووه خواپه رستيه وه كه بووم بوچى وا سزام ددهن، له غه يه وه وه لامى درايه وه كه تو جارى به سهر سته م ليكراو يكد راپووردى و ټو هه رچى هاوارى كړد تو هيچ يارمه تيت نه دا، هه روه ها جار يكي ش به بى دهستنو يژ نو يژيكت كړدوه. ټينجا براكانم! باش بيركه نه وه مادام خواپه رستۍ كه ماويه كى دوو روږيژ عبادته كړد بى كه چى به هوى ټو وه وه كه تاقه جارى يارمه تى سته م ليكراو يكي نه دا وه به سته مكار حيساب بكرى و نازار بدرى، ده بى پايه ي ټم سته مكارانه چو ن بى كه هه ميشه خه ريكي زوردارين و نازارى بى دهس و هه ژاران ددهن؟

براكان! هه پشه ي له هه موو گرانتر ټو هيه كه له كتيبي (روضة الواعظين) دا هه يه. له و كتيبه دا پړوايهت كړاوه كه پيغه مبه ر (د.خ) فهرموويه تى: «إن أكبر الكبائر عند الله قتل النفس. ولا يحل تعذيب النفس بغير حق. وإن العصفور إذا عذبة إنسان حتى مات ولم يذبحه أو ذبحه بغير حاجة يوم القيامة وله دوي كدوي الرعد يقول: يارب! سل هذا لم ذبحني بغير حاجة؟ فيقول الله، عز وجل: أنا آخذ حقك وعزتي وجلالي لا يجاوزني ظلم ظالم. لأعذبن روح كل من عذب روحاً بغير حق، وإلا فأنا ظالم أن لم أستوف للمظلوم. ثم يقول الله سبحانه وتعالى: أنا الملك الديان، لا ظلم اليوم. وعزتي وجلالي لا يجاوزني ظلم ظالم ولو لطمه بكف أو ضربة بيد، ولأقصن من القرآن للجما، ولأسألن العود لم خدشت. ولا يدخل الجنة من عليه مظلمة حتى يؤديها من حسناته، وأن لم يكن له حسنات حمل عليه ذنوب المظلومين ومضى إلى النار» والسلام على من أتبع الهدى.

واته: گونا هى له هه موو گونا هه گوره كان گوره تره لای خوا خه لك كوشتنه. سزادانى نه فس به ناحق، په وا نييه. ته نانه ت چوله كه يى كه له ژير سزادا به بى سهر برين بمرى، يا بى ټو هوى موحتاجى بن سهرى بېرن، روژى قيامه ت ديته پيشه وه و ناله يه كى گوره ي لى دى وهك ناله ي هه وره تريشقه و ده لى: خودايا! له م سهر برهم بېر سه بوچى بى ټو هوى موحتاجم بى سهرى برېم؟ خوايش ده فهرموى: به گوره يى خو م قه سه م حه ق ده سينمه وه و، سته مى هيچ سته مكارى به بى ټوله به سهر ما تى ناپه رى. هه ر كه سى گيانى يه كيكي به نارپه وا سزادابى سزاي دده مه وه. من ټه گهر حه قى سته م ليكراو له سته مكار نه كه مه وه،

ستەمكار دەبىم. لەپاشاندا خوا دەفەرموئى من پاشاى دادوهرم. ئەمپۆ (واتە: پۆزى قىيامەت) ستەم نىيە. بە شكۆ و گەورەيى خۆم قەسەم، هېچ ستەمى بەبى تۆلە لىم تىپەپ نابى، با شەپازلەيى يا مشتە كۆلەيەكيش بى. تۆلەى حەيوانى بى شاخ لە شاخدار دەسەنمەو (كە لەكاتى شەپە قوچدا شاخدار ئازارى بى شاخى داو). لە لقەدارى دەپرسم و بەسەر دەكەمەو كە بۆچى بريندار كراو. ئەوەى ستەمكى كردبى تا لەباتى ستەمەكەى لە كردهو چاكەكانى برىتى ستەم لىكراو نەداتەو سەر بە بەهەشتدا ناك. خۆ ئەگەر كردهو چاكى نەبوو ئەوا لە گوناھى ستەم لىكراو كەى بە كۆلدا دەدرى و بەرەو دۆزەخ مى رېگا دەگرى.

(والسلام على من أتبع الهدى).

لە (۷) رەجەبى ۱۳۹۶ ى ك، رېكەوتنى ۵-۷-۱۹۷۶ ى زدا، لە تەرجەمەى ئەم نامەيە بوومەو. سوپاس بۆ خوا.

وەرگێڕ

ناممى سى و چوارم

باسى ئازاردانى دلى باوك و دايك دهكا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه أجمعين.

وبعد، براكان! ناممى دلسوزتان له هممو دياريهك لهو دياريبانه گورهتر و بهرترن كه له دوستهكانتانهوه و دريان دهرن، بهلكو له ديارى نيوان پاشاهانيش گورهترن. رپوايت كراوه «ماهدى مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيد الله بها هدى أو يرد بها عن ردى». دياره مهبست له حكيمهت و تاريكى ئاينيه هروها ئيمامى عومهر (رخ) هممو جارى به ريفقهكانى خوى دهوت ههر عهبيكى هيه پيى بلين. ههروا دهيفهرموو ئهم جوره دوستانه كه عهبيى ئينسان بو خاوهنهكهى دهربخهن، زور كهمن.

ههر نامميهكى من كه له بابتهى گوناھيكهوه بينووسم، له بهرتهوهى كه دهربرپنى عهبيكه له عهبيهكانى ئهم هاوچهرخانهى خويمان، دياريهكى گورهيه بو ئيوه. جا عهرزتان دهكم ئهو گوناھانه كه گورهن و دهنه هوى فهورتاني ئينسان، پهنا به خوا، زورن، بهلام يهكى لهوانه كه له چاوى ئهوانى ترا زور گورهيه و دهبيته هوى ئهوهى تاعتهى ئينسانى مهبوول نهبي و گوناھهكانى كه فارهتيان نهبي (عقوقى والدين)ه، واته: ئازاردانى دلى باوك و دايك و بى گويى كردنيان.

براكان! بزنان تهركى گوناھ سهوابى له تاعته كردن زورتره و، ههر كهس گوناھيكي گوره بكا ئهوه لهو سهوابه مهوروم و نائوميده و توشى زيان دهبي. ههروها توشى ئهم سى زياندهش دهبي كه له فهورموده پيغه مبرا هاتون: «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينجسه أياها». واته: تولهى ئهجامى گوناھكردن سى شته؛ يهكه م دهبيته هوى سستى و تهمللى له خواپه رستيدا. دووم دهبيته هوى تهنگى گوزهران و دهستكورتى. سييه م ژيان له ئينسان تال دهكا؛ واته كه پاروويهكى حهلالى دهست كهوت

شتیکی لی پاست دهبیتهوه ئه پارووهی لی دهکا به قوزهلقورت و به خوشی سوودی لی وهرناگری. بهلی ئه مپو سستی له عیبادت و تاعهت کردندا زوره و، تهنگی گوزهرانیس ئه وهیه که حالهتیکی دهروونی وها بو خهک پهیدا بووه له هر دهوله مهندي دهپرسی حالی چونه؟ بهشی زوریان سکا له ناهه مواری ژیان دهکن و بیزار لی له بی دهرهتانی دهره برن. ئه وه که سانهش که خاوهن ئاو و نان و جیگا و پایهن و دیوانیان ههیه وهزعیکی وها پرویان تی دهکا که دنیا یان لی تهنگ دهکا. دیاره ئه مه هه موو ئه نجامی نه گبه تی و شومبی گونا هه.

جا ئه گهر ههندي کهس له گهل گونا هکاری و تاوانباریدا ههر به شادی و پایه به رزی رابویرن، ئه وه ئه پایه و مایه و رابواردن و سامانه چهند سال و مانگی که تهوا و دهبی. بیجگه له وهیش ئه پایه و مایه به ئیستیدراج داده نری، واته جله و بو شل کردن. خوا فهرموویه تی: «واملی لهم أن کیدی متین». واته: من ماویهی مؤله تیان دهم تا وادهی نازاریان دی؛ به راستی کار و داوی من توند و به هیزه.

له بابتهی نهی له نازاردان و بی گوویی باوک و دایکا گهل ئایهت و هدیسه ههن. بو نمونه خوا فهرموویه تی: «وَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا». واته: به نهیهی خوا بکن و لهو به نهیهیهی کهس به هاو بهشی خوی گهره دامه نین؛ چونکه ههر ته نیا خا لایقی ئه وهیه عیبادتهی بو بکری و به رستری. له گهل ئه وهیشدا دهرهق به باوک و دایکتان پیاو تهی و چاکه بکن؛ چونکه له خوا بهولا وه کهس له باوک و دایک زیاتر حقهی به سه ر به نه وه نییه. مانای ئیحسان کردنیس له گهل باوک و دایکا ئه وهیه که له دلتاندا حورمه تیان بگرن و تهیه کی وها به دهمتاندا نهی که بی ئیحتیرامیان بگهی نی. به زمان قسهی خوش و به کرده و کاری بکن دلایان خوش بکا. ههرگیز نه به زمان و نه به دهست شتیکی وها مه کهن دلایان پی برهنجی. ههرگیز به پروی رقاویه وه له گهلایاندا پرویه پرو مه بن. ئه گهر کاریکیان لی تان ویست، بو یان جیبه جی بکن. ههرگیز ئوف به دهمتان نهی به رام به ریان. له ریگه دا پیشیان مه که ون. دهنگتان به سه ر دهنگیاندا به رز مه که نه وه. پوختهی قسه ئه وهی ببیته هو ی نازاری دلایان، لی دووربکه ونه وه و ئه وهی ببیته هو ی به رزی و شادمانیان به پی توانا بو یان جیبه جی بکن.

پیاو یهت کراوه: جاری عه بدوره حمانی کوری عه وف (رخ) دهنگی به سه ر دهنگی دایکی دا به رز کرده وه و له پاشاندا له وه په شیمان بو وه وه و له که فارتهی ئه و بی ئه ده بییه دا دوو به نه دی نازاد کرد.

خوای گه وره ئەم خزمەتە ئاسانەیشی لە بەردەم ئادەمیزادا داناوه، تا هیچ کەسی بەهانهی نەمێنی بەرامبەر بە خزمەت کردنی باوک و دایک؛ چونکە کەس ناتوانی بلیت نەمێتوانی تەنانت دوعایان بۆ بکەم، واتە: لەسەر ئادەمیزاد پێویستە لە خزمەت کردنی گران و ئاسان ئەوهی بۆی دەرکری و لە توانیدا هەیه دەربارەیی باوک و دایک هیچ کۆتایی نەکا و لە ماوهی ژيانیدا ئامادە بێ بۆ خزمەت کردنیان. تەماشای بکەن خوای گه وره بۆ دووپات کردنەوهی حوقووقی باوک و دایک ئەوهی هیئاوهتەوه یادمان کە چۆن لەکاتی خۆیدا ئیمە لاواز و بێ هیژ و بێ هەست بووین و پێویستمان بەوان بوو کە شیر و خواردەمەنی و ئاو و داودەرمان بکەن بەدەمانەوه و بەرگ و پۆشاکمان لەبەرکەن و لەش و بەرگمان بشۆن. بەلێ ئەوان بە هەموو جووری هەولیان داوه بۆ بەخێوکردن و پەرودەکردنی ئیمە و لەکاتی لاوازی و بێ هیژیماندا لە خوا پاراوانەتەوه هەر چۆن بێ ئیمە بژین و، بۆ مەبەستی ژیان و مانمان خۆیان کردووتە سوپەر و ویستوویانە هەر دەرود بەلایی بۆ ئیمە بێ، بەر ئەوان بکەوی. جا لەگەڵ ئەم هەموو خزمەتەدا کە ئەوان دەربارەیی ئیمە کردوویانە کە ی رەواى حەقە، ئیمە بێ وەفا بین لەگەڵیاندا؟

لە قورئانی پیرۆزدا لە چەند شوێنێکدا خوای گه وره ئامۆژگاریی ئادەمیزادی کردووه بە پەفتار و کرداری باش دەرەقی باوک و دایک و لە هیچ حوکمیکی تردا وەها دووبارەیی نەکردووتەوه. بێجگە لەمە تەنانت ئەگەر خوای گه ورهش دەربارەیی خزمەتی باوک و دایک وەها ئامۆژگاری نەفەرموایە، پێویست بوو ئێنسان بە عەقڵ و هۆشی خۆی هەست بکات کە خزمەتیان واجیبە و، پێویستە ئێنسان پێچەوانەیی فەرمانی ئەوان نەکا. بێ گومان موخالفەیان ناشیرینە چ جایی کارێ یا قسەیی کە ئازاریان بدا.

ریواوەت کراوه: خوای گه وره وەحییی نارد بۆ حەزرتی موسا (علی نبینا وعلیه السلام) کە ئەگەر لەبەر خاتری موسلمانەکانتان نەبوایە دۆزەخم بەسەر بەنی ئیسرائیلدا زāl دەرکرد. هەروەها ئەگەر لەبەر عابیدەکان نەبوایە یەك سەعات مۆلەتی گوناھبارەکانم نەدەدا. ئەو موسا! تاقە کەلیمەیهکی ئەوانەیی (عاق)ی باوک و دایکەن کە ببێتە هۆی ئازاری دلّی دایک و باوک بە ئەندازەیی کێشانهی بەرد و لمی دنیا لام گرانه. موسا عەرزى کرد: (عاق)ی باوک و دایک کێیه؟ خوای گه وره فەرمووی: ئەو کەسەیه کە باوکی یا دایکی فرمانێکی پێدا دەدا ئەو دەلّی (لا لبیک) واتە: بەلّی نەبّی، من ئامادە نیم بۆ بەجێهێنانی فرمانی تۆ! خوای گه وره لە قورئانی پیرۆزدا دەفەرمووی: «وَوَصَّيْنَا

الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا» له شوینیکی ترا دهفهرموئ: «وَعَبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا». ههروهها مه دحی ئەو که سانهی کردوو که بهم ئایه تانه رهفتار ده کهن و ئاموژگاریی خه لک ده کهن بو جی به جیکردنی ئەوهی لهو ئایه تانه دا به بیان کراوه. له شوینیکی تر دا فهرموویه تی: «وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ». ههروهها فهرموویه تی: «وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ» واته: وهسیهت و نهسیحه تی ئاده میزادمان کردوو که خزمه تی دایک و باوک بکهن و خاکیه بن له گه لیاندا؛ چونکه حقووقی به خیکردنیان ههیه له سهریان، به تایبه تی دایک که به حالێ زه عیفی و بی هیژی منداله که ی له سکیدا هه لده گری و بهردهوام ده بی تا ده بی و ئینجا له باوه شیدا به خیکردن و شیرپیدانی تا ماوهی دوو سال درێژه ده کیشی. سوپاسی من بکه که له نه بوونه وه دروستم کردوی و سوپاسی باوک و دایکیش بکه که به مهیره بانی ههنگاو ههنگاو به خیت ده کهن و وهک موم له پیناوی خوشیستندا ده توینه وه؛ باوک شه و رۆژ خه ریکی رۆزی پهیدا کردنه بو و دایکیش له ماله وه بی وچان رهنج دها و شه ونخوونی ده کیشی به دیارته وه تا پی ده گهیت و له خه م ده ره خسییت.

براکان! مانای زساهییری ئەم ئایه ته ئەوه بوو که وترا. به لام به شیوهی لیکۆلینه وهیش ده رده که وی ههروهک چۆن رۆژی پینج جار فه رزی خوا ی گه وره جیبه جی ده کری و ئینسان ناوی خوا ده با و زیکر و ته سبیحاتی به جی ده هیئی، پئویسته رۆژی پینج جار ئینسان دوعای خیر بکا بو ئەوه خوا له سه ر خزمه تکردنی باوک و دایکی ته و فیقی بدا.

جا ئەگه ر باوک و دایکی زیندوو بوون بروات ئەحوالیان به رسی و ئەگه ر ئیشیکی پئویستیان هه بوو بو یان جیبه جی بکا، ئەگه ر مرده بوون رۆژی پینج جار له پاش نوێژه کان دوعای خیریان بو بکا و بلی: خوا یا عه فوو یان به فهرمو و پهحمیان پی بکه، وهک ئەوان منیان به مندالی و بی ده سه لاتی به خیت کرد. ههروهها لهو ئایه ته موباره که وه ده رده که وی وهک چۆن به کوفر و ئینکاری نیعمه تی خوا ئینسان گیرۆده ی سزای نه براره ده بی به کوفری نیعمه تی باوک و دایک و به خزمهت نه کردنیان تووشی گونا هباری و تاوانکاری و به ده ختی قیامهت ده بی. هه ر له سه ر ئەم ئەساسه وه که خوا ی گه وره به شیوهی وه عده دان به عاقیبهت خیری بو ئاده میزادی راسال و خاوهن پیاوه تی و چاکه، ئەوهی له گه ل خوا ی گه وره دا راست و له گه ل باوک و دایکا چاک بی، ههروهها به شیوهی

هه‌په‌شه‌کردن له‌و‌که‌سانه‌که‌لا‌سار و ناله‌بارن و به‌گو‌یی خوا ناکه‌ن و له‌خزمه‌ت‌کردنی باوک و دایکیاندا که‌مته‌رخه‌من، له‌دوادوایی ئایه‌ته‌که‌دا فه‌رموویه‌تی «الی‌المصیر» واته: سه‌ره‌نجامی هه‌موویان لای منه و، من چاک و خراپم لای ون نابیی و ئاگام له‌کرداری هه‌موو لایه‌که و ده‌ستم ده‌پوا پاداشی چاکه‌بده‌مه‌وه و تۆله‌ش بسی‌نم. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یشه‌حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سی عیبادت بکا و سوپاسی خوای گه‌وره‌بکا، به‌لام له‌گه‌ل باوک و دایکیدا باش نه‌بی و سوپاسیان نه‌کا، ئه‌وه‌خودای گه‌وره‌چاکه‌ی لای قبول ناکا و پایه‌ی ناداتی.

ئیمامی غه‌زلی په‌حمه‌تی خوای لای بی‌پیاو‌یه‌تی کردووه. که‌خوای گه‌وره‌وه‌حیی کرد بو‌حه‌زرتی موسا (د.خ) که‌هه‌ر که‌س فه‌رمانبه‌رداری باوک و دایکی خوی بی، ئه‌وه‌هه‌ر چه‌ند له‌عیباده‌تی مندا که‌موکو‌پیی هه‌بی، من لای ده‌بو‌رم و له‌پیزی فه‌رمانبه‌رداره‌کانی خۆمدا ده‌ینووسم. به‌لام هه‌ر که‌سی فه‌رمانبه‌رداری باوک و دایکی نه‌بی و په‌فتاری له‌گه‌ل‌یاندا ناشیرین بی، با فه‌رمانبه‌رداری منیش بی له‌پیزی فه‌رمانبه‌رداری خۆمدا ناینووسم.

پیاو‌یه‌ت کراوه: خزمه‌تی باوک و دایک و دل‌خۆش کردنیان خیر و پاداشی له‌نو‌یژ و پۆژوو و چه‌ج و عه‌مره‌ی سوننه‌ت زۆرت‌ره. شایانی باسه‌مه‌به‌ست له‌م قسه‌یه‌ئوه‌نییه‌ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل باوک و دایکیاندا باشن نو‌یژ و پۆژوو و چه‌ج و عه‌مره‌ی سوننه‌ت نه‌که‌ن، به‌لکو‌مه‌به‌س ئه‌وه‌یه‌ئه‌وانه‌ی واجیبات به‌جی دین و له‌گه‌ل باوک و دایکیاندا باشن، ئه‌وانه‌ئه‌هلی نه‌ج‌اتن، ئه‌گه‌ر چی سوننه‌ت‌یشیان ته‌واو نه‌بی.

پیاو‌یه‌ت کراوه: هه‌ر که‌سی یه‌کی له‌م سی‌سیفه‌تانه‌ی هه‌بی، ئه‌وه‌په‌فتاری باش سوودی نییه‌بو‌ی، یه‌که‌م: شه‌ریک دانان بو‌خوا واته: کو‌فر به‌هه‌ر شیوه‌یی بی. دووه‌م: ئازاردان و بی‌گو‌یی کردنی باوک و دایک. سییه‌م: فیرار و هه‌لاتن له‌چه‌نگی دژی کافراند به‌بی به‌هانه‌یه‌کی شه‌ری. واللّه‌أعلم. جا هه‌ندئ له‌زاناکان له‌به‌یانی ئه‌م فه‌رموده‌موباره‌که‌دا فه‌رموویانه: مه‌به‌س ئه‌وه‌یه‌ئه‌وانه‌ی ئازاری باوک و دایکیان ده‌دن و ئه‌وانه‌ی بی به‌هانه‌له‌چه‌نگی ناو‌براوا هه‌لدین به‌رانبه‌ر به‌کرده‌وه‌ی چاکیان جه‌زا و پاداش ناو‌وسری وه‌ک موس‌لمانی تر که‌ئو سیفه‌ته‌خراپانه‌یان نه‌بی؛ چونکه‌ئه‌م سیفه‌تانه‌ئینسانیه‌که‌سووک ده‌که‌ن تا له‌مه‌یدانی ئیسلامه‌تیدا قه‌دروقیمه‌تی نامینی ئه‌گینا تاعه‌ته‌کانی به‌ته‌واوی به‌تال نابنه‌وه.

خوای گه وره له قورئانی پیرۆزا فەرموویەتی: «وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا». واتە: ئەگەر باوک و دایکت هەولیان دا بۆ ئەوەی تۆ کافر ببی و شەریک بۆ خوا قەرار بدەي ئەو لەم حالەتەدا بەگوێیان مەکە؛ چونکە کوفر و بێ ئیتاعەتیی خوا بە هیچ شیوەیی رەوا نییە. بەلام لەگەڵ ئەمەشدا لە ژیان و گوزەرانیاندا پشتیان لێ هەل مەکە و بە پیاوێتی و جوامێرانە لەگەڵیاندا هەلسوکەوت بکە و، هەمیشە با رووت گەش و کراوێ بێ لەگەڵیاندا.

سەبارەت بە تەمیی و تەربییەتی بنیادەم لەسەر خزمەتی باوک و دایک ئەم ئایەتە پیرۆزە بۆ ئینسانی ژیر و بەفام بەسە؛ ئەوەتە دەفەرمووی: تەنانەت ئەگەر باوک و دایک ئەوەندە خراپ بن هەولێ کافر بوونی کۆرەکیان بدەن و هێشتا هەر دروست نییە کۆرەکیان لە کاروباری ژیان و هەلسوکەوتی رۆژانەدا پشتیان تێ بکا و خزمەتیان نەکا. هەر وەها ئەوەش لە ئایەتەکە دەردەکەوێ کە هەرگیز دروست نییە ئینسان لە سەرپێچی و تاوان و پێچەوانەیی ئەمری خوادا بەگوێی هیچ کەس بکا، وەکو مەشهورە (لا طاعة في معصية الله).

رەفاقەتی باوک و دایک بە شیوەیەکی باش ئەوەیە بیانژێنی و خواردەمەنی و بەرگ و پۆشاک و پێویستیەکانی تری ژیانان بەپێی دەسەلات و بەگوێرەیی ئەوەی لەو رۆژەدا و لەو شوێنە ژیانەدا باو و عادەتە بۆ دابین بکە. هەر وەها هەر پێویستیەکیان بوو بەپێی توانا بۆیان جێ بەجێ بکە و کە نەخۆش کەوتن خزمەتیان بکە و بیانەیتە سەر دوختۆر و، لە هەلسان و دانیشتندا شەرمیان لێ بکە و قسەیی خۆشیان لەگەڵ بکە و ماوەی ئەو نەدەیی ژنەکەت بەسووکی تەماشایان بکا و تەمیی منداڵی وردت بکە شەرمیان لێ بکەن و خۆت بە دەنگی نەرمونیان و بە ئەدەب بانگیان لێ بکە. ئەگەر خوا نەخواستە زویر بوون دلیان بەدەیتەو و ئاشتیان بکەیتەو. بەکورتی بێجگە موخالەفەیی ئاین بەپێی توانا خزمەتیان بکە هەتا دەمرن.

جا براکان! تەماشای بکەن خوای گەورە چەند قەدری باوک و دایکی گرتووە و بە گەورە پیشانی داو و داوای لە بەندەکانی کردووە پێزیان لێ بگرن؟ تەنانەت وەک باسما کرد، ئەگەر ئەر بە منداڵەکیان بکەن کوفری خوا بکا، ئەگەر چی نابێ لەویدا بەگوێیان بکا، هێشتا هەر دروست نییە دەست لە خزمەتکردنیان هەلبگرێ و دەبێ هەر بە پیاوێتی و جوامێری لەگەڵیان هەلسوکەوت و گوشتار و رەفتار بکا ئیتر لەپاش وردبوونەو لەم

ئايەتە پيرۆزە مەجالى ئەو نامىنى بۇ ھېچ مۇسلماننى كە بلى: باوك و دايكى من خوويان خراپە بۆيە من خزمەتيان ناكەم؛ چونكە ھەرگىز ھېچ خوويەكى خراپ ناگاتە پايەى كافر بوون و ئەمر كردن بە كافر بوونى ئەولاد، ئەوئەتە لە ئايەتەكەدا خوا دەفەرمووى تەنانت ئەگەر باوك و دايك تى كۆشان بۇ كوفرى ئىو، تەنيا لەوئەدا بەگوپيان مەكەن، ئىتر دەبى، لە ژياندا بە پياوئەتى و بەگوپىرەى داوونەرىتى پۆژ بەباشى لەگەلياندا بژين.

لە ھەزەرتى ئەسمای كچى ھەزەرتى ئەبوو بەكرى سىدىقەو دەگپرنەو (ر.خ) كە فەرموويەتى: دايكم لەكاتى كافرييدا لە مەككەو بەسەردان ھات بۇلام بۇ مەدينە. منيش پۆيشتمە خزمەتى ھەزەرت (د.خ) و ھەزەم كرد: دايكم ھاتووە بۇ ديدەنيم، ئايا خزمەتى بكەم وپىزى لى بگرم يا نا؟ ھەزەرت (د.خ) لە وەلامدا فەرمووى: سىلەى پەحم بەجى بىنە و خزمەتى بكە و پىزى لى بگرە.

رپوايەت كراو: ئينسانى كە (عاق الوالدين) بى، واتە: ئازارى باوك و دايك بدا، ھەر خىرى بكا ھەر نارواتە بەھەشت. بەلام ئينسانى (بار بالوالدين) بى، واتە: لەگەل باوك و دايكىدا چاك بى و خزمەتيان بكا ھەر كەدەوئەكى شەپ بكا، بىجگە كوفر، ھەر دەرواتە بەھەشت. واتە: كەدەوئەكانى تاعەت و خىراتى ئينسانى بى شەرم و ئازاردەرى باوك و دايك ئەوئەندە نرخیان نىيە كە خاوەنەكانيان زوو بەزوو بەرنە بەھەشت و، چوونى بەھەشتيان دەكەوئە پاش چوونى مۇسلمانەكانى تر.

ھەزەرت (د.خ) ئازاردانى باوك و دايكى لەپاش كوفر لە (أكبر الكبائر) و لە سەبەى موبىقە حسیب كەدووە، واتە: ئەو ھەوت گوناھانە كە خاوەنەكانيان بەھىلاكدا دەبن و مۇستەھەقى دۆزەخیان دەكەن.

براكان! ھوكمى ئازاردانى باوك و دايك ئەوئەندە بەد و نالەبار و ناھەموارە لەناو گوناھەگەرەكانداكە لە ھەوت سەد گوناھ زياترن جيا كراوئەووە، لەو نۆ گوناھانە يا لەو ھەوت گوناھانە لەسەر ئىختلافى رپوايەت كە موبىقە دانراون حسیب كراو، بەلى ئا لەو نۆ گوناھانە يا لەو ھەوت گوناھانە كە لە نەگبەتیی ئەوانەو ئينسان بەبى ئيمان دەمرى و سەلبى سەرمەرگ دەبى - پەنا بە خوا-.

رپوايەت كراو ھەموو گوناھى، ھەرچۆن بى، لەوانەپە خواى گەرە تۆلەكەى بخاتە

پوڙى قىامت ئازاردانى باوك و دايك نهى كه هەر له حالى ژياندا و لهپيش مردندا خواى گهوره تۆلهكهى نيشان دىدا به خاوهنهكهى. ههروهها مەترسى لهوه دهكرى ئه و تۆلهيه سهلبى ئيمان بى، واته: خاوهنى ئه و گوناوه بهبى ئيمانى بمرى (أعاذنا الله من ذلك) ياخو ئه گهر به ئيمانوه بمرى له قىامتدا سزاي زور سەخت و نابار دهبى.

رپوايهت كراوه: كهسى پويشته خزمەتى حەزرت (د.خ) و عەرزى كرد: ئهى پيغه مبهرى خوا من زور ئارهزوم له جيهاد ههيه، به لام ناتوانم برۆم بيكه م. حەزرت فەرموى باوك و دايكت كهسيان ماوه؟ عەرزى كرد: بهلى دايكم ماوه. فەرموى: دهى جيهادى تو لهپيناوى رەزامەندىي خوادا ئهويه چاكه لهگهڵ دايكتدا بكهى و پيويسى سەرشارنت بهرامبهرى بهجى بىنى، مادام ئهوت كرد ئهوه تو به حاجى و به غەزاكه ر دەنووسرپيت.

رپوايهت كراوه: كهسى به شيوه مىهرهبانى و نهرمى و نيانى و قسه خوشى خزمەتى دايكى بكا و لاى خوى راي بگرى، ئهوه لاى خواى گهوره لهو كهسه گهورهتره كه شمشير بوه شينى له رپوى كافراندا و جيهاد بكا.

براكان! ئه و ئايه تانه كه بو چاكه كردن لهگهڵ باوك و دايكدا هاتوون به سن بو عيبرت گرتن و ئاموژگارىي ئينسانى موسلمان. خوداى گهوره له مه دح و سه ناي حەزرتى يه حيا دا فەرمويه تى: «وَبَرّاً بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّاراً عَصِيّاً». واته: يه حيا لهگهڵ باوك و دايكدا چاك بو و ئينسانىكى دلره ق و سهركيش نه بوو كه ئازارى باوك و دايكى بدا. هەر له م بابەتەوه له ئه نه سى كورپى مالىكه وه دهگيرنه وه (ر.خ) كه حەزرت (د.خ) فەرمويه تى: چوار جوړه مال سەرفكردن هەن كه له پوڙى قىامتدا پاداشيان له بهر زورى حسيب ناكري، واته: سه واپيان بى ئه ندازهيه؛ يه كه م مال سەرف كردن بو دايك و باوك. دووهم مال سەرفكردن بو هەژاران و داماوان له مانگى رەمەزاندا. سپيه م: مال سەرفكردن بو خيزان، واته ئينسان به پيى داونه ريتى ئه و شوينه و ئه و كاته به شيوه يه كى شه رعى مه سرف بكا بو ژن و مندالى خوى. چوارهم مه سرف كردن له رپگه ي خوادا و (في سبيل الله) ئينسان خزمەتى موسلمانان بكا. بهلى ئه م چوار جوړه مال سەرفكردنانه له جومله ي گه و ره ترين عيباده ت و خواپه رستى حسيب ده كرين.

رپوايهت كراوه: پوڙى حەزرت (د.خ) سه ركه و ته سه ر مينبه ره كهى و له هەر پله يه ك كه سه رده كه وى ده يفه رموو: ئامين.

هاورپيه كانى عەرزى ان كرد: هوى ئه م سى جار ئامين كردنه ت چى بوو؟ فەرموى: له

پلهی یه که مدا جیبره ئیل فهرمووی: یا محهمه ههر که سی فریای یه کی له باوک و دایکی خوئی بکهوئی، واته ماوهیه کی مونسب له ژیانی ئهواندا بژی و له پاشاندا بمری و برپاته دۆزه خا بیباته ناو دۆزه خهوه؛ چونکه ئه گهر ئه و که سه خزمهتی باوک و دایکی بکردایه بههشتی ده بوو، مادام خزمهتی نه کردوون با له دۆزه خدا سزا بدری، دهی ئامین بکه. منیش وتم: ئامین. له پلهی دوو مدا وتی: یه کی ناوی تو بیسی و له بهر بی موبالاتی سه له واتت لی نه دا با دوور بی له پهحمهت، دهی ئامین بکه. منیش وتم: ئامین. له پلهی سییه مدا وتی: که سی مانگی په مزان پیروزی به سه ردا بی و له و مانگه دا ئه وهنده تاعهت و خوا په رستی و نوێ نه کا و ئه وهنده پۆژوو نه گری و ئه وهنده خیر و چاکه نه کا که پاداش و جهزای چاک مسوگهر بکا، ئه و مانگه بی و برپا و ئه و ههر ناهومید و بی بهش بی له پاداشی چاک یاخوا ههر ناهومید بی، دهی ئامین بکه. منیش وتم: ئامین. بیگومان ههر دوعایی حه زرهت (د.خ) ئامینی بو بکا، خوی گه وره قبوولی ده کا.

براکان! مانای ئه م ریوایه ته پیروزه ئه وهیه که دین و دنیا به هه ل دهست ده که ون و خزمهتی باوک و دایک هه لیکی جوانه و، سه له واتدان له حه زرهتی (د.خ) هه لیکی جوانه و، هاتنی مانگی موباره کی په مزان بو په یادکردن و کوکردنه وهی سه واب و پاداش هه لیکی یه که جار نایاب و جوانه. دیاره که سی ئازا و لی هاتوو و مه رد بی، هه ل له کیس نادا و ناهیلی له دهستی ده ریچی. جا مادام کابرا نامه رد بوو و ئه و هه له باشانه ی له کیس دا با ههر ئاواره بی وهک ئاواره بوو!

ریوایهت کراوه جاری حه زرهت (د.خ) فهرمووی «رغم أنفة، ثم رغم أنفة» واته خوا داماو و مه هتووی بکا، خوا داماو و مه هتووی بکا. هاوپییه کانی عه رزیان کرد: باسی کی ده که ی و دوعا له کی ده که ی؟ فهرمووی له که سی که به هوئی خزمهت نه کردن و پیز نه گرتنی باوک و دایک هه ردووکیان یا یه کیکیانه وه نه پواته بههشت. واته: ئینسانی ئه وهنده پیاههتی له گه ل باوک و دایکی نه بی و خزمهتیان نه کا و خه میان نه خوا و به هوئی خزمهت نه کردنی ئه وان وه به بههشت شاد نه بی یاخوا ههر مه هتووک و داماو بی.

کوړه خو شه ویسته کانم ! ئه م فهرمووده پیروزه و له گه ل فهرمووده پی شو وه که ش ده لیلن له سه ر ئه وه که پیزگرتن له باوک و دایک و خزمهت کردنیان ده بنه هوئی ئه وهی که خوی گه وره ئه و ئینسانه پیزگره خزمهت گوزاره عه فوو بکا و بیخاته بههشت. هه روه ها ئازاردانی باوک و دایک و پیز لی نه گرتنیان و خزمهت نه کردنیان، ده بنه هوئی ئه وه که

خوای گه وره ئه و ئینسانه پێزنه گره بێ خزمه ته سپلهیه هه واتهی دۆزه خ بکا.

پێوایهت کراوه چوار جوړه ئینسان زۆر له بارن بۆ ئه وهی برۆنه دۆزه خ و سزا بدرین، یه کهم ئه وانهی له سه ر خواردنه وهی شه راب به رده وامن. دووهم ئه وانهی به ناحق مالی هه تیو دهخۆن. سییه م ئه وانهی سوود دهخۆن. چواره م ئه وانهی به رامبه ر باوک و دایکیان بێ ئه ده ب و بێ مروو هتن. «قال علي، رضي الله عنه، مكتوب على باب جهنم: من خالف هواه كانت الجنة مأواه. ومن أطاع هواه كانت النار مثواه. ومكتوب على باب الجنة: أنت محرمة على كل بخيل ومراء وعاق ونمام وديوث». واته: هه زه تهی عه لی (ر.خ) فه رموو یه تی: له سه ر ده رگای دۆزه خ نوو سراوه: هه ر کهس سه ریچی له ئاره زووی نه فسی بکا و دوا ی نه که وێ به هه شت دوا ئارامگایه تی. ئه وه ییش دوا ی ئاره زووی نه فسی بکه وێ و جله و ی بۆ شل بکا، ناخی دۆزه خ جیگایه تی. هه روه ها له سه ر ده رگای به هه شت نوو سراوه: تۆ ئه ی به هه شت هه رام کراوی له ئینسانی پژد و پیا باز و له گه ل باوک و دایکا سپله و له وهی قسه له ناو خه لکدا بێنی و بباو له وهی گه وادی بکا.

پێوایهت کراوه: په زامه ندیی خوا له په زامه ندیی باوک و دایکدایه و، خوای گه وره نه فرینی له هه وت جوړه ئینسان کردووه و، له سه ر یه ککیان سی جار نه فرینه که ی دوو باره کردووه ئه گه ر چی جاری به س بوو. فه رموو ی: مه لعوونه که سی ئازاری باوک و دایک بدا. مه لعوونه که سی په فتاری وه ک په فتاری قه ومی لووت بێ، مه لعوونه که سی په فتاری وه ک په فتاری قه ومی لووت بێ. مه لعوونه که سی په فتاری وه ک په فتاری قه ومی لووت بێ. هه روه ها پێوایه ته که له سه ر هه وت جوړه که، ده روا تا ته واه ده بن. پێوایهت کراوه: حاریسه ی کوپی نوعمان، خوای لی پازی بێ، پۆژی له گه ل دایکیدا پووی ترش کرد و قسه ی تالی له پوویدا کرد. له پاشدا له که فاره تی ئه وهدا دوو به نده ی ئازاد کرد. هه روه ها له هه زه ته ی عایشه وه پێوایهت کراوه، په زای خوای لی بێ، فه رموو یه تی: له هه زه تم بیست (د.خ) فه رموو ی: پۆیشتمه ناو به هه شته وه و ده نگ ی یه کیکم بیست قورئانی ده خویند؛ پرسیم: ئه م ده نگه ده نگ ی کیه وه ها قورئان ده خوینی؟ وتیان: ئه وه ده نگ ی حاریسه ی کوپی نوعمانه (ر.خ) که له هه موو کهس زۆر تر خزمه تی باوک و دایکی کردووه.

پێوایهت کراوه: هه ر کهس پێی خو شه ته مه نی درێژ و پزق و پۆزی زۆر تر بێ، چاکه له گه ل باوک و دایکیا بکا و سیله ی په حم به جی بێنی. له پێوایه تیکی ترا ده لی با نوێژه کانی باش به جی بێنی.

براكان! دهليل له سهر پايه ي بهرزي ئه كه سانه ي كه چاكه له گهل باوك و دايكياندا دهكهن، ئه وهيه كه ئينسان به هو ي چاكه كرده وه له گهل باوك و دايكا به فرمانبرداري خوا حسيب دهكري و به خاوهن تهقوا دناسري و خوي گورهيش له قورئاندا فرمويه تي: «ومن يتق الله يجعل له مخرجاً ويرزقه من حيث لا يحتسب، ومن يتوكل على الله فهو حسبه». واته: كه سي له خوا بترسي و خوي له نافهرمانبي خو، بپاري زي و به ئه مري خوا و پيغه مبه ر بجو ليته وه، ئه وه كه سه خوي گوره ريگا و دهرتاني زياني باشي بو دهكاته وه و رزق و پوزي له ريگه يه كه وه بو دهنري كه هه ريگي به خه يالي دا نه يي ت. هه ر كه س پال به په حمه تي خوا وه بدا و، پشت به وه ببه ستي و پشته سووري ميه ره باني ئه وي، خوا كيفايه تي كاري ئه وه دهكا و هه ريگي داموي ناكا. دياره ئه م جو ره ئينسانه به سه ره رزي دهرمي و به سه ره رزي زيندو ده بيته وه له به هه شتدا هه تا هه تايه ئيستراحت دهكا. ئه وه كه سه يش ئازاري باوك و دايكي بدا به ناموتته قي و له خوا نه ترس دناسري؛ كه وابوو ده بي له ئاگري دوزه خدا سزا بدري، چونكه بي گو يي و نافهرمانبي خوي كردو وه و خوي گورهيش فرمويه تي: «وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ» واته: هه ر كه س به رامبه ر به خوا نافهرمان بي ئه وه به راستي ئاگري دوزه خ بو ئه و دانراوه.

رپوايه ت كراوه: هه ر كاتي كور ي به چاوي خو شه ويستي و ئي حترام ته ماشاي باوكي خوي بكا، ئه وه وهك ئه وهيه بهنده يه كي ئازاد كر دي. هه ندي له ها ورپيه كاني عه رزيان كرد: ئه ي پيغه مبه ري خوا! ئه ي ئه گه ر سي سه د و شه ست جار ته ماشاي بكا؟ حه زه رت (د.خ) فرموي (الله اكبر) واته: ئيو ته عه ججوب دهكهن له وه كه خوي گوره به رامبه ر كاري كي بچووك كه ره مي زور له گهل بهنده ي خو يدا بكا. ئه مه له كه ره مي نه پراوه ي خوا وه دوور نيه. خوي گوره به رامبه ر به كرده وه به لي ني چوونه به هه شتي داوه به بهنده كاني خوي و فرمويه تي: «أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ». كه وابي ئه گه ر خوي گوره به هو ي يه ك جار ته ماشاي باوك و دايك به ري زه وه به قه ده ر ئازاد كر دني سه د هه زار بهنده پاداش بداته وه، هيش تا كه مه و قه تره به ده ريايه. (والله اكبر قدرة، فأفهم).

رپوايه ت كراوه: يه كي هاته خزمه ت حه زه رت (د.خ) و عه رزي كرد: ده مه وي برؤم بو غه زا. ئه ويش فرموي: له باوك و دايك كه سيان ماوه؟ عه رزي كرد: به لي دايك ماوه.

ئەویش فەرمووی: جیهادی تۆلە پېڭای خوادا ئەوئە خزمەتی دایکت بکەى وەکو کردووتە. مادام تۆلەگەل دایکتدا باش بى بە خاوەن حەج و خاوەن عومرە و بە موباهید دەنوسرئیت. رپوایەت کراوە خوای گەورە وەحیی کرد بۆ حەزەرەتى موسا (د.خ) و پېئى فەرمو: ئەى موسا! قەدرى باوک و دایکتان بگرن، بەراستى ھەر کەس قەدرى ئەوان بگري تەمەنى دريژ دەکەم و ئەولادى وەھای پي دەدەم خزمەتى بکەن وەك ئەو خزمەتى ئەوانى کردوو، ئەگەر کەسى ئازارى ئەوان بدا و قەدریان نەگري تەمەنى کورت دەکەم و ئەولادى وەھای دەدەمى کە ئازارى دلى بدەن و خراپ بن لەگەلیدا. براکان! بەشى زۆرى ئەوانەى کە خزمەتى باوک و دایکیان ناکەن ئەولادیان لەگەلئاندا خراپ و نامەرد دەبن، بەلام ئەمە مەعنای ئەو نىیە لە ھەموو حالیکدا وابى: جارى وا دەبى ئینسانى لەگەل باوک و دایکیدا خراپە، کەچى ئەولادى ئەو لەگەل ئەودا باش دەبن.

رپوایەت کراوە: حەزەرەت (د.خ) فەرموویەتى: لەو شەویدا کە رپویشتم بۆ ميعراج چەند کۆمەلێکم دى بەسەر کوورەى ئاگرەو ھەلواسرابوون. منیش پرسیم ئەى جیبرەئیل ئەمانە کین؟ وتى: ئەمانە ئەو کەسانەن کە لە دنیايدا جنيويان بە باوک و دایکیان داوہ و لەگەلئاندا خراپ و بەد و بى شەرم بوون. ھەر وەھا رپوایەت کراوە: ئەوانەى لە دنیايدا (عاق)ن و جنيو بە باوک و دایکیان دەدەن لە قەبردا وەکو باران پشکو بەسەریاندا دەبارى. کورەکەم! ئەمە جەزای ئەو کەسەى کە جنيو بە باوک و دایكى دەدا. جا تەماشای بکەن و قیاس بکەن ئەگەر کورەکان بيجگە جنيودان لييان بدەن و مائيشيان لى داگیر بکەن و دەریان بکەن دەبى چەندى سزا و ئازارى گوڤ و پوژى قیامەتیان سەخت و نالەبار بى؟!

من ئاگادارم ئەم جوړە بى ئەمەكى و ئازاردانى باوک و دایکە زۆر پووى داوہ، جا ئەگەر تەنیا عقووقى باوک و دایک ببیتە ھوى لى سەندنەوئى ئیمان، وەکو لە ھەندى رپوایەتدا ھەيە، دەبى پاداشى عقووق لەگەل ئەم جوړە بى شەرمى و ناپیاویيە لەگەل باوک و دایکدا چى بى؟! ھەر وەھا رپوایەت کراوە: ھەر کەس لە دنیايدا باوک و دایكى خوئى عاجز بکا خوا غەزەبى لى دەگري.

لە ئەنەسى کورپى مالیکەو دەگيرنەو (ر.خ) کە عەلقەمە ناوئى ھەبوو زۆر ئەھلى تاعەت بوو نەخوئش کەوت و گەيشتە حالى گيان کەنشت. ژنەکەى خەبەرى بۆ حەزەرەت نارد (د.خ) کە ميژدەکەم لە حالى گيانەلادايە و ھەرچى ھەول دەدەم شايتەتومانى بە

زمانا نایی. حەزەرت (د.خ) بیلالی حەبەشی و عەمماری کوپی یاسری نارد و پیی فەرموون: کەلیمەیی شەھادەتی بخەنە سەر زمان و ھەولێ لەگەڵ بەدەن شایەتومان بێنێ. ئەوانیش پۆشتن و ھەولیان دەدا کەلیمەیی شەھادەتی بخەنە سەر زمان بەلام بێ ھوودە بوو زمانی یارمەتی نەدەدا. دوو ھاوپی بەپێزەکانی حەزەرت گەرانی ھەو خزمەتی و حالەکەیان بۆ گێرایەو. حەزەرت فەرمووی: ئایا باوک و دایکی یا یەکیکیان ماو؟ یەکی لەویدا جوابی دایەو: بەلێ ئەی پیغەمبەری خوا دایکی ماو. حەزەرت (د.خ) یەکیکی نارد بۆ لای دایکی کە پیی بلێن ئەگەر دەتوانی بێت بۆ لام ئەگەر ناتوانی لە مال دەرئەچێ ھەتا من دیم بۆ لای ئەو. پیریژنەکە وتی: پۆحم بەقوربانی، من دیم بۆ خزمەتی پیغەمبەر (د.خ). عاسایەکی بەدەستەو گرت و ھات بۆ خزمەتی و سەلامی کرد و حەزەرت (د.خ) جوابی دایەو. ئینجا فەرمووی: دایکی عەلقەمە! راستم پیی بلێ، ئەم کوپی توو حالی چۆن بوو لە ژیانی خۆیدا؟ ئەویش عەززی کرد: ئەم کوپەم نوێژی دەکرد و پۆژووی دەگرت، بەلام من زۆر دلم لێی عاجز بوو. حەزەرت فەرمووی: بۆچی؟ پیریژنەکە عەززی کرد: چونکە قەدری ژنەکە دەگرت و قەدری منی نەدەگرت و حورمەتی ئەوی دەدا بەسەر مندا. ئینجا حەزەرت (د.خ) فەرمووی: ئەی بیلال! برۆ داری سووتەمەنی بێنە با عەلقەمە بسووتینم، ئینجا پیرە داکیکە وتی: ئەی پیغەمبەری خوا! چۆن کوپی من و میووی دلم لەبەر چاومدا دەسووتینی؟ دلم ئەمە ھەلناگرێ. حەزەرت (د.خ) فەرمووی: ئەی دایکی عەلقەمە! سزای خۆی گەورە لەم سووتاندنەیی ئیمە سەختترە، ئەگەر دەتەوێ خۆی گەورە عەلقەمە عەفوو بکا گەردەنی ئازاد بکا بە لە سزای دۆزەخ پزگاری بێ. قەسەم بەو کەسە کە گیانی من لە قودرەتی ئەوایە، بەو نوێژانەیی کردووتی و بەو پۆژوانەیی گرتوونی پزگار نابێ ھەتا توو گەردنی ئازاد نەکە. ئینجا پیریژنەکە عەززی کرد: (یارسول اللہ) پۆحم بەقوربانی توو بێ ئەوا خوا و حازرانی ئەم مەجلیسەم کرد بە شاھید کە من لە عەلقەمە پازی بووم و گەردەنیم ئازاد کرد. پاش ئەم کەینوبەینە حەزەرت (د.خ) فەرمووی: بیلال! برۆ بۆ لای عەلقەمە بزانی ناخو ئیستا دەتوانی کەلیمەیی شەھادەت بە زمان بلێ؟ چونکە لەوانەییە دایکەکە لە من شەرم بکا و بە دل ئازادی نەکردبێ. بیلالیش بەپەلە پۆیی، کە گەیشتە بەر دەرگای ژوورەکەیی عەلقەمە بیستی کەلیمەیی شەھادەت دەلێ. ئیتر ھەر لەو پۆژەدا وەفاتی کرد و نیژرا حەزەرت (د.خ) ھاتە سەر قەبرەکەیی فەرمووی: ئەی کۆمەلێ موھاجیر و ئەنسار! ھەر کەس ژنەکەیی لە دایکی زیاتر ئیحترام بگرێ و دلی دایکی ئازار بدا و خوا لە خۆی عاجز بکا و خزمەتی نەکا، ئەو

خوا و مهلا ئیکه کان هه موو له عه نه تی لی ده که ن و خوای گه وره نه فهرز و نه سوننه تی لی قبول ناکا، مه گهر به ئیخلاص ته و به یه کی راستی بکا؛ چونکه رهزای خوا له گهل رهزای باوک و دایکدایه و غه زه بی خوا له گهل غه زه بی باوک و دایکدایه جا هه تا ده توانن ئه م ئاموژگارییه وهریگر.

عه بدوللای عومه ر (ر.خ) ده فهرموئ: ژنیکم بوو، زورم خویش ده ویست به لام باوکم هه زی له چاره ی نه بوو، فهرمووی: ته لاقی بده. به لام من ته لاقم نه دا و پویشتم ئه م باسه م عه رزی هه زه ت کرد (د.خ)، فهرمووی: ته لاقی بده. جا براکان! ته ماشا به فهرموون خودای گه وره هه ز له ته لاقدانی ژن ناکا و، هه زه تیش (د.خ) فهرموویه تی: «ابغض الحلال الی الله الطلاق». واته: ناره زاترین هه لال لای خوا ژن ته لاقدانه، که چی ئه گهر باوکی کوپ ویستی کوپه که ی ژنه که ی ته لاق بدا سوننه ته ته لاقی بدا، به لکو له و مه سه له دا که باسما ن کرد به هوئ ئه مره که ی هه زه ته وه (د.خ) واجیب بووه.

ریوایه ت کراوه: پوژئی یه کی هاته خه زه تی هه زه ت (د.خ) و عه رزی کرد: ئه ی پیغه مبه ری خوا! باوکم موحتاجی مالی منه، ئه مرت به چییه؟، فهرمووی: تو خو ت و مالت هی باوکت، ئینجا پرووی کرده هاوپیه کانی و فهرمووی: ئه ولاده کانی ئیوه وه کو که سابه تی هه لالی ئیوه، که واته له مالی ئه وان بخون. هه ندئ له زانایان ده گیرنه وه که له ته وراتدا نووسراوه: هه ر که سی له باوک و دایکی خو ی بدا، جه زای کوشتنه. مه به س له م نه قلله ئه وه یه که ئازاردانی باوک و دایک له ئاینی پیشووانیشدا هه ر به گونا هی گه وره دانراوه و جه زای ئه وه بوو که ئازاردهر بکوژری. هه روه ها ریوایه ت کراوه: ئه گهر یه کی له گهل باوک و دایکیدا خراپ بی، خوای گه وره دوو جار ده رگای دۆزه خی بو ده کاته وه، واته: دوو قاتی گونا هباری تر موسته هقی سزایه، یه کی له بهر ئه سلئ ناپیاوییه که ی. دووهم له بهر ئه وه که ئه و ناپیاوییه ی له گهل ئه سل و بنه په تی خویدا کردووه.

ریوایه ت کراوه که س شه ویکی به سه ردا تی په ری و پوژئی لی بیته وه و له سبه ینیدا باوک و دایکی لی زویر بن، ئه وه دوو ده رگای له دۆزه خ بو ده کړینه وه، یه کی له بهر ئازاردانی باوکی و یه کی له بهر ئازاردانی دایکی. هه ندئ له ئه سحابه کان عه رزی هه زه تیان کرد: هه ر چه ند باوک و دایک و دایکه که یش له گهل کوپه که یاندا خراپ و سته مکار بن؟

فهرمووی: هه ر چه ند باوک و دایکی له گهلیدا سته مکار بن.

براكان! جا تهماشاي ئه مه بكن مادام له كاتيكد ك باوك و دايكيش ستهمكار بن، هيشتا بي ئه دهبي كورپه كهيان ببيت هوي سزاي خوي گه وره، دهبي له كاتيكد ك باوك و دايكه ئينساني باش بن، پاداش و سزاي كورپه خراپه كهيان چهند ناهه موار و ناله بار بي!

له بابته ئازارداني باوك و دايكه وه ئايهت و هديس و قسه و باس زورن، به لام له بهرئوه كه دريژدان به باسه كه نه بيت هوي دلپه ريشان، بهم ئه ندازه ئيكتيفام كرد، چونكه ئه م ئه ندازه به سه بو كه سي كه باوه ري به ئايهت و هديس هه بي و دلي ئه وه نده رپوناكي باوه ري تيدا بي كه شتي راستي لي ون نه بي. به لام پيوسته له م شوينه دا، هه ندي باشي چاكه كردن له گه ل باوك و دايكد باس بكه م؛ هه تا ئه وانه ي كه سوپاس بو خوا حاليان له گه ل باوك و دايكياندا باشه، زور سوپاسي خوي گه وره بكن كه به و پايه ي ئيحسانه شادبوون و له نه گبه تي ئازارداني باوك و دايك رزگار بوون:

رپوايهت كراوه هه ر موسلمانن روي لي بيت هوه و له و كاته دا باوك و دايكي لي رازي بن، ئه وه خوي گه وره ئه مر ده فهرموي كه دوو ده رگاي به هه شتي بو بكره ت هوه، ده رگايه كه له بهر ره زاي باوكي و ده رگايه كه له بهر ره زاي دايكي. هه روه ها رپوايهت كراوه: هه ر كه سي هه زي له ته مه ن دريژي و رزق و روي و ژيواري گوشاد و فراون هه يه با له گه ل باوك و دايكد باش بي و ره فتاري پياوانه بي.

رپوايهت كراوه: خوتان بخه نه ژير پي دايكتان؛ چونكه به هه شت له ژير پي دايكديه. به لي ئه م هديسه شه ريفه ده ليله له سه رئه وه كه خزه ته ي باوك و دايك ده بيت هوي رويشتنه به هه شت.

براكان! ئه گه ر يه كي له پاش وه فاتي باوك و دايكي ئه م نامه ي منه ي بو خوينرايه وه ئه وه پيوسته هه موو روي به قه ده ر توانا دوعاي خيريان بو بكا و بلي: خوايا له گونا هه ي باوك و دايك ببووره و ميهره باننيان له گه ل به فهرمو وهك ئه وان له كاتي منداليمدا ميهره بان بوون له گه ل مندا و به خويان كردم. هه روه ها به پي توانا قه دري برا و خوشكيان بگرن و به چاوي حورمه ته وه سه يري دوست و براده ريان بكن. هه رعه د و په يماننيكيان كرده وه، به جي به ينن تا ئه گه ر ناوتان له ده فته ري باوك و دايك ئازارده رانا نوو سرابي، بكوژينرته وه و له ده فته ري له گه ل باوك و دايك چاكاندا بنووسري (يمحوا الله ما يشاء ويثبت).

جەلالەددینی سیوتی، پەحمەتی خۆی لى بى، دەگىرپتەو: كە مالىكى كوپى دىنار شەوئىكى جومعه دەپوا بۆ زيارەتى گۆرستانى خۆيان، تەماشادەكا نوور ھەموو قەبرەكانى داپۆشيو. ئەوئىش پوو دەكاتە قەبرىك و لە خاوەنەكەى دەپرسى: ئەم ھەموو نوورە چىيە؟ ئەوئىش دەلى: لەم شەوى جومعهدا يەكئى دوو پكات نوئىژى شەوى كردوو و سوورەتى (كافرون) و سوورەتى (أخلاص) تيا خوئندوو و خىر و پاداشتى ئەو دوو پكاتە نوئىژەى بەدىارى ناردوو بۆ ئەپواحى ئەھلى ئەم گۆرستانە. مالىك دەلى: من كە ئەمەم بىست، كردم بەعادەت بۆ خۆم ھەموو شەوئىكى جومعه دوو پكات نوئىژم بەو شيوە دەكرد و خىر و پاداشەكەم بەدىارى دەنارد بۆ گيانى ھەموو ئوممەتى پىغەمبەر (د.خ). پاش ماوئىيە لە خەودا بە خزمەت حەزەرت گەيشتم (د.خ). حەزەرت پەزەمەندىي خۆى دەربارەم دەربىرى و فەرمووى: بەقەدەر ھەموو ئوممەتەكەيش پاداشى چاك بۆتۆ نووسراو و تۆ خزمەتى منت كردوو و من لە تۆ رازىم. جا ئەى براى ئازاردەرى باوك و دايك! تۆئىش ئەگەر دەتەوئ لە بەدبەختى و گوناھى ئازاردانى باوك و دايكت دەرباز بى، ھەموو شەوئىكى جومعه دوو پكات نوئىژ بكە و لە يەكەم پكاتدا سوورەتى (كافرون) و لە پكاتى دووھەمدا سوورەتى (أخلاص) بخوئنەو خىرەكەى بەدىارى بنىرە بۆ باوك و دايكت، تا خوا لە زومەرى ئەوانەدا بتنوسى كە لەگەل باوك و دايكياندا چاكن و، لەو حالە خراپەو بەتگەيئىتە ئەم پايە بەرزە.

رپوايەت كراو: پياوئ لە ھۆزى بەنى سەلەمە ھات بۆ خزمەتى حەزەرت (د.خ) و عەرزى كرد: ئەى پىغەمبەرى خوا! ئايا لە بابەتى چاكە كردن لەگەل باوك و دايكەدا شتئ ماو بەجىي بىنم؟ فەرمووى: بەلى، نوئىژ كردن لەسەريان لەپاش مردنيان و پارانەو و داواى عەفوو كردنيان لە خۆى گەورە و بەجىيەننى پەيمان و وەسيەتيان و قەدرگرتنى دۆست و برادەريان. ئەگەر ئەمانە بەجىي بىنن لەو نەگبەتيە رزگار دەبن كە لە لاى خۆى گەورە پىتان بوترى (عاق الوالدين) و لە پىزى (بار بالوالدين) دا دەنوسرىن.

رپوايەت كراو: خوا دەفەرموئ: ئەى ئىنسانى ئازاردەرى باوك و دايك! چى حەز دەكەى لە پەفتارى باش بىكە، بەراستى ھەرگىز لە تاوانى ئازاردانى باوك و دايك عەفووت ناكەم. ھەروەھا دەفەرموئ: ئەى ئىنسانى لەگەل دايك و باوكا چاك و پياو، ھەر چەند كردەوئى بەدت ھەيە مادام لەگەل باوك و دايكتدا باشى و ئازاريان نادەى و قەدريان دەگرى، عەفووت دەكەم، واتە: چاكە كردن لەگەل باوك و دايكدا دەبىتە كەفارەتى گوناھى عقوق و گوناھەكانى تر.

رپوايهت كراوه: يهكې هات عهرزى حهزرتى كرد: ئهئى پيغه مبهري خوا! گوناھيكي گهورم كردووه ئاخو تهوبهه ههيه يا نا، مهبهستى ئهوبوو كه عهفوو دهكرى يا نا. ئهويش (د.خ) له وهلاميدا فهرمووى: دايكت ماوه؟ عهرزى كرد: نا. فهرمووى: پوورت ههيه (خوشكى باوك)؟ عهرزى كرد: بهئى. فهرمووى: چاكه بكه لهگهئ پوورهكهتدا دهبيته كهفارهتى ئهو گوناھهئى كردووته. جا براكانم! مادام چاكه لهگهئ پوردا ببيتته كهفارهتى گوناھ دهبي چاكه لهگهئ دايكدا چوون بى؟ بيگومانه و ئاشكرايه چاكه لهگهئ دايكدا پاداشى زورتريه.

رپوايهت كراوه: ههر كهسى ههموو پوژيكي جومعه زيارهتى قهبرى باوك و دايكى بكا و، سووروسهتى (يس) لهسهر قهبرهكهيان بخوينى، خواى گهوره عهفووى دهكا و ئهو زيارهتهئى به حهج و عومرهيهكى سوننهت بو دهنووسى و، بهرامبه بههر حهرفى لهو سوورته يهك به ده پاداش و خيىر بۆ دهنووسى.

دهگيرنهوه: پياويكى زور پياوانه ههبوو پوژى له مالى خوى دهرچوو چاوى به ئينسانيكى ريبوار كهوت هينايهوه بو مال و ميواندارى كرد. كه مالاوايشى لى كرد ههزار درهمى پى دا. كابراى ميوان وتى: ئهري برا! من و تو ئاشناى يهك نين و تا ئيستا يهكترمان نه ناسيووه، ئهم ههمووه پياوهتييهت چوون و له بهر چى لهگهئم كرد؟!

خانهخوييهكه وتى: قهسهه به خوا كه چاوم پى تكهوت شيوهت لهسهر شيوهى باوكم هاته پيش چاوم؛ تهنيا له بهرئهوه ئهم خزمهتتم كردى.

تهماشاي ئهم پياوهتييه بكهن مادام ئينسان لهگهئ هاووينهئى باوكى خويدا پياوهتى بكا لهگهئ باوكيدا دهبي چوون بى؟ بى گومان دهبي زياتر جوامير و پياوچاك بى.

براكان! حيكايهتى ههيه بو تانى دهگيرمهوه بهلكو پهندي لى وهريگرن. دهليين كورپى ههبوو ههر له مندالييهوه خووى گرتبوو به خواپهرستى و عيبادهتهوه. جاريكيان ئارهزووى كرد برپا بو حهج پرسى به دايكى كرد ريگاي نه دا و وتى: تو له بهرچاومدا نه ميني من كويز دهيم. لهگهئ ئهمهيشدا كورپهكه به شهو به بي ئيجازهئى دايكى ههستا و به رهو حيجاز كهوته رى. كه دايكه خه بهرى بووهوه و بيستى كورپهكهئى روشتوووه دوعاى لى كرد و وتى: خوايا ئازارى ئهم كورپى منه بده. كاتى كورپهكهئى گهيشته (بيت المقدس) شهو بو دستنويژ گرتن روشتيه دهرهوه و لهوئى پياوى ميرى گرتيان و گومانى ئهوهيان

لی کرد که دز بی، بویه بردیانه بهردم فەرماندار و وتیان دزیکمان گرتووه. ئه‌ویش ئه‌مری کرد دهست و پیاوان بری و چاویان دهره‌ینا و چه‌سیان کردو تا سی پوژ مه‌نعی خوارده‌مه‌نیان لی کرد. له‌و کاته‌دا زور حالی په‌ریشان بوو، گریا و له‌خوا پارایه‌وه وتی: یا ره‌بی من به‌نیاز و ئاره‌زووی زیاره‌تی که‌عه‌بی پیروزی تو هاتم که‌چی به‌م جوړه گیرۆده‌ بووم و دهست و پی‌م برایه‌وه و چاوه‌کانم دهره‌ینران. خۆزگه‌ ده‌مزان من تاوانم چی بوو وام به‌سه‌ر هات؟. کورپه‌که‌ له‌م پارانه‌وه‌دا بوو له‌ناکاودا یه‌کی هات بانگی کرد: ئه‌ی جوان! نان و ئاوم بو هی‌ناوی لی‌م وهرگره‌ من له‌خوا به‌خزمه‌تی هه‌زرت گه‌یشتم (د.خ) ئه‌مری فهرموو بی‌م بۆ لات. ئه‌م باسه‌ گه‌یشته‌ لای فەرماندار، ئه‌ویش گورج ئه‌مری کرد کورپه‌که‌یان برد بۆ لای و ئه‌م لاو‌لای ماچ کرد و تکای لی‌بووردنی لی کرد و پی‌ی وت: چیت ده‌وی بۆت بکه‌م؟ ئه‌ویش وتی: من ئه‌م دهرده‌م به‌هوی به‌گویی نه‌کردنی دایکه‌مه‌وه به‌سه‌رداهاتووه؛ ئه‌مر بکه‌ بمبه‌نه‌وه بۆ لای دایکم. ئه‌ویش ئه‌مری کرد هه‌لیان گرت و بردیانه‌وه بۆ ولاتی خوی و له‌ده‌رگای مالی خویاندا دایان نا. ئه‌ویش دای له‌ده‌رگا و بانگی کرد: ئینسانیکی غه‌ریب و برسی و تینووم بی‌ن فریام که‌ون. پی‌ریژنه‌که‌ی دایکی له‌ماله‌وه‌ بوو، بانگی له‌که‌ه‌ی کرد: برۆ پی‌اله‌یی ئاو بده‌ به‌و غه‌ریبه‌ به‌لکو خوا په‌حمان پی‌ بکا و برا غه‌ریبه‌که‌ت به‌سه‌لامه‌تی بکه‌پ‌یته‌وه. له‌و کاته‌دا ئه‌و پی‌ره‌ دایکه‌ له‌یادی کورپه‌ غه‌ریبه‌که‌یدا ئه‌م شیع‌رانه‌ی ده‌خوینده‌وه:

قرّة عینی، حبیبی، ولدی
ضاع منی للتنائی کبدی
أَنْ یکن جسمی غریقاً فلقد
أشکو حالی بأحترق کبدی
یاالهی! قد تری ما حل بی
فارزق الصبر علیه صمدی!
وأجمع الشمل وکن لی راحماً
فرجائی منک أقوى عددی

واته: (پووناکی‌ی چاوم، خو‌شه‌ویسته‌که‌م، پۆله‌که‌م، دوورکه‌وته‌وه له‌کیسم چوو جهرگه‌که‌م. گه‌رچی له‌شم نیشته‌وه‌ته‌ سه‌ر عاره‌ق و غه‌رقم تیدا، وه‌ی به‌حالم ئه‌وا سووتا

جەرگهكەم. خاویا خوۆ تۆ دەزانی چیم بەسەر هات، دەرووی سەبرم لى بکەوه، سەبرم دەوی. جارێکی تر کۆمان بکەرەوه و بەزەییبت بى بەحالمەندا، ئۆمید بە تۆ و بە پەحمی تۆ بەهێزترین چەکی منە).

بەلى لەم حالەدا دەگريا و هاواری دەکرد: خاویا! کۆرە داماو غەریبەكەم بۆ پەوانە بکەیتەوه. لەم گریانەدا بوو دەنگی کۆرەكەى خوۆی بیست قسەى لەگەڵ خوشکەكەیدا دەکرد. کاتى تەماشای کرد کۆتەرە دارێکی کویری بى دەست و پىی هاتە بەرچاو، بە دیتنى ئەم وەزە بیهۆش کەوت. پاش ماوێهەك هاتەوه سەر خوۆی و لە خاوی گەورە پاراپەوه و وتى: خاویا! من کە دوام لى کرد نەموست وەهای لى بى. خاویا! بۆ خاترى میهرەبانى خوۆ ئەم کۆرەم بۆ ساغ بکەرەوه، تۆ توانات بەسەر هەموو شتێکدا هەیه. بەم جوۆرە دایکە پیرە بەدەم گریانەوه گەلى هاوار و نالەى کرد و دەیوت: (یا حلیم! لا یعجل بالعقوبة!) ئەم دوعا و پاراپەوه و سکالایەم لى قبوول بکە. ئینجا میهرەبانى و کەرەمى خوا هاتە جوۆش و ئەو کۆرە کویرە دەست و پى براوەى وەك زەمانى پێشوی ساغ کردەوه بە دایکە پیرەكەى شاد کردەوه و دایکە پیرەیش بەو شاد بوووه. (والحمد لله على ذلك).

براكان! ئەگەرچی ئەم سەرگوزەشتەیه هەندى شتى تێدايه لە عادت و یاسای دنیایى دوورە، بەلام توانای خاوی گەورە لە ژوور یاسای بیروھۆشى ئیمەوێه. بەراستی بزانی ئەو کارەساتە نابارە ناھەموارە کە بەسەر ئەو کۆرە موسلمانە باشەدا هات، هەمووی لە نەگەتیی ئەووه بوو کە بى گویى دایکی کرد و بى پەزای ئەو پوشت بۆ حىجان. پزگار بوونەكەیشى لە پیرۆزى ئەووه بوو کە لە کردەوهكانى تریدا بى گویى نەکردبوو.

براكان! ئەگەر لەبەرئەوه نەبووایە کە دلى موسلمانان بە درێژەپێدانى قسە ماندوو دەبى، لەم ئەندازە زیاتر حەدیسەم بۆ دەھینانەوه، هەرچەند ئیوه (أن شاء الله) ئیماننان تەواو و بە پەند و ئامۆژگارى دلشاد دەبن.

لە شازدەى پەجەبى ۱۳۹۶ ى ك، پێكەوتى ۱۴-۷-۱۹۷۶ ى ز لە تەرجمەکردنى ئەم نامەیه بوومەوه. سوپاس بۆ خوا.

وەرگێڕ

نامھی سی و پینجھم

باسی خہیانہت کردن له کیشانه و پیوانه دا دهکا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وأصحابه وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئه‌مانه، براكان! له خواى خاوهن كه‌رمم تكاكارم كه له گوناھ بتانپاريزى و هه‌ر گوناھيكتان هه‌يه، عه‌فووى به‌رموى و دلتان وه‌ها پووناك بكاته‌وه كه هه‌ميشه خه‌ريكى په‌يداكردى زه‌خيره و تويشووى پوژى قيامه‌ت بن.

براکان! به‌نەسسى قورئانى پيرۆز له‌و كاته‌وه كه سهر له‌قه‌بر ده‌ردينين تا ئه‌و كاته كه له‌راوه‌ستانى پوژى قيامه‌ت و حسيبى كرده‌وه پرگار ده‌بين و ده‌چينه به‌هه‌شت (آن شاء الله) يا ئه‌وانه‌ى دۆزه‌خين ده‌پوڤنه دۆزه‌خ (أعاذنا الله) ماوه‌ى په‌نجا هه‌زار ساله، مه‌گه‌ر كه‌سى خوا به‌ميه‌ره‌بانى خوى عه‌فووى بكا و ئه‌و ماوه‌ زۆره‌ى له‌سهر كه‌م بكا؛ قال الله تعالى: «فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ» بويه پيوسته ئيه‌تيمام و موبالاتى ئينسان به‌په‌يداكردى تويشووى پوژى قيامه‌تى زياتر بى له‌ئيه‌تيمامى به‌په‌يداكردى تويشووى ژيوارى دنياى، چونكه دنيا ده‌برپه‌ته‌وه و قيامه‌ت نابريته‌وه. ئومپه‌ده‌وارين هه‌ردوولايان بو ئه‌هلى دين به‌ئاسانى جيبه‌جى بن.

زووتر كاتى نامهى نويزم بو نووسين، به‌لپنم دانى نامه‌يه‌كتان له‌بابه‌تى گوناھه گه‌وره‌كانه‌وه بو بنووسم، به‌لام له‌به‌رئه‌وه كه ده‌رحه‌ق به‌نامه پيشووه‌كان به‌بى موبالات هاتنه پيش چاوم، شه‌رمم كرد ئه‌وه‌نده دامپن گيرتان بيم، ئه‌گه‌ر چى هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموويه‌تى: «علموا سنتى وأن كرهوا» واته: په‌وشتى من به‌موسلمانان فير بكه‌ن ئه‌گه‌رچى پيشيان ناخوش بى و له‌دلا له‌بيستنى ئاموژگاريش قه‌لس بن. هه‌روه‌ها له‌فه‌رمووده‌ى هه‌زه‌تدا هه‌يه (د.خ) كه گويدان به‌ئاموژگاريى ئاينى نيشانه‌ى ئيمانه، چونكه رپوايه‌ت كراوه: له‌گه‌وره‌ترين ئه‌خلاقى به‌رزى موسلمان ئه‌وه‌يه كه هه‌رگيز له‌

بیستنی خیری ئاینی تیر نه بی. خوی گهرهیش فهرموویه تی: «وَذَكَرْ فَإِنَّ الذَّكَرَی تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ». تا ئه مسال ته ماشام کرد، خوا بارانی لهم ولاته بری و کشتوکالیکی زور فهوتا و وشک بوو و به پیی فهرمووده ی پیغه مبه ریش (د.خ) باران نه بارین له بهرئه وهیه که موسلمانان زهکات نادهن، یا له بهر ئه وهیه که له کیشانه و پیوانه دا دهستپییی دهکن. به لی له بهر ئه مانه به ناچاری دهستم کرد به نووسینی نامه ی مهنی (ته تفیف) واته مهنی دهستپییی له کیشانه و پیوانه دا، تا موسلمانان بیر بکه نه وه و بی نه وه سهر ریگی راست.

ریوایه ت کراوه هزرت (د.خ) فهرموویه تی: «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا ألا جاءه ما ينغصه أياها». واته: پاداشی تاوانباری چهند شتی که یه که م سستی له خواپه رستیدا. دووهم تهنگی ژیان. سییهم تهعسه له له زهتدا. عهرزبان کرد: (تهعس له له زهتدا) یانی چی؟ فهرمووی: مانای ئه وهیه ئینسانه گونا هبار که ههر له زهت و خوشیه کی حه لالی دهست بکه وی، شتیکی وای بو پیدای ده بی شیرینی ئه و له زهت و خوشیه ی لی تال دهکا. به لی گه لی دهو له مند هه ن له گه ل ئه وه یشدا که له هیه که میان نییه ئه غله ب گله یی له بی ئاسایشی خویان دهکن و هاواربانه له دهست تهنگی گوزهرانیان!

خوی گه وه ده فهرمووی: «وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ» [١] الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ [٢] وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ» واته: وهیل (که شوی نیکی زور ناخوش و نارچه ته له دوز هخدا) بو ئه و که سانه یه که شت بو خویان دهکن چاکی ده پیون و چاکی ده کیش، به لام که به خه لکی ده فروشن له کیشانه و پیوانه یدا کورتی ده هیئن «أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ» [٤] لِيَوْمٍ عَظِيمٍ [٥] يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ» واته: ئایا ئه وانه باوه ریان نییه به وه که له پاش مردن زیندوو ده کری نه وه بو لیپر سینه وهی کار و کرده وه له پوژیکی گه وهی سامناکدا؟ پوژیکی وهها که هه موو ئاده میزاد راده وستن و له لایه ن خوی هه موو عالمه وه پرسیا ریان لی ده کری؟. دیاره ئه و پوژه بو یه به گه وه دانراوه؛ چونکه ههرچی له و پوژه دا روو ده دا هه موو کاره ساتی گه وه گه وره ن؛ زیندوو کردنه وهی مردووان زور گه وره یه. راپیچ کردنیان بو مه یدانی لیپر سینه وه زور گه وره و ترسناکه. سزای خه لک له و پوژه دا زور به تین و زحمه ته. راوه ستان و چاوه روانی له مه یداندا زور

سەختە. تەسلىم كردنى دھفتەرى حيساب و نامەى كردهو زۆر جيگەى ترس و سامە و خەلك ھەموو چاوپروانى چارەنوسى خوڤانن.

رپوايەت كراو: لەو پۆژەدا ئادەمیزاد ھەموو زیندوو دھكرێنەو و لە گۆر دینە دەرەو و دھكەونە رێ. ھەندى پېيان پەتییە و ھەندى سۆليان لەپیدا. ھەندى پيادەن و ھەندى سوارەن و سوارەكانیش ھەندىكیان بەعادتى بەرپیدا دەرپۆن و ھەندىكیان وەك برووسكە تى دەپەرن.

ھەروەھا پيادەكانیش ھەندىكیان بە شۆوھەكى عادتى رپى دھكەن و ھەندىكیان بەپېچەوانەى عادت لەپەورپو و یا بەسەر شاندا رادەكیشرین؛ واتە: ھەر كەس بەپى رەفتارى دنای خوى خراپ و خراپتر، چاك و چاكتر تا كاتى لە بەردەمى خوى گەورەدا رادەگيریت بۆ لپرسینەو. بېگومان راوستانى ئادەمیزاد و جنۆكە لە مەيدانى حيسابدا پەريشانیان دھكا و ھەموویان دھكەونە ئازار و زەحمەتەو. ھاوار بۆ ھەر كەس دەبەن لە پېچەمبەران لە ھەزەرتى ئادەمەو تا خوارتر. كەس توانای تەكاكردنى لاى خوى گەورەى نابى و ھەريەك لەوان بەجۆرى بەھانە دینیتەو، تا ھاوار دەبەنە لاى ھەزەرتى فەخرى عالەم محەمەد (د.خ) و ئەو دەرپو سوجدەى گەورەيى بۆ خوى گەورە دەبا و لپى دەپارپتەو تا تەكای لى قبوول دھكرى و دەس دھكرى بە كیشانەى كردهوى ھەموو حازران. دیارە ئەو توندوتیزی سزا و راوستانى مەيدانى ھەشرە بۆ كەسى فام و ھوشى ببى زۆر گرانی و، بە موافيقى ئایەتى پیرۆز وەیل كە ناوى جيگەيەكى پڕ ئازارە لە دۆزەخدا دەبیتە شوینی ئەو كەسانەش كە لە كیشانە و پپوانەدا دەستپيسى دھكەن. دھگپنەو گەرمای ئەو شوینە بەرپادەيەكە ئەگەر ھەموو كپوھەكانى سەر زەوى بخریتە ناوى لە گەرماندا دەتویتەو و دادەپزین!

براكان! خوى گەورە فەرموویەتى: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ».

دیارە ئەو ھەرشانەى خوى گەورە كردوونى ھەموویان بەستراون بە ئیرادە و خواستى خۆیەو. جا ئەگەر خواستى لەمەر عەفوكردن و لپبورردنى تاوانبار بى، ئاوا عەفووى دھكا. خو ئەگەر بیهوى عەفووى نەكا، ئەوا ئەوئەندەى تاوانى خوى سزای دەدا، پەنا بە خوا. لەبەر ئەمە ئادەمیزادى بەختیار دەبى ھەمیشە ئاگای لە خوى بى و بەپى توانا بۆ خواپەرستى و بەگوێكردنى تى بكۆشى و بى ئەمرى و نافەرمانى خوا نەكا؛ خوى گەورە فەرموویەتى: «فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ» واتە: با

«ئەوانەى كە سەرپېچى لە ئەمرى خوا دەكەن لەو بترسن كە لە دنياىدا تووشى ئاشووب و وەيشوومەيى يا لە قىامەتدا گرفتارى سزايەكى سەخت ببن. واتە: ئەوانە كە بېگومان يا لە دنياىدا يا لە قىامەتدا يا لە ھەردوو دنياىدا تۆلەى ئەو سەرپېچىيەيان لى دەكاتەو.

پېويستە ئەوئەش بزانن ھەر كاتى لەناو قەومىكدا نافەرمانىي زۆر پەيدا بوو، خواى گەورە بەلای ناھەموار بۆ سەر ئەو قەومە پەوانە دەكا. ياساى قەزای خواى گەورەش وەھايە كە ھات تەنبا گوناھبارەكان پېوھ نابن؛ بەلكو بى گوناھەكانىش تووش دەبن، بەلام بۆ ئەمان دەبېتە ھۆى پاداشى پۆزى قىامەت و بەخېر بۆيان دەنووسرى؛ خواى گەورە فەرموويەتى: «وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً». واتە: خۆتان لەو بەلاو ئاشووبە بپارىزن كە تەنسا تاوانبارەكانتان ناگرېتەو، بەلكو ھەردوو لايان تاوانبار و بى تاوان دەگرېتەو، پەنا بە خوا. ھەر لەم بابەتەو لە ھەدىسى پېغەمبەردا ھەيە كە قەومى بەھۆى گوناھى يەككىيانەو ھەردوو سزا دەبن، واتە: لە كاتىكدا ئەو تاقە كەسە گوناھەكەى كردوو و ئەوانى تر مەنعىان نەكردوو و دەستيان نەھيئاو تە پېى.

براكان! لە ئىمامى عومەرەو دەگرېنەو (ر.خ) كە ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى: پېنج خوى خراپ ھەن پەنا بەخوا لەوئە كە بکەونە ناوتانەو، يەكەم، زينا و فەرمانى فاحىشە. ئەم گوناھە لە ھەر كۆمەلەكدا پەيدا بېى و بەبى شەرمى بەئاشكرا بىكەن، خواى گەورە لە تۆلەى ئەوئە تاعوون و ناساغى و ناھەموارى و ايان لەناو دا بلاو دەكاتەو كە لە پېشدا نەبوو و خەلكى نەيانديوو. دووھم، كەموكۆرپىيە لە كېشانە و پېوانەدا كە لەناو ھەموو قەومىكدا پەيدا بېى، بەقاتوقرى و تەنگ گوزەرانى گىرۆدە دەبن و دەكەونە ژىربارى ستمى پاشايانى پۆز و ئازار دەدرېن. سېيەم، نەدانى زەكات و سەرفىترەيە كە لە ھەر كۆمەلەكدا پەيدا بېى، خوا بارانيان لى دەگرېتەو، واتە يا ھەر بارانيان بۆ نابارى يا لە كاتىكدا دەبارى زيانى ھەبى. ئەگەر لەبەرئەوئەش نەبووايە كە خواى گەورە بەزەيى بەبى زماناندا دېتەو، ھەر بەجارى مەنعى ئاوى بارانى لى دەكردن. چوارەم سوود كردن و سوود خواردن لە قەرز و مامەلەدا كە بلاو بوونەوئە لەناو كۆمەلەكدا دەبېتە ھۆى ئەوئە خواى گەورە پېت و بەرەكەت لە پزق و پۆزى ئەو كۆمەلەدا ھەلېگرى. پېنجەم، كار بە حوكمى خوا نەكردن و گۆرپىنى بە ئارەزووى نەفس. بى گومان ئەمە لە ھەر كۆمەل و كۆرپەكدا بلاو بېتەو كوشتارى بى شومارى ناھەموار لەناو ياندا پەيدا دەبى،

وهكو ئهوه كه سالى پار (ههزار و دوو سهد و شهست و كهوت) ئهم دوو بهلايه گراني و كوشتاري ناحهق ههردوو كيانمان به چاوى خويمان دى.

براكان! له مه وپيش ئهوه ده ديسهم بيستبوو كه باسى حوكمى ناحهق دهكا، بهلام باش له ماناكهى حالى نهبوو بووم و وام دهزاني مه بهستى ئهويه كه داوه دهكان له دادگادا فهرماني راست نادهن و ستهم دهكهن. تا پاش ماويهك تيگهيشتم كه مه بهستى ئهويه ياساي ههوا و ئارهزووى نهفس دادهنن له باتى ياساي خوايى كه بناغهكهى قورئانى كهريم و فهرموودهى شيرينى ههزرته (د.خ). ههروهها له پاشاندا له كتيبي (جامع الصغير) دا چاوم پى كهوت كه ههزرت (د.خ) فهرموويهتى: «تعمل هذه الأمة برهة بكتاب الله ثم برهة بسنة رسول الله ثم تعمل بالرأي. فإذا عملوا بالرأي فقد ضلوا وأضلوا». واته: ئهم ئوممهته ماويهك به قورئان كار دهكهن، ئهمانه هاوړپيهكاني پيغه مبهه و تابيعينين له پيش ئهوه دا كه ده ديس ته دوين بكري و بنووسرپته وه. ماويه كيش به سوننه تي پيغه مبهه (د.خ) رهفتار دهكهن. ئهم ماويه زهماني ئيمامه موجته هيدكان و شوينكه و تووه كانيانه، كه وهكو به كهلامى خوا رهفتاريان كردووه به فهرمووده و سوننه تي پيغه مبهه ريش رهفتاريان كردووه. دياره ئوممه تي ئيسلام له سهه ئهم په پيره و ريبازه دهوام دهكهن تا دنيا دوور دهكه ويته وه و ياساي ناين كز دهبي و زانا به رزهكاني دين نامين و، ئه گهر تاكه تاكه يه كيش بمين هيج دهستيان ناروا، ئيتر ئوممهت دهكه ويته چه رخي شوينكه وتني ههوا و ئارهزووى شهخسى به گوڤره ي قازانجي خويان. جا كاتي چه رخ ئاوه ها گوڤا ئهوه كه سانه كه به را و ئارهزووى خويان رهفتار دهكهن خويان گومراه دهبن و خهلكى تريش گومراه دهكهن. ئام ئارهزووى شهخسيه ئهويه كه له قانونى بيگانه دين و رهفتارى پى دهكهن. هه ديسكى پيرو ههيه يارمه تىي ئهم قسه يه دهكا كه ههزرت (د.خ) فهرموويهتى: «لتتبعن سنن الذين قبلكم شبراً بشرو ذراعاً بذراع حتى لو دخلوا في جحر ضب لاتبعتموهم. قلنا اليهود والنصارى؟ قال: فمن؟!» واته: به خوا قه سهم له مه وپاش ئيوه بست به بست و گهز به گهز دهكه ونه شويني رهفتارى ئهوه كه سانه كه پيش زهماني ئيوه زياون، ته نانهت ئه گهر بهكونى بزى مره يشدا بچن، ئيوه ش دوايان دهكه ون. ئيمه ش عه ر زمان كرد: مه بهستت له وانه ي پيشوو جووله كه وگا وره؟ فهرمووى: ئه ي كيم مه بهسته؟! واته: دياره ئه وانم مه بهسته. ئهم قسه يه وا ئيست هاتو وه ته دى.

جاري رويشتم بو شارى به غدا له وي كتيبيكم دى ئه وهل و ئاخيره كه ي نه مابوو تا بزنام

باوهر پیکراوه یا نا؟ لهو کتیبهدا هه دیسیکم چاوپی کهوت به سهراحت دهیفرموو: لهمهولا قانون له موقابیلی شهرعهوه پهیدا دهبی و خه لکی پهفتاری پی دهکهن؛ بو نمونه: له ویلايه تی شاره زوورا، که هه موو شافیعی مه زهه بن، موده عی و موده عا عه له یهی شافیعی مه زهه ب دین بو لای ناییب له مه که مه دا و، قازیه که به مه زهه بی ئیمامی شافیعی حوکم ناکا، به لکو به مه زهه بی ئیمامی ئه عزم حوکم دهکا که ئه بوو حه نیفه یه (ر.خ) له گه ل ئه وه شدا دوو طه په فی نیزاعه که ته قلیدی ناکهن. ئه مه شتیکی باش نییه و، واجیه له سه ره خه لکی هه په مه ته قلیدی ئه و ئیمامه بکه ن که حوکمه که له سه ره مه زهه بی ئه و دراوه. هه روها پیویسته ئه و قازیه ش که حوکم به غه یری مه زهه بی شافیعی دهکا له م باسه ئاگادار بکری.

ریوايه ت کراوه له زه مانى هه زه رتهى مووسادا، پینج سال باران نه بارى و، خه لک زور په ريشان بوون. هه زه رتهى مووساش (د.خ) زور له خواى گه وره پاراپه وه بو لابردي ئه و په ريشانيه و عه رزی باره گای ئه قده سی خواى کرد: حیکمه تی چیه ئه م خه لکه هه موویان دوعا دهکهن و دوعایان قبول نابی؟ خواى گه وره له وه لامی مووسادا فه رمووی: من چو ن کو مه لی قبول دهکهم که له شیان به تاوانبارى و زوبانیان به درو و خوسپ و پاشمله و ده ستیان به کارى ناشایسته و نالایق پیس بووه و سکیان بووه ته عه ماری خواردنی هه رام؟ من به ندیه کم هه یه برؤن په نای پی به ن تا دوعا بکا و ئه م خه لکه له م مه ینه ته رزگار بکا. هه زه رتهى مووسا عه رزی باره گای خواپی کرد: ئه و به نده ناوی چیه و له کام ولاته؟ خواى گه وره فه رمووی: ناوی مووسایه و له فلانه ده شتدا ده گه ری. ئه ویش رپی و ئه و زه لامه ی دوزیه وه و عه رزی کرد: ئه ی به نده ی خوا نزا بو ئه م عاله مه بکه با له م مه ینه ته رزگار بین و پرویکه نه خوا. ئه ویش وتی: ئه ی مووسا لیم دوور بکه وه ره وه تا دوعایان بو بکه م. کاتی که مووسا دوور که وه ته وه کابرا پرووی کرده ئاسمان و وتی: خوا یا! مه گه ر خه زینه ی په حمه تت خالی بووه له خیرات، یا باران له ژیر فه رمانی تو ده رچووه، یا هه ور له ژیر حوکمی تودا نییه، یا له وه ده ترسی که فرسه تی توله سه ندنه وه ت له ده ست ده رچی، ئیستا پی شده ستی ده که ی و توله له م خه لکه ده ستینی؟! مادام تو له مانه هه موو دووری و هه موو شتی و له ژیر فه رمانی خو تدا تکا لی ده که م بارانیان بو ببارینی. ئیتر له و کاته دا که ئه و شه خسه ده ستی کرد به دوعا و پارانه وه گورج هه و گورا و هه ور پرووی ئاسمانی گرت و بارانیکی باش بارى و ده رگای خو شى له ئاده میزاد و گیانله به ران کرایه وه.

براكان! بئندى دەرگای خوا ئاوا دەبى نەك وەكو ئىمە كە لەبەر گوناھ لە گيانلەبەرەن
كەمترین و پوورەشى قاپى خاين و زۆر پىيوستە ھەموو بو بەدئەحوالى خومان بگري
و پەشيمان بىنەو و تەوبە بكەين. سا خوا دلئ ئەم برادەرەنە نەرم بكا تا لەترسى خوادا
بگري و تەوبە بكەن.

دەگىرنەو لە پۆژى قىيامەتدا بئندەيى دىنن بو حوزوورى خوا و پىي دەلئىن: ئەو
ئەمانەتەى لاتە بىدەرەو. ئەویش دەلئى: خاوا! مومكين نييە ئىستا من ئەو ئەمانەتە
بدەمەو؛ دنيا نەماو و ئەمانەت نەماو. جا خوا ئەمر بە مەئموورى دۆزەخ دەكا بىبەن
بو دۆزەخ. ئەوئى ئەم ھەدىسەى گىراوئەتەو دەفەرموئى: ھەزرت (د.خ) لەپاش ئەم
ھەدىسە فەرموئى: نوئژ ئەمانەتە لە گەردەنى ئىنساندا و، كىشەنە ئەمانەتە و، پىوانە
ئەمانەتە. مەبەستى ئەوئە، خوايش زانائە، كە پۆژو ئەمانەتە، زەكات ئەمانەتە و
ھەرچى خواى گەرە فەرزى كرەووە لەسەر عەبدى خوئ ئەمانەتە بەجىھاننى ئەمانەتە
و تەرككردنى خيانەتە و دەبىتە ھوئى سزای پۆژى قىيامەت.

ھەزرت (د.خ) فەرموئى بە كۆمەلئى كە كىشەنە و پىوانەى رزق و پۆزىيان بەدەست
بوو: بەپاستى ئىو كارىكتان پى سىپىراو كە گەلئ ئوممەتى لەمەبەر تىايدا فەوتاون و
تىاچوون. ھەرودھا رىوايەت كراو كە قەومى شوعەيب (د.خ) بەھوئى خيانەت لە كىشەنە
و پىوانەدا خواى گەرە غەزەبى لئى گرتوون.

براكان! لەبەر گەرەبى و خوشەويستى ھەزرتەى فەخرى عالەم (د.خ) ئەم جۆرە
سزايانە كە بو قەومە پىشووەكان بوون لەم ئوممەتە ھەلگىراون و سزايان خراوئەتە پۆژى
قىيامەت و (وَلْعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى) سزای ئوممەتە پىشووەكان پۆچوونى زەوى و
ھەرە تریشقە و گۆرانى شىوئەى بنیادەم بە شىوئەى ھەيوانات بوو. جوان بىر بکەنەو ئەو
بەدپەفتارىيە كە بووئە ھوئى فەوتانى ئوممەتە پىشووەكان بو ئەو نەاشئ ئىنسانى
خاوەن وىژدان تەھەممولى بكا و ببىتە ھوئى فەوتانى عالەمئ وەكو پشیلەى نەوتاونى كە
ئاوئەدانىيەك بسووتىئى، ببىتە ھوئى قاتوقرى و بى بارانى و پەشيوئى ولات و
پەريشانىيە ھەك و تەنگىيە ھالىان و ستەمى ستەمكاران.

لە مالىكى كورپى دىنارەو دەگىرنەو (ر.خ) وتوئە: دراوسىيەكم بوو كەوتە ھالى
گيانەللا. منىش پۆيشتە لای ھەرىك بووم كەلىمەى شەھادەتى پى بلىم ئەو دەستى كرد
بە وتنى ئەم دوو كەلىمە (جبلين من نار). واتە: دوو كىوى ئاگر. دوو كىوى ئاگر. ھەر

ئەم كەلىمەيەى دووبارە دەكردهو. منيش پيم وت: (يا أبا الخير) ئەو چى دەلىي؟ وتى: دوو عەيارم بوو بۇ پيوانى دەغلودان، بەگەرەكەيان رزقم دەكرى و بە بچووكەكەيان دەمفروشت. كە هەلسام چاوم بەو دوو عەيارە كەوت رويشتەم بيانشكينم، كابرا هاواری كرد و وتى: ئەى مالیک دانیشه؛ هەرچى تۆ ئەو دوو كاسە دەدهى بەيەكا بۇ ئەوہى بيانشكيني من نازارم زورتر دەبى ئيترا كابرا هەر ئەو دوو كەلىمەيەى دەوتەو تا گياني دەرچوو... هەر لەم بابەتەو لە هەندى پيشينانى دیندار دەگيرنەو و تووہى: رويشتەم بۇ سەر نەخوشى كەلىمەى شەھادەتى بخەمە سەر زوبان، هەرچيم كرد و كوشام نەھات بە زوبانيدا. ليم پرسى بۇچى ئەو كەلىمە بە زوبانتدا نايى؟ وتى: ميلى ترازوو كەم وا لەناو دەمدا زوبانى لكاندوو بە مەلاشوومەو، ناتوانم ئەو كەلىمەيە بلیم. پيم وت: تو خوا لە كيشانەدا كەمت نە دەكر؟ سەنگى سووكت لە ترازوو كەتدا دانەدەنا؟ وتى: نەو، لا، بەلام لە كاتى كيشانەدا گويم بە كەموكورتى نەدەدا. جا براكانم! تەماشە بكەن ئەمە حالى كەسى بوو كە تەنیا گوئي بە كيشانەكە نەداو ئەوتە لە كاتى سەرەمەرگدا نەيتوانيوە شايەتومان بيئي! واى بە حالى ئەو كەسە كە سەنگى سووك بۇ فروشتن دابني يا پيوانەى كەموكورت بەكاربيئي و شتى سووك و كەم دەسەنقەست بە خەلك بفروشي، دەبى ئەو حالى چۆن بى؟!

دەگيرنەو: يەكى بوو كاتى ميوہى دەفروشت پاكي نەدەكردهو لە خول و تۆز. كە مرد لە قەرەكەيەو هوار و نالەى دەبيسترا تا هەندى لە پياوچاكان دوعايان بۇ كرد و لە خوا پارانەو ئينجا ئەو نالە و هاوارە براپەو. هەرەها دەگيرنەو كە حەزەرتى عەبدوللاى كورپى عومەر، خويان لى رازى بى، بەلاى بازارپى ئەھلى كيشانە و پيوانەدا رادەبوورد دەيفەرموو: براكان! خوتان لە خيانەت بپاريژن؛ لە رۆژى قيامەتدا خائينەكانى كيشانە و پيوانە عارەقى شەرمەزاريبان ليۆ دەرژى بۇ داوينەيان.

براكان! لە هەرپەشە ترساندانەو كە لە ئايەت و حەديسەكانەو دەرەكەون بۆمان رپوون دەبيتەو كە كەمكردى كيشانە و پيوانە لە كاتى فروشتندا گوناھى گەرەپە و بەتاوانيكى زل حيساب دەكرى و خاوەنى ئەم خيانەتە ئەھلى عەزابە و لە لاين خواى گەرەو سزا دەدرى، چونكە ئەم جۆرە كارانە بە غەش دادەنرين و، حەزەرتيش (د.خ) فەرموويەتى: «من غش فليس منا» واتە: هەر كەس مالى بفروشي و عەيبى مالهەكى باس نەكا، يا ديوى دەرى مالهەكى جوان بكا و عەيبەكەى بشاريتەو، يا ئەو شتەى كە

دروستی دهکا مهحکهم و ساغ دروستی نهکا، یا ئه و شتهی که دهیدووری باشی نه‌دووری، یا ئه و شتهی دینیتنه بازاره‌وه شتیکی بیگانهی تیکه‌ل بکا، هر مالی و هر رزقی بی، ئه‌وه به خاوه‌ن غه‌ش دهناسری و حه‌زرت (د.خ) ته‌به‌پای لی کردووه و به ئینسانیکی وه‌های نه‌ژماردووه که له‌ناو کوپی موسولماناندا بی.

براکان! به‌پیی پړوشوینی ئاینی ئیسلام حه‌زرتی پیغه‌مبهر (د.خ) به‌پهنای تاوانبار و به‌تکاکاری پړژی قیامه‌ت دهناسری؛ بویه زور جیگه‌ی داخه بۆ موسلمان کاریکی وا بکا له‌موعامه‌له و کرپن و فروشتندا وه‌زعیکی وه‌ها جیبه‌جی بکا که ئه‌و زاته خاوه‌ن پایه‌یه یه‌خه‌ی لی هه‌لته‌کینی و لی ته‌به‌پا بی!

له‌ئه‌بوو هوره‌یره‌وه ده‌گی‌رنه‌وه (ر.خ) پړژی گه‌یشته‌وه به‌یه‌کی هه‌ندی شیری هه‌لگرتووه، کاتی ته‌ماشای شیره‌که‌ی کرد تی گه‌یشته‌ی ئوی تی کراوه؛ ئه‌ویش پیی فهرموو حالی تو له‌پړژی قیامه‌تدا چۆن ده‌بی؟ له‌وکاته‌دا زورت لی ده‌کن ئه‌و ئاوه‌ له‌ شیره‌که‌ت جیابکه‌یته‌وه. ئه‌م زوره‌یشی ته‌نیا له‌به‌رئه‌وه لی ده‌کن که له‌ناو ئه‌هلی مه‌حشهردا شهرمه‌زار بی، ئه‌گینا به‌پیی فهرمووده‌ی حه‌زرتی پیغه‌مبهر (د.خ) له‌کاره چاکه‌کانی به‌قه‌ده‌ر تاوانه‌که‌ی ده‌دری به‌و که‌سانه که شیره‌که‌یان لی کرپوه.

هر له‌م بابته‌وه رپوایه‌ت کراوه که حه‌زرت (د.خ) فهرموویه‌تی: ئاو مه‌که‌نه ناو شیره‌وه چونکه به‌پراستی یه‌کی له‌ئه‌فرا‌دی ئوممه‌ته پړشووه‌کان که شهریه‌تی ده‌فروشت، هر وه‌ختی شهریه‌تی ده‌برد بۆ ناوشار ئوی تیکه‌ل ده‌کرد. قه‌زاوقه‌ده‌ر جاری سواری که‌شتی بوو، له‌ده‌ریادا مه‌یموونیکی کرپیوو، له‌ناکاو ئه‌و مه‌یموونه کیسه‌ی پارهی خاوه‌نه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌داری عه‌له‌می که‌شتیه‌که‌دا هه‌ل‌زنی تا گه‌یشته‌ سه‌ری سه‌ره‌وه، له‌ویوه‌ ده‌ستی کرد به‌کیسه‌ پاره‌که‌دا دره‌میکی فری ده‌دا بۆ ناو ده‌ریا و دره‌میکی فری ده‌دا بۆ ناو که‌شتیه‌که‌ بۆ لای خاوه‌نه‌که‌ی و هه‌روه‌ها... تا کیسه‌ پاره‌که‌ ته‌واو بوو، نیوه‌ی فری دایه‌ ده‌ریا و نیوه‌ی بۆ لای خاوه‌نه‌که‌ی. دیاره‌ کابرا ئه‌و پارهی له‌فروشتنی شهریه‌ته‌که‌وه په‌یدا کردبوو. حه‌زرت (د.خ) فهرمووی: خوی گه‌وره‌ جه‌زای ئه‌و خاوه‌ن شهریه‌ته‌ی وا دایه‌وه که‌ خسته‌ی دلی ئه‌و حه‌یوانه‌وه له‌پیش چاوی عاله‌مدا ئه‌و پارهی به‌و جوړه بکا به‌ دوو به‌شه‌وه و به‌شی خیا‌نه‌ته‌که‌ی بهاو‌یته‌ ده‌ریاوه تا خاوه‌ن پاره‌که‌ و خه‌لکه‌که‌ش به‌م کاره‌ساته‌ په‌ند و عیبره‌ت وه‌ر‌بگرن.

رپوایه‌ت کراوه هر که‌سی مالیکی عه‌یبدار بفروشی و باسی عه‌یبه‌که‌ی نه‌کا ئه‌وه له‌

غەزەبى خۋاى گەۋرەدا دەمىنىتتەۋە و مەلائيىكەكان لەعنەتى لى دەكەن. براكان! ئەگەر يەككى تىرىش غەيرى مالفروشهكە بەو عەيبە بزائى و بە كىپارەكە نەلى، ئەو ئەۋىش ھاۋبەشى گوناھى فروشييارەكەيە؛ چونكە رىۋايەت كراۋە: پىۋىستە موسلمانان دۋستى يەكتر بن ھەر چەند مال و مەنزىلىشان لە يەك دۋور بى. رىۋايەت كراۋە: «المؤمن غر كريم. والمنافق خب لئيم» واتە: موسلمانى ساغ دلساف و نياز پاك و بەگوزەشت و لىۋوردوۋە، بەلام ئىنسانى نابارى دۋورۋو لەئىم و پەست و فىلبازە. واتە: فروفيل و غەش و خىانەت نىشانەى مونافىقى و دانەمەززانى ئىمانە، خۋاى گەۋرە پەنامان بدا.

براكان! ئەگەر كاربەدەستانى ئىمرو تەفتىشى ئەھلى مامەلەيان بىكرىدە ئەو وەختە غەش و خىانەتى خەلك تەۋاۋ دەردەكەوت بەجۋرى كە خاۋەن وىژدانەكان نەفرەتپان لى دەكردن و لىيان دۋور دەكەوتتەۋە.

بىگومان ئەم غەشكردنە لە مامەلەدا بىجگە لەۋە كە كىردەۋىيەكى ناشىرىنە داگىركردنى مالى خەلكىشە. خوا خۋى فەرموۋىيەتى: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ». واتە: ئەى موسولمانىنە! لەناۋ خۋتاندا مالى يەكتر بە ناحق و ناشەرى مەخۋن، بەلى پەۋايە بە ياساى مامەلە و بازىرگانى و رەزامەندىي ھەموۋ لايى لەناۋ خۋتاندا ئالوگۋر بكنە و قازانچ لە مالى يەكتر ۋەربىگرن. شتىكى ديارە لە ھەر شۋىنىكدا يەكى لە مامەلەچىيەكان فروفيل و غەش و خىانەتى لەۋى تر كىرد، كاتى ئەم پىي زانى، بەو مامەلە رازى نابى و مالى خۋى لە ھاۋمامەلەكەى ۋەردەگىتەۋە. ئەو جۋرە فروفيل و غەش و دەسپىنە كە لە ھەندى بازىرگان و وردەفروش و خومچى و جۋلا و كەۋشدرۋو و چەرچى و جانباز و ھەندى پىشەسازى ترەۋە پەيدا دەبى، عەقل و فام سەرگەردان دەكا، ئەو جۋرە فروفيل و غەشكردنە خىانەت و نامەردى و بى نامووسى و ناپىاۋىيە، كابراى خاۋەن ئىحتىياج كە دى بۋلاى ئەمانە ناشارەزايە و مامەلە نازانى و پەنا دەھىنى و ئەم شەخسە بە ئەمىن دەدانى؛ زۋر ناشىرىنە و مايەى ئەسەفە ئەم بەو جۋرە نائەمىنىي لەگەل بكا و بە نادلسۋزى لەگەلدا بجۋولتتەۋە. ئايا نازانى كە خۋاى گەۋرە بە راسەرىانەۋەيە و بەدىار و نادىارىيان دەزانى و لە ئەنجامدا تۆلە لە تاۋانبار دەسنىتتەۋە؟.

رىۋايەت كراۋە ھەزەت (د.خ) فەرموۋىيەتى: دىن برىتپىيە لە دلسۋزى. عەزىيان كىرد: دلسۋزى لەگەل كىدا؟ فەرموۋى: يەكەم، لەگەل خۋادا، واتە موسلمان ھەر كارىكى كىرد

هر بؤ خوی بکا و بزانی که خوا چاوی لییه. دووهم، لهگهل کهلامی خوادا که قورئانی پیروژه، واته موسلمان باوهپی وایی ئه قورئانه فرموده خوی و هرچی تیایه همووی رسته و رفتهارکردن بهدهستوری ئه هو پیروزی و بهختیارییه. سییه، لهگهل پیغمبهاندا، واته موسلمان باوهپی وایی که پیغمبهانی خوی گوره پابهری راستن و پیای ساغ و سالم شارهزای ریگهی حهن و، خه لکی به شارپیگهی بهختیاری نه پراوهده بن. چوارهم، لهگهل کاربه دهستانی دادپهروهر و فرمانداری پاك نیاز و چاک رفتهارا، واته ئینسانی موسلمان پیویسته کومه کیان بکا و یارمه تیایان بدا بؤ بلاو کردنه و دی داد له جیهاندا و مهنی فیتنه یان لی بکا و دوعای خیریان بؤ بکا و، ئه گهر له ریگای راست لایان دا بیان خاته وه سهری. پینجهم، لهگهل هموو موسلماناندا چونکه هموو برای یه کترن.

براکان! ئه و که سانهی که خاوهنی نیفاق و دوو پوویی و غهش و حیلن له بیروباوه پیا نا یا له کردار و رفتهاریانا ئه وانه له وه دهچن که فیل له خوا بکن و شتیکی زور دیارییه که هیچ کهس ناتوانی لهم بابته دا به ئه نجامیکی باش بگا چونکه خوی گوره دووره له وهی که به کهس فریب بدری! خوا دهفرموی: «وَمَكْرُواْ لِلّٰهِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ الْمَاكِرِيْنَ» واته: ئه وان فریو فیلیان لهگهل خوادا کرد. خودایش تولهی فریو فیله کهی پیشان دان، خوا چاکترین توله سینه.

ههروه ها دهفرموی: «إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ» واته: دهیانه وئ به فیل خوا فریو بدن، خوی گوره زانی به هه موو شت و توانای به سهر هه موو شتی کدا و به کهس فریو ندری. خوی گوره له سهر ئه و کردار ناهه مواره جهزایان ده داته وه. ئه و که سانهی به و جوره فیلبازی دهکن، خویان ده خه له تینن و شهیتان تهفرمی داو و له ئه نجامدا گیرودهی سزا و قههری خوی گوره ده بن. له لایه کی تریشه وه ئه م کرده وه ناباره ناپه سه ندانه، نیشانهی تیکچوون و خراپ بوونی زه مانیه و نیشانهی ئه وهیه که رژی قیامت نزیکه و خه لکه که تووشی سزا ده بن. بیجگه له مه ئه و کرده وه خراپانه ده بنه هوئ ئه وه که پیت و به ره کهت له سهر زهوی و له رزق و رژی هه لگیری و کشتوکال و باغ و بیستان کهم بهر بن. هه زرهت (د.خ) فرموویه تی: قاتوقری هه ر له بی بارانییه وه نابی، به لکو پیت و به ره کهت له سهر زهوی هه لده گیری، واته هه ر چهن باران بباری به پیت و به ره کهت وه ناباری. دیاره ئه سبابی ئه مانه هه موو گونا هباری و تاوانکاری خه لکی سهر زهوییه، به ددلی و به دگومانی و کهم ئیمانی و کهم میهره بانیی ئاده میزاده لهگهل خوادا

و له گه ډل دراو سى و خزم و خویش و پدعيهت و مسکين و فهرانپه وادا. هر گونا هه دهبيت هوى نه وه که سته مکار زال ببى به سهر مسکين و کاسبکاري شار و بازار و لاديدا. مايه نه گبه تييه خه ډک به پارووى حهرام بژين. پيوايهت کراوه: هر کهس پاروويه کي حهرام بهاويته سکيه وه، نه وه تاعهت و عيادهتي چل پوژي لى وهرناگيرى، واته: نه و پيروزيه که له تاعهته وه دهست دهکوى به هوى يه پارووى حهرام وه له کيس دهچى. ههروه ها هر بهنده يى له خوراكي حهرام وه گوشت بگرى و به حهرام بژي نه وه ناگرى دوزه خي بو باشته له و گوشته ي گرتويه تي.

زووترى سهنه تکاران گيروده ي وتوويه شهي تان بوون و دهلين: نه گه کاري ساغ و باش بکهين له چي نان بخوين و چون بژين؟ نازانن هوى ژيانى پر له به ختياري ته نيا ساغى و بى غه لوغه شيه! نازانن چهندي له و ناساغى و غه لوغه شه وه قازانچ دهکهن چهن قاتي نه وه له پيتوبه ره که تي مال و داراييان با دهيا و له کيسيان دهچى و لاي خواي گه وره نر خيان ناميني و لاي خه لکيش سووک دهبن. به لکو نيتر خه ډک کهم هاتوچويان دهکهن، بيجگه له وه که غه ش له پيشه دا هوى سزاي قيامهت و شهرمه زارييه له ناو نه هلي قيامهت دا. سهره راي نه مانه به راورد کراوه هر کهس به ساخته کاري، دارايي و سامان به يه که وه بني، خواي گه وره پوژي له پوژان به سهر فکردن له کاره ساتي ناهه موارا يا به سته مي سته مکاراني زوردار نه و ماله ي ده فوه تي ني.

براکان! فهرمووده ي حه زره ته: خواي گه وره ساماني دنيا به پياوي باش و خراپ به خو شه ويست و ناخو شه ويست ده دا، به لام دين ته نيا به و که سانه ده دا که خو شياني ده وي.

براکان! نامان سه نامان هه رگيز نه لين: نه ي نه وه بوچي فلان کهس هر حهرام دهخوا و ته رکي نويز دهکا که چي هه ميشه سامان و دارايي هر زور ده بي: چونکه نه م دارايي و سامانه ئيستيد راجه و هوى گومراهييه. پيوايهت کراوه: «أذا رأيتم الله - عز وجل - يعطي العبد من الدنيا وما يحب فأنما هو أستاذراج. ثم تلا رسول الله (ص) فلما نسوا ما ذكروا به فتحنا عليهم أبواب كل شيء حتى إذا فرحوا بما أوتوا أخذناهم بغتة فإذا هم مبلسون». واته: کاتي که کار به دهستان نه سيحهت و ناموژگاري زاناياني نايان له بير چوه وه، له ماويه کدا ده رگاي هه موو خير اتمان لي کردنه وه. جا که به و دارايي و سامانه شادمان بوون، له ناکاودا به هوى نه و نافه رمانى و سهر که شيه وه گرتنمان و، بويان ده رکه وت که بي به ش و ناهومي د و خه فه تبارن.

براکان! ئەگەر بەپراستی بپوانین حاڵی دەبین کەوا ئێمە ھەمیشە بۆ فەوتان و زیانی خۆمان ھەول دەدەین و ئەوێ مایە پزگاری بێ نایکەین.

رپوایەت کراوە لە پۆژی قیامەتدا ھەندێ کەس دینن بۆ مەیدانی حیساب و لێپرسینەوێ کە ھەریەکێ بەقەدەر کۆی لە کێوھکانی مەککە خیرات و چاکەیان ھەیە. کە دەست دەکری بە کێشانە پێ کرداریان خوای گەورە ھەموو چاکەکانیان چۆ دەکا و ھیچ پاداشیان نامینی و پەوانە دەکری. لەویدا ھاوڕێکانی حەزەرت (د.خ) عەزیزان کرد: ئەو کەسانە ئەم ھەموو زەحمەتەیان لەبەر چی بەسەردا دی؟ فەرمووی: لەسەر ئەو کە لە دنیا دا خۆیان لە بێ شەری نەپاراستوو و حەرامیان خواردوو و لەگەڵ خەڵکدا لە مامەڵەدا غەش و خیانتیان کردوو؛ ئێتر کردوو بەشەکانی خۆیان بەھۆی ئەو پەتارە خراپانەو زایە کردوو. جا زۆر پێویستە ئێنسان ژیر بێ و مادام خوا بۆ کردووی باش تەو فێقی داو، سوپاسی بکا و، بەھۆی غەش و خیانتەو ئەو کردوو چاکانە پێ خۆی پایەمال نەکا.

ئەم گوناھانە کە لەم نامانەدا بۆ ئێو نووسیون شوومی و نەگبەتیان ئەوێندە زۆرە دەگاتە پۆلە و پۆلەزا تا حەوت بەر، وەکو ھەندێ لە زانایان لە تەفسیری ئایەتی «وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا» دا فەرموویانە و پۆشنیان کردوو تەو.

جا ھەر وەکو ئامۆژگاری موسلمانانمان کرد بۆ خۆپاراستن لە غەلوغەش و ساخەکاری پێویستە باسی نرخ و قیمەتی راستی و ساغیی ئەوانەش بکەین کە بە شیوەی موسلمانانە لەگەڵ خەڵکدا مامەڵە دەکەن ھەتا ئێنسانە بەرپەتارەکان تۆبە بکەن و چاک پەتارەکانیش سوپاسی خوا بەجێ بێنن لەسەر ئەو نیعمەتە کە بە گوناھێ خیانت کردن لە کێشانە و پێوانەدا گیرۆدە نەبون.

رپوایەت کراوە کۆمەڵی مامەڵەکارەکان لە پۆژی قیامەتدا، ئەوێان کە غەشیان کردوو، لە ریزی (فجار) رادەوێستن. ئەوانەش کە لە مامەڵەدا بێ غەش بوون بەخۆشی لە ریزی راستگۆیاندا حەشریان دەکری. ھەر وەھا رپوایەت کراوە کە درۆکردن بەرەکەتی مامەڵە ھەڵدەگری و ئێنسانە درۆکەرە کە دەباتە ریزی ھەرە درۆزنەکانەو.

براکان! ئەھلی مامەڵە دوو بەشن، یەکەم ئەوانەن کە لە ھەرچی گوناھ بێ لە مامەڵەدا پارێز دەکەن، وەك سوود خواردن و فروفیل و درۆکردن و سویندی ناحەق خواردن، تی

دهكۆشن مامه‌له‌كه‌يان به شه‌رعى بى و حه‌قى خه‌لكيان نه‌كه‌ويته‌ سهر، له‌ پوژ و واده‌ى خو‌شيدا (حق الله) له‌ ماله‌كه‌يان ده‌رده‌كه‌ن. ئه‌م به‌شه‌ له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌ران و شه‌هيدان و پياوچاكاندا هه‌شر ده‌كرين. به‌شى دووهم كه‌ پيچه‌وانه‌ى به‌شى يه‌كه‌م په‌فتار ده‌كه‌ن له‌ ريزى فاجيره‌كاندا هه‌شر ده‌كرين و هه‌رچى هه‌په‌شه‌ له‌ ئايه‌ت و هه‌ديسا ده‌رحه‌ق به‌ فاجير وا‌ريد بووه‌، ده‌يانگريته‌وه‌ په‌نا به‌ خوا.

رپوايه‌ت كراوه‌: «أحب الله عبداً سمحاً إذا باع، سمحاً إذا أشتري، سمحاً إذا أقتضى»
واته‌: خواى گه‌وره‌ به‌نده‌يه‌كى خو‌ش ده‌وى كه‌ سالم و نه‌رم و لي‌بووردوو بى، واته‌: د‌ل‌رووناك و زمان پاك و رووخو‌ش و راستگو بى و زور له‌سه‌ر شتى پ‌روپو‌وچ نه‌روا و ئه‌م سيفه‌تانه‌ى له‌ كاتى مالفروشتن و مالك‌رين و داواكردنى قه‌رزا هه‌بى. ئه‌و كه‌سانه‌ى ئه‌م سيفه‌تانه‌يان هه‌يه‌ خواى گه‌وره‌ لي‌يان رازى ده‌بى و لاى به‌نده‌ى خوايش خو‌شه‌ويست ده‌بن كاسبىيه‌كه‌شيان پيتوبه‌ره‌كه‌تى تى ده‌كه‌وى.

براكان! تكانان لى ده‌كه‌م ئه‌گه‌ر د‌ل‌تان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ نيه‌يه‌ كه‌ به‌م نامه‌يه‌ په‌فتار بكه‌ن لاى كه‌مى جارى گوئى رابگرن تا خو‌ينده‌وارى بو‌تان بخو‌ينيته‌وه‌؛ فه‌رمووده‌ى پيغه‌مبه‌ره‌ (د.خ): له‌ گه‌وره‌ترين خو‌و‌وپه‌وشتى موسلمان ئه‌وه‌يه‌ هه‌رگيز له‌ بيستنى خي‌رى ئاينى تير نابى. (والسلام على من أتبع الهدى).

له‌ ٢٧ى ره‌جه‌بى ١٣٩٦ى ك، پ‌كه‌وتى ٢٤-٧-١٩٧٦ ى ز دا له‌ ته‌رجه‌مه‌ى ئه‌م نامه‌يه‌ بوومه‌وه‌. سوپاس بو‌ خوا.

وه‌رگير

نامھی سی و شہ شہ

باسی سونیدی درو خوار دنه

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله، والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وأصحابه واتباعه
المحسنين إلى يوم الدين.

پاش ئه مه، براكان! هه ر گوناھي له گوناھه گه وره كان كه له م رۆژده خه لك پييانه وه
گيرۆده بوون له نامه يه كي سه ربه خو دا عه رزم كردوون. ئه م نامه يش كه ئيستا
پيشكه شتاني ده كه م له و چاكترين ديارپيانه يه كه دۆست بو دۆستی بنيري. هه زه رت
(د.خ) فه رموويه تي: «ما أهدي مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيد الله بها
هدى أو يرد عنه ردى». واته: هه رگيز موسلمان ديارپيه كي واي نه اردووه بو براى
موسلمانى چاكتربى له قسه يه كي پر حيكه مت كه بيته هو ي ئه وه ي خوا شاره زاييى ئاينى
ئهو برايه زياد بكا يا له مالمو يرانى رزگارى بكا. به راستى نامه كانى دلسوزتان له
گه وره ترين نامه كانى سه ر زه وين له وانه كه ئينسان دلخوش بى پييان، به تاييه تي ئه م
نامه يه كه باسى دووركه وتنه وه تانه له گوناھه گه وره كان. من كه ئه م نامه بو ئيوه ده نيرم
و باسى گوناھه گه وره كان ده كه م تيدا، ده مه وي لييان دوور بكه ونه وه. من له به ر دلسوزى
و خوشه ويستى ئاموژگاريتان ده كه م نه ك له پرووى كينه ورپه وه. من وه ك براى دلسوزى
ئيوه م و پيوسته ئيوه ئه م ئاموژگارپيانه ي منتان پى خوش بى، چونكه له گوناھي گه وره
ئاگادارتان ده كاته وه. هه زه رته ي عومه ر (ر.خ) فه رموويه تي «رحم الله أمرء أهدي إلى
عيوبى» واته: خوا ره م به و كه سه بكا كه عه يبه كانم به شيوه ي ديارى بو ده نيري واته:
ئاگادارم ده كا لييان. پاش ئه م قسه يش ده يفه رموو: به لام ئه م جوړه دۆستانه زور نايابن
و به ده گمه ن ده ست ده كه ون. براكانم! زور چاك بزائن من يه كي له و دۆستانه م به زه حمه ت
ده گه ريم و باسى ئه و گوناھانه له كتىبى دين وه رده گرم و بو تانى ره وانه ده كه م. زور
تكاتان لى ده كه م ئه م ديارپيه ي براى خو تان وه رگرن.

یهکی لهو گوناوه گه وړانه سویندی درو خوار دنه بو ئه وه که مالی خه لك به ناحق بخون چ مالی موسلمان و چ مالی زیممی، چ بهی هووده و بی سوود، ئه سوینده بخوا یا بههر مهبهستی بی سویندی درو بخوا. جا بو ئاموزگاری ئیوه له م بابته چهند ئایهت و هدیسیکتان بو دنووسم. خوی گه وړه له قورئانی پیروزدا دهفرموی: «إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ».

واته: ئه و کسانه ی بهووی سویند خوار دنه وه بهدرو قیمه تیکی که م و بی بایه خ وهر دگر، له خیر و پاداشتی چاکی پوژی قیامت بی بهشن و له خوشتی و بهر که تی ئه و پوژه ناهومید دهن و، خوی گه وړه نایاندوینی و بویان ناروانی و پاکیان ناکاته وه، بیجگه له مانه ش سزای سخت و ناهه مواریان ددری له پوژی قیامته دا.

پړوايهت کراوه جارئ دوو کهس له سهر شتی بوو به هه رایان. کابرای داوالیکراو ئینکاری حقه که ی کرد و نیازی بوو سویند بخوا، جا ئه م ئایه ته نازل بوو.

له م ئایه ته دا پینچ هه ره شه له و جوړه که سانه کراوه. یه که م، بی بهش دهن له قیامته تا. دووهم، خوی گه وړه له پوژی قیامته دا قسه یان له گهل ناکا. سییه م، به میهره بانی بویان ناروانی. چوارهم، خوی گه وړه ته زکیه یان ناکا و له و گونا هانه ی که کردوویات نایان بووری و پاکیان ناکاته وه. پینجهم سهره پای ئه مانه ش له پوژی قیامته دا سزایه سکی ناباریان هه یه.

پړوايهت کراوه: هه ر کهس سویندی درو بخوا بو ئه وه مالی موسلمانان بخوا، خوی گه وړه له پوژی قیامته دا غه زه بی لی دهگری.

له پړوايهت تیکی تر دا: ئه و کهسه له پوژی قیامته دا (أجذم) ه، واته: بی خیر و پاداش و چا که یه. یا واته: له و کاته دا حشر دهگری خوا گولی دهکا و له شی پارچه پارچه داده پری. یا واته: زمانی ده پردی چونکه له دنیا سویندی دروی خوار دوو. ئه م سی مانایه بو (أجذم) به یان کراوه.

پړوايهت کراوه هه زره ت (د.خ) فرمویه تی: به و خوا یه که گیانی له ناو مشتی توانای ئه وایه هه ر کهس سویندی درو بخوا خالیکی رهش له سهر دلی پهیدا دهبی که تا پوژی قیامت لاناچی. هه روه ها پړوايهت کراوه: هه ر کهسی سویندی درو بخوا و بیکاته هو ی

وهرگرتنى مالى حەرام ئەو بەهەشت لە خۆى حەرام دەکا و مادام خوا عەفووى ئەکا،
 موستەحەقى ئاگرى دۆزەخ دەبى. عەرزىان کرد: با ئەم مالهش کەم بى؟ فەرمووى: با
 ئەو مالهش بەقەدەر قەيتانى سۆلى ئىنسان بى، تا بەو گوناھە نەسووتى و حەقى ئەو
 سویندەى لى نەسەنرى ناچیتە بەهەشتەو. لە رىوايەتیکى تردا دەلى «...فليتبوا مقعده من
 النار» واتە: با جىگای خۆى لە دۆزەخدا بگرى. بىجگە لەمانە سویند بەدرو خواردن
 پیتوبەرەکەتى دارایی ناهیل، چونکە فەرموودەى حەزەتە (د.خ) «اليمين الفاجرة منقعة
 للسلعة محقة للكسب» واتە: سویندى درو مال دەخاتە رەواجەو، بەلام کاسبى
 خاوەنەکەى بى پیت دەکا. شىخ عەبدولوهابى شەعرانى دەگيریتەو دەلى: دۆستیکم بوو
 بازىگان بوو، پاشان نابووت کەوت. لىم پرسى: تۆ دارايىكى زۆرت هەبوو، بوچى پیتی
 پێو نەما؟ وتى: لەبەرئەو کە بەزىاد دەمفروشت بەجۆرى کە کړپار سوودى لى دەست
 نەکەویت! جا شىخى شەعرانى پاش ئەو ئامۆزگارىی برادەرەکانى دەکرد و ديفەرموو:
 لەگەل موسولماناندا غەش مەکەن، ئەگەر نا خوا نيعمهتەکەى خۆتان لى دەسيڤتەو.

خوای گەرە فورموویەتى: «وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِّإِيمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا
 بَيْنَ النَّاسِ». زانایان بۆ ئەم ئایەتە پیرۆزە دوو تەفسیریان بەیان کردووە، بەکەم: ئەوێه
 کە سویند بە خوا خواردن مەکەن بە مانيع و کۆسپ لە رپی چاکە لەگەل خەلکا کردن و
 لە خوا ترسان و چاک کردنى بەینى موسولماناندا. واتە: هەر کاتى کارىکى خیر
 هەلکەوت بیکەن و سویند مەخۆن لەسەر نەکردنى. دووهم: ئەوێه ناوى پیرۆزى خوای
 گەرە مەکەنە بنیشتە خۆشەى دەمتان کە هەموو کات سویند بەدەمتاندا بیت و نرخى ئەو
 ناو هەرەتان لە دلدا نەمینی. دیارە ئىنسان کە حالى وای لى هات ناتوانى ئیشى چاک
 بکا چونکە لەناو خەلکا سووک دەبى و باوەرى پى ناکرى و ئیشى پیاوانەى بۆ
 هەلناسوورپ. حیکمەتى نەهیکردنى خوای گەرە لە سویند خواردن ئەوێه، ئەگەر کەسى
 زمانى فیروبوو بە سویند خواردنى زۆر، ئیتەر حورمەتى سویندى لا نامینی و سویندى درو
 دەخوا و دەکەویتە ناو نەگبەتییهو. هەر لەبەر ئەمەیه پيشینان فەرموویانە: «سویند نەبە
 درو و نە بە راست».

ریوايەت کراو: ئەو سویندەى لەسەر بى گوپیى ئەمرى خوا بخورپ، بە سویند حسیب
 ناکرى، واتە: ئەگەر کەسى سویند بخوا و بلى: (والله) سیلەى رەحمى فلان بەجى ناهینم
 یاخو فلان چاکەى واجیب ناکەم، واجیبە ئەو سویندە بشکینى و کەفارهتى سویندەکە بدا،

چونکه هیچ شتی نییه بهقه‌در سیله‌ی رهم خوا زو جه‌زای چاکه‌ی ئینسانی له‌سهر بداته‌وه. هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه سویندی درۆ چه‌ند خانووی تیک دا و چه‌ند خانه‌دانی به‌رباد کرد و چه‌ند خیزانی بی نه‌ته‌وه و وه‌چا‌غ کویر و گیرۆده‌ی زیان کرد!

براکان! له‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا (د.خ) سویندی درۆ به‌یه‌مینی غه‌مووس ناوبراوه، واته: ئه‌و سوینده‌ی که‌خاوه‌نه‌که‌ی ده‌باته‌ خواره‌وه به‌ناخی گونا‌ه و تاواندا. ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌زانایانی ئاین فه‌رموویانه: سویند خواردنی زۆر، با به‌پاستیش بی، ئینسان فاسق ده‌کا، چونکه‌ بناغه‌ی سویندی زۆر له‌سهر بی موبالاتییه به‌ئاین.

ریوایه‌ت کراوه: له‌پووداوێکدا جوبه‌یر (ر.خ) هه‌زار دره‌می دا و سویندی نه‌خوارد. پاشان فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر سویندیشم بخواردایه به‌پاستم ده‌خوارد، به‌لام با ئه‌م هه‌زار دره‌مه‌که‌فاره‌تی ئه‌وه‌ بی، واته: هه‌زار دره‌مه‌که‌م له‌باتی سوینده‌ پاسته‌که‌م.

ریوایه‌ت کراوه: ئه‌شعه‌سی کورپی قه‌یس (ر.خ) حه‌فتا هه‌زار دره‌می دا به‌فیدییه‌ی یه‌ک سویندا، واته‌ سویندیکی خوارد و له‌که‌فاره‌تیدا ئه‌و ئه‌ندازه‌ پاره‌یه‌ی دا به‌فه‌قیر و هه‌زاران. جا وا ده‌رکه‌وت وانه‌که‌ی پیشینان «سویند نه‌به‌درۆ و نه‌به‌پاست» بناغه‌که‌ی نرخ دانانه‌ بو‌خوا‌ی گه‌وره‌.

بزانن سویند خواردن به‌غه‌یری زاتی خوا و سیفه‌ته‌کانی خوا، وه‌کو پیغه‌مبه‌ران و مه‌لائیکه‌ و که‌عبه‌ی پیروژ لای هه‌ندی له‌زانایان مه‌کروه‌هه‌ و لای هه‌ندی حه‌رامه‌. به‌لای حه‌رامه‌ قازیی شهرع سویندی خه‌لک بدا به‌ته‌لاق. هه‌روه‌ها حه‌رامه‌ زۆردار سویندی خه‌لک بدا به‌ته‌لاق؛ چونکه‌ ته‌لاق بو‌ئه‌وه‌ ناشی سویندی پی‌بخوری. بی‌جگه‌ له‌وه‌ زۆر جار وا ده‌بی کابرای ته‌لاقخۆر ته‌لاقه‌که‌ی ده‌که‌وی و هه‌ردووکیان واته‌ زۆردار و سویندخۆر، تووشی گونا‌ه ده‌بن. به‌لام زانای گه‌وره‌ ماوه‌ردی فه‌رموویه‌تی. هه‌ر که‌سی سویند به‌غه‌یری خوا و سیفه‌ته‌کانی خوا بخوا و باوه‌ری وابی ئه‌وانه‌ وه‌ک ناوی خوا‌ی گه‌وره‌ سویندیان پی‌ده‌خوری ئه‌وه‌ کافر ده‌بی.

عه‌بدوللای کورپی مه‌سعوود (د.خ) فه‌رموویه‌تی: شه‌ریک بو‌خوا دانان سی به‌شه، یه‌که‌م عیباده‌ت کردن بو‌غه‌یری خوا‌ی گه‌وره‌. دووهم سویند خواردن به‌غه‌یری خوا. سییه‌م هه‌یوان سه‌ربرین بو‌غه‌یری خوا.

هه‌روه‌ها سویند خواردن به‌باوک و باپیره و به‌گۆرپی که‌سی یا به‌ژینی که‌سی یا به‌

گه ورهیی یا به نیعمه تی پاشایی، ئەمه ئەگەر له بهر زمان فیربوون و به دهمدا هاتنی بی
مه بهس بی یا هیچ نییه یا مه کرووه. خو ئەگەر له سهر ئیعتیباری به گه وره گرتنی
ئەوانه بی، ئەوه راجیح وایه که چه پامه و مه رجووح وایه که مه کرووه.
ئەمه ی له م بابەدا عه رزم کردن به سه بو ئەو که سانه که رهم به حالی خویان ده که ن.

له ۲ ی شهعبانی ۱۳۹۶ ی ک، ریکه وتی ۲۹-۷-۱۹۷۶ ی زدا له ته رجهمه ی ئەم نامه یه
بوومه وه. سوپاس بو خوا.

وه رگیر

نامھی سی و حقوتم

باسی رەشبه ئەکە

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

له پاش ئەمانە حەزەت (د.خ) فەرموویەتی: «ما أهدى مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيد الله بها هدى أو يرد عنه ردى».

براکان! ئەم نامەیه کە من پەوانەى دەکەم بۆ خزمەتی ئێوە گەورەترین دیارییه کە دۆست بۆ دۆستی خۆی پەوانە بکا، چونکە دەبێتە هۆی زیادیی نیعمەت و بەرەکەتی خۆای گەورە، هەروەها دەبێتە مایەى پاراستن لە سزا و تۆڵەى پۆژی قیامەت.

براکان! ئەگەر گوێ نەدەن بە خۆیندەنەوهی ئەم نامەى منە، ئەوێ خۆانەخواستە دەبێتە دەلیل لەسەر بەدئەحوالیی خۆتان؛ چونکە یەکێ لە گەورەترین ئەخلاقى موسلمانان ئەوێهە کە لە بیستنی ئەم ئامۆژگاریی خێر تێر نەبێ. جا ئەگەر وابوو ئەو موسولمانی باشە و ئەگەر وانەبوو ئەو دینەکەى کەموکوورە.

براکان! من بۆ ئەو ئامۆژگاریتان دەکەم کە تەرکی گوناھ بکەن بە تاییبەتی گوناھى گەورە و بە تاییبەتی تریش ئەو گوناھەى کە لە هەموو گوناھەکانى تر ناشیرینتر و ناھەموارترە و بیدعەتیکی زۆر ناپەسەندە کە بریتییه لە پەشەلەک.

ئەم پەشەلەکە ئەوێهە کە هەندێ کەسى نامەردى بە شێوێ مەرد لەگەڵ هەندێ ژن و کچی خووپەرۆشت پەستدا پیکەوێ دەست دەگرن و هەڵدەپەرن و پەقس و سەما دەکەن. ئەم گوناھە گوناھێکی ئەوێندە سووکە، ئینسانى کە سەربەرزى و کەرەمەت و شەرەف لە جوودیا بێ نایکا. ئەم تەبیەتە تەبیەتی حیواناتی بێ زانست و شعورە و، بۆ شعورى ئینسانى کە غیرەت و ناموس لە گیانییدا هەبێ دەست نادا، ژن و خوشکی خۆی

ببینی له گهل پیاوئیکى نامه حرمى خاوهن هوا و هوه سدا تهنیشت به تهنیشت و شان به شان هه لپه رپى و قهره بالغیکى گهرهش به دهوریاندا ته ماشایان بکهن. که سى حهمیهت و غیره تی ئیسلامیه تی ببی، ئەم هه تک و بى ناموسییه قبول ناکا.

خوای گهره له قورئانی پیروژدا پینج ئایه تی دهرباره ی ئهر به حجاب و خوداپوشین و حورمهت راگرتن نازل کردوه و، مهنی ژن و پیاوی کردوه له وه که خویان و زینه تی خویان و له شی خویان دهره خه یه که م: ئەم ئایه تهیه «قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ» واته: ئەى پیغه مبه ری ره بهر! فرمان بده به پیاوه موسلمانانه کان که چاوی خویان بنوقینن و مهنی بکهن له روانین بو ژنی نامه حهرم و عهره تی خویان بپاریزن له به کاره پینانی له گهل نامه حهرمدا به ههر جوړی ببی. دووهم ئەم ئایه تهیه «وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ.....» واته: ههم ئهر بکه ئەى پیغه مبه ری خوا به ژنه موسلمانانه کان، چاوی خویان بنوقینن له ته ماشا کردنی پیاوانی نامه حهرم، ههر کهس بن و ههر شوینکیان ببی و له ته ماشا کردنی ئەو شوینانه که رهوا نییه ته ماشایان بکهن له له شی ژنان و، عهره تی خویان به رودای بپاریزن له کاری نارهوا و، زینهت و جوانیی خویان وه کو گهره دن بهند و لاسهره و پاش قهیتان له بو نامه حهرم دهره خه ن، مه گهر ئەو شتانه یان که به ناچارى وان به دهره وه وه کو ئەنگوسيله و هه ندی بهرگ که به ناچارى دهره که ون. ئەمهش به وه ده بی که ئافرهت سه رپوش بدا به سه ریدا و ئەو خشلانه داپوشی و، ههروه ها فرمانیان پی بده با چارشو بدهن به بهر وکیاندا تا سنگ و مه مک و گهره دنیان دهره که وئ و، هه رگیز زینه تی خویان دهره خه ن و مه گهر بو مه حهره میان وه ک شو و کوپ و باوک و مه حهره مهکانی تریان.

دیاره ههروه کو دهره خستنی زینه تی جوانی ژنانه حهرامه، له سه ر ژنان له سه ر پیاوانیش حهرامه بو ی پروانن. له مه عه جایه بتر ئه وهیه ئەو مووی سه ری ژنه که له پیش ماره کردنیان برپویه تی و فرپی داوه دروست نییه بو میرده که ی له پاش ماره برپین ته ماشای بکا؛ چونکه له و کاته دا که ژنه که برپویه تی مووی ژنیکی نامه حهرم بووه، به م پیاوه. ههروه ها له پاش ته لاقدانی ژن ته ماشا کردنی ئەو مووی سه ره ی که له پیش ته لاقدان برپویه تی بو پیاوه ته لاقدهره که حهرامه؛ چونکه هه رچه ند له وه ختی خویدا ته ماشا کردنی حه لال بووه، به لام پاش ته لاقدانی حهرامه، ته ماشای بکا. له مه سه رتریش ئه وهیه، هه ندی حهمامچی کردوو یانه به عادهت مووی براوی قژی ژن دهوئنه وه و دهیکه ن به

شریت، تهماشاگردنی ئه و شریتانهش حه‌رامه. له‌مه‌ش سه‌یرتر ئه‌وه‌یه که تهماشاگردنی پیاو بو خوشک و دایک و کچی خۆی به ئاره‌زووی نه‌فسه‌وه حه‌رامه.

له هه‌مووی سه‌یرتر ئه‌وه‌یه که خاوه‌ن ده‌سته‌لاته‌کان ئه‌م کاره ناشیرینه‌یه ده‌بین و مه‌نعیان ناکه‌ن. «وقال بعض الفقهاء: أن خفي المرأة من العورة» واته: تهماشاگردنی که‌مترین و بێ نرخت‌ین پۆشاکی ئافره‌ت، که خوفه‌که‌یه‌تی، هه‌پامه، چ جایی جوانترین و دل‌کێشترین جل‌به‌رگ، وه‌ک گه‌ردانه و لاسه‌ره و هه‌وری سه‌ریان.

باسی خراپی و ناشیرینی و ناهه‌مواریی زیناکردن، په‌نا به‌ خوا، له‌ نامه‌ی زینادا به‌دریژی باس‌م کردوه.

له‌ هه‌دیس‌ه‌یه: «النظر سهم مسموم من سهام أليس فمن تركه خوفاً من الله تعالى آتاه الله أيماناً يجد حلاوته في قلبه» واته: تهماشاگردنی ژنی نامه‌هره‌م و پیاوی نامه‌هره‌م، تیریکی ژه‌ه‌راوییه له‌ تیره‌کانی شه‌یتان له‌عه‌ته‌ی خۆی لێ بێ. جا ئه‌گه‌ر که‌سێ له‌به‌ر په‌زانه‌ندیی خوا و له‌ترسی سزای خوا ته‌رکی بکا، ئه‌وا خۆی گه‌وره‌ نووری ئیمان به‌جۆرێ ده‌خاته ناو دلیه‌وه که له‌زه‌ت و شیرینی له‌ دلی خۆیدا هه‌ست پێ ده‌کا. ئه‌م فه‌رموده‌یه که هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی، که تهماشاگردنی نامه‌هره‌م تیریکی ژه‌ه‌راوییه له‌ تیره‌کانی شه‌یتان، مانای ئه‌وه‌یه هه‌روه‌ک راوچی به‌تیر راوی نیچیر ده‌کا، هه‌روه‌ها شه‌یتانی‌ش به‌تیر راوی ئینسان ده‌کا و تیره‌که‌ی ئه‌وه‌یه که ئینسانه‌که ته‌فره‌ ده‌دا تا ته‌ماشای نامه‌هره‌م بکا و ئه‌و تهماشاگردنه‌ی وه‌کو تیریکی ژه‌ه‌راوی وایه که دای له‌ دل به‌ته‌واوی خراپی ده‌کا، وه‌ک زه‌خمی تیراوی که زه‌حمه‌ته‌ خۆش بپێته‌وه تا به‌ته‌واوی ئه‌و دل ده‌ه‌رپێنی، سا مه‌گه‌ر زوو په‌شیمان بپێته‌وه و عه‌زمی بپێته‌ سه‌ر ئه‌وه که هه‌رگیز نه‌گه‌رپێته‌وه سه‌ری. «وقال عيسى، عليه السلام، وأياكم والنظر فأنها تزرع في القلب الشهوة وكفى بها لصاحبها فتنة» واته: خۆتان له‌ تهماشاگردنی نامه‌هره‌م بپارێزن؛ چونکه ئه‌و ته‌ماشایه‌ تۆوی ئاره‌زووی ناپه‌سند له‌ناو دل‌دا ده‌رپێنی و ئه‌و تۆوه‌ پێسه‌ بو‌ دروستکردنی فیتنه‌ و دل‌وێران کردن به‌سه‌.

(وسئل حكيم: ما بدء الزنا؟ قال النظر). واته له‌ زانایه‌کی خاوه‌ن دلیان پرس‌ی: ئه‌و گونا‌هه که ده‌بپێته‌ پێش قه‌ره‌ولێ زیناکردن چییه؟ له‌ وه‌لامدا فه‌رمووی: تهماشاگردنی نامه‌هره‌مه. واته: که ئینسان ته‌ماشای نامه‌هره‌می کرد، دلی گه‌ڕۆده‌ی ده‌بی و ده‌که‌وێته‌ شوینی یا شوینی هاوچه‌شنی، ئیتر هه‌روا ورده‌ ورده‌ زۆرتر دلی ئالووده‌ی گونا‌ه ده‌بی

تا ئه وهنده رهش ده بېته وه فهرقی هه لال و هه رامی له لا نامینئ و، هه کاتئ بوی پیک کهوئ زینا دهکا، په نا به خوا و بهمانپاریزئ له هه موو گوناھئ.

له هه دیسدايه: ئه گهر کهسئ دهست له پېستی نامه هه رمئ بدا ئه وه وهکو ئه وهیه دهست به ناو گوشتئ به رازیکی مرداره وه بوودا بکا و لیئ ده ریئئ و بیخوا! هه روه ها له باقیی هه دیسه که دا ده فهرموئ: ئه وه کهسه ی دهست له نامه هه رم ده دا له رۆژی قیامه تدا به زنجیر کراوی ده بریته حوزووری خوای گه وره (جل جلاله).

براکان! به قوربانتان به. نابئ ئیمه به وه بایی ببین که خوای گه وره مؤلته تی داوین و له سه ر ئه م گونا هانه که ده یانکه یین، ئیستا سزیمان نادا؛ چونکه باشت ر بۆ ئیمه ئه وهیه که خوا له دنیا دا زوو تۆله مان لی بسینئ، تا له گونا هه کردن په شیمان ببینه وه. که له دنیا دا سزای نه داین ئه مه مانای وایه، ئه گهر رهحم نه کا، پیمان له قیامه تدا سزیمان زور گران ده بی.

ده گێر نه وه: (أبو یعقوب) ناوئ، که له پیاو چاکان بووه، له کاتئ ته وافی (کعبه الله) دا چاوی به پیاوئ کهوت که چاوئکی کویر بوو به گریان و هه ناسه هه لکیشانه وه ده یگوت: خوا یا! گونا هه م ببه خشه و ته وه به م لی قبول بکه. (أبو یعقوب) پئی فهرموو: تۆ بۆچی ئه وهنده عاجزی و په ریشانی پیشان ده ده ی؟ هه رزی کرد: له عومری خوما تاقه جاری ته ماشایه کی نامه هه رم کرد، له نا کاودا ده ستئ له غه بیه وه هات و دای به چاومدا و چاوئکم کویر بوو، بانگیشی کردم و وتی: به تاقه ته ماشایئ چاوئکت له کیس دا! ئه گهر جاریکی تر ته ماشایئ بکه ی ئه وه چاوه که ی تریش له کیس ده ده ی؛ جا من له وکاته وه ترس چو وه ته دل مه وه.

پیاو یه ت کراوه: «ما من مسلم ينظر إلى امرأة أول مقتله، ثم يغض بصره ألا أحدث الله له عبادة يجد حلاوة في قلبه». واته: هه ر موسلمانئ له یه که م نیگا دا ته ماشای ژنیکی نامه هه رم بکا و ئیتر جاری دووهم چاوی بنوو قینئ و له به ر خوای گه وره، خوی له ته ماشا کردنی مه نه بکا، خوای گه وره له به ر ئه م خوپاراستنه پایه ی عیبا ده تیکی بۆ ده نووسی که له زهت و خو شیه که ی له دل دا هه ست پی ده کا.

براکان! بزانی له هه ر شوینئکدا ژنان و پیاوان ده ست بگرن و ره شه له ک بکه ن تاریکیی ئه وه گونا هه ئه و ناوه دا گیر ده کا و رقی خوای گه وره ئه و ده وری به ره داده پۆشی که ئه گهر خه لک به چاو ئه و غه زه بی خوا یانه بدیا یه و ئه و ئاگره نا هه مواریان ته ماشا بکر دایه، هه ر

كەس ولاغى بووبووايه سواری دەبوو و غارى دەدا، ھەر كەسش ولاغى نەبووايه بە پى راي دەکرد و لەو شوینە دەردەچوو تا لەو غەزەبە دوور دەكەوتەو. خو ئەگەر نە ولاغى بوایە و نە قاچ و قولیشى ساغ بووايه لەسەر دەست ھەروەك مندال خوێ بە گاکۆكە و سنگەخشە لەو شوینە دوور دەخستەو نەبادا گیرۆدە بێ.

دەگیرنەو: مامى ھەزەرەتى ئىبراھىم (على نبينا وعليه الصلاة والسلام) کلێلەوانى بتخانە بوو. ھەزەرەتى ئىبراھىم ھەر پۆژى جۆرە عەیبىكى لە بت و بتخانە دەدۆزیو ھە جۆرى كە لەناو خەلكا مەشھوور بوو بە دۆزمنى ئەو بتانە، تا پۆژى جەژن ھات و بە دابوونەرىتى ئەو پۆژە، خەلكەكە لە شار دەرچوون. ھەزەرەتى ئىبراھىم (د.خ) پۆیشت بوو بتخانەكان و بە دەستى خوێ بە تەور ھەموو بتەكانى شكاند، بتە گەورەكان نەبى كە بەساغى ھێشتیو ھە تەورەكەى لەسەر شانى ئەو دانا و بەجێ ھێشتن. كاتى كۆمەلەكە لە دەشت گەرانەو ھەرویان كرده بتخانە بوو ئەو ھى سوجدە لە بتەكان بەرن، سەپریان كرد بتەكان شكاون. پۆیشتنە لای ھەرماندار و شكاتیان لە ھەزەرەتى ئىبراھىم كرد.

ھەرماندار ھەزەرەتى ئىبراھىمى بانگ كرد و پێى وت: بۆچى ئەو بتانەت شكاندوو؟ ھەزەرەتى ئىبراھىم وتى: بتە گەورەكە شكاندوونى، چونكە پازى نەبوو كەس سوجدە بوو بتە بچووكەكان ببا و بكرینە شەرىكى ئەو لە سوجدە بوو بردندا و، لە غەرەتدا شكاندنى، ئەگەر باوھەرىش ناكەن برۆن لییان بپرسن بزانی قسەكەم راستە یا نا؟ كە چوون پرساریان لى كردن ھىچ جوابیان دەسگیر نەبوو، ئینجا قەومەكە ھەموو مات و سەرسام بوون، چونكە دەیانزانى ئەو بتانە گیانلەبەر نین و جوابیان نییە، ئیتر غەرەتیان ھەستا و پیلانى سووتاندنى ھەزەرەتى ئىبراھىمیان پێك خست و، بەئەمرى پاشای سەردەم بەقەدەر تەپۆكەیی داریان كۆكردو ھە و ئاگریان دا، لەبەر تیزی گرەكەى و گەورەیی قەوارەكەى كەس نەیتوانى نزیكى بكەوێتەو، ناچار ھاتن ھەزەرەتى ئىبراھىمیان خستە ناو مەنجەنىقێك و لە دوورەو فرییان دایە ناو ئاگرەكە. لە پىوايەتێكدا دەلى: یەكەم جار مەلائىكە لە غەیبەو ھاتن و مەنعى مەنجەنىقەكەیان كرد لە جوولانەو و نەیانتوانى ھەزەرەتى ئىبراھىم فری دەنە ناو ئاگرەكە، تا شەیتانى لەعنەتى لە شۆھى پیاویكى پیردا ھات و وتى: چار ئەو ھەندى ژن و پیاو بێن لە دەورى ئەو مەنجەنىقەدا دەست بگرن پێكەو ھە شۆھى رەشەلەك ھەلپەن، ئەوسا مەنجەنىقەكە دەسووژێتەو و ئىبراھىم فری دەدا بوو ناو ئاگرەكە. پیاو و ژنەكان كە ھاتن دەستیان كرد بە رەشەلەك، مەلائىكەكان لە شوومى و نەگەتیی ئەو رەشەلەكەو ھەو دەورەدا نەمان و سەركەوتن بوو ئاسمان، جا

مهنجه نيقه كه سووراپيه وه و حه زره تي ئيبراهيمي فري دايه ناو ئاگره كه وه. براكان! بزنان لهم رپوايه ته وه درده كه وي له ههر شوينيكا رهبه لهك بكري، مه لائيكه له بهر شوومي ئه وه رهبه له كه له شوينه دا نامين. جا دهبي ئه وه غه زبه له و كاته دا دهباري چون غه زبه يك و ئه وه موسي به ته چون موسي به تي بي!

براكان! نامووس لاي خوي گه وه ئه وه نده حورمه تي زوره ئه گهر كه سي برپا له سه ربانه وه يا له تاقى خانو وه ته ماشاي حه وشه ي مائيكي تر بكا و بنواري بو عائيله ي كابراي خاوه ن مال و پاش ئه وه ي خاوه ن عائيله كه ئينذاري كرد و مهنعي كرد جاري دووهم بيته وه و ته ماشاي عائيله كه ي بكا ته وه، بو خاوه ن عائيله كه دروسته به تيري دوو سه ر، تير به او يته ئه وه كابرا خائينه و، ئه گهر هه ردوو چاوي كويز كرد به شهرع قيساسي نييه؛ چونكه به هوي ئه وه خيانه ته وه خوي بي نرخ كرد وه. (عن أبي هريرة رضي الله عنه، من أطلع في دار قوم فقيء فقد هدرت عينه) واته: ئه گهر كه سي برپا بو ناو خانووي قه ومي و ته ماشاي عائيله ي ئه وه ماله بكا، ئه وه له پاش ئه وه خيانه ته بو خاوه ن ماله كه دروسته چاوي ئه وه كابرايه هه لكولي و ئه گهر هه لي كولي قيساسي نييه و بي توليه و چاوه كه ي بي نرخ رويشتوو. جا ته ماشا كه ن چاوي كه نيوه ي (ديه) و خويني خاوه ن كه ي توليه تي، به هوي ئه وه ته ماشا كردنه وه خويني له سه ر هه لگيري، دهبي تاوان و گونا ه ي ئه وه بي نامووسه چه ند زور بي كه دهستي زن و كچ و خوشكي خه لكي بيگانه بگري و له بهر چاوي خه لكدا له گه لياندا هه لپه ري و ئه گهر شه و بي ماچيشيان بكا و مه ميكان بگري و له شي بلکيني به سمتيانه وه! دهبي ئه وه خاوه ن زن و كچ و خوشكانه چ نامووسيكيان بو بمينيته وه كه بهم كاره ناشيرينه نامه ردانه يه رازي بن.

براكان! بيگومان ئه م كاره ناشيرينه ده بنه هوي ئه وه ي گه لي له زنان شه رميان نه ميئي و، كاري فاحيشه يان لا ئاسان بي و خاوه نه كانيان ببنه ده ويت! په نا به خوا له م كاره ناشيرينه. براكان! زوريه ي ئه م كاره نارپه وايانه ده بنه هوي بلاويونه وه ي فيتنه و ئاشووبه له ناو خه لكدا و چهن موسي به تيان ليوه په يدا ده بي و زور كه س عاشق ده كه ن و تووشي به دره فتاري ده بن. ته نانه ت له پياويكي باوه ر پيكر اوم بيست وتي: جاريكيان هه ند ي كه س پاش رهبه لهك هاتن بو سه ر حه وزي مزگه وت و غوسلي له ش پيسييان ده ركرد، وتي: منيش پيم وتن: ئيوه نه نووستوون تا ئيحتيلا متان بي، ئه م خوشوردنه تان له چيه ه؟ له وه لامدا وتيان: فلانه زن ئه وه نده جوان بوو هه ر به ته ماشا كردني له رهبه له كه كه دا له شمان پيس بوو. جا تو خوا بو مي ردي ئه وه جو ره ژنانه، مردن چا كتر

نییه له‌وه که هه‌تیو و مه‌تیو ده‌ستی ژنه‌کانیان بگرن و له لکانی له‌شیان به له‌شیانه‌وه
له‌شیان پیس ببی و شه‌یتانی ببین!

براکان! فه‌تح عه‌لی شای ئیران، میرزا محمه‌د ناوی مه‌لاباشیی، له تارانه‌وه نارد بو
لای عه‌بدوهره‌حمانی پاشای بابان، له‌و کاته‌دا باوکی خوا لی‌خو‌شبووم بو تکایی رو‌یشت
بو لای عه‌بدوهره‌حمان پاشای خوا لی‌خو‌شبوو، منیش که له‌و وه‌خته‌دا له ته‌مه‌نی دوا‌زده
سالاندا بووم له خزمه‌تی باوکمدا بووم. میرزا محمه‌د گیرایه‌وه بو باوکم و عه‌ززی کرد!
جاری شا ناردمی بو لای قرالی پووس. که گه‌یشتمه ئه‌وی قه‌شه‌کانیان لیم کو‌بوونه‌وه
و ده‌ستیان کرد به پرسپاری ئاینی. یه‌که‌م پرسپار ئه‌وه بوو: ئه‌سل ئه‌وه‌یه خواردنی
گو‌شتی هه‌ر حه‌یوانی که زیانی نه‌بی بو ئینسان ره‌وا بی؛ که‌واته هه‌ق وایه خواردنی
گو‌شتی به‌راز ره‌وا بی. منیش خوای گه‌وره خسته‌یه دل‌مه‌وه وتم: زیان له زیانی بی
نامووسی ناهه‌موارتر نییه و له له‌شی ئینساندا پارچه‌یی نییه له دل به‌نرختر بی. ئیمه
ته‌ماش ده‌که‌ین ئه‌وانه که گو‌شتی به‌راز ده‌خون دل‌یان تووشی نه‌خو‌شیی بی نامووسی
ده‌بی و خووی به‌راز ده‌گرن. ته‌ماش ده‌که‌ین به‌رازه نیره‌کان به کو‌مه‌ل له‌سه‌ر به‌رازیکی
می‌نگه کو‌ده‌بنه‌وه و لئی ده‌په‌رن، به‌لام غه‌یری به‌راز نیره‌کی وه‌ها نییه که غه‌یره‌تی له‌سه‌ر
می‌نگه‌که‌ی نه‌بی. که ئه‌م جوابه‌م دانه‌وه، سه‌ریان داخست و بی‌ده‌نگ بوون. موس‌لمانه‌کان!
خو ئیوه گو‌شتی به‌رازان نه‌خواردوه بوچی وه‌ها له‌سه‌ر ژن و خوشک و کچی خو‌تان بی
غیره‌ت بوون؟! بوچی رازی ده‌بن ده‌ستیان بدن به ده‌ستی بی‌گانه‌وه و پی‌که‌وه هه‌له‌په‌رکی
بکه‌ن؟! خو‌زگه من کو‌یر و که‌ر ده‌بووم نه ئه‌حوالی ئیوه‌م به‌چاو ببینیایه و نه باسی بی
نامووسی ئیوه‌م به‌گو‌ی بی‌ستایه!

له سه‌لمانی فارسییه‌وه ده‌گیرنه‌وه (ر.خ) خوای گه‌وره که ویستی قه‌ومی بفه‌وتینی
له‌پیش هه‌موو شتیکدا حه‌یا و شه‌رمیان له‌ناو هه‌له‌ده‌گری، جا که شه‌رمیان له‌ناو نه‌ما
عه‌سه‌بییه‌ت و رقیان ئه‌ستوور ده‌بی، که رقیان ئه‌ستوور بوو، دل‌یان پر ده‌بی له کینه و،
ئه‌مانه‌ت و ره‌حم و شه‌فه‌قه‌ت و میهره‌بانیا‌ن له لا نامینی و دل‌یان قه‌ساوه‌تدار ده‌بی،
ئه‌مجار نووری ئیسلامه‌تی له دل‌یاندا هه‌له‌ده‌گیری و شه‌یتان به ئاره‌زووی خو‌ی سواری
سه‌ریان ده‌بی، و ده‌یانکاته خزمه‌تکاری خو‌ی، جا گیروده‌ی ده‌ردی گونا‌هه گه‌وره‌کان
ده‌بن و له‌عنه‌تی خوا به‌سه‌ریانا ده‌باری. فه‌رموده‌ی حه‌ززه‌ته (د.خ) «الحیاء من
الایمان» واته: شه‌رمکردن به‌شیکه له ئیمان، که شه‌رم و حه‌یا نه‌ما، ئیمان له‌رو لا‌واز
ده‌بی، هه‌روه‌ها ورده ورده تا ئیمان‌که به‌ته‌واو ده‌روا- په‌نا به‌خوا-

دەگىرپنەو: شەيتان ھات بۇ لاي ھەزرىتى موسا (د.خ) و لىي پاراپىھو ھە بىرپا لە خەزمەتى خىواي گەورەدا تىكاي بۇ بىكا، ھەفوى بىھەرموى. ئەويش پۇيشتە ھوزورى خوا و تىكاي بۇ كرە. خىواي گەورە پىي فەرموى: پىي بلى: ھەو مەرجە ھەفوى دەكەم سوجدە ھەرى بۇ گورى ئادەم، شەيتان قىوولئ نەكرە و وتى: مەن كە ئادەم ھەسەر زىندوو بوو، سوجدەم بۇ نەبرد، ئىستە كە مردوو، چۆن سوجدەى بۇ دەبەم؟! ھەلام مادام ئەم زەھمەتەت بۇ كىشام ئەم ئاموژگارىيەنەت بۇ ھەيان دەكەم، ئاگادارى ھە ئۆممەتەكەى خۆت بلى: لە سى كاتدا ئاگادار بىن، يەكەم: لەكاتى رىق ھەستاندا، چۆنكە مەن لەكاتى رىق ھەستاندا گالئەيان پى دەكەم، ھەك چۆن خەلكى گالئە ھە گۆ دەكەن لە مەيداندا و دەپەننەن و دەپەن، ھەروھە گىرودەى ئەنواعى ئىشى نابارىان دەكەم. دووھەم: لەو كاتەدا كە لەگەل ژنى نامەھرەمدا دادەنەش، چۆنكە مەن ھەكو دەلال دلى ژن دىنم بۇ لاي پىاو و دلى پىاو دىنم بۇ لاي ژن و گىرودەى گوناھيان دەكەم. سىيەم: لەكاتى رىزبەستندا بۇ جەنگ لەگەل كافران: مەن ھەسوھە و وتوویرە دەخەمە دلىانەو: كە بۇچى خۆتان ھەكوشت دەدەن؟ وایان لى دەكەم كە پىشت ھەكەن و لە مەيدانى جەنگدا رابكەن و رىزى غەزا ھەجى بىلن.

برادەران! تەھجوب دەكەم ئەگەر يەكى ھەبوختان نىسبەتى بى نامووسى لەكەسى بدا ئىنسان نىكە بىكوژى و خوى تووشى گىرە و كىشە بكا، كەچى ئىنسان خوى ھەدەستى خوى نامووسى خوى ھەرەللا دەكا بۇ ناو نامەھرەم و بىگانە دەستى دىگرن و خۆ لە يەكتر دەچەسپىنن و دەكەونە خەيالائى ھەدەو. تەنەت ئەوئەندە بى شوعوور دەبن، شانازى ھەوھە دەكەن كە ژن و كچيان ھەرەللا دەكەن بۇ ناو لوتى و ھەرچى و پەرچى و ھەموولايى ھەردەبەنە يەكتر، ھەكو ھەيواناتى بى ھەست و شوعوور! ئەمە چ ھەيا و شەرمىكە و چ غىرەتىكە كە پىاو قىوولئ ئەو ھەكو دەستى ژنى ھەدەستى ھەتەیانەو بى ھەلىفلىقەن؟! ھەزار جار تەف لەو غىرەتە و لەو پىاوئەتە!

لە ھەزرىتى ھەلىيەو دەگىرپنەو (ر.خ) فەرموئەتى: «مكتوب على باب جهنم: من خالف هواه كانت الجنة مأواه. ومن أطاع هواه كانت النار مثواه. ومكتوب على باب الجنة: أنت محرمة على كل بخیل ومراء وعاق ونمام وديوث». واتە: لەسەر قاپىي دۆزەخ نووسراو: ئەو كەسەى بىرپا ھەگژ ئارەزووى نابارى نەفسى خۆیدا ھەھەشت جىگایەتى و ئەو كەسەى لەژىر فەرمىانى ئارەزووى نەفسدا بى، ئاگر جىگایەتى. ھەروھە لەسەر دەرگای ھەھەشت نووسراو: تۆ ھەرام كراوى لەسەر ئەو پەردانە كە ھەقى خىواي گەورە

نادەن و، لەسەر ئەو کەسانە کە عیبادەت و خواپەرستی بەرپا و بەرچاوی دەکەن و، ئەو کەسانە کە ئازاری دلی باوک و دایکیان دەدەن و، ئەو کەسانە کە دەویتن. زاناکانی ئاین فەرموویانە: دەویت ئەو کەسە کە غیرەت و حەمیەتی نەبی بۆ پاراستنی خیزان و مالی خوی بەبی نامووسی ئەوان رازی بی. جا براکان بروانن ئینسانێ کە ژنی خوی یا کچی خوی بدا بە دەستی فاسقانهوه کە دەست بخەنە ناو دەستیان و لەشیان بلکێن بە لەشیانەوه و هەموو قسەیهکی هەواپەرستییان لەگەڵ بکەن، ئیتر دەبی چی لەوه پیستر و ناپەسەندتر بی؟ تەنیا ئەوه ماوه کە زینا یان لەگەڵ بکەن! ئەمە خیلافی غیرەتی هەموو گیانلەبەرێکی نێرە سەبارەت بە مێچکەیی خوی.

حیکایەتێکی خۆش:

پۆژی رۆیشتم بۆ دبی (جیشانە)، هەندێ لە خەلکی ئەو دێیە لەقلەقێکیان پیشان دام لەناو هیلانەکەیدا و بۆیان گێڕامهوه وتیان: ئەو لەقلەقه کە دەیبینی لە هیلانەکەیدا پارەکە لەقلەقێکی نێرە زۆردار هات لە هیلانەکەیی دەری کرد و لەگەڵ مێچکەکەیدا دەنیشت. تا چەند پۆژی ئەم لەقلەقه داماهە لەسەر داریکی تر دەنیشت و تەماشای ئەوانی دەکرد. لەپاشاندا گوم بوو تا چەند پۆژی. ئەمجار کوتوپر تەماشامان کرد کۆمەلێ لەقلەقی هیناوه دایان بەسەر ئەو لەقلەقه فاسقەدا، ئەویش هەرچۆن بوو رای کرد، ئەوانیش کەوتنە سەری و لە ئاسماندا لییان دا و خستیانە خوارەوه و بۆی دابەزین و پارچە پارچەیان کرد. ئەنجا لەقلەقه دەرکراوهکە هاتەوه هیلانەکەیی خوی و لەگەڵ هاوجووتەکیا پێکەوه ئولفەتیان گرتەوه. هەر وهه له شیخ (محي الدين) ناویکی عەرەبم بیست وتی: پووریکی خوشکی باوكم بۆی گێڕامهوه وتی: پۆژی چووم بۆ دەشت، تەماشام کرد ماری لە کونەکەیی هاتە دەرەوه و لە نزیکیا بە لەش و بە کلک خەتێکی کیشا و رۆیشت. وتم ئەمە بی هۆ نییه لەو نزیکانەدا خۆم شاردهوه و تەماشام کرد پاش ماوهی ماری هات و تەماشای خەتەکەیی کرد تۆژی ماتل بوو ئەمجاره خوی بەرز کردەوه لە خەتەکە و رۆیشتە ناو کونەکە تا ماوهی ئەنجا هاتە دەرەوه و رۆیشت. سەعاتی لەو شوێنەدا مامهوه تەماشام کرد ماره پێشووهکە هاتەوه تەماشایهکی خەتەکەیی کرد و رۆیشتە ژوورهوه. پێش ئەوهی بچیتە ژوورهوه بە مارەکەم وت: وهلا ئیستا له پێش تۆدا ماری رۆیشتە ژوور و هاتە دەرەوه و پەنگە ژنەکەیشتی خراپ کردبی. مارەکە کە رۆیشتە کونەکەیی ئەوێندەیی پی نهچوو ماره مێچکەکەیی کوشت و هینایه دەرەوه و لەژێر هەندێ بەرد و خۆلا شارديهوه و لەو نزیکانەدا خۆیشی هەشاردا. پاش سەعاتی تەماشام کرد،

ماره فاسقه كه هاته وه و نزيكى كونه كه بووه وه و ماره خاوه ن شوينه كه بوى هات و كهوته شهر له گه ليدا و كوشتى. ئەمە هەمووى لەبەر غيرەت لەسەر مېچكەكەى. ئەى تف لە غيرەتى ئەو كەسەى لە حەيوان بى غيرەت ترە و تەماشای نامووسى خۆى ناکا و ناپياريزى!

بە فەرموودهى حەزرت (د.خ) رپوايهت كراوه: ئەو ژنانەى لە خانووى خۆيان دەرەچن و پۆشاكى جوان دەپۆشن و بۆنى خۆش لە خۆيان دەدن و، بەناو بېگانەدا دەسووپينه وه، ئەوانە خوا و پېغەمبەرى خوا لەعەتياى لى دەكەن ئەگەر چى پرووى خوشيان داپۆشن. مەبەس لەم فەرموودهيه ئەوهيه ئەو ژنە كه پۆشاكى جوانى لەبەر كردووه و خۆى بۆنخۆش كردووه دروست نيه بهبى بههانهيهكى شەرى بروتە دەرەوه؛ چونكه چوونه دەرەكهى دەبێتە هۆى تێكدانى دلى خەلك و ئامادهيان دەكا بۆ ئارەزووى نەفس.

براكان! جا بەراورد بفرموون ئەگەر ژنى خۆى جوان بكا و بەرگ و پۆشاكى جوان لەبەرکا و خۆى بۆنخۆش بكا و پرووى خۆى دەرخوا و، لەگەڵ پیاویكى بېگانەدا دەست بگرى و هەلپەركى بكا، دەبى گوناھ و تاوانى ئەو چەند نابار و ناھەموار بى؟ تەنانتە حەدىس ئەو ژنە بە زیناکار دادەنى، واتە: گوناھى بەقەدەر گوناھى زیناکەر گەورەيه.

رپوايهت كراوه حەزرت (د.خ) فەرموويهتى: لەعەتە بكەن لەو ژنانە كه رەفتاریان وەهايه؛ چونكه ئەوانە لە لایەنى خواوە لەعەتياى لى كراوه. براكان! دروستە بۆ موسلمانى كه لە فیتنە نەترسى، بروت بەدەنگى بەرز لەعەتە لەو ژنانە بكا كه لەناو رەشبەلەكدا دەستیان گرتووه و، بەوان و بە پیاوێكانیش بلى: كه خوا و پېغەمبەرى خوا لەعەتياى لە ئیوه كردووه، بۆیه ئیمەش لەعەتتان لى دەكەن و، تا ئەم بى شەرمییه تەرك نەكەن دروستە لەعەتتان لى بكړى.

براكان! دروست نيه بۆ ژنان بهبى رالېبوونى مېر دەكانيان، بروتە دەرەوه، ئەگەر چى عەتریشيان لە خۆيان نەدابی، مادام ناچارىكى شەرى نەبن، وەكو گیانە لا یا مردنى يەكی لە خزمانیان، هەروەها مەلائیکەى خوا لەعەتياى لى دەكەن تا دەگەرپینه وه بۆ مالى خۆيان و، نوێژى فەرز و سوننەتياى قبوول نابى، واتە خیر و پاداشيان بۆ لەسەر نانوسرى.

رپوايهت كراوه ئەو ژن و پیاوانەى دەستى يەك دەگرن بۆ رەشبەلەك شەیتانەكان بەدەوریاندا دەسووپينه وه و گالتەيان پى دەكەن، بووزيان پێوه دەكەن.

براكان! ژنى ناو پەشەلەك له ژنى سەماكەر بى شەرمتره، چونكه ئەم بەتەنيا خۆى
هەلدەپەپى و خەلكى تەماشای دەكەن، بەلام ژنى ناو پەشەلەك دەستى دەدا بەدەستى
بىگانەوه و لەشى خۆى له لەشى بىگانە توند دەكا و خەلكى تەماشای دەكەن.

براكان! لەم بابەتەوه قسە زۆره، بەلام بۆ ئەوانەى كه حەيا و شەرميان بى و غىرەت له
بەدەنياندا بى و كەمى له خوا بترسن، ئەم ئەندازە بەسە كه عەززمان كرد. هيوام واىە هەر
كەس جارى ئەم نامەىەى بۆ بخوینىتەوه قەناعەت بكا و له پەشەلەك دەسبەردار بى و،
مەنعى نامووسى خۆى بكا لەوهى كه جارى له جاران ئەو سووكىيە بەسەر خۆیدا بىنى.

تكام واىە ئەم نامەى مە بخوینىتەوه بۆ موسلمانان بەلكو لەناو سەد كەسدا دەكەسيان
ياخۆ هىچ نەبى، تاقە يەككىيان لەو تاوانە دەسبەردار ببن. ديارە ئەگەر بەهۆى ئەو
خوینىتەوهى ئۆوهه يەك كەس دەس لە گوناھ هەلگرى ئەوه خىرى بۆ ئۆوه لە هەموو
ئالتوون و زى و زىوى دنيا زۆرتەر، بەلكو لە هەموو مۆلكى جيهان چاكتره، چونكه
فەرموودهى حەزرتە (د.خ) ئەگەر تاقە كەسى بەهۆى ئامۆزگارىيى تۆوه پىگای راست
بگرتەبەر، ئەوه بۆ تۆ چاكتره لە هەموو مۆلكى پووى جيهان؛ چونكه ئەو كەسى خەلك
بۆ پىگای پەزامەندىيى خوا شارەزا دەكا بەشكى لە پاىە و ماىەى پىغەمبەران
دەستكەوتوو و خەلكى بۆ لاى خواى گەورە بانگ كردوو و، له پۆزى قىامەتدا لەپاش
پىغەمبەران لە هەموو كەس لە خواوه نزيكتره. هەروەها ئەگەر يەكى لە هەموو ژيانیدا
ئامۆزگارىيى خەلك بكا بۆ پىگەى خواى گەورە و كەس گووى پى نەدا و موبالاتى پى نەكا،
بەلام لە ئەنجامدا تاقە كەسى كەوتە شوينى و بەو ئامۆزگارىيانەى ئەو پەفتارى كرد،
ئەوه دروست نىيە بلين ئەو كەسە عومرى بەزايە چوو، مادام تاقە كەسى بەهۆى ئەوهوه
پووى له خواى گەورە كردوو، ئەوه وەك ئەوهيه كه هەموو مۆلكى دنياى دەست كەوتى
و له پىگای خوادا خەرجى كردى كه بىگومان له پۆزى قىامەتدا دەستى دەكەوتەوه.

(وصلی اللہ علی سیدنا محمد وعلی آلہ وأصحابہ واتباعہ بأحسان إلی يوم الدين.
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين).

له ۱۵ شەعبانى ۱۳۹۶ ی ك پىكەوتى ۱۱-۸-۱۹۷۶ ی ز دا له تەرجمەى ئەم
نامەىە بوومەوه. سوپاس بۆ خوا

وەرگێڕ

ناهمی سی و ههشته

باسی غه ییه ت دهکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه المجاهدين في الله أجمعين.

له پاش ئه مانه، براكان! هه موو مال و دارايي من به قورباني ئه وه بي كه ئي وه تووشي ئه و گونا هانه نه بن كه ده بنه هو ي كه مو كوربي ئيمان. خو شه ويست و دلسوزي ئي وه وه سيه تان بو ده كا كه خو تان له هه موو گونا هي بپاري زن به تاييه تي له و گونا هه كه زور به ي خه لك پييه وه گير و ده بوون، ئه ويش ئه وه يه كه ئينسان ناوي كه سي ببا به شتي، ئه گهر ئه و كه سه بي ي پي د لگران بي كه مه شهووره به غه ييه ت.

پيوايه ت كراوه: حه زره ت (د.خ) جاريكيان له هاو پييه كاني پرسبي: غه ييه ت چييه؟ هاو پييه كاني عه رزيان كرد: خوا و پيغه مبه ري خوا ده زانن. فه رمووي: غه ييه ت ئه وه ته ئينسان له پاشمله ناوي براي خو ي ببا به شتي ئه و براي پي خو ش نه بي. ئينجا عه رزيان كرد: ئه گهر ئه و شته ش له و كه سه دا هه بي هه ر غه ييه ته؟ فه رمووي: به لي، ئه گهر ئه و شته ي تي دا نه بي ئه وه بوختانه و گونا هي بوختان زور گرانه.

پيوايه ت كراوه هه ر كه سي به سيفه تي با سي يه كي بكا ئه و يه كه ئه و سيفه ته ي تي دسا نه بي و، مه به ستي ئه وه بي ريسواي بكا و له ناو خه لكدا عه يبداري بكا، ئه وه له پوژي قيامه تا له دوژه خ هه پس ده كرى تا ئيسباتي ئه و سيفه ته ده كا له و كه سه دا و دياره بو شي ئيسبات ناكري.

وا من له پيشدا ئه و ئايه تانه كه ده رباري غه ييه ت هاتوون بو تان باس ده كه م و له پاش ئه وانه هه ندي فه رمووده ي پيغه مبه رتان بو به يان ده كه م كه سه باره ت به غه ييه ت فه رموويه تي.

بزانن خوای گه وره له قورئانی پیرۆزدا ئینسانى که غه ییبهت بکا و، له پاشمله به ناوبردنى ناشیرین له که سى بدوى، به و ئینسانه ی داناوه که گوشتى برای مردوى خوى بخوا و، نه هیی له و غه ییبهته کردووه و فهرموویه تی: «وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ» واته: با هه ندی له ئیوه له پاشمله له هه ندیکتان نه دوی و غه ییبهته نه که ن، ئایا یه کی له ئیوه پپی خوشه گوشتى برای مردوى خوى بخوا؟! نه خیر! ئیوه که خاوه ن زه و قى ئینسانین، شتى وه ها و خوارده مه نی وه هاتان لا ناشیرین و نا په سه نه ده.

ده گپړنه وه: پوژى زهیدی کورپی سابت (ر.خ) له گهل هه ندی هاوړپیانى پیغه مبه را دانیشتبوو هه دیسی بۆ باس ده کردن. ئه وانیش پییان وت: برۆ له مالى هه زه رت (د.خ) داواى هه ندی گوشتمان بۆ بکه؛ ماوه یه که گوشتمان نه خواردووه. ئه ویش رویشته ئه م باسه ی له خزمه تی هه زه رته تا کرد. له و کاته دا که زهید ده چی بۆ خزمه تی هه زه رت هاوړپیه کانی وتبوویان: ئه م هه دیثانه ی که زهید بۆمانى باس کرد، ئیمه نه مان بیستوون له هه زه رته وه (د.خ) وهك بلایى گومانى ئه وه یان کردبى که زهید خوى ئه م هه دیسانه ی هه لبه سته بى! جا کاتى که زهید له خزمه تی هه زه رته دا قسه که ی ئه وانى گه یاند هه زه رت (د.خ) فهرمووی: ئه وان خو یان خه ریکى گوشت خواردن. که زهید گه راپه وه بۆ لایان، فهرمووده که ی هه زه رته ی بۆ گپړانه وه. وتیان: سه رمان سووړماوه؛ ئیمه له م ماوه دا گوشتمان نه خواردووه، هه روه ها هه ندیکیان رویشتن و له خزمه تی هه زه رته دا ئینکاری گوشت خوارده نه که یان کرد. هه زه رت (د.خ) فهرمووی: پاش ئه وه که زهید هات بۆ لای، من ئیوه غه ییبهتتان کرد و وتتان: ئه م هه دیسانه چین که زهید باسیان دهکا؟ ئیمه له گهل ئه وهش که زوړتر له خزمه تی هه زه رته دا بووین ئه م هه دیسانه مان نه بیستوون. جا که حالى بوون مه به سته ی هه زه رت (د.خ) ئه وه بووه که غه ییبهته ی زهیدیان کردووه، هه موو له و غه ییبهته په شیمان بوونه وه.

له م هه دیسه شه ریفه وه ده رده که وى گوشت خواردن ئینسانى غه ییبهت بکا، شتیکى مه عنه وپییه، به لام له پوژى قیامه تدا هه مووی ده رده که وى، چونکه ئه بوو سه عیدی خیدری (ر.خ) ده گپړپته وه که هه زه رت (د.خ) فهرموویه تی: له و شه وه دا که چووم بۆ میعراج گه لیک بنیاده مم دی، هه ندی مه ئموور به سه ریانه وه بوون، گوشتیان له ته نیشتیان ده بری و ده ر خواردیان ده دانه وه. منیش له جیبره ئیلم پرسى: ئه مانه چ که سانیکن؟ وتی: ئه مانه ئه و

کەسانەن کە لە دنیا دا غەیبەتی خەڵک دەکەن... ئەمانە تا پوژی قیامەت لە قەبردا بەم جوړه سزا دەدریښ. ئەلبەتە لەسەر جوړه گوناھیکێ تر بەجوړیکێ تر سزا دەدریښ، پەنا بە خوا.

رپوایەت کراو: ئەوانە لە دنیا دا غەیبەتی خەڵکی دەکەن لە پوژی قیامەتدا غەیبەت کراوھکان بەمردوویی دیننە بەردەمیان و زۆریان لێ دەکەن گوشتی ئەو مردووانە بخۆن و، پێتان دەلێن: وەك چۆن لە دنیا دا گوشتی ئەمانەتان خواردوو، فەرموون ئیستاش دەبێ گوشتیان بخۆن.

خوای گەرە فەرموویەتی: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا...» واتە: ئەو ئەوانە ئیمانێ هێناو خۆتان لە گەلی گومان بپاریښن، بەراستی هەندێ گومان گوناھە و تاوانە و تۆلە گرانێ هەیە لە پوژی قیامەتدا، وەك کە گومان خراپ و ناپووا بەو کەسانە بێن کە زۆرتەری کردوویان باشە و لەسەر ئوسوولی ئاینە، یا گومانی فیسق و فجوور بەو کەسانە بێن کە خەریکی تاعەتن، یا کەسی کە کاریکی چاک دەکا، ئیو بەبێرێن بەسەر نییەتیکی ناپووا. هەر وەها خوای گەرە فەرموویەتی: جاسووسی مەکەن، واتە بەدوای کاری پەنا مەکی موسوڵماناندا مەگەرێن بۆ ئەو بەلگەیی بدۆزنەو و بیکەنە دەلیل لەسەر ئەو کە کابرا پیاویکی خراپە. خوای گەرە سەتتار و سەرپۆشە و ئیوێش لەسەر سەرپۆشی بژین.

دەگێرنەوێ حەزەت (د.خ) فەرموویەتی: هەموو شتێکی موسڵمان لە موسڵمان حەرەمە. خوینی، مالی، نامووسی. دیارە غەیبەت کردنی کەسی وادەبێ رقی دوژمنان و نەفامان لەو کەسە هەڵدەستێنی و دەستدریژی دەکەنە سەری و دەیکوژن، یا دەس دەبەن بۆ مالی و دەبخۆن، یا دەستدریژی دەکەنە سەر حورمەتی و دەچن بەگژیدا و هەتکی دەکەن، ئەمانەش هەموو گوناھێ گەرەن و پێویستە موسڵمان خۆی لەم گوناھان دووربخاتەوێ کە دەبێ بەهۆی ئەم گوناھە گەرەنە. بەلێ خاوەنی شەریعەت غەیبەتی ئەوێندە لا خراپە کە لەگەڵ خەڵک کوشتن و مالی خەڵک خواردنا کۆی کردوونەتەوێ و فەرموویەتی: با هەندیکتان غەیبەتی هەندیکتان نەکەن؛ ئیوێ هەموو بەندەیی خۆان و حەق وایە وەکو برای راسال لەگەڵ یەکتەر بژین. هەر وەها فەرموویەتی: غەیبەتی یەکتەر مەکەن؛ چونکە هەندێ غەیبەت لە زینا خراپترە و، لە زینا زۆرتر فەسادێ لێ پەیدا دەبێ. وادەبێ کابرای زیناکەر تەوێ دەکا و لە گوناھە کە رزگار دەبێ، بەلام غەیبەتکەر تا غەیبەتکراوێکە ئازادی نەکا، تەوێ لێ قبوول ناکرێ.

دهگيرپنهوه سلیمانی کورپی جابیر (ر.خ) فەرموویەتی: هاتم بۆ حوزووری پێغه‌مبەر (د.خ) و عەرزەم کرد: ئامۆژگاریکم بکە بێتە هۆی قازانج بۆ لای خوای گەورە. فەرمووی: هەرگیز ئیشی خێر و چاکە کردن بەکەم مەزانە، ئەگەر چی خێرەکەت بریتی بێ لەوە کە کەمێ ئاو لە دۆڵچەکەیی خۆت بکەیتە ناو کاسەیی ئینسانیکێ تێنوووه و، کاتێ گەیشتی بە برای خۆت پووت خۆش بێ لەگەڵیدا و، کە دیار نەبوو، غەیبەتی مەکە؛ غەیبەت لە هەر مەجلیسێکدا بێ، دەبێتە هۆی ئەوە کە لای خواوە بارانی ڕق و غەزەب بەسەر ئەو مەجلیسەدا ببارێ، چونکە هەر مەجلیسێ ناوی خوای تێدا ببری و قورئانی تێدا بخوینرێ و پێشویانی ئاینی تێدا فێر بکری، فریشتەیی پەحمەت دەوری لێ دەدەن و پەحمەتی خوا بەسەر دانیشتوانی ئەو شوێنەدا دەبارێ و دلایان بە نووری خوا دادەمەزرێ. کەواتە هەر مەجلیسێ موخالیفی ئەم مەجلیسە بێ، غەزەبی خوای بۆ نازل دەبێ، پەنا بە خوا لە غەزەبی خوا.

رپوایەت کراوە: پۆزێ حەزەرت (د.خ) لە حالێ زویریدا فەرمووی: ئەی کەسانی کە بەزمان ئیمانێ هێناوە و بەدڵ ئیمانێ نایە غەیبەتی موسڵمانان مەکەن و مەکەونە دواي عەیبی موسڵمانان، چونکە هەر کەسێ بکەوێتە شوێن عەیبی موسڵمانان و عەیبیان دەرخا، خواش دەکەوێتە شوێن عەیبی ئەو و، دیارە هەر کەس خوای گەورە بکەوێتە شوێن عەیبی، عەیبەکانی هەموو دەردەکەون و نە لە دنیا و نە لە قیامەتدا، داناپۆشرین و، با لە مائی خوێشیدا دانیشی خوا هەر رپسوای دەکا.

ئەنەسی کورپی مالیک، خوای لێ رازی بێ، دهگيرپتهوه دهفەرمووی: حەزەرت (د.خ) خۆتەبەیهکی خوێندەوه، باسی سوودخواردنی تیا کرد و بە گوناھیکێ زۆرگەورەیی نیشان دا و فەرمووی: درەمێ لە رێگای سوودەوه بگاتە دەستی ئینسان گوناھێ لە (۳۶) زینا زۆرتەرە و، ناشیرینترین سوود ئەوەیە ئینسان نامووسی ئینسانی موسڵمان بشکێنی، واتە: بەغەیبەت کردن و ناوێردنی ئابرووی ببا.

هەندێ بە زاناکان وتوویانە: گوناھێ سوودخواردن بۆیە لە گوناھێ زینا خراپترە؛ چونکە کەس ناتوانی بەئاشکرا زینا بکا و لە ئاشکرا بچیت بەگژی یاسای ئیسلامدا و، بەشی زۆری خەڵک نامووسی خۆیان دەپارێزن. بەلام سوودخواردن لە قەرز و مامەڵەدا دەبێ و قەرز و مامەڵەیش زۆرتەری ئاشکرایە و کابرای سوودخۆر بەئاشکرا حورمەتی ناین و یاسای ئیسلام دەبا، بەلام سیرێ ئەو ژمارە تاییبەتیە و لە عیلمی خوادا.

پړوايهت كراوه (رېا) و سوودخوړى له مامه‌لدا (۷۲) جوړه. لای كه‌ميان ورك‌ه‌و وایه
 ئینسان زینا له‌گه‌ل دایكى خویدا بكا. له‌م هه‌موو جوړه سووده‌ش خراپتر‌ه‌و‌یه، ئینسان
 دهرباره‌ی نامووسى براى موسلمانى زمان دريژى بكا، واته: غه‌یبه‌تى بكا و له‌پاشمله به
 جوړيكي ناپه‌وا ناوى بهيښى له‌ناو خه‌لكدا نامووسى بباو بيزړيښى.

له جابیره‌وه پړوايهت كراوه (ر.خ) كه‌ه‌زرت (د.خ) به‌لاى دوو قه‌برا رابوورد و
 فهرمووى: خاوه‌نى ئەم قه‌برانه سزا دهرين، سزاكه‌شيان له‌سهر شتيكه كه‌لاى خه‌لك
 گه‌وره نييه، به‌لام لای خوا گه‌وره‌یه؛ يه‌كيكيان دوو زمانى دكرد و، ئەوى تريان له‌كاتى
 ميزكردندا خو‌ی له‌پاش ميز پاك نه‌دكرده‌وه و په‌له‌ی دكرد. پيغه‌مبه‌ر (د.خ) له‌و
 شوينه‌دا لقه‌داريكي ته‌ړى هه‌لگرت و كړدى به‌ دوو پارچه‌وه و هه‌ر پارچه‌يه‌كى له‌سهر
 قه‌بريكياندا چه‌قاند و فهرمووى هيوام وایه به‌هو‌ی زيكرى ئەو دوو لقه‌داره ته‌ړه‌وه، كه‌
 مادام وشك نه‌بن، زيكرى خوا ده‌كهن، خوا سزای ئەم دووانه سووك بفهرمووى.

براكان: له فهرمووده‌كه‌ی پيغه‌مبه‌ره‌وه دهرده‌كه‌وى داری ته‌ړ زياتر له‌ داری وشك
 زيكرى خوا ده‌كا و به‌هو‌ی زيكرى خواوه سزای ئەهلى سزا له‌ قه‌بردا سووك ده‌بى،
 ئەه‌گه‌چى ئەسلى عه‌زابه‌كه‌يان له‌سهر ده‌ميښى و، به‌قياس له‌سهر ماده‌يه دهرده‌كه‌وى كه‌
 قورئان خویندن له‌سهر قه‌برى مردوو ده‌بيته‌ هو‌ی سووك كردنى سزای؛ چونكه‌ زمانى
 ئینسان له‌ لقى داری ته‌ړ گه‌وره‌تره و قورئانى پيرؤزیش له‌ هه‌موو زيكرىكي تر گه‌وره‌تره.
 باسى سوود و چاكيى زيكرم له‌ نامه‌يه‌كى تاييه‌تيدا نووسيوه.

ده‌گيړنه‌وه: جارى له‌ جاران هه‌زرت (د.خ) فهرمانى دا به‌ سه‌نگه‌سار كردنى كه‌سى كه‌
 زینای كړدبوو و، له‌پاش ئەوه كه‌ وه‌فاتی كړد يه‌كى وټى: ئەم شه‌خسه كه‌وا له‌و شویندا
 مردووه، وه‌كو سه‌گ مردووه. هه‌زرت (د.خ) قسه‌كه‌ی بيست و، پاش چه‌ند هه‌نگاوې
 گه‌يشته شوینى مرداريكي تياوو بوگه‌نى كړدبوو، له‌ویدا هه‌زرت (د.خ) فهرمووى: كى
 ده‌توانى له‌م مرداره بخوا؟! عه‌رزيان كړد: كه‌س ته‌بيعه‌تى ناچيته‌ سه‌رى. فهرمووى: ئەو
 قسه‌يه كه‌ فلان كه‌س كړدى له‌و مرداره بوگه‌نتر و ناپه‌سه‌ندتر بوو. له‌م فهرمووده‌وه
 بو‌مان دهرده‌كه‌وى ئەو كه‌سه‌ی گوئ رابگرئ بؤ غه‌یبه‌ت مادام بتوانى مهنعى بكا و
 نه‌يكا، له‌ تاوانى ئەو غه‌یبه‌ته‌دا هاوبه‌شه.

هه‌روه‌ها ئەوه‌ش دهرده‌كه‌وى كه‌ غه‌یبه‌تى مردوو وه‌ك هى زيندوو هه‌رامه، بگره
 غه‌یبه‌تى مردوو خراپتره، چونكه‌ ئاسانه و له‌وانه‌يه زيندوو‌ه‌كه له‌ ئینسانه غه‌یبه‌ت‌كه‌ره‌كه

خوښ بڼې و چاوپوښی لى بکا، بهلام مردووهکه لهدهست درچووه و قابیل نییه ئینسان نازاد بکا.

رپوایهت کراوه: هر کس ناگای لى بى، موسلمانى زلیل بکړى و نازار بدرى و بیشتوانى مهنى نهو نازاره لهو موسلمان بهکا و نهیکا، نهوه خوښی له پوژى قیامهتدا لهبهچاوی خه لکدا بهناشکرا زلیل و سووک دهکړى. لهم فهرمودهوه دردهکوى نهگر کهسى ناگای لى بوو یهکى غهیههت یهکى دهکا و سووکى دهکا و بتوانى مهنى نهو غهیهتکهه بهکا و نهیکا، نهوه له پوژى قیامهتدا سووک دهکړى.

رپوایهت کراوه: هاورپیانى پیغمبر (د.خ) غهیههت یهکتریان نهدهکړد و، نه غهیههت نهکړدنیان به عیبادت دهژمارد و، غهیههت کړدنیان به کارى (منافق) دوپرووهکان دادهنا.

هندي له زانایانې ئاینې ئیسلام فهرموویانه: سهلهفى سالح و پیاوه گهرهکانى ئیسلام له بهجیهپنانى نوږ و پوژوودا نهوهنده چاکه و کهمالاتیان نهدیوه بهقهدهر نهوهنده که له مهنکړدنې نهفس له باسى عهرن و نامووسى موسلماناندا ههیه. واته: پیاوی موسلمانى ساغ و تهواو نهوهیه زهممى موسلمانان نهکا و دهس له غهیهپتیان ههلبگرى و دهستدریژى نهکاته سهر نامووسى خه لک و حورمهتیان نهشکپنى.

ئیمامى مواهید له لیکنانهوهى «وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ» دا فهرموویهتى: (هومهزه) نهو کهسانه که تانه و تهره له خه لک دهدهن و (لومهزه) نهوانه که گوشتى خه لکى دهخون. هروهها هندي له مهنا لیدهرهوانى قورئان فهرموویانه: وهیل شیویکه له دوزمخدا نهگر ههرچى کیوى سهر زهوى ههیه بیخهیه ناوى ههمووى دهتوینیتوه و جوښیان دها و دهیانکولینى.

ئیمامى قهتاده فهرموویهتى: زورترین سزای توندی قهر سى بهشه؛ بهشیکیان له غهیهتهویه و بهشیکیان له خو پاک نهکړدنهوهویه له میز. بهشى سیهمیشیان له قسههپنان و قسهبردنیانهویه لهناو خه لکدا.

شیخ حهسهنى بهسرى (عليه الرحمة) فهرموویهتى: بنیادهم حالى وابى موسلمانان عهیدار بکا، ناگاته حهقیقهت ییمان، واته: ئینسان ئیمانى کامیل و تهواو نابى تا نهگاته پایهپى که دل و زمانى خو بگرى له باسى عهپى موسلمانان.

مالیکى کورې دینار دهفهرموى: رپوایهت کراوه جارى ههرهت یسا (د.خ) لهگهل

کۆمەللی له (حواریین) واته هاوړی دلسۆزه تایبه تییه کانی له ریگایه کدا سه گیکي توپیویان دی. هاورییه کانی وتیان: ئای لهو سه گه چهند بۆگه نی کردوو. حه زه رته عیسا فهرمووی وامهلین، بلین ئای له دانه کانی چهند سپی و جوانن؟! واته: ته نانه ت له حاللی وه هایشدا مادام ئینسان ماوهی ههیه و شتیکی باش ههیه باسی بکا، با ئه و شته باشه باس بکا و واز له باسکردنی شته عه ییه کان بینی. لیږدا مه بهس له مه راهینانی نه فسه له سه ر چاوپۆشی کردن له عه یب و، تا له توانادا هه بی به چاکه نه بی باسی مه خلوقی خوا نه کری.

ریوایه ت کراوه: هه ندی له ئه سحابه له خزمه تی حه زه رته دا (د.خ) به شوینی کدا راده بووردن، لهو شوینه دا بۆنیکی ناخۆش هات به سه ریاندا هه ندیکیان فهرموویان: ئای له م بۆنه پیسه که هات به سه رماندا! حه زه رت (د.خ) فهرمووی: ئه وه بۆنی غه ییه ته خوی گه وه به ئیوهی گه یاند. هه روه ها ریوایه ت کراوه چوار تایه فه هه ن ده بنه ئازار بۆ ئه هلی دۆزه خ و ده بنه سه رباری ئازار بۆیان: یه که م لهو سی تایه فه که سانیکن له دۆزه خدا قه پ له خۆیان ده گرن و گوشتی له شی خۆیان به دان ده پچرن و ده یجون. کاتی لیان ده پرسن: بۆچی وا ده که ن؟ ده لین: ئه مه جهزا و پاداشی ئه وه یه که له دنیا دا غه ییه تی خه لکمان کردوو.

ریوایه ت کراوه: زمان دریزی ئینسان له هه تکی نامووسی خه لکدا یه کیکه له گونا هه گه وره کان.

براکان! ئه گه ر چی غه ییه ت گونا هیکي گه وره یه و غه ییه ت کراوه که ئازاری پی ناگا، به لام با مژده بی لهو که سانه ی غه ییه ت ده کرین که قازانجیان کردوو، چونکه ئینسانی غه ییه ت کرا و له پۆژی قیامه تدا ده توانی به ئاره زووی خوی هه ر چاکه یه کی باشی کابرای غه ییه ت کردوو هه بی به قه ده ر غه ییه ته که ی لی ببا بۆ خوی.

جا باش وردنه وه له م وه زعه: که سی کرده وه ی چاکي زۆری بی له کاتی کدا که خوی زۆر پیویستی به پاداشتی ئه و کرده وه چاکه ی هه بی، له نا کاودا له دهستی وه رگرن و لی نا هومید بی!

ده گێر نه وه: هه ندی کهس که له پۆژی قیامه تدا نامه ی کرده وه کانی ده ده نه ده ست ته ماشاده کا گه لی له کرده وه باشه کانی نه نوو سراون. ئه ویش هاوار ده کا و ده لی: من فلانه کرده وه و فلانه کرده وه م بووه که چی نه نوو سراون! له ویدا مه لائیکه کان پی ده لین: راسته ئه و کرده وانه ت بووه به لام به هو ی غه ییه ت کردنی خه لکه وه له دهستی تو ده رچوون

و دراوَن به‌وانه‌ی غه‌یبه‌تت کردوون و، ئه‌گهر ئه‌و کرده‌وه باشانه‌ت نه‌بووایه‌ن، ده‌بووا به
ئه‌ندازه‌ی ئه‌و غه‌یبه‌تانه‌ سزات بدرايه.

رپوایه‌ت کراوه: ههر که‌سی غه‌یبه‌تی خه‌لک بکا و هه‌تکی نامووسیان بکا حه‌قه له‌سه‌ر
خوا به‌ ئاگری دۆزه‌خ سزای بدا و، ههر که‌س مه‌نعی غه‌یبه‌ت بکا له‌ برای خو‌ی حه‌قه
له‌سه‌ر خوا له‌ ئاگری دۆزه‌خ دوووری بخاته‌وه. هه‌روه‌ها رپوایه‌ت کراوه: ههر که‌سی
موسلمان‌ی له‌ ده‌ست و ده‌می منافقی بپاریزی خوای گه‌وره له‌ پۆژی قیامه‌تا مه‌لائیکه‌یی
ده‌نیری له‌ ئاگری دۆزه‌خی بپاریزی.

حه‌زه‌تی عه‌بدوللای کورپی عه‌باس (ر.خ) له‌ مانای لیدانه‌وه‌ی «وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا
أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا» دا فه‌رموویه‌تی: ئه‌م ئایه‌ته ههر وه‌کو ئه‌وه ده‌گه‌یینی که ههر که‌س
بیته هو‌ی پاراستنی یه‌کی له‌ کوشتن وه‌کو ئه‌وه وایه هه‌موو ئاده‌میزادی پاراستی،
ئه‌وه‌یش ده‌گه‌یینی که ههر که‌س مه‌نعی خه‌لک بکا له‌ هه‌تکی نامووسی موسلمان‌یک و
ماوه نه‌دا غه‌یبه‌تی بکه‌ن ئه‌وش ههر به‌و خیره ده‌گا.

براکان! له‌ باسی ناباریی غه‌یبه‌ته‌وه ئه‌م ئه‌ندازه به‌سه. هیوام وایه سوودی لی
وه‌رگرن، چونکه ئینسانی ژیر هه‌میشه بۆ شتی ده‌کوشتی سوودی ببی و خو‌ی له
کرده‌وه‌ی بی سوود ده‌پاریزی.

(والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

له ۱۹ ی شعبانی ۱۳۹۶ ی ک، پیکه‌وتی ۱۱-۸-۱۹۷۶ ی زدا له‌ ته‌رجه‌مه‌ی ئه‌م
نامه‌یه بوومه‌وه. سوپاس بۆ خوا

وه‌رگنر

نامه‌ی سی و نهم

باسی ئه و گونا هه گه و رانه یه

که پێوه نندیان به عیبادته وه هه یه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين.

له پاش ئه مانه، برا خوشه ويسته كانم! ئه م نامانه كه له مه وپاش بۆتانیان دهنووسم له باشتريه نامه كانن و دياريه كن له و باشتريه دياريه يانه كه دۆست بۆ دۆستی گیانی به گیانیان بنێرێ، چونكه عه بدوڵای كورێ عومهر (د.خ) پيوایه تی كردووه: «ما أهدي مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة يزيدة الله بها هدى أو يرده عن ردى» له نامه یه كی تایبه تیدا باسی گونا هه یه گه و ره ی نادیاریم نووسیوه، وا له م چهند نامه ی شیا گونا هه یه گه و ره ی دیاریتان عه رز ده كه م به ته رتیبی به شه كانی شه ریه ت و، له م نامه یاندا ده ست ده كه م به باس كر دنی گونا هه یه گه و ره، ئه وه ی پێوه نندی به عیبادته وه هه یه.

گونا هه یه گه و ره ئه وه یه كه به بی ته وه و په شیمان بوونه وه، خاوه نه كه ی شایانی عه فو نابێ، به لكو ئه و گونا هه ده بیته هۆی سزا و ئازاری گرانی رۆژی قیامه ت. هه روه ها گونا هه یه گه و ره رێگای ئه وه ده گری كه كر ده وه ی چا كه ی خاوه نه كه ی ببیته كه فاره تی گونا هه بچووكه كانی و، گه لی زیاتریشی هه یه. له لایه كی تره وه پاداشی نه كر دنی گونا هه یه گه و ره له پاداشی عیباده ت كر دن گه و ره تره، كه سی گونا هه یه گه و ره بكا، ئه م زیانه شی لی ده كه وێ كه له سه وابی نه كر دنه كه بی به شه و شایانی سزایشه.

زانا گه و ره كانی ئاین له ته عریفی گونا هه یه گه و ره دا چهند بیرو پرایان نیشان داوه، به لام رپوونا كتریان ئه وه یه هه ر گونا هه یه له قورئانی پیرۆزدا یا له هه دیسی شه ریفدا هه ر شه ی له سه ر كرابی، ئه وه گونا هه یه گه و ره یه. شایانی باسه گونا هه یه گه و ره سی زیانی لی پهیدا

دهبى كه پيغه مبهى (د.خ) لهم حه ديسه شريفه دا ناوى هيئاون: «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينغصها أياها». واته: تۆلهى تاوان له دنيا دا سى شته، يه كه م: سستى له شه له عبادت كردندا. دوهم: تهنگى ژيانه. سييه م: ته عس و مهينه ته له له زهتى دنيا دا، واته: ئه گهر خو شحالى و ئاسايش كاريه كى بو هه لكه وى، شتيكى نابارى لى قوت ده بته وه، ئه و خو شى و ئاسايشه لى تال و نارچه ت ده كا. شتيكى زور ئاشكرايه ئه گهر شومى و نه گبه تى تاوانبارى نه بو وايه ئيمه به م شيوه ئيستا له عبادت كردن و نويز و رۆزوو به جي هيناندا سست و ته مه ل نه ده بووين و هه ولى په يدا كردن و هه لگرتنى توي شووى قيامه تمان ده دا.

جا بو هه ر گونا هى به ئيتيفاق گه وه نه بى دنووسم: (مين جومله فلانه گونا ه) و، بو هه ر گونا هى به ئيتيفاق گه وه بى، دنووسم: (مين جومله فلانه گونا هى گه وه).

گه وهره ترين گونا هى گه وهره ديار، تهركى نويزى فه رزه. باسى خراپى تهركى نويز له نامه ي خويا نووسراوه. شايانى باسه مه ترسيى گونا هى تهركى نويزى فه رز به راده يه كه ئيمامى عومه ر و ئيمامى عه لى (ر.خ) فه رموويانه: هه ر كه سى تهركى نويزى فه رز بكا، كافره، هه رچه ند باوه ريشى ببى كه نويزه كه فه رزه. ته نانه ت عاده تگرتن به دواخستنى نويزى فه رزه وه له كاتى خوى به بى عوزر گونا هى گه وهره يه.

مين جومله. به كار هينانى قاپوقا چاغى ئالتوون و زيو بو خواردن و خواردنه وه و بو كلدان و وينه ي ئه وانه، هه روه ها راگرتني شيان به بى به كار هينانيان حه رامه و، ئه نگوستيله ي ئالتوونيش حه رامه، به لام ئه نگوستيله ي زيو مه كروه وه و، له سه ر فه رموده ي (اصح) حه رامه و، هه رچه ند بووه ته به لاي گشتى پيوسته من به يانى بكه م.

مين جومله: چوونه سه ر ئاو له سه ره ريگه دا يا له ژير دارى به رادا يا له ژير دارى سنبه ردارا كه خه لكى له سنبه ره كهيدا دابنيشن ئه مه ش حه رامه و هوى له عنه تكدنى ئاده ميزاد و مه لائيكه يه.

مين جومله خولى نه پاراستن و گوئ نه دان به پرژى ميز گونا هيكى گه وهره يه به تايبه تى كه ميزه كه به هوئى باوه بيته وه به رووى ئينساندا و پيسى بكا. چارى ئه مه يش زوره، يه كه م: ئه وه يه كا برا هه ندئ خاك و خولى ورد له به رده مى خويدا كو بكا ته وه و عه وهره تى

لهسەر ئەم خاك و خۆلە دابنى تا پرژى مىزەكە ھەلنەپرژىتەو ھەپوويدا. دووھم: بەردىكى ساف دابنى و لەنزيكەو مىزەكەى بكا بەسەر ئەو بەردەدا.

سپيەم: چەند جارى بەنەرمى دەست بىنى بەژىر قاميشيا، ئاوى تيا نەمىنى، يا چەند جارى بەنەرمى بكوكى تا ئەگەر تەراپىيەك مابى بىتە دەرەو.

مىن جوملە لە گوناھى گەرەيە: پاك نەکردنەوھى پاش بەجورى كە مرو گومانى بىتە سەر ئەو پىسى پيو نەماو. خەلكى دەشت لەبەر نەزانين يا لەبەر بى موبالاتى خويان پاك ناكەنەو و دەرپى و ئەندامى لەشيان پيس دەبى و نوژەكانيان ھەموو بەتال دەبى، بويە فەرموودەى حەزرت وارىد بوو لەسەر ئەو كە زۆربەى سزاي قەبر لە غەيبەت كردنەويە يا لە خۆ پاك نەکردنەوھى لە مىز.

مىن جوملە لە گوناھى گەرەيە: بى موبالاتى بە دەستنوژ و بە خوشوردن و، مانەوھى ھەندى لەشى ئينسان بەوشكى؛ چونكە ئەو كەسە دەستنوژەكەى يا خوشوردنەكەى بەتال دەبى و، ئەگەر نوژ بكا بەبى دەستنوژى و يا بە لەش پىسىيەو نوژ دەكا.

مىن جوملە دەرختنى عەرەت لەبەرچاوى خەلكدا حەرامە و دەبىتە ھۆى بى مروەتى و بى حەيايى و لاچوونى كەرامەت و شەرەفى ئينسان.

مىن جوملە: جىماع لەگەل ژندا لە حالەتى حەيزا، كە بەپى نەسى حەدىسى شەريف دەبىتە ھۆى لەعەتكردن لەو كەسە؛ واتە: ئەو كەسەى لە كات و ساتى حەيزى ژندا جىماعى لەگەل بكا ئەو مەلعوونە.

دەخيل سەد دەخيل! نەلین جىماع لە رېگەى عادەتییەو لە حالەتى حەيزدا حەرامە، بەلام لە رېگەى غەيرە عادەتییەو دروستە!!

چونكە جىماع لە رېگەى غەيرە عادەتییەو لە ھەموو كات و ساتىكدا كارى فاحىشەيە و ئىشى قەومى لووتە و بە يەكى لە گوناھە زۆرگەرەكان دەژمىرى، تەنانت لە حەدىسا باس كراوہ كە لەپاش مردن و ناوگوڤختنى خاوەنى ئەم كارە ناشايستەى قەومى لووتە مەلائىكەى تايبەتى لەشەكەى دەگويزنەو بۆ ناو ئەو كەسانە كە ئەو كارە نابارەيان كردووە.

مىن جوملە: (وشم) واتە: خال كوتان لە لەش و، (وشر) واتە: دان تيزكردن و، (نمى) واتە: مووى پوخسار ھەلگرتن بەلای قەولى (أصح) ھوہ حەرامە، بەلكو لە گوناھە

گه وره كان حسيب دكرين. وهكو له هه ديسي شريفدا هاتووه: «لعن الله الواشمات والمستوشمات والمتنمصات المغيرات خلق الله» واته: له عنه تي خوا لهو ژنانه كه خال دهكوتن له سهر له شي خهك و، له سهر ئه و ژنه بالغانه داوا دهكهن خال له له شيان بكوتري. ههروهها لهو ژنانه موو له روخساري خويان هه لدهكيشن و شيوهي خوا كرد دهگورن.

مين جومله: تيپه ربوون له ناوبهيني پي و سوجدگاي نويزكهردا به بي به هانه يه كي شرعي گونا هه، مه گهر له پيشه وه به نه ندازهي جيگهي نويزكهري خالي بي و ئه م شه خسه به ناچاري بو ئه و شوينه برپا، واته: شوييني تري نه بي بو نويز.

مين جومله: عادهت گرتني مه ئمووم به پيشكه وتنه وه له ئيمام به روكني يا دوو روكن هه رامي.

مين جومله: هه ر دييهك يا هه ر گه ركهك تهركي جهماعهت بكه ن له هه ر مانگيكا سه د و په نجا گونا هه ي گه وه دهكه ويته سهريان، به تايبه تي ئه وانه يان كه دهستييان دهروا و دهتوانن ئه سبابي جهماعهت پهيدا بكه ن.

مين جومله: به شيوهي ته عظيم و به گه و ره ترين به ردي كي لي قه بر يا شووراي قه بري پياوي گه وه ماچ كردن هه رامي و، هه ندي له زانايان فه رموويانه: مه كرووه هه. به لام راي ئه مانه بي هيژه.

ههروهها سهفه ر كردني ژن به بي هاو رپي مه حره م هه رامي. به لام ئه گه ر سي ژني به حيشمه ت بن، دروسته پيگه وه برپون، مه به ست له ژني به حيشمه ت، ژنيكه خاو هن ئه ده ب و خاو هن شه خسييه ت بي. هه روا به ته نيا له گه ل ژنيكي نامه حره ما دانيشتن يا راوه ستان يا نووستن يا سهفه ر كردن هه رامي. به لام ئه گه ر پياوي له گه ل دوو ژني نامه حره ما سهفه ر بكا ئه وه دروسته.

مين جومله: ته شائوم و ته ته ييور هه رامي، بو نموونه: كه سي برپا بو سهفه ري و له سه ره تا وه قه له ره شي بيته پيش چاوي، ئه ويش بلي ئه مه نيشانه ي ئه وه يه ئه م سهفه ره م به نه نجام و به ديوومه. ئيتر بگه رپته وه و سهفه ره كه ي دوا بخا. يا له و كاته دا كه بو مه به ستيكي خوي دهروا بگا به يه كي و لي بي پرسى: ناوت چييه؟ ئه ويش مه سه لا بلي: ناوم (ره شه) يه، ئه ويش بلي: ئه م سهفه ره م ره شه و، گورج بگه رپته وه. ئه م جو ره كار و هه لسوكه وتانه له ئايني پيروزي ئيسلامدا ناشيرينن و ئينسان له سهر ئه م جو ره

بيروباوهرانه گوناھبار دهبی، بهتایبهتی ئهگهر باوهری وابی ئهمانه تهئسیریان ههیه،
ئهوه بونی کافر بوونی لی دی.

مین جومله: له شوینیکدا که نوێژی جومعهی تیا واجیب بی، ههر کهس بلی: من نوێژی
نیوهپۆ دهکهه و نوێژی جومعه ناکهه پێویسته سولتانی شهرع بیکوژی، جا نهخوازه لا که
نه نوێژی نیوهپۆ و نه نوێژی جومعه ههچیان نهکا؛ چونکه بهئجماعی زانایانی ئاین
نوێژی جومعه لهسهه پیاوانی بی عوزر فهرزی عهینه و، وهکو جهماعهتی نوێژهکانی تر
نییه که فهرزی کیفایهیه.

مین جومله: ههنگاونان بهسهه ریزی جهماعهتدا بهجۆری ئازار به یهکی له ئههلی
جهماعهت بگهیینی.

مین جومله: دانیشتن لهناوبهینی ههلقهی خهڵکدا بهجۆری که پشت بکا له خهڵک و
ئازار بهدلیان بگهینی، ئهوه ههرامه و ئهگهر ئازاری پی نهگهیاندن مهکروهه.

مین جومله: لهبهکردنی پۆشاکي ئاوریشم بۆ پیاو ههرامه. رپوايهت کراوه: کهسی له
دنیا ئاوریشم بپووشی، ئهوه له قیامهتدا لپی ههرام دهکری.

مین جومله: ههر ژنی پۆشاکي پیاوانه بکاته بهر، یا ههر پیاوی پۆشاکي ژنانه بکاته بهر،
ئهوه ئهوه کارهیان ههرامه و ئهوه کهسه لهعهتهتی لی کراوه. ههروهها ههر پیاوی دهست و پپی
له خهنه بگری و هک ژنان ئهوه خوی گهوره لهعهتهتی لی دهکا و مهلائیکهکان لهسهه ئهوه
لهعهتهته ئامین دهکهن.

مین جومله: ههر ژنی پۆشاکيکی ناسکی وهها بکاته بهر که پهنگی پپستی لهشی لیوه
دهریکهوی ئهوه مهلعوونه.

مین جومله: ههر ژنی یا ههر پیاوی له مردنی خزمیکدا رپووی خوی برنی یا شهقازله
له رپووی خوی بدا یا چهپۆک بهسههه خوییدا بدا یا یهخهی خوی دادرپی ئهوه گیرۆدهی
گوناھی گهورهیه. ههروهها ئهگهر بانگهواز ههلا و چاکه و کردهوه و شیوهی مردوووهکه
ههلبدا، ئهمانه ههموو به گوناھی گهوره دادهنرین و، ئهوه کهسهی ئهم کارانه دهکا
مهلعوونه. خو ئهگهر مردوووهکه کاتی خوی وهسیهتی کردبی که ئهوانهی بۆ بکهن ئهوا
ئهویش سزا دهدری و، ئهوانهی که ئهوه رپهفتاران دهکهن ههزرت (د.خ) خوی دوور
خستوتهوه لییان و فهرموویهتی: ئهوانه له ئیمه نین. ههر لهم رپووهوه له ئیمامی

عومرهوه دهگپرنهوه (ر.خ) که جارئ گریانى یهککى بیست و رپوشت بهدهمیهوه له نزیكى ئەو دهنگهوه کۆمهلیكى پپش چاو کهوت بۆ مردوویهك دهگریان و، ژنئى لهناویاندا به بالای مردووکهیای ههڵدهدا، ئەوانیش لهسەر ئەو دهنگ و ئاوازه دهگریان. ههزرتى عومهر (ر.خ) یهکهیهکه دهستى کرد به لیدانیان تا گهیشته سەر ژنهکه. بههیز لهویشى دا بهجۆرى که سهرووشهکهى لهسەر داکهوت. ئەمرى فهرموو یهککى تر لهو ژنه سهرقهتاره بدا و، فهرمووى: ئەم ژنه لهبهر پارکهى خۆى دهگرى و ههر لهبهر پارکهى خۆیشى فرمیسكى بى سوود به ئیوهش دهپژى. خواى گهوره فهرموویهتى: ئیوه لهسەر ئەم جۆره بهلایه خوگر بن و سهبر بکهن، ئەو ژنهش فهرمان به گریان دهدا دژى ئەمرى خواى گهوره دهجوولیتهوه!

مین جومله: شکاندنئى ئیسقانى مردوو ههپامه وهك شکاندنئى ئیسقانى زیندوو. ههروهها پیکههین و قسه و باسى دنیاىی لهسەر قهبران بهبى پپووستى ههپامه و، ههندئى لهو زانایانه فهرموویانه: گوناھى گهورهیه.

مین جومله له کاتى زیارهتى قهبرى ئەولیاا سهردانهواندن تارادهى رکووع بهنیازی تهعزیم و ماچکردنى بهردى قهبرهکان ههپامه.

مین جومله: ههز به مردن نهکردن و له ترسى سزای گوناھ و کهموکووپى ئینسان، گوناھه. بهلام به فهرموودهى زۆر راست گوناھى کهبیرهیه. خو ئەگهر ئەو ههز به مردن نهکردنه لهبهر بهدگومانى بى و کابرا وایزانئى که خواى گهوره عهفووى ناکا، ئەوه به ئیتیفاق گوناھى کهبیرهیه.

مین جومله: مهنئى زهکات و سهرفیتره گوناھى کهبیره وهکو له نامهیهکی تایبهتیدا نووسیومه. ههروهها لهسەر زمانى ههزرت (د.خ) لهعنهت لهو کهسانه کراوه که مهنئى زهکات و سهرفیتره دهکهن و نایدن بهوانه که موستههقن و، لهبهر پایهى گهورهى ههزرت نهبوايه (د.خ) دهبوا ئەوانه که مهنئى زهکات و سهرفیتره دهکهن مهسخ بووبونایهتهوه وهکو بهنى ئیسرائیلییهکان که رهنگ و شیوهیان رپوشته سەر شیوه و رهنگى مهیموون و بهران.

مین جومله: باجگرتن گوناھى کهبیرهیه و، ههر کهس ئەم رهفتارهى ههبى، بپجگه له سزای قیامهت له قبول بوونى دوعاش ناھومیده، واته: لهو کاتانهدا که کاتى قبول

بوونی دوعای خیرن ئو باجگرانہ دوعایان لی قبول ناکری، بۆ نمونہ لہ بہرہکەت و پیرۆزیی دوعای نیوہی مانگی شەعبان بی بەش دەبن. مین جوملہ: داواکردنی ئینسانی دەولەمەند بۆ سەدەقەئێ تەتەو و لەبەر ئەو کە مالا زۆر بکا و دارایی بنی بەیەکەوہ ئەوہ گوناہی گەورە. دیارە دەولەمەند کەسیکە کە گوزەرائی ماوہیەکی درێژی بی. بەلام وەرگرتنی زەکات دروستە بۆی، مەگەر کیفایەتی ژیاانی عومری غالبی بی.

مین جوملہ ئینسانی فەقیر لہ داواکردنی مالا ئەوہندە ئیلحاح بکا کە ئازاری دلی خاوہن مالەکە بدا، چونکە خوا خۆشی لہ داواکەرئێ نایئ کە ئیلحاح بکا. بەلام داواکەرئێ کە ناچار بی، قەئێ ناکا ئیلحاح بکا بۆ ئەوہی شتێکی دەست بکەوئێ پێی بژی.

مین جوملہ ئیحسان کردن و خیرکردن بە بیگانە، لہ کاتیکیدا دایک و باوک و خزم و خویشی خاوہن خیرەکە، خۆی فەقیر و داماو بن، گوناہە. لہ حەدیسە ھەیە لہ پۆزی قیامەتدا خوا بەرھەمەت تەماشای ئەو کەسانە ناکا کە باوک و دایک و خوشیان موحتاجن و خزمەتیان ناکەن و خزمەتی غەیری ئەوان دەکەن. بەلئێ ئەگەر خزمەکانی بەدکردار بن و بیگانەکە ئینسانی چاک بی ئەوہ قەئێ ناکا خزمەتی ئەوان بکا و خزمەتی ئەمان دەکا.

مین جوملہ: مەنت کردن بەسەر ئەو کەسانەدا کە چاکەیان لہگەل نەکا گوناہی گەورە و پاداشی چاکەکەش بەوہ پایەمال دەبی. ھەر وەھا داواکردنی شتی لہ یەکی بە ناوی خوای گەورە، بۆ نمونە بلئێ: بۆ خاتری خوا ئەم شتەم پێ بدە، شتەکەش لای خاوہنەکەئێ خۆشەویست بی، ئەوہ حەرامە. بەلام ئەگەر شتەکە لای خاوہنەکەئێ خۆشەویست نەبی و نەشیداتی، ئەوہ ھەردووکیان گوناھبار دەبن؛ داواکەر لہبەر داواکردنەکەئێ و ناوی خوا بەکارھێنانەکەئێ و، داوالیکراویش لہبەر نەدانەکەئێ. ھەندئێ لہو زانایانەش فەرموویانە: نەدانەکەئێ حەرام نییە بەلکو تەنیا مەکرووہە.

مین جوملہ پۆزوو نەگرتن لہ مانگی پەمەزاندە بەبی عوزریکی شەری، وەکو نەخۆشی و سەفەرکردن، گوناہی کەبیرە. بەلئێ ئینسانی ئیشکەر کە ناتوانی بەپۆزوو بی لہ شەوا نییەتی پۆزوو بێنی و کە پۆشت بۆ ئیشکەئێ دەوام بکا لہسەر پۆزووہکەئێ و ئەگەر بی تاقەت نەبوو پۆزووہکەئێ بباتەسەر. خۆ ئەگەر لہ توانیدا نەما، تەوای بکا، بێشکینی، ئەوہ دروستە. شایاتی باسە شکاندنی پۆزووی یەک پۆز لہ پەمەزان گوناھیکێ گەورە. و، لہم پۆزووہ زاناکان فەرموویانە: ئەگەر پاش ئەوہ ھەموو عومری بەپۆزوو بی ناگاتە

ئەو پایەى دەستى دەكەوت ئەگەر لەكاتى خۆیدا بىگرتايە. واتە: ھەر چەند بەپۆژووی پۆژى قەزای پۆژى دەكریتهوه، بەلام قىمەت و نرخى پۆژوویكى نىیە لەكاتى خۆیدا بگىرى. ھەروەھا ھەر پۆژوویى كە بەبى بەھانەى شەرى بشكىنرى، پىویستە (فوراً) لەپاش مانگى پەمەزان و جەژن قەزا بكریتهوه. ئیتر بە دواخستنى بى بەھانەى شەرى كابرا تووشى گوناھى گەورە دەبى.

مین جوملە: پۆژوگرتن لە پۆژى جەژنەكاندا و لە سى پۆژى پاش جەژنى قورباندا ھەپامە؛ چونكە دەبیتە ھۆى گوى نەدان بە میواندارىى خوا بۆ موسلمانان.

مین جوملە: تەركى ھەر تاعەتى كە نەزرى كردبى لەسەر خۆى گوناھى گەورەىە.

ئەوانەى موھەرپەماتى ھەجى لە نامەى تايبەتدا بەیان كراون. دیارە ھەر كەسى توانای ھەجى ھەبى و بەبى بەھانەىھەكى رەوا و شەرى ھەج نەكا لە ھەدیسایە ئارەزووى ھەبە بە جۆولەكەبى ئەمرى یا بە گاورى دەمرى با بمرى.

مین جوملە: برىنى گوى و لیوى ھەیوانات ھەپامە. ھەروەھا داخكردنى پوویان ھەپامە و لای ھەندى لە زانایان گوناھىكى گەورەىە.

بەلام داخكردنى گوى ھەیوان دروستە.

مین جوملە ھەر ھەیوانى گۆشتى بخورى و كابرا سەرى ببرى و گۆشتەكەى نەخوا و بەجى بلى، ئەو ھەپامە. ھەروەھا پاش ئەو ھەى سەربا و پىش گیان دەرچوونى برىنى دەست و درىنى سكى ھەپامە.

مین جوملە: سووتاندنى ھەیوانى زیانبەخش بە ئاگر ھەپامە و فتواى سووتاندنى نادرى.

مین جوملە: كەسى دىنى خۆى بدا بە دنیاى غەبرى خۆى، ئەو ھەپامە گوناھى گەورەىە. ھەزەت (د.خ) ھەرموویەتى: «أَلَا أَنْبِئُكَ بِشَرِّ النَّاسِ؟ مَنْ أَكَلَ وَحْدَهُ وَمَنْعَ رَفْدِهِ وَضَرَبَ عَبْدَهُ. أَلَا أَنْبِئُكَ بِشَرِّ مَنْ هَذَا؟ مَنْ بَاعَ آخِرَتَهُ بِدُنْيَا غَيْرِهِ». مەنعى (رفد) واتە: مەنعى بەخشش لە داماوان.

لەم ھەرموودە پیرۆزەدا، باسى سى پایەى تاوان كراو ھە دوو ھەم لە یەكەم خراپترە و سێیەم لە دوو ھەم خراپترە، ئەو ھەى ئینسان دىنى خۆى بۆ دنیاى غەبرى خۆى لە كىس بدا؛

وہك خزمەتكار و یارمەتیدەری ستمكاران، ئەم جوړه كەسانه وهك مەشهووره (خسر الدنيا والاخره)ن؛ قیامەت و دنیایان هەردوو لەکیس چوو.

براكان پێویستە ئینسانی موسلمان ئاگای لە گوناوه گەورهكان بێ؛ چونكه زانینی ئەوه قازانجی زۆره. ئینسان ئەگەر خوا تەووفیقی بدا خوێ لییان دووردهخاتهوه و، ئەگەر گیرۆده بوو پێیانەوه ئومید هەیه تەوبه بکا و لییان پەشیمان بێتەوه و داوای عەفوو لیبوردن لە خوای گەوره بکا.

(والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

له ٢٨ ی شهعبانی ١٣٩٦ ی ک، پێکهوتی ٢٤-٨-١٩٧٦ ی ز دا له ترجمه‌ی ئەم نامهیه بوومهوه. سوپاس بۆ خوا

وه‌رگیر

نامھی چلمہ

باسی ئو گوناہہ گہورانہ دہکا کہ پیوندییان بہ موعامہ لاتہوہ ہہیہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين والتابعين
بأحسان إلى يوم الدين.

براکانم! گوناہہ گہورہ پنامہکیہکانم لہ نامہی تایبہتیدا نووسیوہ، چونکہ ئہوانہ
نہخوشی دہروونن. لہم نامہدا گوناہی گہورہی ئاشکراتان بو دہنووسم. ہیوام وایہ لہ
دریژیی باسہکەم ماندوو نہبن، تا بہکورتی لہ گوناہہ گہورہکان ئاگادار ببین و پاریزیان
لی بکەن و، ئہگەر خوانہخواستہ تووشیان بوون، لییان پەشیمان ببنہوہ؛ چونکہ گوناہی
گہورہ وەکو گوناہی بچووک نییہ کردہوہی چاک بیتہ کەفارہتی و پای مالی. سزا و
ئازاری گوناہی گہورہ زور توندوتیژہ، بگرہ ہندی لہو گوناہہ گہورانہ دہبنہ ہوی
پایہمال بوونی کردہوہی چاکہ و ہندیکیان دہبنہ ہوی ئاخرشہری و بی ئیمانی و،
دہبنہ ہوی سی زیانی تر لہ خاوەنہکانیان؛ وەک حەزەت (د.خ) فەرموویہتی: «جزاء
المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في
اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينجسه أياها».

مین جوملہ: وەرگرتنی قیمہتی ژنی ئازاد، واتہ: فرۆشتنی بہ پارہ لہ کاتیکدا دەیدا بہ
شو، یانی ئہو پارہ وەرگری کہ مەشہورہ بہ (شیربایی) بہ گوناہی کەبیرہ دہناسری.
لہ حەدیسدا ہہیہ کە حەزەت (د.خ) فەرموویہتی: من لہ پوژی قیامەتدا دژ و دوژمنی ئہو
کەسەم کە کچی خوئی بفرۆشی و پارہکەیی بخوا، ئاشکراشہ ہەر کەسی من دوژمنایہتی
لہگەلدا بکەم بەسەریدا زال دہبم.

مین جوملہ: رپیا واتہ سوودخواردن گوناہی گہورہیہ. تەنانەت گوناہہ گہورہکان، کە
لہ حەوسەد زیاترن، ئویان لی جیا کراونہتہوہ و، لہو نویشہ حەوتیان جیا کراونہتہوہ و،

لەناو ئەو حەوتە جیاکراوانەدا پیا، واتە سوودخواردن، لە ھەموویان نابارت و ناپەواترە. ئەم گوناھە ئەوەندە گرانبە شایید و نووسەر و یارمەتیدەریش دەگرتێتووە واتە: ئەم سییانەیش وەک سوودخۆرەکە تیا گوناھبار دەبن و بەر نەفرینی خوا دەکەون.

دەگێرێتووە: لە پۆژی قیامەتدا کە مردوو زیندوو دەکرتێتووە، سوودخۆرەکان لەسەر شێوەی سەگ و بەراز زیندوو دەکرتێتووە؛ چونکە ئەمانە بەشێوەی فروفیل مائی داماوانیان وەرگرتوووە و بە ناحەق خواردوویانە.

پێکخستنی ئەم ریاویەتە لەگەڵ ئایەتی ریبادا بەم جۆرە دەبی بڵێن سوودخۆرەکان دوو جۆرن: یەكەم کە لە گۆر دەرچوون شێوەیان دیتە سەر شێوەی سەگ و بەراز و، لەپاش ماوێیەکی کەم وەک لەوێ پێش دەچنە سەر شێوەی ئادەمیزاد. لەم بابەتەووە ھەدیسی زۆر ریاویەت کراوە. دووھەم ئەوێە کە لە گۆر دەرچوون بە شێوەی سەگ و بەراز زیندوو دەبنەووە و ھەروا دەمێنێتووە تا ئاخری پۆژی حەشر، ئەنجا دەگەرێتووە سەر شێوەی ئینسان. لەم بابەتەووە ھەدیسی ریاویەت کراوە. بەلام بۆ دەرخیستنی پەستی پیاپی سوودخۆرەکان ئەم ئایەتە پیرۆزە بەسە کە دەفرمووی: «الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ» واتە: ئەو کەسانە لە دنیادا سوود دەخۆن لە پۆژی قیامەتدا خۆیان بەپێو پاناگرن و کە ھەلەدەستن دەلێی فێ لێی داوون و شەیتان دەستی لێ وەشاندوون و، کە بە پێگەدا دەپۆن بەم لاو لادا لەتر دەدەن!

لێرەدا بەکورتی باسی سوود دەکەم، چونکە لە نامەیی تایبەتیدا بەدرێژی باسی کراوە. دیارە سوود تاوانێکی زۆر گرانبە و، ھەر فیل و فری بۆ خواردنی سوود پێک بخری لای ئیمام مالیک و ئیمام ئەحمەدی کورێ حەنبەل بە گوناھێ کەبیرە حسیب دەکری. تەنانت دیاری بۆ بردن و خزمەتکردنی خاوەن مال ناپەوایە و وەرگرتنیان لەلایەن ئەو کەسانەووە کە بۆیان دەبرێ، حەرامە، ئەگەر لەوێ پێش دۆستی و دیاری و خزمەتی دۆستانە لەبەینیاندا نەبووبێ.

مین جوملە: مەنە کردنی نێر وەک ئەسپ و بەران لە پەوگ و رانی خەلک، لەکاتی پێویستدا، گوناھێ کەبیرە. ھەروەھا خواردنی مائی خەلک بە ناحەق و ناپەوا چ بەشێوەی غەسب و داگیرکردن یا بەشێوەی قومار یا بە حیلە و فیل وەک موعامەلەیی نادروست و ناپاست، یا بەشێوەی (بیع المعاطاة) لە شتی خاوەن قیمەت و ئیعتیباردا، ئەمانە ھەموو گوناھێ کەبیرە و، بەپێی دەلالەتی فەرموودەیی پیغەمبەر (د.خ) خواردنی حەرام دەبێتە کۆسپ لە پێگای قبوولی نزا و پارانەووەدا و، دەبێتە ھۆی کەموکۆریی تاعەت یا قبوول

نەبۈۋى. ھەرۈھە ئەو گۆشتەى بەھۆى خواردنى مالى ھەرپامەۋە لە لەشى ئىنساندا نەشۈنوما دەکا لە پۆزى قىيامەتدا بە ئاگرى دۆزەخ دەسوۋتى.

رپوایەت كراۋە پىغەمبەر (د.خ) فەرموۋىيەتى: پۆزى قىيامەت ھەندىك كەس دىنن بەئەندازەى كىۋى لە كىۋەكانى مەككە خىرات و كردهۋەى چاكيان ھەيە، بەلام ھىچ كام لەو چاكانەيان لى قبوول ناكى و دەخريئە ناو ئاگرى دۆزەخەۋە. ھاورىيەكانى پىغەمبەر ەرزىان كرد: بۆچى وايە؟. فەرموۋى: ئەمانە نوژ و پۆزو و ھەجى مالى خويان بەجى ھىناۋە، بەلام ھەر كاتى ھەرپامىكيان بۆ ھەلكەۋتبى، بى يەك و دوو ۋەريان گرتوۋە و خواردوۋيانە! بەم ھۆۋە چاكەكانيان بى سوود دەرچوون.

مىن جوملە: (أحتكار) لە گوناھە گەرەكانە، واتە: پاكترن و شاردنەۋەى پزق و پۆزى و ئەو شتانەى بۆزىنى ئادەمىزاد پىۋىستىن لە پۆزى گرانى و شىدەتى پىۋىستى موسلماناندا، واتە: خەلكى بيانەۋى ئەو شتانە بە پارە بکرن خاۋەنەكانيان نەيانخەنە دەر و نەيانفرۆشن، ديارە ئەم كارە بەمەرچى گوناھە كە ئەو شتانە زىاد بن لە پىۋىستى زىۋارى خاۋەنەكانيان. لە فەرموۋەى ھەزرىتەۋە (د.خ): ئەو كەسانە كە مەنعى تەعام دەكەن لە خەلك خۋاى گەرە لىيان بەرىيە و دوورن لە رەحمەتەۋە.

مىن جوملە لە گوناھە گەرەكانە يارمەتيدانى خەلك لەسەر تاوانكردن، ۋەك ئەۋە مېۋ و ترى بفرۆشى بەو كەسانەى دەيانكەن بە شەراب، يا دارى بدەى بە كەسى بىكا بە ئەسبابى ساز و سەمتوور، يا چەك بفرۆشى بەو كافرانە كە دژى ئىسلام جەنگى پى دەكەن، يا بەو كەسانە كە پى لە كارۋانى موسلمانان دەرگن، يا مالى خەلكى دەرپن و دزى دەكەن.

ھەرۈھە لە گوناھە گەرەكانە كەسى مندالىكى موۋ لى نەھاتوۋ بداتە دەستى كەسى كە بزانى بەدپەۋشتە و فېسق و فجوورى لەگەلدا دەكا. يا پەلەۋەرى ۋەك كەو و مېشك و كەلەشىر بفرۆشى بەو كەسانە كە شەپيان پى دەكەن و بەشەپيان دەدەن لەگەل يەكتردا. مىن جوملە: فرۆشتن لەسەر فرۆشتن گوناھى گەرەيە، واتە: مالىكت بە يەكى فرۆشتى كەچى لەپاش ئەو بىفرۆشى بە يەكىكى تر. ھەرۈھە كپرن لەسەر كپرن، واتە شتى كە يەكىكى تر كپىۋە تۆ برۆى بىكپى لەو كەسە كە فرۆشتوۋىە. يا خوازىنى لەسەر خوازىنى، واتە كەسى خوازىنى كچىكى كردوۋە و پىيان داۋە كەچى يەكىكى تر برۋا خوازىنى ئەو كچە بكا لە خاۋەنەكەى و داۋاى بكا بۆ خۋى و بەھۆى ئەمەۋە نەيدەن بە خوازىنىكەرى يەكەم.

مین جومله له گوناھي گورهيه گومکردن يا باس نهکردنی عهبيی له مالیکدا که
بفروشی، يا له خوازینیکهر يا له خوازینیکراودا لهپاش پرسیار.

مین جومله: غهش و حيله و فیل کردن لهگهل موسلمانان و لهگهل ئههلی زیمهه ی وا که
زیانیان بۆ موسلمانان نهبی، گوناھي گورهيه. فهرموده ی هزرته (د.خ) کهسی
شتیکی عهیدار بفروشی و باسی ئهه عهیه نهکا و به کپیارهکه ی نهلی، دهکهوینه ناو
غهزهبی خوی گوره و تیکهوتنیکي خراپ و نارپهحت. قال الله تعالى: «وَلَا يَحِقُّ الْمَكْرُ
السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ» واته: مهکری خراپ دهوری کهس ناگری و زیانی بۆ کهس نابی بۆ
خاوهن مهکرهکه نهبی.

مین جومله: فروشتنی مال بههیزی سویندی درۆ له گوناھي گورهيه، وهک ئههلی
مامهله ی ئهه چهرخه دهیکهن، به تایبهتی جانبازه هویان کرهکان که به درۆ و فیل به
هزاران حیواناتی خهکی لادی به ههزان دهکرن. له ههیدشا هیه خوی گوره له
پوژی قیامهتدا به میهرهبانی تهماشای ئهه چهشنه تاوانبارانه ناکا.

زیانی ئهه تاوانهه له نامهیهکی تایبهتیدا نووسیوه.

مین جومله: له گوناھي کهبیرهيه قهرزکردن بهنیازی ئهوه که نهیداتهوه به خاوهن
قهرزکه وهک کاری زوړیه ی قوماریازهکانی ئهه زهمانه. ههروهها قهرزکردنی ئینسانی
لات و بی دهسهلات که ئومیدی توانای دانهوه ی ئهه قهرزه ی نهبی و شتیکي وا قهرز بکا
که له ژیندا ناچار نهبی پیی.

مین جومله: دواختنی دانهوه ی قهرزی وهها که قهرزدارهکه دهستهلاتدار بی؛ له
ههیدسایه: «مطل الغني ظلم» واته: پیاوی دهولهمههه که قهرز دواخوا و له وهخت و واده ی
خویدا نهیداتهوه کارهکه ی به زولم حسیب دهکری و ههموو پوژی لهسهری دنووسری:
ئهم کابرایه زالمه و پاداشی نویت و پوژووی بۆ نانووسری.

ههروهها له جومله ی گوناھه گورهکانه ئههه که ئینسان قهرزاری خوی بدا به
ههپسکردن و ئازاردان و لهکاتیکدا بزانی قهرزارهکه ی بی دهستهلاته و ناتوانی ئهه قهرزه
بداتهوه. له جومله ی گوناھه گورهکانه خواردنی مالی ههتیو یا فهوتاندنی. ههندی له
زاناکان فهرموویانه: خواردنی مالی ههتیو هو ی بهدیهختی و ئههجام شهری، بی ئیمانی
و بی دینییه. خوی گوره له قورئانی پیرۆزدا فهرموویهتی: «إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ

الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا». واتە: بەراستی ئەو كەسانە كە بەشیوەی ناشەری مالى هەتیو دەخۆن و دەیفەوتینن، ئەوانە پڕ بە سکی خویان ئاگر دەخۆن و لە پاشەپۆژدا دەخړینه ناو ئاگری دۆزەخەوه.

هەروەها لە فەرموودەى پێغەمبەر هەیه (د.خ) كە حەقە لای خوا ئەو كەسە نەباتە بەهەشتەوه و عەفووی نەكا، تا بەهۆی ئەو گوناھەوه ماوێهەك نەیسووتینى و سزای نەدا. لە جوملەى گوناھى گەورەیه سەرفى مال لەپیناوى گوناھا، چ گوناھى گەورە و چ بچووك، چ مالى زۆر و چ كەم.

هەروەها لە جوملەى گوناھى گەورەیه ئازاردانى دلى دراوسى چ ئازارى زۆر و چ كەم، هەر چەندە دراوسىيەكەش گاور و جوولەكە بى. ئەم باسەم بە تايبەتى نووسيوه.

لە جوملەى گوناھى گەورەیه دروستکردن و بەرزکردنەوهى خانو و زیاتر لە ئەندازەى پيوست بۆ خۆبەرزکردنەوه بەسەر خەلكدا.

لە جوملەى گوناھە گەورەكانە ئەمە كە ئینسان لە بەینى مولكى خۆى و مولكى خەلكا نیشانەى مولك بگۆرێ بەجۆرى ببیتە هۆى ئیشتیباھ و لى تێكچوونى ئەو كەسانە كە مەبەستیانە لە یەك جیابكړینهوه.

هەروەها ھاتوچۆكردن بە مولكى خەلكدا، بۆ ئەوهى خەلكى بە خاوەن حەقى بزائن لە ھاتوچۆدا، لەم بابەتەوه فەرموودەى حەزرت (د.خ) هەیه.

لە جوملەى گوناھە گەورەكانە، تەنگ كردنەوهى شەقامى گشتى بەهۆى كەپر دروستکردن یا سەكو یا شتى ترەوه بەجۆرى كە ریبوارەكان نەتوانن بەو رینگەدا بڕۆن، یاخۆ ببیتە هۆى زەحمەت بۆ ھاتوچۆى حەيوان و كاروان بەو رینگەدا.

لە جوملەى گوناھە گەورەكانە، خیانت كردن لەگەڵ شەرىكە مولكدا. حەزرت (د.خ) فەرموویەتى: من لە پۆزى قیامەتدا لەو خائینانە بەرىم.

لە جوملەى گوناھە گەورەكانە: ئیقرار كردنى نەخۆش بە قەرز و حوقوق بۆ خەلكى تا میراتگری شەرى لە مالەكەى بى بەش بن.

هەروا ئەمەش گوناھى گەورەیه كە نەخۆش لە حوقوقى خەلكى بێدەنگ بى تا ئەو حوقوقە بفرۆتێ و بە خاوەنەكەى نەگات. هەروەها گوناھى گەورەیه یەكێ ئیقرارى

نەسەب بۆكەسى بكا كە لەو نەبى و بە ناحەق بىكا بە مىراتبەرى خۆى. ھەروا بەكارھىنانى مالى (عارىيە) واتە خواستەمەنى، زياد لەو ئەندازەى خواھنەكەى پىگەى داوھ، ھەرامە و گوناھى گەورەيە.

لە جوملەى گوناھى گەورەيە ئەمە كە خاوەن كار لە وەختى خۆيدا كرى بە كرىكارەكانى نەدا. لەو بابەتەوھ ھەدىس ھەيە كە خوا ھەرموويەتى: من دوزمنى ئەو كەسانەم كە حوقوقى خاوەن ھەق زايە دەكەن.

لە جوملەى گوناھى گەورەيە مەنەكردنى حوقوقى گشتى لە موسلمانان وەك پووش و گيا و ئاو و ئاگر و دار بەجورى كە زيانيان پى بگا و بكەونە بى ئاسايشى و تەنگانييەوھ. ھەروھەا مەنەكردنى پىگە و ھاتوچۆ لە موسلمانان بەم جورە پىگەى ھاتوچۆى خەلكى بكا بە مولكى خۆى و قەراغى چەم داگير بكا و كۆلانى ھاتوچۆ بكا بە بينا و مولك بۆ خۆى.

لە جوملەى گوناھى گەورەيە داگيركردنى مالى وەقف يا سەرفكردنى بە خيلافى شەرتى واقيف با خۆشى نەيخوا و بيدا بە خەلك بىخون. ديارە ئەگەر خۆى بىخوا ئەوھ گوناھى زۆرتەرە و بەشى زۆرى خواى گەورە ھەر لە دنيايدا تۆلەى لى دەسيىنى؛ چونكە گوناھى لە ھەوتاندنى ھەقى خەلكەوھ پەيدا بىي، خواى گەورە تۆلەكەى دواوھەخا، تا لە قيامەت بىيەتە ھۆى سووك بوونى سزاي ھەق خوراوھەكان. ديارە ئەوقاف ھەقى خوايەو خواى گەورەش پىويستى بە ھىچ نىيە و ھەر لە دنيايدا ھەقى خۆى وەردەگرى. بەراورد كراوھ ھەر كەس مالى وەقفكراو بخوا خواى گەورە لە دنيايدا ھەقى لى دەسيىنى.

لە گوناھە گەورەكانە: تەسەروف كردن لە مالى دۆزراوھەا پىش ئەوھ كە مەرجى تەسەروف كردنەكە بىتەجى، وەك بانگەواز و باسكردنى لەناو خەلكدا و پىش رابووردنى سالى بەسەريدا.

لە گوناھە گەورەكانە: لادان لە ئەندازەى شەرعى لە وەسيەتكردندا، واتە: بە زياتر لە سىيەكى مالى وەسيەت بكا و مەبەستى زيان گەياندن بى بە مىراتبەرى خۆى، يا ئيقراركردنى بە قەرزاريى كەسى تا مالەكەى بدرى بەو كەسە و نەدرى بە مىراتبەرى، يا مولكى خۆى زۆر بە ھەرزان بفروشى بە ھەندى كەس تا مىراتبەرهكانى لە ميراث بى بەش ببن، يا وەسيەت نەكردن بە ھەقى كە لەسەرى بى يا بە ئەمانەتى كە لای دانرابى.

له راستیدا خیری قبوولکراو ئهوهیه که ئینسان (للّه) و (فی اللّه) له حالّی ساغ و سهلامهتی خۆیدا مالّ له رپگای خوادا سهرف بکا، تهنانهت ههرچهندی مالّی ههیه سهرفی بکا بۆ ههر کهس دروسته مادهم زیان نهگهیهنّ به حالّی خۆی و سهبر و قهناعهتی ببی.

ههروهها له جوملهی گوناهاه گهورهکانه ئهمه که میراتبهر یا وهسی وهسیهتی مردووکه جیبهجی نهکات و بلّی: مردوو مرد و وهسیهت با بردی، ئهمه زۆر تاوانباریه؛ چونکه کابرا ئهوه مالّی به خوینی جهرگ پهیدا کردوو و، مادام برپاری داوه بهخیر بۆی سهرف بکری، پێویسته بۆی سهرف بکری و، ههر کهس ئهوه وهسیهته بگۆرّی، تاوانباره. جا پێویسته موسلمان ئاگای له حوقووق بی و حهقی کهس نهفهوتی. (والسلام علی من اتبع الهدی).

له ۱۵ ی شهوالی ۱۳۹۶ ی ک، رپکهوتی ۸-۱۰-۱۹۷۶ ی زدا له تهرجهمهی ئهم نامهیه بوومهوه. سوپاس بۆ خوا.

وهرگێر

ناممهی چل و بهکم

باسی نهو گوناوه گهورانه دهکا که پیوهندیان

بهنیکا حهوه ههیه لهگهل هندی گوناوهی گهورهی ترا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه المجاهدين في سبيل الله. لهپاش ئهمانه ئهی برادران! باسی گوناوه گهورهکانتان عهرز دهکم، بههيوای ئهوهی ههر کهس گیرۆده نهبووه پیپانهوه خوی بپاریزی لئیان و ئهوهش گیرۆده بووه پیپانهوه پهشیمان ببیتهوه و تهوبهیان لی بکا.

تکاتان لی دهکم ئهه نامانهه بخویننهوه و رهفتاریان پی بکهه تا له پوژی قیامهتدا به سهربهزی ههشترتان بکری.

بزانن: له جوملهی گوناوه گهورهکانه تهکی ژنهپنان. بهشهرتی کابرا توانای ههبی مارهیی بدا و نهفهقهی ژنهکه بهپوهبهری و ترسی ئهوهشی ههبی گیرۆدهی زینا بی. له فهرموودهی پیغههمبهه (د.خ): خوی گهوره لهعهتهی کردووه له پیاو و ژنی که قهتهی نیکاح بکهه، واته: ژنهکه شوو نهکا و پیاوهکه ژن نهخوازی بهو مهرجهی که وتمان. ئهگهر مهرجهکهش نههاتهی ژن نههپنان و شوو نهکردن ئیحسانی زوره.

له جوملهی گوناوه گهورهکانه تهماشاکردنی ژنی بیگانه و دهسدان له لهشی بهپووتی بهشهرتی ترسی ههلسانی ئارهزووی نهفسی لهو تهماشاکردنه یا لهو دهس لیډانه ههبی. ئهگهر ئهه ترسه نهبوو ئهوه ههر حهرامه بهلام گوناوهی گهوره نییه. بهلی تهماشاکردنی ئهمرهه، واته: نیرینهی که هیشتا مووی لی نههاتبی، ئهوه خراپهی له خراپهی تهماشاکردنی ژنی بیگانه زورتره. پیاویهت کراوه: لهگهل ژنیکدا یهه شهیتان ههیه، بهلام لهگهل ئهمرههه بیست شهیتان ههیه.

له جوملهی گوناوه گهورهکانه غهیههت، واته له پاشمله باسی ئینسان کردن. بهکورتی:

له پاشمله ئینسان، ناوی کهسی ببا به شیوهیی ئه‌گهر ئه‌و باسکردنه له به‌ره‌وپرویا بی، پیی ناخوش بی. ریوایه‌ت کراوه سوودخواردن حه‌فتا و سی پایه‌ی فه‌ساد‌ی هه‌یه، سووکت‌ترین پایه‌یان وه‌ک زینا کردنی ئینسانه له‌گه‌ل دایکی خۆیدا، به‌لام له‌مانه هه‌موو ناشیرینتر ده‌وامکردنه له‌سه‌ر غه‌یبه‌تکردنی موسلمانان و هه‌تکی عه‌رز و نامووسیان.

له جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه گالته‌ کردن به موسلمانان و ته‌حقیریان، وه‌کو ئه‌وه که له به‌ره‌وپرویا نا‌هه‌یبیان لی بگری و به‌بی ئینسافانه پییان پی بکه‌نی، یاخو له‌ناو خه‌لکدا لاسای وتار و ره‌فتاریان بکاته‌وه.

له‌م نایه‌ته‌دا که خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: «لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ» هه‌تا ئه‌وی که ده‌فه‌رموی: «وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ» مه‌نعی ئه‌و سی تاوانه‌ی کردووه که هه‌ر سیکیان گونا‌هی گه‌وره‌ن. هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر، (د.خ): ئه‌و که‌سانه‌ی له دنیا‌دا گالته به خه‌لک ده‌که‌ن مه‌لائیکه‌ی خوا له پوژی قیامه‌ته‌دا گالته‌یان پی ده‌که‌ن، بانگیان ده‌که‌ن بو به‌هه‌شت. که نزیک ده‌بنه‌وه و له‌وانه‌یه برۆنه ژووره‌وه ده‌رگای به‌هه‌شتیان له‌پوودا دانه‌خه‌ن و ده‌یانگیرنه دواوه بو لای دۆزه‌خ و ده‌یانخه‌نه ئه‌وی (جزاء وفاقاً).

له جومله‌ی گونا‌هه گه‌وره‌کانه (نمادی) واته: قسه‌گیران به‌ناو خه‌لکدا، بو نمونه: یه‌کی ده‌پوا بو لای ئه‌حمه‌د و ده‌لی: مه‌حموود وای پی وتی و، ده‌پوا لای مه‌حموودیش ده‌لی: ئه‌حمه‌د وای پی وتی! تا به‌ینی ئه‌و دوو که‌سه خراپ ده‌کا و تیکی ده‌دا. حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی خراپ‌ترینی ئاده‌میزاد دووزمانه‌کانن که دۆستان له‌یه‌ک جیا ده‌که‌نه‌وه و حه‌زیان له جیا‌کردنه‌وه‌ی موسلمانانه له یه‌کتی.

دووزمانی نیشه‌نه‌ی منافقییه. حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سی له دنیا‌دا دووزمان بی له قیامه‌ته‌دا دووزمانی ئاگرین ده‌خه‌نه ناو ده‌میوه‌که ئه‌وه‌نده تیژ و به‌تین مه‌غزی سه‌ری دینه‌ن جو‌ش.

زاناکان فه‌رموویه‌نه: کرده‌وه‌ی دووزمان له کرده‌وه‌ی شه‌یتان زانی زۆرت‌ره؛ چونکه کرده‌وه‌ی شه‌یتان به وه‌سو‌ه‌سه‌یه، به‌لام کرده‌وه‌ی دووزمان به‌چاو ده‌بینی و به‌گو‌ی ده‌بیست‌ری.

له گونا‌هه گه‌وره‌کانه: بوختان کردن، واته: عه‌یب هه‌لبه‌ستن و کرده‌وه‌ی ناشیرین ریک‌خستن بو که‌سی که له‌وانه‌وه دوور‌بی.

حه زرت (د.خ) فەرموویەتی: لە پوژی قیامەتدا خاوەن بوختان لە دۆزمخدا ھەپس دەکەن و پێی دەلێن: پێویستە ئەو بوختانە ئیسپات بکە، دیارە کە بوختان ئیسپات ناکرێ و ھەروەھا سزاکە ی بەردەوام دەبێ تا خوا مەیلی لێ بێ ئەوسا پزگار دەبێ.

لە جوملەی گوناھە گەورەکانە مەنعی کچی بالغ لە شووکردن. ھەزرت (د.خ) لەعنەتی لەو کەسە کردووە کە کچی بالغی ھەیە و بەبێ بەھانەی پەوای شەری مەنعی دەکا لە شووکردن. لە راستییدا ژن و پیاو ھەردوو لایان ئارەزووی نەفسیان ھەیە، بەلکە ئارەزووی ژن گەلێ زیاترە و لەم پووەوە ژن زۆر لە فیتنەو نزیكە و، ھەم بەھۆی شونەکردنیو ئازار بە دلی دەگا کە تەحەممول نەکرێ، دیارە کەسی ببێتە ھۆی ئەو زیانانە گیرۆدە ی گوناھ دەبێ.

لە جوملەی گوناھە گەورەکانە: بلأو کردنەوێ پەنامەکیی نیوان ئینسان خۆی و ژنەکە ی لەناو خەلکدا و لای ئەو جۆرە کەسانە کە دوور لە ئەدەبن، چونکە ئەم کارە دەبێتە ھۆی ھەتکی حورمەتی خۆشی و ژنەکەشی. بێگومان ئینسان ھەرگیز لە عەیب خالی نابێ و، بلأو کردنەوێ ئەو عەیبانە بە تاییبەتی زۆر گوناھە و، بۆ ئەوانەش کە دەیانبێستن دەبێتە ھۆی فەسادی حال و خراپ بوونی خو و پەوشتیان.

ھەروەھا لە جوملەی گوناھ ی گەورە یە جیماع کردنی ئینسان لەگەل ژنی خۆیدا بە جۆرێ کە خەلک چاویان لێوێ بێ. ئەمە ئەوپەری بێ شەرمیە.

لە جوملەی گوناھ ی گەورە یە مارەکردنی ژن بە قەستی ئەو کە بەھەر جۆرێ بێ کابرا مارەیی ئەو ژنە نەدا و داگیری بکا، بە تاییبەتی مەنعی مارەیی لە کاتیکدا کە ژنەکە داوای بکا. فەرموودە ی پیغەمبەرە دەربارە ی ئەمانە: «لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ زَانٌ» واتە: ئەو کەسانە ھەر چەند ژنەکانیان مارەکردوون، بەلام لەبەر ئەوە کە قەستیان وابوو مارەیی بە ژنەکانیان نەدەن، وەکو پیاوی زیناکار گوناھبار دەبن و تۆلەیان لێ دەکرێتەو.

لە جوملەی گوناھە گەورەکانە وێنەکردنی گیانلەبەر بەتەواوی چ جۆرێ سیبەری ھەبێ وەک ھەیکەل لە دار و بەرد و شتی تر، یا سیبەری نەبێ وەک نەخشە لەسەر تەختە و قوماش دەکێشێ. بەلێ وێنە ی شتی بێ گیان وەک دەشت و کێو و گیا و دار و جۆبار و پووبار ئەو گوناھ نییە.

تەنانت ھەندی لە مەعنا لیدەرەوێکانی قورئانی پیروژ فەرموویانە: «إِنَّ الَّذِينَ

يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا» لهبارەى ئەو كەسانەو هاتوووتە خوار كە وێنەى گيانلەبەر دەكێشن؛ چونكە وێنەكێشان ئینسان دەخاتەو سەر بیری چەرخى بێپەرستى كە لەمەوپیشت بوو. هەر وەها لە فەرموودەى حەزەرتا هەیه (د.خ) كە فەرشتەى رەحمەت ناچیتە ئەو مالهو ئەو خانوو كە وێنەى گيانلەبەرى تیا هەبى. چارى ئەو وێنانەش كە هەن ئەوێه كە سەرەكەیان لە لەشیان جیا بكړیتەو یا بە رەنگىكى موخالیف ئەو شیو و ن بكړی. بەلێ وێنە لەسەر فەرشتى كە پێى پیا دەنرێ، وەكو فەرشتى پۆزى زەماوێند و نان خواردنى زەماوێند، ئەو قەى ناك، مەنعى رۆیشتنى بانگ كراوەكان ناك بۆ ئەو شوێنانە.

لە جوملەى گوناھە گەورەكانە، ئەمە كە ئینسان بكەوێتە تەك ئەو كەسانە كە بە تاییبەتى بانگ كراون بۆ نان خواردن لە مالى یەكێدا. ئەمانە كە لە عورفدا پێیان دەلێن خۆ هەلپەساردوو (توفەیلی) وەك دز تەماشای دەكړن و لەوانە حسیب دەكړن كە مالى خەلك تالان دەكەن. لە گوناھە گەورەكانە ئەمە كە میوان پاش ئەوێ تیری خوارد و بەبێ ئیجازەى خاوەن خواردەمەنى شتى زیاد بخو، چونكە لەلایەكەو ئیسراف و زیادەكارىیە و لە لایێكى ترەو خاوەن ماله كە ئیجازەى نەداو. بەلام ئیسراف كردنى ئینسان لە مالى خۆیدا وەختى گوناھە كە ئەو خواردنە زیانى ببی بۆی؛ دیارە بەشیوێهەكى گشتى هەرشتى زیانى بۆ لەش ساغى هەبى حەرامە. هەر وەها حەرامە ئینسان لەبەر فیز و خۆ بەزلزانی زۆر زیادەپەوى بكە لە ئامادەكردنى چەشنەكانى خواردەمەنىدا. بەلام ئەگەر لە رێگەى خوادا بى، چ لە خزمەتى میوان یا هەژاران، ئەو چاكە و قەى ناك.

لە فەرموودەى پێغەمبەرە (د.خ): خراپترینى ئوممەتى من ئەوانەن كە ئەنواعى خواردەمەنى دەخۆن و جوړاو جوړی پۆشاك دەپۆشن و هەمیشە بە واتەى بى سوودەو خۆیان خەرك دەكەن و، بە تاییبەتى فەساحەت و زماندارى خۆیان دەردەخەن.

لە جوملەى گوناھە گەورەكانە عەدالەت نەكردنى مێرد لە بەینى دوو ژن یا زیاتردا. رپوایەت كراو: هەر كەس دوو ژنى هەبى و عەدالەت نەكا لەبەینیاندا ئەو لە پۆزى قیامەتدا یەك لای گیرۆدەى ئیفلجى دەبى و بە ئیفلجییهو حەشر دەكړی. شتێكى ئاشكرا یە هەرچۆن هەلپەكەوئ ئازاردانى دلێ موسلمان بەجوړىكى نابار بە گوناھى كەبیرە دادەنرێ، دیارە مەیل كردنى مێرد بۆ لای ژنى لە ژنەكانى دەبیتە ھۆى ئازاردانى دلێ ئەوێتریان.

رپوایهت کراوه: له ناو ئوممه تی هزره تی مووسادا (د.خ) که سی له یه کی ژور عاجز بووایه و دوژمنایه تی بووایه له ناویاندا، دوعای وای لی دهکرد دهیوت: (یاخوا فلان کهس بهدکردار و نازاردهری دل خه لکی بی) چونکه هر کهس حالی وایی زوو گیروده ی نازاری دنیا دهی و دهکه ویتته ناو چالی هیلاکه ته وه.

به لئ ته گهر پیاوئ له دلدا ژنیکي له ژنیکي تری زیاتر خوشتر بوئ، به وه گوناھی ناگا. له جومله ی گوناھی گهره یه ئه مه که ئینسان له سی پوژ زیاتر ته رکي برایه تی و قسه بکا له گه ل برایه کی دینی خویدا و برادره که شی ته رکي ئه و بکا و له و ته رک کردنه دا ده لیلیکی شهرعی نه بی. جا هر کام له م دوو کهسه له پیش برادره که شیدا بمری موسته حقه ی دوزه خه و، هر کامیان زووتر پروا و پیشدهستی بکا و سلاو له ویتر بکا ئه وه ئیستحقاقی په حمه تی خوا پهیدا دهکا. وه ته گهر له پاش مردنی یه کیکیان ئه ویتریان ته ویه ی کرد له و گوناھے ئه وه خوا عه فووی دهکا. خو ته گهر ئه ویش هر له سهر ئه و رقوکی نه یه دهوامی کرد و له سهر ئه و حاله مرد ئه وه ئه ویش وهک پیشووه که یان دوزهخی و تاوانباره.

ههروه ها له گوناھے گهره که نه ئه مه که ژن له مالی خو ی دهرده چی بو دهره وه و خو ی بو نخوش بکا و به یه قین یا به زه ن بزانی که ئه و وه زعی دهرچوونه ی به بو نی خوشه وه ده بیته هو ی تی کچوون و وروژاندنی دلئ ئه و پیاوانه ی که پیی ده گن و هه ست به و بو نه خوشه ده که ن، ته گهر چی میرده که شی ئیزنی دایی به و جوړه پرواته دهره وه و پرو ی خوشی داپو شیبی. به لئ ته گهر له م چوونه دهره وه دا ته سه وری فیتنه نه کری ئه وه دهرچوونه که حه رامه، به لام گوناھی گهره نییه. وه ته گهر ژن به بی ئیجازه ی میرده که ی بچیتته دهره وه، ئه وه ته گهر چی خو ی دهرنه خا و جلو به رگی بو نخوش نه کا هر حه رامه.

له جومله ی گوناھی گهره یه نشووزی ژن، واته: دهرچوونی له فه رمانی میرده که ی به بی عوزری شهرعی به وشه رته ئه و دهرچوون له فه رمانه نازاری دلئ میرده که ی بدا. ته گهر نازاری نه دا ئه وه ته نیا حه رامه و گوناھی گهره نییه. ههروه ها له گوناھی گهره یه ئه مه که ژن داوای ته لاق له میرده که ی بکا به بی عوزری شهرعی.

له گوناھی گهره یه ده ویتی، واته: رازی بوونی ئینسان به وه که ژنی خو ی یا ژنی کوړی فیسق و فجوور بکا، با ئه و فیسقه ییش ته نیا به وه بی که پروا له گه ل پیاواندا هه لپه رکي بکا یا ماچیان بکا یا ماچیان بداتی. به فه رموده ی هزره ت (د.خ) به هه شت له سهر ده ویت حه رامه.

له جوملهی گوناھی گهرهیه (قذف) واته: ئینسان نسهتی زینا بدا له پیاوی یا له ژنی، یا نیهتی (لواط) بدا له نیرینهی چ بلی فاعیل یا بلی مفعولوبیهیه. له قورئانی عهزیمدا ئهوه کهسه به فاسق ناوبراوه و بهوه که له دنیا و قیامتدا مهلعونه و سزایهکی گهرهیه هیه. له هه دیسی شریفدا ئهم گوناوه له ئهکهبری کهبائیره، واته له گوناوه ههره گهرهکان، ژمیرراوه و پیویسته ههشتا دار له گوناوهبارکه بدری واته گوناوهکه ئهوهنده ناشیرینه ههدهکهی تهنیا بیست داری له دارهکانی ههدهی زیناکردن کهمتره.

له جوملهی گوناھی گهرهیه پیشهیی جنیوفرۆشی، واته: ئینسان جنیوی زۆر بدا به خهڵک یا نیهتی خوی پیسیان لی بدا. له هه دیسی شریفدا ئینسانی جنیوفرۆش به فاسق و به شهیتان ناوبراوه.

له جوملهی گوناوه گهرهکانه: لهعنهت کردن له موسلمانان به ناحق. فهرمودهیی ههزهرته (د.خ): کاتی یهکی لهعنهت له یهکیکی تر بکا مادام ئهوه کهسه موسهحهقی ئهوه لهعنهته نهبی، ئهوا لهعنهتهکه بهرز دهبیتهوه بۆ ئاسمان، که گهیشته ئاسمان دهرگای لی دههستری و دهگهریتهوه بۆ خوارهوه بۆ لای راستی ئهوه کابرا که لهعنهتهکهی کردووه و لهولایشه مهنج دهکری، جا پوو دهکاته لای چهپی کابرا، ههروهها ههموو لایهکی لی دههستری و له ئههجامدا ئهوه لهعنهته دهچهسپی به کابرای لهعنهتهکهروه. جا ئهی برادران! وهرن تهماشای رهحمهتی خوا بکهن: مادام ئهوه کهسه ئهوه لهعنهتهی لی کراوه، موسهحهقی لهعنهتهکه نهبی خوا مهنجی ههموو شوینیکی لی دهکا تا دهیخاته ئهستوی کابرای بی ئینساف که بهناحق لهعنهتی لی کردووه.

لهم فهرموده بهرزوه و دهدهکهوی که پیویسته موسلمان ئاگاداری زمان و دلی خوی بی و بهناحق نیهتی خراپه له خهڵک نهدا و جنیو نهدا و لهعنهت له کهس نهکا، ئهگهرنا وهیشوومهی ئهوه لهعنهته دهگهریتهوه بۆ سههر خوی. ههروهها لهعنهت کراوه لهوه کهسهی دهبیته هوی ئهوه که خهڵکی لهعنهت له باوک و دایکی بکهن. ئهمه به تاوانیکی زۆر گهره دانراوه و وهک ئهوهیه خوی لهعنهتی له باوک و دایکی خوی کردبی.

زاناکان فهرموویانه: تهنانهت لهعنهت کردن له حیوانات گوناھی گهرهیه، بهلام حهق ئهوهیه که تهنیا حهرامه و ئیتر گوناھی گهره نییه.

زاناکان فهرموویانه لهعنهت له کهسکی دیار له جوولهکه یا گاور نارپهوایه، چونکه مهعلوم نییه له ئههجامدا حالی ئهوه کهسه چۆن دهبی؟ بهلکو موسلمان ببی. ههروهها

دروست نښه له عنعنات له موسلماننكي ديار و تايبه تي بکړي، نه گهر چي زور فاسق و تاوانباريش بي، چونکه مه علوم نښه له پاشه پوژدا چوڼ دهبي؟ بهلي حزه رت (د.خ) له عنعتي کردووه له گهلي کومه لهي ودها که به سيفه تيکي خراپ ناسراون، وهکو تاقمي سوودخور و شاهيدي مامه لهي سوود و بنووسي دهفته رکه ي. ديسان له عنعتي کردووه لهو که سانه که وينه ي گيانله بهران به ته وای دهکيشن و، لهو که سانه که سنووري مولک دهگورن و، لهو که سانه که خه لکي گومرا دهکن، به تايبه تي نه گهر سهر لي شيويو ټنراوه که کوپر و نه زان بي.

له عنعت کراوه له وانه که زينا له گهل حه يوانا دهکن و لهو که سانه که له غه يري ريگه ي شهرعيه وه ده چنه لاي ټنه کانين و، له وانه يش که کرده وي ناباري قهومي لووت دهکن. له عنعت له وانه کراوه که له کاتي هاتني خويني عوزرا جيماع له گهل ټنه کانين دهکن. له عنعت له وانه کراوه که سيفه و کرده وي مردو دهگپړنه وه بو ټه وي ټه و که سانه وان به دهورياندا بگرين بو مردو وه که. هه روه ها له عنعت لهو ټنانه کراوه دهگرين بو ټه وي ټنان به دهوريانا بگرين.

له عنعت کراوه لهو ټنانه که شهويان به سهردا تي دهپه ري و ميړده کانين به پي ياساي شهرع عاجزن لييان. وهکو له عنعت کراوه لهو ټنانه که به بي عوزري شهرعي له ميړده کانين دووربکه ونه وه و له گهل ياندا نه خه ون و ماوه ي ميړده کانين نه دن به پي شهرع رابويرن له گهل ياندا.

له عنعت لهو که سانه کراوه که جنپو به ياراني پيغه مېهر ددهن (ر.خ).

له عنعت کراوه له دز و جهرده. هه روه ها له عنعت کراوه لهو که سانه که (تخنث) دهکن، واته: لهو پياوانه که وهکو ټن و لهو ټنانه که وهکو پياو هه لسوکه وت و موعامه له دهکن؛ واته: پياو به بهرگ و پوښاک يا به دنگ و ټاواز خو ي بباته شيوه ي ټنه وه يا به پيچه وانه ي ټمه ټن به جلوه بهرگ و دنگ و رېنگ خو ي بباته شيوه ي پياوه وه.

له عنعت لهو که سانه کراوه که له ريگوزه را قه زاي حاجه ت دهکن و ري پيوار پيس دهکن. هه روه ها لهو که سانه که له ټير داري به رداردا قه زاي حاجه ت دهکن.

له عنعت له وانه که مابه يني ټن و ميړد يا گه وره و خزمه تکار ټيک ددهن.

لهعنهت لهو كهسانه كراوه كه بهتير و شير و هر چهك و سيلاحيكي باو موسلمانان دهترسيښن، هرچهند (فعلا) زيانيان پي نهگهيښن، جا وهيل بو ټهوانه كه (فعلا) زيانيان پي دهگهيښن.

لهعنهت لهوانه كراوه كه زهكات و سهرفيتره نادهن.

لهعنهت لهوانه كراوه كه به درو نيسبهتي خويان بدن له كهسي واته: بلي: من كوري فلان كهسم. به تايبهتي لهعنهتي زور توند لهوانه كراوه كه بهدرو نيسبهتي خويان له فخرى عالم بدن (د.خ). (واته بهدرو بلي: ټيمه له ټولادي پيغهمبهرين).

لهعنهت لهوانه كراوه كه تهركي ټمر به مهعرووف و نههي له مونكر دهكهن له كاتيكا كه دهستيان پروا. ټم باسه له نامهيهكي تايبهتيدا نووسراوه.

لهعنهت لهو كهسانه كراوه كه دهموچاوي حيوان داخ دهكهن. بهلام ټهگر گويچكهي حيواني له زهكاتدا وهرگيراوي (بيت المال) داخ بكهن ټهوه سوننهته (والله اعلم).

لهعنهت كراوه لهو كهسانه ټكا دهكهن بو ټهوهي هددى شهرعي بهجي نههيښي، بو نمونه: قازي فرماني داوه بهوهي جهله له بوختانكر (قازف) ي بدرئ ويهكيكي بي ټكا بكا بو ټهوهي لي نهدهن. خو ټهگر حاكم شهرع خوي قسوور بكا له جيبهجيكردي هددى شهرعي، ټهوه عقوبهتهكهي گرانتريه.

لهعنهت كراوه له (فاعل) و (مفعول به) ي كه بالغ و عاقل بن. هروهها لهعنهت كراوه لهوانه شهرباب دهخون و هروهها لهوهي دهگيري و لهوهي دهيفروشي و لهوهي دهيكري و لهوهي تريكهي گوشيووه بو شهرباب با شهرباب خوريش نهبي.

به تايبهتي لهعنهت كراوه لهو كهسه زينا لهگل ژني دراوسيډا دهكا. لهعنهت كراوه لهو كهسه كه بهدهستي خوي ټاوي خوي دهينيتهوه، مهگر مهترسيي زيناى هبي ټهوه لهو كاته دا دروسته، لهبهر دهفعي ټهفسد به فاسيد.

لهعنهت كراوه لهو كهسه كه پرسپاريكي ټاينيه لي دهكري جوابي نهدهتهوه، له كاتيكا كه مهسهلهكهش بزاني و مانيعيكي شهرعپيش نهبي له جوابدانهوهي. لهعنهت كراوه لهو كهسه كه ټاگادار بي له كردهوهي به خيلافى حوكمي شهرع و ټهويش راستهكهي دهرنهبري.

لهعنهت كراوه لهو كهسهي بهرتيل دها و لهوش وهرى دهگري. واته بو نمونه كهسي

بيھوي مائىكى حەرام وەرگى و پارە بە گەرھە بەدا تا ئۇ مائە حەرامەى پى بەدا. لەو كەسەش كە لە بەينى ئۇ دووانەدا ھاتوچۇ دەكا.

لەعنەت كراوہ لە (محتكر) واتە ئۇ كەسە كە پزقى لايە و لە كاتى گرانيدا دەيشارىتەوہ و ھەلى دەگرى بۇ كاتى كە بە گرانتر بيفرۇشى.

لەعنەت كراوہ لەو كەسە، موسلمانى پەناى پى ببا و پەناى نەدا لەگەل ئەوہشدا بتوانى كۆمەكىي ئۇ كەسە بكا و دەستى برۋا پەناى بەدا. ھەرۋەھا لەعنەت كراوہ لەو كەسانە دەستيان دەرۋا و پەحم بە خەلك ناكەن و ھەق نادەنەوہ بە خاوەن ھەق. ياخۇ ئاگايان لە ھال و ھەزى ھەزاران بى و گوپيان نەدەنى و پەحميان پى نەكەن.

لەعنەت كراوہ لەو كەسانە كە كارى بىدعەت و خيلاف شەرع دادەمەزىنن، بۇ نمونە: وەك دانىشتن بۇ تەعزىە لە نۇ جەژندا.

لەعنەت كراوہ لەو كەسانە كە گيانلەبەر دەكەنە نىشانە بۇ ئەوہى تىر يا تەفەنگيان پىوہ بنن. ياخۇ گيانلەبەرى لە بەردەمى دپندەيەكى راھىتراوا دابنن تا سكى بدري يا گازى لى بگرى و گوشتى لى بچپىنى. يا مريشكى ببەستەوہ بۇ بازى يا ھەلۋى تا بە دەنووك ئۇ پەلەوہرە ئازار بەدات و بىخوا.

لەعنەت كراوہ لەو كەسانە كە چرا لەسەر قەبر دادەگىرسىنن. لەو كەسانەش كە لەپاش مردنى كورپيان يا كچيان يا برايان يا باوكيان يا غەبرى ئەمانە بە دەنگى بەرز بانگ ھەلدەدن، بە تايبەتى ئەگەر سىفەتەكانى مردوۋەكەش باس بكەن و بيانترمىرن. ھەرۋەھا لەعنەت كراوہ لەو كەسانە كە لەكاتى موسىبەتا سەر و پيشى خويان ھەلدەكەنن يا بەرۋكى خويان دادەدپن، بەلام گريان بەدەنگى نزم زيانى نىيە و دروستە.

لەعنەت كراوہ لەو كەسانە كە لە مەجلىسا بە واتەى بى سوود و بە زمان درىزى و شتى بى مەبەست و مانا فەصاحت و بەلاغەتى خويان دەردەخەن.

لەعنەت كراوہ لەو كەسانە كە خراپەكارى دەكەن لە دنياا بە بلاو كردنەوہى بيروباوہرى نامەشروع و كردار و خوو و پەوشتى ناپەسەند، يا بە ھاندانى خەلك لەسەر زيان گەياندن بە موسلمانان، يا بە فیتنە و ئازاۋە نانەوہ لەناو ھۆز و خزم و خویشدا، يا بەتكدانى ناوبەينى دوو كەس بە تايبەتى ئەگەر لە پىكىي ئەواندا سوودى ئاپنى ھەبى.

لەعنەت كراوہ لەو كەسانە كە بە مەكر و ھيلە و فرۋفيل زيان دەگەيىنن بە موسلمانان بە نەفسيان يا بە ناموسيان يا بە مال و مولكيان.

لهعنهت كراوه لهو كهسه كه خوځى ژنى بڼى و لهگهل ژنيكدا كه شوى بڼى زينا بكا،
لهگهل ئهوهدا كه زينا به هر جور بڼى گوناځى گورهيه.

لهعنهت كراوه لهو كهسه كه له مهجليسدا دابنښتى و پشت بكاته دانښتووانى
مهجليسهكه بهجورى نازار به دليان بگا.

لهعنهت كراوه له كهسى كه دهنگى بانگ بڼيسى و بهبڼى عوزرى شرعى نهروا بو نوځى
جهماعهت.

لهعنهت كراوه له كهسى كه ياريى شهترنج لهسر مال بكا.

ههروهها لهعنهت كراوه له ژنى كه بهرگى ناسك و شاشى وهها بكاته بهر كه عورهتى
ليوه دهركهوئى، واته: ئهو بهرگه ئهوهنده ناسك و شاش بڼى مهنى دهركهوتنى پهنكى لهشى
ژنهكه نهكا، ياخو ئهو پارچهيه ئهوهنده نهرم و ناسك بڼى، بلكى به لهشى ژنهكهوه به
شيويهيك كه بهرزى و نزمى لهشى ژنهكهى پى دهركهوئى.

لهعنهت كراوه لهو كهسانهى كه خاوهن دهست و خاوهن حورمهتن و ياسايان وايه كه
حورمهتى پياوى فاسق و عادى دهگرن. بهلام پياوى سالح و ئههلى زانست تهحقير
دهكهن و پريزيان لى ناگرن و لهبهرچاوى خلكدا سووكيان دهكهن.

لهعنهت كراوه لهو كهسانه كه تهحقيرى ئالويهيت و عهشيرهتى حهزرت دهكهن و
جنويان پى ددهن. ئهم باسهم له نامهيكدا نووسيوه.

لهعنهت كراوه لهو كهسانهى كه باوهريان وايه قهزا و قهدير لاي خواوه نښه و ئادهميزاد
خوځى كردهوى خوځى دروست دهكا. ههروهها لهعنهت كراوه لهو كهسانه كه بهرامبهر به
باوك و دايكيان بڼى حورمهتن و حقوقيان رانگرن و خزمهتيان ناكهن و بڼى شهرمانه
نازاري دليان ددهن.

لهعنهت كراوه لهوانه كه خاوهن دهسهلاتن و بههيز و فهرمانپروان و ئينسانى نهزان و
ستهكار و بهدخو دهكهن به كاربهدهست بهسر پهعيتدا، واته ئهو سهروكانه كه پياوى
ناپياو دهكهن به فهرمانپروا له شارهكاندا. له فهرمودهى حهزرتدا ههيه (د.خ) ئهم جوړه
پياوانه نوځى و پوژوويان بو حسيب ناكړى و لاي خوا و پيغهمبهر و موسلمانان به
خيانهتكار دهناسرين.

لهعنهت كراوه لهو كهسانه كه عهبدى دينار و درهمن، يانئ ئهو كهسانه كه به هر

نەوعى دىنار و درەميان دەست بکەوئ، حەرام بئ يا حەلال، وەرى دەگرن و، ئەگەر بە شىۋەى حەلال دەستيان بکەوئ واجيباتى شەرىعى لئ جىبەجئ ناکەن.

لەعنەت کراوہ لەو کەسانە کە بەو جۆرە شەرع داينداوہ نەفەقەى مال و مندالى خويان نادەن، بۆ نموونە: لە خواردن و خواردنەوہ و بەرگ و پۆشاک و نوین و رایەخ و ھۆدە و شۆینی مانەوہدا قسور دەکەن، لەگەل ئەوہشدا کە دەستيان دەروا.

لەعنەت کراوہ لەو کەسانە کە پێوہندی خزمایەتى دەپچرئین و بەپئی توانا یارمەتیی خزم و خۆیش نادەن و بەسەریان ناکەنەوہ. لە حەدىسى شەرىفدا ھەيە: پەحمەتى خوا نابارئ بەسەر کۆمەلئکدا کە پچراندنى پێوہندی خزمایەتى لەناویاندا باو بئ و نەھى لئ نەکەن. گوناھى پچراندنى پێوہندی خزمایەتى ئەوہندە زۆرە حسېب ناکرئ و شوومى و نەگبەتیی ئەم گوناھە تەشەنە دەکا بۆ دراوسېش، پەنا بە خوا لە دراوسېى خراپ.

براكان! دەخيلتان بم باش ئەم نامەيە بخویننەوہ کە باسى گوناھ گەرەکان دەکات، چونکە نامەيەکى زۆر بەسوودە.

يەكەم: کە لە گوناھە گەرەکان ئاگادار بوون بە یارمەتیی خوا دەستبەرداریان دەبن و نایانکەن.

دووەم: ئەگەر ماوہی ئەو گوناھانەتان کردبئ کە پیتان زانین تەوہيان لئ دەکەن و ناگەرپنەوہ بۆيان.

سێيەم: کە پایەى گوناھى گەرەتان زانى، ئيتەر بە سووکى تەماشايان ناکەن. ئەمەش نيعمەتئکى گەرەيە؛ چونکە بە سووکى تەماشاکردنى گوناھى بچووک کوفرە، چ جايئ بەسووکى تەماشاکردنى گوناھى گەرە.

(أعاذنا الله منها بمنه. آمين. والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته).

لە ٦ى (ذي القعدة) ١٣٩٦ ى ك، رېكەوتى ٢٨-١٠-١٩٧٦ ى زدا لەتەرجمەى ئەم نامەيە بوومەوہ. سوپاس بۆ خوا.

وەرگێڕ

نامه‌ی چل و دووهم

باسی شیرخواردن دهکات

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

له‌پاش ئەمانه ئەي براياني ديني و ئەي خوشه‌ويستاني گياني، به‌خوا من به‌راستی دوستی ئێوهم و، ئەگەر به‌هۆی په‌رەوی نه‌کردنی ياساکانی ئاینه‌وه زیانیکتان لی بکه‌وی، خه‌فته‌تان بۆ ده‌خۆم و دلم بۆتان نارەحه‌ت ده‌بی، بۆیه هه‌میشه له‌ بابەتی به‌لا و زیانیکه‌وه نامه‌تان بۆ ده‌نووسم که پێوه‌ندی به‌ ئاینه‌وه هه‌یه و هه‌موو لایه‌کی گرتووه‌ته‌وه.

له‌و شته‌ گرنگانه‌یه که بۆتان ده‌نووسم: له‌ دوا‌دوایی مانگی (ربیع الآخر)ی سالی ۱۲۹۰ کوجیدا یه‌کی هاته، لام و تیی گه‌ياندم که هه‌موو ولاتی شاره‌زوور به‌لکو گه‌ره‌که‌کانی شاریش حالیان وایه که ژنی مندا‌ل‌دار له‌ مالی خۆی ده‌رده‌چی و مندا‌له‌ شیره‌خۆره‌که‌ی به‌جی ده‌هێلی و ئەو مناله‌ش پاش چهند ده‌قیقه‌یه‌که ده‌ست ده‌کا به‌ گریان و ژنی دراوسی ده‌نگی گریان‌که‌ی ده‌بیستی و به‌زه‌یی پیا دێته‌وه و دێته‌ لای و شیري پێ ده‌دا. واده‌بی ئەو مندا‌له له‌ ماوه‌ی چهند رۆژدا له‌ پێنج جار زیاتر شیري ئەو ژنه ده‌خوا. هه‌روه‌ها ئەم شیوه‌ کاره‌ساته له‌ناوا ده‌وام ده‌کا و، گه‌لی مندا‌ل گه‌لی جار شیري غه‌یری دایکی ده‌خوا و، ژنه‌کانیش له‌به‌رئ‌ه‌وه که خوینده‌وار نین، ئەم حسیبه‌ راناگرن و ناینووسن و شته‌که له‌ناوا ون ده‌بی و، له‌ئه‌نجامدا گه‌لی کوپی گه‌نج خوشکی شیري خۆی ماره ده‌کا و نه‌وه‌یه‌کی زۆر له‌م خوشک و براژن و می‌ردانه په‌یدا ده‌بی به‌بی ئەوه کهس بزانی به‌ مه‌سه‌له‌ی شیرخواردن و خوشک برایییان. وه‌ ئەگەر یه‌کی له‌ موسلمانان که‌می تی‌فک‌رینی ببی، ئەویش کاره‌که فه‌رامۆش ده‌کا و باسی نا‌کا بۆ خه‌لک، وه‌ک له‌ ئایه‌ته‌که‌دا ده‌فه‌رموی: (وَمَا أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَن أَذْكُرَهُ).

ئەي براکان! پێويسته ئينسان ئاگادار بێ له‌ دينی خۆی و له‌ دينی خه‌لک و هه‌ر شتی

زيانى بىي بۇ دىن دەرى بخا تا خەلك گىرۇدە نەبن. جا ئەگەر ئەو كەسانە كە خەبەر دەدەن بۇ شاھىدى شەرى بەكەلك بىن، ئەوا حەرامىي ئەو كوپ و كچە لە يەكتر سابت دەبى. خو ئەگەر بۇ شاھىدى بەكەلك نەيىن ھىچ نەبى شوبھە و گومان دروست دەكەن، ئىنسانى مۇسلماننىش ھەقى وايە خوئ لە شوبھە بپارىزى.

لە سەردەمى ھەزەتا (د.خ) مەسەلەيەكى وەھا پووى دا و، لەبەرئەو بە ئىسباتى شەرى سابت نەبوو، ھەزەت (د.خ) نەيفەرموو نىكاح مەكەن، بەلام فەرمووى (كىف و قد قيل؟) واتە: چۆن ئەو نىكاحە دەكەن لەگەل ئەودا كە قسە كراو لە مەھرەمىيان بەھوئى شىرەو؟! ديارە لەو فەرموودە پىرۇزە ھەزەتەو دەردەكەوئ كە لە ھەر شوئىندا باسى مەھرەمىي بەينى كوپ و كچىك كرا، بەھوئى شىرخواردنەو ئەو پارىز كەردن لەو نىكاحە زۆر باشە، ئەگەر چى بە شەرى ئەو مەھرەمىيە ئىسپات نەبووبى.

من بە واجىبى سەرشانى خوئى دەزانم كە ھەموو دۆستان و برادەران ئاگادار بكەم و لەم بى ئاگايىيە گەورەيە خەبەردارىان بكەم.

دەگىرنەو: جارى لە جاران شەيتان گەيشت بە خدرى زىندە و پىي و ت: ئەى خدر من ھەمىشە دەمەوئ مۇسلمانان گىرۇدەى گوناھ بكەم. جا ئەو كەسانە كە ژنيان نييە و نايانەوئ ژن بىن ئەو بە تىكۆشينيكي كەم تەفرەيان دەدەم و گىرۇدەى زيانيان دەكەم، بەلام لەگەل ئەوانەدا كە دەيانەوئ ژن بىن تى دەكۆشم بۇ ئەوئى دليان بپواتە سەر ژنى كە بەھوئى شىرخواردنەو مەھرەم بى. خو ئەگەر ئەمەش نەبوو ئەوا تى دەكۆشم كەموكورتى بخەمە ناو عەقدى نىكاحەيانەو تا نىكاحەكە بەتال بى و نەتەوئى پاكىيان لى نەبىتەو، ئەگەر چى بەدىمەن عەببى ديار نييە بەلام لە راستىدا ئەو نەوانە نەوئى راستى ئەو ژن و پياوہ نين و، نوتفەكە بەشپوہيەكى شەرى ئارام نەگري، ئەولادى بەدخووى لى پەيدا دەبى، وەك چۆن كە باوك و دايك نەخوئش و ناساغ بن، زۆربەى نەوكانيان نەخوئش و ناتەواو دەبن. جا تكتانان لى دەكەم لە مەسەلەى ژنەينان و مارەبپىندا ئاگادار و وريا بن؛ چونكە نىكاحى بەتال دەبىتە ھوئى پرائى نەسەب، واتە: نەوئى نىكاحى بەتال ئەگەر سەيىد بى لە سەيىدايەتيەكەى دەپچرى و ئەگەر لە نەوئى ھەزەتەى عوسمان يا ھەزەتەى ئەبووبەكرى سىدىق يا ھەزەتەى عومەرى فاروق (ر.خ) يا لە ھۆزى قورەيش بى، ئەو پىوہندييەى نامىنى و ھەر مىراتى لەو باوكەو دەستى بكەوئ، مىراتى شەرى نابى.

له پاستيدا ئيستا له ناو هه زه كاندا باوه كه گالته به ته لاق دهكهن و به بي پيوستي له سهر هه موو شتي، به كه لك و بي كه لك، ته لاق دهخون كه بيگومان هم شيوه زور زور له ئيسلامه تيبه وه دووره. جا ئه گهر هم گالته كردنه يان به ته لاق له بهرئه وه بي كه باوه پريان به ته لاق نه بي ئه وه كافر ده بن. خو ئه گهر هه مه به ستي رابواردن و گالته وگه پ بي ئه وه ته لاق يان دهكه وي، واته: پاش ئه و جوړه ته لاق خواردنه ئه و كه سه هه رچه ند له گهل ژنه كهيدا بنوي، وه كه ئه وه يه كه له گهل ژنيكي نامه حرمدا بنوي و هه موو نووستنيكي له گهليدا به زينا حسيب دهكري. ئه و كه سانه ش له و مه جليسا دادنه يشن كه كابر ته لاق ي تيدا دهخوا و پي پي دهكهنن يا كافر ده بن يا تووشي گونا هي گه وره ده بن، واته: ئه گهر باوه پريان به ته لاق نه بي كافر ده بن و، ئه گهر باوه پريان پي هه بي و، ته نيا گالته به به كارهي ناني ئه و ته لاقه بكهن ئه و ئه و پي كه نين و گالته كردنه گونا هي گه وره يه.

براك ان! هم هه موو گونا و تاوانانه كه ئيوه گيرو ده يان ده بن له بهرئه وه يه كه گوي ناده نه ئاموژگاري زاناياني ئاين. ئه گهر به گويتان بكردنايه دلتان نووراني ده بوو به نووري زانيني ئاين و، له و ريگايه شه وه كرده وه كانتان به گويره ي شهرع ده بوون.

جا بو ئاگادار كردنه وه ي ئيوه من له م نامه دا هه ندئ له تاريكي و ناباري و سزا و پاداشي زيناتان بو باس ده كه م تا باش حالي بين.

حه زه رت (د.خ) فه رموويه تي: «مامثل الدنيا مع الآخرة إلا كما غمس أحدكم أصبعه في اليم فأنظر بم يرجع؟» واته: ئه گهر ئازار و سزا و هه روه ها سامان و ناز و نيعمه تي دنيا له گهل هي قيامه ت و نه بر او وه ي قيامه تدا به راورد بكهي. وه كو ئه وه يه كه يه كيكتان په نجه ي بكا به ده ريادا و ده ري به يني ئاخو چه ند ئاوي له گهل دي؟ (ده رياكه قيامه ته و ئه و ئاوه كه مه ش له گهل په نجه كه دا دي دنيا يه).

به لي خو شي و له زه تي دنيا له چاو قيامه تدا و سزا و ئازار و ماندوو بووني دنيا له چاو هي قيامه تدا له قه تره به ده رياس بي نرختر و نابوود تره. واته: ئازاري گه زيني دوو يشكي له دنيا دا له چاو گه زيني دوو يشكي له قيامه تدا و، له زه تي خواردمه نبي دنيا له چاو له زه تي خواردمه نبي قيامه تدا و، له زه تي رابواردني ژن و مي ردئ له دنيا دا له چاو رابواردنيان له قيامه تدا هه ر خوايان يه كه.

جا هه ر كه س باوه ري به فه رمووده ي هه زه تي پيغه مبه ر بي (د.خ) ده بي دنيا بي كه

دنیا و خوښی و ناخوښی دنیا به نېسبته پوڅی قیامتو به بې نرخه و، دې بې به قه دهر توانا و دسه لات تې کوښی بې پوڅی و به ختیار یی پوڅی قیامتو. ئم فرسه ت و هلی له ش ساغی و ژیا نی دنیا یی زایه نه کا و سوودی لی و هریگری بې دوا پوڅی. دیاره هره که س باوه پری به حه زرت بې (د.خ) و هه ول نه دا بې خوښی قیامتو و کرده و ی باش نه کا ئوه شیت و بې مه عریفه ته. ئه گهر باوه پری نه بې ئوه به (مرتد) و له دین و هریگری دهناسری. خوا په نامان بدا.

پیوسته بزائن که تیکرا زینا کردن ئه گهرچی یه کیکه له گونا هه هره گهره کان، به لام ئم گونا هه گهره یه چهنه پله و پایه یه کی هیه و به پیی ئه و پله و پایانه سزا کی ده گورپی. بې نمونه: زینا کردن پیایو ژنی هی نابی و ژنی شوی کردبی، گونا هی زورتره و سزای زیاتره له زینا کردن پیایو ژنی نه هی نابی و ژنی شوی نه کردبی. ژنی شوی کردبی و پیایو ژنی هی نابی که زینایان له سهر سابیت بوو، سزایان سه نکه سار کردنه تا مردن، به لام سزای زینای پیایو ژن نه هی ناو و ژنی شوو نه کردوو سه د جه لده یه. هه روه ها به گویره ی فهرمووده ی حه زرت (د.خ) زینا کردن له گهل ژنی دراوسیدا گونا هی گهل گهل زورتره له زینا کردن له گهل ژنی دوردا.

زانا گهره کان فهرموویانه: گونا هه گهره کان له حه وسه د گونا هه زیاترن و، له ناو ئه وانه دا نو گونا هی زور گهره هه ن که زینا یه کیکیانه. به لام له لایه نی پیسی و بې نامووسییه وه زینا له هه موویان پیستره، بې نمونه: ئینسان کوشتن گونا هی کی گهره و سه خته، که چی زینا له و پیستره؛ خوی گهره فهرموویه تی: «وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنٰی اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَّسَاءَ سَبِيْلًا» واته: نزیک زینا مه که ونه وه بیگومان زینا کرده و یه کی زیاد له ئه ندازه خراب و بې ئابرووییه و هو ی مه حومبوون و نه مانی شیوه ی ئیسلامیه ته و ریگایه کی زور به ده.

ئم ئایه ته پیروزه زور به توندی باسی زینای کرده و؛ یه که م: ده فهرمو ی: ههر نزیک مه بنه وه له م کرده و نه له خوی و نه له و شتانه ی که پیش قهره ولینی، وه که ته ماشا کردنی ژنی نامه حهرم، یا به ته نیا دانیشن له گهلیدا، یا به ریډا رویشن له گهلیدا، یا ته ماشا کردنی وینه ی، یا ده سبازی کردن له گهلیدا یا پیکه وه هه لپه رین. به لی ئه مانه هه موویان هو ی ویران کردن دینی ئینسانن و دهنه هو ی گیروده بوون به زینا وه.

دوهم زینای به (فاحیشه) ناو بردوو. سیهم به جومله ی (وساء سبیل) زهمی زینای

دووباد كردهوه كه جومله يه كه زور موباله غه ي تيدايه له زهمي زينادا. زينا يه كيكه له و گوناوه كه له سهرتاي دروستكردني ئادهميزادهوه تائيستا له هيچ كومه لئيكدا په سهند نه كراوه و به گوناهيكي دژي نامووس و شرافهت ناسراوه. ههروه ها خوي گه وړه نه هي كردهوه له وه ي له كاتي سزاداني پياو و ژني زينا كردهودا ميه ره باننيان له گه لا به كار بهي نري و، برپاري داوه بو زياده ريسواكردنيان كومه لي له ئادهميزاد حازر بن و ئاگاداري سزادانه كان بن. به لام دهرباره ي قيساس سندنه وه پيغه مبه ر (د.خ) فهرموويه تي: (واذا قتلتم فأحسنوا القتلة) واته: كاتي يه كيكتان كوشت له قيساسا به باشي و به ئاساني بيكوژن. ئه و تيغه ي پي دهكوژن با تيژ بي، ئه و كه سه تيغه كه به كار دهيني با زانا و توانا بي. به لام بو سزاي زيناكردو فهرموويه تي: ميه ره باني مه كن له گه ليانا.

رپوايه ت كراوه كه شوي گونا هباران وا له قوولا يي دوزخدا. به لام شوي ئه وانه كه زينايان كردهوه وا له خوي شوي ئه وانه وه، شوي كيكه كه چلك و زووخوي له شي ئه هلي دوزخ له وي دا كوده بنه وه وه كو حه وزي ئوي پيس (اعاذنا الله تعالى منها) خوا په نامان بدا له و گوناوه و له تاوانه كه ي.

رپوايه ت كراوه: حه زره ت (د.خ) فهرموويه تي: خه لكينه! خوتان له زينا بپاري زن، به راستي زينا شهش به لاي سه ختي لي پهيدا ده بي؛ يه كه م پروناكيي ئيسلامييه ت له پرووي ئينسان هه لده گري. دووهم ده بيته هو ي فه قيري و گه دا يي خاوه نه كه ي. سيهم ده بيته هو ي ته مه ن كورتي. چوارهم ده بيته هو ي نارپه زايي خوي گه وړه. پينجه م ده بيته هو ي سه ختيي حيسابي قيامه ت. شه شه م ده بيته هو ي سزاي دوزخ.

رپوايه ت كراوه كه له پوژي قيامه تدا زيناكه ر به عه وره ت هه لده واسن. كه له بهر توندي ئيش و ئازاري هاوار ده كا و ده ناليني فريشته ي عه زاب پي ده لي: له و كاته دا كه به و كردهوه ناشيرينه ي خوت له دنيا دا پي ده كه نيت بو چي بيري ئه م هاواره ت لا نه بو و شه رمت له خوا نه ده كرد؟!

رپوايه ت كراوه: كاتي كه خاوه ن زينا پاش مردن ده خريته قه بر خوا ئه و قه بره ي بو ده كاته شوي سزاي سه خت و چه ند كون ده بيته قه بره كه ي و مار و دوويشك به ئه مري خوا له و كونانه وه ده رون بو ئه و كه سه و به كومهل پييه وه ده دن.

رېوايەت كراوه كه له پوژى قىامەتدا له زىناكه رەكانەوه بونىكى پيسى وها پيدا دەبى
هەموو ئەهلى عەرەسات لەو بۆنە پيسە هەراسان و وەرپس دەبن و بەتەواوى پەريشان
دەبن.

براكان: باسى سزاي ئەهلى زينا زور دريژە و من بەكورتى كەمىكم عەرز كردن. ئەگەر
باوەر دەكەن من خۆم لەكاتى نووسىنى ئەم نامەدا دەستم كرد بەگريان، لە خواى گەورەم
دەوى ئىوەش بىنە گريان و بىر لە حالى خوتان بكنەوه بەلكو گىروڤدى سزاي سەختى
پاشەپوژ نەبن.

من دەستى زاناكان ماچ دەكەم و داوینيان دەگرم كه ئەم نامەى دوست و دلسۆزى
خويان بخوينەوه بۆ موسلمانانى شوینی خويان و لەم بابەتەوه هەول و كوششيكى
باش بدەن تا ئەو موسلمانانە لە جىماعى حەپام رزگار بن، چ حەپامى زينا و چ
حەپامى بەهوى شيرى يەكتر خواردنەوه بى، يا بەهوى نىكاح و ماربەرىنى بەتالەوه بى
و، هەتا لەپيش ژنهياندا ئىحتيات بكن و لە ماربەرىنى مەحرەمى شيرى خويان
بپاريزن. (والسلام على من أتبع الهدى).

له ١٠ى (ذى القعدة) ١٣٩٦ى ك، پيکهوتى ٢-١١-١٩٧٦ز دا له تەرجه مەى ئەم
نامەيه بوومەوه. سوپاس بۆ خوا.

وەرگێڕ

ناممى چل و سېيەم

باسى ئەو گوناھە گەورانە دەکا

كە پېۋەندىيان بە برىندار كوردنى ئىنسانەۋە ھەيە

لەگەل ھەندى گوناھى گەۋرەى ترا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه المحسنين إلى يوم الدين.

لەپاش ئەمە، ئەو گوناھە گەورانەتان بۆ باس دەكەم كە پېۋەندىيان بە برىندار كوردنى ئىنسانەۋە ھەيە، بەلكو ئىشەللا پارىزيان لى بکەن، چونكە كوردنى گوناھى گەۋرە زيانى زۆرە و، كەسى گوناھى گەۋرە بكا طاعەتەكانى نابنە كەفارەتى گوناھە بچووكەكانى. واتە: مادام ئىنسانى خۇى لە گوناھى گەۋرە بپارىزى ئەگەر گوناھى بچووكى لەدەست دەرچوو ئەو گوناھە بچووكانە بەھۆى تاعەتەۋە، وەك دەستنويز و خویندى قورئان و تەسبيح و تەھليل، عەفوۋ دەكرين، بەلام ئەگەر گوناھى گەۋرەى كرد لەم رەحمەتە دوور دەبى و گوناھە بچووكەكانى لەسەر دەمىنیتەۋە. ھەروەھا سزای گوناھى گەۋرە زۆر گران و دريژە. پاداشتى تەركى گوناھى گەۋرە لە پاداشتى تاعەتكردن زۆرتەرە. جا كەسى گوناھى گەۋرە بكا، تووشى ئەوانە دەبى كە باسما كوردن، زياد لەۋەيش بۆ دنيایشى سى زيانى ھەيە وەكو ھەدىس دەفەرموى: (جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة يا رسول الله! قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينغصه أياها).

تەماشە دەكەين ئەم بنیادەمە ئەگەر شەو و پۆژ ھەول بدا بۆ ژيانى دنيای، تەمەلى لى نابینى و سست نابى، بەلام ئەگەر بانگى بکەى بۆ تاعەتكردن چەند بەھانەت بۆ دەھيئتەۋە.

براکان! ئەم نامانەى بۆتانیان دەنوسم بە خزمەتیکى گەورەیان حسیب دەکەم. تکاتان لی دەکەم بیانخویننەو و تى کۆشن بۆ حالیکردنى موسلمانان. ئەویش خوێ به موسلمان دەزانى بەتەبیعت ئامادە دەبى بۆ وەرگرتنیان؛ چونکە گەورەترین خو و پەوشتى موسولمان ئەوێهە کە لە ئامۆژگارى و بیستنى فەرموودەى حەرەتى پیغەمبەر (د.خ) تیر نابى.

لە جوملەى ئەو گوناھە گەورانە کوشتنى ئینسان بە ناحەق. سزای ئەم گوناھە گەورەیهەم لە نامەیهەکی تایبەتیدا نووسیوه.

رپوایەت کراوه: شەیتانى لەعین هەموو پۆژى سەرلەبەیانى سوپای شەیتانەکان بڵاو دەکاتەو بەدنیا دا بۆ گومراھ کردنى خەلکى و گوناھ پیکردنیان. لەپاشان یەکى لەو شەیتانانە دیتەو و دەلى: من کاریکى وەھام کرد کە فلان کەس ژنەکەى تەلاق بدا. شەیتان دەلى: ئەم گوناھە بى قییمەتە چونکە کابرای تەلاقدەر دەتوانى ژنەکەى مارە بکاتەو. یەکیکی تریان دیتەو و دەلى: من کەوتمە ناوبەینى ئەو کۆمەڵەو و دەستم کرد بە ئاژاوەنانەو تا فلان کەس فیسار کەسى کوشت – شەیتانى لەعین چاوى ئەمیان ماچ دەکا و زۆر دلى خوش دەبى و پەزنامەندى خوێ دەردەبرى و، دەلى: تۆ بەراستى لەنەوێ منى و تاجى حورمەت شایانى سەرى تۆیە، چونکە موسلمانان لە مەیدانى فراوانى پەحمى نەبڕاوى خوادا دەمیینەو تا یەکیکیان یەکى دەکوژى، کە ئەمیان کرد ئیتر مەیدانى پەحمەتى خوا بەتەواوى تەنگ دەبى لەسەریان.

لە جوملەى گوناھە گەورەکانە ئەمە کە یەکى ببى بەھوى کوشتنى کەسى. ھەر کەسى ببیتە ھوى کوشتنى یەکى لە پۆژى قیامەتدا لەناو چاوى دەنوسى: ئەمە دوورە لە پەحمەتى خوا.

لە جوملەى گوناھى گەورەیهە بى دەنگ بوون لە کاتى کوشتنى ناحەق و ناپەوادا. واتە: ئەگەر کەسى لە شوینیکدا بى و لەو شوینەدا یەکى ببى یەکى بکوژى لەسەر ئەو کەسە واجیبە کە حازرە لەو شوینەدا تا لە توانایدا بى مەنعى ئەو زالمە بکا و نەھیلئى ئینسانە زولم لیکراوەکە بکوژى. خو ئەگەر دەستى رۆیى و بەئەندازەى دەست رۆیشتنەکەى مەنعى نەکرد ئەو لەو گوناھەدا ھاوبەشە و بە خاوەنى گوناھى گەورە دەناسرى و، ئەو لەعنەتە کە بۆ ئینسان کوژەکە دى بۆ ئەمەش دیتەو.

له جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه ترساندنی كه‌سی به شمشیر و خه‌نجر و تفه‌نگ و هاوچه‌شنیان به‌و شهرته له دلیدا هه‌بی برینداری بكا و ترسینراوه‌كه‌ش وه‌ها تی بگا كه ترسینهر نیازی فه‌وتاندنی ئه‌وی هه‌یه، واته: ئه‌گهر له دلیدا نه‌بی، برینداری بكا و ههر بو ترساندن بی ئه‌وه ته‌نیا کاریکی حه‌رامه و به‌ گونا‌هی گه‌وره‌یه حسیب ناکری.

له جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه خویندنی زانستی جادووگه‌ری (سحر) یا فیر کردنی به یه‌کی، به‌را‌ده‌یی له‌نیوان زانا‌کاندا ئیختیلاف هه‌یه كه جادووگه‌ر کافره یا نا؟

له جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه (تطیر) و (تشاؤم) واته په‌ی‌په‌وکردنی رڤگای کافرانی بی‌ش چه‌رخ‌ی ئی‌ب‌سلام كه ئه‌گهر كه‌سی كه‌وتی‌ته‌ رڤ بو سه‌فه‌رێك و رڤكه‌وتی په‌له‌وه‌رێکی ناشیرینی کردبی، وه‌كو بووه‌كه‌ره، گه‌راوه‌ته‌وه و سه‌فه‌ره‌كه‌ی نه‌کردووه و، باوه‌رپی و ابووه كه‌ بینینی ئه‌و په‌له‌وه‌ره ده‌بی‌ته‌ نیشانه‌ی ناموباره‌کیی ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی و ته‌ئسیرێکی راستی هه‌یه بو خراپیی حالی ئه‌گهر ئه‌و سه‌فه‌ره بكا!

له جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه (تنجیم) واته: ئه‌ستیره‌ گرته‌وه و حیسابی ئه‌ستیره‌ و باوه‌رکردن به‌ حسیبی هه‌لاتن و ئاوابوونی ئه‌ستیره‌ یا كه‌وته‌یه‌کیان بو ده‌لاله‌ت کردن له‌سه‌ر په‌ی‌روزی و نا‌په‌ی‌روزیی کار و به‌یاردانی ته‌ئسیر بو ئه‌و ئه‌ستیرانه، چونكه‌ به‌یاردان و باوه‌رکردن و ن‌سبه‌تدانی ته‌ئسیر بو غه‌یری خوای گه‌وره‌ کوفره. به‌لام ئه‌گهر به‌و شیوه ته‌ماشایان بکه‌ن كه‌ نیشانه‌ و عه‌لامه‌تی هه‌ندی ر‌ووداون ئه‌وه زیانی نییه. شایانی باسه هه‌رپه‌مه‌ خه‌لکه‌كه‌ ئه‌وه‌نده‌ هو‌شیار ن‌ین فه‌رق بکه‌ن له‌ به‌ینی شتی‌ خاوه‌ن ته‌ئسیر بی و شتی‌ نیشانه‌ و عه‌لامه‌ت بی؛ له‌به‌رئ‌وه‌ له‌م شوینه‌دا پارێز گه‌لی به‌نرخه.

له جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه ده‌رچوون له‌ فه‌رمانی حاکم و فه‌رمانداری گشتیی موسولمانان ئه‌گهر عادل و دادپه‌روهر بی. هه‌روه‌ها ده‌رچوون له‌ فه‌رمانی فه‌رمانداری سته‌مکار، كه‌ ئه‌مر بكا به‌ شتیکی مه‌شرووع و ر‌ه‌وا، گونا‌هی گه‌وره‌یه. واته: ئه‌گهر فه‌رمانداری سته‌مکار ئه‌مری کرد به‌ جیهاد یا زه‌کات سه‌ندن له‌ ده‌وله‌مه‌ندان یا دروستکردنی مزگه‌وت یا خه‌سته‌خانه یا موسافیرخانه و اجیبه‌ به‌گوئی، به‌گوئی نه‌کردنی له‌م کارانه‌دا گونا‌هی گه‌وره‌یه. به‌لام ئه‌گهر فه‌رمان بدا به‌ کوشتنی ئینسانێکی بی تاوان، ئه‌وه دروست نییه به‌گوئی بکری. ههر له‌م باب‌ه‌ته‌وه ر‌یوايه‌ت کراوه: كه‌ سی کومه‌ل هه‌ن له‌ ر‌وژی قیامه‌تدا خوای گه‌وره به‌میه‌ره‌بانی ته‌ماشایان نا‌کا و قسه‌یان له‌گه‌ل نا‌کا یه‌کی له‌وانه‌ ئه‌و كه‌سانه‌ن كه‌ له‌ فه‌رمانی سولتانی دادپه‌روهر ده‌رده‌چن.

له جوملهی گوناھی گه ورهیه بهیعت پیکردن و دانانی سولتانی ناعادل له پوژیکدا که سولتانی عادل و دادپهروهر دهست بکهوئ، واته: دانانی حاکمی بی داد له کاتی بوونی کهسیکی عادل و پهشیددا.

له حه دیسی شهریفدا ههیه: فرمانداری که شایانی فرمانداری نه بی به خیانه تکار له گهل خوا و پیغه مبهری خوا و موسلمان داده نری. ههروههها فرمانداری عادل و دادپهروهر حوکمداری کردنی سهعاتیکی بهعه دالهت و دادپهروهری ئهجر و پاداشتی لای خوا له عیبادهتی شهست سالی خه لکی تر زورتره و، حوکمکردن حاکمی غهیره عادل له تاقه سهعاتیکدا ئهوهندهی گونا هکردنی شهست ساله. ئهه بهیانه که بو فرماندار کرا بو قازی دادگای ئاینیش ههروهههیه.

له جوملهی گوناھی گه ورهیه تیکه لی له گهل زالمان و ئولفهت و دوستایهتی له گهل ئههلی زولم و ئههلی فیسقدا، مهگهر ئهه تیکه لی و ئولفهته له بهر فرمانی شهرع بی، وهک ئاموزگاری کردنیان، یا بو پزگارکردنی داماو و بیچاره له ژیردهستیان، یا له ترسی فیتنه و ئاشووبیان، به لی ئولفهت له گهل ستهمکاراندا بو ئهه مه بهستانه نه بی دروست نییه؛ چونکه خوای گه وره دهفرمووی: «وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ» واته: مهیل مه کهن بو لای ئهه کهسانه که ستهمیان له خه لک کردوه و له ریگهی راستی ئاین لایان داوه؛ ئهگینا ئاگری دوزهخ دهتانگاتی و داختان دهکا.

لهه ئایهته پیرۆزه درده کهوئ ئهه کهسهی که مترین مهیل و مهحه بهته بی له گهل ئهوانه دا که که مترین زولم و ستهمیان لی بوه شپته وه، ئهه که مترین پایه ی پیگه یشتنی تینی ئاگری تووش ده بی و ئهه لیکه وتن و پیگه یشتنه که مهی ئاگر ئیشیکی سهخت و گه وره و گرانی ههیه و، لهه پوژده که ئهه ئاگره لهه جوړه ئینسانانه ددها غهیری خوا کهس به هاواریانه وه ناچی و کهس کو مه کییان پی ناکا، جا هاوار بو حالی ئهه کهسه که زور مهیل و مهحه بهته له گهل ئهه کهسانه دا بی له زور زالم و ستهمکارن ده بی ئهوانه حالیان چو بی؟!

له جوملهی گوناھی گه وره ستهمکردن له موسلمان یا له ئههلی زیممه، که گاور و جووله کهن، به داگیرکردنی مال و سامانیان یا به لیدان و جنیو پیدانیان.

له فرموودهی حه زره تدا ههیه که زولم له دنیا دا ده بی به (ظلمات) واته به تاریکی بو خاوه نه کهه ی. مه بهست لهه (ظلمات) ه که به شیوهی جمع و تراوه ئهوهیه که ستهم ده بیته

هۆی تاریکیی دَلْ له دنیادا و تاریکیی قهبر له پاش مردن و تاریکیی عه‌ره‌سات له پۆژی قیامه‌تا، هه‌روه‌ها له پۆژی قیامه‌تا هه‌سه‌نات و چاکه‌ی ئه‌و سته‌مکاره‌ ده‌دن به‌وانه‌ی سته‌می لێ کردوون. جا ئه‌گه‌ر چاکه‌کانی به‌شی حه‌قی سته‌م لێکراوه‌کانی نه‌کرد ئه‌وه‌ له‌ گونا‌ه و تاوانی سته‌م لێکراوه‌کانی ده‌دری به‌کۆلا.

له‌ جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه‌ نه‌میه‌، واته‌ قسه‌هێنان و قسه‌بردن به‌ناو خه‌لكدا به‌ نیازى تێكدانی ناوبه‌ینیان، به‌تایبه‌تى دووزمانی کردن لای کۆمه‌له‌ سته‌مکاره‌کان له‌ هه‌موو جوړه‌ دووزمانیه‌ك گه‌وره‌تره‌ و سزای زیاتره‌. له‌ فهرمووده‌ی حه‌زه‌تا هه‌یه‌ (د.خ) ئێسنان تا له‌ناو سته‌مکاراندا به‌حورمه‌تتر و له‌پێشتر بێ لای خوای گه‌وره‌ بێ حورمه‌تتر و دوورتر ده‌بی و، هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ریش لێی دووره‌ به‌رییه‌ لێی و فهرموویه‌تی: ئه‌و جوړه‌ دووزمانه‌ نایێته‌ سه‌ر هه‌وزی که‌وسه‌ر.

له‌ جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه‌ کرده‌وه‌یه‌ك که‌ کوفر بێ وه‌کو ئه‌وه‌ په‌ره‌ی قورئانی پیرۆز به‌دری و فره‌ی بدا، یا وتاریکی کوفری به‌ده‌ما بێ وه‌ك وتاره‌که‌ ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر بێ باوه‌ری به‌ شتێ ده‌کا له‌و شتانه‌ که‌ حه‌زه‌ت (د.خ) له‌لای خواوه‌ هێناونی. دیاره‌ ئه‌م گونا‌هه‌ گه‌وره‌ترینی گونا‌هه‌کانی ئێسنانه‌، مه‌گه‌ر زووبه‌زوو په‌شیمان ببێته‌وه‌ و نا‌ره‌زایی خۆی ده‌ربهری له‌و کرده‌وه‌ نا‌په‌سه‌نده‌ی و له‌و وتاره‌ نا‌په‌سه‌نده‌ که‌ به‌ده‌مییا هاتووه‌. په‌نا به‌ خوای گه‌وره‌.

هه‌ر پیاوی ژنی هه‌بی و هه‌ر ژنی می‌ردی هه‌بی، هه‌رکاتێ کرده‌وه‌ی کوفر یا وتاری کوفریان له‌ ده‌م ده‌رچوو، له‌سه‌ر په‌یره‌وی ئیمامی شافعی (ر.خ)، ئه‌گه‌ر له‌پێش ته‌واوبوونی عیده‌ی ژنه‌که‌دا موس‌لمان بوونه‌وه‌ و شایه‌تومانیا‌ن هێنا و بی‌زاریی خۆیان له‌ کوفر ده‌ربهری ئه‌وا نیکاحه‌که‌یان له‌ به‌ینا ده‌می‌نی، خو ئه‌گه‌ر له‌و ماوه‌دا نه‌گه‌راپه‌وه‌ بو ئیسلام، ئه‌وه‌ نیکاحیا‌ن له‌به‌یندا نامی‌نی، واته‌: هه‌رجاری برۆنه‌ لای یه‌کتر، یه‌عنی جیماع بکه‌ن، ئه‌و جیماعه‌یا‌ن هه‌رامه‌ تا سه‌رله‌نوێ عه‌قدی نیکاحه‌که‌ تازه‌ نه‌که‌نه‌وه‌ له‌ به‌ینیاندا.

له‌ جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه‌ بلّاو کردنه‌وه‌ی عه‌یبی موس‌لمان به‌مه‌رجی که‌ مه‌به‌ستی ئابرووبردنی ئه‌و موس‌لمان به‌ له‌ناو خه‌لكدا.

به‌لام ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بی کابرا عه‌یبه‌که‌ی خۆی ببیسێته‌وه‌ و ده‌سبه‌ردار ببی ئه‌وه‌ گونا‌هی گه‌وره‌ نییه‌.

بۇ نموونە: يەككى دز بى و مالى خەلكى بدزى ئەو ھەر كەس ئاگای لەو كردهوئە بى، دروستە بە خەلک بلى: فلان كەس دزى دەكا تا خەلكى خویان بپاريزن یاخو کابرای دزە خوئ دەسبەردارى دزى بى.

ھەر جنيوى يەككى بە يەككى تری بدا تەنیا ھەپامە تا دەگاتە قەزف يانى نيسبەتدانى زى نا لى، كە وای لیھات دەبیته گوناھى گەورە و، ئەگەر بەو جۆرە شەرع دای ناوہ ئیسپاتی نەكا ھەددى شەرعی لەسەر واجیب دەبی كە بریتییه لە لیدان (۸۰) دار و بەپیی ئەمرى قازیبی شەرع جیبەجی دەكری.

لەكاتیکدا يەككى جنيوى غەیری قەزف بدا بە يەككى و ئەویش جنيوى پى بداتەو ئەو ھەردووكیان گوناھبار دەبن، بەلام جنيودەری يەكەم زیاتر؛ چونكە ئەو لەپیشدا جنيوى داوہ و بووئە ھوئ دوژمنایەتی.

لە جوملەى گوناھى گەورەیه راگرتنى ئینسانی موفسید و خراپەكەر و پەنادانى مەگەر ئەو پەنادەرە بترسى لەوئ كە کابرای پەناھاور بكوژن و موستەھەقى كوشتنیش نەبی. ھەر كەسى پەناى موفسید بدا ھاوبەشى دەبی لە گوناھەكەیدا و خوای گەورە لی نارازییه.

لە جوملەى گوناھى گەورەیه كۆمەلەك و یارمەتیدانى كەسى كە بە ناحەق ئازارى خەلكى بدا یا قسەیان پى بلى یا دەستدریژی بكاتە سەر نامووسیان چونكە یارمەتیدانى كەسى لەسەر گوناھ دەبیته ھوئ گوناھبارى و ھاوبەشى لە گوناھا.

لە جوملەى گوناھە گەورەكانە شوین كەوتنى عەیبى موسلمان، واتە: ھەك جاسووس بەم لاوлада بگەپى و پرسپار بكا و ھەول بدا بۆ دۆزینەوئە عەیبى موسلمانان بە قەستى ئەو، لەناو خەلكدا بلاوى بكاتەو، ئەو كەسە یا ئەو خانەدانە یا ئەو دەزگا و بارەگایە عەیبدار بكا. ئەم گوناھە زۆرە نابارە و مایەى تیکدانى رشتەى دۆستایەتى و خزمایەتى و مەحبەبەتە لەناو خەلكدا. رپوایەت كراوہ ھەزرت (د.خ) فەرموویەتی: ئەو كەسەى دەكەوئە شوین عەیبى موسلمانان خوای گەورە دەكەوئە شوین عەیبى. دیارە ھەركەس خوای گەورە بكەوئە شوین عەیبى ئابرووى دەبا و شەرمەزارى دەكا و لەناو خەلكدا سووك و ریسوا دەبی.

براكان! خوای گەورە سەتتار و سړپۆشە و ھەزى لەوئە عەیبى بەندەى خوئ

بشاریتتهوه. تهماشاكهن دهركهوتنى زىناى وهها گران كردووه كه به دهگمهن سابت دهبى، چونكه برپيارى داوه كه چوار ئينسانى راستى پاسال چاويان به عهورتى پياو و ژنهكه كهوتبى لهكاتى زىناكهدا، ئەمەش زۆر كەمە و ناياب پێك دكهوئ، ئەگەر يەكئى لهو چواره نهيبينين و شايهتى نهدا ئەوه شايهتى سئ كەسەكەى تر قبول ناكري، بەلكو يەكئى ههشتا داريان لئ دهرئ؛ چونكه به (قازف) و بوختانكهر دهناسرين.

له جوملهى گوناوه گهرهكانه، يەكئى خوئ بباته شيوهى ئينسانى باش و له خواترس و پيش و پەشمئ بۆ خوئ پێك بخا، تا خەلكى به ئينسانى چاكى بزائن، كەچى به پەنامەكى كردهوى نارەوا و ناشيرين بكا.

حهزرت (د.خ) فەرموويهتى: هەر كەس خوئ جوان بكا به شيوهى ئەهلى تاعەت و لەپاستيدا وهها نهبئ، لهعنت و نهفرينى له ئەهلى ئاسمان و زهوييهوه بۆ دئ.

له ريوايهتيكى تردا دهفهرموئ: ئەگەر له پوژى قيامهتدا بهقهدهر كيوهكانى مهككه خيرات و كردهوى باش لهگهڵ خویدا بيئ، خوای گهره (على رؤوس الأشهاد) ههموو دهكا به تۆز و غوبار و مهحوى دهكاتوهوه و ئەو كەسە ريسوا دهبئ و حورمهتى دهرپوا.

له جوملهى گوناوه گهرهكانه موداههنه و رپابازى لهگهڵ ئەو كەسانەدا كه گوناوه دهكهن بۆ پاراستنى قازانجى دنيايى. پوختهى قسه: لهبەر پاراستنى دنيا و مالى دنيا و قازانجى دنيايى ئينسان رووپامايى و موحامهله بكا لهگهڵ پياوى گهره و تاوانبار و ستهمكارا. بهلام ئەم وهزعه ئەگەر لهبەر پاراستنى ئەوانه نهبئ كه باس كران، بەلكو لهبەرئەوه بئ كه كابراى موحامهله لهگهڵ كراو زۆر زالم و بهدهسهلات و بئ شهرمه و لئى دهرسئ ئەوه قهى ناكا.

له جوملهى گوناوهى گهرهيه زىنا واته: چوونه لاي ژنى نيكاحى شهرعئى نهكردبئ بۆ خوئ، يا ئامادهكردنى ژنى بۆ پياوئ كه نيكاحى بهسەر ژنهكهوه نهبئ. عقوبهتى ئەم كردهويه له نامهيهكى تايبهتيم نووسيوه بۆتان.

زىنا كردن بئجگه لهوه كه دهبئته هوئ فيتنه و ئازاوه و كوشتار لهناو كۆمهلدا دهشبئته هوئ خراپكردن و تيكدانى تهبيعهتى ژنى ميژددار و ههلهگهپانهوى له ميژدهكهى. ههروهها دهبئته هوئ خراپكردن و تيكدانى پياوى خاوهن ژن و ئالۆزكردنى له ژن و مالى خوئ و، دهبئته هوئ تيكهڵ بوونى نهتهوه و نهناسينى ئەولاد و باوك بهراستى.

بېجگه لهوانهش دهبيته هوی تووشبوونی نهخویشی سووزنهك و گهلی ناساغی تر. ههروهه دهبيته هوی گه دایي و پروت و پهجاللی و نابووتی له دینادا و، دهبيته هوی جاری کردنی هددی شهرعییش بهسهریاندای که سه د جهلده و دوور خستنهوهی سالیکه له کهسوکار، یا سهنکهسار کردنیان تا دهرمن. دهشبيته هوی سزای سهخت و نابار له پوژی قیامهتا.

له جوملهی گوناوه گه ورهكانه (لواط) واته: جیماع کردنی پیاو له گهل پیاودا یا له گهل ژنی خوئی یا ژنی بیگانه له غهیری شوینی عادهتییهوه. ئەم کردهوه فاحیشهیه، کردهوهی قهومهکهی هزرهتی لووت (د.خ) که به هوی ئەو گوناوه ناشیرینهوه خوای گه وره غهزهبی لی گرتن و ولاتهکهی ژیراوژوور کردن و بهردی بهسهریاندای باراند.

له پهپرهوی ئیمامی شافیعیدا (ر.خ) نهوهی ئەم کرداره ناپهسهنده دهکا ئەگهر ژنی هینابی ئەوه سهنکهسار دهکری و، ئەگهر ژنی نههینابی سه د جهلدهی لی دهری و سالی دوور دهخریتهوه چ (فاعل) چ (مفعول به) ئەگهر بالغ بن و بهئارهزوو ئەو ئیشه کرابی نهك به زور.

رپوایهت کراوه: ئەو کهسهی ئەم کردهوه ناشیرینهی ههیه لهپاش مردن لهشهکهی له گوړهکهیهوه دهگوازریتهوه بو زهویی قهومی لووت و سزای زور سهختی دهری.

ههروهه له گوناوهی گه ورهیه جیماع کردن له گهل هویاندا وهك کهر و هیواناتی تر و ئەم کهسانه تهعزیر دهکری.

نهوهی ئەم ئیشه دهکا بهپپی هه دیسی شهریف لهعنهتی لی کراوه.

له گوناوهی گه ورهیه جیماع کردن له گهل ژنی که بهشیوهی (موقت) ماره برابی، بو ههفته یا مانگ یا زیاتر یا که متر. ئەم جوړه نیکاحه که مهشهووره به نیکاحی موته، گوناوهی گه ورهیه و له دینی ئیسلامهوه دووره و جاردراوه بهوه که ههراوه، بویه لهسهه موسلمان ههراوه بهو شیوه ژن ماره بکا و جیماعی له گهل بکا.

له جوملهی گوناوهی گه ورهیه (استمناء) واته ئاو هینانهوهی کهسیک بهدهستی غهیری ژنی خوئی، مهگهر له کاتیکدا که ترسی تووشبوونی زینای ههبی، ئەوه دروسته له بهر دهفعی ئەفسهه به فاسید.

له جوملهی گوناوه گه ورهكانه دزیکردن له مالی خهکی. له نامهی تایبهتیدا باسی سزا

و تاوانی دزیم نووسیوه. نووسیومه ئه و کهسهی دهپوا بو دزیکردن ئیمان له دلی دور دهکهوێتهوه تا له و کردهوه ناشیرینه دهسبهردار دهبی، ئهوجا نوورهکه به کهمی و ناتهواوی دێتهوه بو ناو دلی.

ههندی له زانایان فهرموویانه: سهگ له ئینسانی دز باشته، سهگ بهرامبهه به و دوو سی نانه که خاوهنهکهی دهیداتی شهو تا بهیانی پاسی دهکا و نانوی و دلی خاوهنهکهی ئازار نادا، بهلام دز لهگهڵ ئهوهدا که خوا دروستی کردوه و، چهند ناز و نیعمهتی پی بهخشیوه، ههه کاتی گومانی ئهوه بیا که له شوینیکدا مالیکی دهست دهکهوی دهپوا بو و دهیدزی و خاوهنی خوی که خواجه له خوی دهپهنجینی!.

له جوملهی گوناھی گهورهیه جهردهیی و پیگری و ترساندن پیبوار له نهفس و مالی، هههچهند کهس نهکوژی و مال له کهس نهسینی. دیاره ئهگهر لهگهڵ ترساندنهکهدا کهسی کوشت و مالی له خهک سهند ئهوا تاوانهکهی زووتره. ههدهی پیگرانیشت دیاره که ههلاوهستن و کوشتنه.

له جوملهی گوناھی گهورهیه شهراپ خواردنهوه و بهنگ و تریاک کیشان. ئهم کردهوه پیسه یهکیکه له ئهسیابی سهلبی ئیمان، واته: مردنی خاوهنی ئه و کردهوه به کافری. له ههدهی پیروژدا لهعنهت کراوه له شهراپخور و لهوهی دروستی دهکا و له (ساقی) واته مهی گیر. ههروهها تا ده کهس باس کراون که بههوی شهراپهوه لهعنهتیان لی کراوه. بهپی قسهی زانایان له بهر پووناکی فهرموودهی ههزهدا (د.خ) ئه و کهسانهی له دنیا عارهق دهخونهوه خوی گهوره له روژی قیامهتا عارهقی لهشی ئههلی دوزهخیان دهخوارد هه. باسی زیانی ئهم شهراپه له نامهیهکی تایبهتیدا نووسراوه.

له گوناھی گهورهیه یهکی له کونی پهنجهره یا له کونی دیوار یا له سهربانهوه تهماشای ژن و کچ و کارهکهری دراوسی خوی بکا. جا لهپاش ئینذار ئهگهر به بهردی چاوی ئه و کهسه کویر بکهن، دروسته و قیاسی نییه.

له گوناھی گهورهیه کوڵهگرتن له خهک، واته: وهستان به پهنامهکی لهپال دهگا یا دیوار یا پهنجهره و گوێ له خهک گرتن تا بزانی چی دهلین؟! یا به پهنامهکی تهماشاکردنیان تا بزانی چی دهکهن؟! پیوایهت کراوه فریشتهی سزا له روژی قیامهتا مس دهتوینیتهوه و دهیکاته گوپی ئه و کهسهی بهپهنامهکی گوپی له قسهی خهک گرتوه.

له گوناھی گهورهیه وازهینان له ئهمر به چاکه و نههی له خراپه. واته: ئهگهر ئینسان

له شوینیکا کردموهیهکی نارپوا و ناشهرعی چاوپئ کهوت مادام دهستی برپا واجیبه به زور مهنعی ئەو کردموه خراپه بکات، خو ئەگەر دهستی نهپوشت واجیبه به زمان مهنعی بکا واته: یا خوئی قسه بکا یا برپا بو لای پیاویکی گهری خاوهن دهسلات قسهی بو بکا تا ئەو پیاوه مهنعی ئەو کردموه خراپه بکا. خو ئەگەر ماوهی ئەمەش نهبوو واجیبه هەر هیچ نهبی به دل ئەو کاره نارپوايه ببوغيینی.

له جوملهی گوناھی گهریه ئەمه که ئینسان لهبەر بهخونازین و خو به گهره زانین چهزیکا خهلك له بهرامبهريهوه راوهستن.

له جوملهی گوناھی گهریه راکردن له دهستی تاعوون بهبی عوزری شهرعی.

له جوملهی گوناھی گهریه ستهمکردن و زولمکردن لهو زیممییانه که جیزیه ددهن و ئیتاعهتی دهولتهی ئیسلام دهکن.

له جوملهی گوناھی گهریه سویند بهدرو خواردن. درو ئینسان به ناخی گوناھ و تاواندا و دهباته خوارهوه، له قیامهتیشا دهیخاته ناخی دۆزهخ و ئاگره بهتینهکهی. ههروهها له گوناھه گهرهکانه سویند به غهیری زات و سیفهتی خوا خواردن، بهلام لای قهولی سهحیح تهنیا مهکروهه.

له جوملهی گوناھی گهریه بو قازی که بهخیلافی شرع حوکم بکا؛ چونکه ئەو حوکمهی یا لهبەر نهزانین و بی قابیلیهتییه یا لهبەر خو به زل زانینه و فیزی ناهینئ بچی موراجعهی کتیبهکهی بکا یا له خوئی زانتری بپرسی و باش لهو حوکمه شرعییه حالی ببی و بهئاگادارییهوه حوکمهکه بدا. ئەم قازیی شرعه که لهبەر فیز و دهمار یا لهبەر نهزانین له حق لابدا دهکهوئته بهر ئەو ئایهته که دهفهرموئ: «وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ» و له قیرائهتیکی ترا: «وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ». واته دادوهریک بهوجوره حوکم نهکا که خوا ناریدوویه بهراستی ستهمکاره، له حق لادهره. وه هەر حاکی به غهیری حوکمی خوا حوکم بکا وهك ئەو گیانلهبهریه که به چهقویهکی کول سهربرابی، واته: ئەو حاکمه خوئی بهدهستی خوئی ئاماده کردوه بو سزای پوژی قیامهت. بهلی تا یاسای دهستکرد نههاتبوو ناو موسلمانان بهدهگمهن ههلهکهوت یهکی به غهیری حوکمی خوایی حوکم بکا، بهلام لهپاش ئیعلانی ئەم جوړه یاسایانه ئیتر حوکم به غهیری حوکمی خوا زور بوو، بهلکو له گهلی شویندا حوکم به شرع فهوتاوو و کهم رهفتاری پی دهکری.

له جوملهى گوناھى گورهيه ئەمە كە يەكئى بەھۆى قسەى خىلافى شەرعهوه دلى پياوى خاوهن حورمەت و پاىه خوۆش بكا، واتە: ئىنسان حالى وەھابى بەرامبەر بەوانەى ھەرچى بلّىن و ھەرچى بکەن بە باشى بزانى و تەحسىنى بكا و لە بەرھەرپوويىدا و لەناو مەجلىسدا بلّى: باشە. ئەمە دەبىتە ھۆى ناپەزايىيى خوا لەو كەسە، چونكە لەسەر ھەموو كەس واجىبە ئىنكارى شتى خىلافى شەرع بكا و ناپەزايىيى خوۆى دەرپرئى لە ھەر حوكمى كە پىچەوانەى حوكمى خواى گورە بى.

له جوملهى گوناھى گورهيه بە يارمەتيدانى ئىنسانى زۆردار و ناحەقكار، لە ھەديتدا ھەيە ئەو جورە كەسانە لە زىممەى خوا دوور دەرڤىنەوه و خوا لىيان رازى نابى.

له جوملهى گوناھى گورهيه بەرتىل وەرگرتن و بەرتىلدان و دەلالى ناوبەينى بەرتىلخوۆر و بەرتىلدەر. ئەمە حوكمى بەرتىلئىكە كە ببىتە ھۆى لەناوچوونى ھەقى، بەلام دانى بەرتىل بو ئەوھى ھەقى جىبەجى بکرى، واتە: بەھۆى ئەو بەرتىلەوه لە رىڭگى كەسكەوه ئىنسان بگاتە ھەقى شەرعىي خوۆى ئەوھى دانى، بەرتىلەكە گوناھ نىيە، بەلام وەرگرتنى گوناھى گورهيه.

له جوملهى گوناھى گورهيه وەرگرتنى ديارى لەلايەن قازى و حاكم و پياوى خاوهن پاىه و شان و پياوى سالىھەوه لە زانايانى دين و ئەوانەى مەشھوورن بە مەشخەت، يا كەسى گومانى سىفەتئىكى باشى پى ببرى و خەلك لەبەر ئەو سىفەتە خزمەتى بکەن و مالى دنياى پى بدەن و، لە راستيدا ئەو سىفەتەى تيا نەبى.

بۆ نموونە: خاوهن مالىھەكە گومانى وابى ئەوھى كە مالىھەكەى بۆ دەبا وەلىبە و پياوچاك و لە خواترسە، كەچى، وانەبى يا ھىواى جىبەجىكردنى نيازئىكى پى ھەبى و ئەو ھىچ بەجىي نەھىنى، لەم حالەدا مادام كابرە بە كرى و ئوجرە ئىشى پى نەكا، ھەرچى لى وەرېگرئى ھەرامە و خواردنى مالى خەلك بەناھەق ھەرامە و گوناھى گورهيه. بەلام ئەگەر لەپرووى خوۆشەويستىيەوه بوى بىنى يا لەبەر سىفەتئى بى كە تيايدا بى وەك سەيىدى و سالىھى و زانست و خوۆ لە گوناھ پاراستن ئەوا وەرگرتنى ئەو مال و ديارىيە ھەلالە و ھەركردنەوهى چەند عەيىبئى تيايە، يەكەم ئەو مالى خوا بوى ناردووه و ئەو رەدى دەكاتەوه بەسەر خوادا. دووھم دەبىتە ھۆى دلشكانى موسلمانە خاوهن ديارىيەكە. سىيەم: دەبىتە ھۆى مەنعى خىر و پاداشى خاوهن مالىھەكە و ئەو سەدەقەى لى تىك دەدا.

چوارهم: ئەم رەدکردنەوێه بۆنی نەفسانییەت دەدا، واتە: هەتا خەڵکی بڵێن ئەم کابرایە
پیاوچاکە و مائی دنیاى ناوئ و شت لە کەس وەرناگرئ.

ئیبینو حەجەر (ر.خ) فەرموویەتی: بۆ نموونە: کەسئ حەپس کرابئ و مائی بدا بە کەسئ
کە تکای بۆ بکا بەلکو رزگاری بکا، ئەو دەبیته (جعاله) و جعاله حەلالە. بەلام ئەگەر
مائئ برپار بدا بۆ کەسئ کە ئیشیکى حەرامى بۆ بکا وەك دزیکردن لە مائی یا لیدانی
موسلمانئ ئەو جعاله نییه و بەرتیلە و دان و وەرگرتنی ئەو ماله حەرامە. یا ئەگەر
مائئ برپار بدرئ بۆ یەکئ بەرامبەر بە کردنی کارئ کە خوئ لە خوئا واجبە لەسەری
وەکو ئەمر بە چاکە و نەهئ لە خراپە کە (زاتاً) واجبە لەسەری ئەو وەرگرتنی ئەو مالهش
حەرامە وەکو ئەوێه پاره بە یەکئ بەدئ بەرامبەر بەو کە نوێژە فەرزهکانی خوئ بەجئ
بیئئ.

لە جوملهئ گوناھى گەورەیه یەکئ کە بەشکردنی مائیکی پئ سپێردرابئ یا
تەخمینکردنی باغی ترئ و خورمای بدرئتە دەست، غەدریان تیدا بکا و ئیشەکە بەراستی
و شرعی نەکا.

لە جوملهئ گوناھى گەورەیه، شایەتیدان بەدرؤ. لە حەدیسى پیغەمبەرایە (د.خ) کە
شەهادەتی زوور و درؤ لە گوناھە گەورە ھەرە گەورەکان حسیب کراو. جا من لەبەر
توندی و سەختی سزای ئەم گوناھە لە نامەیهکی تایبەتیدا باسم کردوو. ھەرۆھا
شاردنەوێ شایەتیش لە گوناھە گەورەکانە، واتە: کەسئ ئاگای لە پووداوی بی وەکو
کرپن و فروشتنی مائی، یا مارەبرپنی، یا پووتکردنەوێ ریبوارئ... تاد و، لە کاتئ
پیویستیدا ئەو شایەتییه نەدا و حەقی خاوەن حەق بھوتئ گوناھیکى گەورەئ دئتە سەر.

لە جوملهئ گوناھى گەورەیه درؤ کردن. لە حەدیثی شەریفدا ھەیه درؤ کردن بە
نیشانەئ منافقی دانراو. حەدیسیکى تر دەفەرموئ: چاکە کردن لەگەل باوک و دایکدا
عومری ئینسان زیاد دەکا و، درؤ کردن پۆزی کەم دەکا.

براکان! زۆریهئ گوناھەکان زیانی قیامەتیان ھەیه و زیانی دنیایان نییه یا کەمە،
بەلام درؤکردن زیانی بۆ دین و دنیا ھەیه. تەنانت ئەگەر بە گالتە درؤ بکا و لە درؤکەدا
(توریە) نەکا، ئەو بە گوناھى گەورە دەنووسرئ لەسەری. ھەرۆھا لە قورئانی پیرۆزوا
لەعنەت کراو لە درۆزن.

حه زرهت (د.خ) فەرموویه تی: «الصدق یه‌دی الی البر، والبر یه‌دی الی الجنة. والکذب یه‌دی الی الفجور، والفجور یه‌دی الی النار» واته: راستی پښنوماييی ئینسان ده‌کا بۆ کرده‌وی باش و کرده‌وی باش پښنوماييی ئینسان ده‌کا بۆ به‌ه‌شت. درۆش پښنوماييی ئینسان ده‌کا بۆ لادان له‌ حق و لادان له‌ حقیقش پښنوماييی ئینسان ده‌کا بۆ ناگری دۆزه‌خ. هه‌روه‌ها کاتی ئینسان درۆیی ده‌کا فریشته‌ی لای راست له‌ به‌ر بونی ناخوشتی نه‌و درۆیه به‌ ماوه‌ی میلی له‌و درۆزنه‌و دور ده‌که‌وێته‌وه.

رپوایه‌ت کراوه: گاوری هات بۆ خزمه‌تی هه‌زه‌ت (د.خ) و عه‌ززی کرد: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! من به‌ چوار شتی خراپه‌وه‌ گیرۆده‌ بووم؛ شه‌راب خواردنه‌وه‌ و دزیکردن و درۆزنی و زیناکردن. نه‌مانه‌ش هه‌موو له‌ دینی ئیسلامدا به‌د و ناپه‌سه‌ند و زهم کراون. ناشتوانم به‌جاری هه‌موویان ته‌رك بکه‌م. نه‌گه‌ر ته‌نیا له‌ هه‌ندیکیان مه‌نعم بکه‌ن، قبوولی ده‌که‌م و موسلمان ده‌بم، به‌لام نه‌گه‌ر له‌ هه‌موویان مه‌نعم بکه‌ن نه‌وا پیم ناکری. هه‌زه‌ت (د.خ) فەرمووی: ته‌نیا له‌ درۆکردن مه‌نعت ده‌که‌م. کابرای گاوری به‌م فەرمووده‌ی هه‌زه‌ته‌وه‌ زۆر دلشاد بوو، موسلمان بوو، پاش نه‌وه‌ نه‌و گاوری تازه‌ موسلمان هات به‌دلیدا که مه‌نعی من له‌ درۆکردن مه‌نعه‌ له‌ هه‌موو شتی، چونکه‌ کاتی که ئیشیکی خراپم کرد و پرسیاریان لی کردم نه‌گه‌ر راست نه‌لیم نه‌وا به‌ درۆزن ده‌رده‌چم و ته‌ویه‌ی ئیسلامیه‌ته‌که‌م ناته‌واو ده‌بی و، نه‌گه‌ر راستیش بلیم، بۆ نمونه: بلیم دزیم کردوه‌، ده‌ستم ده‌برن. هه‌روه‌ها شته‌کانی تریش. نه‌نجا عه‌ززی هه‌زه‌تی کرد و وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! تۆ که مه‌نعت کردم له‌ درۆ به‌ حیکمه‌ت ره‌فتارت له‌گه‌ل کردم؛ چونکه مه‌نعکردن له‌ درۆ، مه‌نعه‌ له‌ هه‌موو سیفه‌تیکی خراپ، بۆیه‌ وا به‌راستی ئامۆزگارییه‌که‌م قبوول کرد و دینی ئیسلامم به‌دل وه‌رگرت.

له‌ جومه‌ی گوناھی گه‌وره‌یه‌ رابواردن و دانیشتن له‌گه‌ل عه‌ره‌قخۆر و نه‌وانه‌ی به‌ له‌هو له‌ب راده‌بوین یا له‌گه‌ل هاوچه‌شنیان، چونکه‌ ئینسان نه‌گه‌ر بتوانی مه‌نعیان بکا له‌و کاره‌ خراپانه‌ و نه‌یکا نه‌وا تووشتی گوناھی گه‌وره‌ ده‌بی که ته‌رکی نه‌هی له‌ مونکه‌ره‌، نه‌گه‌ر نه‌شتوانی مه‌نعیان بکا نه‌وا رابواردن له‌گه‌ل نه‌و جوړه‌ که‌سانه‌، با گوناھی سه‌غیره‌ش بی، به‌هۆی ده‌وامکردن له‌سه‌ری ده‌بیته‌ گوناھی گه‌وره‌؛ که‌واته‌ پیویسته ئینسان دور بکه‌وێته‌وه‌ له‌ ئینسانی عه‌ره‌قخۆر و قومارکه‌ر و ساز و سه‌متوور لیدهر و وینه‌ی نه‌مانه‌ له‌ گرو‌ی فاسقان.

له جوملهی گوناھی گهرهیه یاری نهر د و شهترنج لهسهر مال. ههروهها له جوملهی گوناھی گهرهیه دروست کردنی ئهسباب و ئالهتی ساز و سهمتوور و دمبهلهك و جووزله و گوئی لی راگرتنیان مهگهر تهپلی باز بهتهنیا یا دهف بهتهنیا كه گوئی راگرتن بو ئهمانه له شایی و خهتهنه سووران و لهبهپیکردنی حاجییان له جهژنهکاندا ههلاله. بهلام (یراع) كه به کوردی پیی دهلین (بلویر) ئیختیلافی تیدایه و ئهسهح ئهوهیه كه ههرامه و، ههندی له ئیمامهكان فهرموویانه بو سالحان ههرام نییه. بهلام گوئگرتن له شمشال و دهف پیکهوه ههرامه.

ئیمامی غهزالی (ر.خ) فهرموویهتی: گویراگرتن له ئاوازی خوش بهپیی ئهشخاس دهگوژی، واته: بو ئهوه كه سانهی كه ئارهزووی نهفسانیان زوره ههرامه، چونكه بیستنی ئهوه ئاوازه خوشه شهوهت و ئارهزووی نهفسی دهجوولینی. بو كهسانی كه ئههلی لههوه لهعب نهبن مهكروهه. بو كهسی كه طهبعی سلیم و زهوقی لهسهر دهنگی خوش و پوشاکی جوانه و ههز له پاکی و تهمیزی دهكا ههلاله. بو كهسی كه مهحهبههتی خوا و پیغهمبهری خوی بیی، مهندووب و مهرغوبه؛ بیستنی ئاوازی خوش سیفهته چاكهكانی دهبروینی.

له جوملهی گوناھی گهرهیه غهیهتکردنی پیاوی یا ژنیکی دیاری.

له جوملهی گوناھی گهرهیه دهوامکردن لهسهر گوناھی بچووك. ههروهها دانانی شیعری عیشقبازی گوناھی بچووكه، بهلام بهردهوام لهسهر کردنی دهبیته گوناھی گهره، ئهگهر تاعهت و چاكهی زال نهبی بهسهر گوناهاه بچووكهكانیدا.

له جوملهی گوناھی گهرهیه ئینسان لهبهر خهسیسی و دهنائهت و پارهپرسی له رزق و رۆزی و ژيانندی خیزانی خویدا قسوور بكا و بهقهدهر دهسهلات و توانا گوزهرانیان دابین نهكا. بهلام ئهگهر لهبهر نهبوونی بی، یاخو ههیبی و خیزانهكهی تیکرا ههز به زاهیدی و تهركی دنیاکردن بکهن ئهوه قهی ناکا.

له جوملهی گوناھی گهرهیه تهركی تهوبه کردن. خوی گهره فهرموویهتی: «وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعاً أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ» واته: ئهی موسلمانهكان! ههموتان بگهڕینهوه بو لای خوی گهره بهلكو له سزای رۆزی قیامهت رزگار ببن.

جا تهماشای بکهن لهم شوینه بهنرخهده كه شوینی ئهمر به تهوبهیه خوی گهره

پزگاری بهی قهید و شهر باس نه فەرموو، بەلکو بەستووێهتی بە پچاوه، واتە: ئەگەر تەوبەتان کرد لەوانەیه و پچا هەیه عەفوو بکړن. دیارە لە تیکرایی سیاقی ئایەتەکهوه دەردهکهوئ: ئەگەر پەشیمان نەبنهوه لەو گوناھانه که کردوویان، عەفوویان بپار نەدراوه.

پێویستە ئەوەش بزانی که هەروەك تەوبە لە گوناھی گەرە واجیبه تەوبەکردن و پەشیمان بوونەوه لە گوناھی بچووکیش واجیبه. هەروها تەوبەکردن لە دواخستنی تەوبەش واجیبه.

چاکە تەوبەکردن و خراپە نەکردن، بەتایبەتی لە نامەیهکا نووسیوه. (والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

سوپاس بۆ خوای گەرە له ٢٧ ی (ذي القعدة) ١٣٩٦ ی کۆچی، پێکهوتی ٢٠-١١-١٩٧٦ ی زاینی له حوجرهی مەدرسهی تهکیهی حەزرتی (عبدالقادر) ی گیلانی (ر.خ) له بهغدا له وەرگیرانی ئەم نامەیه بوومهوه. بەمەش بەرگی سییهمی مەکتووباتی کاکەحمەدی شێخ (ر.خ) تەواو بوو. تکاکارم خوای میهرەبان بە لوفی بی پایانی خۆی یارمەتیم بدا که نامەکانی تریش ئاماده بکەم و له چاپیان بدهم. پشت و پەنای هەموو لایهك هەر خوایه.

وەرگیر: عەبدولکەریمی مودەریس

ناممهی چل و چوارهم

باسی ئه و گوناوه گه و رانه دهکا

که پیوهندیان به دل و دهروونه وه ههیه و به دهروهه نین

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد
وعلى آله وصحبه أجمعين وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئه مانه، برا خو شه ويسته كانم! ئهم پينچ نامهيه كه له باسى گوناوه گه و ره كاندا
نووسيومن، به نرخترين دياريه كن كه دوستان بو يه كترين بنيرن، چونكه خهليفه
دووهم هه زه رته عومهرى كورپى خه تتاب (د.خ) له هه زه رته وه (د.خ) دهگيرپته وه: «ما
أهدى مسلم لأخيه المسلم هدية أفضل من كلمة حكمة يزيد الله بها هدى أو يرده عن
ردى»، واته: ههچ موسلمانى دياريه كى بو براى موسلمانى نه نار دووه چاكترو
به سووتر بى له قسه ييه كى راست و مه عنادارى و هه كه خواى گه و ره به هوئى ئه و قسه وه
شاره زاييى ئه و موسلمان هه زياد بكا يا سه رگه ردانى و مالموئرانى لى ده فع بكا.

براكان! هه موو دياريه كانى براى خوتان بو ئيوه ئا له م جو ره دياريه يانه ن، به لكو هه ر
نامه ييه كم هه زار ديارى و هه زار كه ليمه ي دينيه. به تاييه تى ئه و نامه نه كه باسى گوناوه
دهكهن، چونكه ده بنه هوئى ده رخستنى عهيب و خه وشى ئينسان، چاكترين ديارين بو
ئيوه، به تاييه تى كه ئه و عهيب ده رخستنه به شيوه ي ئابرو و بردن و ناو زپاندنى كه س نه بى
وهك من به شيوه ييه كى به ئه ده ب و دلسوزانه باسيان بكا. به لى ئه م جو ره عهيب ده رب رپنه
شتيكي زور به جييه؛ وهختى خوئى هه زه رته عومهرى كورى خه تتاب زور جار له حوزه يفه
وله سه لمانى فارسى و هاو رپيه كانى ترى ده پرسى و داواى ئه وه ي لى ده كردن كه عهيب
و كه موكو رپيه كانى خوئى پيشان بدن و ده يفه رموو: «رحم الله أمراء أهدى إلى عيوبي»
واته: ره حمه تى خواى گه و ره له و كه سه كه عهيبه كانى خو م به ديارى بو بنيرى. دواييش
ده يفه رموو: ئه م جو ره دوستانه به ده گمه ن ده ست ده كه ون.

براکان! به‌خوای گه‌وره قه‌سه‌م من له‌و دۆستانه‌م که ئیمامی عومەر (ر.خ) فهرموویه‌تی به‌ده‌گمهن ده‌ست ده‌که‌ون.

براکان! به‌چهند زحمه‌ت و شه‌ونخوونی و به‌ناو کتیباندا گه‌ران، ئەم نامه‌م ئاماده‌کردوه که به‌دیاری بۆم ناردوون. به‌خوا قه‌سه‌م هیچ پیاوه‌تی نییه ئەوانه‌تان که فارس‌یزانن نه‌خویننه‌وه بۆ موسڵمانه‌کانی تر، هه‌روه‌ها پیاوه‌تیش نییه که ئیوه بۆتان خوینده‌وه ئەوان گوئی بۆ رانه‌گرن و باش لیی حالی نه‌بن و رەفتاری پی نه‌که‌ن. بی گومان گویدان به‌م نامانه‌ی من نیشانه‌ی ئیمانه، چونکه پیغه‌مبەر (د.خ) ده‌فرمووی: «أیما مسلم جاءته موعظة من الله في دينه فأنها نعمة من الله سيقت إليه فأن قبلها بشكر زاده الله نعماً أخرى والا كانت حجة من الله... إلى أن قال... ويزداد بها سخطاً». ئەم فهرمووده شه‌ریفه وه‌عه‌ده به‌خیر و موژده‌یه بۆ ئەو که‌سانه ئەم نامانه ده‌خویننه‌وه و رەفتاریان پی ده‌که‌ن و، هه‌ره‌شه و ترسانده بۆ ئەو که‌سانه که نایانخویننه‌وه یا کاتی بۆیان ده‌خویننه‌وه رەفتاریان پی ناکه‌ن. به‌لی گوئ راکرتن بۆ ناوه‌پۆکی ئەم نامانه نیشانه‌ی موسڵمانییه‌تی و به‌هیزی ئیمانه، چه‌زهرت (د.خ) فهرموویه‌تی: یه‌کی له‌ خوورپه‌شته جوانه‌کانی موسڵمان ئەوه‌یه که هه‌رگیز له‌ بیستنی وته‌ی خیر تیر نه‌بی.

براکان! گیرۆده‌بوون به‌گونا‌هه گه‌وره‌کانه‌وه له‌ گیرۆده‌ بوون به‌گونا‌هه بچوکه‌کانه‌وه پر مه‌ترسیتره، چونکه به‌ نه‌سی ئایه‌ت ئەو که‌سانه که گونا‌هی گه‌وره ناکه‌ن کرده‌وه چاکه‌کانیان گونا‌هه بچوکه‌کانیان لا ده‌به‌ن و کاره چاکه‌کانیان ده‌به‌نه که‌فاره‌تی کاره خراپه‌کان، به‌لام ئەو که‌سانه که گونا‌هی گه‌وره ده‌که‌ن گونا‌هه بچوکه‌کانیشیان به‌سه‌ره‌وه ده‌مێنێته‌وه، سا مه‌گه‌ر به‌میهره‌بانیی خوای گه‌وره پرگار ببن. ئەو که‌سه‌ی زāl ببی به‌سه‌ر گونا‌هی گه‌ورده‌ا و لیی نزیك نه‌بیته‌وه به‌ختیاره، چونکه نه‌کردنی گونا‌هی گه‌وره زۆر پاداشی گه‌وره‌ی هه‌یه‌و، پاداشی ئەم نه‌کردنه له‌ کردنی تاعه‌ت زۆرتره. هه‌روه‌ها به‌هۆی نه‌کردنی گونا‌هی گه‌وره‌وه له‌ نه‌گبه‌تی و ناخۆشیی سزای قیامه‌ت ده‌پاریزری. جا هه‌ر که‌س گونا‌هی گه‌وره بکا له‌م دوو به‌شه‌ نا‌هومی‌د ده‌بی. بیجگه له‌مه له‌ دنیايشدا گیرۆده‌ی سی جوړه زیان و ناخۆشی ده‌بی وه‌ك چه‌زهرت (د.خ) فهرموویه‌تی: «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالاً إلا جاءه ما ينغصه إياها»، واته: پاداشی تاوانباری له‌ دنیایدا سی شته، یه‌که‌م سستییه له‌ تاعه‌ت کردندا، واته: ئینسانی گونا‌ه‌کار هه‌میشه له‌شی قورسه و دلی پی‌گای نادا هه‌ستی به‌سووک و سۆلی عیباده‌ت بۆ خوا بکا. دووهم

تەنگىي ژيانە، واتە: ئىنسانە تاوانكارەكە ئەگەر دەولەمەندىش بى ھەر بى مەجال و ژيانى ناخۇش دەبى. سىيەم ئەگەر دىلخاۋىكى ھەللى دەسكەۋى كۆسپىكى لى پاست دەبىتەۋە كە خۇشى تامى ئەو دىلخاۋە لى تال دەكا.

گوناهە گەرەكان بە (متفق عليه) و (مختلف فيه) بىيانەۋە لە ھەسەد زىاترن، بەلام دوستى دىلخاۋەتەن بەشۋەبىيەكى كورت و لە چەند نامەبىيەكا ئەو گوناهە گەرەكانەتەن ھەرزەدەكا، كەبۋونەتە بەلامى گشتى و گەلى كەس پىيانەۋە گىرۋدە بوون. يەكى لەوانە نامەى ئەو گوناهە گەرەكانەتە كە نەخۇشى دىل و بەدەرەۋە نىن، چوارىشان نامەكانى ئەو گوناهە گەرەكانەن كە پىۋەندىيان بەكرەۋە دىارەكانەۋە ھەيە.

يەكى لە مەترسىيەكانى گوناهە گەرەكان ئەۋەيە كە ھەزەت (د.خ) لە ھەدىسا ھەرموۋىيەتى: «أن الرجل لينطلق إلى المسجد فيصلي وصلاته لا تعدل جناح بعوضة. وأن الرجل ليأتي المسجد ويصلي وصلاته تعدل جبل أحد إذ كان أحسنها عقلاً. قيل: وكيف أحسنها عقلاً؟ قال: أوعها عن محارم الله»، واتە: نويزى ئىنسانى كە خۇى لە گوناهە نەپارىزى لاي خوا بەقەد بالى مېشۋەبىيەك قورس نىيە، بەلام نويزى كەسى خۇى لە ھەرام بپارىزى بەقەد كىۋى ئوحد قورسە. جا لەبەر ئەمانە ئەم چەند نامەيەم نوۋسى دەربارەى گوناهە گەرەكان.

پىۋىستە بزەنن لە پاش شەرىك بۇ خوا بپاردان، كە كوفەر، گوناهە گەرە نادىارەكان كە بەنەخۇشى دىل دەرۋەزىن لە ھەموو شت پى مەترسىتەن بۇ ئىنسان. ھەرۋەھا لە ناو ئەمانەدا نەزانىنى زات و سىفەتى خواو نەزانىنى ئەو بىرۋاۋەرەنە كە واجىب و نەزانىنى ھۆكەم ئاينىيەكان لە ھەموو گوناهەكانى تر ناھەموارتەن، چونكە نەزانىن و بى ئاگايى لە ئەھكام دەبىتە سەرچاۋە و بناخەى ھەموو گوناهى، كە وابو لەسەر زاناکانى ئاين واجىبە مۇسلمانان لەمە ئاگادار بكن و پىنۋىنىيان بكن بۇ فېرۋون و زاننى ئەھكامى ئاينى ئىسلام لە بابەتى بىرۋاۋەرۋا واجىب و سوننەت و ھەرام و مەكرۋە و موباحى كارو كىدارو ھەلۋەكەوت.

مىن جۈملە لە پاش كوفەر (پەنا بەخوا) رپاكردن بەگوناهىكى زۆر گەرە ھسپ كراۋە، ھەزەت (د.خ) رپاكردن بە (شركى أصغر) دانائە واتە شەرىك بۇ خوا قەراردانى دەرەجە دوو، ئەم رپاكردنە دەبىتە ھۆى مەھبۋونەۋەى كىدارە چاكەكانى ئىنسان.

ھەزەت (د.خ) ھەرموۋىيەتى: خۇتان لە رپا بپارىزن؛ چونكە رپا شەرىك بۇ خوا دانانە.

له پوژي قيامهتدا بانگ له پياپاز دهكهن: ئه‌ي كافر! ئه‌ي فاجر! ئه‌ي غادير! ئه‌ي خاسير!
 كرده‌وه‌كاني تو نه‌ماوه، جه‌زاي چاكه‌ي تو مه‌حوبويه‌وه و لاي خواي گه‌وره به‌شت نه‌ما،
 برؤ پاداشي خوټ له‌وه كه‌سانه داوا بكه كه كرده‌وه‌كانت له به‌رچاوي ئه‌وانا ده‌كرد! جا
 ته‌ماشاكهن ئايا به‌دبه‌ختي له‌مه زياتر هه‌يه كه ئينسان (خسر الدنيا والآخرة)
 بمينټه‌وه؟! نه له دنيا دا كا‌براي رپابؤ‌كراو، هه‌يچ چاكه‌يه‌كي دايه‌وه نه له قيامهتدا
 خواي گه‌وره خي‌ر و پاداشيكي چاكي بو حسيب كرد! جا له‌به‌رئه‌وه كه كا‌براي رپاباز
 عي‌باده‌ته‌كه‌ي له ئه‌سلأ بو خوا كرده‌وه و له پاشاندا پووپامايي خه‌لكيشي تي‌كه‌ل كرده‌وه
 به‌كافري ساغ ناناسري و پاداشه‌كه‌ي هه‌ر ئه‌وه‌نده‌يه كه تاعه‌ت و عي‌باده‌ته‌كه‌ي بي
 سه‌وا به‌درؤي ئه‌م باسه‌م له نامه‌ي رپادا نووسيوه.

له جومله‌ي گونا‌هه گه‌وره نادياره‌كانه توورپه‌بون و رق هه‌ستان له‌سه‌ر شتي هه‌يچ و
 پووج، بو نمونه له‌سه‌ر به‌جي نه‌هاتني ئاره‌زوويه‌كي نه‌فسي، به‌لام توورپه‌بون و رق
 هه‌ستان له‌سه‌ر حه‌ق و له‌سه‌ر هه‌تكي حورمه‌تي ئاين ئه‌وه به‌عي‌باده‌ت حسيب ده‌كري.

حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رمويه‌تي: توورپه‌بون و رق هه‌ستان ئيمان لاده‌باو تي‌كي ده‌دا وه‌ك
 (تالي شاري) ئه‌گه‌ر بي‌كه‌يته ناو هه‌نگينه‌وه تالي ده‌كاو له كه‌لكي ده‌خا.

رپوايه‌ت كراوه: «من لم يكن فيه ثلاث خصال يجد طعم الايمان، حلم يرد به جهل
 الجهال وعجز عن المحارم وخلق يداري به الناس»، واته: سي سيفه‌ت هه‌ن هه‌ر كه‌س
 نه‌يين تامي خو‌شي ئيمان ناكا، يه‌كه‌م: ئارامي و سينگ فراوانييه‌كي وه‌ها كه چاري
 نه‌فامي نه‌فاماني پي بكا. دووه‌م: دووركه‌وتنه‌وه له كرده‌وه‌ي هه‌رام. سي‌يه‌م: خو و
 ره‌وشيكي وه‌ها بتواني موداري پي بكا له‌گه‌ل خه‌لكداو دليان رابگري و به‌سه‌لامه‌تي
 له‌گه‌لياندا رابويري.

له جومله‌ي گونا‌هي گه‌وره‌ي نادياره حيقده و هه‌سوودي بردن به‌موسلمانان، واته:
 ئه‌گه‌ر كه‌سي خوا نيعمه‌تيكي پي دا، يه‌كيكي تر پي ناخوش بي و به‌دل هه‌ز بكا ئه‌و
 نيعمه‌ته له‌و بستيني و بي‌دا به‌م.

عوقبه (ر.خ) ده‌گيريته‌وه كه هه‌سوودي ئيمان تي‌ك ده‌دا. جا ئه‌گه‌ر بي ئيختيار ئه‌م
 هه‌سوودييه‌ي به‌سه‌ردا هات و گورج لي‌ي په‌شيمان بووه‌وه و ئه‌و حاله‌ي خوي لا ناشيرين
 بوو ئه‌وه زياتي نيه‌يه.

رپوايه‌ت كراوه: شه‌يتان به‌ده‌سته‌وه نه‌وه‌ي خوي ده‌لي: برؤن هه‌سوودي و سه‌مكاري بخه‌نه

ناو دَل و دهر وونی موسلمانانهوه، چونکه هه سوودی برای کوفر و شهریک بۆ خوا دانانه.

نهخویشی ههسه د و رِق ناوبراون به (حالقة) واته دین تاش، واته ئه وه کهسه که هه سوودی به خه لک ببا دینی به ساغی نامینی و ههروهک گويزان مووی لهشی ئینسان داده تاشی هه سوودیش دینی ئه وه ئینسانه هه سووده وه ها داده مالی و نایهیلی. دیاره بۆ ئیسپاتی ناپه سه ندیی هه سوودی به سه که له سوورتهی (فلق) دا ئه مر کراوه به په ناگرتن به خوا له شه پری ئینسانی هه سوود که هه سه د به ئینسان به ری. سه بارته به رِق و کینه ییش له هه دیسی شه ریفا هه یه، ئه گهر دوو موسلمان رقیان له یه که هه ستی و تا ماوه ی سی رۆژ قسه له گهل یه که نه که ن و، ئه م له یه که توور به بوونه ییشیان له بهر کاروباری دنیایی بی، پاش ئه وه سی رۆژه هه کامیان به مرئ شایانی سزای دۆزه خ ده بی، مه گهر خوی میهره بان بیبه خشی.

له جومله ی گونا هه ی گهره ی نادیار (تکبر) خو به گهره گرتن به سه ر خه لکدا. ئه م سیفه ته شتیکی زۆر نابارو ناپه سه نده و ده بیته هوی گوئی نه دان به حه ق و ته ماشا کردنی موسلمانان به چاوی بچو وکی و که م نرخ ی و جیبه جی نه کردنی واجیباتی زیممه وه که وه لامی سه لام و فی رکردنی نه زانان و شاره زایی کردنی داماو ان. ههروه ها ده بیته هوی بی ره می و بی ئینسافی ده رباره ی حه قی خه لک و قسوور له گهل خیزان و له گهل خه لکی تریشدا، ده بیته هوی گوئی نه دان به حقووقی خودا له هه ده شه رعیه کانا. پوخته ی قسه ئه وه یه خو به گهره زانین لای خوا بیجگه له کوفر له هه موو خووییه کی بهد خراپتره، په نا به خوا له مه و له سیفه ته نا هه مواره کانی تر.

به ئی ئه گهر که سی دیار بوو که گوئی به دین ناداو به ئاشکرا فیسق و فجوور ده کرد ئه وه بۆ ئینسانی موسلمان دروسته موبالاتی پی نه کاو ئه هه مییه تی پی نه داو فیز بکا به سه ری دا. رپوایه ت کراوه: «تقربوا إلى الله ببعض أهل المعاصي وألقوهم بوجه مكفهرة والتمسوا رضا الله بسخطهم وتقربوا إلى الله بالتباعد منهم». به لام ئه مه ییش به مه رجی که ئینسان له فیتنه ی ئه وه که سانه نه ترسی یا هیوای بیستنی ئامۆزگاریی پییان نه بی ئه گهر نا هه ر موجهامه له و ئی حترامیان باشه.

رپوایه ت کراوه: ئه وه که سه ی به ئه ندازه ی دانه ی خه رته له یی فیز و ده مار له دلیدا بی، ناچیته به هه شت، واته: یا پیویسته به قه ده ر خو ی له دۆزه خدا سزا بدری یا مه گهر خوا به تاییه تی عه فووی بکا.

ده گێر نه وه له و کاته دا که سه لمانی فارسی (رخ) فه رمانداری ناوچه ی مه دائین و

بەغداي ئىمپۇ بوو، پۇژى لە پىگادا دەگا بەيەكى كە ھەندى كاي بۇ ئازەلەكەي كىپبوو. زەلامەكە ھەزەرتى سەلمانى نەناسى و داواي لى كىرد ئەو كايەي بۇ ھەلگىرى ئەويش بۇي ھەلگىرت و ناوي خۇي نەبرد.

يەككى تر لە گوناھە گەورەكان عوجبە. پىوايەت كراو ھەزەرتى مووسا (د.خ) لە شەيتانى پىرسى: كام گوناھ ھەيە ئەگەر ئادەمىزاد بىكا ئىتر لەگەلتدا پىك دەكەوي و بەينتەن باش دەبى؟ ئەويش لە وەلامىدا وتى: عوجب واتە خۇ بەچاك زانين و لە خۇبايى بوون. ھەركاتى ئادەمىزاد لە خۇي بايى بوو و بەباشى تەماشاي خۇي كىرد و لە تاوانبارى نوقسانكارىي خۇي بى ئاگا بوو، ئەو كاتە من بەتەواوي زال دەبم بەسەرىداو ئەو ھى بىمەوي پى دەكەم.

لە گوناھە گەورە نادىارەكان تەماعكارى و دەنائەت پەرسى بۇ دنيا، واتە تەماع وا بىكا بەئىنسان ھەموو جۆرە پەستى و ھەقارەتى قىبوول بىكا ئەو يەككە لە پەزىلە نابارەكان و، كاتى ئادەمىزاد تەبىئەتى ھاتە خوار بۇ قىبوول كىردنى ھەموو جۆرە پەستىيەك لە پىناوي مالى دنيادا ئەو ئەو ئادەمىزادە تاوانبارە و ئەو تەماعەي دەبىتە ھۇي گەلى گوناھكارى و ناتەواوي و بى دىنى.

پىويستە بزەن مەبەس لە تەماع ئەو نىيە كە ئىنسان بەياساي شەرع و بەپىگاي پەواو بەجى، ھەولى پەيدا كىردنى مالى دنيا بدا، بەكشتوكال يا ئالوگور يا كىركارى يا ھەر جۆرە كەسابەتكى شەرىعى تر. لە فەرموودەي پىغەمبەردا ھەيە «ليس من حب الدنيا طلب ما يصلحك»، واتە: گەرەن بەدواي رىزق و پۇزىي كە زىانت چاك بكاو لە ھەموو لايەكەو پۆشتەو پەرداخت بكا، پىي ناوترى دنيا خۇشويستەن. بەلكو مەبەس لە تەماعكارى ئەو ھەيە كە ئىنسان بۇ كۆكردنەو ھى مال و سامانى دنيا بەھەموو جۆرى ھەول بدا و گوئى نەداتە ھەرام و ھەلال و واجىبى ئاينى لەسەر بىفەوتىنى و پىاوەتى و شەرفى خۇي لەسەر دابنى و لە سنوورى پىاوەتى لىداو خۇي بۇ سووك بكا، وەكو ئەو كە گەلى لە ئەھلى ئەم رۆژە پىيەو ھەگىرودە بوون و بۇ پەيدا كىردنى مايە و پاىيە دنيايى چەند كىردەو ھى ھەرام دەكەن.

يەككى لە گوناھە گەورە نادىارەكان ھىرسە لەسەر دنيا كە دەبىتە ھۇي كۆكردنەو ھى مالى دنياو مەنعى ئەو كە لە شوئىنى خۇيدا سەرف بىكى. ديارە ئەم مەنعى سەرفى مالى دنيايە لە خاسىيەت و پەستىي تەبىئەت و پىژدىيەو پەيدا دەبى.

زەممى بەخىلم لە نامەيىكى سەربەخۇدا نووسىو ھە و لەوئىدا باسى ئەو ھەم كىردو ھە كە

به خیلی بریتییه له پاگرتنی مال له کاتیکدا سهرفکردنه که ی واجیبی شهرعی بی.

دیاره ههروه کو سهرف نه کردنی مالی دنیا مه زمووم و خراپه، ههروه ها ئیسراف و ته بزیو و زیاده پوهیش له سهرفی مالدا مه زمووم و خراپه. زۆریه ی ئیسرافیش له وه وه پهیدا ده بی که کابرای موسریف ههز له وه دهکا خه لک مه دخی بکه ن و ته عریفی بلا و بیته وه.

دهگێر نه وه که شهیتان، له عه نه تی خوی لی بی، هات بۆلای هه زه ته ی سوله یمان (د.خ) ئه ویش لی پرسی: ئه ی ئیبلیس به چ شتی زال ده بی به سه ر ئوممه تی پیغه مبه ری ئاخو زه ماندا که (مه مه د) ه (د.خ)، ئه ویش له وه لامیدا وتی: خو شویستن و حیرسی دنیا ده خه مه دلایه وه وه له پیش چاویاندا جوانتری ده که م له وتنی (لا اله الا الله محمد رسول الله) واته: له به ر حیرسی دنیا نایانه رژی ناوی خوا به یئن.

یه کی تر له گونا هه گه وه نادیاره کان حوبی جا هه، واته: ههز کردن له پایه و شان بۆ ئه وه خه لک به شان و بالیدا هه لده ن و مه دخی بکه ن. جا ئه م ههز له مه دح و سه نا کردنه ئه گه ر له سه ر کرده وه ی خوی بی، واته به وه ی له سه ر هه ر کار ی که بیکا خه لک مه دخی بکه ن، ئه وه ده گه ر پیته وه بۆ سه ر رپا کردن. خو ئه گه ر له سه ر شتی بی که نه یکر دو وه، بۆ نمونه: کابرا نانه نه نییه که چی ههز دهکا خه لکی پیی بلین: پیاویکی خاوه ن نان و خانه دانه ئه وه زۆر خراپه تره، خوی گه وه ره فه رموویه تی: «وَيَحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبْنَهُمْ بِمَقَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ» واته: ئه وانه که ههز ده که ن مه دح و سه نایان بکری له سه ر شتی که نه یان کرده وه، گومان مه به که له سزای دۆزه خ رزگار ببین. بۆ نمونه: کابرا پیاوچاک نییه و ههز دهکا پیی بلین: پیاوچاک... یا وه لی نییه ههز دهکا پیی بلین: وه لی. ته نانه ت له هه ندی کتیدا باس کرا وه که ئه م سیفه ته هو ی عاقیبه ت شه رییه، په نا به خوی گه وه ره.

به لام کاتی ههز به مه دح کردن خراپه که ئینسانه که ئه و مه دحه ی پی خوش بی بۆ پهیدا کردن مالی دنیا. به لام ئه گه ر له به ره ئه وه پی خوش بی مه دخی بکه ن که دهستی برپا و شو ره تی پهیدا بکا و بتوانی به و شو ره ت و ده سه لاته زۆر لیکراوی له سته م رزگار بکا و هقی بۆ داماو ی بسپنیه وه، مه به سه ته ئاینیه کانی پی جیبه جی بکا، ئه وه هه رام نییه، به لکو به پیی نه نجامه کانی یا واجیب یا سونه ته.

یه کی تر له گونا هه گه وه نادیاره کان (اتباعی هوا) واته دوا ی ئاره زووی نه فس که وته که ئینسان وای لی بی، ئه وه نده هه واپه رست بی هه رچی نه فسی داوای لی بکا

ههولئى بۆ بداو پەيدايى بكا. جا كاتى ئىنسان گەيشته ئەم پاىە ناشىرىنە ھەر گوناھى لى
ولتدا باو بى دەىكاو، لى ھەموو پرووئەكەو ھەرقى ھەلال و ھەرامى لا نامىنى.

دىارە مەبەس لى دواى ئارەزووى نەفس كەوتن، ئەو ھە نىيە كە ئىنسان ھەندى ئارەزووى
دىيائى لى دلدا بى، چونكە كەس نىيە خالى بى لى ئارەزووى نەفس.

لى ھەدىسى شەرىفايە: ھىچ گوناھى نىيە، غەيرى بت پەرسىتى، زىيانى لى دواى
ئارەزووى نەفس كەوتن زىاتر بى، ئىنسانى ھەواپەرسىت ئەگەر خوا تەوفىقى نەداو لى
ھالە نەگەرپتەو، بىچگە لى ھە كە كافر دەبى ئەنواعى مسىبەتى بەسەردادى.

رپوايەت كراو: كە خواى گەورە وەھبى كەرد بۆ ھەزرىتى داوود (د.خ): بلى بەو ھەدانە
كە دىنيان ھەيە پرووى خويان لى مەن وەرنەگىرن، بەھوى ھەواپەرسىتپەو، چونكە ئەگەر
ئەوان پرووم لى وەرگىرن، مەن بەندەى زۆرم ھەيە پرووم تى بكن بەلام ئەوان غەيرى مەن
خويان دەست ناكەوى كە بۆ پەرسىتن و عىبادەت بۆ كەرن بشى، بەخشش و ھەلاتى مەن
زۆر زۆرە وەكو بەشى ئەوان دەكا، بەشى خەلكى تەرىش دەكا، بەلام غەيرى مەن كەس
خاوەنى ھىچ نىيە.

جا لى بەرئەو كە نىعمەتەكانى خوا زۆرن و دوايىيان نايى و ھەر نىعمەتى
بەھەر كەسى بگا ھەر لى خاوەنى و، لى بەرئەو كە خواى گەورە ھەزى لى ھەيە سوپاسى
نىعمەتەكانى بكى، مۆژدەى بەخاوەن سوپاسەكان داوود ھەرموويەتى: «لئن شكرتم
لأزيدنكم» واتە: سوپاسان بۆ دەخۆم ئەگەر نىعمەتى مەنتان لى بەرچا و نەبى و كوفرانى
بكن، تووشى سزى ناھەموار و نابار دەبن، بەپاستى سزى مەن سەخت و تىژە.

ھەزرىتى پىغەمبەرىش (د.خ) تەرىقى ئوممەتەكەى كەردو ھەسەر ئەو كە ھەركەسى
چاكەى كەرد، لى گەلىاندا پاداشى چاكەكەى بەدەنەو، ھەتا خو و بگرن بەسوپاسەو و
شوكرى نىعمەتى خوداش بكن، لى پروو ھەرموويەتى: «من لم يشكر الناس لم يشكر
الله» واتە: ھەر كەس سوپاسى ئادەمىزاد نەكاو چاكەى لى بەرچا و نەبى، ئەو سوپاسى
چاكە و نىعمەتى خواى گەورەش ناكات.

يەككى لى گوناھە گەورە ناديارەكان، ئەمىن بوونە لى مەكرى خوا، پەنا بەخوا، نىشانەى
ئەم ئەمىن بوونەش ئەو ھە لى گوناھەكەردا خوى بەرەلا بكا و بى باكانە دەست بداتە
گوناھەكەردن و بەدەم بلى: خوا غەفور و رەھىمە و ئىحتىياجى بەخۆماندووكەردنى مەن

نییهو، بهم جوړه خهیا له پروپوچه هه یبه تی نه مرو نه هیی خوی له دلدا نه مینی.

له حه دیسا هه یه: کاتی که خوی گه وړه شهیتانی له عینی له قاپیی په حمه تی خوی دهرکرد، جیبرائیل و میکائیل که له فریشته هره سهر به رزه کانی باره گای خوان له ترسی غه زه بی خوا ده ستیان کرد به گریان. جا خوی گه وړه له گهل نه وده شدا که به هه موو شتی ده زانی لیانی پرسی: بوچی وا به کول ده گرین؟ عه رزیان کرد: له تو نه مین نین و دهر ترسین وه کو شهیتان له قاپیی که رمت دهر مان بکه ی، ئینجا خوی گه وړه پیی فهرموون: «هکذا کونا خائفین» واته: هه ووه ها له من بترسن. هه له سهر نه م بناخه بوو که حه زرت (د.خ) هه میسه له دوعادا ده فهرموو: «یا مقلب القلوب ثبت قلبي علی دینک» واته: نهی خوی هه لسوورپینی هه موو دلان! دلی من له سهر دینی خوت دابمه زیننه به لی دلی هه موو خاوهن دلی له ژیر هیزی نه وادایه و نه و ده توانی به باری چاکه و خراپه دا هه موو دلی هه لسوورپینی. که واته هه رگیز نابی و په و نه نییه که ئینسان له مکر و توانا و ده سته لاتی خوی گه وړه نه مین بی و پشتینی لی بکاته وه. پیویسته ئیمه ش هه میسه نه م دوعایه بخوینینه وه به لکو خوی گه وړه دل و دهر وونمان له سهر کاری خیر و باوه ری چاک دابمه زینتی.

یه کیکی تر له گونا هه گه وړه نادیاره کان یه ئس و بی هیوا بوونه له په حمه تی خوا. هه ندی له زاناکان نه م گونا هه یان به (اکبر الکبائر) ژماردووه، خوی گه وړه فهرموویه تی: «وَلَا تَيَاسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيَأْسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ» واته: بی هیوا مه بن له په حمه تی خوا، چونکه بیجگه کافران که س له په حمه ت و میهره بانیی خوا نائومید نابی. هه ووه ها فهرموویه تی: «يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» واته: نهی به بنده کانی من له وانه که له نه ندازه به دهر دوی ئاره زوی نه فس که وتوون! له میهره بانیی خوا نائومید مه بن، خوا ده توانی له هه موو گونا هی خوش ببی، خوا لیبورردو، سرپوش و میهره بانه. دیاره پاش نه م نایه ته پیروزانه مه عنای نییه ئینسان له په حمه تی خوا نائومید بی. ریگای ئیسلامه تی و سه لامه تی نه ویه که ئینسان هه میسه له بهینی ترس و ئومیدا بی. نیشانه ی نه م ریگایه ش نه ویه نه گهر روژی سهد جار تووشی گونا هه ببی هه موو جاری ترسی به سه را غالب ده بی و له و گونا هه په شیمان ده بیته وه دلی خوی به وه ئارام ده کا که خوا له هه موو میهره بانان میهره بانتره و له وانه یه لی ببووری و چاوپوشی لی بکا. له حه دیسا هه یه که به دگومانی به خوا یه کیکه له گونا هه گه وړه کان. واته: ئینسانی

گوناهبار نابى گومانى وابى كه خوا عهفووى ناك، بهلكو دهبى هموو كاتى هيوای بهعهفووى خواو ليپووردنى زور بى.

نیشانهى ئەم بەدگومانییه ئەوهیه ئەگەر کابرا موسیبهتیکی بهسەردا بى، ئارامى لى هەلەدەگیرى و زور پەڕیشان دەبى و هاواری لى هەلەدەسى و خراپىى حالى خوى بو خەلك دەردەخا، بى گومان ئەگەر گومانی بهخوا باش بى له كاتى ئەو موسیبهتەدا دەلى: خوا بۆیه ئەم دەردەى داوه بهسەرمدا كه بىكاتە كهفارهتى گوناھەكانم و تاوانەكانم بسپرتەوه.

شایانى زانینه: جەزەع و فەزەع، واتە خو ناپەحەت كردن، وەختى گوناھە كه له دلا لەو قەزای خوايه عاجز و نارازى بى، بەلام ئەگەر له دلا باوەرى وابى ئەو موسیبهتە له لایەنى خواوه نێردراوه و دەبیتە كهفارهتى گوناھ یا دەبیتە هوى بەرزى پایەى له لای خوا، ئەوه قەیناكا. هەروەها ئەگەر گریانەكەى ئەنجامى جۆشى دەروون بى و دەنگ بەرز نەكریتەوه ئەوه بههێچ جۆر گوناھ نیه، تەنانت گوناھى بچووكیش نیه.

یهككى تر له گوناھە گەوره نادیارەكان شارەدەوى حوكمى شەرعه، واتە: له شوینىكا پروونكرەنەوه و بهیانكرەنى حوكمى شەرع پێویست بى، لەویدا قسە نەكردن و بى دەنگ بوون گوناھىكى گەورهیه. له قورئانى پیرۆزدا خواى گەوره هەرهشەى لەوانە كردووه كه حوكمى ئاین دەشارنەوه، ئەوتە دەفەرموى: «إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ». واتە: ئەو كەسانە كه ئاگادارى حوكمە ئاینیهكانن و له كاتى پێویستدا دەشارنەوه، ئەوانە خواى گەوره له پەحمەتى خوى دووریان دەخاتەوهو، ئەهلى پەحمەت، مۆسلمانان و فریشتە و پێغمەمبەرانیش، نەفرینیان لى دەكەن. جا لەبەر ئەهەمییەتى دەرخستن و بهیانكرەنى حوكمى شەرع من دەربارەى ئەمر بەچاكەو نەهەى له خراپە نامەییەكى تاییهتیم نووسیوهو هیوادارم، ئەگەر خوا مەیلی لى بى، سوودی لى وەرگیر.

یهكى له گوناھە گەوره نادیارەكان بەسووك تەماشاكردنى زانیانى ئاینه. زانای ئاینى كه پەفتار بەزانینهكەى بكا دوو پایەى هەیه: یەكەم پایەى زانسته ئاینیهكەى، دووهم پەفتارە باشەكەى. ئەم دووانەیش هەردووکیان هوى ریز و قەدر لیگرتن. جا ئەگەر ئەو زانا ئاینیه پەفتارى باش نەبوو، ئەوه هەرچەند پێویستە پەفتارە ناھەموارەكەى ببووزینى، دەبى ریز له زانینهكەى بگیرى و بەجۆرى ئازار نەدرى كه ئەهلى عیلمى پى سووك ببى.

ههروهها له گوناوه گهوره ناديارهكانه بوغزانندن و دوژمنايهتى لهگهڵ ئالى حهزرتى پيغه مبهردا (د.خ) كه نه وهى حهزرتى عهلى و حهزرتى فاتيমেى زههران لهگهڵ باقىي موسلمانانى بهنى هاشم و بهنى مولهلب كه پيوهنديان به حهزرته وه (د.خ) ههيه. له م بابته وه چهند ههديسى شريف پيوايهت كراون و به دريژى له نامه ييهكى تايبه تيدا نووسيو من.

يهكى له گوناوه گهوره ناديارهكان حهزنه كردنه به كۆمه لهى سالحان. جا ئه گهر ئه و حهز لى نه كردنه يان له بهر نهفسى خويان بى، ئه وه گوناوهى گه ورهيه و بهس. خو ئه گهر له بهر پياوچاكى و له خواترسييه كه يان رقى لىيان بى، ئه وه ده بى به كوفر (والعيان بالله). يهكى تر له گوناوه گهوره ناديارهكان خو شويستنى فاسقان و زوردارانه. نيشانهى ئه م خو شويستنه ش ئه وهيه كه لىيان نزيك بنه وه له سالحان دوور بكه ونه وه، له ههديسايه: «وهل الدين إلا الحب لله أو البغض لله؟» واته: دين بريتييه له خو شويستنى ئه هلى دين له بهر خوا و بوغزاندى پياو خراپ و ئه هلى بىدعهت له بهر خوا. ههروهها له ههديسايه: «تقربوا إلى الله ببغض أهل المعاصي والقوهم بوجوه مكفرة، والتمسوا رضا الله بسخطهم، وتقربوا إلى الله بالتباعد منهم»، واته: ئيتاعهى خوى گه وره بكه ن و لى نزيك ببه نه وه له رى خو شنه ويستن و بوغزاندى ئه هلى گوناوه وه و به پروويهى گرژ و تاله وه پىيان بگه ن و، به عاجزبوونى ئه وانه لىتان داواى په زامه ندى خوا بكه ن و به دووركه و تنه وه له وانه له خوى گه وره نزيك ببه نه وه.

يهكى تر له گوناوه گهوره ناديارهكان عاجزبوون و په ق هه لگرتنه له كه سى كه بزاني خوا خو شى ده وى. نيشانهى ئه مه ش ئه وهيه كه كابرا به هه رجورى بوى بلوى ئازارى دلى ئه م جوړه كه سانه بدا. له ههديسى قودسيده هيه: «من أهان ولياً لي فقد بارزني بالمحاربة». واته: ههركه سى ئازارى دو ستىكى من بدا، ئه وه به راستى هاتو وه ته مهيدانى شه ر له گه ل مندا.

يهكى تر له گوناوه گهوره ناديارهكان ئه وهيه ئه گهر موسلمانى گيرو دهى مسييه تى بوويه كى شاده كامى پى ببا، مه گهر ئه و موسلمان ه سته مكار بى، ئه وه له لايه نى سته مكار ييه كه هيه وه ره وايه شاده كامى پى ببرى له كاتى تووشى كاره سات بوونيدا تا يه كى تر په ند وه ربرى.

يهكى تر له گوناوه گهوره ناديارهكان، ته ركى سه له واتدانه له سه ر حه زرت (د.خ) له كاتيكا كه ناوى موباره كى ببيسى.

له هه دیسی شریفدا ههیه: که پوژی هه زهت (د.خ) سه رکه وه سه مینه رو هه
پلهیه که سه دهکوت دهیغه رموو: ئامین.

هه زیان کرد: بوچی ئه م سئ جاره ئامینی هه رموو؟ ئه ویش له وه لامدا هه رموو:
جیبه رئیل له پله یه که مدها هات و وتی: هه رکه س ناوی تو ی بیست و سه له واتی لی نه دای
یا خوا بکه ویتته ناو ناگری دۆزه خه وه. منیش وتم: ئامین. واته: سه له وات نه دان له هه زهت
(د.خ) له کاتی ناو هاتنیدا نیشانه ی بی مه به به تییه له گه لیدا، دیاره بی مه به به تی
له گه ل هه زهتدا (د.خ) له نا هه مو ارترین نه خو شیی دلی موسلمانانه.

له گونا هه گه وره کان هه رامو شکردنی که لیمه بییه یا ئایه تی له قورئانی که ریم، چ
جایی سووره تی. واته: ئینسان میقداری له قورئانی که ریم بخوینی و فیری بیی یا خو
بیکاته به رو له پاشان به بی به هانه ییکی شه رعیی وه کو نه خو شی یا کو ششی بو ژبانی
مال و منال یا هه، بو ی پیک نه که وئ ده وری بکاته وه و، ئه و میقداره قورئانه ی له بیر
بچیتته وه یا له به ری نه مینی. له هه دیسی شریفدا ههیه:

«من تعلم القرآن ثم نسيه لقي الله وهو أجزم» واته: که سئ قورئانی پیرو ز فیر بی و له
پاشان به بی به هانه ی شه رعیی له بیر بچیتته وه، ئه وه له پوژی قیامه تدا به ئه جه زمی
ده گاته خوای گه وره. جا که لیمه ی ئه جه زم له م هه دیسه دا به سئ جو ر مه عنای لی
درا وه ته وه، یه که م: (گول؟)، په نا به خوا، واته: له پوژی قیامه تدا به گولی هه شر ده کری.
دو وه م: ده ست برا و، واته: له پوژی قیامه تدا ده ستی خالی ده بی له خیر و چاکه. سییه م:
زو بان برا و، واته: له پوژی قیامه تدا زو بان نابی عوزری بو خو ی به ینیتته وه.

که وایی بو پرگار بوون له م موسیبه ته هه رکه سئ ئه ندازه یی قورئانی خو یندی و له به ر
ده ور نه کرد نه وه له بیر چو ویتته وه پیو یسته ده وری بکاته وه به ره وانی فیری ببیتته وه،
هه روه ها ئه گه ر له وه ختی خو یا له به ری کرد بی و له دوا ییدا له به رگو ی پی نه دان له به ری
نه مایی، پیو یسته بیکاته وه به ر.

یه کیکی تر له گونا هه گه وره نا دیاره کان دل ره قییه. نیشانه ی ئه مه یش ئه وه یه که دلی بو
ئینسانی هه ژار و که مده ست ناسو وتی و له ئامو ژگاری زانایانی ئاین سوود وه رنا گری،
ته نه انه ت ئه گه ر لای که سی کدا بی گیانی ده ربچی، هیچ مه به ستی نییه و ئه و گیان
ده رچو ونه ی به لاهه شتیکی سووک و بی نرخه، هه روه ها دلی به هه تیوی پروت و برسی و
تینوو ناسو وتی و ئه گه ر ئینسانی دامای برسی داوای نانیکی لی کرد، نایداتی! له

حه‌دیسى شه‌ریفدا هه‌یه: «أبعد الناس من الله ذو القلب القاسي». واته: دوورت‌ترین ئاده‌میزاد له‌ خواوه‌ که‌سیکه‌ خاوه‌نى دلى ره‌ش و ره‌ق و بى‌ به‌زیه‌ی بى. له‌ هه‌دیسى‌کى تر‌دا فه‌رموویه‌تى: داواى خیر بکه‌ن له‌ خاوه‌ن به‌زه‌یییه‌کانى ئوممه‌تى من نه‌ک له‌وانه‌ که‌ دل‌یان ره‌قه، چونکه‌ ئه‌و دل‌ره‌قانه‌ له‌ لایه‌نى خواوه‌ له‌عه‌تیا ن دیت‌ه‌سه‌ر. له‌ هه‌دیسى‌کى تر‌دا ده‌فه‌رموئ: ره‌حمه‌تى خوا دوورناکه‌وئته‌وه‌ مه‌گه‌ر له‌ ئینسانى خاوه‌ن شه‌قاوه‌ت و به‌ده‌خت.

یه‌کى‌کى تر له‌ گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان جه‌ساره‌ت و چاوقایمیه‌یه‌ له‌سه‌ر تاوان کردن، به‌تایبه‌تى ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌نده‌ تاوان‌کارى بکا که‌ ترس له‌ دل‌یدا نه‌مینی.

یه‌کى‌کى تر له‌ گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان ئه‌وه‌یه‌ ئینسان پى‌ خوش بى، هه‌جوى پیاوى گه‌وره‌ی ئاینى بکری یا پى‌ خوش بى که‌ ئه‌و پیاوه‌ گه‌وره‌ ئاینیه‌ تووشى زه‌لله‌یه‌ بى و نوشوستى بى. نیشانه‌ی ئه‌م سیفه‌ته‌ش ئه‌وه‌یه‌ که‌ یارمه‌تیی ئه‌و که‌سانه‌ بدا که‌ هه‌جوه‌که‌ی ده‌که‌ن یا ده‌ستى بر‌وا مه‌نعیا ن بکا له‌و هه‌جوه‌ که‌چى مه‌نعیا ن نه‌کا. پوخته‌ی قسه‌: یارمه‌تیی ئه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ که‌ نازارى پیاوى گه‌وره‌ی ئاینى ده‌ده‌ن له‌ گونا‌هه‌ گه‌وره‌کانه‌.

یه‌کى‌کى تر له‌ گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان ئیسرا ر و ده‌وام‌کردنه‌ له‌سه‌ر گونا‌ه‌ی بچووک، واته: قه‌ستى وابى که‌ به‌رده‌وام بى له‌سه‌ر کردنى گونا‌هه‌ بچووکه‌کان، ئه‌گه‌رچى ناوه‌ناوه‌ ئه‌و گونا‌هه‌ بچووکانه‌ی لئوه‌ پووبدا. که‌واته‌ هه‌ر کاتى ئینسان به‌م قه‌سته‌وه‌ گونا‌ه‌ی بچووک بکا، که‌ ده‌وام بکا له‌سه‌رى ئه‌وه‌ ئه‌و گونا‌هه‌ بچووکه‌ به‌گونا‌ه‌ی گه‌وره‌ داده‌نری، مه‌گه‌ر له‌ به‌ینى گونا‌هه‌ بچووکه‌کاندا ته‌وبه‌ بکا و له‌ کرده‌وه‌که‌ی په‌شیمان بیت‌ه‌وه‌، ئه‌وه‌ مادام ته‌وبه‌ بکه‌وئته‌ به‌ینى گونا‌هه‌کان به‌ئیسرا ر و ده‌وام کردن دانانری.

له‌به‌رئه‌مه‌یه‌ جه‌زرت (د.خ) فه‌رمانى داوه‌ به‌ئوممه‌تى خو‌ی که‌ هه‌موو پو‌ژئى جه‌فتا جار ته‌وبه‌ بکه‌ن.

(والسلام على من اتبع الهدى)

شه‌وى جومعه‌ چواره‌مى (ذى الحجه‌) ١٣٩٦ ى كو‌چى، پ‌كه‌وتى ١٩٧٦/١١/٢٦ ى زاینى، له‌ ته‌رجه‌مه‌کردنى ئه‌م نامه‌یه‌ بوومه‌وه‌.

ناممى چل و پېنجەم

باسى خوو و رەشتى خراپ دەكا

بسم الله، والحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئەمە برادەران! بزائن وا چاكە لە سەرەتای ھەموو نامەییەكەو ئەم ھەرموودە
بخویننەو ھەزەرت (د.خ) ھەرموویەتی: لە گەرەتەین خوو و رەشتى موسلمان
ئەوھە كە ھەرگیز لە بیستنی قسەى خیری ئاینى تیر نەبێ. كەوابی نابی برادەران گوی
نەدەن بەم نامانەو لییان وەرپس بین. جا ئەگەرچی ھەموو گوناھە گەرەكانم بەكورتی
لە پېنج نامەدا نووسیوە بۆ خزمەتتان، ھەرچی زیانی زۆرتر و پڕ مەترسیتەر بێ و
بەشیوەییەكى گشتی ھەرپەمەى موسلمانان گیرۆدەى بووبن، بەپێی توانا ەرزیان دەكەم
و بۆیان دەنووسم، ھەتا برادەران ئاگایان لە عەیبی خویان ببێ و بەپێی توانا ھەول
بدەن لێی پرگار بین.

ھەرموودەى پێغەمبەر: «إذا أراد الله بعبد خيراً بصره بعيوب نفسه»، واتە: كە خۆای
گەرە نیازی خیری بە بەندەى خۆی ھەبێ لە عەیبەكانى خۆی ئاگاداری دەكاو وای لێ
دەكا خۆی بناسی و چاك و خراپى خۆی بزانی. برا خووشەویستەكان! ھەتا عەیبەكانى
خۆتان نەزانن ناتوانن پاك بكەنەو لییان، یا ئەگەر بەقەزاقەدەر ئەو عەیبەتان
لێو ھەركەوت تەوھەى لێ بكەن.

لەم نامەدا تێكرا باسى خوورەو رەشتى چاك و خراپى موسلمانان بۆ دەكەم تا
بەرچاوتان ڕوون و لە كاروبارى خۆتان ئاگادار بن. جا ئەگەر خوورەو رەشتى تاك چاك
بوو ئەوا ھەزار سوپاسى خۆای گەرە بكەن، بەلام لە خۆتان باى مەبن و خۆتان بەباش
مەزانن. خو ئەگەر خوو و رەشتى چاك نەبوو ئەوا خۆتان بناسن و لە خۆتان ڕازی مەبن
و بە ھەموو جۆر تێ كۆشن بۆ ئەو كە ئەخلاقی خۆتان چاك بكەن و كەردەو ھەكانتان بەرھە
شەرع بەرن. ھەرموودەى پێغەمبەر (د.خ) كە شەیتانى لەعنەتى وتوویە: ئەى پێغەمبەرى

خوا! من پشتی بنیادهم به گوناھ شکاند و ئەوانیش پشتی منیان بهپهشیمان بوونهوه و له خوا پارانهوه و تکای لیخوښبوون شکاند، دووباره من گهږامهوه سهريان و بهوه پشتم شکاندن که هه که سیکم له خوێ پازی کرد و وهزعیکی وهههه بهسهردا هیان که له خوێان بایی بوون، ئیتر ئەمجاره نهیانتوانی پشتی من بشکینهوه.

من بهم نامه‌ی خووڤه‌وشتی به‌ده به‌لکو به‌نامه‌کانی گوناھه گه‌وره‌کان به‌رچاوی ئیوهم ږوون کردووته‌وه، سا به‌لکو خوای گه‌وره هیدایه‌تی برادران بدات، هه‌تا ږزگار بین. ده‌گپږنه‌وه که هه‌زرت (د.خ) فرمویه‌تی: «اللهم جنبني منكرات الأعمال والأخلاق والأهواء والأدواء» واته: ئەی خوای میهره‌بان! له که‌رههه و به‌خششی تۆ ده‌لالیمه‌وه که دوورم به‌هه‌ته‌وه له کرده‌وه‌ی نابار و نا‌هه‌موار و نا‌شه‌رعی وه‌ک پیاو‌کوشتن و د‌زیکردن و م‌الێ خه‌لک خواردن و زیناکردن. هه‌روه‌ها ت‌کا لێ ده‌که‌م که له خووڤه‌وشتی نا‌په‌سه‌ند دوورم به‌هه‌ته‌وه وه‌ک کینه‌و د‌لپ‌یسی و ئا‌ژاوه‌ نانه‌وه. دوورم به‌هه‌ته‌وه له ئاره‌زووی نا‌په‌سه‌ند وه‌کو ئاره‌زووی کرده‌وه‌ی خراپ و سته‌مکاری و کاری نا‌شه‌رعی. دوورم به‌هه‌ته‌وه له ده‌رد و به‌ل‌ای خراپ وه‌کو گولی و نه‌خ‌وشی نا‌شیرینی وه‌ها خه‌لکی ت‌ری‌زم لێ بکه‌ن. دیاره هه‌زرت (د.خ) له‌و ږووه‌وه ئه‌م دوعای ده‌کرد که ده‌یزانی گه‌لێ له ئە‌فرادی ئوممه‌ت گ‌یرۆده‌ی هه‌ندێ له‌م شتانه‌ بوون بۆ ئە‌وه‌ی خوێان به‌پاری‌زن و ږووبکه‌نه خوای گه‌وره، به‌لکو خوا بیانپاری‌زی.

جا کرده‌وه هه‌ره نا‌شیرینه‌کانم له پ‌ی‌نج نامه‌دا نووسیوه. خووڤه‌وشته نا‌په‌سه‌نده‌کانیش وه‌ک داخ له د‌لێ و هه‌سوودی به‌ خه‌لک بردن و خ‌و به‌گه‌وره زانین و فیزکردن و و‌ینه‌ی ئە‌مانه. ئاره‌زووبازییه نا‌په‌سه‌نده‌کانیش وه‌ک (زیغ) و لادان له بیروباوه‌ڤی ئیسلامی و ب‌ی ه‌ی‌زی باوه‌. نه‌خ‌وشیه نا‌شیرینه‌کانیش وه‌ک نه‌خ‌وشی ئیسقا که نه‌خ‌وشیه‌که هه‌رگیز تینوویه‌تی نا‌شکی، یا سیل، یا (ذات‌الجنب) و و‌ینه‌ی ئە‌مانه که یه‌ک له یه‌ک ږ م‌ه‌ترسیت‌رن.

مین جومله غه‌یبه‌ت کردن، واته: به‌خراپی باسی خه‌لک کردن، له به‌دخوویییه‌وه په‌یدا ده‌بی. هه‌روه‌ها ږق و کینه و داغ له د‌لێ له‌گه‌ل م‌وس‌لمانان و نه‌خ‌وشیه نا‌دیاره‌کانی تر وه‌ک فیزکردن و خ‌یسه‌ت. زۆربه‌ی زیانی ئە‌مانه‌ش له زمانه‌وه‌یه و که‌م جار به‌ئیشاره‌ت ده‌بی. جا له‌به‌ر ئە‌مه له‌م نامه‌دا باسی خراپی ت‌ی‌ک‌رای به‌دخوویی ده‌که‌م بۆ برادران. هه‌دیه‌کانی زه‌ممی غه‌یبه‌تیش له نامه‌یه‌کی تایبه‌تیدا باس کراون.

وه ههركهسى لهه بابتهوه ئاموژگارىي موسولمانان بكا، پيويسته له پيشا زهممى بهدخويى بكاو پاشان زهممى غهيبهت.

براكان! بزنان كه خوا پاكه و پاكيى دهوى، له بندهكانى خوښى كردهوه و تارى پاك نهبى، هيچ قبول ناكا. له بهر نهه ئينسانى خووپرهوشت باش پايه لاي خواي گهويه وهك پايه لاي كه سانه لاي كه بهرژدا بهرژوون و بهشودا خواپهرستى دهكهن. نيشانه لاي ئينسانى پاك نهويه كه ههز له هاوپرپهتايى ئينسانى پاك دهكا. نيشانه لاي ئينسانى ناپاكيش نهويه كه مهيلي له سهر هاوپرپهتايى ئينسانى ناپاكه. خواي گهوره له قورئانى پيرژدا فرمويهت: «الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ». نهه ئايهته پيرژه عامه و زات و سيفهت دهگريتهوه، واته: وهكو ئينسان چاك و خراپى ههيه، كردهوه و پهوشتيش چاك و خراپى ههيه. جا نهوانه كه خووپرهوشتيان ههز له سهر ناپاكي بى به دهگهن بهر عهفووى خوا دهكهون، بهلكو بهپيى دادى خوئى سزايان دهدا. نهوانهيش كه خووپرهوشتى باش و خراپيان ههيه حاليان لهوانه لاي پيشوو گهلى باشته و نهجاميان زور پووناكتره.

له فرموده لاي ههزته (د.خ) نهگهر بيستان كيوئى له شوئنى خوئى ههلكه نراوه، باوهز بكهن. بهلام نهگهر بيستان ئينسانى بهدخو له وهزعى خوئى لاي داوه خووپرهوشتى باش بووه، باوهز مهكهن. نهه فرموده بهرزه كينايهيه لهوه كه لاچوونى خووى بهد گرانه و پيويسته خاونهكه لاي بو چاركردنى گهلى ههول بداو بچى بهگژ نهفس و ئارهزووى خويدا ههتا نهه خوويه كه مى پام ببى و پووبكاته وتار و كردارى چاك.

له فرموده لاي ترده ههيه: خووى بهد نهگهته. له يهكيكى ترده دهفرمودى: بهدخو له ههزه خراپهكانى ئوممهت لاي من حسيب دهكرى و، خووى بهد كردهوى چاك خراپ دهكا. واته: وهكو چوون كه سركه بكهوئته ناو ههنگوينهوه تامه شيرينه خوښهكه لاي تيك دهدا، كردهوى خراپيش كردارى چاك و پيكوپيكيى ئينسان تيك دهدا و دهيفهوتيني و تهوبه لاي نايهت، واته: نهگهر تهوبهيش بكا له سهر نهه تهوبهيه دهوام ناكا.

پيوايهت كراوه: «أَنْ لِكُلِّ شَخْصٍ تَوْبَةٌ إِلَّا صَاحِبُ سَوَاءِ الْخَلْقِ فَأَنَّهُ لَا يَتُوبُ مِنْ ذَنْبٍ إِلَّا وَقَعَ فِي شَرِّ مَنَ». واته: بوهموو كهس تهوبه له گوناوه ههيه و لهوانهيه باش بگهريتهوه، ئينسانى بهدخو نهبى، نهه زهمهته باش ببى و، ههز كاتى له كردهويهيه كى خراپ تهوبه بكا، پاش نهوه دهكهوئته ناو كردهويهيه كى خراپترهوه.

براکان! بزنان که ئادهمیزاد خاوهنی دوو شته: یه کهم پړاوت، دووم خو و پړوست. ئهم دووانهش هردووکیان چاک و خراپیان هیه، به لام ناباری و ناشیرینی پړاوت و دیمه زینایکی کهمی هیه، کهچی ناشیرینی خو له و دردانهیه که ئینسان له ناو دهاو خراپیهکی زوری لی پهیدا دهی.

دهگړنه وه یه کی له خواپه رسته کان له شهیتانی پرسى: کام خو له خووهکانی ئادهمیزاد زورتر یارمه تیی تو دها؟ ئه ویش وتی: حیدد، واته: توندوتیژی ته بیعت. هر کهس ته بیعتی توندوتیژی بی له پښه پاست لای ددهم، وه چو مندا لان له یاریدا توپ فری ددهن و یاری پی دهکن.

هاورپیهکانی پیغه مبر (د.خ) فرموویانه: سهری هم مو بی عه قلیهک توندوتیژی و هه لچونه. ئه بو ددراء (ر.خ) ریوايه تی کردوه: کاتی خوی گوره ئیمانی دروست کرد، ئیمان عهرزی باره گای خوی کردو وتی: خوی هیز و توانام پی بده، خواس هیزی پی دا به خوی باش و سه خاوه تیشی تیدا دروست کرد. هره ها کاتی کوفری دروست کرد عهرزی باره گای خوی کردو وتی: خویا هیز و توانام پی بده، خوايش هیزی پی دا به به دخوی و پړدی، واته: له هر دلکدا کوفری دروست کرد به دخوی و پړدی و بهرچاوته نگی تیدا دروست کرد. دیاره ئه و کهسه ی به دخو بی، کرده و هی ناشیرینی لی دوه شته وه وکو بوختان و غه بیعت و قسه هینان و بردن.

پرسیاریان کرد له یه کی له زانیانی ئیسلام که ئینسان چند عه بی هیه؟ له وه لامدا وتی: عه بی ئینسان ئه وند زوره له ژماردن نایی به تاییه تی عه بی زمان که ده گاته هشت هزار. هندی له عه بیهکانی نه قسم له نامه بیه کی تاییه تیدا نووسیون.

له هه دیسدايه: هزرت (د.خ) فرموویه تی: په حمتی خوا له و کهسه بی قسه بیه ک بکا قازانجی تیدا بی، یا بی دنگ بی و له ئافهت دوور بی. هاورپیهکانی عهرزیان کرد. ئه ی پیغه مبرى خوا! ئایا ئیمه به هوئی زمانه وه تووشی سزا ده بین؟ فرمووی: هیچ شتی نییه که به توندی ئینسان به سهر دوزه خدا راکیشی زمان نه بی. هه دیسیکی تر ده فرمووی: پاراستنی زمان له وتاری ناهه موار له باشتین کرده و هکانی ئینسانه لای خوی گوره. له هه دیسیکی تردایه که هاورپیهکانی هزرت (د.خ) عهرزیان کرد: چی ده بیته هوئی پزگاری؟ فرمووی: زمانت له وتی ناله بار بگروه له خانوی خوتدا دانیشه و بو گونا هی خوت بگری.

ههروهها له ههديسيكي ترا فهرموويهتي: وا دهبي كهسي وتاري بهدميدا دي و نرخی بو داناني و نازاني خيري گهيشتووته كوي؟ كه چي خوي گهوره بههوي ئه و وتارهوه رهزاي خوي بو دهنوسي ههتا قيامهت. ههروهها وادهبي كهسي وتاري بهدميدا دي و ئههميهتي پي ناداو نازاني چهندي گوناھي ههيه؟ كه چي خوي گهوره بههوي ئه و وتارهوه نارهزايي خوي بو دهنوسي، ههتا پوژي قيامهت. له رپوايهتيكي تردا دهفهرموي: بههوي ئه و وتارهوه له پوژي قيامهتدا دهكهويته دوزهخهوه، بهناخيدا بهقوولايي پيرهوي ههفتا پايز دهچته خوارهوه.

له ههديسيكي تردا دهفهرموي: كهسي قسهيهك دهكا بو ئهوهي خهلكي پي بكهئن، ئه و قسهيه دهبيته هوي نزمبوونهوي پايهي له ئاسمانهوه ههتا زهوي. له رپوايهتيكي تردا دهفهرموي: وهيل بو ئه و كهسهيه كه قسه دهكا بو ئهوهي خهلكي پي بكهئن.

خوي گهوره فهرموويهتي: «مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ» واته: ئينسان هه ر قسهيهكي له دم دهچي خوي گهوره دوو فريشته دهكات ههتيكي ئاگايان له و قسهيهي دهبي، ئيتير باش بي يا خراپ. جا براكان! وردبتهوه و بزائن كه له كاتي بالغ بوونهوه تا مردن ئيمه قسهمان چهنده زوره؟ كه له ژماره نايي، كه چي خيري زور كهمه و شهري زور زوره. له ههديسيكي تردا دهفهرموي: خراپترين ئادهميزاد له جيهاندا يهكيكه خهلك له زماني بترسن. له ههديسيكي تردا دهفهرموي: ئينسان ناگاته حهقيقهت ههتا زماني نهپاريزي له زيان گهياندن بهخهلك. له ههديسيكي تردا دهفهرموي: ئه و كهسه كه خوي گهوره له شهري مابهيني دوو شهويله و شهري مابهيني دوو پاني بيپاريزي ئهوه دهخاته بههشتهوه.

له ههديسيكي تردا دهفهرموي: ههموو قسهيهكي ئادهميزاد به زيان لهسهرى ساغ دهبيتهوه مهگه ئهمر كردن بهچاكه و نههي كردن له خراپه و ناوي خواهينان بي. دياره هه ر قسهيهك كه سوودي تيدا بي بو موسلمانان يا ببته هوي ئولفهت و دوستايهتي لهگهل ميوانا يا ئاموزگارويهكي خيري تيدابي ئهوانه ههموويان دهكهونه بهر ئهمر بهچاكه و نههي له خراپه و ههدينه پيروزهكه دهيانگرتهوه.

له ههديسيكي تردا دهفهرموي: «أَعْظَمُ النَّاسِ خَطَايَا أَكْثَرَهُمْ خَوْضًا فِي الْبَاطِلِ» واته: گهورهترين ئادهميزاد له لايهني تاوانهوه ئهوانه كه زورتر دهچنه ناو وتاري پرپووجهوه بهتايبهتي ئهگه ر وتارهكانيان هوي زيان خهلك بن. ههروهها له ههديسيكي تردا دهفهرموي: «أَرَبَى الرِّبَا أَسْتَطَالَةَ الرَّجُلِ فِي عَرْضِ أَخِيهِ» واته: سوودي

له ههموو سوودی خراپتر و ناهه موآرتتر ئه وهیه که ئینسان زمان درێژی له نامووسی برای خۆی بکا. واته: ههه ته نیا رپیا و سوودخواردن هه رام نییه، به لکو له رپیا و سوودخواردن هه رامتر ئه وه ئینسان نامووسی برای ئاینی خۆی ببا. رپیا یه ته کراوه: که گوناھی سوودخواردن هه فتا پایه ی ههیه، نامووس بردنی خه لک له هه موویان نابارتر و ناهه موآرتره. هه روه ها یه کی له زیانی زمان درۆکردنه. له هه دیسی شه ریفدایه: درۆکردن هۆی پوو په شی خاوه نه که یه ته له قیامه تدا و زۆربه ی سزای گۆر به هۆی غه یبه ته کردن دوو زمانیه وهیه. له هه دیسی پیروژدا: کاتی که ئاده میزاد درۆیه کی کرد فریشه کانی راست و چه پی له بهر بۆگه نیی ئه و درۆیه ماوه ی میلی دوو ده که ونه وه. هه روه ها: دواپۆژی درۆزن لاتی و گه داییه.

یه کیکی تر له زیانی زمان ئه وهیه که هه موو کاتی گه لی تاوانی پی ده کری وه کو درۆ و غه یبه ته و دوو زمانی و بوختان و ئیشاندنی دلی خه لک و جنیودان و فیتنه یی کردن، به لام ئه ندامه کانی تری له شی ئینسان هه ر یه کیکیان جوړی تاوانی لی ده وه شپنه وه، یا ئه گه ر زیاتر بی، زۆر نییه. زمان له دوو و نزیکه وه زیانی به هه موو سووچیکی جیهان ده گات، بۆیه له سه ر ئینسانی هۆشیار پیویسته زۆر گۆی بداته راگرتنی زمانی خۆی و له رپبازه خراپه کان بیپاریژی. هه رچه ند پیغه مبه ران (د.خ) مه عسووم و بی گوناهن و ئه ولیا کانیس مه فووژن و خوای گه وره پاراستوونی، به لام سپره که له وه دایه که ئه نبیا و ئه ولیا له غروور دوورن و له خوایی نابن و خاکینه ن و خاوه ن شه رمن. که ئینسان ئه م هه مووه خووه باشانه ی بوو شه ییتان ناتوانی زال بیی به سه ریداو، ئه گه ر جارێ شتی بخاته دلیه وه به هۆی هیزی سیفه ته چاکه کانییه وه پاکی ده کاته وه.

ده گپرنه وه لوقمانی هه کیم، له گه ل ئه وه دا که زۆر خاوه ن حیکمه ت و وریا و ژیر بوو، هه ر خۆی به ناته واو ده زانی، بۆیه ویستی برپاته لای هه کیمی که نه یناسی به لکو زانیاری و ژیری لی وه ربگری. به لی رۆیشت بۆ لای هه کیمی که گه وره. رۆژی هه کیمه که ئه مری کرد و پیی فه رموو: برۆ بۆ بازاری گۆشت فره شه کان له و گۆشته ی که له هه موو گۆشتی خراپتره هه ندیکم بۆ بکهر.

ئه ویش رۆیشت بۆ بازار و دل و زمانی هه یوانیکی بۆ کپی و بۆی هیئا. رۆژیکی تر پیی وت: برۆ له و گۆشته ی که له هه موو گۆشتی چاکتره هه ندیکم بۆ بکهر. ئه وه ییش وه ک جاری پیشوو دل و زمانی هه یوانیکی بۆ کپی و بۆی هیئا! هه کیمه که وتی: مه عنای چیه که من داوای گۆشتی خراپترین ئه ندامی هه یوانم لی کپی دل و زمانت بۆ هیئام، که داوای

گوشتی چاکترین ئەندامی حیوانیشم لێ کردی هەر دڵ و زمانت بۆ هێنام؟ لوقمان
 عەززی کرد گەورەم! لە ئادەمیزاددا لە دڵ و زمانی باشتەر نییە، ئەگەر باش پەرورەدە
 بکری، لە دڵ و زمانیشی خراپتر نییە ئەگەر خراپ پەرورەدە بکری. ئینجا حەکیمەکە وتی:
 بابە! تۆ ئۆستادی من بە و من شاگردی تۆ، بەراستی من لەم پەندە زۆر سوودم وەرگرت.
 یەکیکی تر لە زیانەکانی زمان ئەوەیە کە خێر و پاداشی پۆژوو دەفەوتێنی. لە
 حەدییی شەریفدا هەیه: «ما صام من ظل يأكل لحوم الناس»، واتە: بەخواهەن پۆژوو
 حسیب ناکری کەسێ کە گوشتی خەلکی بخوێ، واتە: غەیبەت بکاو ناوی خەلکی ببا،
 چونکە بەهۆی ئەو غەیبەتەو پاداشی پۆژوووەکە نامێنی.

لە حەدیییکدا دەفەرمووی: گوناھە وردە گەورەکانی^(۱) ئینسان بە تەوێ چار دەکری
 غەیبەت نەبی، چونکە لە غەیبەتدا پێویستە کابرای غەیبەتکراو گەردنی غەیبەتکەر ئازاد
 بکاو ئەگەر ئازادی نەکا ئازاد نابێ.

هەر وەها زیانی غەیبەت هاوێ و هاومەجلیسیش دەگریتەو. لە حەدیییکی شەریفدا
 هەیه: کەسێ غەیبەتی کەسیکی لای کەسێ کرد ئەگەر کابرای قسە لاکراو دەستی بپروا و
 مەنەعی غەیبەتکەرەکە نەکا، دەبێتە هاوێشی غەیبەتەکە و لە پۆژی قیامەتا خۆی
 گەورە لە ناو ئەهلی عەرەساتا سووکی دەکا.

براکان! لەمەوێش عەرزەم کردن کە غەیبەت کردن لە خۆی خراپەو پەیدا دەبی، وەکو
 رِق و کینە و داغ لە دلی و حەز لە خەلک نەکردن. دیارە کابرای غەیبەتکەر دەیهوێ دەردی
 دلی خۆی بە ناو هێنان و غەیبەتکردنی خەلک چاک بکاتەو و تەسکینی بداتەو، بەلام
 خۆی گیرۆدە دەردی دەکا هەتا ماوێ لە ژیاندا چاک نابێتەو، چونکە هەتا غەیبەتەکە
 بکا تاریکیی دلی زیاتر دەبی و، هەتا دلێش تاریکتر بی حیق و کینە زیاتر دەبی. لە
 حەدییی پیرۆزدا یە: دۆزەخ دەرگایێکی هەیه کەسی پیاوێ ناروا تە ژوورەو ئەو کەسانە
 نەبی کە دەیانەوێ شیفای رقی دلی خۆیان بە گوناھ کردن بدەن. فاسقەکانیش دەلێن:
 غەیبەتکردن دەرمانی نەخۆشیی دڵ، بەلام بیگومان بەهەڵدا رۆشتون؛ چونکە
 نەخۆشی بە نەخۆشی دەرمان ناکری، بەلکو دەرمانی ئەو نەخۆشییە عەفوکردنی ئەو
 کەسێ کە رقی لێ هەستاو. جا ئەگەر زۆری لە خۆی کرد و ئەو کەسێ عەفو کرد ئەوا
 دلی سارد دەبێتەو و ئەو جۆش و خرۆشە نامێنی و بەنوری خۆی میهرەبان پووناک
 دەبێتەو و ئەو تاریکییە پێشووی دەرپۆتەو و لەو دەرە ناھەموارە پزگار دەبی.

(۱) گوناھێ گەورە سی جۆرن: زۆر گەورە، مامناوەندی، وردە گەورە – وەرگیر.

براکان! ئەگەر نازانن غەیبەت چیبە؟ بزانی غەیبەت ئەوێهە باسی برای خۆت یا خوشکی خۆت بکە بەعەیبی که تیایدا نەبی. بەمەرجی باسکراوەکە پێی ناخۆش بی، که له پاشملە ئەو عەیبە ی باس بکری، ئیتر فەرقی نییە ئەو عەیبە له بابەتی عەیبی لەش بی یا هیی خوورپەوشت یا هیی ژن و مأل و مندال یا رشتە ی باو باپیر و داو داپیری، له بابەتی ئاینی بی یا بابەتی دنیا یی، تەنانەت عەیبە که پێوەندیی بەپۆشاکەو بی وەکو ئەو که بلیت: مێزەرەکە ی بچوو که یا کهواکە ی کورته یا کهوشەکانی ناشیرین، یا باسی هەستان و دانیشتنی ئەو کهسە بی، وەکو ئەو بلی: پۆششتنی له لۆقە ی گورگ دەچی، یا باسی ئەو بکا که عەبووس و پووگرژ. جا ئەم دەربرینە هەروەکو بەشیوە ی قسەکردن حەرەمە بەشیوە ی ئیشارە نووسین و هەر جوړه هۆو ریگاییه کی تیگە یاندنیش حەرەمە. له هەموو ئەو شیو و خالانەدا که باسمان کردن ئەگەر ئینسانە باسکراوەکە عەیبەکی تیدا بوو ئەو کارەکە غەیبەتە. خو ئەگەر تیدا نەبوو، ئەوا بوختانە و گوناھی له غەیبەت گەورەترە و له هەندئ شویندا دەبیته هۆی لیدانی داری حەد.

ئەوێش بزانی هەروەکو غەیبەتکردنی موسلمان حەرەمە، غەیبەتی ئەهلی زیمەیش وەکو جوولەکە و گاوری که له ئیدارە ی ئیسلامدا بن هەر حەرەمە.

بەئێجماع غەیبەتکردن گوناھی گەورەیه، بەلام هەندئ له ئیمامەکان غەیبەتیان کردوو بەدوو جوړ، واتە: غەیبەتکردنی ئینسانی ئاین نەزان و قورئان لەبەر نەبوویان بەگوناھی بچوو داناو، غەیبەتکردنی زانی ئاینی و قورئان لەبەریان بەگوناھی گەورە داناو. بەلام ئەمانە زۆر کهمن.

براکان! هەروەکو باسی هەندئ خوورپەوشتی خراپم بو کردن، پێویستە هەندئ خو و پەوشتی چاکیشتان بو باس بکەم. باسکردنی ئەو خوورپەوشتە چاکانە زۆر بەئەهەمییهتە: چونکه پێغهەمبەر (د.خ) مۆژدە ی داو و فەرموویەتی: ئەوانە که خاوەنی خوورپەوشتی چاکن پایە ی ئەوانەیان بو دادەنری که پۆژ بەپۆژوون و شەو خەریکی شەو نوێژن، ئەگەرچی عیبادهتیان کهم بی. جا لەبەر پیرۆزیی وەرگرتن بەوتنی لهفزهکانی ئەو حەدیسە شەریفە که لهم بابەتەو وارید بوو، من نەفسی حەدیسە که نهقل دەکەم. ئە ی خو شەویستەکانم بەختیاری و رزگاریی ئینسان ئەوێهە که لهسەر ئەو خوورپەوشتە بی لهم حەدیثەدا نووسراو. حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «خيار الله في ما أنبأني الملائع الأعلی قوم یضحکون جهراً من سعة رحمة ربهم و یبکون سراً من خوف عذاب ربهم» واتە: هەروەک کۆمەلێ مەجلیسی بەرز پێیان وتووم باشتەری نەدەمیزاد ئەوانەن که له خو شیی گوشاری و فراوانی پەحمەت و میهرەبانیشی خوی گەورە وە

بەئاشكرا پى دەكەنن و، لەترسى سزاي خوا لە پەنامەكيدا و بى ئەوھى كەس بزاني بەكول دەگرين، بەياني و ئىوارە لە خانووە پىرۆزەكانا كە پىيان دەلین مزگەوت، ئەمە حالپانەو، لە خواي گەورە دەپارپنەو بەرەغبەت و پەھبەت واتە: بەھىواي مېھرباناي خواو ترسى سزاي پۆزى قىامەت. ئەم كۆمەلە ئادەمىزادە بەزاهير وان لە دنيا، بەلام بەدل وان لە عالەمى ئاخىرەتا. پەژارەيان نىيە، پاشەپۆزيان نەبى. پىويستى قەبرىان ئامادە كردووە. جەوازيان وەرگرتووە بۆ پىگەيان و ئامادەن بۆ ئەوھى لە پىگەياندايە. لە پاش بەياني ئەم فەرموودەيە حەزەت (د.خ) خویندىيەو: «ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدٍ». ئەم ئايەتیش ئىشارەيە بۆ ئەو ئەگەر كەسى ترسى لە خوا نەبى دەوامى تاعەت و عىبادەتى بۆ خوا دەست ناكەوئ؛ چونكە ترس لە خوا ئىنسان ھەلدەسورپىنى بۆ لای خوا. يەككە لە خوو و پەوشتە جوانەكانى موسلمان ئەمەيە كە لە كاروبارى دينا بەساغى ھىز و تەعەسسوبى ھەبى و دىنى خۆي بەقايىم بگرئ لەگەل ئەمەيشدا پەلە پەل و ناسازى و نارپكى لەگەل كەسدا بەكارناھيىنى بەلكو ھەتا لەتوانايدا بى ھەر بە لەسەرخويى و مېھرباناي و ئارامى لەگەل خەلكدا رابويئ و ئاينيان بۆ پروون بكاتەو. ئەگەر خۆي شتپكى نەزاني حيرسى بى لەسەر ئەو كە فېرى بى و زور حەز بكا لە فېربوونى ئادابى ئىسلامىيەت و، وەختى خۆي بە بى سوود لەناو نەبا. نەك ئەگەر حىكايەتى بى ھوودەي بۆ بگيرنەو بەش گوى رابگرئ، بەلام ئەگەر باسى ئاينى بۆ بكن موبالات نەكا و سستى نيشان بدا لە كاروبارى ئاينىي خويدا؛ چونكە ئاين بە مەحەببەت بۆ ئىنسان تەواو دەبى. رپوايەت كراو لە حەزەتەو (د.خ) كە گەورەترين خوورەپەشتى جوانى موسلمانە ئەمە كە ھەرگىز لە بىستنى ئامۆزگارىي ئاينى تيرنەبى و، ھەميشە لەسەر ئەو بى كە مەنەي نەفسى خۆي بكا لە ئارەزووى خراپ و لەگەل داماووان و ھەژاراندە مېھربان و خاوەن چاكە بى.

من ويستم كە ھەر شەوئ مەلايىەك بۆ ئامۆزگارى رەوانە بكەم بۆ قاوھخانەيى كە شوپنى كۆبوونەوھى خەلكە بۆ ئەو كە ئامۆزگارىي موسولمانان بكەن ھەتا لە كاروبارى ئاينىي خويان ئاگادار بن. ئەگەر ئەمە جىبەجى بكرايە و ھەر شەوئ لە قاوھخانەيەكا حەدىس بخوینرايەتەو بەپانزە بىست شەو جارى نۆرەي قاوھخانەيى دەھات، كەچى بەداخەو بۆمان جىبەجى نەبو.

شەوئ مەلايى رۆيشتبوو بۆ قاوھخانەيى، كە داستانى پۆستەميان تيا دەخویندەو، بۆ ئەوھى ئامۆزگارىيان بكات بەلكو واز لەو شتە ھىچ و پووچانە بپن، كەچى مەلاكەيان

مەنەن كوردېو و ماوھيان نەدابوو ھەدىسيان بۇ بخوئىتتەو! دواى ئەو بۇ يارمەتتى ئەو مەلايە مەن كورپى خۆم لىگەل نارد بۇ قاوھخانەكە، ئەمجارە كورپەكەيشم و مەلاكەشيان دەر كوردېو، جا ئەم ھالەتە لىگەل خوورپەوشتى جوانى موسلماندا چۆن رېك دەبى و دەگونجى؟!

خوورپەوشتى ئىنسانى موسلمان ۋەھايە ئەگەر كەسى نامەردى و ناپياوى لىگەلدا بكا و عاجزى بكا، ئەو ھەر چاوپۆشى لى دەكا و بەرامبەرى ئەو نامەردىيە كوردەوى ناسەرەبى لىگەل ناكە.

ئىنسانى موسلمان بۇ جىبەجى كەردنى كەردى لى بكا و بەتاسەو بى بۆى ھەرگىز گوناھ ناكە.

ئىنسانى موسلمان بەخىلى بەكەس نابا، رقى لى خەلەك نابى، تانە و تەشەر لى موسلمانان نادا و بەخراپى ناويان نابا.

لىگەرەترىن خوورپەوشتى موسلمانە ئەمە كە لى نوئىژ كەردندا لى خواترسى بەسەر دل و دەرۋونىدا دى، لى بەجىھىنەنى كاروبارە پىويستەكانى ئايندا ھەول دەدا و كۇتايى ناكات ۋەك زەكات و سەرفىترە و كفن و دفنى مردووى موسلمانان و يارمەتتى دراوسى گەدا و نەدارا و بى كەس و دەستەوستان.

ھەر كەسكىتان بەم سىفەتەنە چاوپى كەوت و لى جىبەجى كەردنى واجىباتدا گورج و گۆل بوو، موژدەى بدەنى و پىيى بلىن كە تۆخاۋەنى خوورپەوشتى چاكى.

ئىنسانى موسلمان لى كاتى كارەسات و ناخوشىدا خۆگرى نىشان دەدا، لى كاتى خۆشچالى و زۆربوونى رزق و پوزىدا شانازى ناكە بەسەر كەسدا لى خۆى بايى نابى و خۆپەرستى لى دەرناكەوئى سوپاسى ناز و نىعمەتى خۆى گەرە دەكا. ھەرۋەھ ئىنسانى موسلمان قەناعەت دەكا بەوھى خوا پىيى داۋە و، ھەر رزقى بۆى دەست بدا بەخىلى و چرووكى تىبا ناكە، ئىنسانى موسلمان ھەمىشە پرسىار دەكا لى زانايانى ئاين و راۋىژ دەكا بەژىران، ئەگەر ستەمى لى بگرى خۆى دەرگى تا خوا دەرۋويەكى لى دەكاتەوھ. ئىنسانى موسلمان خزمەتى ئارەزووى نەفسى ناكە و ھەر خوار دەمەنىيەك ھاتە پىشەوھ دەخوات و چاۋى لى خوار دەمەنىيى زۆر خۆشەوھ نىيە.

ئىنسانى موسلمان بەچاۋى براىەتى دەرۋانى بۇ موسلمانان و ھەمىشە لىگەلئاندا ئولفەت و پىۋەندىيى دەبى و خەلكىش لىگەل ئەوا ئولفەت دەرگى و، بەپىيى تۈانا قازانچ بە

موسولمانان دهگهيښي و خوځي ناکاته داري بڼې بهرو، له بهر د لپاکي و گومان باشي به موسولمانان زوو فريو و تهره دهخوا به قسه څه لک و هکوله هديسي شريفدا ههيه: المؤمن غر کریم، والفاجر خب لئيم». ههروهه ئينساني موسلمان به زياني موسلمانان د لگير دهبي و بهخير و خوشيان دلشاد دهبي و بو څه لکي پرحمته زور دهبي و ههتا بتواني نابيته هوځي نازار و ناخوشي ناهيښته پريان، رڼ سووک و بي مهينه دهبي و هرکي ژياني ناکاته بار به سهر څه لکه وه و، هرگيز تهرکي نه سيحه و ناموژگاريي براي موسلmani ناکا و بهقه دهر توانا له گه لپاندا دلسوز دهبي و، نه وهنده له گه لپانا قسه څه نهرمه که هه ندي کسه نه فام دهلښ: هم کابرايه بي عهقه.

رپوايهت کراوه: «أول ما يوضع في الميزان حسن الخلق والسخاء» واته يه که مين چاکه ئينسان که له پوژي قيامه تدا ده خريته تهرارزو خو و وره و شتي جوان و سه خاوه تيه. ئينساني موسلمان هرکس دوستي بکات له گه لپا قازانجي پي دهگهيښي، پرسپي کردني قازانجي ههيه، هرکس هاويه شي له گه لپا بکا سوودي دهست دهکوي. موسلmani خو و وره و شت باش له هديسي پيروزدا به عه تر فروش ته شبیه کراوه که نه گهر عه تریش نه دا به کهس، څه لک له بونه خو شه که څي قازانج دهکن.

له هديسيه: ئينسانه موسولمانه کان سه هل و ناسان نابنه باري گران، وهک و شتري فيرکراوي رام وانه، واته: داواي هر جوړه يارمه تيه کيان لي بکري، به پي تواني خويان تي دهکوشن و يارمه تي ددهن مه گهر شتي کي ناشه ري بي.

يه کيکي تر له خو و وره و شته گهره کاني موسلمان نه وهيه که هر کاتي مه به ستيکي ئايني هاته دي زور دلشاد دهبي و نه گهر نه وه مه به سته څي نه هاته دي غه مبار دهبي و ههرکاتي تووشي گونا هڅي دهبي گه ليک بيزار دهبي و زوري پي ناخو شه. ئينساني موسلمان هه ميشه غم و په ژاره زور تره له ناموسلمان چونکه غمي ديني خوځي و ديني څه لکيش دهخوا. ئينساني موسلمان له مامه له و کړين و فروشتن و قهرزدان و قهرز و هرگرتنه و هدا نارام و خاوهن که رهم و چاوپو شييه.

ئينساني موسلmani ساغ زور به څي کات چوار دوژمني ههيه، يه که م نه وانه څي به خيلبي پي دهبن. دوهم مونا فقه کان که رقيان لييه تي. سږيه شهيان که هه ميشه دهيه وي گومراي بکا. چوارهم کافر هکانيش دهiane وي بيکوژن. موسلmani ساغ نه غلب واده بي دراوسږيه کاني نازاري دلي ددهن هه تا سه بري له سهر بکا و پاداشتي چاکي دهست بکه وي. له گهره ترين خو و وره و شتي موسلمان نه مه که له گه ل موسلمانان به رهم و به زه ييه

و یهك دل و هاودرده و هەر موسلمانێ دهرديكي تووش بێ، ئەم هاوبهشی ئەو دهردهيهتی. له خوورپهوشتی موسلمانە ئەمە که خزمەتی خیزانی خۆی دهکا و، تیکه‌لی و هاوپییهتی هه‌زاران و داماوێ دهکا و، له‌گه‌ڵ خزمه‌تکاری خۆیا نان ده‌خوا. له‌حه‌دیثی شه‌ریفدايه: ئەم نیشانه‌ی موسلمانان و، وه‌ك قورئان ده‌فه‌رمووی: «أولئك هم المؤمنون حقا».

له‌خوورپهوشتی موسلمانە ئەمە که خوارده‌مه‌نی و چیش و نانێ مالى له‌سه‌ر ئاره‌زووی خیزانی ده‌کړی، نه‌ك له‌سه‌ر ئاره‌زووی خۆی. رپوايه‌ت کراوه: «أفضل المؤمنين كل محموم القلب صدوق اللسان. قالوا: يا رسول الله! ما محموم القلب؟ قال: ألتقي النقي الذیلا ثم فيه ولا بعفي ولا غل ولا حسد. قالوا: ومن يليه؟ قال: الذين نسوا الدنيا وأحبوا الآخرة. قالوا: فمن يليه؟ قال: مؤمن في خلق حسن». واته: گه‌وره‌ترین موسلمانان که‌سیکه (محموم القلب) بێ. عه‌رزیاں کرد (محموم القلب) کییه؟ فه‌رمووی: ئەو که‌سه‌یه که دلی پاکه له‌خراپه و خاوه‌ن ترسه و خۆی له‌گونا‌ه ده‌پاریزی و دلی گونا‌هی تیدا نییه و سته‌م له‌که‌س ناکات و به‌خیلی و خیانه‌ت له‌دلیدا نییه. ئینجا عه‌رزیاں کرد: ئەی پاش ئەمانه‌ کییه؟ فه‌رمووی: ئەوانه‌ن که دنیا‌یان له‌بیرچووه‌ته‌وه و قیامه‌تیا‌ن خو‌ش ده‌وی. عه‌رزیا‌ن کرد: ئەی پاش ئەمانه‌ کییه؟ فه‌رمووی: ئەو موسلمانیه‌ که خوورپهوشتی باش بێ.

له‌حه‌دیسدايه: حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: ئایا ده‌زانن موسلمان کییه؟ عه‌رزیا‌ن کرد: فه‌رمو. ئەویش فه‌رمووی که‌سیکه نامری هه‌تا خوا گو‌یچه‌کانی پر ده‌کا له‌مه‌دح و ته‌عریفی خه‌لکی بۆی. خوورپهوشتی ئینسان موسلمان ئەوه‌یه له‌به‌ینی دوو ترسدایه، یه‌که‌م ترسی له‌گونا‌هانه‌یه‌یه که زوو کردوونی و نازانی‌ی خوای گه‌وره‌چی لی ده‌کا ده‌یه‌خشی یا‌نا؟ دووهم ترس پو‌ژانی دا‌هاتوو تا کاتی مردنی، نازانی‌ی ئایا بۆی پێک ده‌که‌وی کرده‌وه‌ی باش بکا یا‌نا؟ له‌به‌لا و نه‌گه‌یه‌یی گونا‌ه پزگار ده‌بی یا گیرۆده‌ ده‌بی؟ پوخته‌ی قسه: خوورپهوشتی چاکی موسولمان زۆرن و من به‌کورتی هه‌ندیکم باس کرد. دیاره به‌رامبه‌ر هه‌موو خووبیه‌کی باش خووبیه‌کی خراپیش هه‌یه. من له‌م نامه‌دا چل و نو‌و خووی باشم له‌ناو خووه‌باشه‌کانا هه‌لبژاردن و نووسیم. (والسلام علی ذوی الأخلاق الحسنه و متجنبي الأخلاق السيئه). جا ئەی خو‌شه‌ویستم هه‌ر کاتی باسی خووبیه‌کی باشت خو‌ینده‌وه، له‌ئاخه‌روه بلی: «موسلمان ده‌بی وابی» به‌لکو له‌دلی موسولماناندا کار بکا. (والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

شه‌وی یه‌کشه‌مه‌ی سیانزه‌هه‌می مانگی (ذی الحجه) ی سالی (١٣٩٦) ی کۆچی پێکه‌وتی ١٥-١٢-١٩٧٦ ی زاینی له‌ته‌رجه‌مه‌ی ئەم نامه‌یه‌ بوومه‌وه.

نامه‌ی چل و شه‌شه

باسی عه‌یه‌کانی نه‌فس ده‌کا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
المجاهدين في الله.

براکان! له نامه‌ی خوو‌په‌وشتی خراپدا نووسیم که له یه‌کی له زانایانی ئیسلامیان
پرسی: نه‌فسی ئینسان چهند عه‌یبی هه‌یه؟ له وه‌لامدا فه‌رمووی: نازانم و نه‌متوانیوه
بیان‌ژمیرم، به‌لام له زماندا هه‌شت هه‌زار عه‌یب هه‌یه. خو‌شه‌ویسته‌کانم! ئه‌گهر
عه‌یه‌کانی نه‌فس نه‌زانن ناتوانن خو‌تان بپاریزن لییان و خو‌تان له‌و که‌موک‌وریانه
پاک بکه‌نه‌وه. له هه‌دیسی شه‌ریفدا هه‌یه: «إذا أراد الله بعبد خيراً بصره بعيوبه» واته:
کاتی که‌ خوای گه‌وره ئیراده‌ی خیری به‌ بنده‌یه‌کی خوی هه‌بی له عه‌یه‌کانی خوی
ئاگادار ده‌کا، واته: وای لی ده‌کا به‌عه‌یه‌کانی خوی بزانی، که‌وابی پ‌یویسته‌ ئهم نامه‌ی
د‌لس‌وزی خو‌تانه بخو‌یننه‌وه با له عه‌یه‌کانی خو‌تان ئاگادار بینه‌وه، به‌ل‌کو خو‌تان‌یان لی
بپاریزن. دیاره ئه‌گهر بیان‌خو‌یننه‌وه ئه‌وه مه‌عنای ئه‌وه‌یه که‌ خوای گه‌وره ئیراده‌ی خیری
پ‌یتان هه‌یه. خو‌ ئه‌گهر به‌ته‌واوی نامه‌که له‌به‌ر بکه‌ن ئه‌وه زۆر باشت‌ره. جا له‌به‌رئه‌وه که
تا ئه‌و عه‌یبانه نه‌زانن ناتوانن خو‌تان بپاریزن لییان، پ‌یویست بوو هه‌موو ئه‌و عه‌یبانه
بنووسم، به‌لام بۆم نه‌گونجا هه‌موویان بنووسم و براده‌رانیش تاقه‌تی خو‌ینده‌وه‌ی
نامه‌ی در‌یژیان نییه. بۆیه وه‌ک وتوو‌یانه «مالا يدرك كله لا يترك كله» منیش ئه‌و
عه‌یبانه‌م بۆ نووسین که‌ زۆر که‌س پ‌ییانه‌وه گیرۆده‌ بوون، به‌ل‌کو خو‌تان‌یان لی بپاریزن
و خو‌تان عه‌یه‌کان‌تان بناسن و، له عه‌یبی خو‌ به‌باش زانین و خو‌ به‌گه‌وره‌گرتن به‌سه‌ر
خه‌ل‌کدا و به‌دگومانی به‌سووکی ته‌ماشای خه‌ل‌ک کردن، دوور بکه‌ونه‌وه؛ چونکه ئهم
عه‌یبانه له‌وانه‌ن که‌ ئینسان له‌ جه‌زای کرده‌وه‌ی باش نائوم‌ید و تووشی گه‌لی پاداشی
نابار و ناهه‌مواری بکه‌ن.

قال تعالى: «وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ».

بیگومان نهفسی ئینسان زور زور ئمر به کردار و وتاری نابار و نارپکی وها دهکا که ههرگیز لهگهل پئی و شوینی دیندا ناگونجی ئه و نهفسه نهبی که خوا پهحمی پئی بکا. جا که مادام نهفس ههمیشه هیزی ئه ندامی لهش و ههستهکانی ئینسان بهباری ئارهزووی خویدا ههلسوورپینی و ئه مهش راسته و جیی گومان نییه، چونکه خوا فهرموویهتی، ئه و زور پیویسته لهسه ههر هوشیاری که ئیمانی بهخوا ههیه و باوهپی به ئاینی پاکی ئیسلام ههیه خوی بو چارهکردن و بهربههکانی کردنی ئهم فهرمانداره نهگریس و ناباره ئاماده بکا. دیاره ئه گهر خوی بو شل بکا تووشی زیانی جوراوجور دهبی. خوای گه وره فهرموویهتی: «أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ». واته ئهی محهمه! ئه و کهسه ت دی که نهفسی خوی کرده خوای خوی و پهستی و، له ئه نجامی ئه و ئارهزوو پهستییه دا، لهگهل ئه وهشدا وریا و هوشیار بوو، خوا سه ری لی تیک داو دل و گوئی مۆرکرد و لیالییی هینا بهسه ر چاویا، نه دلی له شتی بهسوود تی گهیی و، نه گوئی و تهی خیری بیست و، نه چاوی پیگای راست و پهوانی دی!! کی بی بیجگه خوا بتوانی بیخاته وه سه ری؟.. بو بیرناکه نه وه له حالی خوتان و له پاشه پوژی خوتان؟!

دهگپنه وه: ئه بووبه کری وهراق، پهحمه تی خوای لی بی، دهیفه رموو: «من أرخي عنان الجوارح فقد غرس شجرة الندامة» واته: ئه وهی جلهوی بو ئه ندامی تری لهش و ئارهزووی نهفسی شل کرد، ئه وه داری پهشیمانی ده نیژی. مه بهس ئه وهیه که چاو و گوچکه و دل و زمان و ئه ندامهکانی تری لهش هه ریه که ده بنه هو ی جوره لیپرسیاوییه که بو خاوه نهکانیان؛ که واته پیویسته ههمیشه چاودیریان بکری و ماوهی بهکارهینانیان نه دری له کاری ناشه رعیدا و، له و شوینانه دا که شوینی زیانن، ئاگا لیپوونیان پیویسته، ئه گینا خاوه نهکانیان نوقمی چالی پهشیمانی ده بن و په نجهی هه سه رت دهگه زن.

یه کی له زانا تاببعیه کان، پهزای خوای لی بی، فهرموویه تی: هه رکه سی ههمیشه دوا ی ئارهزووی نهفسی بکهوی، ئه وه پیی ده لێن: خوت ئاماده بکه بو پهشیمانی؛ واته: به هو ی دواکه وتنی ئارهزووی نهفسه وه، گیرۆده ی ریسوایی و زیانی دونیا و قیامهت ده بی و دیاره که سی وه هابی، به شی هه ر پهشیمانی ده بی، ئه گه رچی پهشیمان بوونه وه که ی هیچ سوودی پی ناگه یینی.

شایانی باسه که له زه ممی نهفسدا چه ند ئایهت نازل بووه، ههروه ها له مه دح و سه نای ئه و که سانه شدا که نهفسی خو یان داده مرکینن، چه ند ئایهت هاتووه؟ بو نمونه: خوای گه وره فهرموویه تی: «قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا» [۹] وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا» واته بیگومان ئه و

کەسە کە نەفسی لە پەوشتی ناشیرین پاک کردوووەتەو لە سزاو ئازاری پۆژی پاداش پزگار بوو. ئەوەش کە نەفسی خۆی فێری پەوشتی بەد کردوووە ناهومیدو بێ بەشە لە جەزای چاک و ئەنجامی پاک. ھەرودھا ھەرموویەتی: «وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ [٤٠] فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى». واتە: بێ گومان ئەوێ لە بارەگای بەرز و بێ باکی خوا ترسا و پێگای لە نەفسی گرت و، نەپههشت کردووی خراپ بکا و دواى ئارەزووی پرپوچ بکەوێ، ئەو بەراستی بەهەشت جیگایەتی.

حەزەرەتى عەلى (کرم الله وجهه) ھەرموویەتی: لەسەر دەرگای دۆزەخ نووسراوە: ھەركەس بجى بەگزی ھەوا و ئارەزووی نەفسیدا ئەو بەهەشت جیگا و ئارامگایەتی و، ھەركەس ھەرمانی ئارەزووی نەفسی بەجى بێنى، ئەو دۆزەخ ئارامگایەتی. ھەرودھا لەسەر دەرگای بەهەشت نووسراوە: تۆ حەرام کراوی لەسەر ھەموو بەخیلی و لەسەر ھەموو پیاپازى، واتە: ئەوانەى لەبەر چاوینى کردووی باش دەکەن. ھەرودھا لە ھەموو پۆلەییەك ئازاری دلی باوک و دایکی بداو، لەسەر ھەموو کەسێ کە قسە بێنى و قسە ببا بەناو خەلکدا، واتە: ئەوانەى کە فیتنەیی و قسەچینی دەکەن. تۆ حەرامی لە ھەموو دەییوسێک، واتە: ئەو کەسەى رازییە بەو بیگانە بێتە سەر شوینی ژنەکەى.

یەکی لە عەیبەکانی نەفس ئەوێ کە ھەركەسێ ماوێى بە زیکر و فیکر و خواپەرستییەو خەریک بوو، نەفسی داوای (فتح البابى) ئیلاھى دەکا، واتە داوای کردنەوێ دەرگای پەحمەتى خواى دەکات. ئەم داوایە لەو پووەو عەیبە کە دەرگای پەحمەتى خواى ھەمیشە کراوێ: کەوابی داواکردنەوێ داواکردنی شتیکە کە ھەبە و داواکردنی ناوێ، بەلام ئەو کەسانە کە بەراستی بە عەیبی خۆیان نەزانووە، دەرگای گەرانەویمان بۆ لای خواى گەورە لەسەر خۆیان داخستوو: چونکە ئینسان ھەرچەند زیکر و فیکر و خواپەرستی بکا ھەتا دەستبەردارى ئارەزووی نەفس نەبێ و لە حەزەکانی نەفس دوور نەکەوێتەو، ماوێ ئەوێ نادری بگاتە ئەو دەرگای پەحمەتى خواى کە ھەمیشە کراوێ. دەگێرێنەو (صالح مری) کە یەکی بوو لە (أولياء الله) ھەرمووی: ھەركەسێ ھەمیشە لە دەرگای پەحمەتى خوا بدا، نزیکە دەرگاکەى بۆ بکەنەو. ئینجا رابیعەى عەدەوییە پێی ھەرمو: ئەى سالح! تۆ بەھەلەدا پۆشتووی، دەرگای پەحمەتى خوا ھەمیشە کراوێ، بەلام دەرگای گەرانەو بۆ لای خوا لەسەر نەفس داخراو و قایم کراو.

یەکی تر لە عەیبەکانی نەفس ئەوێ، ھەركاتى داماوێ یا کۆسپیکى گەورە ھاتەرپێ ئەو ئینسانە لەباتى ئەو کە پەنا بەخوا بەرێ و، داوای لابردنی ئەو کۆسپە و

چارکردنی ئهو داماواییه لهو بکا، دهچی داوای چاری ئهوانه له بهندهکانی خوا دهکا و زۆریش پشت بهو کهسانه دهبهستی! بیگومان ئهم حاله شتیکی ناحق و نارهاویه؛ چونکه ئهگهرچی ئهم جیهانه جیهانی ئهسبابه و، پیویسته ئینسان تی بکۆشی بۆ پهیداکردنی ئهسباب، دهبی بیروباوهری وهابی که مه بهست لهگهڵ ئهسبابدا دهبی نه که به ئهسباب؛ چونکه ئهسبابهکانیش دروستکراوی خوان و ههر خوا پکیان دهخات و موسه به به کهیش ههر خوا پکی دهخات. خوا خۆی له قورئانی پیروژدا فهرموویهتی: «وَأَنْ يَمْسَكَ اللَّهُ بِضُرِّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَأَنْ يُرَدَّ بَخِيرٌ فَلَ رَادٌّ لِفَضْلِهِ» ههروهها فهرموویهتی: إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ. کهوابی دهبی باوهری وهابی که ئهسبابی ههرشتی به عادهتی خوا دهبن بههوی ئهو شته و له واقیعا تهئیریان نییه له پهیداوونی موسه به به کهدا و تهنیا خوای گهوره به خواستی خۆی دروستی دهکا.

یهکی له عهیهکانی نهفس ئهوهیه که تاعهتی بی پۆح و بی هیزی خۆی دهبنی و تهفسیر و نادلسۆزی و بی نرخ خۆی تهماشناکا، جا نهفس لهم حالدا کهموکوپیی خۆی ون دهکا و کردهوه خراپه ناشیرینهکانی بهباش دهزانی. خوای گهوره دهفهرمووی: «أَقْمَنَ زَيْنٌ لَهُ سَوْءُ عَمَلِهِ فَرَأَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ».

چاری ئهم نهفسه بهوه دهکری که ههمیشه بیربکاتهوه له عهیهکانی خۆی و شهرمهزاری خۆی بپنیه پپش چاو و ذیکری خوا زۆر بکات و پیز له موسولمانان زۆر بگری و خۆی بهبچووک تهماشنا بکات به لکو خوای گهوره لهو خووه خراپه پزگاری بکات.

یهکی له عهیه گهورهکانی نهفس ئهوهیه که ههر هیچ ئیخلاسی نییه یا ههیهتی و زۆر کهمه و، له بهر ئهم حاله لهزهت له تاعهتی خۆی کهم دهبنی، به لکو جار جار ئهو تاعهت و عیبادهتهی له بهر چاو ناشیرین دهبی و ههر ئهوه ته که به دیمهن دهیکا، ئهگینا له ناوه روکدا وه که نهیکردبی وایه. خوا فهرموویهتی: «وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى» واته کاتی که راست دهبنهوه بۆ نوێژ کردن به ته مهلی و ته وه زهلی و نابهدلی و به خاو و خلیچکی راست دهبنهوه! دیاره بههوی ئهم کهم ئیخلاسییهوه ریا و بهرچاوی و پوو پامایی تیدا پهیدا دهبی و ده بیته خووی و بهجاری مالی ویران دهبی. چاری ئهم بی ئیخلاسییهش ئهوهیه که ههمیشه بیر له گهورهیی خوا بکاتهوه و، بیر لهوه بکاتهوه که خوای گهوره بی باکه و محتاجی کهس نییه و به هیز و توانایه و، هیچ کهس نییه بتوانی بهقه دهر بالی میشووله بی قازانج به کهس بگهیینی، ئهگهر خواستی خوای له سهر نه بی! کهواته عیبادت ههر شایانی ئهوه و دهبی ههر بۆ ئهو بکری.

ئىنسانى ژىر ئەگەر كەمى بىر لەۋە بىكەتەۋە كەس ناتوانى قازانچ بەكەس بگەيىنى و كەس ناتوانى زىيان لە كەس بدا بەئىرادە و خواستى خۋاى گەۋرە نەبى و، ئەم جىھانە ھەموۋى وا لە ژىر توانا و دەستەلاتى ئەۋدا، دلى نورانى دەبى و يەكلايى دەبىتەۋە بۇ خوا؛ بۇيە زاناکانى ئىسلام فەرموۋىانە: تېفكرين و بىر كەردنەۋە لە ئاسارى تواناي خوا بۇ ماۋەى سەعاتى لە عىبادەتى شەست سال چاكتەرە.

لە عەيىبە گەۋرەكانى نەفسە لە خۇ رازىبوون بەھۋى ئەۋەۋە كە ھاۋتەمەنەكانى بە گوناھ كەردنەۋە خەرىكن و ئەم وا نىيە. ئەم حالە دەبىتە ھۋى خۇپەسندى و زوۋ خاۋەنەكەى مالىۋىران دەكا؛ بۇيە پىۋىستە خاۋەنى ئەم نەفسە تەماشاي عەيىبەكانى خۇى بكا و، لە بى ھىزى و ناتوانايى و ناتەۋاۋىيى خۇى وردبىتەۋە و، لە حالى خۇى بىزار بىى و پەنا بەخوا بگرى لەم خووۋە ناشىرىنە بەلكو ترسى خوا زال بىى بەسەرىدا.

دەگىرپنەۋە: رۇژى شەيتانى لەعنەتى لە خزمەتى حەزرىتى پىغەمبەردا (د.خ) خۇى دەرخت و عەرزى كرد: من پشتى ئادەمىزادەم بەۋە شكاند كە گوناھم لەپىش چاۋيان جوان كرد و دەستيان دايە گوناھكەردن و پىيەۋە خەرىك بوون. بەلام ئەۋان پشتى ئىمەيان بە تەۋبەكەردن و لە گوناھ پەشيمان بوونەۋە شكاند. ئەمجارە ھاتمەۋە سەريان و وام لى كردن كە لە خۇيان رازى بن؛ بەم لەخۇ رازىبوونە بەتەۋاۋى زال بووم بەسەرياندا و پشتەم شكاندن.

يەكى لە عەيىبە گەۋرەكانى نەفس ئەۋەيە كە ھەمىشە ئارەزۋوى ئەۋەيە سەركىشى بكا لە فەرمانى خوا و لە تاعەت دور بەكەۋىتەۋە؛ بۇ نمونە: كاتى پىى دەلىلى ھەستە نوپىژى بكة، ۋەكو كەۋان دىتەۋەيەك و گرژدەبىتەۋە و خۇى دور دەخاتەۋە. چارى ئەم عەيىبە ئەۋەيە كاپرا نەفسى خۇى گىرۋدەى برسەيەتى و تىنۋىتى بكا و دەرگاي ئارەزۋوبازى لە خۇى تەنگ بىكەتەۋە.

يەكىكى تر لە عەيىبەكانى نەفس ئەۋەيە كە ئولفەت دەگرى بەخەيالاتى نابار و ناھەموارەۋە كە ھىچ قازانچيان تيا نىيە، بەلكو ھەندىكىيان زىانىشيان زۆرە، چارى ئەم خەيالاتە بەردەوام بوونە لەسەر ناۋى خواھىنان و يادكەردنى بەجۋرى لەسەر خۇى فەرز بكا لەباتى ئەۋ خەيالە بى سودانە خەيالى باش بكات ۋەك خەيالى كەردەۋەى چاك و گوناھ و سەرىپچى لە فەرمانى خۋاى گەۋرە. ھەروەھا چارى ئەم عەيىبە بەۋەش دەكرى كە ئەۋ كەسە بىر لەۋە بىكەتەۋە كە خۋاى گەۋرە ئاگادارى ھەموۋ خەيالىكىيەتى، بەم جۆرە شەرم بى بەسەرىدا و لەم خەيالە بگەپتەۋە بۇ سەر خەيالى باش.

یەككى تر له عەیبەكانى نەفس ئەوێهه كه ئولفەتى گرتوو به فرامۆش كردنى عەیبى خۆى و تەماشاكردنى عەیبى خەلكى و تانەلێدان و رِق له خەلك هەستان و بەسووكى تەماشاكردنىانەوه. چارى ئەم دەردە ئەمەیه كه ئینسان بەیەكجارى واز له عەیبى خەلكى بێنى و تەماشاكردنى عەیبى خۆى بكاته خو، هەتا بەدگومانىیهكەى بگۆرێ بە گومانى باش دەربارهى خەلك. له حەدېثایه: «من تتبع أَعورة خيه المسلم تتبع الله عورته ثم يفضحه في جوف بيته». واتە: هەركەس بكەوێتە شوێنى عەیبى براى ئاینى خۆى، خواش دەكەوێتە شوێن عەیبى ئەو و هەر له ناو مالهەكەى خۆیدا زەنگى دەزپێنى و ئابرووى دەبا.

یەككى تر له عەیبەكانى نەفس دەوامى غەفلەت و سووربوونه لەسەر گوناھكردن و هیواى دوور و درێژ له جێبەجێ كردنى شتى دنیاىى پروتدا، كه بەهۆى ئەو هیوا درێژییهوه به خەیاڵى خۆى ئەجەل له پێش چاوى دوور دەكەوێتەوه و وادەزانێ كه زۆر درەنگ دەمڕێ و هەروا دەژێ و پادەبوێرێ. چاركردنى ئەم عەیبە به بیركردنەوه دەبێ له سەفەرى پاشەپۆژ و وەزەى قەبر و بیركردنەوه له ئاگرى دۆزەخ و تۆلەسەندنەوهى خواى جەببار و قەھھار، هەروەها له بیركردنەوه دەبێ له بەسەرھاتى خەلك و مردنى پیر و لاو و دارا و نەدارا و شا و گەدا.

رېوايەت كراوه: حەزەت (د.خ) سوێندى خواردوو و فرمويەتى: نازانم ماوهم دەبێ ئەم پارووه وا له ناو دەمدا قووتى بدم ياخۆ لەپێش ئەویدا دەمرم؟!

هەروەها له عەیبەكانى نەفسى ئینسانە ئەمە كه حیرسى زۆرە لەسەر ئەو كه خۆى بمرێنى و پەپرەوى ئارەزووى پرۆپوچى نەفسى بكا؛ چونكه بەدواكەوتنى ئەمانە ئینسان بەتەواوى وەك مردووى لى دى چونكه سوود له ژيانى خۆى وەرناگرێ.

چارى ئەم عەیبە ئەوێهه كه ئینسان تى بكۆشى بۆ مەنەكردنى خۆى لەم ئارەزووانە هەتا نەفس بەتەواوى نائومێد ببێ لەم جۆرە ئارەزووه خراپانە و بەراستى دُنیا ببێ لەوێ كه ناگەرێتەوه بۆ سەر شتى خىلافى شەرع بى.

له عەیبەكانى نەفسە نەفامى و نەزانى و كەودەنى، بەپادەیی دلى له فیل و حیلەبازى شەیتان هێمن بێتەوه و ئەوجار شەیتان بەهەموو بارى تەفرەى دەدا و گیرۆدەى گوناھى دەكا، لەگەڵ ئەوێشدا كه دەیان ئایەت له لایەنى خواى گەورەوه هاتوو بۆ ترساندن و دوورخستەوهى ئینسان له پەپرەوى شەیتان. چارى ئەم دەردە ئەوێهه ئینسان هەمیشە پەنا بگرێ بەخوا له مەكرى شەیتان.

یەكێ له عەیبەكانى نەفس ئەوێهه كه هەمیشە باسى چاكى خۆى دەكا بەپادەییەك كه

عیبادهت و خواپهرستی! ئا بهم فیله شیتانییه تهره دهخوا و دهخهلهتی! چاری ئهم عیبه بیرکردنهویه لهوه که ههر فهرمانی لای خواوه هاتوو ههمووی قازانجه و خیری ئادهمزادی تیدایه؛ بویه فهرمانبهرداری خوای گهوره و پهرستن و بهگویی کردنی بهختیاریه و نافههرمانبهرداری خوا و بهگویی نهکردنی بهدبهختی و مالویرانییه. گههجهکان له پیرهکان زۆرتر دهمرن. بهکام نیشانهدا دهزانی که تو جوانی نامری؟ کهوابی چاک وایه ماوهی له کیس چوونی وهخت نهدهی و ههر کاتی ئهریکی خوایی هات، گورج قوئی لی ههلمالی و بهقههر توانا جیبهجیی بکهیت. وتوویانه: «الوقت سیف قاطع أن لم تقطعه قطعك». واته: کات وهك شیرری برندهیه نهپیری، دهربری، واته: ئهگهر تو بهسههرخوتدا زال نهبی و له کاتا تاعهتهکهت نهکهی ئهو کاتهت لهکیس دهچی و بهخویرایی دهپوا.

یهکی له عهیهکانی نهفس ئهویه که ئینسان خوئی به ئینسانی چاک و کردهوباش نیشان دهدا، کهچی بیروباوهیری دهروونی و خهیاالاتی دلی باش نییه. ئهم جوره ئادهمیزادانه له لای خوا ناشیرین. چاری ئهمهش ئهویه که ئینسان واز لهم جوره خو دهرخستنه بئی، واته: بهشوییهکی راستی بژی و شتی زیاده بهخویهوه نهلکینی. له ههیدیسی شهریفدایه: «کفی بالمرء شراً أن يرى الناس انه يخشى الله تعالى وقلبه فاجر». واته: بو خراپیی ئادهمزاد ئهوه بهسه که خهلکی وههای سهیر بکهن که له خوا دهرسی، کهچی دلی تاوانبار و له حهق لادهر بی!

یهکی تر له عهیه گهورهکانی نهفس ئهویه عاشقی لهکیسدانی وهختی خویهتی، بههوئی خوخهریک کردنهوه بهشتی هیچ و پووچ و بی نرخهوه. چاری ئهم دهرده ئهویه کابرا بیر لهوه بکاتهوه که ژیان و ماوهی ژیانی شتیکی زۆر کهم و سنوورداره و له ههموو شتی خوشهویستتره، کهوابی حهق وایه له شتیکدا سهرف بکری له لای خوای گهوره بهنرخترین شت بی، وهك ناوی خوا بردن و بیرلیکردنهوهی و پهرستن و بهگوئیکردنی. بیگومان ههموو بازرگانی که سهرمایهکی بهنرخه ههبی له مالیکدا سهرفی دهکا که لهو رپۆژهدا له ههموو شتی بهنرختری، له شتیکدا سهرفی ناکا دووربی لهوهدا ئاخو بهقیمهته یان نا؟ چونکه ههزرت (د.خ) فهرموویهتی: «دع ما یریک إلی مالا یریک» واته: واز لهو شتانه بینه که دهتخهنه دوو دلپیهوه و رپوبکهره ئهو شتانه که راست و رهوان و بی پیچ و پهنان و ناتخهنه دوو دلپیهوه. یهکی له عهیهکانی نهفس تهبیعت گهرمی و توورپیهیه. خاوهنی ئهم عهیه به گهلی دهردی کوشنده گیرۆده دهبی و ههمیشه له بارهگای خوا و بهندهکانی خوا ناشیرینه.

ههیدیسی شهریفه: کهسی هاته خزمهتی ههزرت (د.خ) عهرزی کرد: وهسیهتم بو بکه چی

بکەم و چى نەكەم؟ فەرمووى «لا تغضب» واتە: رڧ مەگرە و توورە مەبە، رڧ ئىنسان لە فەوتانەو نەك دەكاتەو، لە كاتىكدا ئىنسان توورە ببى و رڧى ھەلسى شەيتان بەسەريدا زال دەبى. چارى ئەم عەيبە بىرکردنەو ھەيە لە توانا و دەستەلاتى خوا كە بەو ھەموو دەستەلاتەو چۆن چاوپۆشى دەكا لە بەندەى خۆى و بەخپوى دەكا؟. لە ھەدىسكى تردا پيغەمبەر (د.خ) زەممى رڧ و توورەيبى كردووە و فەرموويەتى: كەسى ئاگاي لە خۆى بى كە رڧى بەسەردا ھات ئەگەر پراوەستابوو با دابنیشى و، ئەگەر دانىشتبوو با راست بێتەو يا دەستىوێز بگرى تا ئەو ھالەى لەسەر دەردەچى و لە شەر پزگار ببى.

يەكى لە عەيبەكانى نەفس ھەز لە درۆ كردنە. بىگومان ئەم ھەز لە درۆ كردنە، بىجگە لە زيانە ئاينىيەكان و زيانى ناو كۆر و كۆمەلانى خەلك، ھۆى لاتى و داماو و گەدايشە. من باسى ئەم زيانەم لە نامەيبەكى تايبەتيدا نووسيوە. ھۆى درۆ كردن زۆرن، بەلام سيانپان كە زۆر باون ئەمانەن: يەكەم رازىكردنى خەلك. دووھم داواكردنى حورمەت و ريز لەلایەنى ئەوانەو. سيبەم زۆر كردنى دەسكەوت. لە ھەدىسى شەرىفدايە: «أَنْ الصَّدَق يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَالْبِرُّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ. وَالْكَذِبُ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَالْفُجُورُ يَهْدِي إِلَى النَّارِ». واتە: راستى و راستگويى ئىنسان بەرەو كارى باش دەباو، كردەو ھى باشيش بەرەو بەھەشت. ھەروەھا درۆ و درۆزنىش بەرەو كار و كردەو ھى خراپى دەباو، كردەو ھى خراپيش بەرەو دۆزەخ. ديارە راستى دل پووناك دەكاتەو و دل پووناكيش بۆ كارى باش ھەلدەسوورپ، ھەروەھا درۆ دل ئىنسان تاريك دەكات و دل تاريكيش زۆرتر كارى ناشيرىنى ليوە پەيدا دەبى. ئاشكرايە ئەنجامى يەكەم بەھەشتە و ھى دووھم دۆزەخ.

ھەروەھا لە عەيبەكانى نەفسن (بخل) و (شح) و (خسە). مەعنای بوخل، پزى و شوح چرووكى و پيسكەيى و خيسسە، دوونيبە. ئەمانە ھەموو لە دنياخوازيەو پەيدا دەبن و، لە ھەموو جورىكى، كە ھەموويان شتىكى وەختين و بى دەوامن و ناپايەدارن و، ئەگەر لە ژيانيشدا پايدار بن، بۆ پاشەپۆژ سووديان نيبە. ديارە شتى كە سوودى ھەر تەنيا بۆ دنيا بى ئەو نرخەى نيبە كە ئىنسان خۆى بۆ خراپ بكا. بەلى سامان و كەش و فشى دنيا بۆ كەس پايدار نيبە، بەلام ئاين و بەختيارىيەك لە ئاينەو پەيدا بى، نابريتەو. بىگومان شتى كاتى و براو و شتى ھەميشەيى و نەبراو، ھەر خوايان يەكە. مەشھوورە: ئەم دنيايە ھەرامەكەى عەزابە و ھەلەكەى حيسابە و ئىنفاقي، واتە سەرفى لە رپى خوادا، سەوايە. كەوايە ئەو ھى بى زيانە لە سامانى دنيا، پەيداكردنەتى لە رپگەى ھەلەو و لەگەل سەرف كردنيدا بۆ رەزاي خوا. پيوستە ئىنسانى ھوشيار باوهرى و ھابى كە خواى گەرە، خاوەنى ھەموو رزق و پزىيەكە و خەزىنەى خوا ھەرگيز تەواو

نابی و ئینسان دەبی بەچاونه ترسی و دل فراوانییەوه مالی دنیا سەرف بکا وەکو
هەزەرت (د.خ) فەرموویەتی: «أَنفَقَ يَا بَلالَ وَلَا تَخْشَ مِنْ ذِي الْعَرْشِ إِقْلَالاً». واتە: ئەو
بیلال ئەم ماله سەرف بکە و لەو مەترسە کە خوای گەورە کەمی بکاتەوه.

شیخ ئەحمەدی ئیبنو حەجەر، رەحمەتی خوای لی بی، لە لاتنی و گەدایی ترسانی
بەیهکی لە گوناھە گەورەکان ژماردووه. من لە نامەئێ سەخاوەتدا باسی زەممی بەخیلیم
زۆر کردووه. هەروەها لە قورئانی پیرۆزدا لە نزیکەئێ صد و پەنجا ئایەتدا زەممی
بەخیلی و پزندی کراوه و بەعەیبی ئادەمیزاد دانراوه.

یهکی لە عەیبەکانی نەفس توولی ئەمەلە، واتە: ئاوات و تەمای دوورودریژ کە
ئەنجامەکەئێ هەلپەئێ بیجی و لە ئەندازە بەدەرە بو کۆکردنەوئێ سامانی دنیا. چاری
ئەم عەیبە ئەوئێ ئەو ئینسانە بیر لە نزیکەئێ ئەجەلی بکاتەوه. لە حەدیی شەریفدا یە کە
پیغەمبەر (د.خ) فەرموویەتی: بەخوا قەسەم ئەو پارووه نانه کە لە دەمما یە نازانم بۆم
قووت دەدری یا لەپیش قووتدانیدا دەمرم؟.

خۆشەویستم! ئینسان دەلی: سالیکی تر ئەمە ئەکەم ئەو دەکەم و دوو سالی تر تەوئێ
دەکەم و ریگەئێ خواپەرستی دەگرم، کەچی بەئەمری خوا ئەوئێ پێ ناچی دەمری، نە
بەمرازە دنیا ییە کەئێ دگا و نە تەوئێ کەشی دەکات! جا لەبەر ئەم جوړە رووداوانە نابی
ئینسان بەتەمای دریژ مەغرور ببی و، پیویستە بەپەلە هەر کاریکی خیری هەیه
زووبەزوو جییه جیی بکات و دوا ی شەیتان نەکەوئێ و بەفرۆفیائی ئەو بایی نەبی و
هەلنەخەلەتی؛ چونکە بەلینی شەیتان هەمووی درۆیە؛ خوای گەورە فەرموویەتی:
«يَعِدُهُمْ وَيُمْنِيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا».

یهکی تر لە عەیبەکانی نەفس بایی بوونە بەمەدحی خەلک، تەماشای دەکەئێ ئینسانی
عادەتی وەها هەیه، خەلکی ئەوئێ تەعریفی دەکەن و بەبالایدا هەلەدەن خوی لی
دەگۆرئێ و خوورپوشتی نابار و کردەوه و وتاری ناھەمواری خوی لی ون دەبی و مەدح
و تەعریفە کەئێ خەلکی لەلا دەبێتە شتیکی راست! چاری ئەم جوړە عەیبە ئەوئێ
بیربکاتەوه لە حاالی خوی هەتا بۆی دەردەکەوئێ کە خوی عەیدارە و، خەلکی یا لەبەر
نەزانین یا لەبەر بەجیھێنانی ئارەزووی خویان ئەو جوړە مەدحی دەکەن. جا کە بەدل
و بەراستی بیرێ لە حەقیقەتی حاالی خوی کردەوه، شەرم دەیگرئێ و خەجالەت دەبی و
دەگەرپێتەوه بۆ سەر راستە پێگە و بو چاککردنی خوی و خزمەتی خەلک تی دەکۆشی.

یهکی لە عەیبە گەورەکانی نەفس حەسەدە، یەکی لە ھۆیەکانی حەسەدەردن کەم

شەفەقەتییە دەربارەى موسلمانان. بێگومان ئەم حەسەدە کابرا راڤەکیشتی بەرهو دوژمنایەتی لەگەڵ خوای گەوره (أعاذنا الله!) دەلی: بۆچی ئەو نیعمەت و پایەتە داوه بەفلانەکەس. دیاره مەعنای دوژمنایەتی لەگەڵ خوا ئەوەیە ئەو نیعمەتە کە خوا بەوی داوه، نرخ و گرینگی نییه و ئەنجام بەو نیعمەت و بەشی خوایه پازی نابێ کە بە لوتف و میهرەبانیی خۆی پێی بەخشیوه!

یەکی لە عەیبەکانی نەفس داوای عەفو و چاوپۆشییە لە خوا لەگەڵ دەوامکردن لەسەر گوناھ و وازلی نەهێنایی! شیخ ئیبنو حەجەر، رەحمەتی خوای لی بێ، فەرموویەتی: سووری لەسەر گوناھ و داوای لێبووردن و چاوپۆشی نیشانەی نەگەتییە. رپوایەت کراوه لە عەقەبەو (ر.خ) کە حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «إِذَا رَأَيْتُمُ اللَّهَ يُعْطِي عَبْدَهُ مِنَ الدُّنْيَا عَلَى مَعْصِيَةٍ مَا يَحِبُّ فَإِنَّمَا هُوَ إِسْتِدْرَاجٌ. ثُمَّ تَلَا: فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُخْذُوا بِهِمُ بَغْتَةً فِإِذَا هُمْ مَبْلُوسُونَ» یعنی: آیسون من کل خیر. «رواه أحمد بن حنبل». چاری ئەم دەردە ئەوەیە ئەو کەسە، بێرلەو بکاتەو کە خوای گەوره، (جلاله) بەلێنی داوه بەعەفوی گوناھێ ئەو کەسانە کە بەدل و زمان لە خوا دەپارێنەو و تکای لێبووردن دەکەن و خۆیان بەتاوانبار دەزانن، نەك بۆ ئەوانە کە بەردەوام نوقمی گوناھن. بەلێنی لێبووردنی بەوانە داوه کە تەوبە دەکەن، نەك بەوانە کە خەریکی شەقاوەتن. خوای گەوره دەفەرموی: «وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ».

یەکی لە عەیبەکانی نەفس حیرسە لەسەر کوکردنەوی مالی دنیا و پاش کوکردنەوی مەنەکردنی لە خەلک. چاری ئەم عەیبە ئەوەیە کە بەدل بێر بکاتەو ئەگەر ئەو ماله مەنە بکا لە خەلک بەجاری خوا و خەلقى خوا عاجز دەکا لە خۆی و، ئەگەر بەشی خەلقى لی بدا بەجاری خوا و خەلقى خوا لە خۆی پازی دەکا. بێجگە لەمە ئەوەی کە نایدا بەخەلق و بۆ خوۆشی سوودی نابێ، چونکە هەروا دەفەرمووی یا ئەگەر بمیێتەو بە میراتبەرەکانی دەگا و سوودیکی لەوانەو دەست ناکەوێ. لە حەدێتایە کە حەزرت (د.خ) بەهاورپێهەکانی فەرموو: «أَيُّكُمْ مَالٌ وَارِثَةٌ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالِهِ؟ قَالُوا: لَيْسَ مِنَّا أَحَدٌ إِلَّا وَمَالُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالٍ وَارِثَةٍ. فَقَالَ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا قَدِمْتُ مَالِكٌ، وَمَالٌ وَارِثَةٌ مَا آخِرَتْ» واتە: ئەوەی کە لەپێش مردنی خۆتدا بەدەستی خۆت دەیدە بەفەقیران لە رپگای خوادا ئەو مالی خۆتە و، ئەوەی کە سەرفی ناکەیت و دەمیێتەو هەتا دەمری ئەو مالی میراتبەرەکانتە. خوۆشەویستەکەم! لەو حەدێتە شەریفە وردبەرەو کە چەند بەلاغەتی تێدایە: لە جوملەى دوایدا دەبووا بێفەرماوایە: «وما آخِرَتْ مَالٌ وَارِثَةٌ» لەسەر تەرتیبی جوملەى پێشەوای، کەچی فەرمووی «وما آخِرَتْ مَالٌ وَارِثَةٌ» هەتا ئیشارەت بێ

بۆ ئۇ ئۇ مالىەى كە نايىبەخشى و ناشىخۆى، ئۇ ئۇ بەمالى مىراتبەر حسیب دىكرى؛
چونكه نه له كاتى ژيانندا و نه له كاتى مردنتا و نه له پاش مردن سوودى بۆ تۆ نابی!
یهكى له عەیبە گەورەكانى نەفس، بەردەوام ھاوړپییى كردنى ئۇ كەسانەیه كە له
خواپەرستى و عیبادهتووه دوورن و پشتیان كردووته ئاین و هەمیشە لهگەل گوناھ دان.
ھاوړپییەتییى ئەم جوړه كەسانه گەلئ زيانى هەیه؛ یەكەم دەبیته ھۆى گومانى ناشرین
بەو كەسانه كە رەفاقەتى خراپان دىكەن. دووهم ئۇوہیه ئۇ ھاوړپییەتییە دەبیته ھۆى
رازیبوون بە كردهوى ئۇان؛ چونكه وەك تاقى كراوہتووه هەتا كەسى ھەلسوكەوت و
رەوشتى یەككى كە لاوه جوان نەبى ناتوانى بە بى ناچارى و بەدەوام ھاوړپییەتى و
برادەریى پەسند بكا.

له كتیبی (أنیس المتقطعین) دا حەدیسی رپوایەت كراوه دەفەرمووی: یەك سەعات
ھاوړپییەتییى ئادەمیزادى خراپ، زيانى لهوه زیاتره كە سەد گورگى برسى بەرەللاى ناو
مەر و ماللاتى فەقیر و ھەزار بكرى. چارى ئەم عەیبە بىركردنەوہیه له ئەنجامى ئەم
ھاوړپییەتییە؛ ئایا بېجگە له گوناھ سوودى ترى هەیه یا نه؟ بېگومان ئەگەر سوودیكى
ھەبى بریتییە له رابواردن و پایە بەرزىيان له ماوہییەكى زۆر كەم و بى نرخدا و، له
ھەمان حالدا دەبیته ھۆى خواردنى مالى حەرپام و رەشبوونەوہى دل و دووركەوتنەوہى
له عیبادهت و خواپەرستى.

یەككى تر له عەیبەكانى نەفس ئۇوہیه كە بەدەوام غافل بى له خواى گەورە. بەلئ
خواى گەورە زەممى كافرانى بەو كردهووه كە بەدەوام له خوا غافلن. چارى ئەم عەیبە
بىركردنەوہیه لهوه ئۇ خوایە كە ئاگای له ئەحوالى ھەموو كەس ھەیه كە تەماشای ئۇ
غەفلەتە بكا كە خاوەنەكەى له ژمارەى غافلاندا دەنووسى و، ئەم غەفلەتەى دەبیته ھۆى
ئىقدام كردن لەسەر گوناھ و تاوان.

براكان! تەماشای حالى خۆتان بكەن كە بى ئاگایى ھۆیه بۆ گوناھ و ھۆییەكى
بنەرەتییە بۆ نزیك بوونەوہ له كوفر و ئینكار و شتى تر؛ تەمasha بكەن خواى گەورە ئەھلى
غەفلەتى لەگەل كافراندا باس كردهووه واتە: بى ئاگایى له كافربوونەوہ نزیكە.

براكان! باش وردببنەوہ له قورئانى پیرۆزدا خواى گەورە ئۇوہى دەرخستووہ كە پێویستە
ئینسان بیپەرستى و عیبادهتى بۆ بكا كە ھەندى عیبادهت له عومرا تاقە جارێكە و ھەندىكى
سالى جارێكى ھەندىكى ترى له چەند كاتى تايبەتیدا دىكرى. بەلام زىكر و یادى خوا و لئ
غافل نەبوونى له ھەموو كاتىكى عومردا و له ھەموو حالێكدا له ئینسان داوا كردهووه: له

راوهستاندا، له دانیشتندا، له راکشاندا، واته: نابې بهندهی خوا هرگیز له یاد و باسی خوا غافل بې و، پېویسته همیشه له دلیدا جیگیر بې و ویردی سهر زمانی بې. جا من بهخوای گهوره سویندتان ددهم ئهمه عاقل و ئینسافه که لهگهل ئهم ههموو ئاموژگاری و بیدارکردنه ودا له لایه نی خواوه هیشتا ئیوه ئه وده له خوا بې ئاگابن و، بهدریژی شو و پوژ ئهم ژبانه بهنرخه ی خوټان له ناوبه رن و له واته ی پروپوچ و کرداری ناهه موارا سهر فی بکه ن؟! بو له م خه وی بې هو شیه خه بهر نابنه وه؟ ده پرو بکه نه خوای خوټان و یادیک و زیکر و فیکری بو خوټان جیبه جی بکه ن و هو یه کانی بهختیاری دواپوژتان ئاماده بکه ن. من له م بابته وه ئه وده حه سرهم هیه که به چهند ته به ق کاغه ز نه نووسری! جا نازانم ئاخو ئیوه ههر له سهر خو وروپه وشته عاده تییه که ی خوټان دهن، یاخو ده گه پینه وه بو ئه و زیکر و یاده که خوا ی گه وره حه زی لی دهکا و بو خوټان به سووده و هو ی بهختیاری نه براو هیه؟.

یه کیکی تر له عه یبه گه وره کانی نه فس ئه وه یه هندی که س ته رکی کاسبی دهکا یا له بهرئه وه که خوی گه وره کردوه! یا له بهرئه وه که به سوال کردن پازی ده بی، له گهل ئه وشدا که توانای کاسبی هیه! نازانی سوال کردن بو مال زور کردن گونا هه و به قه دهر گونا هه گه وره کانی تر گه وره یه! حه زره ت (د.خ) فه رموویه تی: هه رکه سی تاقه دهر گاییه که له خوی بکاته وه به هو ی سوال و دهر و زه کردنه وه، خوا ی گه وره حه فتا دهر گای فه قیری و لاتی له سهر دهکاته وه، واته: گیر و ده ی هه ژاری و نه دارایی ده بی.

یه کیکی تر له عه یبه کانی نه فس ئه وه یه که کاتی شتی به داماو ی بدا، ئه و شته به زور ده ژمیری و ده ی کاته منه ت به سهر ئه و داماو وه. چاری ئهم عه یبه ئه وه یه ئینسان بی ربکاته وه که خالیق و پازق ههر خوا یه و، ئه وه ی به ده سته یه وه یه مولک و مالی خوا یه و، ئه وه ی به فه قیر و داماو ی دها ههر هی خوا یه. که واته ئه و مالّه خوا پی داوه نه که ئه و، ئه وده هیه که له سهر دهستی ئه ودا گه یاندوویه به و، هه تا بی به هو ی پاداشتی چاکی پوژی قیامه تی؛ که وابی پېویسته گهل سوپاسی خوا بکا که دهستی ئه و ی کردوه به هو ی کردنی ئه و خیره و پاداشتی چاکی پوژی دوا یی پی به خشیوه. که مادام کاره که ئاوابو ئه و پها نییه منه ت به سهر ئه و داماو دها بکا که شتی پی داوه!.

فه رمووده ی حه زره ته (د.خ): «من لم یشکر الناس لم یشکر الله» ئهم فه رمووده جوانه دوو مه عنای هیه. یه که م: هه رکه س به رامبه ر به نده کانی خوا حه ق نه ناس بې ئه وه دهر باره ی خوا ی گه وره ش ههر حه ق نه ناسه و هی ئه وه نییه پیاوی گه وره یا خانه دان گله یی لی بکا. دووهم مه عنای ئه وه یه که له پوژی قیامه تدا به فه رمانی خوا به نده یی حازر ده کری و خوا ی گه وره پی ده فه رمووی: ئه ری فلانی! خو فلان که س گهل خزمه تی

تۆى كىرد، ئەى تۆ بۆ جارى لى جاران سوپاسىكت نەكرد؟! بەندەكە لى وەلاما ەرزى دەكا و دەلى: خواى گەورە! ئەو مالى مالى تۆ بوو نەك ەى ئەو ئىتر چ ەقى ئەو ەى ەى ەى سوپاسى بىرى؟ جا خواى گەورە دەفەرموئى: وا منىش سوپاسى تۆم رەت كىردەو، چونكە تۆ سوپاسى يەككىت تەرك كىردەو كە بەهوى ئەو ەو ئەم بەرەكەتەت پى گەشتەو.

يەككى لى ەىبەكانى نەفس ئەو ەى كە ەمىشە ەز دەكا لى كەىف و خوشىداى، كەچى خواى گەورە لى قورئانى پىرۆزا فەرموئەت: «إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ». ەروەها لى ەدىسى شەرىفداى: «كان رسول الله، صلى الله عليه وسلم، دائم الأحزان متواصل الفكرة». ەدىسى تىش ەى ەفەرموئى: «أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّ كُلَّ قَلْبٍ حَزِينٍ». چارى ئەم دەردە ئەو ەى مەرف بىرىكەتەو لى مردنى خوى و تەماشى كەموكورى و ناتەواوى تاعەت و عىبادەتى خوى بكا و، سەرنجى ئەو بەدا كە ئەنجام و چارەنووسى نادىارىيە، ئاخو بە بەدبەختى دەروا، پەنابەخوا، يا بە بەختىارى؟ جا مادام بەراستى ئەمانە بىنئىتە پىش چاوى خوى ئىتر ئەو شادى و خوشىيە لى دلدا نامىنى و كەمى ترس پەيدا دەكا و لى سەركىشى و لى خۇباى بوونەكەى دەگەرپتەو.

يەككى لى ەىبەگەورەكانى نەفس ئەو ەى ئەگەر ەزار عەىب لى خۇىدا بىنى و سەد جار ەلخلىسكى پىنەبى بۆ خوى دەدۆزىتەو و تەئولىكى دەكا و چاوى لى دەپۆشى ەروەك ەىچ رووى نەداى! چارى ئەمەش ئەو ەى كە ورد بىتەو لى كارە خراپەى كىردووىتەى، ئەگەر يەككى تر بىكرداى بىگومان بەگوناح دەزانرا كەوابى بۆ ئەو ەى گوناحە، ئەمجار دەست بكا بەتەو ەى و لى خوا پارانەو و پەشىمانى لى تاوان؛ چونكە نەفس ەر لى سەر چاوپۆشى برىو دەفەوتى و بەهىلاكدا دەچى. شىخە گەورەكان فەرموئەن: ئەم بەلایە بەلایەكى گشتىيە و گەلى كەس پىيەو گىرۆدە بوو.

يەككى لى ەىبەكانى نەفس ئەو ەى ەندى ەالى قودسى بۆ ەندى لى سالىحان پەيدا دەبى لى ەندى كاتى تايبەتەدا و ئەو ئىنسانە پى بىى دەبى و وادەزانى بوو ەتە ولى و مەغرور دەبى، بۆ نموونە لى ەالى تايبەتەدا كەسى دىتە لى دەلى، من ەز رەتى ەبدولقادىرى گەيلانى، يا شامى نەقشەندەم و من لى تۆ پارىم! ئەمانە زۆر مسىبەتن... خواى گەورە لى ەىبانە بمانپارىزى (بفضله ورحمته). بىجگە لىمانەش ەىبەكانى نەفس زۆرن (أعاذنا الله تعالى منها).

سوپاس بۆ خواى گەورە، پۆزى سىشەممە (۲۹) ى مانگى (ذى الحجة) ى كۆچى،
رېكەوتى ۲۱-۱۱-۱۹۷۶ ى زابىنى لى تەرجەمەى ئەم نامەى بوومەو.

ناممى چل و حموتهم

باسى تەوبە و ئە گوناھ پەشيمان بوونەو دەکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله. وعلى آله وأصحابه وأتباعه إلى يوم لقاء الله.

لەپاش ئەمانە ئەى برادەران! ئەى موسلمانان! ئەى موریدانی پێبازی قادری و نەقشبەندی! بزانی یەكەم هەوار لە هەوارەکانی پێڕهوانی ئاین و یەكەم پلە لە پلەکانی ئەوانەى بەدوای ئایندا دەگەرپێن، ئەوانەى كە دەیانەوی لە سزای خوا پزگار بن، تەوبەکردن و پەشیمان بوونەو یە لە گوناھ. پێڕهوی موریدەکان بەبێ تەوبە هەرگیز نابێ. ئەى خەلکی زانا و خوێنەوار! ئەى هەپەمەى موسلمانان! زۆر چاك بزانی كە پەروردگاری جیهان لە گەلی ئایەتی قورئانی مەزندا فەرموویەتی كە هەر دەرد و بەلایی بێتە سەر ئادەمیزاد هەموو لە گوناھکردن و تاوانبارییەو پەرووی تی دەکا. ئەوانەى تاوانبارن، تۆلەى تاوانەکانیان لە دنیاى پۆشندا ئەوەتە كە بەدەرد و نەخۆشی و بەلا و ئازاری دەنیاوییەو گیرۆدە دەبن وەك ئێش و نەخۆشی و گەدایی و بێ پیت و بەرەكەتی پزق و پۆزی و بێ بەروبوومی كشتوكاڵ و باغ و بێستان.

لە حەدیسی پیغەمبەردا هەیه (د.خ) كە هەر كۆمەڵێك و هەر چینی لە ئادەمیزاد زیناکردن و بێ نامووسی لەناویاندا پەیداببێ و پەرە بستینی خۆی گەورە بە بەلای گرانى وەك وەبا و تاعوون و ئێش و نەخۆشی و بێ بارانی گیرۆدەیان دەکا. بەتایبەتی لە حەدیسی شەریفدا هەیه كە لە نەدانی زەكا و لە خیانتی كێشانه و پێوانەو بێ بارانی و قاتوقری پەیدا دەبێ و پیت و بەرەكەت لە زەویدا نامی. هەروەها بەهۆی بێ شەرمیی ئەولاد لەگەڵ دایك و باوكدا و بەهۆی برینی پێوەندیی پەحم و خوێشایەتی عومریان كورت دەبێ و بەرەكەت لە پزق و پۆزیاندا نامی و ژانیان لەسەر تەنگ دەبێ و، ستمكاران بەسەر خەلكدا زāl دەبن و كۆمەك و یارمەتی ئەهلی ستم و زۆردار دەدری دژی حەق پەوان و پیاوچاكان.

له هەديسى شەریفدا ھەيە کە پاداشى گوناھکردن و تاوانکاری سى شتە، يەكەم: سستی لەتاعەتکردندا. دووهم: تەنگى گوزەران. سىيەم: لەزەت لى تىکچوون واتە: ھەر لەزەت و خوشىيەك بۆ ئىنسانى گوناھبار ھەلکەوى شتيكى لى تاین دەبى و ئەو خوشى و لەزەتەى لى تال دەکا.

ئەم سى شتە تەنیا جەزای دنیايە و بيجگە لەمەش لە پۆزى دوايشدا چەندەھا جوړى سزا و ئازار و پەريشانی ھەيە سەربارى سزای گوڤ.

خوای گەورە لە قورئاندا دەفەرموى: ئەگەر لە حەق سەندنا بەپى لوتف و مېھرەبانىي خۆم موعامەلەم نەکردايە و پەلەم بکردايە گيانلەبەرم لەسەر زەويدا نەدەھيشت، يا بەھوى گوناھەو، ياخود بەھوى شووم و نەگبەتیی گوناھەو ھەلکەم و یران دەکرد. ھەر ھەھا حەزەت (د.خ) فەرموويەتى: «الذنب شؤم على غير صاحبه». واتە: گوناھکردن بۆ غەيرى خاوەنەكەشى نەگبەتيە و، ھەر ھەكو دەبیتە ھوى سزا و ئازارى خاوەنەكەى، دەشبيتە ھوى نەگبەتى و مالىۆرانى بۆ خەلكى تريش. بيجگە لەمانە ئىنسانى تاوانبار و خراپ (زۆرجار) (غالباً) دلتەنگە و ناوچا و تاريكە و لە ناو كۆمەلى موسلماناندا سووك و چرووكە و، لە دادگای شەرعدا شايتەتیی قبوول ناكړى و شەيتان بەسەر دلیدا زال دەبى و دەيخاتە دلێو ھە كە گوايا ئيتەر تەوبەى لى قبوول ناكړى! ئىنسان خاوەن ھيمەت بوو و تەوبەى كردو لە گوناھ پەشيمان بوويەو، ئەو بەھوى پيروزي تەوبەكەيەو خوا تەوفيقى دەدا، بۆ خواپەرستى و تاعەت و نوورى دين لە ناو چاوانيدا دەدرەوشيتەو ھەموو ئەندامەكانى حيسس و ئەندامەكانى ترى لەشى ھيزيان تيا پەيدا دەبى بۆ عيبادەتکردن و، لە دادگای شەرعيدا لە كاتى پيوستى شايتەداندا شايتەتى لى قبوول دەكړى. ديارە ئەم جوړە سەربەرزىيە بەسە بۆ موسلمان.

له هەديسى شەریفدا دەفەرموى: خوای گەورە غەيوورە و بەغیرەتە لەسەر ئەھلى گوناھ و تاوانباران وەعدەى داو ھەوانە کە تەوبە دەکەن بەرڤگارى، وەكو فەرموويەتى: «وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعاً أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ» واتە: ئەى خاوەن باوەرەكان ھەمووتان بەشيوەبيەكى گشتى بگەرڤنەو ھە بۆ لاى خوای گەورە، بەلكو لە ئازارى پاشەپۆژ ږگار ببن. ديارە ھيچ شتى نييە مەنعى گوناھباران بکا لە تەوبە مەگەر دلپەشى و پوچوون بەناو ئارەزووى نەفسدا، يا پالدا ھەو لەسەر مېھرەبانىي خوا و چاوپوشى لە گوناھ (واتە: تەنیا رجا بە بى خۆف).

رېوايهت كراوه: چهرخى دى بهسەر ئوممەتدا لەبەر پېنج شت، پېنج شت فەرامۆش دەكەن: لەبەر حەز لە گوناھكردن تەوبەيان لەبەر دەچیتەو. لەبەر خۆشويستنى سامان، حیسابی پۆژى قیامەتیان لەبەر دەچیتەو. لەبەر حەز لە ژيانكردن، مردنیاں لەبەر دەچیتەو. لەبەر حەز لە رابواردنكردن وەزعی ناوگۆریان لەبەر دەچیتەو. لەبەر خۆشويستنى خەلق، خۆشويستنى خالقیاں لەبەر دەچیتەو. شیخ ئیبنو حەجەر فەرموویەتی: ئەو كەسە كە پرووی لە گوناھ بى و دەستبەردار نەبى، ئەو خوا غەزەبى لى گرتووە و بۆ نەگبەتی و مألویرانى داناو و ئەو كەسە لە ھەموو بى ھۆشى بى ھۆشترە. لە حەدىسى شەریفدايە: كاتى دى بەم نەخۆشیانە ویران بوو، ھەموو ئەندامى لەشى ئینسان خراپ و بى كەك دەبى: چونكە دى سەردارى لەشە و دیارە كە سەردار ساغ بوو، سوپا ساغ دەبى و كە سەردارىش ناساغ بوو، ئەوا سوپاكەش ناساغ دەبى، واتە: ئیشوكارى نارېك دەبى. بۆچى نەتانبىستووە: «الناس على دين ملوكهم»؟! بۆیە زۆر پېويستە ئینسان ھەمیشە خەرىكى دەرمانى دلى خۆى بى.

وتوویانە: بەدبەختى و مألویرانى شەیتانى لەعنەتی لە پېنج شتەو بوو، یەكەم پىی لە تاوانى خۆى نەنا. دووھم لەبەر ئەو پى لى نەنانە پەشیمان نەبوویەو لە تاوان. سێیەم ھەر لەبەر ئەو ھەيش سەرزەنشتى خۆى نەكرد. چوارەم تەوبەى نەكرد. پېنجەم ئائومىد بوو لە رەحمەتى خۆى گەورە. بەلام حەزەرتى ئادەم (د.خ) بەپېچەوانەى ئەم پېنج سیفەتانە رەفتارى كرد بۆیە بەختیار بوو.

خۆى گەورە فەرموویەتی: «وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ». واتە: رېزگرتن لەو سنوورانە خوا دای ناو و دووركەوتنەو لەو شتەنە حەرامى كردوون، چاكترين شتە لای بارەگای خوا بۆ ئینسان و باشترين پاداشتى لەدوايە. لە راستییدا نرخ دانان بۆ گوناھ و بۆلى دووركەوتنەو و لى ترسانى، دەبیتە ھۆى واز لە گوناھ ھێنان، بەلام بەسووكى و بى نرخى تەماشاكردنى دەبیتە ھۆى پېوھ گىرۆدەبوونى.

براكان! نەخۆشیەك پەیدا ببى ھەمووكەس تى دەكۆشى بۆ چارەكردنى بەھۆى دكتۆرى خاوەن فام و دەرمانى بەسوود. زۆر جیى سەرسوورمانە كە ھەموو لایى گىرۆدەى دەردى ناھەموار و سیفەتى نابار و كەردەوھى ناشیرین كەچى كەس نىيە بیدار بێتەو و ھەولێ بدا، بۆ دەرمانى ئەم دەردە بەھۆى تەوبەكردن و تەركى ئەو كەردەوھ كە ھۆى بەدبەختى ئینسانە.

براكان! نهخوښى و ناساغى لېش وهكو نهخوښى نهفس نېيه؛ چونكه نهخوښى لېش ههموو كاتېكى دهېته كهفارهتې گوناهاكان، كه م يا زور، تا له نهجامدا كابر دهرى يا رزگار دهې. كهوابى دهر و نهخوښيهك كه زور نابار بى دهرى نهخوښى نهفسه بهووى خوورپهوشتى ناپهسندوه وهكو كوفر، په نابخوا، يا خو بهگه وره زانين و لهخوبايى بوون يا هسوودى يا فتنه يى و پرژدى. ههروها دهرى گوناها گه ورهكانه وهكو ئينسان كوشتن و زيناكردن و هرام خواردن و تركى واجيبهكان و تېكهال بوون لهگهال هرامدا. ئه مانه يه كه م: ئيمانى ئينسان دهفوتېنن يا وهكو تالى شارى، كه ته ناهت بكرېته ههنگوينيش تالى دهكا، پاداشى عيبادت لاده بن. دووهم: تاوان بهر كهت و جوانى له رزق و پوزى و ژيان و ژيوار هه لدهگرى.

براكان! وهك چوون دهوله مهندهكان كاتى گيرودهى ناساغى بېن جورج دهرؤن بولاى دكتور بولاى چارى ناساغيه كه يان، ههروها پيوسته ئينسان كه تووشى نهخوښى ئاينى بوو، ههول بدا دهرمانه كه ي پيدا بكا كه تهوبه ي ساغ و په شيمان بوونه وه و دانه وهى حهقى خه لكه هه تا له سزاي قيامت رزگار بې.

دهگيرنه وه: شېخى شېبلى، رهمه تى خواى لى بى، رورژى به بهر دهرگاي خانووييه كدا تى په رى و دى دكتورى خه ريكى دهرمانكردن و چاركردنى شېتېكه. شېبلى فهرمووى: دكتور! دهرمانى گوناها لايه؟ ته وېش وهلامى نه دايه وه. شېبلى پى فهرموو: وهه بولاى ئيمه هه تا دهرمانى گوناها پى بلېم. عهرزى كرد: دهرمانه كه ي چيه؟ شېبلى فهرمووى: برؤ تووى ته وازوع و خاكينه يى و گه لاي په شيمانى و رېشه ي له خوا پارانه وه بكه ره ناو هاوهنى تهوبه وه و به دهسكه هاوهنى «ربنا ظلمنا أنفسنا» كه بريتيه له پى لينان و داننان به گوناها بيانكوتوه به ئاوى دلسافى و دلسوزى هه ليان بكه و بيانكه ره قاپله مهى دله وه و به ئاگرى تيز و به تينى خوښويستن بيانكولېنه و به كه وچكى تا عهت تېكيان بده و به كه تانى زيكرى (سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم) ببيان پالپوه و ئه مچار بيانكه ره ناو پيالهي عه شق و له سيپه رى (الحمد لله) دا داي بنى و له بهر به بيانى (الله أكبر) واته خوا بهگه وره زانيندا بيانخوره وه، هه تا له شيفاخانه ي (وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ) وه شيفاتان بولاى. ئه ي دكتور! ئه گهر رزگاريت دهوى توو خوت نهخوښى. چارى نهخوښيه كه ي خوت لهو شېته داوا بكه: چار و عيلاجى ئه و به توو نېيه.

ئەى بىراى خۆشهويست! چارى گوناھبارى به پەشيمانى و بەداوا و تىكاى لىخۆشبوونە لە خواى گەورە وەكو حەزەت (د.خ) فەرموويەتى: «ألا أنبئكم بدائكم ودوائكم؟ قلنا: بلى». قال: أن داءكم الذنوب ودواءكم الاستغفار». واتە: دەردى ئۆو گوناھە و دەرمانتان داواى عەفو و پارانەوھىە لەخوا. ئەى خۆشهويست! بۆ ئەم دەرمانە ئەجزاى تر ھەيە كە برىتييە لە دەستبەردار بوون لە گوناھ بەيەكجارى.

رپوايەت كراوہ: «الإستغفار بلا إنقلاع توبة الكذابين» واتە: بەزمان داواى لى خۆشبوون كردن، بى دەسبەردارىبوون لە تاوان تەوبەى درۆزنانە! ئايا نازانن كە خواى گەورە فەرموويەتى: (وَأَسْتَغْفِرُ أَنَّهُ كَانَ تَوَّابًا)؟ واتە: داواى لىبووردن لە خواى گەورە بكە: خواى گەورە زۆر زۆر تەوبە قبوڵ دەكا. واتە: ئەگەر لەگەڵ ئەودا كە بەزمان داواى لىبووردن لە خواى گەورە دەكەن، بەپراستيش تەوبە بكەن و، بگەرێنەو بۆ لاى بارەگای، ئەو بەپراستى تەوبەتان لى قبوڵ دەكات و لاتان لى دەكاتەو و لە گوناھتان دەبوورى. بەلام ئەگەر ھەر بە زمان داواى لى خۆشبوون بكەن و، بەدلى پەشيمان نەبنەو و نەگەرێنەو بۆ لاى خوا، ئەو خواى گەورە عەفوئان ناكە و چاوپۆشى لە گوناھكانتان ناكە.

خواى گەورە وەحى بۆ حەزەرتى داوود نارد، بە بەنى ئىسرائىلى بلى: چەندجار شەو دەستان كرد بەگوناھكارى و بى پەردە تاوانتان كرد، كەچى سبەينيان بەفيل دەستان دەكرد بەداواى لى خۆشبوون بى ئەوھى دەستبەردارى گوناھەكان ببن؟ وادەزانن ئۆو لەگەڵ كەسكدا مامەلە دەكەن كە فروفيل ئۆوھى لى ون دەبى!

ھەر وھەلە پيشدا عەرزەم كردن كە شىخ ئىبنو حەجەر فەرموويەتى: نيشانەى بەدبەختى و شەقاوھتى ئىنسان ئەوھىە كە دەست بكا بەگوناھكردن و بلى: خوا غەفوور و پەھيمە! لە حەدىسى شەریفشا ھەيە كە ئەحمەقترينى ئەحمەقەكان و گومراترينى گومراتكان ئەو كەسەيە پوو بكاتە گوناھ و تاوانكارى و بەردەوام بى لەسەر ئەو حالە، كەچى داواى عەفو و چاوپۆشى لە خواى گەورە بكا بى ئەوھى لە گوناھەكان دەسبەردار ببى. بەلى ئەم كەبراى ئەحمەقە، چونكە زيانى زۆرى گوناھ لە قىامەتدا دەبينى و لە دنيا نابينى، جا كە كەبرا لەمانە بى ھۆش و بى ئاگا بى، ديارە عەقلى سووكە. زيادە ئەحمەقيەكەشى لەبەرئەوھىە كە لەگەڵ دەوامى داواى لى خۆشبوونا ھەر گوناھ دەكا و خۆى ناخاتە ريزى چاكانەوہ! بەكورتى يەكەم حومقى گوناھكردنەكەيە و دووھم

حومقی بهدم داوای لی خوښوونهکویهتی، که له گالته بهگوناھکردن دهچی!! چونکه تکای لیخوښوونی راستهقینه ئهویه که بهدل خوئی بهتاوانبار بزانی و تاوانهکئی بههوی سزای خوا بزانی. ههروهها لهگهل داوای بهخشینی گوناھه پيشووکانی ئهونده ئهگوناھه پيشووانه بهناشیرین و نارپهوا بزانی بهتبعیت بیزار بی له گهپانهوه بویان.

جا براکان! به پروناکی بزنان که معنای تهویه ئهویه لهو گوناھانه که لهمهوپیش کردوونی پeshیمان ببیتهوه و عزمی جهزمیشی بی که لهمهوپاش ناگهپیتهوه بویان و، ئهگر ئهو گوناھه که تهویه لی کردووه لهوانهبی که له کاتی تهویهکدا شتیکی پیوهماپی، بهگورجی لی دور بکهویتهوه. بۆ نمونه: که تهویه کرد له پوښاکی حرام وهکو ئاوریشم و لهو کاتهدا سهپچیکی ئاوریشمی بهسهرهوه بوو، دهبی گورج فرپی بدا. یا که تهویه کرد له بهناحق خواردنی مالی خهک و لهو کاتهدا حقیکی خهکی لهسهر بوو، گورج بیداتهوه به خاوهنهکئی یاخو داوای ئازادکردنی لی بکا، وه ئهگر توانای نهبوو بیداتهوه داوای عفووی لی بکا.

پوختهی قسه تهویه چوار پوکنی هیه، یهکهم پeshیمان بوونهوه له گوناھ. دوهم عزم لهسهر ئهوه که نهگهپیتهوه بۆ سهری. سیهم دانهوهی حقی خهکی. چوارهم: ئهگر نهیتوانی حقی خهک بداتهوه و نهیشیتوانی داوای عفووی لی بکات، ئهوه ههر تهویه بکات و دهست بکات به عیبادت و خواپهرستی تا خوای گهره دهستی پی ددا و حقهکئی خهک جیبهجی دهکا.

له هدیسی شریفدا هیه: له رۆژی قیامهتدا ئهوه کهسانه که حقیان بهسهر خهکهوه هیه، چ حقی مال و چ حقی ناموس وهکو غیبهت و زیناکردن و ههمووی لهسهر کابرای تاوانبار کوپوهتهوه، ئهوه لهو کاتهدا خوای گهره بهقودرتهی خوئی کوشکی زور جوان و نایاب دروست دهکات و پیشانی ئهوه کهسانهی ددا که خاوهن حقهن و پییان دهفرمووی: ئیوه دهتوانن ئهم کوشکانه بکرن. ئهوانیش عهرزی دهکن: خایه! تو بهو گهرهیی و توانایی خوتهوه بۆچی گالته بهئیمه دهکئی؟ ئهویش دهفرمووی: نهخیر گالتهتان پی ناکهم. جا لهو کاتهدا خوا دهفرمووی: دهی ئیوه بی ئهوه کابرای ستهمکاره عفو بکن منیش له پاداشی ئهوهدا ئهوه کوشکه جوانانه دهدم پیتان. بهم جور خوای گهره ئهوه ستهمکاره ئازاد دهکا که تهویه کردووه و نهیتوانیوه له دنیادا حقهکه بداتهوه بهخاوهنهکئی و، له باتی گوناھ و ستهمهکانی پاداشی خاوهن حقهکان

دهداتهوه و ئه پزگار دهبی؛ چونکه تهوبه ی کردووه و نهیتوانیوه حهقهکه بداتهوه به خاوهنهکه ی (والحمد لله على ذلك).

ئهم سولحی قیامهته له بهینی ستهمکاران و خاوهن مالد، بۆ ئه و کسانه که بهئیخلاص هه جی مالی خویان کردووه راسته و بیگومان دیتتهجی. بهلام بۆ ئه و کسانه که تهوبه ی عورفییه کردووه بهشیوه ی قهتعی مهعلوم نییه؛ لهوانهیه بی و لهوانهیه نهبی، بهلام بوونهکه ی غالبتره. ئهگهر بهختیارین ئهم سولحه بۆ ئهوانیش دهکری و ئهگهر بهختیار نهبن ناکری. بهلام ئهگهر پروویان کرده عیبادت و تیکۆشان بۆ خواپهرستی و کردهوه ی چاک ئهوا بهو کردهوه چاکانه دهولهمنه دهن و بهکردهوه چاکهکانی خویان که به خاوهن حهقهکان دهرین، ههموو پازی دهن و ئیتر پیویست ناکا گوناھی خاوهن حهقهکانیان بخریته سهرشان و بهقهدهر گوناھی خویان و گوناھی ئهوان له دۆزهخدا ئازار بدرین چونکه ئه و ستهمکارانه که حهقی خهکیان لهسهره ئهگهر چاکهیان زۆر نهبی و حهقی حهقدارهکان تهواو نهکا، ئهوه گوناھی حهقدارهکانیان بهسهره دهری، کهوابی دهرکهوت بۆ ئههلی تاعهت و عیبادت تهوبه ی عورفیش بهسووده بهمیهرهانی خوی گهره. یهکهه له پاش تهوبهکه ی ئیتر گوناھناکات. دووهم پرو دهکاته تاعهت و عیبادت. سییه له میهرهانی خواوه ئیستیحقاقیکی بۆ پهیدا دهبی بۆ ئهوه ی سولحهکه بکری له بهینی ئهوان و حهقدارهکاندا. چواره ئهگهر پاش تهوبهکه ی عیبادهتی زۆری کرد، دهبیته دهولهمندی قیامهت و بهو عیبادت و خواپهرستیانه حهقی حهقدارهکان دهداتهوه و تاوان و گوناھی ئهوانی ناخریته سهرشان؛ کهوابو تهوبه ی عورفی قازانجیکی زۆر گهره ی هیه، ئیتر با نهلین ماوه ی تهوبه مان نییه، چونکه ناتوانین مهرجهکانی تهوبه جیبهجی بکهین.

پیری فهرتووتی ناتوانا و بی دهستهلاتیش وه ئه و زالمهیه که لی کهوتبی و لات بووبی و حهقی زولم لیکراوی نهدابیتتهوه. واته: تهوبه ی پیری فهرتووتیش وه تهوبه ی ئه و زالمه لی کهوتوو تهوبه ی عورفییه و قازانجی هیه؛ کهواته ئه و پیره فهرتووته که بهتهواوی دواکهوتوو و ناتوانی گوناچ بکا با نهلیت: من تهوبه ی چی بکهه خو من لی کهوتووم و ناتوانم زینا بکهه و ناتوانم کهس بکوژم و دار له کهس بدهم، ئیتر چون عهزمی نهکردنی گوناھ بۆ من دیتتهجی؟ تهوبه ی من ههر بهدهمه و شتیکی بی قیمهت و درۆیه؛ چونکه تهوبه ی ئهم پیره ی تهوبه ی عورفییه. خو دهتوانی له پاش تهوبهکه ی

عیبادەت و خواپەرستی زۆر بکا و ببێتە دەولەمەندی قیامەت، دەتوانی بەدل و بەجۆش لە گوناھە پێشووەکانی پەشیمان بێتەو و دەتوانی لە شوێنێکی چۆلدا بەتەنیاپی پرو بکاتە قیبلە و زیكری خوا بکا و لە ترسی خوا بگری، کە ئەم حالەتە گەورەترین پایەى تەوبەى بەتایبەتى بۆ پیری لێکەوتوو، وەکو حەزەرت (د.خ) فەرموویەتی: «التوبة الندم» وە فەرموویەتی «الحج عرفة».

کەوابی پێویستە ئاگادار بێ، وەکو زوو شەیتان تەفرەى دا و گوناھەکانی پێ کرد، ئیستاش دەستی نەبرێ و بلی: تۆ لە کوێ و تەوبە لە کوێ؟ چونکە دەرگای تەوبە هەمیشە کراوەتەو و هەتا سەرەمەرگ خوا قبوولی دەکا. هەروەها تەوبە، هەرچەند ئەرکەکانی تەواو نەبن و تەوبەى عورفی بێ، وەکو قازانجی بۆ ئەو ستەمکارە هەیه کە حەقی حەقداری پێ نەدرێتەو نەفعیشی بۆ پیاوی فەرتووت و پیری لێکەوتوو هەیه.

برادەرەکان! عەرزتان دەکەم: حەدیسەکانی حەزەرت (د.خ) وەکو مەنتووق و مەفهووم و تەئویلیان هەیه ئیشاراتیشیان هەیه. حەدیسى (التوبة الندم) دەرەق بەوانە کە دەتوانن گوناھ بکەن، بەو تەئویل دەکری کە پوکنى هەرە گەورەى تەوبە، نەدەم و پەشیمانیه. وەکو (الحج عرفة) وا تەئویل دەکری کە پوکنى گەورەى حەج راوەستانی عەرەفەیه. کەواتە بۆ خاوەن دەستەکان پێویستە هەموو پوکنەکانی تەوبە جیجی بکەن. بەلام دەرەق بەپیرانی فەرتووت و بێ دەسەلات کە ناتوانن گوناھ بکەن مەبەست لە (التوبة الندم) مەنتووقە کەیهەتى بەبێ تەئویل؛ چونکە پیری فەرتووت بێجگە لە پەشیمانی هیچ دەستەلاتێکی نییه و، عەزى نەگەرانهو بۆ سەر گوناھ لەلایەن پیری فەرتووتەو تەنیا شتێکی زمانیه و هیچی تر، ئەگینا ئەو هیچ گوناھێکی پێ ناکری، هەتا عەزى وەهابی کە نەیکا. کەوابی لە ئیشارەى ئەم حەدیسەو دەرەکەو کە پیری بەراستی لە گوناھ پەشیمان، حوکمی جوانی تەوبەکاری هەیه و لە قیامەتدا وەك ئەو پایە بەرزە.

بۆ پیرە پەککەوتووکان شتێکی زۆر مەناسب و بەجییه کە هەر وەکو بەدل پەشیمان لە گوناھى رابووردو، زۆر داواى لێخۆشبوون بکەن لە بارەگای خوا، بەلکو بەهۆی ئەو داواى لێخۆشبوونەو بەدەولەمەندی قیامەت بژمێردرێن یا خوا لە قیامەتدا لەگەڵ خاوەن حەقەکاندا ئاشتیان بکاتەو و لە سزای دۆزەخ رزگاریان بکا.

لە حەدیسى شەریفدا هەیه کە خواى گەورە دەفەرموی: ئەى بەندەى من! ئەگەر پیری

مابهینی ئەر ز و ئاسمان گوناھت ببی که به چاوی تهر و دلی په شیمانوه پروت له قاپیی من کرد، عه فووت دهکهم و گوئی نادمه ئه وه که گوناھت زوره. ههروهها ریوایهت کراوه که له پوژی قیامهتدا نامهیی بهوانه ددهن که له دنیا دا تهوبه یان له گوناھ کردوه، پییان دهلین پاش ئه وهی له پردی سیرات دهپه پنه وه کاغه زه که دهکهنه وه و ته ماشا دهکهن نووسراوه: ئه ی عهبدی من! فلانه گوناھت کردو من نه مداوه له پروت، ههتا شه رمه زار نه بی.

براکان! که سی خزمه تکاری گهره یی بی، هه می شه ورد ده بیته وه بزانی ئه و گهره یه مه یلی به چیه و هه ز له چی دهکا ههتا بوئی جیه جی بکات. ئیوه ده زانن که خوای گهره هه ز له وه دهکا که بهنده کانی گوناھ نه کهن و، ئه گهر گوناھ یان کرد تهوبه ی لی بکهن و په شیمان بنه وه و، ته ماشای ئه و نیعمه تانه بکهن که خوا پیی داو و که ئه وهنده زورن له ژماره نایه ن، وهکو نیعمه تی ئیمان و ته ندروستی و سه لامه تی و پزق و پوژی و مال و مندال و حورمه ت و پایه و شتی تر. که وایی پیویسته هه موو لایی تی بکو شین بوئ هوه ی گوناھ نه کهن و ئه گهر به قهزا و قهدهر گوناھ ی هات به سه رماندا تهوبه ی لی بکهن و به رامبه ر به م نیعمه ته زور و بی شوماره ی خوا سوپا سگوزاریمان له بیر نه کهن.

له هه دیسیکدا هه زه رت (د.خ) فهرموویه تی: به خوا قه سه م خوای گهره به په شیمانی و تهوبه ی بهنده ی زیاتر له سرووری عهبدیکی بی دهسته لات مه سروور ده بی، که سواری و شتری بووبی و هه موو ئاو و نان و توشه ییه کی به سه ر پشتی ئه و و شتره وه بی و له بیابانیکدا برپا به ری دا و له شوینیکدا دابه زی. له پر و شتره که ی رابکا و گوم ببی. ئه ویش زور به شوینیدا بگه ری و نه یدوژیته وه و به نائومیدی سه ر بنیته وه و چاوه رپوانی مردن بی و خه وی لی بکه وی. کاتی خه به ری بیته وه ته ماشا بکا و شتره که ی له لایدا وه ستاوه و هه موو تویشه که ی ریگای به ساغی به سه ری وه ماوه و ره شه که ی به سه ر ملیا شوپ بووه ته وه بو نزیکه دهستی ئه م و، ئه می ش گورج ده ست بباو ره شه که بگری و له و ته نگانی به رزگار ببی و سوپاسی خوا بکا که ئه م جار هه ش نه فه و تا. جا له و کاته دا له خوشییاندا سه ری لی تیک بجی و له باتی ئه وه ی بلی: خوایا تو خوای منی و من بهنده ی تو م بلی: ئه ی خوا! تو بهنده ی منی و من خوای تو م!

براکان! به خ به خ له م به ختیاریه و له م دهوله ته که به هوئی تهوبه وه دهستی بهنده ی خوای گهره دهکه وی. به راستی خوا بی باک و بی په روایه له عاله م، نه تهوبه ی بهنده کانی

سوودی ههیه بۆی نه تهوبه نهکردنیان زیانی ههیه بۆی. ههر تهنیا به میهره بانیی خۆی پهشیمان بوونهوه و تهوبهکردنی بهندهی گوناھباری کردووه بههۆی عهفوکردن و لیپووردنی گوناھهکانی و بهرزکردنهوهی پایه و پاداشی له پۆژی قیامهتدا. کهوابی بهندهیهکی گوناھبار ئهگهر ههلی تهوبهیی له کیسی خۆی دا ئهوه نامهردی شهرعییه و بی هۆش و بهدبهخته و زیان له خۆی دهدا.

رپوایهت کراوه: که پله و پایه بهرزیی بهندهیی که تهوبه بکاو، خۆی له گوناھهکان بهپاریزی و، بهگوپی نهفس و شهیتان نهکا و، عومری بهم جوهره پابویری، نو سهه پایهیه مابهینی ههر پایهیی و دواینی بهقهدهر مابهینی ئهرز و ئهوپه پری عهرشه. جا ئهم پایه بو ئینسانیکه که تهقوا و تاعهت و دوورکهوتنهوه له گوناھ بیته مولک و مال بۆی.

رپوایهت کراوه: کهسی تهوبهیی نهسووح بکا، خوای گهوره دهپاریزی له شهر و له بیرى فریشتهیی لای چهپی دهباتهوه که نووسهر و راگری گوناھانه. ههروهها گوناھهکانی له بیرى دهست و پی و ئهندامهکانی تری دهباتهوه ههتا له پۆژی قیامهتدا شایهتیی لی نهدهن. مهعناى تهوبهیی نهسووح پهشیمان بوونهوویه که پاک و بیگهره بو خوا بی و هیچ نیاز و خهیاڵیکی تری تیکهڵ نهبی. له بهر پووناکی ئهم ههدهیه شریفهده تهوبهیی نهسووح و خالیص گهلی قازانجی زۆره، بهلام دهبی بزانهن که تهوبهیی نهسووح کوکهرهوهی ههموو خواپه رستییه که، واته: کهسی تهوبهیی نهسووحی کرد به ههموو مهعنایی پوو دهکاته خوای گهوره و تهوکی ههموو گوناھیی دهکا، بهتایبهتی گوناھیی گهوره و، له سههر کردنی گوناھیی بچووکیش سوور نابی.

له ههدهیسی شریفدا ههیه: له پۆژی قیامهتدا ئینسانیکى فاجیری ئههلی زینا دینن بو مهیدانی موخاسه به به کوژ و زنجیرهوه. لهویدا که زاتی خوای پهروهردگار به پقهوه بۆی دهروانی، پیست و گوشتی پرووی داده پزیتته خوارهوه. کابرای گوناھبار ئینکاری کردهوهی ناباری خۆی دهکا و دهلی زینام نهکردووه. لهویدا خوای گهوره زمانی ئهو کابرایه دهبهستی، جا دهستی کابرا دیتته جواب و بانگ دهکا دهلی: من ئهو شتانهم پی گرتووه بۆی. پیشی دهلی: من ههنگاوم بو ئهو شتانه ناوه و پویشتووم. تهنا ته عهورهتی بانگ دهکا و دهلی: من فلانه ئیشم کردووه. بهم جوهره کابرا له ناو ئهو ههمووه ههشامهتهدا ئابرووی دهچی. بهلام یهکی که تهوبهیی نهسووح و خالیس بکا لهم ریسوایی و ئابرووچوونه دهپاریزی و، لهو پۆژهدا له کاتی لیکای خوای گهورهدا ئابرووی ناچی.

له هه دیسی شریفدايه: سى شت له گهل سى شتدا ناکه ونه يهك، گونا هكردن له گهل تهوبه كړندا و، دهولمه ندى له گهل زينا كړندا و، دهرويشى و فه قيرى له گهل نويژى چاشته نوژا.

هه روه ها له هه دیسی شریفدايه: من احسن في مابقي غفر له في ماقضي. ومن أساء في مابقي أخذ في ما مضي وبقي» واته: ههركهس له باقیمه ندهى ژيانيدا چاكه بكا خوى گه وره له گونا هى پيشووى چاوپوشى دهكا. به لام ههركهس له باقیمه ندهى ژيانيدا كړده وى خراپ بكا و به دبى نه وه حقه له وه پيش و له وه پاشى لى ده سهرى. له هه ديسكى ترا هه رمويه تى: تهوبه گونا هه كان ده شورته وه. به راستى خوا ده رحه ق عه به دكانى خوى هه رمويه تى، دوو نه مين بوون و دوو ترس له عه به ديكدا كو ناكه مه وه؛ نه گهر له دنيا دا نه مينى بكه له قيامه تدا نه مينى ناكه و، نه گهر له دنيا دا بيترسينم له قيامه تدا نايترسينم.

براكان! تهوبه سيفه تى موسلمانان و نه نجامه كهى رزگار بوونيانه له سزا. خوى گه وره هه رمويه تى: «وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعاً أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ». به لام ئينابه سيفه تى موقه پهبينه، خوى گه وره له قورئانى پيروژدا هه رمويه تى: «وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ» واته: به دليكه وه هاتو وه كه رووى كړدو وه ته تا عت. به لام (أوبه) سيفه تى رهبه رانه واته: پيغه مبه ران. خوا هه رمويه تى: «نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ» كه واپى كه سى له ترسى سزا و توله تهوبه بكا، نه وه ساحب تهوبه يه. نه گهر كه سى له بهر ته ماى پاداش و ره زى خوا تهوبه بكا، نه وه ساحبى (أنا بة) يه. به لام نه گهر نه له بهر ترس و نه له بهر ته ما، بهلكو هه ر له بهر ره زى خوا تهوبه بكا، نه وه له نه ووا بينه و صاحبى تهوبه يه واته: گه رانه وه بو لى خوى گه وره.

له هه ديتى شریفدايه: نه گهر به نده يى گونا هى بكا و له پاشان بللى: خودايا عه فووم بكه، خوا به فريشته كانى باره گاي خوى دهه رموى: نه وه به ندهى منه زانيويه تى كه خوى هه يه بو يه دا وى تهوبه لى دهكا؛ جا به شاهيد بن و من عه فووم كړد.

له پاش ماوه يى گونا هيكى تر دهكا، نه مجاره يش هه م هاوار له خوا دهكا و دهلى: خوايا گونا هه كړدو وه، عه فووم بهه رموو. دووباره خوى گه وره دهه رموى: نه وه به ندهى منه زانيويه تى كه خوى هه يه، بو يه دا وى عه فو دهكا، و عه فووم كړد. له دوا دوا يى نه وه هه ديسه دا دهه رموى: (فليعمل ماشاء) واته: نه وه به نده كه له پاش هه ر گونا هى تهوبه يى دهكا با هه رچى ناره زووى لئيه بكا. جا هه ندى زاناي پى نه گه يشتوو و توويانه: مه عناى

ئەو ھەدىسە ئەوھىيە لەپاش ئەوھە كە ئىنسان چەند جار گوناھى كرد و تەوبەى لى كرد، ئىتر ھەرچى ئارەزووى ھەيە لە گوناھ با بىكا! بەلام ئەم مەعنایە ھەلەيە، چونكە ئەمە دەروا تە سەر (أباحه) واتە: ھەلەكردنى گوناھ بۆ ھەر كەس مەيلى لەسەربى، ئەمەيش لەگەل ڤى و شوینی ئايندا ناگونجى. بەلام مەعناكەى ئەوھىيە: مادام كە ھەر گوناھىكى كرد تەوبەى لى دەكا و، ئەم ھالە بوو تە خو و عادتەى، ھەر گوناھى بكا زيانى نابى چونكە تەوبەى بە شویندا ڤینی و تەوبەكە تاوانى ئەو كردهو نالە بارە دەشوریتەوھ.

دەگێڤنەوھە موسلمانى بوو گەلى جار تەوبەى دەكرد و لەپاشاندا تەوبەكەى دەشكاند. لە ئەنجامدا جارى گوناھىكى كرد ڤووى نەبوو تەوبەى لى بكا و بى دەنگ دانىشت. لەو كاتەدا ھاتيفى بانگى لى كردو وتى: «يا فلان! أعتنا فشرناك، ثم تركتنا فأمهلناك، وأن أتيتنا قبلناك». واتە: فلان كەس! ومختى خووى بەگویت كردین، كردهوى چاكت زور بوو، منیش ئەو كردهو چاكانەتم قبوول كرد. پاش ئەوھە ماوھىيەك واژت لە تاعەت ھینا و دەستت دایە بى گوپی كردن، ئیمەش مۆلەتمان دای و زوو بەزوو ئازارمان نەدای. ئیستەش ئەگەر بېیتەوھ و ھەرت دەگێڤنەوھە: دەرگای تەوبە و پەشیمان بوونەوھە لەسەر پىشتە.

رېوايەت كراوھ: خواى گەورە جارى لەگەل يەكلى لە بەندەكانى گفتوگو دەكا و دەفەرمووى: ئەى بەندەى من! گوناھەكانت بژمېرە و زور چاك بزانه كە من زانای ڤاز و نەھنیم و بەھەموو شتېكى پەنامەكى دەزانم. ئینجا بەندەكە لەبەر خەجالەتى و شەرمەزارى خووى باسى گوناھە گەورەكانى ناكا و بەژماردنى گوناھە بچووكەكانىوھە خەرىك دەبى. لەوكاتەدا خواى گەورە بەفرىشتەى نووسەرى كردهوھە دەفەرمووى: ئەم بەندەى منە تەوبەكار بووھە و گەلى جار لەپاش گوناھەكان تەوبەى كردووه، تۆ ئیستا ھەر گوناھىكى گەورەى ھەيە و شەرم دەكا ناویان ببا بۆى بنووسە بەكردەوى چاكە. جار جار بەندەى گوناھبار لە ترسى ڤقى خواى گەورە، ناوى گوناھەكانى نابا و، خواى گەورە دەفەرمووى: مادام ئەم بەندەى لە دنیادا باوھرى بە من بووھە و ئیستا لە ترسى من ھەندى لە گوناھەكانى خووى دەشاریتەوھە بۆى بكە بە كارى باش؛ چونكە وەكو ئەو شەرم لە من دەكا و لیم دەترسى منیش شەرم دەكەم گوناھەكەى دەرېخەم و لەناو كۆمەلى مەحشەرا ڤیسواى بكەم.

لە ھەدیثى شەریفدا ھەيە: «كل بني آدم خطاء وخير الخطائين التوابون» واتە: ھەموو بنیادەمى گوناھ دەكات و باشترین گوناھبار ئەو كەسەيە كە زور تەوبە دەكا و لە گوناھەكانى پەشیمان دەبیتەوھ.

ههروهه له هه ديسیکی ترا دهفهرموئ: «أَنْ الله يبسط يده بالليل ليتوب مسيء النهار ويبسط يده بالنهار ليتوب مسيء الليل، حتى تطلع الشمس من مغربها». واته: خوای گه وره له شهوا دهستی به خشندهیی خوئی دهکاته وه هه تا تاوانبارهکانی رۆژ بێن تهویه بکهن. له رۆژیشدا دهستی به خشندهیی خوئی دهکاته وه، هه تا گوناها بارانی شهو بێن تهویه بکهن. مه بهست ئه وهیه کات لای ئادهمیزاد یا شهو یا رۆژه، گوناھیش له یهکی لهم دوو کاته دا دهکری. جا ههر تاوانباری ههر کاتی له تاوان کردن په شیمان بپیته وه خوای گه وره چاوپۆشی لی دهکات و دهیبه خشی. خو ئه گهر تاوانبار له شوینی تایبه تیدا غوسلیکی تهویه بکا یا دهستنوێژیکی تهویه بگری و دوو رکات نوێژی سوننه تی تهویه بکا، ئه مجار تهویه بکا و له کانگای دلیه وه له خوای گه وره و میهره بان بپارپیته وه و داوی لیووردنی لی بکا، به تایبه تی ئه گهر ئه م کاره له سییه کی دواپی شهوی جومعه دا بی، ئه وه زۆتر له عه فوی خوای گه وره وه نزیکتره. ئه م هه دیسه پیروژه ئه وه مان تی دهگهیینی که پیوسته ئادهمیزاد به په له بگه رپیته وه بۆ لای خوای گه وره و گورج په شیمان بپیته وه، ئه گهر له شه ودا لی قه وما و تووشی گونا ه بوو بۆ سبهینی تهویه بکات و ئه گهر رۆژ دوو چاری بوو، بۆ شه وه که ی تهویه بکات. ههروهه ئه وه مان تی دهگهیینی که خوای گه وره و میهره بان هه میشه حازره بۆ چاوپۆشی له گوناھی به ندهی خوئی، له شه و و له رۆژا. هه دیسه که به پیخشستی تاوانباری رۆژ ئه وه شمان تی دهگهیینی که گونا ه له رۆژدا زۆر دهکری و گوناھی رۆژ نابارتره، چونکه خه لک پیی دهزانن، به لام گوناھی شهو به شی زۆری خه لک پیی نازانن. له م روه وه گوناھی شهو باری سوو کتره له هی رۆژ. هوشیاره کان فهرموویانه: حوقوقی خوا له سه ر به ندهکانی زۆرن و ناژمی درین وه کو نیعمه تهکانی زۆرن و ناژمی درین. دیاره حوقوقی خوا به کهس نادریته وه ههر وه کو کهس ناتوانی سوپاسی هه موو نیعمه تهکانی خوا بکا و، به هوئی ئه مه وه ئینسان هه میشه له که موکوورپیدایه. جا ئه گهر تاوانبار که شهو داها ت تهویه له گوناھی رۆژ بکا و که رۆژ بوویه وه تهویه له گوناھی شهو بکا زۆر نزیکه خوای گه وره چاوپۆشی لی بکا و وه های دا بنی که حقهکانی خوای جیبه جی کردوون و سوپاسی هه موو نیعمه تهکانی کردووه. له هه دیسیکی تردا دهفهرموئ «أَنْ الله يحب الشاب الذي يفني شبابه». له ریوایه تیکی تردا دهفهرموئ: «أَنْ الله يحب الشاب التائب». واته: خوای گه وره ئه و جوانه ی خو ش دهوئ که جوانی خوئی له پیناوی ئه ودا دهفهرتینی. بی گومان خوای گه وره ئه و جوانه ی خو ش دهوئ که تهویه دهکا و دهگه رپیته وه بۆ لای خوای گه وره. هوئی ئه م خو شویستنه یش

ئەوھىيە كە ئەسبابى تاوان لە جواندا زۆرن وەك تىژى پەشت و ئارەزووى نەفس و ھىزى لەش و زۆرى حيرص و زالبوونى ئارەزووى نەفس و بى ھىزى عەقلى و كەمى زانست و درىژى ھىوا. جا مادام ئىنسانى گەنج پى بەسەر ئەم ھەموو شتاندەدا بنى كە ھۆ و ھاندەرن بۆ گوناھ و، پوو بكا تە خوا و لە گوناھ پەشيمان بىتەو، ئەو ھەقە كە خواى گەرە خۆشى بوى. ھەر لەم بابەتەو ھەندى لە زانايان وتوويانە: جوانى وەكو ئەسپى سواری وەھايە بۆ سواریبوونى نەزانی و، جى گومانى گوناھکردن و تاوانى نابارە. ياخۆ وتوويانە: «سكر الشباب أشد من السكر الشراب» واتە: سەرخۆشپىيى كە لە جوانىيەو پەيدا دەبى بەھىزترە لەو سەرخۆشپىيەى كە لە خواردنەوھى شەرابەو پەيدا دەبى؛ چونكە شەرابەكە لە ھەموو كاتىدا بۆ ئىنسان دەس نادا، بەلام گەنجى و ھىزى ئارەزوويانى لە گەنجدا ھەموو كات ھەيە. جا لەگەل ئەم ھەموو ھۆى تاواندا ئەگەر گەنجى لەبەر خۆش ويستن و دلسۆزى بۆ خواى خۆى لە گوناھ پەشيمان بىتەو، خواستى بىتە سەر ئەو داواى پەزنامەندى لى بكا؛ بىگومان خواى مېھرەبان خۆشى دەوى و زۆر نزيكە نزاى قبوول بكا و لە تاوانەكانى خۆش ببى. ھەر وەھا ئەگەر كەسى بىھوى پىنومايىي ئادەمىزاد بكا با ئومىدى بە ئىنسانى گەنج زۆرتر بى؛ چونكە گەنجەكان لەسەر دلاپاكيان زۆرتر ھەز بە ئامۆزگارى باش دەكەن و زووتر وەرى دەگرن. بەلام ئىنسانى پىر، وشك بووئەو و كەمتر قابىليەتى ئەوھى ھەيە ئامۆزگارى بكري و ئەغلەب بى گويى دلسۆزان و ئەو پياوچاكانە دەكا كە خەك بۆ خواپەرستى بانگ دەكەن. ھەر لەبەر ئەمەيە ھەزەت (د.خ) فەرموويەتى: «أوصيكم بالشبان خيراً فأنهم أرق أفئدة». بەعثنى الله بشيراً ونذيراً فحالفني الشبان وخالفني الشيوخ». ثم تلا: فطال عليهم الأمد فقست قلوبهم». واتە: من ئامۆزگارىتان دەكەم كە لەگەل گەنجەكانا باش بن؛ ئەوان دليان نەرمترە. خواى گەرە منى پەوانەكرد بەمۆزدەدەر و ترسینەر، جوانەكان پەيمانيان لەگەل بەستم بەلام پىرەكان دژم وەستان و ناجۆر بوون لەگەلما. جا ئەو ئايەتەى خویندەو كە دەفەرموى: «فطال.... الآية» واتە: زۆريان خاياند و ماوھيىكى ديژ رايان بوارد و دليان رەق و بى باوهر بوو. ئەوانە زۆر بەيان فاسق و لەرى لادەرن چونكە پوويان نەكردە ھەقىقەت و گيانى ئىسلام.

لە ھەدىسى شەرىفا ھەيە: «إذا أحب الله عبداً لا يضره ذنب» واتە: كاتى خواى گەرە بەندەيىھى خۆش بوى گوناھ زيانى پى ناگەيىنى. مەبەست ئەوھى كە خوا بەندەى خۆش ويست ئىتر گوناھ ناكات و لى دوور دەكەوئەو. ياخۆ ھەر گوناھيىكى كرد

ئەوئەندە شەرمەزار دەبىي كە ھەمىيشە تەماشاي گوناھەكانى دەكات و بىرى لى دەكاتەو ھە و لەبەرچاوى ون نابى؛ بۆيە بەگەرم لە خواى گەورە دەپارپتەو ھە كە لىي خۆش ببى و چاوپۆشى لى بفەرموى، بەلكو موستەھەقى بەھەشت بىت. بەلى لەسەر ئەم بەيانەيە زاناكان فەرموويانە: گوناھى كە ببىتە ھوى زەللى و دلشكاوى چاكتەرە لە تاعەت و عىبادەت كە ببىتە ھوى شانازى و خو بەگەورە زانين. بەم جوړە دەرکەوت كە ھەركەسى خوا لىي رازى بى، گوناھ زيانى پى ناگەيىنى.

لە ھەديسكدا ھەزەرەت (د.خ) فەرموويەتى: «أَنْ الْعَبْدَ لِيَذُنِبَ، الذَّنْبُ فَيَدْخُلُهُ الْجَنَّةَ. قِيلَ: كَيْفَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟. قَالَ: لَا يَزَالُ نَصَبَ عَيْنِهِ تَائِبًا عَنْهُ». واتە: وادەبى يەكى لە بەندەكانى خوا گوناھ دەكا و ئەو گوناھە دەخاتە بەھەشت. ھەزيران كرد: چۆن گوناھ ئينسان دەخاتە بەھەشت؟ فەرموى: لەبەرئەو ھەمىيشە ئەو گوناھە دەخاتە پىش چاوى تەوبەي لى دەكا، لە خواى گەورە دەپارپتەو ھە و داواى چاوپۆشى لى دەكا. ئەويش لى دەبوورى و ھەفووى دەكا.

رپوايەت كراو: كە ئينسان گوناھىكى كرد، خالىكى رەش لەسەر دلى پەيدا دەبى. جا ئەگەر تەوبەي كرد لە گوناھەكە ئەو دلى سپى دەبىتەو ھە و بەھوى ئەو مەيلى دەچىتە سەر تاعەت و خواپەرستى. خو ئەگەر ھەر بەردەوام بوو لەسەر گوناھەكە و تەوبەي نەكرد ئەو وەختە خالىكى ترى رەش لەسەر دلى پەيدا دەبى و ھەروا دەپوا ھەتا ھەموو رپوى دلى رەش دەبىتەو ھە و پوناكىي. ئەم چلكە رەشە لەسەر دلى ئينسان پىي دەلین (رەين) وەكو خواى گەورە فەرموويەتى: «كُلُّ بَلٍّ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ». ديارە ئەم حالە خالىكى خەتەرناكە بو دلى مۇسلمان و دەبىتە ھوى مەيل پەيدا كەردنى بەشىدەت لەسەر گوناھ. ھەروەھا دەبىتە مانبع لە بىستنى ئامۆزگارىي مۇسلمانان و دەبىتە ھوى ئەو كە خىر و نوور و پىروۆزى رپونەكاتە ناو دلى. ئاشكرايە ئەم حالە كوۆرىي دلى، پەنا بەخوا، وەكو خواى گەورە فەرموويەتى: «فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ». لە ھەديسى شەرىفدا ھەيە: «أَنْ أَبْعَدَ النَّاسَ مِنَ اللَّهِ الْقَلْبَ الْقَاسِي». واتە: دوورترین ئادەمیزاد لەخوا دلىكە كە رەش بى و دووربى لە رەحمەت و مېھرەبانى. ھەروەھا لە ھەديسايە كە تەوبە و لە گوناھ پەشيمان بوونەو زاخاوى دل دەداتەو ھە و لە ژەنگ پاكى دەكاتەو. لە ھەديسى شەرىفدايە: «وَإِنْ رَأَى الرَّجُلُ دَهْرًا يَكُونُ فِيهِ نَارٌ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ فَلْيَتَوَضَّأْ بِمَاءٍ مِنْ مَاءِ الْوُضْءِ». واتە: ئەگەر كەس دەرمانى نەبەتەو ھە و لە گوناھەكەي دل بريندار و غەمبار دەبى.

خوای گهوره تەماشای حالى ئەو بەندەیه دەکا کە چۆن لەبەر ئەو گوناھ و کردەوه ناباردى خوای عاجز و غەمگینە. جا لەبەر ئەم حالە پێش ئەوەی ئەو بەندەیه کردەوێهەکی چاک بکا کە ببێتە کەفارتی گوناھەکەى، ھەر وھا لەپێش ئەوەی کە تەوبە بکا لەو گوناھە خوای گهوره عەفووی دەکا و بەمێھرەبانى تەماشای ئەو بەندەیه دەکا. دیارە ئەم عەفووە تەنیا بەھۆی بەرکەت و پیرۆزى ئەو غەمبارى و خەفەتەوێهە کە لەبەر گوناھەکە ھاتوو بەسەریدا. لە ھەدیسدا یە: «التوبة الندم» واتە: تەوبە پەشیمان بوونەوێهە لە گوناھ. ئەم پەشیمان بوونەوێش دەبێتە ھۆی نەگەرانیوێهە بۆ سەر ئەو گوناھە؛ جا لەبەر ئەمە تەوبە وھا تەعریف کراو کە پەشیمان بوونەوێهە لە گوناھ. وا لەم قسانەوێهە بۆمان دەرکەوت کە غەم و پەژارە لەسەر لەدەست دەرچوون و کردنى گوناھ دەبێتە تاعەت و پاداشى خێر، ھەر وەك لەبەرچوونەوێهە گوناھ دەبێتە ھۆی شەرمەزاریی پۆزى قیامەت و، بى باکیی لە گوناھ و لەخۆبايى بوون و لە خوا غافل بوون ھۆی بەفەتەراتدا چوونە لەو پۆزە سەختەدا.

شیخی ئەنتاکی، پەحمەتى خوای لى بى، فەرموویەتى: تەركى يەك گوناھى گهوره لە سەدھەزار ھەجى سوننەت خێرى زۆرتەرە و، تەركى گوناھى بچووك لە ئازادکردنى عەبد خێرى زیاترە و، پایەى ئەو كەسە کە تەركى ھەموو گوناھەكان دەكات لە پایەى ئەو كەسە باشترە کە شەو شەونۆیژ دەکا و پۆز بەپۆزووێ. یەحیای كورپی مەعان، پەحمەتى خوای لى بى، بەوانەى گوناھ دەكەن و لى پەشیمان نابنەوێهە و تەوبە ناکەن دەفەرمووی: ئەگەر باوەرپت نییە ئەو موناڤقى. خو ئەگەر باوەرپت ھەبە بەلام ھەر بەچاوقایمی لەسەر گوناھ دەوام دەكەى، ئەو بزانە وای لە زیاندا و لە دیندا زەرەرت کردوو، نەك لە دنیا و، ئەوەی دینی لەكیس بچى وەك ئەو نییە دنیا بدۆرپنى.

لە خالیدی كورپی میعدانەوێهە (ر.خ) رپوایەت کراو: كاتى کە تەوبەكارەكان دەچنە ناو بەھەشت دەلین: سەیرە؛ خوای گهوره لە قورئانى پیرۆزدا ھەرپەشەى کردوو و فەرموویەتى: كەس نییە لە ئیوێهە کە نەرپواتە ناو دۆزەخەو، وا ئیئە ھاتین و بەھێچ جۆر دۆزەخمان نەدى و یەكسەر بۆ بەھەشت. لەویدا كەسى لەلایەن خوای گهوره وەلام دەداتەوێهە و دەفەرمووی: لەو كاتەدا رابووردن بەسەر سیراتدا کە كاتى ئەو بوو ئاگرى دۆزەخ ببینن ئیئە ئاگر و گلپەى دۆزەخمان كوژاندەوێهە تا چاوتان بەو جیگە نالەبارە نەكەوئ و دلتان تىك نەچى. ئەگینا ئیوێهە بەراستى بەسەر دۆزەخدا رابووردن. ھەر وھا

هزرهتی لوقمان (د.خ) ئاموژگاریی ئهولادهکانی دهکرد و دهیفرموو: پۆلهکانم! پهله بکهن له تهوبه و پهشیمان بوونه و هدا، تهوبه دوامهخه؛ چونکه مردن له پارێزدايه و خوی مهلاس داوه و کەس نازانی کە ی دی و مەترسیی ئهوه دهکری له کتوپردا بی و ئینسان ماوهی نه مینی و به تهواوی تهنگاو بکری. بیگومان شهیتان زور ههول هدا که ئینسان تهوبه دواخوا، بهلکو بمری و له پیروزیی تهوبهکاری نائومیڤ بی.

ئوبهیی کوری کهعب دهلی: ئهوه کهسهی حهز له تهوبه نهکا ئهوه شهرم له خوا ناکا؛ چونکه ئهگەر شهرمی بکردایه خوی بهحالی بی تهوبهیی و بی ئیخلاصیهوه نهدهیشتهوه. ریوایهت کراوه: بهزمان داوی عهفو و لیخوشبون کردن و بهکردهوه لهسهر گوناوه بهردهوام بوون گالتهکردنه بهئاین و وهکو ئهوه وایه کهسی بهزمان بلی: «أستغفر الله وأتوب إليه» کهچی له گوناوه تهوبه نهکا. بهلی ئهگەر بلی: «اللهم اغفر لي» ئهوه درۆ نییه؛ چونکه داوی لیخوشبون له خوی گهوره پارانهوهیه و کەس نالی ئهوه قسهیه درۆیه.

مالیکی کوری دینار (د.خ) دهفرمووی: له خۆمهوه پویشتم بۆ لای دراوسییهکم له کاتی ناساغیدا و وتم پی: واجیبه لهگهڵ خوا پهیمان بهستی و له ههموو گوناوهکان تهوبه بکهی؛ بهلکو (إن شاء الله) لهم ناساغیه شیفایا. ئهویشتی: حازرم لهگهڵ خوی گهوره پهیمان بهستم لهسهر ئهوهی باست کرد بۆم. لهویدا هاتیفی بانگی کرد: چهندجار پهیمانت کرد و بهلینت دا و ئهجام بهدرۆزن دهرووی؟! ئیمامی موجهید، که له تابیعینه، دهفرمووی: ههركەس ههموو سبهینییهك و ههموو ئیوارانی تهوبه نهکات ئهوه ستهم له نهفسی خوی دهکا. ههروهها ئیمامی عهلی (کرم الله وجهه) فرموویهتی: ههلبێژراوی ئوممهتی پیغهمبهر (د.خ) کهسیکه: ئهگەر بهقهزا و قهدهر گوناهیکی کرد، گورج تهوبه ی لی بکا و ئهگەر سبهینی گوناهیکی تری کرد دیسان لهویش تهوبه بکا. بهکورتی دهمی له تهوبه خالی نهبی؛ چونکه خوا فرموویهتی: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ». یهکی له هوشیاره زاناکان فرموویهتی: ئهگەر ئینسان برپوات مهجلیس به مهجلیس داوی گهردن ئازادی له خهك بکات لهوه باشته که ئینسانیکی خاوهن قابیلیهت برپا مهجلیس به مهجلیس داوی پاره و مالی دنیا له خهك بکا.

ئهبوو ئهییووب، پهحمهتی خوی لی بی، فرموویهتی: نیشانهی راستی ئینسانی

دامه زراو دوو شته، يه کهم ئه وهيه که زۆربه ی کاتی غه م بار بئ و که متر خوۆشی و شادیی هه بئ. دووهم ئه وهيه دلی له خوۆشی و پابواردنی دنیا سارد بئ. ههروهها ئیمام فهرموویه تی: عومر لای ئینسانی بهختیار نرخ ی هه یه؛ چونکه هه می شه دهیه وی ئه وه ی له کیسی چوو له خواپهرستی زیندووی بکاته وه به گێرانه وه و بهقه زاکردنه وه ی و، ئه وه ی ماویه تی له ته مه نی له گوێرپایه لی و خواپهرستیدا سه رفی بکا. ئینسانی وه ها نه بی ژیا نی مردنه و بوونی نه بوونه. له هه دیسی شه ریفدا هه یه که ته مه نی درێژ و گه رانه وه بۆ لای خوا بهختیا ری ئینسانه. ههروهها له هه دیسی تر دا هه یه: خوۆتان له گونا هه بچوو که کان بپاریژن؛ چونکه ئه م گونا هانه که کو بوونه وه ده بنه گونا هیکی گه وری وه ها که خا وه نه که ی ده فه وتی نی. وه کو کو مه لی کاروا نی کاتی له ده شتی کا با ریا ن خست هه ریه ک له وان که می دار و چیلکه ده هی نی و ئه وه نده دار کو ده بی ته وه که ئا گریا ن پپوه نا ده بی ته ئا گریکی قه به ی وه ها که ئینسان ناویرئ نزیک ی بی ته وه. له هه دیسی کی ترا ده فه رمو ی: ئاده می زاد نافه وتی ن هه تا ئه وه نده گونا ه نه که ن که له بهر زۆری گونا ه ما وه ی عوزریا ن نه می نی و شایا نی سزای خوا بن. له هه دیسی کی ترا ده فه رمو ی: ته وه به دوا خستنی ئاده می زاد له شه ی تانه وه یه؛ واته: شه ی تان دئ ئینسان ده خاته سه ر پگیای خراپه کاری و گونا هه که ی پئ ده کا و کاتی گونا هبا ره که ویستی له و گونا هه په شیما ن بی ته وه و ته وه به بکا جا ریکی تر شه ی تان دپته پگیای و به خه یالا ت ته وه به که ی پئ دوا ده خا و شایا نی سزای خوا ی گه وره ده بی.

رپوا یه ت کرا وه: که شه ی تان ها تو وه ته خزمه تی هه زه رت (د.خ) و عه رزی کردو وه که من به گونا ه و تا وان پش تی بنیاده مم شکاندو وه و ئه وانیش به ته وه به کردن و له خوا پارانه وه پش تی منیا ن شکاندو وه. له ئه نجا ما جا ریکی تر پو ی شتمه وه بۆ سه ریا ن و به هو ی له خو بای ی بوون و به خورا زی بوون به سه ریا ندا زال بووم، واته: وه ها خه یالا تم خسته دلپا نه وه که ئپوه ئینسا نی باش و خا ون عیبا ده تن هه تا له خو یان با یی بوون و له کار و کرده وه ی خو یان پا زی بوون؛ ئیتر ئه وان نه یان توانی پشتم بشکینه وه.

له هه دیسی کی ترا ده فه رمو ی: هه رکه س ته وه به بکا ت و له گونا ه په شیما ن بی ته وه پپش ئه وه ی خوۆر له خوۆرنشینه وه هه لبی، که نیشانه ی ئاخ ره زمانه، خوا ی گه وره ته وه ی لی قبول ده کا.

له هه دیسی کی ترا ده فه رمو ی زۆر کار یکی جوان و شایسته یه که ئینسان له کاتی

به‌ته‌نیا دانیشتنی خویدا بیر له‌گونا‌هه‌کانی خو‌ی بکاته‌وه و داوای لی‌بوردن له‌و‌گونا‌هه له‌خوای گه‌وره بکا؛ بی‌گومان ئه‌گه‌ر ئینسان له‌کاتی تایبه‌تیدا ته‌وبه بکا، خوای گه‌وره به‌میهره‌بانی خو‌ی عه‌فووی ده‌کات.

ئهی براده‌رینه! هه‌زرت (د.خ) ر‌ی‌گهی به‌ئه‌ده‌بی پیشانی ئوممه‌تی خو‌ی داوه، بۆ داواکردنی عه‌فو له‌گونا‌هه‌کان له‌خوای گه‌وره: یه‌که‌م ته‌وبه که له‌شوینیکی خه‌لوت و ته‌نیا‌ییدا بی؛ چونکه له‌خه‌لوتدا د‌ل نه‌رمی و له‌خواترسی و هه‌یبه‌ت پ‌وو ده‌کاته ئینسان. دووهم: دووربکه‌و‌یته‌وه له‌و‌پ‌ی و شوینه که گونا‌هه‌که‌ی ت‌یدا کردووه. سییه‌م دان بنی به‌و‌گونا‌هه‌دا که کردوو‌یه‌تی و داوای چاوپۆشی له‌خوای گه‌وره بکا. به‌م شیوه ئینسان له‌عه‌فووی خواوه نزیک ده‌بیته‌وه. خوای گه‌وره هه‌ز ده‌کا به‌وه که به‌نده دان به‌گونا‌هه‌که‌یا بنی و ئینجا داوای لی‌بوردن بکا. به‌م جو‌ره زۆر نزیکه خوا بیبه‌خشی.

له‌حه‌د‌یسیکی ترا ده‌فه‌رمو‌ی: ئه‌گه‌ر که‌سی سته‌میکی له‌خه‌لک کردبی و حه‌قی خه‌لکی له‌سه‌ری‌ی خوا، هه‌زده‌کا له‌وه که ب‌پ‌واته لایان و گه‌رده‌نی خو‌ی ئازاد بکا پ‌ییان و عوزرخوازیان لی بکا؛ چونکه کاتی که خوا سته‌مکاری گرت به‌ری ناداو، له‌پ‌وژی قیامه‌تدا دره‌م و دینار نییه. به‌لی له‌و‌پ‌وژده ئه‌گه‌ر سته‌مکار خیرات و کرده‌وه‌ی چاکه‌ی ببی ئه‌وا به‌قه‌ده‌ر ئه‌و حه‌قه‌ی به‌سه‌ریه‌وه‌یه لیی ده‌دریته‌ خاوه‌ن حه‌قه‌که. خو ئه‌گه‌ر خیراتی نه‌بوو ئه‌وا به‌قه‌ده‌ر حه‌قه‌که له‌گونا‌ه‌ی خاوه‌ن حه‌ق ده‌ده‌ن به‌سه‌ر ئه‌م سته‌مکاره‌دا و له‌باتی ئه‌و سزا ده‌دری. به‌لام ئه‌گه‌ر له‌دنیا‌دا سته‌مکار گه‌ردنی خو‌ی به‌وان ئازاد بکا، ئه‌وا له‌م هه‌موو ده‌رده‌سه‌ر و ئازارانه پ‌زگار ده‌بی. جا پ‌روانن مادام کابرای سته‌مکار خو‌ی گونا‌ه‌ی زۆری و له‌گونا‌ه‌ی سته‌م لی‌کراوانیشی به‌سه‌ردا بدری و به‌قه‌ده‌ر هه‌ردوو به‌شه تاوانه‌کان سزا بدری، ده‌بی ئه‌م سته‌مکاره چاره‌پ‌ه‌شه که‌ی له‌سزای د‌وزه‌خ پ‌زگار ببی؟ ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانه به‌پ‌ی فه‌رمووده‌ی پ‌یغه‌مبه‌ر (د.خ) غه‌یبه‌ت و بوختان و جنیودان و گالته به‌خه‌لک کردن و به‌سووک ته‌ماشا‌کردن‌یان، هه‌موو به‌(حق الناس) حسیب ده‌کرین و پ‌یویستن به‌عه‌فووی خاوه‌ن حه‌قه‌کان ئه‌گینا عه‌فوو پ‌وویان تی ناکا.

له‌حه‌د‌یسی شه‌ریفا هه‌یه که خوای گه‌وره فره‌شته‌ی لای راستی کردووه‌ته گه‌وره به‌سه‌ر فره‌شته‌ی لای چه‌پ‌دا و کاتی که فره‌شته‌ی لای راست، ئاگای له‌کرده‌وه‌یه‌کی چاکه‌ی به‌نده‌ی خوا بی یه‌که به‌حه‌وسه‌د یا زیاتر بو‌ی ده‌نوو‌سی. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر نییه‌تی

کردهوهییهکی چاکه له دلی بهندهکه دا بوو بهقهدهر کردهوه چاکهکهی بۆ دهنووسی. بهلام که کردهوهییهکی نارپهواي کرد ئهم فریشتهی لای راسته ناییلێ فریشتهی لای چهپ گورج ئهو کردهوهیه لهسهر بهندهکه بنووسی ههتا ماوهی شهش سهعات؛ بهشکو ئهمه خواجه ئهو بهندهیه پهشیمان بیتهوه و تهویه بکا یا داوای لیبووردن له خوای گهوره بکا، جا ئهگهر ئهمانه نهبوون ئهو حهله ههر بهتاقه خراپهیی لهسهری بنووسی.

له هه دیسی شهرفدایه: گهلی مۆر بهعهرشی خوای گهوردها ههلواسراون، کاتی که ههتکی حورمهتی گوناوهکان کرا، واته: خهڵکی بهبی شهرم دهستیان دایه تاوان و گوناھ و جهسارهت کرایه سهر ئهو سنوورانهی خوا دای ناوان، فریشته ئهمر پیکراوهکان دین بهو مۆرانه دلی خاوهن گوناوهکان مۆر دهکن، بهجۆری ئیتر ههستی تیا نامینی، فهرقی چاکه و خراپه ناکا و دهکهوێته شوینی ئارهزووی نهفسی خوێ و وای لی دی که بهسووکی گوناھکردن دهکا و خواپهرستی لا ناشیرین دهبی یا سست و کهمهترخهه دهبی دهربارهی. من خاوهنی ئهم سی حالهم له ناو خهڵکا چاو پی کهوتوه.

له هه دیسدايه: ههزرت (د.خ) فهرموویهتی: ههریهك له ئیوه پێویسته ترس و بیمی له کهمترین گوناھ بی، واته: نابێ ئینسانی موسلمان له گوناھ بی موبالات بی و پێویسته تهنانهت ئهگهر گوناھ بچووکیش بی خوێ لی لادا و نزیکي نهکهوێتهوه. ههروهها له هه دیسایه: ههزرت (د.خ) فهرموویهتی: ههروهکو رقی خوا له پال گوناھی گهوردها خوێ دهشاریتهوه له پال گوناھی بچووکیشدا خوێ دهشاریتهوه، واته: ئینسان نازانی لهسهر کام گوناھ رقی و توورپیی خوای گهورهی تووش دهبی؟ واته: وا ریک دهکهوی که ئینسان چهند گوناھیی گهوره دهکا و دووچاری رقی خوای نابێ چونکه نهگهیشتهوهته ئهو گوناھیی که رقهکهی خوای گهوره لهپالیدا پهنهان بووه. کهچی وا ریک دهکهوی چهند گوناھییکی بچووک دهکا له پال یهکیکیان تووشی رقی خوای گهوره دهبی، پهنا بهخوا.

له هه دیسی شهرفدایه: که رهمهتی خوا لهگهڵ تاعهتی بچووکیشدا دهباریته سهر بهنده وهکو لهگهڵ تاعهتی گهوردها دهباری. من چهند سال بوو مهعنای ئهم هه دیسهه لا موشکیل بوو ههتا بههوی خهویکی دایکمهوه ئیشکالهکهه نهما، گوێ بگرن با رپوداوهکهتان بۆ بگێرمهوه: خوا لیخویشبوو مهلا مهحمودی غهزایی مودهپرپیس و دهوله مهند بوو له مالی خوێ نانی سی چل فقهیی دها، ههر له بهیانیهوه ههتا عهس خهریکی دهرس وتنهوه و خواپهرستی بوو، پیاویکی بهدهههههه و چاکهکار بوو. ئهم زاته،

پهحمهتی خوی لی بی، کوچی دواپی کرد. دایکم فهرمووی: مهلا مهحموودم له خهودا دی لیم پرسى: حالت چونه؟ وتی: خوی گهوره بهخشیمی. وتم: بههوی چ چاکهیی؟ وتی: له (قهلاچوالان) فهقی بووم، جارئ به کولانیکا رابووردم ئافرهتیکم لهگهل مندالیکی ههتیوا بهرچاو کهوت، منیش لهویدا دهستم برد یهک (جلق)م پيدا (جلق نرخى وهک چوار فلسییه) لهبهرنهوه خوا عهفووی کردم. بهلی بههوی ئهم خهوهی دایکمهوه موشکیلهم نهما و له معنای فهرموودهکهی پیغهمبهر گهیشتم (د.خ).

له هه دیسیکی ترده دهفهرمووی: «کفی بالمرء نصرأ أن ينظر إلی عدوه في معاصي الله» واته: ئهوهنده بهسه بۆ سههرکهوتنی ئینسان و زالبوونی بهسهر دوژمنیدا که بیبینئ دووچاری گوناھ بووه. واته: گیرۆدهبوون به گوناھهوه له گیرۆدهبوون به ههموو بهلاییهکی تر ناههموارتره و، که ئینسان دووچاری گوناھ بی وهک ئهوهته دووچاری بهلاییهکی دنیاپی گهوره بووی. له راستیدا مسیبهتی دینی و به گوناھهوه گیرۆده بوون له بهلای دنیاپی زۆر خراپتره. کهواته گیرۆدهبوونی دوژمنی ئینسانی موسلمان بهگوناھهوه چاکترین سههرکهوتنه بۆ ئینسانه موسلمانکه. ههروهها له هه دیسیکی ترده دهفهرمووی: قهسهه بهو خوايه که گیانی منی له دهستی توانا و دهستهلاتی ئهوايه ئهگهر ئیوه گوناھ نهکهن خوی گهوره ئیوه دهفهرمووی و گهلکی تر دروست دهکا بۆئوهی گوناھ بکهن و تهوبه بکهن و بههوی تهوبهکه یانهوه لیان خوش بی.

له هه دیسدا ههیه: لهگهل تهوبه و داوای لیخوشبووندا گوناھی گهوره نییه و لهگهل دهوام و ئیسرازا گوناھی بچوک نییه. واته: گوناھی ئینسان ههچهند گهوره بی، مادام خاوهنهکهی دهستی کرد به تهوبهکردن و له خوا پارانهوه ئهوه گوناھه لهناو دهچیت و خوی گهوره چاوپوشی لی دهکا. له لاییهکی تریشهوه گوناھ ههچهند بچوک بی، مادام ئینسان بهسووکی تهماشای دهکرد و سهرومپ دهیکرد، ئهوه خوی گهوره له خاوهنهکهی تووره دهبی و دهیکاته گوناھی گهوره بهسهریهوه.

له هه دیثی شهرفایه: ئهوه کهسهی دهیهوی لهو خواپه رستانه پیش بکهوی که خویان بۆ عیبادت کردن ئازارداوه با گوناھ نهکات، واته ئینسانی گوناھی کرد و تهوبهی لی کرد یاخوه هه له ئهساسا گوناھ نهکات ئهوه پایهی لهپیشی پایهی ئهوه خواپه رستانهیه که له خواپه رستیدا زۆر ماندوو بوون. بهکورتی پاداشی له گوناھ دوورکهوتنهوه زۆرتره له پاداشی تاعهتی زۆر.

له هه‌دیسى شەریفا هه‌یه: هه‌ر واته‌یى به‌زمانى ئینساندا بى‌ له‌سەرى دهنوسرى. جا کاتى ئینسان گوناھىكى کرد واجیبه‌ ته‌وبه‌ی لى‌ بکا به‌م‌جۆره‌ که‌ ب‌روات بۆ شوینىكى دوور له‌ خه‌لك و ده‌ست به‌رز بکاته‌وه‌ بۆ لای خوا و بلى‌: خوايه‌! ته‌وبه‌ بى‌ له‌و گونا‌هه‌ که‌ کردوومه‌ و من هه‌رگیز ناگه‌پیمه‌وه‌ سه‌رى، که‌ وای وت خواى گه‌وره‌ لى‌ خو‌ش ده‌بى‌ و عه‌فووى ده‌کا.

رپوايه‌ت کراوه‌: «من أصاب في الدنيا ذنباً فعوقب به الله أعدل من أن يثني عليه عقوبته. ومن أصاب في الدنيا ذنباً فستره الله وعفا عنه فالله أكرم من أن يعود في شيء قد عفا عنه.. الحديث». واته‌: هه‌رکەس له‌ دنیادا تووشى تاوانى‌ بوو و تۆله‌ی ئه‌و تاوانه‌ی لى‌ کرایه‌وه‌، ئه‌وه‌ ئیتر خوا له‌ قیامه‌تا تۆله‌ی لى‌ ناسینىته‌وه‌؛ چونکه‌ دادپه‌روه‌ری خوا دووره‌ له‌وه‌ی که‌ دووجار له‌سه‌ر یه‌ك گونا‌ه سزای به‌نده‌ی خو‌ی بدا. هه‌رکەس له‌ دنیادا گونا‌ه‌یكى کرد و خواى گه‌وره‌ بۆ پۆشى و لى‌ی خو‌ش بوو ئه‌وه‌ ئیتر له‌ قیامه‌تیشدا عه‌فووه‌؛ چونکه‌ خوا له‌وه‌ به‌خشنده‌تره‌ که‌ له‌ دنیادا چاوپۆشى له‌ گونا‌ه‌ی بکات و له‌ قیامه‌تا بگه‌پیته‌وه‌ سه‌رى و سزای به‌نده‌کەى له‌سه‌ر بدا.

له‌ هه‌دیسى‌کدا هه‌زرت (د.خ) به‌ یه‌کى‌ له‌ هاو‌رپیه‌کانى‌ فه‌رمووه‌ که‌ ناوى‌ حه‌بیب بووه‌: ئه‌ی حه‌بیب! هه‌رجارى‌ گونا‌ه‌یكى‌ کرد ته‌وبه‌یه‌کى‌ لى‌ بکه‌. ئه‌ویش عه‌رزى‌ کرد: که‌وابى‌ گونا‌هه‌کانم زۆر ده‌بن. فه‌رمووى‌: هه‌رچه‌ند گونا‌هه‌کانت زۆر بن عه‌فووى‌ خوا له‌وان زۆرت‌ره‌. له‌ هه‌دیسى‌کى‌ تردا هه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تى‌: خواى‌ گه‌وره‌ هه‌موو پۆژى‌ نه‌سیحه‌تى‌ نیشانى‌ به‌نده‌ی خو‌ی ده‌دا. جا ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌نده‌ ئه‌و نه‌سیحه‌ته‌ی وه‌رگرت ئه‌وا به‌ختیاره‌ و، ئه‌گه‌ر ته‌رکى‌ کرد و به‌گو‌یى‌ نه‌کرد ئه‌وا به‌ده‌خته‌. خواى‌ گه‌وره‌ به‌شه‌ودا ده‌ستى‌ که‌رهم و عه‌فووى‌ دريژ ده‌کا بۆ ئه‌و که‌سانه‌ که‌ به‌پۆژدا گونا‌ه‌یان کردووه‌ هه‌تا ته‌وبه‌ بکه‌ن و خوا ته‌وبه‌که‌یان قبو‌ول بکا، هه‌روه‌ها ده‌ستى‌ که‌رهم و عه‌فووى‌ به‌پۆژدا دريژ ده‌کا بۆ ئه‌وانه‌ی که‌ به‌شه‌ودا گونا‌ه‌یان کردووه‌ هه‌تا ته‌وبه‌ بکه‌ن و خوا ته‌وبه‌که‌یان قبو‌ول بکا. بزنان کارى‌ حه‌ق و راست له‌ دنیادا قورسه‌ و له‌ ته‌رازووى‌ قیامه‌تیشدا قورسه‌، به‌لام کرده‌وه‌ی به‌تال‌ له‌ دنیادا سووکه‌ و له‌ قیامه‌تیشدا هه‌ر سووکه‌. زۆر باش بزنان به‌هه‌شت به‌سزا و نا‌رپه‌ته‌ی و ئازار ده‌وره‌دراوه‌؛ واته‌: ئه‌و که‌سه‌ی بیه‌وى‌ ب‌روات به‌هه‌شت ده‌بى‌ به‌سه‌ر کارى‌ نا‌رپه‌حه‌ت و پ‌ر له‌ ئازاردا ب‌پوا و خو‌ی له‌به‌ر بارى‌ ناخۆشیدا بگ‌رى‌ و پۆح و مالى‌ خو‌ی به‌خت بکا، هه‌تا ده‌گاته‌ به‌هه‌شت. هه‌روه‌کو‌ دۆزه‌خ به‌ ئاره‌زووه‌کانى‌

نهفس دموړه دراوه؛ واته: ئه و كهسهى كه دهخريته دوزمخه وه له رېگاي ئارمزوى بهتالى نهفسه وه دېروا هه تا دهگاته دوزمخ.

له هديسيكى تردا دهفهرموئ: «الفقراء أصدقاء الله والمرضى أحياء الله. فمن مات على التوبة دخل الجنة». واته: هه ژار و بى ماله قانيه موسلمان هكان دوست و ئاشناى خوان و نه خوښه خوگرهكان خوا خوشى دهوئن. ئه مانه له سهر ئه و دوستى و ئاشناييه و له بهر ئه و خوښه ويستيپانه لاي خوا هه موويان يا گونا ه ناكه ن يا ئه گهر گونا ه بكه ن خوا ته و فيقيان ده دا بو ته و به كردن له تاوان و، گونا هيان عفو ده كړى. به لام خه لكى تر، غه يري فه قير و هه ژار و نه خوش، ئه گهر له گونا هه كانيان ته و به بكه ن ئه وه خوا عفوويان ده كا و ئه گهر ته و به نه كنه ن خوا چاوپوښيان لى ناكا. جا ليړه دا ميهره باني خواى گه وړه ده رده كه وى كه ئينسان هه رچنه د گونا ه بكا و تاوانبار بى مادام له پيش غه رغه رى گيان ده رچوندا ته و به بكا خواى ميهره بان عفووى ده كا. هه روه ها له هديسيكى تردا فهرموويه تى هه ر به نده يى له پيش مردنيدا به سالى ته و به بكا خواى گه وړه ته و به كه ي لى قبول ده كا و سالى زوره. هه ر به نده يى له پيش مردنيدا به مانگى ته و به بكا، خواى گه وړه ته و به كه ي لى قبول ده كا و مانگى زوره. هه ر به نده يى له پيش مردنيدا به حه فته يى ته و به بكا خواى گه وړه ته و به كه ي لى قبول ده كا و حه فته يى زوره. هه ر به نده يى له پيش مردنيدا به پوژى ته و به بكا خواى گه وړه ته و به كه ي لى قبول ده كا و پوژى زوره. هه ر به نده يى له پيش مردنيدا به پيش حالى غه رغه ردا ته و به بكا، خواى گه وړه ته و به ي لى قبول ده كا. براكان! ته ماشاى رحمه تى خودا بكه ن چهندي زوره و چو ن ته و به له ته و به كار قبول ده كا چ به سال يا به مانگ يا به حه فته يا به پوژى ئه و ته و به يه بكه ويته پيش مردنيه وه به لكو ئه گهر له پيش حالى غه رغه ريشا بى هه ر قبولى ده كا. رپوايه ت كراوه: كاتى ئيبليس ته ماشاى ئاده مى كردو وه بوى ده ركوت كه دلى هه يه سويندى خواردو وتى: خوايه! به عيزه ت و جه لالى تو قه سه م ده رومه ناو دلى ئينسان و هه تا گيانى تي دا بميني لى ده رناچم. خواى گه وړه له رهدى ئه و فهرموويه تى: به عيزه ت و جه لالى خو م قه سه م منيش هه تا گيانى تيدا بى ته و به ي لى قبول ده كه م. هه روه ها رپوايه ت كراوه: كه ئيبليس عه رزى باره گاي خواى كردو وتى: يار په بى! ته ماشا ده كه ي ئه م به ندانه چهنه د تو يان خوش ده وى كه چى بى گو ييت ده كنه؟ ته ماشا ناكه ي چهنه د رقيان له منه كه چى له گونا ه كرده نا به گو يم ده كنه؟ خواى گه وړه ش فهرمووى: ئه ي فريشته كانى من! به شاهيد بن مادام ئه و به ندانه م مه حه ببه تى منيان له دلدايه وا

هەرچەند بێ گۆییم دێکەن عەفووم کردن و چاوپۆشی لەو دێکەم کە بەگۆیی شەیتان دێکەن؛ چونکە لە دڵەو زۆر پەقیان لێیەتی.

براکان! لە هەدیسدا هەیه کە خوای گەورە زۆر بەغیرەتە و، لەبەرئەو هەرپەشە و تانەی شەیتانە برپاری دا کە بەندەکانی خۆی عەفوو بکا. هەر وەها لە هەدیسێکی تردا فەرموویەتی: خوای گەورە لە هەموو کەس غیریەتی زیاترە و، لەم تانەیە کە ئیبلیس دای لە ئادەم و ئەولادەکانی غیریەتی خۆی دەرپرێ و فەرمووی: مادام ئیبلیس دەرپواتە ناو دایانەو و گوناھیان پێ دێکا، منیش هەتا ئەو بەندە تەو بەکا عەفووی دێکەم. جا براکان! بەراستی بزانی کە خوای گەورە زۆر میهرەبانە و دەیهوێ عەفووی خۆی بگەییێنێتە هەموو گوناھبارێک و شەیتانی لەعەنتیش، بەهۆی فراوانکردنی ئەم میهرەبانیی خۆیەو، دەرکا.

برادەرەکان! پێگەی سەلامەتی بۆ ئینسان ئەوێە کە هەمیشە لە بەینی ترس و هیوادا بێ، و، بەئێعلائی ئەو لوتفانەی خوای گەورە نابێ پشتوینی لێ بکاتەو و خۆی بگەییێنێتە پایەیی ئەمن و ترسی لە دڵدا نەمێنێ. هەر وەها نابێ خۆشی لە مەقامی رەحمەتی خوای گەورە دوور بخاتەو و پێگای نائۆمیدی بگریێتەبەر، بەلکو دەبێ هەمیشە لە بەینی ئەم ترس و هیوایدە بێ.

لە هەدیسێ شەریفدا یە کە لەمەو پێش جارێ عابیدی بەلای کەللەیی سەری ئینسانێکی مردووا رابوو، لەو شوێنەدا نەفسی هەندی بیری کردەو و گورج وریابوو یەو و وتی: خوایە! تۆ بێگومان خوایەکی سەرپۆش و بەدەهەنە و چاکەکاری و، ئێمە هەرچەند گوناھ بکەین کە گەراپنەو بۆ قاپی رەحمەتی تۆ و تەوێمان کرد، تەوێمان لێ قبوول دێکە. تکاکارم لێت کە بەرەحمەت لێم ببووری و عەفووم بکە. ئێتر لەم نزا و پارانەو و هەجد گرتی و نوقمی دەریای لە خواترسی بوو و کەوت بەرپو و کپنووشی بۆ خوا برد. لەویدا هاتیفی بانگی لێ کردو پێی وت: فلانەکەس! سەر بەرزکەرەو؛ بەراستی من خوایێکی گوناھبەخش و سەرپۆش و تەوێ وەرگرم، لە گوناھ خۆش دەبم، عەیب دەپۆشم، تەوێە قبوول دێکەم. تۆیش بەندەییکی دڵسۆز و تەوێەکاری، و تەوێەکەتم قبوول کرد و لەو گوناھەیی کردو تن عەفووم کردی. ئەویش سەری بەرز کردەو و گەلی شوکر و سوپاسی خوای گەورەیی بەجی هێنا.

لە هەدیسێ شەریفدا یە: هەرکەسی داوای عەفو و لێ خۆشبوون نەکا لە خوا بۆ خۆی

و بۆ خەلك خواي گهوره گوڤي پي نادا و دهرموي: مادام ئەم شەخسە پەحم بەخوي و بەخەلك ناکا، ئيمەش گوڤ بەو نادەين. لە حەديتتيكي ترا هەيه: نابيتە خاوەن ئيمان كەسي پەحم بەخەلك نەكا. جا هاوړپيهكانى عەززيان كرد: سوپاس بۆ خوا ئيمە لە ناو خۆماندا يەكترمان خوښ دەوي. فەرموي: مەبەست تەنيا ئەمە نيە: بەلكو پيوسته پەحم بە عاممەي خەلك بكەن.

براکان! خواي گهوره فەرمويهتي: «وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى» وه فەرمويهتي: «إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا».

لە ئايەتي يەكەمدا دەرموي: بەراستی من گوناھي ئەو كەسە دەبەخشم كە تەوبە لە گوناھەكانى بكا و باوەړي بەخوا هەبي و كاري باش بكا. لە ئايەتي دووەمدا دەرموي: ئەو گوناھبارانەي تەوبە دەكەن و باوەړيان بەخوا هەيه و كرداري باش دەكەن خواي گهوره بەجوړي پەحميان پي دەكا كە تاوانە پيشوووەكانيان دەگوړي بەچاكە و پاداشي باشيان دەداتەو بەگومان خوا گوناھ بەخش و ميهرەبانە. هەروەها لەم بابەتەو حەديتتيكي قودسي هەيه مەعناكەي ئەمەيه: كيە لە پروي كەرەم و سەخاوتەو لە من گەرەتر بي، من ئەم ئادەمیزادانە لە جیگە نووستنياندا بەخوشي دەپاريژم بەجوړي دەليي دوستي منن و هەرگيز بي گوڤيان نەكردووم. دەهەندەيي و سەخاوتەم بەجوړي كە هەر كەس تەوبە بكا تەوبەكەي وەها قبوول دەكەم دەليي هەميشە تەوبەكار و پوو لە خوا بوو و هەرگيز گوناھي نەكردووه. كيە داواي شتيكي لە من كردبي و من نەمدابيتي؟! ئەو كەي لە دەرگاي مني دابي و من دەرگام لي نەكردبیتەو؟! ئايا من رژد و بەخيلم، هەتا يەكي بە بەخيلم دابني؟! خواي گهوره كە لەم حەديسە قودسيەدا ئەم پرسیارانە بەشيوهي پرسیاري ئينكار ئاميز دەكا: واتە: كەس نەبوو داواي شتي لە من بكا و من نەمدابيتي و، كەس نيە لە دەرگاي مني دابي و من دەرگام لي نەكردبیتەو. بەلام دەبي ئەو بزانن كە ئەم داوايە دەبي لەسەر ړي و شويي (سنة الله) بي واتە لەگەل بووني ئەسبابي عادتەي شتە مەقسوودەكەدا بي، ئەگينا هەزار هاوار بي سوود بە با دەروا.

هەروەها لە حەديتتيكا دەرموي: ئەي تاوانبار ئەمەيە لە ناشيريني عاقيبەت. كە گوناھ دەكەن و تەوبەي لي ناكەن، ئەو تەوبەنەكردنەش دەبیتە تاواني لەسەر تاوان

و، ئەم ھالەت لە گوناھەكەت گەرەتەر. ھەر وھا پێكەنین و خوڤشالیت لە پاش گوناھەكە ئەویش لە گوناھەكەت گەرەتەر، كە خەم و پەژارەییەكت پێشان نەدا لە گوناھەكەت گەرەتەر، كە ترست لە خەلك ھەبە بە گوناھەكەت بزانن، ئەو لە خوا لە گوناھەكەت گەرەتەر؛ چونكە پێویستە لە خوا بترسی نەك لە خەلك.

رپوایەت كراو: ھەزەرەت (د.خ) بەلای كۆمەڵێكدا رابوو كە دەورەى شتیکیان دابوو، ھەرمووی: ئەم قەرەبالغە چییە؟ ھەزریان كرد: تەماشای ئەو شتێتە دەكەن. ھەرمووی: ئەمە شت نییە بەلكو نەخۆشە؛ شت ئەو كەسەبە لەسەر گوناھ دەوام دەكا و بەھوی تەوبە خۆی رزگار ناكە.

رپوایەت كراو: «ما أكرم العباد أنفسهم بمثل طاعة الله، وما أهان العباد أنفسهم بمثل معصية الله. بحسبك من عدوك أن تراه عاصيا لله وبحسبك من صديقك أن تراه طائعا لله». واتە: بەندەكانی خوا بەھیچ شتێ قەدری خۆیان رانەگرن، بەقەدەر ئەوێندەى بەفەرمانبەرداریی خوا رای دەگرن و، بەھیچ شتیكیش خۆیان بى نرخ و سووك ناكەن بەقەدەر ئەوێندەى بەگوناھ و بى گۆییی خوا دەیکەن. بەسە بۆ نوشوستیی دوژمنەكەت كە ببینی بى گۆییی خوا دەكا و خەریكى گوناھە. بۆ سەر بەرزى دوژمنیشت ئەوێندە بەسە كە ببینی بەگۆییی خۆی گەرە دەكات و خۆی لە گوناھ دەپاریزێ.

ھەر وھا رپوایەت كراو: «النادم ينتظر الرحمة والمعجب ينتظر المقت. وأحذروا التسويف فأن الموت يأتي بغتة ولا يغرن أحدكم بحلم الله.. الحديث». واتە: ئەو كەسەى پەشیمان دەبێتەو و تەوبە دەكا و لە ناو خەلكدا خۆی بەشەرمەزار دادەنى چاوەرپێ میھەربانیی خۆی، بەلام ئەوێ لە خۆی رازییە و پەشیمان نییە چاوەرپوانی رقی و قینی خۆی. خۆتان لە تەوبە دواخستن و ئەمرو و سبەى بپاریزن، چونكە مەرگ كۆتوپر دەدا بەسەر ئێنساندا. بەحیلم و ھەوسەلەى خۆی گەرە بایى مەبن؛ چونكە خوا ئاگاداری ھەموو گوناھێكە و دلگیر و سەختگیرە.

لە ھەدیسیكدا دەفەرموێ: «من أحسن في ما بقي غفر له ما بقي وما مضى. ومن أساء ما بقي أخذه في ما بقي وما مضى». واتە: ھەركەس لەوێ كە ماویە لە ژياندا كردهوێ باش بى، گوناھى تازە و كۆنى ھەفوو دەكرێ. بەلام ئەوێ لەوێ كە ماویە لە ژيانا كردهوێ خراب بى، ھەقى بەروداوى لى دەسپێرێ.

پړوايه ت كړاوه: خواى گه وړه ومحيى كړد بۇ حه زړه تى ئاډهم (د.خ) و وتى: ئه ي ئاډهم! تۆ نارپه حه تى و پهريشانيت له ژياندا كړد به به شى نه ته وهى خۆت و بووى به هو ي ئهم وه زعه ي ئه وان؛ له بهرئ ه وه من رپحميان پي ده كه م و هر گونا ه بار يكيان ته و به بكا ته و به ي لى قبول ده كه م و له پوژى قيامه تدا به خو شى و شادى حه شريان ده كه م.

براكانم! پړوايه ت كړاوه: كه خوا ئاډهمى خسته خواره وه له خوا پاراپه وه و وتى: «اللهم إنك تعلم سري وعلا نيتي فاقبل معذرتي. وتعلم حاجتي فأعطني سؤلي. وتعلم ما في نفسي فاغفر لي ذنوبي». واته: خوايه! تۆ به حالى ئاشكرا و په نهانى من ده زانى، عوزرم لى قبول بكه. به نيازى من ده زانى؛ دلخوازم بينه دى، ده زانى چى له نه فسى مندايه؛ ده ي گونا هه كانم عه فوو بفرموو.

پړوايه ت كړاوه: كاتى حه زړه تى ئاډهم (د.خ) كه و ته خوار، ته ماشاى كړد له سهر ساقى عهرش نووسراوه «لا إله إلا الله محمد رسول الله». وتى: خوايه! ئه و خاوه ن ناوه كه ناوى له به رامبه رى ناوى خۆته وه نووسراوه كيپه؟ خواى گه وړه وه لآمى دايه وه كه ئه و زاته خاته مى پيغه مبه رانه. ئه و يش وتى: خوايه! له بهر خاترى خاوه نى ئه و ناوه كه له گهل ناوى خۆتدا نووسراوه، ته و به م لى قبول بكه. جا خواى گه وړه ته و به ي لى قبول كړد و عه فوى كړد و له زحمه ت پزگار بوو و به ميهره بانى خوا شاد بوو.

سوپاس بۇ خواى گه وړه، شه وى يه كشه ممه (٤) ي سه فهرى (١٣٩٧) ي كوچى
پي كه وتى (٢٣) ي مانگى كانوونى دووهمى سالى (١٩٧٧) ي زايىنى له
ته رجه مه ي ئهم نامه يه بوومه وه.

ناممهی چل و ههشتهه

باسی سهفهری قهبر و قیامت دهکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
وأتباعه الحافظين لحدود الله.

له پاش ئه‌مانه له خوا ده‌پارپیمه‌وه که به به‌خشنده‌ییی خوئی بتانکاته خاوه‌نی ئیمان و
باوه‌ری دامه‌زراو و سامانی دنیا و قیامت. ئامین.

براکان! خوای گه‌وره ئه‌و دنیا‌یه‌ی کردووه‌ته مه‌نزل بۆ موسافیر و پیره‌وی جیهانی
دوایی نه‌پراوه. واته: بۆ ئه‌وه له‌م دنیا‌یه‌دا دروستی کردووین هه‌تا به‌قه‌ده‌ر حال خوا
بناسین و به‌وه‌ی ئه‌مری پێ کردووین ره‌فتار بکه‌ین و له‌پاشان برۆین بۆ ئه‌و جیهانه‌ که
برانه‌وه‌ی بۆ نییه. هه‌روه‌ها ئه‌م دنیا‌یه‌ی کردووه به‌جیگای کشتوکالی پوژی پاشه‌پوژ
هه‌تا به‌بی تویشوو پوونه‌که‌ینه ئه‌و دنیا‌یه و به‌ئازادی و دلشادی بگه‌ینه دوامه‌نزل و
له‌ویدا به‌سه‌یینه‌وه. براکان! ئه‌و نامانه که من په‌وانه‌یان ده‌که‌م بۆتان له‌به‌ر پووناکی
فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ردا، باشت‌ترین دیارییه‌کن که دۆست بۆ دۆستی خوئی بنێری. هه‌روه‌ها
په‌فتار کردن به‌و نامانه گه‌وره‌ترین کرده‌وه‌یه‌که که ئاده‌میزاد له‌ ژیا‌نی خویدا بیکا.

حه‌زه‌رت (د.خ) فه‌رمویه‌تی: «ما‌ه‌دی مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة يزيد
الله بها هدى أو يرده بها عن ردى» واته: هه‌رگیز موس‌لمان دیارییه‌کی نه‌ناردووه بۆ برا‌ی
موس‌لمانی خوئی چاک‌تریی له‌ که‌لیمه‌یه‌کی راستی وه‌ها بیته هۆی زیاد‌کردنی شاره‌زایی له
ئاینی ئیسلامدا یا ببیته هۆی پاراستنی له‌ ناهه‌مواری و به‌لاییه‌کی دینی یا دنیا‌یی.

حه‌زه‌رتی عومه‌ر (د.خ) زۆرجار له‌ سه‌لمانی فارسی و ئه‌بو‌وزه‌ری غه‌فاری ده‌پرسی
(ر.خ) که هه‌ر عه‌یبی‌کی هه‌یه پێی بلێن تا خوئی لی‌ی بپاریزی. هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو: «رحم
الله أمرء أهدى إلي عيوبي» واته: په‌حمه‌تی خوا له‌و که‌سه‌ی بێ که عه‌یبه‌کانم به‌دیاری بۆ
ده‌نێری. ئه‌مجا ده‌یفه‌رموو: ئه‌م جو‌ره‌ دۆستانه له‌ کوین؟ به‌خوا قه‌سه‌م من ئیسته دۆستی

راسته‌قینه‌ی ئیوهم و پیوسته له‌سهرتان هەر دیارییه‌ک که من بۆتانی بنیرم به‌دل وهری بگرن و گوی پراگرن بۆ ئه‌وانه‌ی ده‌یخویننه‌وه به‌سهرتانا.

زاناکانی ئاین ئینسانی بی ئاگایان به‌نووستوو داناوه و، پیوسته یه‌کی هه‌بی که ئه‌وانه له‌خه‌وی بی ئاگایی خه‌به‌ر بکاته‌وه. هه‌روه‌ها فه‌رموویانه: ئه‌گه‌ر ئه‌هلی ئیرشاد نه‌بن ئاده‌میزاد وه‌کو کوێرن و نازانن پوو له‌کوێ بکه‌ن؟ له‌به‌رئه‌وه له‌م نامه‌دا به‌شیوه‌یه‌کی کورت باسی چه‌ند سه‌فه‌ریکتان بۆ ده‌که‌م که له‌به‌رده‌م ئینساندان هه‌تا له‌ شوینی ئیجگاریی خویدا دامه‌زرێ، واته: هه‌تا ده‌گاته به‌هه‌شت، خوا به‌نسیبی هه‌موومانی بکا، یا هه‌تا ده‌گاته دۆزه‌خ، خوا به‌مانپاریزی لێ. به‌لێ ئه‌م دوو جیگه‌ جیگه‌ی ئیقامه‌تی ئه‌به‌دین؛ چونکه ئیتر مه‌رگ نامینی و به‌ئیقامه‌تی یه‌کی له‌م دوو شوینه سه‌فه‌ره‌کان ده‌برپێنه‌وه. سه‌فه‌ره‌کانی قه‌بر تا ده‌گه‌نه سه‌فه‌ره‌کانی قیامه‌ت له‌م نامه‌یه‌دا بۆتان باس ده‌که‌م، سه‌فه‌ره‌کانی قیامه‌تیش که مه‌نزلی ئه‌به‌دییه، له‌ نامه‌یه‌کی تایبه‌تیدا ده‌نووسم، پراگان! ئه‌گه‌رچی زاناکان خه‌به‌ردارن له‌و شتانه‌ی من ده‌یاننووسم، به‌لام له‌ دوو رپگاوه عه‌رزکردنی ئه‌وانه قازانجیان هه‌یه: یه‌که‌م بیستنی عه‌ریزه له‌ غه‌یره‌وه خوشتیه. دووهم ئه‌م عاله‌مه‌ غافلن به‌لکو به‌م مه‌وعیزه ئاگادار ببنه‌وه، که‌واته ئیشه‌للأ زاناکان وه‌عز و نه‌سیحه‌ت ده‌که‌ن و عه‌وامه‌کان گوی ده‌گرن. وا ئه‌م ته‌نبیه نامه‌یه‌م به‌شیوه‌ی نه‌سیحه‌ت نارد بۆتان و کردم به‌لوقمه‌یه‌کی حازر و ئاماده‌تا به‌بی زه‌حمه‌ت زاناکان بیکه‌نه‌وه‌ی بێدارکردنه‌وه‌ی غافل‌ه‌کان. جا ئه‌گه‌ر براده‌ران هه‌ز له‌ بیستنی ئه‌م نامه‌یه بکه‌ن، ئه‌وه مه‌عنای به‌هیزی ئیمانیه؛ چونکه هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: گه‌وره‌ترین سیفه‌ته چاکه‌کانی موسلمان ئه‌وه‌یه له‌ بیستنی قسه‌ی خیر تیر نه‌بی.

خۆشه‌ویسته‌کان! خوای گه‌وره ده‌توانی ئه‌م جیهانه به‌(کن فیکون)ی دروست بکا؛ ته‌ماشای ده‌که‌ین له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی هه‌زه‌ت (د.خ) له‌ پوژی قیامه‌تدا ئه‌و پیاو و ژنه‌ی ئاره‌زووی مندال بکه‌ن له‌ ماوه‌ی سه‌عاتیکا ژنه‌که سکی پر ده‌بی و منداله‌که به‌بی ئازار ده‌بی و وه‌ک ئینسانیکی گه‌وره هاتوچۆ ده‌کا. به‌لام حیکایه‌ت زۆر هه‌یه له‌م جوړه دروستکردنه‌دا که خوا ورده ورده و به‌ته‌دریج ده‌یکا؛ بۆ نمونه: له‌وه‌دا که خوای گه‌وره هه‌شت یا نۆ مانگ مندال له‌ سکی دایکیدا ده‌هێلێته‌وه ئه‌و حیکمه‌ته هه‌یه که تی بگه‌یینی خوا ده‌توانی له‌ قه‌بریشدا ئینسان به‌زیندوویی به‌هێلێته‌وه. هه‌روه‌ها هه‌تا پاش ئه‌وه‌ی له‌ دایک بووین ئه‌و حال و ئه‌حواله‌ی خۆمان ئاگادار بین و بزانی له‌سه‌ر هه‌ر نیعمه‌تی

پیوسته شوکریکی خوی گه وره بکین. ئه گهر له کاتی ژياندا بهووی ئاره زووی نه فسه وه
 گوناھیکمان کرد، له بهرئوه که ئاگامان له حوکمی خوا هیه و ده زانین تهویه ده بیته
 چاری نه گبه تی گوناھه کان، تهویه بکین و بهووی ئه تهویه وه پاک ببینه وه.
 حیکمه تیکی تریشی تیدایه ئه ویش ئهویه سه عاتی تی فکرین له گه وره ییی خوا، له
 خوا په رستی شه ست سال چاکتره، دهی که واته هتا ئینسان بمینیته وه و تی فکری له
 گه وره ییی خوا و خوی بو یادی ئه ته رخان و خالیس بکا، خیری زورت و چاکتر ده بی.

ده بی ئه ویش بزانی که کاتی له م دنیا به درچووین و له م سه فیه دور و درێژ ده
 مه سافیه دنیا مان پیچایه وه و چووینه دنیا ی قه بری تار، دنیا ییه کی تازه دیته پیشمان.
 حه زهت (د.خ) فهرموویه تی: «القبر إما روضة من ریاض الجنان وإما حفرة من حفر
 النيران». واته: گۆر یا باخیکه له باخه کانی به هه شت یا چالیکه له چاله کانی دۆزه خ. له م
 حه دیسه شه ریفه وه ده رده که وئ که ئینسان پاش مردن له قه بردا زیندوو ده بیته وه، ئه گینا
 به ردی بخریته ناو باغه ییه کی پر له میوه و گولی ره نگا وره نگی بۆن خۆشه وه، هیه
 مه دح و سه نایی بو ئه و به رده پهیدا نابی. ههروه ها ئه گهر به ردی بخریته ناو ته نووریکی
 پر له ناگر هه رگیز زه ممی بو ئه و به رده پهیدا نابی، بیگومان حه زه تیش (د.خ) له قسه و
 وتاری عه به س و بی سووده وه دوره. که واته له حه دیسه که وه ده رکه وت که ئینسانی
 مردوو کاتی خرایه قه بره وه زیندوو ده بیته وه. دیاره روح خوی شتی نییه که مه حو بیته وه.
 ئه و شوینه ش که له دوا دوا یی برپه ری پشتی ئینسانه وه یه و پی ده لێن (عجب الذنب)
 هه رگیز نارزی و، هه ر به شی له به شه کانی له شی ئینسان و هه ر زه ره یی له زه راتی
 وجوودی رۆحی پیوه ندیی پیوه هیه، بو نمونه وه کو مشت شیر ئه گهر بیشیکه ی
 به هه زار زه ره وه هه مووی که ره ی تیا هیه زه راتی له شی ئینسانیش به قه ده ر خوی رۆحی
 پیوه ندیی پیوه هیه، واته: ئه گهر ئه هلی سزا بی سزا ده ری و ئه گهر ئه هلی نیعمه ت و
 له زه ت بی شاد و که یف خۆش و دل په حه ته. (سبحان الذي في القبور قضاؤه).

خوی گه وره به توانا و ده سه لاتی خوی گیانی پیاوچا کانی له شوینی که رامه تدار و
 به شه ره فدا دانا وه و گیانی پیاو خراپانی شی له شوینی خراپ و پیس و بی شه رافه تدا دانا وه
 و، له گه ل ئه مه ش هه موو پیوه ندییان به هه موو زه راتی له شی ئینسانی مردوو وه هیه.
 زانا کانی ئاین به پی وهر گرتن و تیگه یشتنی تایبه تییان له ئایه ت و حه دیسه وه پایه و
 ئارام گیان بو ئه رواح دیاری کردوو؛ بو ئه رواحی پیغه مبه ران و شه هیدان و پیاوچا کان
 ،خوی گه وره په له وه ریکی زور له به هه شتا دروست ده کا که تییا ندا ئارام ده گرن و له

بههشتدا سهيران دهكهن و كاتى مهيليان لى بوو بهدمورى عرشدا ئارام دهگرن و عرش دهبيتته شوين و ماوايان. موسلماننهكانى تريس كه بهپايهى تهكليف نهگهيشتوون هر بهم جوړهن. موسلماننهكانى تر كه خوا لى خوش بوون و قبوولكراوى بارهگاي خوان له ئاسمانى هوتهمدا بهپيى دهرجه و پايهى خويان ئارام دهگرن. ئه موسلمانانهپيش كه گوناھبارن و گوناھيان عهفو نهكراوه وان له شوينكي زور ناپوخت و ناهمواردا و لهو شوينانهدا بهوجوره سزايه كه بويان برپاردراوه سزا ددرين.

ئهم روحانه چ روحى پيغهمبهران (د.خ) و چ روحى سديقين و شهيدان و پياوچاكان، هروكهو له شويى بهرزي وهك بههشت و عرش و ئاسماندا ئارام دهگرن و سهيران دهكهن و له خوشى و شاديدان، پيوهندييان بهقهبرهكانهوه هيه، ئهم پيوهندييهش بيگومان بهپيى پايه و پلهى پروناكى و بهرزيى ئه و روحهيه.

له لاييهكى ترهوه ئايهتهكهى سوورتهى ياسين كه دهفرموي: «قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ [٢٦] بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ»، دهليكي روون و بههيزه بو ئه و تهقيرهى لهپيشهوه باسماان كرد. هروها ئهرواحى ئههلى سزايش هرچهنده له شويى خوياندا سزا ددرين پيوهندييان بهقهبرهكانيانهوه هيه؛ بويه حهزرت (د.خ) بانگى كرد له كافره كوژراوهكانى جهنگى بهدر و وتى: «يافلان... و يافلان... و يافلان انا قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقاً، فهل وجدتم ما وعدكم ربكم حقاً؟!»، واته: ئيمه ئه و بهلينهى، خواى گورهمان پيى دابووين دهستمان كهوت، ئاخو ئيوهش بهليني خواى خوتانتان دهست كهوت؟! لهويدا هندی له هاوپريهكانى حهزرت عرزيان كرد: ئهمانه لهكوئى دهبيسن؟ ئهوته بوگهنيان كردوه. ئهويش فرموي: «والله ما أنتم بأسمع منهم ولكنهم لا يطيقون الجواب». واته: بهخوا قهسهه ئيوه لهوان باشتربايسن، بهلام تواناي وهلامدانهويان نيه.

پوختهى قسه: جيهانى قهبر جيهانى پهنامهكيهكانى خواى گورهيه، ئهوانهى بهختيارن هريهكيكيان بهجوړى له خوشى و ئيستراحتان و، ئهوانهى بهدبخت و چارهپهشن هريهكى بهجوړى له نازار و سزادان، مهگهر هر خوا خو بزانى چونه، تا خومان نهمرين و نهگهينه ئه و كاته نازانين وهزمان چون دهبي، بهلام وهكو حهزرت (د.خ) فرمويهتى: قهبر يا وهكو باخى بههشته يا وهك چالى دوزهخ. هروها لامان سابت بووه كه سزاي ئههلى سزا، چهند جوړيكه و خوشيى ئههلى خوشيش چهند جوړيكي جيا جيايه.

له پېش باسی سەفەری قەبرا باسی سەفەری مردن دەكەم، لەم سەفەرەدا یا شادی و خۆشی دى بەسەر ئینساندا یا ترس و لەرز و ناخۆشییەکی توندوتیژ. لە کاتی گیان دەرچوونا بەختیاری ئینسان یا بەدبەختی دەرەكەوئ. لەم کاتەدا پەشیمانی و پەنجەگەزتن و خەم و پەژارە وەكو کۆیكى گەورە ئینسانی بەدکرداری بەدبەخت دادەگرئ، بەلام بى سوودە. ئەوێ کاتی خۆی کردەوێ چاک بوو لەم ساتەدا دەلئ: بۆچی خیراتم زۆر نەکرد. ئەوێ کاتی خۆی بەدکار بوو، لەم ساتەدا دەلئ: بۆچی بەم جۆرە خۆم فەوتاند؟! ئەى براى خۆشەوێستم! وردبەرەوێ لەو کاتەدا ئەگەر فریشتەى سزا ئینسان بترسینى چ جۆرە ئازار و پەژارەیی سەر و دلئ دەگرئ.

هەر وەها ئەگەر فریشتەى خیر موژدەى ئاسایش و شادی بدات بە ئینسان دەرگای بەهەشتى بەرینى لئ بکاتەوێ چ جۆرە خۆشییەك دەرژێتە ناخى دەر وونى و چۆن شادمان دەبئ؟.

حەزەرت (د.خ) فەرموویەتى: وەختئ فریشتە دئ بۆ گیان کێشان، ئەگەر ئینسانەكە باش بئ، پئى دەلئ: فلانى! خوائ گەورە لئت رازییە و موشتاقى رۆحى تۆیە و ئیتر نۆبەى ئەوێە برۆى بۆ خانووى ئاوەدانى خۆت. خۆ ئەگەر ئینسانەكە فاسق و فاجر بئ، زۆر بەزبرى قسەى لەگەل دەکا و پئى دەلئ: خوائ گەورە لئت عاجزە و چەند سزا لەبەر رێتایە. بئجگە لەوێ گەلئ قسەى نابار و ناھەموارى پئ دەلئ و شوینى خۆى لە دۆزەخدا پێشان دەدات. پوختەى قسە ئەم بارودۆخى گیان دەرچوونە بەتەواوى لئردە باس ناکرئ و ماوەییەكى تایبەتى دەوئ.

لە عومەرى كورپى عەبدولعەزیزەوێ دەگێرنەوێ (ر.خ) فەرموویەتى: نامەوئ گیان کێشانم بەئاسانى بئ؛ چونکە ئەم گیان کێشانە ئاخى رۆوداویکە لە دنیاى دئ بەسەر ئینساندا پاداشى لئو دەست دەکەوئ، واتە: تا گرانتر بئ خیر و پاداشى زۆرتر دەبئ بۆ مردووەكە.

رپوایەت کراوە کە ئیشى گیان کێشان لە ئیش و ئازارى لئدانى هەزار شمشیر زیاترە. لەم رپوایەتەوێ دەرەكەوئ کە ئینسان بەتینوئتى دەمرئ و بەتینوئتى لەقەبردا دەمئینئتەوێ، بەلام ئەو حالە بۆ ئەوانەى کە خوائ گەورە لئیان عاجزە، ئەگینا ئەو کەسانە کە خوا لئیان رازییە بە ئاسانى تئ دەپەرن و، فریشتە لە سەرەمەرگا موژدەى بەهەشتیان دەدەنئ و، بەھوئ ئەو موژدەوێ ئەگەر ئازارێکیشیان ببئ فەرامۆشى دەکەن و ئاگیان لئ نابئ، وەكو بئ ئاگیى ئەو ژنە میسریانە کە سەرزەنشتى زولەیاخیان دەکرد لە

خوشه‌ويستی حه‌زهرتی یوسفدا (د.خ) و زوله‌یخاش بانگی کردن و دای نان سهر و نارنج و سهر و چه‌قوی دایه‌دهستیان و فهرمانی دا یوسف به‌برده‌میاندا تی‌په‌ری. که چاویان پی‌که‌وت، ئاگایان له‌خویان نه‌ما و له‌باتی نارنجه‌که‌دهستی خویان بری و هاواریان کرد: ئەمه ئاده‌میزاد نییه به‌لکو فریشته‌یه‌کی گه‌وره‌یه.

ده‌گپ‌نه‌وه: پیاویکی چاک له‌خه‌ودا چاوی به‌فریشته‌ی گیان کپشان که‌وت و لی‌پا‌پا‌یه‌وه که به‌ئاسانی گیانی بکپشی و، له‌باره‌گای خوادا بوی بپا‌پته‌وه که له‌رۆزی قیامه‌تدا به‌ئاگری دۆزه‌خ نه‌یسووتینی. فریشته‌که له‌وه‌لامیا فهرمووی: پرزگار‌بوون له‌ئاگری دۆزه‌خ به‌وه‌یه که زۆر داوای لی‌بووردن له‌خوای گه‌وره‌بکه‌یت، به‌زه‌ییی منیش له‌کاتی گیان کپشاندا به‌سه‌له‌واتدانه.

ئینجا پاش باسی گیان کپشان باسی سه‌فه‌ری ئینسانه‌ بو‌قه‌بر. ئەم سه‌فه‌ره‌گه‌لی موسیبه‌تی له‌پیدا‌یه؛ یه‌که‌م مسیبه‌ت گۆره‌وشاری قه‌بره؛ هاوار و فغانی بنیاده‌م له‌کاتی گۆره‌وشاری قه‌بردا هه‌موو گیانه‌به‌ری ده‌بیسی ئینسان و جیننی نه‌بی.

سه‌دی کو‌ری مه‌عان، خوای گه‌وره‌ لی‌ی رازی بی، له‌کاتی مردنیدا له‌شادی و خوشیی به‌رزبوونه‌وه‌ی رۆحی بو‌ئاسمان، عهرش له‌ریبه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌فتا هه‌زار مه‌لائیکه‌ حازری جه‌نازه‌ی بوون. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا له‌گۆره‌وشاری قه‌بر پرزگار نه‌بوو.

ده‌گپ‌نه‌وه: کرده‌وه‌ی چاکه‌ی ئاده‌میزاد به‌قودره‌تی خوا ده‌چپته‌ شیوه‌ی فریشته‌یه‌کی جوانه‌وه و، کرده‌وه‌ی خراپه‌شی ده‌چپته‌ شیوه‌ی جانه‌وه‌ریکی درنده‌ی ناشیرینه‌وه، ئینجا ده‌سته‌ی کرده‌وه‌ چاکه‌کان له‌گه‌ل مه‌لائیکه‌ی ره‌حمه‌تدا له‌لای راسته‌وه و ده‌سته‌ی کرده‌وه‌ خراپه‌کان له‌گه‌ل مه‌لائیکه‌ی سزادا له‌لای چه‌په‌وه‌ حازر ده‌بن. ده‌سته‌ی کرده‌وه‌ چاکه‌کان له‌گه‌ل قه‌بردا ده‌که‌ونه‌گفتوگۆ و ده‌لین: ئەم زه‌لامه‌ له‌دۆستانی خو‌ی بر‌اوه و که‌سی له‌لا نه‌ماوه، ئیمه‌ نه‌بی. قه‌بره‌که‌ وه‌لامیان ده‌داته‌وه و ده‌لی: «مرحباً وأهلاً» وه‌ختی خو‌ی که له‌سه‌ر پشته‌ی من ده‌گه‌رای له‌به‌ر کرده‌وه‌ باشه‌کانت له‌لای من خوشه‌ویست بووی. ئیستاش که‌خوای گه‌وره‌ تو‌ی به‌من سپاردووه‌ بزانه‌ چیت له‌گه‌ل ده‌که‌م؟ له‌ویدا قه‌بره‌که‌ به‌ئهن‌دازه‌ی چاو بر‌بکات پان و در‌یژ ده‌بی و ده‌بیته‌ ده‌شتیکی گوشاد و به‌ربه‌ره‌لا. هه‌روه‌ها له‌نزیکی جیگه‌ی مردووه‌که‌وه‌ ده‌لاقه‌یی ده‌کرپته‌ قه‌بره‌که و له‌ویوه‌ که ته‌ماشای ده‌کا به‌هه‌شت ده‌بینی و جیگه‌ی خو‌ی له‌به‌هه‌شتدا ده‌بینی و له‌ویوه‌ بو‌نی خوشی به‌هه‌شتی بو‌دی. ئیتر له‌م حاله‌ جوانه‌دا ده‌مینته‌وه و به‌ئه‌نواعی له‌زه‌ت و خوشی راده‌بو‌یری. بیگومان

بئجگه خوای گه وره کەس بەتەفسیلاتی ئەم شەخسە نازانی لەم جیهانی قەبرەدا، کە پێی دەلێن جیهانی بەرزەخ، هەتا پوژی قیامەت دی.

دەستە ی کردووە خراپەکانیش، ئەگەر کردووەی مردوووە بەشی زووری خراپ بێ و هوێ ئازار و سزا بێ، لەگەڵ قەبرەکەدا بەبێ ئیحتیرام دەربارە ی ئەو مردوووە قسە دەکەن و لێی دەبنە شایەت. قەبرەکەش بانگی دەکات و دەلێ: من مەنزل و ماواییەکم پڕ لە جانەوهری ژەهراوی وەك مار و دوویشك و شتی وەك ئەمانە، من شوینی سزا و گێچەل و زەحمەتم بۆ تۆ بەرامبەر بەو کردووە خراپانە کە لە دنیا ی رۆشندا کردووتن. هەروەها پێی دەلێ: ئەو بەدبەخت! تۆ بەچی لە دنیا دا بای بوو بووی کە ئەوەندە کردووەی خراپت دەکرد و پەشیمان نەدەبوو ی تەو؟! ئایا نەتەدەزانی لە ئەنجامدا دییتەو بۆ لای من؟ ئایا نەتەدەزانی پرسیارت لێ دەکری لە کردووەکان؟ ئەو کەسانە کە ئەهلی سزان دراوسێیەکانیان لێیان دینە جواب و پێیان دەلێ: کاتێ ئێمە مردین ئێو ئاگادار بوون، لە پاش ئێمە لە دنیا دا دەژیان، بۆچی بەمردنی ئێمە عیبرەتگیر نەبوون؟ نەتەدەزانی کە پاش مردنتان دەستتان لە کردنی خێر و چاکە دەبری، وا ئێمە مردین و دەستمان لە چاکە برا، خو ئێو بەسەر زیندوو بوون و دەستتان لە کاردا بوو بۆچی هیچتان نەکرد؟

بئجگه لەم موسیبه تانە پرسیاری مونکەر و نەکیەر کە دوو فریشتە ی زۆر بەسام و هەیبەتن و مردوووە کە لە قەبرەکەدا دادەنیشێنن و پرسیاری لێ دەکەن: خوای تۆ کێیە؟ ئەگەر ئەهلی سعادەت بێ دەلێ: (الله). پاشان لێی دەپرسن: پێغەمبەرت کێیە؟ ئەگەر بەختەوهر بێ دەلێ: «محمد رسول الله». لێی دەپرسن: ئیمامت کێیە؟ ئەگەر ئاخەر خێر بێ دەلێ: قورئانە. لێی دەپرسن. قیبلەت کویە؟ ئەگەر پیاوچاک بێ دەلێ: کەعبە یە لە شاری مەککە ی موکەرەمە. دیارە کە وەلا مەکانی بەم جوهرە بن ئەوان زۆر ریزی لێ دەگرن و پێی دەلێن چۆن دەوێ بحەسیروە.

خو ئەگەر ئەهلی شەقاوەت یانی کافر یا فاسق بێ ئەو لە ترسی ئەو دوو مەئموورە کە لەوێ دینە سەری تێک دەچی و بئجگه «ها، ها» هیچ نازانی. دەگێرپنەو ئەو دوو مەلائیکە هەر یەك کوتەکیکی وایان بەدەستەو یە ئەگەر هەموو بنیادەم و جیننی کوێبنەو و لێی بنەون ناتوانن بەرزی بکەنەو. جا بەو کوتەکانە لێی دەدن. دیارە ئەگەر موسلمان بێ، هەتا گوناھی بەسەرەو بەمینی و ئەگەر کافر بێ هەتا دەدریته دەستی پوژی حەشر، ئەوجا خوا خوێ دەزانی چۆن سزای دەدا.

براکان! وەك عەرزەم کردن ئینسان لەو پوژەو دەروست دەکری هەر لە سەفەرە دەبی و

سەقامگىر نابى ھەتا لە بەھەشتا يا لە دۆزەخا بەگوڤرەى كار و كرەدەوى خۆى جىگاي
تايبەتى خۆى دەگرى.

بىگومان ئادەمىزاد لەم سەفەرى قەبرەدا گەلى خوشى و ناخوشىي لەبەردەمايە. لە
ھەدىسى شەرىفدا دەفەرموى: «مارأيت منظرًا إلا والقبر أظع منه» واتە: ھىچ دىمەنىكم
نەديوە لە قەبر ناشرىنتر بى. ھەروەھا لە ھەدىسدا دەفەرموى: قەبر يەكەم مەنزلى پۆزى
قيامەتە؛ ئەگەر ئىنسان لەم رىزگار ببى، ئىتر باقىي سەھل و ئاسانە. ھەرجارى كە
ھەزرت (د.خ) لەگەل جەنازەدا دەپۆيى بۆ قەبرستان دەگريا و دەيفەرموو «لمثل هذا
فليعمل العاملون». واتە: با ئىنسان بۆ ئاسانى كاري قەبرى لە دنياىدا كار بكا.

دەگىرپنەو ھە كە ئىمامى ھەلى (د.خ) پۆزى تەشرىفى برد بۆ گۆرستانىك سلاوى كرد لە
مردووانى ئەو گۆرستانە، ئىنجا پىي فەرموون: مآلەكەتان كەوتە دەستى خەلكى،
خانوەكانتان بوونە ماواى خەلك و، ژنەكانتان شوويان كرد بەخەلك، ئەمە باس و
ھەوالى ئىوھىيە لاى ئىمەو، ئىتر نازانم ئىوھ لە ناو خۆتانا دەنگ و باستان چىيە بۆ ئىمە
و چىمان پى دەلین؟ ئىنجا ئاوازيكى بىست وتى: «وعليك السلام». ئەوھى كە خواردتان
بوو بەخىر و، ئەوھى ناردتان بۆ ئەم جىھانى قەبر و قىامەتە دەستان دەكەوئەوھ و،
ئەوھى بەجىي بىلن زەرەرتان لى دەكەوئ.

رپوايەت كراوھ كە ھەزرت (د.خ) جارىكيان بەئەبووزەرى غىفارىي فەرموو: ئەبووزەر!
بىگومان ئەگەر وىستت سەفەرى بکەيت تویشوو و پىويستى سەفەرەكەت ئامادە دەكەي
ئەگەرچى سەفەرەكەت كەموكورت بى، دەى چۆن تویشوو سەفەرى قىامەت ئامادە
ناكەي؟ ئىنجا پىي فەرموو: ئەبووزەر! ناتەوئ پىت بلىم بۆ ئەو پۆزە چى بەسوودە؟
ھەزرى كرد: ئەى پىغەمبەرى خوا ھەز دەكەم پىم بلىيت و ئاگادارم بکەيت. فەرموى: لە
پۆزىكى گەرما بەپۆزوو بى دەبىتە ھۆى ئاسايشت لە كاتى تىنويىي قىامەتدا. دوو
رپكات نوئز لە شوئىكى تاريكا كە دەبىتە (تەجد) بۆ تۆ بەسوودە لە كاتى وەحشەتى قەبرا.

دەگىرپنەوھ: قەبر ھەلكەنى ھەبوو وتى: دوو قەبرم ھەلكەند و دەستم كرد بەھەلكەندنى
قەبرى سىيەم. كات كاتى گەرما بوو شتىكم كرد بەچەتر و لە ژىريدا نووستم. لە خەودا
چاوم كەوت بەدوو سوار ھاتنە سەر قەبرى يەكەم راپوستان. يەككيان بەوى تریانى
وت: بنووسە. وتى: چى بنووسم؟ وتى: «فرسخ في فرسخ» پاش ئەوھ چوونە سەر قەبرى
دووھم و وتى: بنووسە. وتى: چى بنووسم؟ وتى: «مد البصر». ئىنجا ھاتنە سەر قەبرى

سپیهم و وتی بنووسه. وتی چی بنووسم؟ وتی: «فتر في فتر». (فتهتر: پانیی ئهنگوستی گهوره و ئهنگوستی شههادته). که له خه و خه بهرم بوویهوه تهماشام کرد و جهنازهیهیکیان هیئا و کومهلی ئادهمیزادی لهگهلا بوو، چوونه سهر قهبری یه کهم. وتم: ئه مه گوشادی و فراوانیی قهبره کهی بهقهدهر دریژی و پانی یه که فرسه خه (دریژی ههر فرسه خه ۱۲۰۰۰ ههنگاوه). پرسیارم کرد: حاللی ئه مه شه خسه چۆن بووه؟ وتیان: ئینسانیککی باش بووه، بهلام ئه وهنده فهقیر بووه که موسلمانان بهخیری خویان حهقی تهجهیزیان بۆ جیبه جی کردووه و هیئا ومانه بۆت. وتم: منیش حهقه کهی خۆم وهرناگرم و بیبه نه وه بیدهن بهخیزانه کهی. له پاشا جهنازهیهیکی تریان هیئا که چوار کهس ههلیان گرتیوو ئه مانه هاتنه سهر قهبری دووهم وتم: ئه مه ش ئه ویانه یه که قهبره کهی تا چاو برپکا پان و دریژ و بهربلاوه. پرسیم: ئه مه چۆن پیاویک بووه؟ وتیان: ئاواره بووه و له سهر سهلوینک (مزبله) گیانی ده رچووه! ئیمه بهخیری خۆمان حهقی قهبره کهمان کۆکردووه ته وه. وتم: منیش حهقم ناوی. پاش ئه مانه ههر له شوینه دا مامه وه چاوه رپی جهنازه ی سپیهم بووم، ههتا له پی ش مه غریبدا جهنازه یه یکیان هیئا و بردیانه سهر قهبری سپیهم. له دللی خۆمدا وتم: ئه مه یان (فتر في فتر) که یه. بۆم ده رکه وت ئه و جهنازه یه هی ئینسانیککی به دکردار و بی شه ره فه. وتم: قهبر من هه لم که نه ووه به خورایی نایدیم و کریم ده وئ، که ئه مه م وت خه لکه که بی یه و دوو هاتن بۆم و گه لیکیان لی دام و به زۆر مردووه که یان هاویشه ناو قهبره که و شاردیانه وه و گه رانه وه! براکان! دیاره دوو مردووه پی شووه که له وانه بوون که له قهبردا ده حه سپنه وه و خوا لوتفیان له گه ل ده کا و ده رووی په حمه تیان لی ده کاته وه، مردووی دواینیش له وانه بووه که له قهبردا سزا ده چیژن و گۆریان لی ده بیته دۆزه خ. په نا به خوای میهره بان.

مه سه له ی نیعمهت و خوشی و ئاسایش و نه قمهت و ناخوشی و بی ئیستیراحه تی قهبر شتی که سابیته به ده لیلی کیتاب و سوننهت. واته: له قورئانی پیروژدا و له حه دیسی شریفدا ده لیلیان له سهر هیه. ههروه ها گه لی قسه و نه قل و به سه رهاتی عه جایه بیش له سهر ئه م بابه ته ریوایهت کراوه. شیخ (جهلاله دین عه بدوره حمان)، که مه شه ووره به (سیووتی) په حمه تی خوای لی بی، کتیبیککی له سهر بابه تی سزا و خوشی و عه زاب و ته وابی قهبر ته ئلیف کردووه. له و کتیبه دا ده فه رمووی: له سهر موسلمان پیویسته باوه ری بی به سزای قهبر و ئینکاری ئه م سزای قهبره کوفره؛ چونکه ئه و حه دیتانه ئه وهنده له لیه نی زانیانی حه دیته وه نه قل کراون که مقداری موشته ره که له مه عنایان

گه‌یشتووته ئەندازە و پایەیی تەواتور. هەروەها بەئاشکرا مەعلوومە که لە دینی ئیسلامە. ئەو گوناھانەش که دەبنە ھۆی سزای قەبر لە ھەدیثەکانا بەیان کراون. بەلام زۆربەیی ئەو سزایانە لە غەیبەتکردن و دوزمانییەو پەیدا دەبن، واتە: لە باسکردنی خەڵک لە پاشملە و لە قسە ھێنان و قسە بردن بەناو خەڵکدا، وە لە خۆ پاک نەکردنەو لە کاتی تارەتدا، واتە: لە کاتی شۆردنی پاش و پێشدا، لەدوای میز و پیسی کردن؛ چونکە ئینسان که لە تارەتدا کەموکۆپی ھەبوو غوسل و دەستنویژ و نوێژکردنی چ فەرز چ سوننەت فائیدەیان نابێ و ھەموویان بەتال و بێ سوود دەردەچن. هەروەها ئەو عیبەدەت و ھەسەناتە که ھۆی پووناکیی قەبرن لە ساغی و تەواویی تاعەتەو پەیدا دەبن.

شیخی سیوتی (ر.خ) فەرموویەتی: ھەرکەسێ رۆژی سەد جار بڵی: «لا إله إلا الله الملك الحق المبين» لە گەدایی و لە سزا و بێ کەسیی ناو قەبر رزگار دەبێ. براکان! ئەم پاداشانە کاتی دینەجێ که ئینسانەکە تەرکی نەکا و بەئاگاداریی دلەوہ بیخوینی و ئاگای لە مەعنایشی بێ. بۆ نمونە: مەعنای ئەم زیکرە ئەوہیە که هیچ کەس نییە شیاوی ئەوہ بێ عیبەدەتی بۆ بکری و بپەرستری ئەو ذاتە نەبێ که ناوی (الله) یە و پادشاییەکە عالەم ھەموو لە ژێر ھیزی توانایی و خواستی ئەودایە. دەبێ ئەوہیش بزائن: ئەو کەسانە که لەسەر ئەم زیکرانە بەئیخلاص دەوام دەکەن، خوا تەوفیقیان دەدا و کاریان بۆ ئاسان دەکا که خواپەرستی بکەن و واز لە گوناھ و کردەوہی نالەبار بێنن. کە ئینسانیش وا بوو ئەنجامی کاری باش دەبێ.

ھەزەرەت (د.خ) دەفەرمووی: «اللهم إني أعوذ بك من عذاب القبر» واتە: خوایە پەنا دەگرم بەتۆ لە سزای قەبر. بیگومان ئەم فەرموودەیی دەلیلە لەسەر بوونی سزای قەبر. واتە: سزای قەبر ھەییە بۆیە ھەزەرەت (د.خ) لە خوا دەپارێتەوہ لەو سزایە پەنای بدات و بیپارێزی.

شیخ (جەلالەدینی سیوتی) ھەدیسیکی درێژی نەقل کردووە، لەو ھەدیسدە گەلی کردەوہی چاکی باس کردووە کە ھەر کام لەوانە بوونەتە ھۆی لا بردنی جوړی لە سزای رۆژی قیامەت. بەلام دوو گوناھیی باس کردووە لە بەرامبەرینەوہ ھیچ کرداریکی چاکی وەھای ناوونوس نەکردووە کە ببێتە ھۆی لا بردنی سزای ئەو دوو گوناھە، واتە: ئەو دوو گوناھە زۆر بەشیددەتن و زۆر ناھەموارن.

ھەدیسەکە ئەمەییە: دەفەرمووی: ئیمشەو گەلی شتی عەجایەبم چاوپێ کەوت، یەکی لەوانە ئەمەییە: چاوم بەیەکی لە ئوممەتی خۆم کەوت کە مەلایکی گیان کیشان ھات گیانێ بکێشی، لەویدا کرداری چاکی ئەو زەلامە لەگەڵ باوک و دایکیداتن و

مهلائیکه که بیان گه پاندهوه. له مهوه دهردهکهوئ که چاکه کردن له گهل باوک و دایکدا ده بیته هوئ دریزوونی ته مهنی ئینسان و ژيانی بهختیارانهی.

یه کیکی ترم له ئوممه تی خۆم چاو پی کهوت که سزای قهر به ته وای دای پو شیبوو، نو یژکردنه که ی هاته لای فریای کهوت و له سزای قهر پرزگاری کرد.. ههروه ها هه تا شانزه جوړ له ئه هلی سزای باس کردووه که هه ر یه کی که له وانه به جوړه خوا په رستییه که پرزگار بووه. له دوا دوا یی هه دیسه که دا ده فرموئ: چاوم به هه ندی که س کهوت که لیویان به مه قهست بریبوون، له جیبه ر ئیلیم پرسى: ئه مانه چ که سن؟ فرمووی: ئه مانه ئه و که سانه ن که دوو زمان و فیتنه یی ده که ن له به ینی خه لکدا.

ههروه ها هه زه رت ده فرمووی: که له و شوینه دهرچووم کو مه له ئینسانیکم چاو پی کهوت که به زماندا هه لواسرابوون، پرسیارم کرد: ئه ی ئه مانه کی؟ وه لامیان دامه وه: ئه مانه ئه و که سانه ن که بوختان ده که ن بو موسلمانان له پیاو و ژن. پاداشی تاوانه که بیان ئه وه یه که به زمانی خو یاندا هه لده واسرین.

پیوایه ت کراوه: هه رکه سی زیاره تی قه بری برای خو ی بکا و ماوه ییه که لای دابنیشی، مردووه که ئولفه ت ده گری پییه وه. جا ئه گه ر زیاره تکه ر ئینسانیکى باش و له خواترس بی، زور شادی پوو ده کاته پووحانییه تی مردووه که و، هه رکه سی له دنیا دا ناسیی له قه بریشدا ده یناسی و، هه رساتى خه لک زیاره تی مردو و بکه ن، پو وحی مردووه که پییا نه وه خه ریک ده بی، وه کو چو ن یه کی له دنیا دا ئه گه ر میوانی بی، به خزمه تیانه وه خه ریک ده بی.

برا کان له م سه فره ی قه بره دا پو وحی موسلمان، ئه گه ر قه رزار بی، له قه بره که یدا هه پس ده کری و ناییه لن بگاته مه قامی خو ی. له جابیره وه پیوایه ت کراوه (ر.خ) ده لی: جه نازه ییکیان هی نا که دوو دینار قه رزار بوو، هه زه رت (د.خ) نو یژی جه نازه ی نه کرد (۱).

له ویدا ئه بوو قه تاده (ر.خ) قه رزه که ی گرته ئه ستو، ئینجا هه زه رت نو یژده که ی کرد. پاش ماوه ییه که هه زه رت (د.خ) له ئه بوو قه تاده ی پرسى: قه رزه که ت دایه وه؟ عه رزی کرد: به لی. له ویدا هه زه رت (د.خ) فرمووی: «الآن برحت جلدته» واته: مادام که قه رزه که ی له سه ر نه ما پیستی گیانی له نا په حه تی دهرچوو و له گه رمای قه بر پرزگار بوو.

برا کان! له دنیا دا گوزهران و رابواردنی هه ر مال و هه ر خانه دانى به جوړیکه. وه کو چو ن (۱) یه کی له خاسیه ته کانی هه زه رت (د.خ) ئه وه بووه نو یژی له سه ر جه نازه ی مردووی قه رزار نه کردووه، تا قه رزه که ی بو درا وه ته وه. وه رگیر

هەر مالى كەم گوزەرانى بەجۆرىكە و گوزەرانى خوڭشى بەجۆرىكە، هەروەها وەزى قەبرىش، هەركەس خوڭشى و ناخوڭشى بەجۆرىكەو، حىسابى نىعمەت و زەحمەتى قەبر هەر لە عىلمى خوادايە و كەس نايزانى هەتا كاتى خوڭ. (سبحان الذي في القبر قضاؤه).

من خۆم بەسەرھاتىكتان بۆ دەگىرمەو: لە دىيەكدا يەكئى لە دۆستانى من قەبر ھەلدەكەنى، لە شوڭىنكدا بەخەيالدا نايى، قەبرى تىدابی. كاتى دەگاتە ئاستى ئەلحەد كونى دەبىتە ئەو لاقەبرە تەماشە دەكا لاشەيەكە پەش كەوتوو و ھەيوانىكى بەسەرھەو بەر چاوى وەكو چرا دەگىرى، ھەر جارى جانەو ھەركە ھەلمەت دەبا بۆ ئەو لاشە وەكو تۆز بەر دەبىتەو! ئا بەو جۆرە ئەو لاشە لە سزادا دەبى. كابرەى گۆرھەلەكەن دەقىژىنى و ھاوار دەكا لە خەلەك و دەلى: وەرن لەم قەبرە دەرم بىن. كە دەرى دەھىنن حىكايەتەكەيان بۆ دەگىریتەو و نەخوڭش دەكەوئ و تا ماوەى مانگى وەكو شىت پەرىشان دەبى. ئەو كەسانە كە عەلاقەدار دەبن، ئىنكارى ئەم ڕووداوە دەكەن و دەپۆن ئەو شوڭىنە ھەلدەدەنەو بەجگە خاك و خۆل ھىچى تری تىدا نابىن. كابرەيش ھەر بەپەرىشانى دەمىنیتەو. جا ئەمە مەعنای ئەو بەر ئەحوالى قەبر سىرپكە لە ئەسەرى خوا و مومكەنە يەكئى ئاگای لى بى و يەكئى تر ئاگای لى نەبى: وەكو چۆن يەكئى دەخەوئ و خەلەك وان بەدەوریدا، ئەو ھەرچى خوڭشى يا ناخوڭشى لە خەودا ببىنى كەسیان پى نازانن. مەگەر جاروبار بە(خرق العادة) بۆ پەند وەرگرتنى ھەندى كەس ھەندى ئەحوال دەركەوئ. ھەروەها ئەرواحى مردوو ھەكان لەگەل ئەرواحى نووستوو ھەكاندا بەيەك دەگەن و گەفتوگۆ لەگەل يەكە دەكەن. ئەمەش شتىكى دياربە. دەگىرپەنەو يەكئى لە ئەنصارەكان گەلى جار دوعاى دەكرە كە لە خەودا چاوى بە خەلىفەى دووھم عومەر بکەوئ (ر.خ). بەخواستى خوا پاش دە سال لە وەفاتى عومەر لە خەودا چاوى پى كەوت عارەق لە ناوچاوانى دەھاتە خوار و خوڭ خەرىكى وشك كەردنەو ھى بوو و دەیسرى. پى وت: يا ئىمام! چىت بەسەر ھات؟ فەرموئ: ھا ئىستا پزگار بووم: ئەگەر پەحمى خوا نەبووایە بەھىلاکدا دەچووم و تووش دەبووم.

برادەران! ئەم درىژەدانە بەموحاسەبە و لىپرسىنەو لەبەرئەو نەبوو كە، خوا نەخواستە، ئەو زاتە حالى خراپ بووبى، بەلكو لەبەرئەو بوو كە بەرپۆھەردنى كاروبارى خەلەكى مومسلمان لە دنیادا لە سەردەمى خەلافەتیدا لەسەر ئەو بوو، لەوانەى ھەندى لەو خەلەكە قسورپىكان بووبى و بەھوئ ئەوانەو حسیبى ئەم درىژەى كىشابى. لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە: بەراستى ئەو لە پاش مردن فریای ئىنسان دەكەوئ يەكەم: زانستىكە كە ئىنسان لەماوەى ژيانیدا بلاوى كەردبیتەو. دووھم: نەوھىيەكى خواناس و كەردار چاكە كە لە پاش

مردنی باوکی له خواى گهوره بپارېتهوه له باوکی خوش بېى و له گوناوهکانى بېوړى. سییه: خیریکى نهپراوهى بهردوام وهکو مزگهوت یا مەدرسه یا میهمانخانه یا خستهخانهیى که مروځ له سهردهمی ژيانیدا له پښه خوادا دروستی کړې.

ئینجا براکان! له بهرئوه که مردن له ههمو شتو نزیکتره له ئینسان پیوسته ههرکسې نهخوش کهوت، نهبادا ئه و نهخوشییه نهخوشی مردن بى، لهپیش ههمو شتیکا له گوناوهکانى پهشیمان بیتوه و له خواى گهوره بپارېتهوه، لیى خوش بى، ههرچی لهسهریهتی، چ حهقی خوا وهك حج چ حهقی خهك وهك قهرز و مامهلهى دنیاى، وهسیت بکا بو جیبهجی کردنیان. جا ههر خیرى که بهباشى دهزانى باسى بکا. ئهگهر توانای نووسینى بو، بنووسى: «من العبد الذلیل إلى الرب الجلیل» خواجه! ئه مه یه کهم هاتنیکه که بو لای قاپى کهرم و میهرهبانى تویه. خواجه! لهگهل ئه مه بهنده زهلیلهتدا باش به و پهحمى پى بکه. خواجه! ههر میوانى پرووکاته ناو هوژى پړى لى دهگرن. خواجه! لهسهر عادهتی خوټ که له ناو بهندهکانى خوټدا دات ناوه (یا مدبر الخلائق أجمعین!) لهگهل ئه مه میوانى کهرم سهرای خوټدا پهحم و میهرهبانى بهرموو. یا پهحم! توى (أرحم الراحمین). یا کهرم! توى (أکرم الأکرمین). خواجه! ههتا له ژياندا بووم ههمیشه یه که له دواى یهک چاکهت لهگهل کردووم. من ههرچهند گوناوهبار بووم، تو لوتف و نهوازشت لهگهل کردووم. من ههرچهند سوپاسى نیعمهتی تو بهجى نههیناوه، تو نیعمهتی خوټ له من نهپړیوه. ئیستا که له حالیکدام ناتوانم گوناوه بکه و توانای موخالهفهم نهماوه و، له ههمو کاتیکیش موحتاجترم بهپهحمى تو و له ههمو کاتى زه بوونتر و داماوترم، لوتف و کهرمت له بهنده منع مهفرموو. له پاش مردن میوانم و داماو و بى قابیلیهت و موحتاجى چاکهتى تو و، تویش خواپیهکى هز دهکى بهندهى خوټ عهفوو بکهى، خواجه! عهفووم بکه و لهو سزایانهى لیان دهرسم بمپاریزه (یا أرحم الراحمین!).

براکان! له نامهیهدا کهمیکم له چوښهت سهفهرى قهرم باس کرد. له نامهکانى دوزخ و بههشتیشا، ئهگهر خوا مهلی بى، حالى ئههلی دوزخ و ئههلی بههشتیان بو باس دهکهم. ئومیدهوارم سوودیان لى وهریگرن. (والسلام).

سوپاس بو خواى گهوره شهوى شهممه ۱۶ى مانگى سهفهرى سالى (۱۳۹۷)ى کوچى، پښهوتى ۵ى مانگى شوباتى (۱۹۷۷)ى زاینى له وهرگیړانى ئه نامهیه بوومهوه.

ناممى چل و نوپم

باسى دۆزەخ دەكا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه
وأتباعه المجاهدين في سبيل الله.

لەپاش ئەمانە بزائن بەپێی فەرموودەى پێغەمبەر (د.خ) ئەم نامانە کە من بۆ ئێوەیان دەنێرم گەورەترین دیارییەکن کە موسڵمانان بۆ یەکتریان بنێرن؛ چونکە پێوایەت کراوە هیچ دیارییەك نیه کە موسڵمان بۆ براى موسڵمانى بنێرێ چاکتر و بەنرختر بێ لە وتاریکی دینی کە خۆی گەورە هیدایەتی ئەو براى یی زیاد بکا یا زیانیکی لى دوور بخاتەو؛ لەبەرئەو تەکام لە دۆستان ئەوێ ئەم دیارییە لە دۆستانی خۆیان قبوول بکەن، بەجۆرێ کە بێخۆیننەو بۆ موسڵمانان و نوسخەیشی لى بگرنەو هەتا بە پاداشتیکی چاکى گەورە شادبن. هەروەها هیوادارم کە نەخۆینەوارەکان گۆی بۆ ئەم نامانە رابگرن؛ چونکە گۆی رابگرتن بۆ ئامۆژگاریی ئاینی لە گەورەترین خێرەکان حسیب دەکری و نیشانەى بەهێزی ئیمانە؛ چونکە لە هەدیسى شەریفدا هەیه یەکیك لە گەورەترین خوو و رەوشەکانى موسڵمان، ئەوێ هەرگیز لە بیستنى ئامۆژگاریی خیر تێرنەبێ.

براكان! دەخیلتان بم هەروەكو رەوا نیه لە رەحمەتى خۆی گەورە نائومید بن نابى لە مەکر و قینى خواش ئەمین بن، چونکە خوا بى باکە و ئەگەر بەهۆی یەك گوناھى بچوووە، تاوانبار لە میهرەبانى و رەحمى خۆی بى بەش بکا، عەیب نیه و بۆ خوايى خوا عەدالەتە. خۆی گەورە هەروەك غەفوور و رەحیم و میهرەبانە (شديد العقاب) یشە و تیژ تاوانبار دەگرێ. پێوایەت کراوە غەزەب و قینى خوا لە گوناھى بچووكد پەنھانە وەك چۆن لە گوناھى گەورەدا پەنھانە. لەبەرئەمە رێك دەکەوێ یەكێ سەد جار گوناھى گەورە دەکا، لەگەڵ ئەویشدا دووچارى غەزەبى خوا نابى. واش رێك دەکەوێ لە کاتى کردنى گوناھى بچووكد غەزەبى خوا دیتە خوار بۆ سەر تاوانبار (أعاذنا الله بلفظه). بەلام

ئەو سوورەتە زۆر كەم پروودەدا؛ چونكە ئىنسان زۆرتر لە گوناھى گەرە تووشى غەزەبى خوا دەبى. جا لەبەرئەمەى كە وتەمان پېويستە ئىنسانى مۇسلمان وەكو لە گوناھى گەرە پارىز دەكا لە گوناھى بچووكىش خۆى بپارىزى. ھەر وەھا لە عىبادەت كەردنىشدا ھەر وەك بۆ گەرەكانى ھەول دەدا، بۆ عىبادەتە بچووكەكانىش ھەول دەدا.

لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە: ھەزەرت (د.خ) ھەرموويەتى: نەمدىوھە مسىبەتى وەكو ئاگرى دۆزەخ كە ئەو كەسانەى لىى دەرترەن، لىى غافل دەبن، واتە: مادام ئىنسان بەھوئى گوناھەوھە شايانى سزاي ئاگر دەبى دەبووا مۇسلمانان ھەموو لە گوناھ رابكەن و توخنى نەكەون و خويان لەو سزا و ئازارە نابارە بپارىزن. ھەر وەھا نەمدىوھە نىعمەتى گەرە و نەبپاوەى تالب زۆرى وەك بەھەشت كەچى تالبەكانى ھەموو نووستوو و بى ئاگا بن و زەھمەت نەكەيش بۆ پەيدا كەردنى، واتە: ھەموو مۇسلمانى ھەز لە بەھەشت دەكا و، ديارە يەكەى ھەز لە شتى بكا دەبى ھەولەى بۆ دەدا، كەچى مۇسلمانان ئەو ھەولەى پېويستە نايدەن و ئەو عىبادەتەى پېويستە نايكەن و بەتەمەلى تەمەنى خويان رادەبويزن. ديارە سىرى تەعەجوب كەردنەكەى ھەزەرت (د.خ) ئەوھە كە كەيشانى سزاي ئاگر لە تواناي ئىنسان بەدەرە و نىعمەتى بەھەشتى نەبپاوەيش خۆشەيەكەى لە ھەد بەدەرە، جىى سەر سوورمانە مۇسلمان خۆى لە ئاگرى دۆزەخ نەپارىزى و ھەولەى چوونە بەھەشت نەدات!

رېوايەت كراو: «ما مثل الدنيا في الآخرة إلا كما يغمس أحدكم أصبعه في أليم فانظر بم ترجع؟» واتە: دنيا ئەگەر بەراورد بكرى لەگەل قىامەتدا وەك ئەو ئەندازە ئاوەيە بەپەنجەى ئىنسانەوھە بى كە بىژەنى بەدەريادا.. ئاخو ئەو پەنجە چەندى ئاوەگەل خويدا بەيىنى؟ واتە: دنياكە ئەو ئاوەيە بەپەنجەكەوھە ھاتووھە قىامەتەيش دەرياكەيە. مەبەستى ئەوھەيە: خۆشى و سزاي دنيا ئەگەر لەگەل ھى قىامەتدا بەراورد بكرى، قەترە بەدەريايە؛ بۆ نمونە: شەقەمشار كەردنى ئىنسان و دەرزی بەژىر نىنوكا كەردنى لە دنيايدا لەچاوا سزا و ئازارى دۆزەخدا، ھەر وەھا خۆشى و رابواردنى ئىنسان لە دنيايدا لەچاوا خۆشى و رابواردنى قىامەتى نەبپاوەدا قەترە بەدەريايە. ئىشى نىشى دوویشكى دنيا لەچاوا ئىشى نىشى دوویشكى قىامەتدا قەترە بەدەريايە. مەن لەم نامەدا شتىكى كەم لە سزاي قىامەتتان بۆ باس دەكەم و، لە نامەى بەھەشتىشا كەمى لە خۆشى و لەزەتى قىامەتتان بۆ باس دەكەم بەلكو (ئىنشەللا) لە ئەسبابى سزاكەى دوور بكەونەوھە و لە ئەسبابى لەزەتەكەى نزىك بېنەوھە.

رپوايهت كراوه: حه زرهت (د.خ) فهرموويه تى: هه رچى جيبهرئيل هاتووه ته، لام هه ر بهرپووگرژييه وه چاوم پى كه وتووه. جارى ليم پرسى: بوچى تو وه ها شيوه ت گرژ و مونه؟ وتى: لهوكاته وه دوزه خ دروست كراوه من پى نه كه نيوم. وتم: ئه ي ميكانيل بوچى وا رپوى ترشه؟ وتى: ئه ویش هه ر له ترسى دوزه خ و له ترسى غه زه بى خوايه (جل جلاله).

رپوايهت كراوه: كاتى خواى گه وره دوزه خى دروست كرد مه لائيكه كان هه موويان دليان له جيگه دا نه ما و، وه ها حالى بوون كه ئه و دوزه خه بو سزاي ئه وانه، هه تا ئاده مى دروست كرد ئه و جا دليان دامركا، چونكه بويا ن دهركه وت كه دوزه خ بو ئه وان دروست نه كراوه، ئه گه رچى مه لائيكه ش هه رگيز له مه كرى خوا ئه مين نه بوون و ئه مين نين.

(وروي انه يدفع الله بمن يصلي عنن لا يصلي، وبمن يزكي عنن لا يزكي، وبمن يصوم عنن لا يصوم، وبمن يحج عنن لا يحج، وبمن يجاهد عنن لا يجاهد. ولو اجتمعوا على هذه الأشياء لما أنظرهم الله طرفة عين. ثم تلا: «ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض...» الآية) واته: خواى گه وره له دنيا دا به هوئى ئه وانه وه كه نويز دهكهن و رپوژوو دهگرن و زهكات دهدهن و هه ج دهكهن و له رپگاي خوا دا جيهاد دهكهن، ئه وانه دهپاريژى كه ئه م واجبان ه جي به جى ناكهن، به لام ئه گه ر هه موويان به تيكر ا واجيبه كان تهرك بكهن به قه ده ر چاو به يه كادانيك مؤله تيان نادا و تووشى سزايان دهكا. دياره ئه م رزگار كردنى تاوانبار ه به هوئى پياوچاكانه وه هه ر له دنيا دا يه. له قيامه تا سزاي خويان وه رده گرن مه گه ر خواى گه وره به ميهره بانيى خوى ليسان ببوورئ و عه فويان بكا.

رپوايهت كراوه يه كى له ها ورپيه كانى پيغه مبه ر (د.خ) فهرمووى: كه له غه زاي ئو حود گه راپينه وه هه موومان مه دحى هه لمه تيردن و شهركردنى كه سيكمان دهكرد. حه زره ت (د.خ) فهرمووى: كييه ئه و كه سه؟ من ناينا سم! هه رچه ند به يانمان كرد ئه و ده يفه رموو: ناينا سم. تا خوى دهركه وت و عه ر زمان كرد: ئه ي پيغه مبه رى خوا! ئه و كه سه كه با سمان كرد ئه مبه يه. فهرمووى: ئه مه له ئه هلى ئاگرى دوزه خه. ئيمه ش وتمان: ئه گه ر ئه مه ئه هلى دوزه خ بى، كى له ئيمه ئه هلى به هه شت ده بى؟ فهرمووى: قه سه م به و كه سه كه گياني من له ده ستى قودره تى ئه ودا يه ئه م شه خسه نامرئ هه تا موسته حه قى ئاگر نه بى. پاش ماوه يه كه ئه و شه خسه زه خمدار بوو زه خمه كه ي ئازاريكى زورى پى ده گه ياند، ئه ويش خوى له به ر ئه و ئيشه دا نه گرت، هات مشتوى شمشيره كه ي له زهوى قايم كرد و سكى خوى دا به سه ري دا هه تا نووكى شمشيره كه ي له پشتيه وه ده رها ت و گياني ده رچوو. (عن

إبن مسعود رضي الله عنه قال: قال الرسول الله صلى الله عليه وسلم: أن الرجل يعمل بعمل أهل الجنة حتى ما يكون بينه وبينها إلا ذراع فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل النار فيدخلها) واته: له عه بدوللای کورپی مهسعوودهوه ریوایهت کراوه که پیغه مبهه (د.خ) فهرموویه تی: پیاوی وا ههیه هه میسه کاری وا دهکا که هی بهه شتییه و دهگاته رادهیییه که بو بهه شت بهقه دهر بالیکی ده مینئی، لهپر نهوهی خوا بوئی نووسیوه لیئی پیش دهکهوی و کاریکی وا دهکا پیی دهچیه ناگری دوزهخ.

ریوایهت کراوه: هه موو پوژئی دوو جار دوزهخ دهکه ویته سهدا و نالهوه و دهنگیکی وای لی دهردهچی جین و ئینس نهبی هه موو مهخلووقی دهیسی. براکان! دهخیلتان بم هه موو سه عاتی بلین: خوایه پهنا دهگرین بهتو له سزای دوزهخ، هیوام وایه بهخوا ههرکهس بهسوزی دل و بهئه دهب و به تهویه نهو قسه بکا خوای گهوره له ناگری دوزهخ دووری دهخاتهوه. له هدیثی شهریفدایه: که له لایه نی خواوه ئهر دهردهچی فلانه بهنده بهن بو دوزهخ. جا که نهو بهنده له دوزهخ نزیك دهکه ونهوه دوزهخ خوئی لی دوور دهخاتهوه. له دوزهخ دهرسن: بوچی خوئی لی دوور دهخیهتهوه. له وه لامدا دهلی: ئهم کهسه له دنیا دا چهند جار پهنا ی گرتووه بهخوا له ناگری من و وتوویه: خوایه! پهنا م بهتو له سزای دوزهخ، دیاره پهنا ی خوایش پهنا ییه کی گه ورهیه، بویه منیش له بهر خاتری پهنا ی گه وره ی خوا لیی دوور دهکه ومهوه تا له منهوه تووشی ئازار نهبی. له م کاته دا له لایه ن خوای گه وره وه ئهر دهردهچی که نهو بهنده یه رزگار بکه ن و مهیخه نه دوزهخه وه؛ چونکه له دنیا دا ناوی منی بر دووه و پهنا ی پی گرتووم له سزای دوزهخ. ههروه ها له دنیا دا هه ر پوژئی زور گهرم بووبی نهو بهنده یه وتوویه: ئهمه گهرمای دنیا یه، وه ها ئازارمان ده دا دهبی گهرمای دوزهخ چون بی؟ خوایه! پهنا بهتو له سزای دوزهخ؛ جا ئهمرؤ له پاداشی نهو پهنا هینانه یدا له دنیا دا پهنا ی گرتووه بهخوا له زهمه ریری دوزهخ، منیش ئیسته به زهمه ریری دوزهخ سزای ناده م. برادران! ئهم پهنا بهخوا گرته ش له سه ر یارمه تی خوای گه وره راوه ستاوه و هه روا ئاسان نییه؛ زورکهس هه ن له فزی (پهنا بهخوا) یان بهدهمدا ئاسان نییه؛ زورکهس هه ن بهدهم دهلی و بهدل نایلی و ناگای لی نییه. جا پیویسته ئینسانی موسلمان بهدلسوزی و عه زمه وه پهنا بهخوا بگری هه تا خوای گه وره لیی قبول بکا. زور شتیکی بهجییه ئینسان پوژئی سهد جار بلی خوایه پهنا م بهتو له غه زه بی تو و له ناگری تو له پوژئی قیامه تدا؛ چونکه سزای دوزهخ زور سهخت و گرانه.

پړواپهت کراوه له پوژي قیامه‌تدا ئه‌مر، دهرده‌کړی دوزخ بهینن، جا حه‌فتا ه‌زار مه‌لائیکه به‌حفتا ه‌زار لغاوه‌وه دوزخ پاده‌کیشن، هیشتا چهن ساله پښا له ئه‌هلی مه‌حشره‌وه دووره که به‌ده‌نگی‌کی زورگه‌وره هاوار ده‌کا و ده‌لی: «إلی أهلی» واته: ئه‌وانه‌ی دوزخین و ئه‌هلی منن بابین. له‌و کاته‌دا له ترسی هه‌یبه‌تی بیجگه ئه‌نبیا و مه‌لائیکه و مورسه‌لین که‌س ناتوانی پاره‌ستی و هه‌موو به‌چوکا دین. پیغه‌مبه‌ره‌کان (د.خ) هه‌رکه‌س بۆ خو‌ی ده‌لی: «نفسی نفسی» خوی گه‌وره له‌ قورئان ده‌فرمو‌ی: «کل أمة جائیة» واته: له‌و پوژده‌دا هه‌مووان له‌ ترس و هه‌یبه‌تی خوادا چوک داده‌دن و ناتوان به‌قده‌ تو‌زقالی قسه‌ بکه‌ن. جا براکانم! ئه‌م حاله‌ له‌ بیستنی ده‌نگه‌که‌یه‌وه بی، په‌نا به‌خوا، له‌ چاوپیکه‌وتن و تیکه‌وتنی‌وه ده‌بی چو‌ن بی؟

براکان! ئه‌و دوزخه‌ که‌ خوا دروستی کردوه و، کردوویه‌تی به‌جی‌گای سزادانی کافران و تاوانباران، زور گه‌وره‌یه مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بزانی وه‌زی چونه؟ به‌کورتی: نو چینه، حه‌وت قاپی هه‌یه، به‌رزترین چین ناوی (جهنم)ه تایبه‌تییه بۆ تاوانبارانی ئوممه‌تی محمه‌د (د.خ). مه‌لائیکه‌ی سزادان له‌ (جهنم)دا پیان ده‌لین (زه‌بانیه‌). ئه‌مانه‌ نو‌زده که‌سن و سه‌رگه‌وره‌که‌یان ناوی مالیکه‌.

«قال علي، رضي الله عنه: مكتوب على باب الجنة. من خالف هواه كانت الجنة مأواه. ومن أطاع هواه كانت النار مثواه. ومكتوب على باب الجنة: أنت محرمة على كل بخيل ومراء وعاق ونمام وديوث»

واته: حه‌زه‌تی عه‌لی، خوی لی رازی بی، فه‌رموویه‌تی: له‌سه‌ر ده‌رگای به‌هه‌شت نو‌وسراوه: هه‌رکه‌س به‌پیچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی نه‌فسی خوی بجو‌ولیته‌وه به‌هه‌شت جی‌گایه‌تی و، هه‌رکه‌س به‌پی ئاره‌زووی نه‌فسی خوی بجو‌ولیته‌وه، ئه‌وه ئاگری دوزخ جی‌گه‌یه‌تی. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ده‌رگای به‌هه‌شت نو‌وسراوه: ئه‌ی به‌هه‌شت! تو‌ حه‌رام کراوی له‌سه‌ر هه‌موو ئینسانیکي به‌خیل و پږد و پیا‌باز و بی ئه‌ده‌ب له‌گه‌ل باوک و دایکدا و، له‌سه‌ر هه‌ر که‌سی قسه‌ بینی و ببا له‌ ناو خه‌لکدا بۆ تیکدانیان و، له‌سه‌ر هه‌موو که‌سی‌کی ده‌ویت و بی نامووس.

له‌ دوزخدا چهنه‌ کپو و چهنه‌ شیو هه‌یه که‌ ناوی هه‌ندیکیان له‌ قورئانی پیرۆزدا دیاری کراوه. خوی گه‌وره به‌ ره‌حمه‌ت و که‌رمی خوی په‌نامان بدا له‌ هه‌موویان. جا ئه‌و کپو و شیوانه‌ که‌ وان له‌ دوزخدا هه‌ریه‌کی بۆ جو‌ره‌ سزایی دروست کراون. له‌و شیوانه‌دا

جۆراوجۆرى مار و دووپشك و جانەوهرى ژاراويىي وها ھەيە كە مەگەر ھەر خوا بزائى ئازاريان لە لەشى ئەھلى دۆزەخدا چەند زۆرە؟ لە ناو ئەو شيوانەدا چەند تەنوورى سوورەوھكراو ھەيە كە ئەھلى سزايان تى فرى دەدرى و ئازاريان دەدن، ئاگرەكەيان ئەوئەندە توند و تيزە كە داي لە لەشى ئينسان گۆشت و پيىست و ئيسقانى دادەرزىنى. ئەوھى دەخريتە ئەو تەنوورانە بە ئەندازەى خراپيى كردهوھكەى تەنوورەكەى لى تەنگ دەكریتەوھ. ئاگرى دۆزەخ لە بەردى كبريتە، واتە: سووتەمەنيەكەى لە ماددەى گۆگردە، چونكە لە بەردى گۆگردا لە كاتى داگيرساندا چەند جۆرە سزايەك ھەيە، يەكەم بۆنى زۆر زۆر بۆگەنە. دووھم كە لكدا بە لەشى ئينسانەوھ لى جيا نابيتەوھ ھەتا پشت و گۆشت و ئيسقانى دەخوات. سىيەم گەرمای لە ھەموو گەرميى زياترە. ئەھلى دۆزەخ جلوبەرگيان لە قەترانە و بەسەر ئەو قەترانەيشدا لىفە دەپۆشن. ئەمەش جۆرە سزايەكە. پوختەى قسە: كافەرەكان بەدەوام و مۇسلمانە تاوانبارەكان بەقەدەر تاوانەكەيان بەئەنواعى سزا و ئازار سزا دەدرىن و سەعات بەسەعات سزايان بۆ زياد دەكرى، وھكو خواى گەرە لە قورئاندا دەفەرموى: «فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا» واتە: دەى بچيژن لەم سزايە بەراستى لەمەوپاشيش ھەر سزاتان زياد دەكەين. بىگومان ھەر پياويك و ھەر ژنيك جۆرە سزايەكەى تايبەتى ھەيە، بۆ نمونە: ئەو ژنانە كە بەبالاى مردودا دەخوين و مەجليسى شين و گريان خۆش دەكەن و باسى شان و باھوى مردووەكە دەكەن و دانىشتوان دەھيئەنە گريان مادام لەو كردهويانە پەشيمان نەبنەوھ، ئەوھ كراس و ژيركراسيان لە قەتران دەبى و تووشى گەرۆلى دەبن و زنجير و تەوق دەكەنە گەردنيان و ھەر زنجيرى چەند كەسى لەسەر مەئموورە و ناوى خاوەنەكانيان لەسەر نووسراوھ ھەتا سزاكەى ديارى بى. ھەروھەا ئەگەر سەد ھەزار ئينسانى عادەتى لەشوينيكدە راپوەستن و يەك نەفەرى دۆزەخى لەناوياندا راپوەستى بە بۆگەنيى پيىستى خوى ھەموو ئەو خەلكە ماندوو دەكا و ھەناسەى ئەو ھەموويان لە حالى تەبيعى دەردەكا.

ھەزەرەتى پيغەمبەر (د.خ) فەرموويەتى: ژيانى ئەبەدى دراوھ بە ئەھلى دۆزەخ، بىگومان ئەگەر مردن بووايە چاكتەر دەبوو بۆيان، لەم جۆرە ژيانە، لەباتى ئەو جلوبەرگە دەكریتە بەريان، پرووت بوونايە باشتەر بوو. بەلام ئەمەش جۆريكى تايبەتيە لە سزا و ئازار بۆ ئينسان لە دۆزەخدا. ئەو چەكوش و ئاسنەى وان بەدەستى زەبانيەكانەوھ، بەھەموو خەلكى جىھان بەرز ناكريئەوھ. ئەگەر يەكلى لە زەبانيەكان يەكلى لەو كوتەكانە ھەلېگرى و بيدا بەسەر كيويكدە ئەو كيۆھ وردوخاش دەكا. ھەروھەا ھيچ پارچە

گۆشتى له لهشى ئەھلى دۆزەخدا نىيە كە زەربەى چەكوشى بەرنەكەوتبى و، ھەرجارى لىيان دەدرى ھەموو جىمگەى لەشيان لەيەك جيا دەكاتەو، پاش ئەو جارىكى تر ئەو جوگمە و ئەندامانە دەدرىنەو دەم يەك و سزايان دووبارە و سىبارە دەكرىتەو. ئەمەش جوړە سزايەكە كە بۆ ئەھلى دۆزەخ دانراو.

خوای گەورە ھەورىكى تاريك دىنى بەسەر ئەھلى دۆزەخدا و لىيان دەپرسن: چىتان دەوى ببارى بەسەرتاندا؟ ئەوانىش ھەورى دىيان دىتەو ياد و دەلین ئاومان دەوى، ببارى بەسەرماندا تا، بىخوينەو، كەچى ئەو ھەورە تەوقى ئاسن و زنجير دەبارىنیتە خوارەو كە بچیتە گەردنيان، ئەمەش جوړىكە لە سزا كە بۆ ئەھلى دۆزەخ دانراو.

پوختەى قسە: ئەھلى سزا ھەردەمى بەجوړى سزايان بەزىادەو بۆ دەگوړى وەك خوای گەورە فەرموویەتى: (فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا).

رپوايەت كراو: ئەو ئەھلى عەزابە ھاوار دەكەن و دەپارنەو و دەلین: خوايە! ھەر سزايەكمان بۆ دەنیرى قبوولمانە تەنیا غەزەبمان لى مەگرە؛ چونكە ھەركاتى غەزەبمان لى بگرى ئەو تەوق و زنجيرانە تەنگتر دەبن و زیاتر نارەحەتمان دەكەن. ئەمەش جوړە سزايەكە بۆ دۆزەخییەكان.

ھەروەھا مىسى تەواو دەپژن بەسەریاندا و دەرواتە ناو سکیانەو و رپخۆلەكانیان پارچە پارچە دەكا و لە دەمیانەو دینە دەروە.

خواردەمەنى ئەھلى دۆزەخ، جوړجوړە، ھەر يەكێکیان جوړىكى بۆ دیارى كراو. جوړى لەوانە زەققوومە كە ئەگەر قەترەییەكى بێتە دىباو دەبیتە ھوى تالبوونى ژيانى خەلكى سەر زەوى و ئاوەكەیان تال دەكا. (أَعَاذَنَا اللَّهُ مِنْهَا). جا براكانم! كەسى زەققوم خواردنى بى و ھەمىم خواردنەو بى دەبى حالى چۆن بى؟ ھەروەھا ئەھلى دۆزەخ زەققوم دەگەزن تا بىخۆن، ئەویش لیوى ئەمان دەگەزى. ئەمەش جوړە سزايەكە.

یەكێكى تر لەوانە كە سزای دۆزەخییەكانیان پى دەدرى (ضریع)ە. ضەریع دركێكە لە ئاگر گەرمترە و لە تالى شار تالترە و بۆنى لە بۆنى مردارەو ھەبوو بۆگەنترو پیستەر، كە دۆزەخى دەیخوات لە گەروویدا دەمىنیتەو، نە پى قەلەو دەبى و نە سوودیكى ھەبە بۆى، وەك خوای گەورە دەفەرموى: «لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ» [٦] لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْجُوعِ. دیارە مەبەست لە خواردنى خواردەمەنى یا لابردنى برسپیەتیە یا قەلەو ھەبوونە،

کهچی له خواردنی زهریعدا هیچ کام له مانه نایتهجی. ئەمەش جوړه سزاییهکه. خوای گهوره برسپهتی و تینویتی ددا بهسەر دۆزهخییهکاندا، کاتئ هاواری برسپهتی دهکەن خوا ئەمر دهمووی زهریعیان پئ دەدن، کاتئ که تینوویان دهبی و هاوار دهکەن بوئاو ئەمر دهمووی ههمیمان پئ دەدن؛ بهزۆر ده میان دهکەنهوه و ههمیمهکهی تی دپژینن، جا که پویشته ناو ده میانهوه ههمووی دسوتینئ و، که پویشته خوارهوه قورگ و ناوسینگ و گهده و پخولەیان دادپژینئ. ئەمجاره دووباره له بهر ئیش و ئازار دس دهکەن به هاوار کردن ههتا فرمیسک له کاسهی چاویانا نامینئ و دهبی به خوین، بهوجوړه هاوار بو کار به دهستهکانی دۆزهخ دهبن که له حوزووری خوای گهورهدا تکایان بو بکهن پوژئ سزایان لهسەر هه لگري یا سزاکهیان سووک بکا، وهلامیان دهدهنهوه و دهلئین: ئایا له کاتی خویا له جیهانا پیغه مبهران و رهه بهران نه هاتبوونه ناوتان که له سزای پوژئ قیامهت بتانترسینن؟ دهلئین بهلئ وهلا هاتن و ترساندینیان، بهلام ئیمه بهدبخت و قیرسیچم بووین و بهگویمان نهکردن. ئەمجار هاوار دهکەن له مالیک که گهوهی زهبانییهکانه و، پئی دهلئین: له خوای گهوره و پهروهر دگار بپارپهروه بو مان که بمانکوژئ. له پاش ههزار سال، مالیک وهلامیان دهدهتهوه: که بریار دراوه بهم جوړه له دۆزهخدا بمیننهوه! ئەمجار له ناو خویاندا دهلئین: چاک وایه خو مان هاوار له خوا بکهین که (أرحم الراحمین) ه و، دهپارپهروه و دهلئین: خواجه! لهم شوینه دهرمان که، ئەگەر جاریکی تر گهراپهروه بو کوفر و بهدکاری ئەوا بیگومان فره زالم و ستهمکارین. ئەمجا خوای (ذو الجلال والاکرام) دهمووی: دووریکهونهوه و ئیتر قسه مهکەن، ئەوانیش بهتهوای نا ئومید دهبن و هیچ هیوای خیریان نامینئ و دهلئین: «قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ [١٠٦] رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ».

خوای گهوره له وهلامیاندا دهمووی: «قَالَ اخْسَوْوا فِيهَا وَلَا تُكْمُنُوا». واته: برۆن بهداماوی بکهون و قسه مه لگه لدا مهکەن. ئیتر موړ دهنری بهسەر زمانیاندا و قسه ناکەن. بیگومان ئاهمه که له وان پروودهدا ههزاران ههزار سزا و نارپهحهتییه. ئەو خواردنهوهی به دۆزهخییهکان دهری، ئەگەر یهک دۆلچهی بهسەر پرووی زهویدا برژینن، ههمووی بوگهن دهبی. کاتئ که نزیکي دهموچاویاون دهبتیهوه پیست به پروویانهوه نامینئ و ههمو پرومهتیان دهبتیه بوریانی، ئەو خویننهوه ئەو ئاوه پیسه که له پروویان دهتکی، دهیکه نه پیاله و دهرخواردیان دهدن. ئەمهیش جوړیکی تره له سزا. له دۆزهخدا سهراوهبی ههیه ناوی (آنیة) یه وهک خوای گهوره له قورئانا دهمووی: «تسقي من عين

آنیة». مەعنای (ئانییە) ئەوێیە کە گەرمە و گەرمییەکی بەنیهایەت دەرەجە گەشتوو و لە دۆزەخدا ئاوی لەوێ گەرمتر نییە لەم ئاوە بەزۆر دەکەن بەقورگیاندا. ھەر وەھا لە دۆزەخدا سەرچاوەییەکی تر ھەیە ناوی (غساق) ە. ساردیی ئاوەکی وەھایە ئەگەر کەسێ بروتە ناوی دەیبەستێ و دەبی بە سەھۆل. ھەر جاری کە ئەھلی سزا لەو ئاوە ھەڵدەکێشن پێست و گۆشتیان لەسەر وەھتا گرێی پاژنەیان دادەمالێ بۆ خوار وەھکو یەکی بەرگیکی لەبەرابی و یەکسەر دای کەنێ. ئەمەیش جۆرە سزاییە کە لە دەوران دەوری دۆزەخدا، گەلی بیر ھەیە پێن لە ماری ژاراوی، ھەركاتێ دۆزەخییەکان داواي سووك کردنی سزا و ئازار دەکەن، ئەم دەکری بەو مارانە دینە دەر وە، کە دۆزەخییەکان چاویان بەو مارە ژاراوییانە دەکەوێ لە ترساندا دەگەرێنەو بۆ ناو دۆزەخ و دەلێن: سزاکی خۆمان لە سزای ئەم مارانە ئاسانترە. ئەمەش جۆریکە لە سزای دۆزەخییەکان. دیارە ھەر جۆرە حەشەرە و گیانلەبەرێ کە لە دنیا دا ھەن، بۆ ئازاردانی خەلکی لە دۆزەخیشدا ھەن و ئازاری بی ئەندازە بەدۆزەخییەکان دەگەییەن. ھەر وەھا لەشی ئەو داماوێ تووشی گەرۆلی دەبی و ئەوانیش دەست دەکەن بەخوردنی لەشیان، ھەتا خوینی لی دێ، بەلکو ھەتا ھەموو گۆشتی لادەچی و ئیسقانەکی دەر دەکەوێ. لەو کاتەدا لێیان دەپرسن: ئایا ئەم گەرۆلییە ئازارتان دەدا. لە وەلامدا دەلێن: بەلێ. ئینجا پێیان دەلێن، ئەمە پاداشتی ئەوێیە کە لە دنیا دا ئازاری خەلکیتان دەدا و موسلمانان بەدەستتانەو بی ئیستیراحەت بوون. ئەمەش جۆریکە لە سزایان.

کافرەکان لە دۆزەخدا دەئاوسێن و، خوای گەورە لەشیان ئەوێندە گەورە دەکا کە ئیمە لەم حاڵی دنیایدا عەقلمان بۆی ناچی. ئەم گەورە کردنەش لەبەر ئەوێیە ھەتا لەشیان زۆر ئازار و سزا وەر بگری؛ چونکە ریاوایەت کراو: کاتێ ئاگر بەردەدرێتە لەشیان و ھەڵدەگیرسی یەکەم پێستیان و دوویم گۆشتیان و سێیەم رەگیان و چوارەم ئیسقانیان، پاش ئەمانە مێشکیان و مۆخیان ئینجا ھەموو ناو سە و دلێان ئاگری تی بەردەبی. جا ئەگەر سزادرا و کافر بی، ئەو ھەتا ھەتایە بەم شیوێیە سزا دەدرێ. خو ئەگەر موسلمانێکی تاوانبار بی، ئەو سزا دەدرێ ھەتا لە گوناھەکانی پاک دەبێتەو و شایانی ئەو دەبی بگوێزرێتەو بۆ بەھەشت.

براکان! لەوانەییە ھەندێ کەس بلێن: مادام وابی لە ئەنجامدا و پاش تەواوبوونی ھەموو جۆرە سزاکان لە دۆزەخ دەر دەچین و دەرپێنە بەھەشت، جا لەمەو جەسارەت

پهيدا بکن بۇ گوناھکردن. بهلام شتيکی ئاشکرايه ئىنجامی کار لای بهندهوه نهزانراوه، به چ معلوم که له ئههلی نهجات دهبی و بهئیمانوه دهری؟ بهلکو بهکافری بهری؛ (والعیان باله) دووباره وهکو له دنیادا بهرگه ناگرین بۇ هندی نهخوشی وه گرانته، چاوئیشه، دان ئیشه، سهئیشه، سک ئیشه...تاد، له قیامهتیشدا له بهر ئیش و ئازاره ناله بارهکاندا خو ناگرین، بهلکو سزای قیامت بهچهند پایه له سزای دنیا گرانتر و ناهمهوارتر و تیرتره؛ له بهرئهمه عهقل ئهوه پهسند ناکات که ئینسان له بهر خهیل واز له تهوبه و بۇ لای خوا گهراپانهوه بینى و، خو بۇ سزای ناباری پوژی قیامت ئاماده بکا. براکان! هندی له سزاکانی پوژی بهرزخ و جیهانی پاش مردن و سزای پوژی قیامت که له هه دیسه شهریفهکاندا هه، من له نامه دا یادم نهکردوون، ئهگینا هه دیس دهرباره سزای قیامت زوره.

پروایهت کراوه: که پوژی هه زهتی جیبهئیل هات بۇ خزمهتی پیغه مبه (د.خ). که هه زهت تهماشای کرد، زور به پهریشانی هاته پیش چاوی. له ویدا فهرمووی: ئه جیبهئیل! چ باسه؟ بوچی وهها نارپهحت و تیک چوویی؟ ئه ویش عهرزی کرد: ئا ئیستا له دوزهخه وه دیم، زور نارپهحتم. ئینجا هه زهت (د.خ) هندی باسی چوئیه تی دوزهخی لی پرسى. کاتی که هه زهتی جیبهئیل دهستی کرد به باسی سزای دوزهخ هه زهت (د.خ) تاقهتی بیستنی ئه و سیفه تانهی نهما و فهرمووی: جیبهئیل! بهسه ئیتر باسی چوئیه تی و ئاساری دوزهخ بۇ مهگیره وه، ئهگینا دهرم و خو ناگر. جا ئهگه جیبهئیل هه موو سیفه تهکانی دوزهخی باس بکردایه؛ هه موویان له هه دیسه شهریفهکاندا باس دهکران. که وابوو ئه وهی عهرزم کردن هه ندیک بوون له سزاکانی دوزهخ؛ ئیتر نه متوانی هه موویان باس بکه؛ چونکه نامه ی درێژ ئه مرۆ بۇ هه مووکهس وهر ناگیرى و گوئی بۇ راناگر.

پروایهت کراوه: که ئههلی سزا هی وایان ههیه له ماوهی تاقه سهعاتیکدا چه ندین جار دهسووتین و، هه رجارى که سووتان دووباره خوی گه وره پیسته که یان دهگورپ و ئه مر دهکا به کار به دهستی دوزهخ که دووباره بیان سووتین و، بهو سزایانه که جیبهئیل باسی کردوون سزا دهرین بۇ درێژدان به سزایان، ئه مهش جوړیکه له سزای موته ق. ههروهها جاریکى تر ئاگر پروویان تی دهکا و دهیان سووتینی و دووباره پیسته که یان تازه دهکریته وه و هه ر جانه وه ری درنده و بی قیمهت و زیانکار بی دهردریته گیانیان و گوشتی لهشیان دهگه زن و دهیچرینن. جا ئهگه سزادراو کافری ئه وه سزا که ی هه تا

هەتايە بەردەوام دەبێ. خو ئەگەر موسڵمانی گوناھبار بێ، تەنیا بەقەدەر گوناھەکانی سزا دەدرێ و ئەوسا پەوانەى بەهەشت دەکری، وەکو باسماں کرد.

پێوايەت کراوە: ھەركاتى كۆمەڵى لە تاوانباران دەبرێنە دۆزەخ لەو كاتەدا دۆزەخ دى بەپیریانەو و گەرووی درێژ دەکا، ھەتا گەردنی ئەو تاوانبارانە دەگرێ، جا پێستی سەریان دادەمالی تا سەر رانیان و پێستی رانیان رادەكێشن تا قولاپەیان. ئەمەش جوړە سزاییەكە.

موسڵمانە گوناھبارەكان لە پاش تەواوبوونی سزایان، بەقەدەر گوناھەكەیان بپھۆش دەكرێن؛ ھەتا بەمانەوێان لە دۆزەخدا سزا نەچێژن، تا حەزرت (د.خ) چارەى ئەوانە دەکا و دەپرا بۆ شوینی تایبەتى خوێ و لەوێ دەست دەکا بەتكاكردن بۆ ئەوێ كە ئەو تاوانبارانە لە دۆزەخ بكرێنە دەرەو و پاك بشۆردرێن و بپۆنە بەهەشت. ئینجا پاش قبوول بوونی تكاكەى وەك كۆتەرەى سووتاو لە دۆزەخ دەرەكێژن و دەبرێن بۆ جۆگەیی لە بەهەشتدا، و لەو جۆگەیان ھەلدەكێژن و ھەموو ئەندامى لەشیان سپى و جوان دەبێتەو.

ھەموو جار لەلایەن خواى گەرەو وە بانگ دەکری لە دۆزەخ بەم جوړە بانگانە: ئەى ئاگر! ئەوانەى وان لەلاتدا بیانسووتێنە. ئەى ئاگر! گوشت و ئېسقانى ئەوانەى وان لە لاتدا بكوڵێنە. ئەى ئاگر! ئاوى لەشى ئەو خەلكە وشك بكەرەو. ئەى ئاگر مەیان مریڤنە با ھەر سزا بچێژن. ئەم بانگکردنەیش جوړە سزاییەكە بۆ ئەھلى دۆزەخ پەنا بەخوا.

جا كاتى ئەھلى دۆزەخ و ئەھلى بەهەشت ھەریەكەیان لە شوینی خویانا دامەزران، (مردن) لە شیوەى گیانلەبەرێكدا دەھینن و سەرى دەبرن. ئینجا پرسپار دەکری لە ئەھلى بەهەشت و دەزانن ئەم سەرپرپاوە چییە. ھەر وەھا پرسپار لە ئەھلى دۆزەخیش دەکری و ئەوانیش دەیناسن. ئیتر ئەم وەزە دەبێتە شایى بۆ ئەھلى بەهەشت و بەشیوەن بۆ ئەھلى دۆزەخ.

پێوايەت کراوە لەو كاتانەدا كە كافەرەكان لە دۆزەخدا دەبن و، موسڵمانى تاوانباریش دەخړینە دۆزەخەو، ئەو كافرانە بەشیوەى تانە و تەشەر بە موسڵمانەكان دەلێن: ئیوھ لای خۆتان موسڵمانن و دەبووا لە دۆزەخدا سزا نەدرانایە! خواى گەرە غەزەب دەگرێ لەو كافرانە كە ئەو تانە و تەشەرە لە موسڵمانە تاوانبارەكان دەدەن و، ئیجازەى تكاكردن و شەفاعەت دەدا بۆ ئەو موسڵمانە تاوانبارانە. جا پێغەمبەرەكان و فریشتەكان و چاكانى ئوممەت دەست دەكەن بە تكا و شەفاعەت بۆیان و خواى گەرە لە دۆزەخ دەریان دەکا و پەوانە دەكرێن بۆ بەهەشت.

رېوايەت كراوه كه سەختتري سزا له پوژي قيامەتدا هي ئهوانهيه كه له دنيايدا سزاي ئادەمیزاديان داوه. ئهوانه كه ئههلي تەوحیدن، له حەوت هەزار سال زیاتر له دۆزەخا نامینن و بەرودوا له دۆزەخ دەردەكرين بۆ بەهەشت. هەروەها رېوايەت كراوه: ئاخركەس له ئههلي تەوحید كه له دۆزەخ دیتە دەرەوه بۆ بەهەشت ناوی (جهينه)یه و، ئهگەر يەكی له ئههلي بەهەشت له يەكێكي تر بپرسی: ئاخو كەس له موسلمانان له دۆزەخا ماوه یان نا؟ وهلامی دەدریتەوه: بړۆ له جوههینه بپرسه.

دەگێرنەوه: جیبرئیل جاري بەلای دۆزەخا تی دەپەری، لهوكتەدا دەنگی يەكی له موسلمانە سزادراوهكان دەبیسێ و زۆر بەزەیی پێدا دیتەوه: لەبەرئەوه زۆر له خوای گەوره دەپارێتەوه و تەكا بۆ ئەو موسلمانە ئازاددارە دەكا هەتا له دۆزەخ دەكریتە دەرەوه، بەلام له لیوارەكەیدا دای دەنن. پاش ماوهی موسلمانەكە دەگری و له خوای گەوره دەپارێتەوه بۆ ئەوهی پووی بکەنە بەهەشت. خوای گەوره دەفەرموی: ئایا پەیمانم پێ دەدهی ئیتەر داوای شتی ترم لی نەكەي؟ ئەویش له وهلام عەرزى دەكا: بەلی باشه، ئیتەر داوای هیچت لی ناکەم. جا خوای گەوره ئەمر دەفەرمووی بیبەنە ئەو شوینەى دەیهوی، جا بەپێی داوای خوای دەیبەنە ناو چەند داریکی خاوەن سیبەر و لەوی دای دەنن. پاش چەند پوژي پەشیمان دەبیتەوه و دەلی ئەوه بۆچی داوای جیگەییەکی زۆر خۆش و مونسیم نەکرد. هەروەها بەم هۆیهوه پەیمانەكەى دەشکینى و داوای جیگەى خۆشتر دەكا، له خوای گەوره. خوای گەورهش سەرزەنشتی دەكا و دەفەرموی تۆ پەیمانەكەت شکاند. بەلام له پاش پارانەوهییەکی زۆر خوا ئەمر دەفەرمووی كه بیبەنە جیگایەکی خۆشتر له جیگاکەى خوای. پاش ماوهییەکی تر دووبارە دەكهویتە پارانەوه و، خوای گەورهیش ئەمر دەفەرمووی بیگوینەوه بۆ بەهەشت. جا بەندەكە دەلیت: خوايه جیگە نەماوه له بەهەشتدا بۆ کوێ بړۆم؟ خوای گەوره دەفەرموی: ئەوا بەقەدەر دنیا بەهەشتم پێ دای. بەندەكە باوەرناكا و وادەزانی، دووربی، خوا گالتەى پێ دەكا؛ بۆیه دەلی: خوايه! تۆ بەو گەورهیییهوه كه خۆت دەیزانی گالتە بەمن دەكەي؟ خوای گەوره دەفەرموی: من بەجیددی پیت دەلیم، من (أرحم الراحمين)م، وا دووجار بەقەدر دنیاى پێ دای. ئیتەر دەبریتە ناو بەهەشت و دووجار بەقەدەر دنیا بەهەشتی دەدەنى و بۆخوای بەئاستی جیگەى دەگری. (والحمد لله على ذلك). جا باسی گوشادی شوینی ئههلي بەهەشت له بەهەشتدا و، چۆن كەمترین كەس بەقەدەر دووقاتی دنیاى پێ دەدری له ناو بەهەشتدا؟ لەمەوپاش، خوا مەیلی لی بی، له نامەى بەهەشتدا بە درێژى باسی دەكەم.

قاتى سەرووى دۆزەخ كە جىگەي گوناھبارانى ئوممەتى محەمەدە (د.خ)، لەپاش ئەو
 كە گوناھبارانى ئوممەتكە بە تكاي حەزرىت (د.خ) لىي ھاتنە دەرەو بەئەمرى خوا
 بايەك ھەلدەكا و دەدا لە دەرگاكانى دەيانجوللىنى و بەتەواوى ناوەكەي سارد دەبىتەو.
 تەفسىلى ھاتنە دەرەوى گوناھبارانى ئوممەتى پىغەمبەر (د.خ) لەو قاتە سەروو
 ئەمەيە: كاتى كە ئەو گوناھبارانە دەچنە دۆزەخ ھەزار سال (يا حنان) و ھەزار سال
 (يامنان) و ھەزار سال (يا قيوم) و ھەزار سال (يا رحيم) دەكەن بەویردى خۇيان بەو
 ناو پىرۆزانە ھاوار لە خوا دەكەن. پاش ئەو كە خوى عەلىم و حەكىم حوكمى خوى
 بەجى ھىنا بەجىبەرئىل دەفەرموى: بزانه گوناھبارەكانى ئوممەتى خوشەويستى من،
 چىيان بەسەرھات؟ جىبەرئىل عەرزى بارەگای خوا دەكا و دەلى: خوايە! تۆ لە ئىمە و لە
 ھەموو جىھان گەورەترى و بە ھەموو شتى دەزانى و تۆ ئاگات لىيە چىيان بەسەردا
 ھاتوو. جا خوا دەفەرموى: بىرۆ تەماشای حالیان بکە. كاتى جىبەرئىل دى بۆ دۆزەخ
 تەماشە دەكا (ملك) فرماندارى دۆزەخ و لەسەر مینبەر دانىشتوو و ھەموو زەبانییە
 و مەلائىكەى سزا دەوریان داو و مالیک فرمان دەدا بەسزادانى ئەوانەى ئەھلى سزان.
 كە جىبەرئىل دەگاتە ئەوى مالیک پىزى لى دەگرى و لە جىي خوى ھەلدەستى بوى و لىي
 دەپرسى و دەلى: ئەى جىبەرئىل! چى توى گەياندە ئىرە؟ ئەمە شوینی رىق و غەزەبى خوايە
 و تۆش فرىشتەى رەحمەتى. ئەویش دەفەرموى: ئەى مالیک! چىت کردوو لەگەل
 گوناھبارانى ئوممەتى پىغەمبەر (د.خ)؟ ئەویش دەلى: ئەى جىبەرئىل! ئەحوالیان زۆر
 خراپە، وان لە جىگەي تەنگدا. ئاگر ھەموو لەشى سووتاندوون و گوشتى لەشى
 خواردوون، بەلام تەنیا پرویان بەسپىەتى ماوئەتەو. جىبەرئىل دەفەرموى: ئەى مالیک!
 سەرپۆشى ئەم تەبەقەيە لابە، ھەتا ھەموو دەرەكەون و بیانبینم. كەسەرپۆشى دۆزەخ
 لادەبا و جىبەرئىل تەماشایان دەكا، ئەوانیش نازانن جىبەرئىلە. جا ئەھلى تەبەقەكە
 ھەموو بانگى لى دەكەن و دەلین: ئىمە دەزانن تۆ لەطەبەقەى فرىشتەین و لە مەئموورە
 بەرزەكانى، بەلام نازانن كى؟ مالیک دەلى: ئەمە جىبەرئىلى ئەمىنە كە مەئموورى
 خوى گەورە بوو و وەحیى ھىناو بۆ خزمەتى پىغەمبەرى ئىو كە محەمەدە (د.خ). جا
 ھەموو ھاوار دەكەن و دەلین: يا جىبەرئىل! سەلامى ھەموومان بگەيئە بە حوزوورى
 حەزرىتى محەمەد (د.خ) و عەرزى بکە: بۆچى ئىمەى لە دلى خوى دەرکردوو؟ ئایا
 مەيدانى ئەو نىيە چارىكمەن بكا؟ پاش ئەمە جىبەرئىل دەگەرپتەو بۆ حوزوورى خوى
 گەورە. كە خوى گەورە لىي دەپرسى و دەفەرموى: بە چ حالى ئوممەتى خوشەويستى

خۇمتان بەجى ھېشت؟ ەرزى دەكات: ئەى خۇاى پەرۋەردىگار و بەرز! ھالىيان باش نىيە و وان لە سزادا. خوا دەفەرمۇئ: ئەى چ قسەيىھىيان ھەبوو؟ جىبرەئىل ەرزى دەكا: دەيانوت: سەلامىيان بەھوزوورى پىغەمبەر محەمەد مستەفا، (صلى الله عليه وسلم) بگەيىنم و ھالى ناھەموارىيان لە خزمەتيدا ەرز بگەم. ئىنجا خۇاى گەورە ئەمر دەفەرمۇئ بە جىبرەئىل: بىرۇ بۇ لاى خۇشەويستى خۇم كە (محەمەد)ە. جىبرەئىل گورج دەپوا بۇ خزمەتى ھەزرت (د.خ) و دەست دەكا بەگريان و فيزاع. ھەزرت (د.خ) دەفەرمۇئ: ھالىت چىيە بۇچى دەگريت؟ ئەويش ەرزى دەكا و دەلىت: مەن پۇيشتەم چاوم بەئوممەتى تۇكەوت ھالىيان زۇر خراپ بوو، كىرەمىيان بەھەكىل باسى ھالى ئەوان لە خزمەتى تۇدا بگەم، بەلكو تۇ چارىكىيان بگەى، سەلامىيان ەرز دەكردى و زۇر سكالايان دەكرى. كە جىبرەئىل ئەم باسە دەگىرپىتەو ھە بۇ ھەزرت (د.خ) و بەدرىژى باسى وەزى ناخۇش و سزاي نالەباريانى بۇ دەگىرپىتەو، ھەزرت (د.خ) دەستبەجى دەست دەكا بەگريان و پوو دەكاتە ەرش و لەگەل ھەندى لە پىغەمبەراندە سوجدەى گەورەى دەبا بۇ خۇاى پاك و بى خەوش و سەنا و ستايشى دەكا بەجۇرى كە كەس سەنا و ستايشى وەھاي نەكرىدو. لەو كاتەدا لەلەيەنى خۇاى گەورەو ھە بانگى دىتە خوار بۇ ھەزرت (د.خ) دەلى: سەرت ھەلپە و تكا بگە چىت دەوى بۇت جىبەجى دەكەم. ئەويش ەرزى دەكا: ئەى پەرۋەردىگارى جىھان! ھوكمى خۇت دەرھەق بەگونابارانى بەندەى خۇت و ئوممەتى مەن بەجى ھىنا و سزادەن و سووتان، ئەمجارە نۇرەى ەفوو لىبۇوردنى تۇيە. تكا دەكەم ەفوويان بفرەمووى.

ئىنجا خۇاى گەورە دەفەرمۇئ: ئەى خۇشەويستى خۇم! وا شەفاعەتەكەتم قىبوول كىرد؛ دە بىرۇ ھەركەسى بەدلىكى ساغ و ساف وتوويە: «لا إله إلا الله، محمد رسول الله» و لە ناو ئاگرىدا ماوئەتەو دەرى بەيئە. ئىنجا ھەزرت (د.خ) دەپوا بۇ سەر جەھەننەم و، مالىك كە مەئموورى جەھەننەمە دى بەپىشوازييەو. لەویدا ھەزرت (د.خ) دەفەرمۇئ: ئەى مالىك! سەرپۇشى تەبەقەى ئەھلى دۇزەخ ھەلپەرگە. ئەويش پەردەى پووى جەھەننەم لادەبا. كاتى ئەھلى ئەو تەبەقە چاويان بەھەزرت (د.خ) دەكەوى ھەموويان بەجارى ھاوار دەكەن و دەلىن: ھاوارمان لەلەى تۇيە يا محەمەد! ئاگرى دۇزەخ پىست و گۇشت و ئىسقانمانى خوارىدو و تۇ ئىمەت لە دلى خۇت دەركرىدو، بۇيە دۇزەخ بەم جۇرە دەمانسووتىنى. ئىنجا ھەزرت (د.خ) تكايان بۇ دەكا و، ھەموو ئەو گوناھبارانى ئوممەتى كە لە دۇزەخدان دەھىننەتە دەرەو. (جعلنا الله وأياكم من زمرة الناجين. آمين).

براکان! ئیمانی ساغ به تهنیا خۆی سوودی راستی ئه وهیه که خاوه نه که ی ئه به دی نابێ له ئاگری جهه نه نه ما، واته هه تا هه تابه له دۆزهخدا نابێ، ئیتر ئه سووده ی نییه که موسلمان هیچ سزا نه درێ و نه خریته دۆزهخه وه، به لێ ئیحتیمالی ئه وه هیه که موسلمانێکی گونا هبار خوای گه وره به میهره بانیه ی خۆی عه فووی بکا و ئازاری نه دا، به لام ئه مه تهنیا ئیحتیماله و شتیکی موحه ققه ق نییه؛ که وابێ قسه ی ئه و فاسقانه که ده لێن ئیمه ئه مرۆ به ئاره زووی خۆمان ده جوو لێینه وه و خۆ له گونا ه ناپارێزین؛ چونکه خوا به خشنده و میهره بانه و له گونا ه مان خۆش ده بی و پۆژی قیامت سزما ن نادا و عه فوومان ده کا، قسه ییه کی نه فاما نه و بی ئه ده بانه یه؛ چونکه خوای گه وره ههروهک به حیل و گونا ه پۆش و میهره بانه ههروه ها تۆ له سین و سه ختگیر و خاوه ن رِق و قینیشه.

له داوودی تائییان پرسی، پهحمه تی خوای لی بی، که ئیمان چییه؟ وتی: ئیمان ئه وهیه دلێ که به تاریکی گونا ه پهش بوو یته وه به نووری مه عریفهت و خواناسی پووناک بیته وه و، دل پهشی و دل سه ختی بگورپت به نورانییهت و شهفه قهت و پهحم و، له بیدعت لا بدا بۆ سونه تی ئیسلام. ئه گه ر نه فس و شهیتان گونا هیان له پیش چاوی تۆدا جوان کرد تۆ ئه وهنده موجه ده و رامکردنی نه فس بی که نووری ئیمان هیزی بی و زال بی به سه ر گونا هه کانه و به سه ر نه فس و شهیتاندا، نووری ئیمانی ش به په یه وه کردنی قورئان و حه دیس ده بی.

براکان! ته ماشا بکه ن که خوای گه وره له قورئاندا له هه ر شوینێکدا ناوی ئیمانی برده وه، کرده وه ی چاکه شی باس کردوه وهک ده فه رموی: «وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ.. الْآیة» ته نیا له تاقه شوینێکدا نه بی.

براکان! له که ره می خوای گه وره ئومیده وارم که ته و فیه قتان بدا له سه ر ئیمان و په فتار و کرداری چاکه و په یازه و موجه ده ی نه فس (بمنه و فضله و کرمه. آمین).

سو پاس بۆ خوای گه وره شه وی به کشه ممه ۲۴ ی مانگی سه فه ری سالی (۱۳۹۷) ی کۆچی، پێکه وتی ۱۳ ی شوباتی (۱۹۷۷) ی زاینی له وه رگیرانی ئه م نامه یه بوومه وه.

ناممى پەنجايم

باسى بههشت دهكا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى
آله وصحبه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

پاش ئەمانە، براكان! خۆى گەورە ئەم دنیاىەى کردوو بەکێلگەى پۆزى قىامەت، واتە: جیگەى کشتوکال و تۆیشووى دواپۆزە بۆ پەیداکردن و کۆکردنەوهى تۆیشووى پیرۆزى نەبڕاوه. ئەم دنیاىەى کردوو بەشوینی ئەزموون و تاقیکردنەوه: کى پەفتارى باش دەکا و کى پەفتارى خراپ و ناپەسەند دەکا؛ تا دەرکەوى کى ئەهلى نەگبەتى و مألویرانىیە و کى ئەهلى سەرفرازى و بەختیارىیە. بەللى دنیا (دار الجزاء) نییە، واتە: ئەگەرچى هەندى پاداش لە دنیا دا دیتەدى، بەلام (دار الجزاء) ئەبەدى پۆزى قىامەتە، کەوابى ئەوانەى کردەوهیان لە دنیا دا خراپ بى لە پۆزى قىامەتدا سزای خویان وەردەگرن و ئەوانەش کردەوهیان باش بى و بیروباوەریان چاک بى لە بەهەشتدا بەفەزلى و پەحمەتى خوا شاد دەبن (أن رحمة الله قريب من المحسنين). جا لەبەر ئەمە هەندى لە ئەوسافى نیعمەتى بەهەشت باس دەکەم بۆ برادەرانى خۆم هەتا بەیارمەتیی خۆى گەورە تى بکۆشن بۆ پەیداکردنى ئەسبابى سەعادەت و، دووریکەونەوه لەو شتانه کە دەبنە مانىعى سەعادەت و نیعمەتى بەهەشت و لەو شتانه کە دەبنە هۆى دوورى لە چاکە.

رپوایەت کراوه کاتى کە خۆى گەورە بەهەشتى دروست کردو بەجۆراوجۆرى نیعمەت رازاندییهوه، بەهەشەت عەرزى خۆى کردو وتى: تۆ منت بۆچى دروست کردوو، بەم هەموو نیعمەت و خیر و ئەسبابى لەزەتەوه؟ خۆى گەورە فەرمووی: بۆ ئەوه تۆم دروست کرد کە بەندەکانى خۆم لای تۆ نیشتهجى بن. عەرزى کرد: خوايه! مادام من ئەوەندە جوانم و بەناز و نیعمەت رازاومەتەوه کەس نامینى لە دنیا دا کە نهیى بۆ لای من و لای

من دانه‌نیشی. خوای گه‌وره فەرمووی: وامەلی؛ چونکه من هەر له ئیستاوه بەمەشەققەتی نەفس و پیاوێزەت کێشان و ماندووبوونی لەش تۆ پەرژین دەکەم، تا هەركەس ئەوانە قبوڵ نەکا، نەگاتە لای تۆ. جا بەهەشت عەرزی خوای گه‌وره ده‌کا: مادام وابی کەس ناییتە ناو من، گوایا سکالا ده‌کا و ناپه‌ه‌تی خۆی دەرده‌برێ لەوه‌ که کەس نەیتە ناوی و بەچۆلی بمییتەوه. ئەم سوئال و جوابه‌ که له‌ به‌ینی به‌هەشت و خوادا رابوورد، له‌پاش دروستکردنی دۆزه‌خ بوو. له‌ وه‌ختی خۆیا له‌پاش دروستکردنی دۆزه‌خ، دۆزه‌خ عەرزی خوای گه‌وره‌ی کرد: تۆ بۆچی منت دروست کردووه. خوای گه‌وره له‌ وه‌لامیدا فەرمووی: تۆم بۆ (دار العذاب) دروست کردووه. ئەویش عەرزی خوا ده‌کا و ده‌لی: خوايه! ئەم هەموو ئەسبابی سزای که له‌ مندا هەیه هەركەس ئاگاداری لێ هەرگیز گوناھ ناکات هەتا بۆ سزادان هەواله‌ی لای منی بکەن. خوای گه‌وره فەرمووی: من دەوری تۆ ده‌گرم به‌ ئارەزووی نەفس و شتی به‌له‌زه‌ت و شوینکەوتنی هەواو شتی خوێش؛ واته: ئەوانه‌ی که حەز له‌مانه‌ بکەن و به‌دوایاندا بگه‌ڕێن له‌ ئەنجامدا ده‌که‌ونه‌ ناو تۆ. جا دۆزه‌خ عەرزی کرد: که‌وابی کەس نامیێ له‌ دنیا‌دا نەیتە لای من.

ئینجا خوای گه‌وره فەرمووی به‌ به‌هەشت: ئەه‌ی به‌هەشت! قسه‌ی خۆت بکه. به‌هەشت عەرزی کرد: خوايه! ئەوانه‌ی ئەه‌لی نه‌جات و پزگارین که ئیمانیا‌ن به‌تۆ هیناوه‌ باوه‌ریان به‌ زاتی پاکی تۆ و به‌ده‌ستوور و یاسای ئایینی تۆ هەیه. خوای گه‌وره‌ش ده‌فەرمووی: به‌عیزه‌ت و جه‌لالی خۆم قه‌سه‌م ئەوه‌ی به‌خیل بێ، نابیتە دراوسیێ من له‌ناو تۆدا، واته: ئەو نیعمه‌ته‌ جووانانه‌ی به‌هەشت نادەم به‌کەسی پزڤ و په‌ست بێ و، ئینسانی وه‌ها نابێ بیتە به‌هەشته‌وه.

مه‌به‌ستی خوای گه‌وره له‌ به‌خیل ئەو که‌سانه‌یه‌ ئەوه‌نده‌ دنیا‌په‌رستن له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که مائی دنیا‌یان هەیه واجیباتی مائییه‌ی خویان وه‌ک زه‌کات و سه‌رفیتره‌ جیبه‌جی ناکەن و دراوسی‌کانیا‌ن به‌فه‌قیری و هه‌ژاری سه‌رده‌نینه‌وه و مندالیان به‌سکی برسی ده‌نوون و، ئەم پزڤانه‌ ئەوه‌نده‌ بێ ره‌حم‌ن لا ناکه‌نه‌وه به‌لایاندا، ته‌نانه‌ت هه‌تیوی بیکه‌س به‌ مالا‌ندا ده‌گه‌ڕێ و ده‌رۆزه‌ ده‌کا ره‌حمی پێ ناکەن. له‌ پووتوقووتیدا ده‌له‌رزی و پو‌شاکێکی پێ نادەن، موس‌لمانێکی بێ حا‌ل و ما‌ل ده‌مری کفنی بۆ ناکەن، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شا که کفن کردن و گو‌رپه‌له‌که‌ندن و شارده‌نه‌وه‌ی مردوو واجیبه‌ له‌سه‌ریان! گه‌لی نه‌ناسراو به‌میوانی پێیان ده‌که‌ویتە لایان نایانه‌سینه‌وه، به‌کورتی: ئەوه‌ی واجیباتی ئایینه‌ جیبه‌جی ناکەن چ

جایی سوننهت. جا ئو که سانه که پڙد و به خیلن بهو مهنا که وتمان له قیامه تا له حوزووری خوی گوره دا ئوهنده چرووک و مهتووک و بی نرخن له هیچ گوناھی عفوو ناکرین و، پیویسته بهقهدهر گوناهاکانیان بسووتینرین، ئهگه بهسوئی خاتیمه گیروده نهبن، (والعیاذ بالله). بهلی پاش ئوهی بهقهدهر گوناهاکانیان سزا دران و له دۆزهخدا سووتان، ئهوسا دهپونه بهههشت. بهلام له پوژانی جومعهدا که خوا میوانداری گهوره بو هموو ئههلی بهههشت دهکا و، هموو دانیشتوانی بهههشت دهپونه سه سفره و حازری نان خواردن دهبن و خواردنی تایبهتی دهخون، ئو پڙدانه پینگا نادرین حازری ئو میواندارییه بن، بهلکو لهو پیروزی و بهختیارییه بیبهش دهبن.

ههروهها له هموو سهینییهدا دهراگی بهههشت دهکریتهوه و خوی گهوره بهمیهربانی تهماشای دهراگی بهههشت و بهههشت دهکا و دهفرموی (تطیبي) واته بون خوش به ئهی بهههشت! لهوکاتهدا هموو بهشیکی بهههشت بهتهواوی بون خوش دهبی. جا بهههشت ئوهنده مهوسیمی خوش وهردهگری بهزمانی حالی لهو کاتانهدا دهلی: «قد أفلح المؤمنین» واته: بهراستی هموو موسلمانهاکان له سزای قیامهت پزگار دهبن، چونکه پزگاربوون له سزا بهستراوه بهشههامهت و شیوهی ساغهوه و، ئهم شههامهته و ئهم شیوه ساغه تهنیا له نیشانهی ئهوانهیه که لهسهه نوێژکردن بهردهوامن و هموو پوژی پینج جار سوچه بو خوی گهوره دهبن.

ریوایهت کراوه: هموو پوژی بهههشت و دۆزهخ ههردووکیان داوا و پجایهکیان له خوا ههیه، بهههشت عهززی دهکا: خودایه! من میوه و ئاو سایه و سیبهه و جوبارم حازره، فهرش و کوشک و حوریم ئامادهن؛ تکام ئهوهیه ئهوانهیه که بو من دروست کراون، پهوانهیان بکهی بوم. دۆزهخیش بانگ دهکا و دهلی: خوایه! بیر و چالی تاریک و پر له دووکهل و ئاگرم حازرن و، خواردمهنی زهقووم و حهمیم ئاماده کراون؛ تکام ئهوهیه ئهوانهیه بو منت دروست کردوون، پهوانهیان بکهی بو لام. جا خوی گهوره بانگ دهکا له بهههشت و دهفرموی: نزیکه مهشهققهت و تهکلیفی خوم لهسهه بهنده چاکهکانم ههلبگرم واته: لهوانهیه بیانمرینم و بیاننیرم بو لات، ههکهسی له دنیا دا له من ترسابی و تاعهتی منی بهجی هینابی له قیامهتدا نایترسینم و سوود و قازانجی تاعهتهکهی دهست دهکهوی، مهتاعی خوا گرانه و قیمهتهکهی بهههشته. ههروهها خوی گهوره وهحیی کرد بو چهزهتی عیسا (د.خ) و فرموی: ئهوهی من ئامادهم کردوه بو چاکانی

ئوممەت ئەگەر بەچاۋى خۇيان بىياندىيە لەوانەبوو لە شادى و ئىشتياقى بەھەشتدا گيانيان دەرچوۋايە.

رېۋايەت كراۋە: «مامل الدنيا في الآخرة إلا كما يغمس أحدكم أصبعه في اليم فانظر بم يرجع؟». واتە: نىسبەتى دنيا و لەزەت و شادى و خۇشپەندى تېدايەتى لەچاۋ لەزەت و خۇشى و شادى جىھانى دوايى ۋەك ئەۋەيە پەنجەيىك بىرى بەدەريايەكدا، ئاخۇ ئەۋ پەنجەيە چەندى ئاۋ لەگەل خۇيدا دىننەتە دەرۋە؟! ديارە ئەم رېۋايەتە ئىش و ئازار و سزا و ناخۇشى ئەم دنيايە لەچاۋ ئىش و ئازار و سزا و ناخۇشى قىامەتەتە دەرگىتەۋە، واتە: ئازارى دنيا لەچاۋ ئازارى پۇژى دوايىدا ۋەك نىسبەتى ئەۋ ئاۋەيە كە بەپەنجەكەۋە دىتەدەر. لە راستىدا ۋەزى بەھەشت و كۆشكەكانى و ئارايشت و شوشەى كۆشكەكان لە پاىيەيەكى ۋەھا نىن كە ئىنسان بەھەقلى كەموكۇپى خۇى تىيى بگات و زەبتيان بگات، ئەمە تەنيا لە وزەى عىلم و زانىنى بى پايانى خۇى گەرەدايە (جل جلاله). ۋەكو رېۋايەت كراۋە ھەموو بەھەقلى كۆشكەكانى بەھەشت ۋەك بلورن بەجۇرى كە بەھەشتىيەكان لە كۆشكەكانىانەۋە دەرۋەن بىرۋاننە دەرۋە و باخچەى بەردەمى كۆشكەكانىان بىينن، مابەينى كۆلەنەكانى مىسك و غەنەبەرە، ۋەدەبەردى دەرۋەكەى ۋەك دورى ساغە. پېغەمبەر (د.خ) راستى فەرۋەكە فەرۋەيەتى: بەقەدەر دارىكى دەستى ئىنسان لە بەھەشت لە ھەموو دنيا و ئەۋەى لە دنيايە چاكتەرە؛ ديارە دنيا و سامانى دنيا ھەموۋى لە دەستى ئىنسان دەرۋەچى و ئىنسانەكە فەقەر دەكەۋى، ھىچى لەگەل خۇى نابا بۇقەبر و قىامەت، ئىنسان كە دەرۋە ھەرچى مۇلك و دارايى ھەيە لىي بەجى دەمىنى و دوژمن بەشۋىنەكەى شاد دەبى، بەلام نىعمەتى بەھەشت ھەر دەمىنى و خاۋەنەكەى كۆچ ناكە و بەجى ناھىلى.

رېۋايەت كراۋە: ئەگەر بەقەدەر دۇپى ئاۋ لە مادەى بەھەشت بىكەۋىتە سەر زەۋى ھەموو دنيا جوان دەكا. ھەرۋەھا ئەگەر بەقەدەر دۇپى ئاۋ لە مادەى دۇزەخ بىكەۋىتە سەر زەۋى ھەموو دنيا ناخۇش دەكا. ھەموو سەعاتى بۇ ئەھلى دۇزەخ جۇرە سزايەك زىاد دەكا (أعاذنا الله منها). ئايەتى پىرۋى «فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا» ئەۋ مەبەستە دەگەيىنى كە باسمان كەرد، چۈنكە ۋشەى (لن) مەعنەى تەككىدى نەفى دەدا واتە: ھەتا ھەتايە ھەر سزاي ئەھلى دۇزەخ زىاد دەكەم. ھەرۋەھا ھەزەت (د.خ) بەشۋەى تەعەججوب فەرۋەيەتى: يا ۋەسفى بەھەشت بەجۇرەى كە ھەيە بۇ ئوممەتى من بەيان

نهکراوه، یا نابینم کهسی عاشقی بههشت بی!! بهپاستی بههشت سهد درهجهی تیدایه،
 واته سهد چینی ههیه، ئهگهر ههرچی (ماسوی الله) یه ههمووی له یهك پلهدا دابنری،
 دهیگری و، بهینی ههر دوو درهجهیی لهو درهجانیه پینچ سهد سال ریگهیه. دووهم ههموو
 ئالتوونه و، درهجهی سییهم یاقووت و لوئلوئو زهبرجده و، نهوهدو ههوت درهجهکی
 تریش خوای گهوره نهبی کهس نازانی چیه و چون دروست کراوه.

ئهو کهسانهی قورئانی پیروزیان له بهرهو رهفتاری پی دهکن، کاتی که دهرونه
 بههشت درهجهیان، لهپاش ئهسحابه و شهیدان و سیدیقین، له ههموو درهجهیهک
 بهرزتره. ههروهها ئههلی بههشت، ئهوانهی درهجهیان له خوارهویه دهروانن بو ئههلی
 درهجهی ژوروو و نووری ئهوان وهکو نووری پوژ دپته خوارهوه بو سهریان بهجوری که
 درهجهی خواروو داگیر دهکا. ئینجا هاوار دهکن دهلین: خواجه! ئهم نووره چیه؟ خوای
 گهوره وهلامیان دهواتهوه که ئهو نووره نووری فلان کهسی برادهری خوتانه. جا عهرزی
 دهکا و دهلی: خواجه! ئهو کهسه له دنیا داهاوه لی من بووه، کاری و بهرزی وههای نهبووه
 که بهم پایه بگا. وهلامی دهریتهوه که بهپاستی عهمهلی ئهو له عهمهلی تو ژور گهورهتر
 بووه، ئهو له دنیا دا برسی بوو، تو تیر بووی، ئهو تینوو بووه تو تیراو، ئهو له شهو دا نویژی
 کردوو، تو نوستووی؛ کهوابی خوای میهره بان به نهوازشی خوی بههشتی پی بهخشیوه
 و دلی به بههشت خوش کردوو و رهمه ندیی داوه بهدلی؛ تا خهفته له دلیدا نه مینی.
 ههروهها له بههشتدا درهجهی واهیه که له ژوریهوه درهجه نییه و کهس پی ناگا،
 مهگهر حوکمداری دادپهروهر یا ئهو کهسه که سیلهی رهم بهجی بی، یا ههزاری که
 خیزانی زور بی و بهسهبر بی، یا ئهوهی قورئانی له بهری و رهفتاری پی بکات. هه رکهس
 له دنیا داواوی درهجهی بهرزی دنیا بی بکا، خوای گهوره درهجهی قیامهتی دههینیتیه
 خوار و ئهو درهجهی قیامهته که دههینیتیه خوارهوه له درهجهی دنیا گهورهتر و بهرزتره.
 لهم خوسوسهوه هه زهت (د.خ) ئایهتی «وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا» ی
 خویندهوه.

له بههشتدا پیک دهکوهی بهندهیی له خاوه نه کهی درهجهی بهرزتر دهبی. جا
 خاوه نه که دهلی: خواجه! ئهم شهخسه له دنیا دا بهندهو خزمهتکاری من بوو، چون ئهم
 درهجهی ههیه؟ وهلامی دهریتهوه: که له دنیا دا ئهو بهنده له تو زیاتر ناوی خوای بردوو
 و بیرری لی کردوو هتهوه؛ له بهر ئهو زیاده زیکره، درهجه و پایهی بهرزی پی دراوه.
 ههروهها درهجهی بهرز دهبی بههوی له بهر کردنی قورئانهوه؛ یا بههوی تکار دهنهوه لای

پیاوه گورهکان بۆ داماوان و موحتاجان و بۆ لابرندی فیتنه و ئاشوب و بهلا لهوانه که گیرۆده بوون، یا بههۆی چاوپۆشییهوه لهو کهسانه که خراپهیان لهگهڵ چاوپۆشه که کردووه، یا بههۆی بهخششهوه بهو خزم و خویشانه که ئهوان بۆ رهم و بۆ بهخشش بن، واته بهجیهێنانی سیلهی رهم لهگهڵ خزمی بۆ رهمدا، یا بههۆی پیاوهتی کردنهوه لهگهڵ ناپیاواندا.

بهههشت ههشت دەرگای ههیه، هه ریه که لهو دەرگایانه بهتایبهتی هی تاقمیکه له ئههلی تاعهت. بۆ نمونه: ئهه قاپیه که ناوی (ریان)ه بۆ ئهوانهیه که هۆگریان بهپۆزووهوه بووه، بهلکو ئهوانه له ههموو قاپیه که لهو قاپیهانهوه بانگ دهکری. ههروهها بۆ ئهه کهسانه که سۆ منداڵیان مردووه و سهبریان کردووه. وه بۆ ئهه کهسانه که له بهر رهزای خوا نان و چیشتیان داوه به خهڵک و ئاویان داوه بهتینووهکان. وه بۆ ئهه کهسانه که قهرزازی خهڵک بوون و خاوهن قهرزه که له بیرى نهماوه و ئهمان خۆیان له بهر رهزای خوا حهقه کهیان داوتهوه. وه بۆ ئهه کهسانه که قاتیلکیان له قیساس عهفو کردووه. وه بۆ ئهه کهسانه که له پاش ههموو نوێژهکان دوانزه جار سوورتهی ئیخلاص، واته (قل هو الله أحد) دهخوین. وه بۆ ئهه کهسانه که چل فهرموده ی پیغه مبهه له بهرده کهن (د.خ) و خهڵکی موسلمان له رێگای ئهوانهوه لهو فهرمودانه، سوود وهردهگرن. وه بۆ ئهه ئافرهتانه که له ترسی خوای گهوره نامووسی خۆیان پاراستووه و له فهرمانی میردیان دهرنهچوونه، ئهمانه یه که یه که له ههموو دەرگایهکی بهههشتهوه بانگ دهکری که برۆنه ژوورهوه. ههروهها له بهههشتدا دهشتیکی بۆ پایان ههیه که خاکی وهک عهنبهر بۆن خوشه و ورده بهردهکانی مرواری و یاقووتن. فریشه بهرێزهکان پیرۆزبایی له ئههلی بهههشت دهکهن و دهلێن: ئهه بهههشت! خوش بهحالی تۆ که بووی بهمهئواو مهزللی ئهوانه که پادشان. له بهههشتدا دهشتیکی سپی ههیه ئهوهنده گهورهیه که جیگه ی بهرودوای ئههلی بهههشتی تیدا دهبیتهوه، شووراکه ی یه که بهرده له کافوور و، چهند تهپۆلکه ی میسک دهوهری ئهه دهشتهیان داوه. ههموو جۆگه و جۆباری تیدا جاری دهبی. ههندی وخت ههموو ئههلی بهههشت لهو دهشتهدا کۆدهبنهوه. خوای گهوره بای رهمهت دهنێرێته سهریان که خهوش و خالی میسک دینی و دهیدا بهروویاندا و شوخی و جوانییان زیاتر دهبی، که دهگهڕینهوه بۆ شوینی خۆیان، حۆرییهکان پیاوان دهلێن: ئیوه که پویشتن ههمووتان نارهمهت بوون بۆ ئیمه و گیرۆده ی عیشق بوون، ئیستا ئیمه عیشقمان زیاتره بۆ ئیوه. حه دیسه پیرۆزه که ههتا ئیهریه.

من لام وایه ئەو دەشتە دەشتیکە لە پۆژانی جومعهدا خوای گەوره بههشتیهکان بۆ ئەوێ دەعوەت دەکا و، تەجەللای نوور دەخاتە سەریان و، بههەرکام لەوانە ئەمرێ دەکا. لەم دەعوەت و بانگ کردنەدا هەندێ کەس لەسەر کورسی و هەندێ لەسەر تەپۆلکەیی میسک دادەنیشن. جا کاتێ خوای گەوره ویستی ئیزنیان بدا و، هەریەک بۆ سەر مەنزل و ماوای خۆیان پەوانە بکریڤنەوه، دەفەرموێ: ئەی ئەهلی بههشت! چیتان دەوێ هەتا ئەم بکەم بتاندهنی؟ ئەوانیش عەرزێ بارهگای خوایی دەکەن: هەرچی نەفسمان ویستووێتی و ئارەزوومان کردووێ تۆ پێت بهخشیوین، نازانین چی ماوه؟ جا خوای گەوره دەفەرموێ: خەزینەکانی من دواییان نای، داوا بکەن چیتان دەوێ بتاندهنی. ئەوانیش کە تی گەشتن خوای گەوره خواستی لەسەر ئەوێه ئەمان داوای شت بکەن، ئەوانەیان زانان دەزانن داوای چی بکەن و مەبەستی خۆیان لە بارهگای خوای گەورهدا عەرز دەکەن. بەلام نەزانەکانیان خۆیان نازانن داوای چی بکەن، لە خوای گەوره؛ لەبەرئەوه زاناکان فێریان دەکەن و پیشانیان دەدەن کە چی داوا بکەن، ئەوانیش داوای بهخشش و کەرەمی خوا دەکەن، خوای گەورهش بهپێی ئیحسان و بهخشندەیی خۆی ئەوێ لە باریان بێ پێیان دەبهخشێ.

ئینجا خوای گەوره دەفەرموێ: ئایا رازین لێم؟ ئەوانیش عەرزێ دەکەن: خوایه! چۆن رازی نابین بەم هەموو کەرەمە بێ پایانه کە لەگەڵ کەسا نەتکر دوو؟ ئیتر ئێمە نازانین کەرەمی لەمە زیاتر بێ، چیه؟ خوای گەوره (جل جلاله) دەفەرموێ: کەرەمی کە لە هەموو ئەمانە گەورەتر بێ، بریتییه لە رازی بوونی من لە ئێوه، وا من لەمەولا هەرگیز لە ئێوه عاجز نابم.

جا بههشتیهکان بەم فەرمووده و بەم خەلاتە خاوەن سووده کە هۆی بهختیاری و پیروزیایی هەتا هەتاییه ئەوەندە دلخۆش دەبن کە بههیچ نیعمەتێکی تر ئەوەندە دلخۆش نەبوان. لەپاستیدا پەزنامەندێی خوای گەوره لە هەموو شتێ گەورەتره، وەکو خوا خۆی فەرمووێتی: (ورضوان من الله أكبر).

پاش ئەمانە، خوای گەوره دەفەرموێ داخوازیتان چیه بیلێن، ئەوانیش هەموویان بهیهک کەلیمه و بهیهک جار دەلێن: خوایه! بینینی جوانی تۆمان دەوێ، ئینجا خوای گەوره بهگەورەیی و بهخشندەیی خۆی تەجەللا دەکا بەسەر ئەهلی بههشتدا، بهو تەجەللایه وها نوور و وره غالب دەبی، بهسەریانا کە دەگەڕێنەوه بۆ شوێنی خۆیان

حۆرىيەكانيان پوومەتيان نابىنن، چۈنكى نوورى تەجەللای خوایی پوومەتى داگیر کردوون (والحمد لله على ذلك).

پىوايەت كراو: پۆژى ھەزەت (د.خ) ھەرمووى: ئايا باسى كۆشكەكانى بەھەشتتەن بۇ بىكەم؟ ھەزىيان كىرد: بەلى ئەي پىغەمبەرى خوا! ھەزەت (د.خ) ھەرمووى: كۆشكەكانى بەھەشت ئەوئەندە سافىن وەكو بلوورن چ لە ناو و چ لە ھەروە، واتە: لە ناو ھەروە، ھەروە ھەروەكەوئى و لە ھەروە، ناو ھەروە. لەزەت و ناز و نىعمەت لە ناو ئەو كۆشكەكانەدا ئەوئەندە زۆر و جوراوجۆرە كە نە چاودىوئەتى و نە گوئى بىستوويەتى و نە بە دلى بەشەردا ھاتوۋە. لەوئەدا ھەربىكى خەلكى بادىيە ھەستا و بانگى كىرد: ئەي پىغەمبەرى خوا! باوك و دايكم بەسەرگەردت بن، ئەم كۆشك و ناز و نىعمەتەنە بۇ كىن؟ ھەرمووى بۇ كەسانىكىن كە سەلام لە ناو خەلكدا بىلاويكەنەو و زۆر سەلام لە خەلك بىكەن و، زۆر نان بە خەلك بىدەن و، زۆر بەرپۆژوو بن و، لە شەودا كە زۆرىيە خەلك نووستوون نوئىز بىكەن.

براكان! مەبەستى ھەزەت (د.خ) لە سەلامى زۆر ئەوئەيە كە دلى بەرامبەر بەموسلمانان پاك بى و لەسەر دىپاكى سەلاميان لى بكا. مەبەست لە دەوامى پۆژوو ئەوئەيە كە پۆژووى مانگى رەمەزان بگرى، ھەروەھا (أيام البيض) كە سىيانزە و چواردە و پانزەى مانگە و (أيام السود) كە بىست و ھەشت و بىست و نۆ و سىيەمى مانگە، لەگەل دووشەممە و پىنج شەممە و نۆيەمى مانگى قوربان و نۆيەم و دەيەمى موحەررەم بەرپۆژوو بى و، سىيەكى ئاخىرى شەو بەنوئىز و زىكر و فىكر زىندوو بىكاتەو. دىيارە كەسى ھالى وەھا بى و دەوام و ئىستىقامەتى ھەبى و ئەھلى جومعە و جەماعەت و ئىحسان و خىرات بى و لەو گوناھانە پارىز بكا كە دەبنە ھۆى مالىوئىرانىي نەبراو، ئەوئە ئەھلى بەھەشتە. ئىتر مەبەست ئەوئە نىيە كە ھەموو كات و ھەموو پۆژەكانى ھەر بەرپۆژوو بى، يا ھەموو شەوئى بىدار بى و نەنوئى؛ چۈنكى ئەمە بەپىي عادەت لەتواناى ئىنسان بەدەرە.

ئەھلى بەھەشت ھەرىيەكى لای كەمى ھەفتا حۆرىيان ھەيە و، ھەر حۆرىيەك لە كۆشكىكى تايبەتەدايە، ئەو كۆشكە پووناكىيەكى نەبراوى ھەيە، لە ھەر كۆشكىكىدا دەرەختى ھەيە، بەرى ئەم دەرەختە ھەفتا خەلاتى نايابە، نە لە رەنگا و نە لە بۇدا ھاوتاي نىيە. ھەندى لەو كۆشك و ھەيوانانە بى كۆلەكە و بى پلەكانە بەئاسماندا ھەلواسراون. ھاورىيەكانى پىغەمبەر (د.خ) ھەزىيان كىرد: ئەي پىغەمبەرى خوا! ئەھلى ئەو كۆشكەكانە چۆن دەگەنە شوئى خويان؟ ھەرمووى: وەكو بالندە كە بەبال بفرى. ھەزىيان كىرد: ئەم

جوړه کوښکانه بو کيڼ؟ فەرمووی بو ئەوانەن که خاوەنی دەرد و بەلەن واتە: هەر دەردی
خوای گەوره بیدا بەسەریاندا پێی پازین، (والله أعلم).

هەروەها جوړه خوړییه که هەیه که زۆر بەشەوکهت و نەزاکەتە، کاتی که هاوړپێهە
ئارەزووی بکا، مەئموورپێکی غەریبی له فریشتە خەبەری دەداتی: که هاوړپێهە
دەیهوی بیت بو لات، ئەویش له گەل کۆمەلای له کارەکانیدا دکهوێتە پێ هەتا دگاتە
ئەو هاوړپێ تایبەتییهی. بەلام ئەو کەسە بهناحەق خەلکی کوشتبێ یا دلای دایک و
باوکی ئازاردایی، یا دەوامی کردبێ لەسەر خواردنەوی شەراب، ئەو ژنانە بهرگی زۆر
تەنگ دەپۆشن و پرووی خویان بو نامەحرەم دەردەخەن، ئەو کەسانە که پێوهندی
خوێشایەتی بەجێ ناهێنن، ئەو ژنە شوی کردبێ و ئەو پیاوێ ژنی هێنایی و
زینایان کردبێ و، له دنیا دا (رجم)، واتە سەنگەسار نەکرابن، ژنی بەزۆر تەلەقی له
مێردی سەندبێ، پیاوێ که ریشی بهو سەمە پەش کردبێ، ئەمانە هیچ کامیان بەبێ تۆلە
و سزا بونی بەهەشت ناکەن و له بەهەشتدا لهو خوشییە بێ بەش دەبن.

باخەکانی بەهەشت، وەها دروست کراون، هەر گیاییهکیان تیایی ساقیان له ئالتوونە
و لقیان له لوئوئە و بەرگیان له زمرووتی سەوزە و وەکو گیای دنیا تەرن. شتی نایاب و
جوانی وەهایان تیایه که خوای گەوره بەهیز و توانا و خواستی خۆی بەتایبەتی دروستی
کردوون، بو نمونە: بۆلە ترپیی وەهای تێدایه، بەئەندازە ی گەزێ درێژە و هەندیکیان
له وەیش درێژترن. بۆلەندەکانی بەهەشت لەسەر بەرزایی کوښکەکان دەنیشنەوه و ئاوازی
جوړاوجۆر دەخوینن، هەر کام لەم بۆلەندە ناویکی له ناوێکانی خوا کردووه به ویردی
خۆی و دەخوینتەوه، بهجۆرێ که بههەشتییهکان دەلێن: بێجگە لەم لەزەتە ی ئێمە خوا
لهزەتێکی تری دروست نەکردووه. پێک دکهوێ ئینسانێ بۆلەندیی دەبینی و له دلای خۆیدا
دەلی: ئاخو لهزەتی گوشتی ئەم بۆلەندیه چۆن بێ؟ گورج هەر لهو کاتەدا که بۆلەندەکه
بهئاسمانەوهیه بهئەمری خوای گەوره، بهشیوێی که لهزەتەکه ی به دلای ئینسانەکه بێ،
دروست دکهوێ و دیتە بەردەستی و دەخوا. لهپاش ئەوه که دەخوا خوای گەوره له ئێسک
و پرووسکی ئەو بۆلەندیه بۆلەندیهکی تر دروست دکهاتەوه، لهسەر شیوێ جارێ و دەفڕی
بو سەر شوینە پێشووهکه ی و خەریکی تەسبیح و حەمد و سەنا و تەکبیر و تەهلێله دەبێ.
کاتی یهکێ له ئەهلی بەهەشت هیشووێ تری یا هەناری ببینی و دووره دەست بێ، مادام
ئارەزووی خواردنی بکا، ئەو لقه داره که ئەو ترییه یا ئەو هەناری پێوهیه دانەوی بو
بەردەستی و، میوهکه ی لی دکهاتەوه و دەخوا.

براکان! خوی گه وره هر شتی ئارەزوو بکا، دەتوانی گورج دروستی بکا، دەتوانی هەموو پوژۆی هەر ئینسانی چەند نان و ئاوی پێویست بێ، لەپێش ئیحتیاجیدا ئامادە بکا و بۆی پەوانە بکا، بەلام ئەو عەدەتێکی داناووە کە لەسەر ئەو عەدەتە پەفتار دەکا، لەم کارە خوادا گەلی حیکمەت هەیە. (آمنّا بعدم إنتهاء علم الله وقدرته، وآمنّا بقلة ادراك عباد الله تعالى).

براکان! لە بەهەشتدا هەتا هەتایە تەکلێف لەسەر بەندەکانی خوا هەڵدەگیرێ، لەوێ بەرپرسیاری نابێ؛ حەسانەوێ ئیجگارییە. بەرامبەر ئەوە نا لەم تەمەنە کورت و کەمە ئێمەیشدا کەمێ تەکلێفمان لێ داواکراوە، جا ئەگەر ئێمە لەم تەکلێفە کەمە بەجی نەهێنین، دەبێ چ جۆرە بەندەیی بن و دلمان بەچی خۆش بێ؟!؟

براکان! لە بەهەشتدا گەلی درەختی میوه هەیە، بەپێی فەرموودەی حەدییسی پیرۆز بەری ئەو دارانە نە بەرەنگ نە بە بۆ، نە بەتام لەیەك ناچن و، دەلێن هەر جاری کە میوه کە بچن دەنکیکی تر لەو میوهیە لە شوێنە کەیدا پەیدا دەبێتەو. (سبحان الله) لە توانای بێ سنووری خوی گه وره. هەروەها دارێکی گەلا جوان هەیە لە دوایدا بەری ئەو دارە دەبێ بە بەرگ و پۆشاک و ئەهلی بەهەشت سوودی لێ وەرەگرن. ئەهلی بەهەشت دابنیشان یا بەپێوە پاوەستن لەسەر ئارەزووی خۆیان چییان بۆی لە خواردەمەنی بۆیان دی و لەزەتی لێ وەرەگرن. پێویستە بزائن کە خواردەمەنی ئەهلی بەهەشت وەکو خواردەمەنی ئەهلی دنیا نییە کە خۆشییە کە تەنیا لە ژێر زمانیدا بێ؛ بەلکۆ لە هەرچی خواردەمەنییە کە هەیە بەلەزەتتەر، لەزەتە کە دەپوا بۆ هەموو بەشێکی لەش و بۆ دەماغ و دل و ئەندامەکانی تر و لە پاشاندا بەشیوێ عەرەق لە لەشەو دەردەچێ و گورج ئارەزووی خواردن دەکە. دوور نییە لە قودرەتی خوی گه وره: حەزەتی ئیبراھیم (د.خ) لە شەوی مێعراجی شەریفدا بە حوزووری موبارەکی حەزەتی پێغەمبەر گەشت (د.خ) و پێی فەرموو: ئەم بەکە بە ئوممەتی خۆت کە داری زۆر لە بەهەشتدا بنێژن؛ چونکە بەهەشت خاکی پیرۆزە و بۆنی خۆشە و درەختی بەرزە و ئاوی وەکو فوراتە. ئەم دار ناستنەیش کە لە دنیا دا دەبێ بەو دەبێ کە زۆر جار بلێین «سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم».

هەندێ میوهی بەهەشت وەکو گومەزی زیو. پوژۆی یەکیکی عەرەبی خەلکی دەشت هاتە خزمەتی حەزەت (د.خ) و عەززی کرد: ئەو پێغەمبەری خوا، باوکم و دایکم

به سهرگهردت بن، ئايا له بههشتدا ميوه ههيه؟ فهرمووی: بهلئ ههيه، درهختی (طوبی) که بهقهدر (جنة الفردوس) گهرهيه. عهر بهکه عهرزی کرد: ئهو داره له دنياڊا وینهی ههيه؟ فهرمووی: له ولاتی ئیوهڊا وینهی نییه، بهلام له ولاتی شامڊا وینهی ههيه، له داری گوێز دهچی. وهك چۆن داری گوێز له بنهوه یهك ساقی ههيه و له سهروهه لقی زۆری لی جیادهبیتهوه، ئهویش وهههیه. عهر بهکه عهرزی کرد: گهرهییی ئهو داره چهند دهبی؟ فهرمووی: ئهگهر عهرهبی بهسواریی و شتر بیهوی بهدوریدا بسوورپتهوه بهماوهیهکی زۆر نهبی ناتوانی. عهرزی کرد: له بههشتدا تری ههيه؟ فهرمووی بهلئ ههيه و دهنگهکانی بهقهدر دۆلچهیی گهرهيه. عهر بهکه وتی: ئهو دهنگهتری من تیر دهکات؟. ههزرت فهرمووی بهشی تو و هوژهکهشت دهکات.

له بههشتدا خوړییهك ههیه ناوی (عیناء) هه کاتی برۆا بو شوینی له لای راست و چهپیهوه، ههزار کارهکه ههیه. ئهم خوړییه بانگ دهکا: لهکوین ئهو کهسانه که له دنياڊا ئهمریان کردووه بهچاکه و نههیان کردووه له خراپه؛ واته: ئهم خوړییه و ئهم ههمووه کارهکه رانه هیی ئهوانه دهبن که له دنياڊا خاوهنی ئهو سیفاتانه بوون. خوړییهکانی بههشت، وهه دروست کراون که ههموو دلایان به خاوهنهکی خویانهوه بهستراوه، ههروهکو خاوهنهکانیان عاشقی ئهوانن، ئهوانیش وههان، لهپیش مردنی خاوهنهکانیان، که هیشتا له دنياڊان، ئهو خوړییه دهیانناسن. وه ئهگهر له دنياڊا ژنهکانیان ئازاری دلایان بدن، ئهوان له بههشتدا عاجز دهبن و دوعای شهریان لی دهکهن و، پپیان دهلین ئهو هاوړپپیانتهان بهئهمانهت لای ئیوهن و لهپاش مردن هاوړپپی ئیمهن. ههروهه ئهو کورسییه که ئههلی بههشت لهسهریان دانهیشن، لهگهڵ خوړییهکانیان زۆر بهرزن. له ناو کوژکهکاندا ههفتا فهرش ههیه که له ئاوریشم و ههریر دروست کراون و، هه فهرشی لهسه فهرشی داخراوه. خوا خوئی دهزانی که چهند نهرم و نیان و ناسکن. لهسه هه فهرشی لهوانهی که لهسه کورسییهکان راخراون ههفتا فهرشی سوندس و ئیستهبرهق ههیه. لهو کاتانهڊا که ههزرت (د.خ) باسی کورسیی دهکرد ئهم ئایهتهی دهخویندهوه: «مُتَكَيِّنَ عَلَى فُرْشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ...» ههتا دواپی ئایهتهکه. ههروهه ههزرت (د.خ) دهیفرموو: مادام بهرهکانیان له ئیستهبرهق بی، دهبی دیوی دهریان لهچی بی؟ ئهو کورسییه ئهوهنده بهرزن خاوهنهکانیان وهکو بالنده دهفرن بو ناویان. ئهم جوړه بهرزبونهوهی ئینسانه له بههشتدا وهکو بهرزبونهوهیه بههوی پلهکانهوه له

دنيادا، يا بهجورېكى تركه هر خوا خوۍ دهيزانې چونه. حورپيهكان كورسپى تايپهتيان ههيه وهكو بوك له دنيا، واته ئارايىش و خو پازاندنهويان له تواناى وهسفى ئيمه بهدوره. له ناو كوشكهكاندا خيوتهى جوان جوان ههلدراون وهكو دورى ناياب و سپى و ورشهدار كه ئينسان له سهيركردنيان تير نابى، خواى گهوره بيكا به نسيپمان لهگهڻ ههموو موسلمانانى تردا.

ئهم كوشك و كورسپى و خيوته و بارهگا و تاقانه، بهجورې پازينراوهتهوه مهگه را خوا بهعيلمى خوۍ بزاني چونه؟

براكان! خوشهويستهكان! موسلمانان! هوشياران! خاوهن دلان! ته ماشا بكن و بير بكنهوه. دهخيلتان بم، بهقوريانتان بم، ئهگه كهسې چوارسه د گهز به گهزى خومان بالاي بهرزبى، دهبى ئه و عالهمى بههستهى و ئه و خيوته و بارهگاى بههستهى چون بى؟

بههستهيهكان پرويان وهكو مانگى چوارده دهرهوشپتهوه، ياوهكو ئه و ئهستپرهى كه لهپيش شهفقهى راستهقينه دا دهرهكهوئ و دهرهوشپتهوه. پوخسارى ئههلى بههسته مووى ريش و سميلى پيوه نيه. له ههموو كاتيكدا هفتا خهلاتى فاخيريان له بهردهستدايه كه له بونى خوش و رهنكى ههكهوتوو و شپوهى جواندا ههلبزارده و نايابن. ههركاتى بيانهوئ ئهوانه لابهن هفتاى تر له بهردهستياندا حازر دهبى و، ههروا بهجوره بهردهوامه، ههموو ئه و خهلاتانه ناسك و نهرم و نيان و موناسبى شان و قول و قامهتى ئهوانن و، له كيشانيشدا ههموو ئه و هفتا خهلاته بهقهدهر قاتى پوشاكى دنيا قورس نين. ئيتير كوشك و رايهخ و خزمهتكار و كهنيزهك و خواردمهنيى وهها كه له پيشهوه باسماان كردن. لهگهڻ ئه م ههموو ناز و نيعمهتى خوايه دا ههركيز ترسى مردن و نارهبازى خوا نيه؛ چونكه بههسته (دار الاستراحه)، واته: شوينى ههسانهوه و رهبهتيه، شوينى تهكليف و لپرسراوى نيه، ههروهها ترسى ئيش و ئازار و برسپتى و دل نارهبهتى نيه. لهوئ چلك و چهپهلى و لهش و پوشاكى پيسى نيه، ميز و پيسى و خوين و برين نيه. هيچ جوړه ئيش و ئازار و ناخوشييهك له بههسته نيه. جا سهير بكن ههموو دهسته لاتدارانى جيهان دهولت و عيزهت و حورمهت و ئيستراحتيكي وهايان بو دهست دها؟ ههركى ئهوان ههيان بهنيسبهتى دهولتهى ئاسايشى نهبراوهى بههستهوه، وهكو شتى براوهيه بهرامبه شتى نهبراوه. بهتايبهتى نيعمهتى رهامهنديى خوا و ئه مين بوون له رق و قين

هه‌لسانی خوا و شادبوون، به‌بینینی زاتی خوای گه‌وره (جل جلاله).

رۆژێ هه‌ندی له‌ هاو‌رییه‌کانی پێغه‌مبەر (د.خ) عه‌ززیان کرد که باسی جوانیی حۆرییه‌کانیان بۆ بکا. فەرمووی: ئه‌گه‌ر یه‌کی له‌ حۆرییه‌کانه له‌ ئاسمان بێته‌ خواره‌وه ئه‌وه‌نده جوان و قه‌شه‌نگ و له‌ ئه‌ندازه‌به‌ده‌ر ناسکه، هه‌موو مه‌خلوقاتێ سهر‌پووی زه‌وی عاشقی ده‌بن، بۆنی ئه‌وه‌نده‌ خۆشه‌ به‌ینی خۆره‌ه‌لات و خۆرنشین ده‌گریته‌وه‌ به‌جۆرێ که خه‌لق هه‌مووی له‌و بۆنه‌ خۆشه‌وه‌ سه‌رخۆش ده‌بن. براکان! جا قیاسی وه‌زعی حۆری به‌هه‌شت له‌گه‌ڵ جوانیی دنیا دا بکه‌ن که چه‌ند فەرقیان هه‌یه؟. روخساری حۆرییه‌کان ئاوینه‌ی ئه‌هلی به‌هه‌شته؛ یانی: ئه‌گه‌ر ئینسان بۆیان بپوانی وینه‌ی له‌ روخساریان دا ده‌رده‌که‌وی. ئه‌م حۆرییه‌کانه یه‌کی هه‌فتا جۆر خه‌لاتی پۆشاکیان هه‌یه، ئه‌و پۆشاکانه ئه‌وه‌نده نازک و جوانن له‌وانه‌یه‌ مه‌نعی ده‌رکه‌وتنی له‌ش نه‌که‌ن. جگه‌ له‌مه‌ش ئه‌ندامیان وه‌ک بلووری سافی بێگه‌رده.

حه‌زرت (د.خ) فەرموویه‌تی: له‌ شه‌وی میعراج دا به‌جیگاییه‌کا رابوو‌ردم ته‌ماشام کرد، گه‌لی خێوه‌تی زۆر جوانی تیا هه‌ل‌درا‌بوو. ئه‌وانه‌ی له‌نیو خێوه‌ته‌کاندا بوون سه‌لامیان لی کردم. منیش پرسیم له‌ جیبه‌ه‌ئیل: ئه‌مانه‌ کێ؟ فەرمووی: ئه‌مانه حۆری به‌هه‌شتن که له‌ خێوه‌تی خۆیان دا دامه‌زراون، به‌لام ئیستا که تۆ ته‌شریفت به‌م شوینه‌دا رابوو‌رد ئیزنیان وه‌رگرتوو به‌ئوه‌ی سه‌لامت لی بکه‌ن. جا حۆرییه‌کان له‌پاش سه‌لامه‌که‌یان وتیان: «نحن الراضیات فلا نسخط أبداً، ونحن الخالدات فلا نظعن أبداً». واته: ئیمه‌ رازین و به‌جیگه‌ و خاوه‌ن جیگه‌ی خۆمان، هه‌رگیز زویر نابین، ئیمه‌ له‌ شوینی خۆمان دا دامه‌زراوین و هه‌رگیز کۆچ ناکه‌ین. جا حه‌زرت (د.خ) فەرمووی: «حور مقصورات في الخيام». واته‌ چه‌ند حۆرییه‌کن له‌ خێوه‌تا راگیراون و ناگو‌یزرینه‌وه.

حۆرییه‌کانی به‌هه‌شت به‌ده‌وامی ره‌فاقه‌تی خاوه‌نه‌کانیان له‌سه‌ر یه‌ک وه‌زن؛ هه‌رکاتێ کچینیان نه‌ما دووباره‌ ده‌بنه‌وه به‌کچ. هه‌روه‌ها ژنه‌ موسلمانه‌کانی دنیا که تیکه‌لی حۆری به‌هه‌شت بوون جه‌مالیان له‌وان زیاتر ده‌بی؛ چونکه ئه‌وان موکه‌له‌ف بوون، به‌ عیبادت وه‌کو نوێژ و رۆژوو و باقیی هاو‌ریکانیان زیاتر ده‌بی و، به‌مانه‌ ده‌لێن: (حور العين) چونکه چاویان گه‌وره و گو‌شاده و مووی برژانگیان درێژه و خاوه‌نی ئه‌خلاقی جوانن، ئاوی ده‌میان ئه‌وه‌نده شیرنه‌ ئه‌گه‌ر بیکه‌نه‌ ئاوی تاله‌وه‌ شیرینی ده‌کا. هه‌ندی له‌ به‌هه‌شتیه‌کان که پایه‌به‌رترن پێنجسه‌د حۆرییان پی ده‌دری. حۆرییه‌کان

هه موو پوژيكي جومعه له شويينيكي گوشاددا كوډه بڼه وه و خهريكي زيكرى خواى گه وره و قسه ي خوښ دهن. هه ندي كهليمه يان بو خاترداري ميړده كانيان دروسته بيلين. قسه كه ئه ميه: «نحن الراضيات فلا نسخط أبدا». بو هه ندي له بهه شتييه كان وا پيك دهكه وي كه له كاتي خوښي و سوحه تدا نووريك و پروناكيه كه له ئاسمانه وه ديته خواره وه بو سهر كوښكه كانيان و بو سهر خوښيان، ئه نووره ئه ونده به بهرق و پرته وداره، نووري جه مالى خوښيان مه حو دهكات وه و، نووري كوښك و دهر وياني شوي نه كه يش مه حو دهكات وه. ئه وانيش وا گومان دهن كه خواى گه وره دهيه وي نووري خوښي له وان دهر بخا، به لام كه چاو دهگيرن حالي دهن ئه مه نووري خوښيه كه كه وا له ژووري ئه وان وه سهر و ملي دريژ كردو وه و به سهر ئه ماندا دهر واني و بانگ دهكا: ئي دوستي هه زره تي خواى په روه دگار! ئايا ئيمه مهيداني سوحه تمان نيه له گهل تودا؟ ئاخو له م دهوله تي سوحه ته ئيمه به شمان نيه. جا يه كي له بهه شته وه دهر سي ئيوه كيڼ؟.

جوابيان ده داته وه و ده لي: من له و خوښيان هم كه خواى گه وره له قورئاندا به ئايه تي (ولدينا مزيد) ئيشاره تي بو كردوون. جا هه تا خوا مه يل بكا خوښي به خوښي له ژماره ي خوښيان زياد دهكاو، له قه راغي پروبار و جوگه ي بهه شتا خوښياني زور جواني وهكو داري چنار و سنه ويه ر ئيجاد دهكا و خيوه تيان به سهر دالي دهر ي و ته سليمي خاوه نه كه ي دهكر ي و ئه و خوښيان له سهر كورسيه كي به جه واهيرات رازاوه داهه نرين. ئه م خوښيه تايبه تيان به بو كه سانين كه به شهودا عيبادت و شهنويژ دهكهن، و به پوژا به پوژوو دهن. ئه م شه خسانه كه هيشتا نه مردوون، خواى گه وره په رده ي دووري له به يندا لادها و ئه م زاتانه نيشان دها به خوښيه كان له بهه شتا و، چاك دهر وانن بوښان و ده يانسان و زور به ئاره زوو و به سوزن بو پيگه يشتنيان و دوعا دهكهن زووتر پيښان شاد ببن و دوعا ي ته و فيقيان بو دهكهن. پياوي بهه شتي له ئاره زوي نه فساد زور به هيژه و هه رگيز ماندوو نابي له ئاره زوو و هه رگرتن له خوښيه كان، وه ئه گه ر ئاره زوي ئه ولاد بكن به ماوه ييه كي زور كه م ئه و مندا له له سكي دايكي به پاكي ديته خواره وه و زو به بي مؤله ت دهكه ويته سهر پي و دهر وا به ريډا.

خوا ئه مر دهكا به هه زره تي داود (د.خ) كه به ته مجيد و ته قديسي خوا دهنگ به رز بكا ته وه و، به ئاوازي خوښ ستايشي خوا بكا. كه هه زره تي داود (د.خ) دهنگ به رز

دهكاتوه خوا دهنگى دهگهينى بهئههلى بههشت و، ههموو دهنگى داود دهبيستن و بهجورى لهو دهنگه لهزته وهردهگرن كه له ههموو لهزهتيكى بههشت لايان خوشتريه و، له خوشييدا لهزهتهكاني تر فهراموش دهكن. ههروهها خوا ئهر دهكا بهبايهكي شيوه نهرسيم كه ناوى (هفاهه)يه له بههشتدا ههلهكا و دهدا له ورده لقى باخهكان. ئهو ورده لقانه ههمويان دهنگيكيان لى پيدا دهبي ئهوهنده نهرم و خوشه ئههلى بههشت دههيننه خوشى و شادى. له بههشتدا دارى ههيه ناوى (سماع)ه، خوا ئهر دهفهرموى بهوكهسانه كه له دنياىدا خويان له بيستنى ساز و سهمتور و دهنگ و ئاوازي حهرام پاراستوو له بنى ئهو داردا دانيشن. بهئهرى خواي گهوره ئهو داره ئاوازي وهها خوشى لى دردهچى كه له ههموو نهغمه و ئاوازي خوشتر و بهتامتره.

رپوايهت كراوه له بههشتدا دوو بازار ههيه؛ يهكهه بازار پر له ميوه ههمهجورى بهلهزهت و له وينه ههرچى خورى جوانه، جا ئهو بههشتيانه كه به بازاردا تى دهپهرن دليان له ههر وينه بچى خواي گهوره خورى به وينهيان بو دروست دهكا. دووهم بازار بهرورى جومعهدا پيدا رادهبون، لهو بازاردا سروهي له ئههلى بههشت دهدا كه مادده عهتر و عهبير و شتى بون خوش ههلهگرى و دهيدا بهرووياندا و دهماغيان عهتروى دهكا و روخساريان پي جوان دهبي بهجورى كاتى كه دهگهريهوه بو شوينى خويان و خوربيهكان دين بهپيريانهوه، له بهر زياده جوانى نايانسانهوه، ههروهها ههتا ئهوان دهگهريهوه خوا شيوه خوربيهكانيش جوانتر دهكا، بهرايهي خاوهنهكانيان خوربيهكانيان بهشتيكي تازه و عهجب ديه پيش چاو و ههردوولايان جوانيان زياد دهكا.

جا براكان! تهماشاي ميهرباني خواي گهوره بكن؛ كه له ههموو جومعهيهكدا جواني بههلى بههشت و خوربيهكان زياد دهكا، دهبي ئهم جوانيه بگاته چ پايهيه؟ دهبي ئهوهش بزاني يهكهه جار كه دهچنه بههشت جوانيان وهك جواني مانگى چوارديه و، ههنديكيان وهك ئهستيره بهرهبهيانن (سبحان الله ماعظم شانه). عهجب دهولهتيكه، عهجب پيروزي و بهختياري و سهرفرازيهكه خوا داويه بهئههلى بههشت، ههر لهو ساتهوه كه بهسهر پردى سيراتا رادهبوورن. ئهوانهيان گوناهيكيان كردهي و بههوى ئهو گوناههوه ههندي له ئهندامي لهشيان سووتاي و كي و زووخى لى بتكى، كاتى كه بهسهر پردهكهدا تى پهري و بهشوراي بههشت گهيشتن دوو سهراوهي ئاو

دەبینن یەکی گەرم و یەکی سارد، پێیان دەلێن: لە کانێیە گەرمەکیان خۆیان بشۆن، لە کاتی خوشۆردنا هەر ئیش و ئەلەمێ لە دەرو ناوی لەشیاندا هەبێ هەموو سارپێژ دەبێ. هەروەها ئەمریان پێ دەکری کە لە سەرچاوە ساردەکیان دەسنوێژ بگرن و بە دەسنوێژەو برۆنە ناو بەهەشت. یەكەم تاقم کە لەو سەرچاوە ساردە دەسنوێژ دەگری، نووری جەمالی وەکو مانگی چواری لێ دێ، دووهم تاقم وەکو ئەستێرە بەرەبەیان لێ دێ. جا کاتی کە لە دەرگاوانەکانی بەهەشت نزیک بوونەو، ئەو دەرگاوانانە دێن بەپیریانەو و دەلێن: «سلام علیکم طبتم فادخلوها خالدين». ئینجا غولامان و نوکەران هەموو دێن بەپیریانەو و چواری دەوریان لێ دگرن و هەر یەکی بەجۆرە مۆژدەیی مۆژدەیان پێ دەدەن لەو جۆرە خەلات و پلە و پایانە کە خۆی گەرە بوایانی ئامادە کردووە، لەو شانە کە پێزی ئەهلی بەهەشتی پێ دەگری. جا یەکی لە غولامەکان بەپەلە دەپوا مۆژدە دەبا بۆ حۆرییە کە لە حۆرییەکانی بەهەشت و پێی دەلێن فلان کەس هاتووە، حۆرییەکەیش لە غەلەبەیی ئیشتیاقدی پێی دەلێ: راست بەچاوی خۆت فلان کەست دیو؟ ئەویش دەلێ: بەلێ، بەچاوی خۆم چاوم پێی کەوتووە. ئینجا ئەو حۆرییە گورج هەلدەستی و دەپوا بۆ پێشوازی لێکردنی. جا دۆستەکانم! بەزاتی خوا سوپێندان دەدەم، ئەم دنیا بێ نرخە و لەزەتی ئەم دنیا بۆ ئەو دەشتی ئینسان لەپێناویدا ئەم هەموو جۆرە خێر و بەرەکەت و دەرەجە قیامەتە و ئەم هەموو نێعمەتی بەهەشتە لە کیسی خۆی بدات و ئەو گوناھانە کە خوا نەهیبی لێ کردوون، بیانکات و خۆی بکاتە موستەحەقی سزا و ئازار؟ بەراستی ئیمە خەجەلەت و شەرمەزاری و حەقی نێعمەتی خۆی گەرە نازانین و زۆر نەفامین. لە ئەجامدا تەنیا ئەم چارەبەم دۆزیووە کە هەموومان بەجاری بلیین: خایا داوای عەفووت لێ دەکەین و تکت لێ دەکەین گوناھمان بپۆشی.

کاتی کە ئینسانی بەهەشتی گەیشتە جێگەی خۆی لە بەهەشتدا تەماشای دەکا هەرچەند بەردی سەحرا هەیه هەمووی مروارییە و کۆشکی زەرد و سوور و سەوز و سپی و پەنگەکانی تر دێنە بەرچاوی. ئەترافی بان و بەرەهەیان وەک بەرق شەوق دەدەنەو بەجۆری ئەگەر خۆی گەرە هێزێکی تەواو نەدا بەچاوی ئینسان نووری ئەوانە چاوی کوێر دەکا. هەروەها کە سەر دادەنوێنی ئەنواعی دۆر و گەوهر دەبینی. پوختە قسە بەرزایی و نزمایی کۆشکەکان هەموو یەکسەر لە مەدەن و ماددە بەنرخن. ئینجا لە خوشی ئەم هەموو شتە باشانەدا کە دەیانبینی سوپاسی خۆی گەرە دەکا و دەلێ:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا

بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنَّ تِلْكَ الْجَنَّةُ أُورِثَتْ مُوْهًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ.

له پاش دامه زرانیان له بههشتدا، جوړه خوتووره و ئیشیک پروده کاته دلیان: ناخو هم پایه و مه قامه جوانه یان هه تا هه تایه، یاخو لاده چی؟ جا بو لابر دنی هم دوو دلییه، هم ده کری به جارچی، جار دده او ده لی: نهی نه هلی بههشت، بزانه هه تا هه تایه ئیوه هر زیندوون و له ناز و نیعمه ته دا دامه زراون و، به هیچ جوړی دهر و به لا و ئازارتان تووش نابی: ئیتر به ئاره زووی خو تان به خو شتی و شادی بژین.

نه قل کراوه که یه کی له نه هلی کتاب روژی هات بو خزمه تی حه زرت و عه رزی کرد: «یا ابا القاسم» ئیوه ئیددیعا ده که ن که نه هلی بههشت خوارده مهنی ده خون و ئاو ده خونه وه، نه مه چون ده بی؟ نه مانه بههشت پیس ده که ن حه زرت (د.خ) فهرمووی: قه سه م به و خوايه که گیانی من له ژیر ده سته لاتی قودره تی نه وایه، خواي گه و ره بهه ریه که له نه هلی بههشت هیژی سه د ئینسان دده بو خواردن و خوارده وه و جیما ع کردن، به لام بو نه هلی بههشت هه زمی خوارده مهنی به ده رچوونی عه ره ق ده بی له له شیان وه و، نه و عه ره قه ش که له له شیان وه ده رده چی بو نی وه کو عتر و عه بیر وایه و، هر وخت نزیک بوونه وه له وه که ئاره زوویان نه مینی، داوای شه رابی ته هوور ده که ن، که بو یان هات و خواردیانه وه، هه رچی زیاده ماده له له شیاندا هه یه، وه کو عه ره ق له له شیان ده رده چی و، دوو باره ئاره زوویان ساف ده بی و وه کو جار ان چی ئاره زوو بکه ن ده یخون. له بههشتدا شتی ناشیرین و بی زهوق نییه وه کو به لغهم. نه هلی بههشت خه ریکی ئاسایش و رابواردن و له زه تی رو حین، هه ریه که له نه هلی بههشت ژماره بی زوری له غولام و خادم هه یه. هه ریه که له نه هلی بههشت دوو قاپی لایه، هر قاپی له وانه خوارده مهنیه کی تایبه تی تیدایه که له په نگ و تام و بو ندا له خوارده مهنی دنیا ناچی، یه کیکیان له ئالتوونه و نه ویتریان له زیو، پوخته ی وتار له شه و و روژا نه هلی بههشت خه ریکی خواردن و خوارده وه و له زه تی رو حیه ی، به تایبه تی له روژی جومعه دا وان له میهمان داری خواي گه و رده؛ واته: له زه تیان وا له شو هوود و فیوزاتی په حمه تا.

شایانی باسه که لیمه ی شه و روژ که به کار دین بو جیهانی بههشت له بهر عاده ته و کینایه یه له ده وام؛ نه گه رنا له بههشتدا شه و روژ نییه، به لکو هه موو کاته کانی به تیکرا به ته جه للیاتی خواي گه و ره روونا که. له و کاتانه دا که کاتی نو یژه فه رزه کان بوون له دنیا دا خواي گه و ره دیاری و ده ه نه به فریشته کاند ا ره وانه ده کا بو بههشتیه کان و،

له سهر پوخسه و ئيجازهي ئهو كهسه كه دياريه كه ي بؤ دپروا ته تسليمي دهكات. ئينساني بههشتي له هركاتيكا ئارهزوو بكا به حوزووري خوي گه وره شاد ببي، دهتواني بپروا بؤ ئهو شويته كه خوي گه وره بؤي ديارى كردوو و پيى وتوو، ههتا تهجه لاي پهحمهتي بؤ پهوانه بكا، جا له شوينه دا به تهجه لاي ئهنواري خويي شه ره فياب دهبن.

پروباره كاني بههشت چوارن و بهه موو كو شك و شويته كاني بههشتدا دهگن، به لام ئاوي وهكو ئاوي دنيا نيه كه له ناو چه م و چالدا پهوان ببي به لكو له سهر ئه رزا به قودرتهتي خوا جاري دهبي، ته نانهت به قودرتهتي خوا به سهر ديوار و شويته به رزه كانيشدا جاري دهبي. له مبه ر و ئه و به ري پروباره كاندا، ده رگاي زور دانراون ههتا به كار به يئرين له لايه ن ئه هلي بههشته وه. ئيتر له هه ر شويته بههشتيه كه تينووي ببي له ويذا كاسه ييه كه ئاماده يه بؤ ئاو خوار د نه وه؛ ئهو كاسه يش له مادده ي به نرخ و مه عده ني نايابه. ئهو چوار پروباره يه كيكيان ئاو، يه كيكيان شيره، يه كيكيان ههنگويني سافه، يه كيكيان له (شرابا طهور) ه. (اللهم أرزقنا منه بحق رحمتك الواسعة).

دهگير نه وه: يه كي له ريگاي هه جي (بيت الله) دا جوانيكي دي كه له كاتي شيددهتي گه رمادا هه رگيز ئاوي نه ده خوار ده وه، هه روه ها له كاتي هه سانه وه يشدا نه ئاو و نه ناني نه ده خوارد. لييان پرسى: ئه م حاله ته چيه كه تو نه تينوو ده بي و نه برسى؟. وتى: وهختي خوي من له جهنگي كافراندا بووم جيهادم ده كرد، له سوپاي موسلمانان گه لي كهس شه هيدكراون، خويشم بريندار بووم و بي هوش كه وتم. كاتي كه هوشم هاته وه به خومدا ته ماشام كرد، جهنگ ته واو بووه و سوپاي هه ردوولا بلا و هيان لي كردوو، ته نيا دهنگي چهند كه سيكم ده بيست كه ئاويان ده كرد به ده مي برينداراني ئهو جهنگه وه. يه كي له وانه هاته راسه رم و كه مي ئاوي تكانده ده ممه وه به له زهتي ئهو ميقداره ئاو وه هه ستامه وه سهر پي و چاك بوومه وه. له و كاته وه تا ئيسته نه تينووم ده بي و نه برسى. له زهتي ئهو ميقداره كه وه رم گرت، هه موو هه واسم به لكو زه په كاني له شم وه ري گرتوو.

له لاي ژوو رووي بههشته وه شه ونميكي موشكين و عه نه رين به سهر بههشتيه كاندا دهباري و بلاو ده بيته وه. ئه م وه زعه له هه موو كاتيكا بؤ ئه هلي بههشت هه يه، به تايبهتي له دوا دوايي شه ودا. هه روه ها ئه نواعي ميوه يش له ئاسمانه وه دهباري به سه ريانا. بي جگه له مانه له بههشته گه لي سه رچاوه هه يه، كه دوان له وانه ناويان،

پېړست

پېښه کی.....	۵
نامه ی بیست و شه شهم – هه ندی له هه دپته پېرۆزه (جوامع الکلم) ه کان.....	۶
نامه ی بیست و هه وتهم – باسی موعجیزه کانی هه زه ته (د.خ).....	۱۵
نامه ی بیست و هه شتهم – باسی دراوسییه.....	۳۰
نامه ی بیست و نویهم – باسی ئیحسان و چاکه کړنه.....	۴۲
نامه ی سییه م – باسی (مخوفات) ه.....	۷۷
نامه ی سی و یه که م – باسی کوفره (والعیان بالله).....	۸۵
نامه ی سی و دووهم – باسی تاوانی کوشتن دهکات.....	۹۶
نامه ی سی و سییه م – باسی تاوانی زولم و دهستدریژی کړدن دهکا.....	۱۰۸
نامه ی سی و چوارهم – باسی ئازاردانی دلّی باوک و دایک دهکا.....	۱۲۵
نامه ی سی و پینجهم – باسی خه یانه تکرږدن له کپشانه و پخوانه دهکا.....	۱۴۵
نامه ی سی و شه شهم – باسی سویندی درؤ خواردنه.....	۱۵۹
نامه ی سی و هه وتهم – باسی ره شپه له که.....	۱۶۴
نامه ی سی و هه شتهم – باسی غه ییته دهکا.....	۱۷۵
نامه ی سی و نوههم – باسی ئه و گونا هه گه وړانه یه که پټوه نډیان به عیبادته وه هه یه.....	۱۸۳
نامه ی چله م – باسی ئه و گونا هه گه وړانه دهکا که پټوه نډیان به موعامه لاتوه هه یه.....	۱۹۲
نامه ی چل و یه که م – باسی ئه و گونا هه.....	۱۹۹
نامه ی چل و دووهم – باسی شیر خواردن دهکا.....	۲۱۰
نامه ی چل و سییه م – باسی ئه و گونا هه گه وړانه دهکا.....	۲۱۶
نامه ی چل و چوارهم – باسی ئه و گونا هه گه وړانه دهکات که پټوه نډیان.....	۲۳۱
نامه ی چل و پینجهم – باسی خو و ره وشتی خراپ دهکا.....	۲۴۴
نامه ی چل و شه شهم – باسی عه یبه کانی نه فس دهکا.....	۲۵۱
نامه ی چل و هه وتهم – باسی ته و به و له گونا هه په شیمان بوونه وه دهکا.....	۲۷۰
نامه ی چل و هه شتهم – باسی سه فیری قه بر و قیامت دهکا.....	۲۹۷
نامه ی چل و نویهم – باسی دوزخ دهکا.....	۳۱۰
نامه ی په نجا یه م – باسی به هه شت دهکا.....	۳۲۵

